

Tikrojo gyvenimo knyga

Dieviškojo Mokytojo mokymai

II tomas

Instrukcija 29 - 55

Internetinis leidimas

Tinka DeepL vertimo programai ir
Balabolka teksto į kalbą garso įrašas

Knygų tarnyba visam gyvenimui

12 tomų veikalas "Libro de la Vida Verdadera" ("Tikrojo *gyvenimo knyga*") yra palikimas visai žmonijai ir yra įregistruotas "Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública" Meksikoje, D.F., numeriais 26002, 20111 ir 83848.

Daugiau informacijos apie originalų ispanišką leidimą:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

Už vertimą į vokiečių kalbą, įvadą, išnašas, pastabas, studiją apie sielą ir kūrinio pastabas atsakingi:
Walteris Maieris ir Traugottas Göldenbothas.

Statusas: 2016 m. spalio mėn.

Redagavimas (nauja rašyba ir išdėstymas):

Knygų tarnyba visam gyvenimui

Manfredas Bäse

Kirchweg 5

D-88521 Ertingenas

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42

El. paštas: manfredbaese@gmx.de

Pastaba šiuo klausimu:

Šis tomas parengtas tiksliai pagal minėto vokiškojo originalo turinį vertimų programai DeepL, ProVersion, <https://www.deepl.com/translator>, kuri verčia į 12 kalbų.

Iki šiol juo išversti šie tomai:

Statusas: 2020 m. gruodžio mėn.

Trečiasis testamentas

Iš vokiečių kalbos originalo į kalbas: olandų, lenkų, rusų, olandų, portugalų, portugalų ir brazilų,. Toliau seka: Japonų ir kinų kalbos

Iki šiol ji buvo prieinama šiomis kalbomis: vokiečių, anglų, ispanų, italų, prancūzų

Tikrojo gyvenimo knyga

Iš vokiško originalo anglų kalba: IV, V, VI, VIII, IX, XI, XII tomai - kiti 5 tomai jau buvo išleisti anglų kalba.

Kiti vertimai bus išversti vėliau.

Viešpats nori, kad šie kūriniai būtų nemokamai prieinami visiems žmonėms. Jo valia nėra parduoti šį kūrinių už pinigus. Visus turimus tomus galima nemokamai atsisiųsti PDF formatu iš interneto.

Viešpats taip pat nori, kad Jo žodis būtų skleidžiamas visame pasaulyje. Tai turi būti susiję su mano paties liudijimu, dvasiniu pavyzdžiu. Dėl šios priežasties mano tinklalapyje galima nemokamai atsisiųsti visus 6 iki šiol išleistus mano asmeninio spiritualistinio pavyzdžio tomus PDF formatu, taip pat 5 poezijos tomus vokiečių ir anglų kalbomis, parengtus pagal Tikrojo gyvenimo knygą.

2017 m. Viešpats pašaukė mane į savo tarnystę. Šią istoriją surašiau į pirmiau minėtus 6 tomus, nurodydamas kiekvieno iš jų datą. Jame yra daug sapnų, vizijų, paslapčių, kurias man apreiškė Viešpats, pranašysčių, prognozių apie dabartinius įvykius visame pasaulyje. Tai yra žadintuvo skambutis žmonijai, o man - apsisvalymo, pakilimo ir sugrįžimo į Tėvo glėbį etapas.

Mano vardas Anna Maria Hosta yra dvasinis vardas, kurį Viešpats man apreiškė 2017 m.

Viešpats man pasakė, kad Hosta turi tokią reikšmę:

Hos... (mano vyro pavardė) - Hos - t... (Šeimininkas, Gyvybės duona, Dievo žodis) ir

Hos...t...A (A - mano vardas Anna)

Mano pilietinė pavardė neturi jokios reikšmės, nes Viešpaties valia yra, kad ŽODIS sujaudintų širdis ir kad jos orientuotųsi į Žodį, o ne į pasiuntinį. Pasiuntinys yra tik ŽODŽIO nešėjas, o tai yra pats Dievas. Ji yra visų Dievo patirčių su Jo sukurtomis būtybėmis esmė ir skirta joms mokytis, kad jos galėtų ją studijuoti, apsisvalyti ir tobulėti, siekdamas grįžti pas Dievą ir vėl įžengti į Tėvo glėbį.

Anna Maria Hosta

Taikus Kristus žemėje

El. paštas: a.m.hosta@web.de

Turinys

Tikrojo gyvenimo knyga	1
Instrukcija 29	8
Instrukcija 30	12
Instrukcija 31	17
Instrukcija 32	22
Instrukcija 33	27
Instrukcija 34	33
Instrukcija 35	38
Instrukcija 36	42
Instrukcija 37	47
38 instrukcija	52
Instrukcija 39	58
Instrukcija 40	63
Instrukcija 41	68
Instrukcija 42	74
Instrukcija 43	79
Instrukcija 44	84
Instrukcija 45	90
Instrukcija 46	96
Instrukcija 47	102
Instrukcija 48	107
Instrukcija 49	113
Instrukcija 50	119
51 instrukcija	124
Instrukcija 52	129
Instrukcija 53	135
Instrukcija 54	141
Instrukcija 55	146

Preliminari pastaba

Skaitytojas pastebės, kad "Tikrojo gyvenimo knygą" sudarančių tomų tekstuose kai kurios temos kartojasi, kartais pernelyg dažnai, nors jos visada plėtojamos skirtingais būdais; tai nuolat pasikartojantis šio iš Viešpaties gautų mokymų rinkinio ypatumas.

Atsižvelgdami į tai, turime nepamiršti, kad šioje knygoje pateiktos žinios buvo priimtos daugiau kaip 50 skirtingų susitikimų vietų, išsibarsčiusių visoje sostinėje ir visoje šalyje (turima omenyje Meksika, - red.), ir kad, kita vertus, minėtos žinios buvo priimtos per daugybę žodžio tarpininkų.

Tikrai žavi Dieviškojo Mokytojo mokymų visumos vidinė darna, kuri patvirtina, kad žodis, skambėjęs iš pasirinktų skelbti asmenų lūpų, yra tiesa.

"Mano Žodis yra vienas su visais", - pasakė Viešpats per savo balso nešėjus, ir taip buvo iš tikrųjų; nes tai, ką Jis apreiškė vienam, patvirtino visiems kitiems, pridurdamas: "Didžiausias tiesas jums apreiškiu per skirtingus Žodžio nešėjus, nes vieno neužtektų Mano dieviškumo šviesai perteikti."

Panašiai nutiko ir su žinia, kurią Dieviškasis Mokytojas atskleidė žmonijai Antrojoje eroje. Keturi Jo mokyto mokiniai paliko rašytinius liudijimus žmonėms apie tai, ką girdėjo, ir stebina keturių būdų panašumas, nes daug ištraukų kiekviename Rašte kartojasi beveik ta pačia forma. Keturių evangelijų įtikinamoji galia, kurią jos įgyja kartu patvirtindamos viena kitą, yra nepaprasta, nes visose jose atsiskleidžia tiesos šerdis.

Tikimės, kad šis trumpas paaiškinimas padės skaitytojui Trečiosios eros žinutėse atrasti stebuklą, panašų į tą, apie kurį kalbėjome.

Tikrojo gyvenimo knygos sudarymo komisija

Įvadas

Išleidus pirmąjį tomą, daugelis skaitytojų išreiškė norą daugiau sužinoti apie Kristaus dvasinio darbo kilmę. Atsižvelgiant į šį prašymą, antrasis tomas pradedamas skyriumi:

DIEVIŠKŲJŲ APREIŠKIMŲ ATsirADIMAS IR PIRMIEJI PRADAI MEKSIKOJE.

Didįjį įvykį, kurį neabejotinai simbolizuoja dieviškieji skelbimai, išmintingai parengė Dievo ranka. Pasirinktas instrumentas buvo Roque Rojas, gimęs Meksikos sostinėje 1812 m. Jis buvo paprastas, pamaldus žmogus, nuo jaunystės atsidavęs religijai. 1861 m. birželio 23 d. naktį jis turėjo dvasinį regėjimą ir vidinis balsas jam kalbėjo: "Roque, tu esi išrinktasis, kuris bus stipri "Izraelio uola"." - Nuo tada jis dažnai girdėjo vidinius balsus, kurių reikšmės iš pradžių nesuprato. Jį taip pat aplankė dvasiniai apsireiškimai. Visa tai jį labai suglumino ir jis bijojo prarasti protą. Iš nevilties jis paprašė išgirsto balso pasakyti, kas su juo kalba. Ir jis aiškiai išgirdo: "Tai Gabrielius, kuris tau kalba". - Nuo tos akimirkos Rokė Rojasas viduje tapo ramus, nes dabar žinojo, iš kur sklinda balsas, ir kai tik jį išgirdavo, susikaupdavo, kad suprastų žodžių prasmę. Jo užduotis tapo aiški ir, kaip jam buvo nurodyta, jis subūrė aplink save bendraminčius vyrus ir moteris. Viename iš šių susirinkimų Roko Rojaso mintyse apsireiškė Elijo dvasia ir pasakė: "Aš esu pranašas Elijas, tas, kuris buvo perkeistas ant Taboro kalno". Jis suteikė susirinkusiems pirmuosius mokymus ir atskleidė jiems, kad prasideda "trečiasis amžius", Šventosios Dvasios amžius. Elijo Dvasia nenuilstamai darbavosi rengdama pirmuosius mokinius, lygiai taip pat, kaip per Joną Krikštytoją jau buvo paruošusi kelią Jėzui antrajame amžiuje. 1866 m. rugsėjo 1 d. gausiame susirinkime Elijas per savo įrankį Roką Rojasą patepė septynis tikinčiuosius, kurie turėjo stovėti septynių susirinkimo vietų priekyje ir atstovauti septyniems antspaudams. Tikriausiai šią dieną buvo paskelbtas anksčiau Rokės Rodžo gautas dieviškasis apreiškimas, kuriame Mozės įsakymai, Jėzaus mokymas ir Elijo nurodymai buvo sujungti į vieną 22 įsakymų įstatymą. - Ankstesniame susirinkime 12 vyrų ir 12 moterų buvo patepti, kad vėliau tarnautų kaip Dieviškojo Mokytojo "balso nešėjai".

Atėjus tam laikui, Dieviškasis spindulys pirmą kartą nutūpė ant jaunos moters, vardu Damiana Oviedo, kaip ant išrinktojo įrankio, per kurį kalbėjo Kristus.

Viskas vyko labai paprastai, pagal Dievo valią; pradžia buvo kukli dėl žmogiškųjų silpnybių ir netobulumų. Tačiau šio šimtmečio pradžioje jau egzistavo kelios bendruomenės, kuriose Kristus apsireiškė per pasirinktus įrankius. Šiuos asmenis, vyrus ir moteris, Dievas išsirinko ir paruošė veikti dvasiniame paėmime kaip Jo žinios skelbimo įrankius. Ispanų kalboje šis žodis yra "portavoz", kuris reiškia balso nešėją, žodžių nešėją arba kandiklį. - Nuo 1930 iki 1950 m. dvasinis mokymas sustiprėjo ir išplito daugelyje sostinės ir visos Meksikos Respublikos bendruomenių. Mažai pastebėtas didžiulės minios, Kristus atsiskleidė šlovingais mokymais. Tai buvo Kristaus sugrįžimas Dvasioje, Žodyje. Dievo valia apraiškos Meksikoje tęsėsi iki 1950 m., o paskutiniaisiais metais prieš tai buvo įrašinėjami Dieviškojo Mokytojo pamokslai. Grupė ištikimų Dvasinio judėjimo pasekėjų surinko nuorašus ir 1956 m. pradėjo leisti pirmąjį tomą ispanų kalba. Iš viso mokymus dabar sudaro 12 tomų. - Jei atsižvelgsime į tai, kad dieviškieji apreiškimai buvo skelbiami per skirtingus balsus atitinkamose gausiose kongregacijose ir kad pranešimų prasmė visiškai sutampa, tai dar kartą patvirtins, jog žodis, išėjęs iš išrinktųjų lūpų, yra dieviškoji tiesa.

Po 1950 m. bendruomenių nariai ir toliau rinkosi į įvairias susirinkimų vietas ir laikėsi Viešpaties iš anksto duotų nurodymų: Dvasinis pakilimas buvo praktikuojamas tylioje maldoje, po to buvo skaitomas mokymas. Po to "pranašai", turintys dvasinio regėjimo dovaną, liudijo apie tai, ką dangiškasis Tėvas leido jiems regėti. Kiti, turintys intuicijos dovaną, aiškino ir gilino įvairias perskaityto pamokslų temas. Taip turėjo būti skatinamas narių sudvasinimas.

Šių eilučių autoriui teko laimė 1930 m. vykti į Meksiką mokyti profesijos. Daugelį metų mėgavausi naujo pasaulio ir profesinės sėkmės malonumais. 1942 m., kai įvairiose karo vietose vyko didžioji tautų kova, Meksikos sostinėje susidūriau su Dievo skelbimais ir iškart pajutau, kad jie mane kreipia. Nepaisant to, iš pradžių kritiškai tyrinėčiau žinutes, kol netrukus supratau, kad tai tikri Dangiškojo Tėvo apreiškimai. Tada buvau uolus jų klausytojas ir asmeninis liudytojas. - Buvo metas, kai meksikiečių bendruomenėje, kurioje buvome klausytojai, mus sudarė iki 20 vokiečių grupė. Tačiau kai kurie tautiečiai vėl pasitraukė.

Įvadas

Prieš vienuolika metų, kai atėjo laikas baigti profesinę veiklą Meksikoje, grįžau į Vokietiją. Netrukus po to kartu su savo draugu Traugottu Göltenbotu pradėjau versti pirmąjį tomą į vokiečių kalbą, kad vokiečiškai suinteresuoti asmenys galėtų susipažinti su didžiuliais atradimais. Pirmasis tomas jau kurį laiką buvo išverstas ir prieš kurį laiką išleistas Otto Reichl Verlag, Remagene, pavadinimu "Tikrojo gyvenimo knyga". Dabar baigtas antrasis tomas, ir mes norime, kad ir jis rastų palaimingą kelią į vokiečių dvasinių brolių ir seserų širdis.

Walteris Maieris

Darbuotojas Traugottas Göltenbothas

Instrukcija 29

1 Mokiniai, vėl esu tarp jūsų, bet kadangi pavidalas, kuriuo Aš apsireiškiu, yra naujas, jūs abejojate nesuprasdami, kad nevalia apsistoti ties pavidalais, nes taip nesužinosite, kur yra tiesa.

2 Priemonė, kuria Aš apsireiškiu šiuo metu, yra žmogus; štai kodėl jūs abejojate Mano apsireiškimu. Mano žinia slypi žodžio, sklindančio iš balso nešėjo lūpų, esmėje.

Asmenų, per kurių protą, kaip per priemonę, Viešpats apsireiškia, įvardijimas. Ispanų kalboje šis žodis yra "portavoz", t. y. balso nešėjas, žodžio tarpininkas arba kalbėtojas.

3 Šiandien abejojate iš naujo. Ar norite, kad atečiau kaip anksčiau? Prisiminkite, kad ir jūs tada abejojote!

4 Aš kalbu jums ne per mokslininką ar filosofą, nes tada jūs priskirtumėte žodį ne man, o jam. Vietoj to Aš apreiškiu save per nuolankų, neišmanantį ir nepatogų žmogų, kad, palyginę jo žmogiškos išvaizdos menkumą ir menkumą su Žodžio, sklindančio iš jo lūpų, didybe ir išmintimi, suvoktumėte, jog tik Viešpats gali taip su jumis kalbėti.

5 Yra ir tokių, kurie abejojantys klausia savęs: ar tai tikrai Mokytojas? Ar einu geru keliu? Argi tai ne pagundos darbas? - Bet kai taip savęs klausiate, išgirstate Mano mylintį Žodį, kuris jums sako: Ar jaučiate ramybę šiame kelyje? Ar radote paguodą ir pasveikote nuo ligų? - Tada išpažinkite savo sąžinei ir sakykite: "Taip, visa tai patyriau ir gavau.

6 Dar ne laikas jums *visiems* tikėti. Laikas, išbandymai ir įvykiai pažadins žmones, ir rytoj jie sakys: "Iš tiesų Tas, kuris buvo čia ir kalbėjo su mumis, buvo Dieviškasis Mokytojas.

7 Atskleidžiu jums daug dvasios paslapčių, kad pažintumėte save ir taip geriau pažintumėte savo Tėvą.

8 Dievą tyrinėjantys žmonės nesutaria. Kurie iš jų yra tiesa? Mokslininkai su tuo nesutinka. Kurie iš jų yra teisūs? Religija ir mokslas visada prieštaravo vienas kitam, nes žmonės nesuprato, kad dvasinis ir materialus pasaulis gyvena kartu ir sudaro tikrąjį Kūrėjo kūrinį. Vieno misija tarp žmonių skiriasi nuo kito, tačiau jie turėtų atlikti panašų į dieviškąjį darbą, būdami darnoje vienas su kitu, kaip ir visos kūrinijos būtybės.

9 Kiek daug praeiksmų religija metė mokslui ir kiek kartų mokslas neigė religijos dvasinio gyvenimo egzistavimą! Religija remiasi blogybėmis, kurias žmonijai pridarė mokslas, o mokslas kaip ginklą naudoja fanatizmą ir prietarus, kurių žmoniją išmokė religijų tarnai.

10 Iš tiesų sakau jums: vieniems trūksta žinių apie prigimtyje glūdinčią tiesą, o kitiems trūksta tinkamo Mano Įstatymo aiškinimo.

11 Aš esu Taikos Karalius. Aš išsitraukiau kalaviją ir atėjau kovoti, kad sunaikinčiau visą nuodėmę ir tamsą. Tie, kurie seka Manimi, neturi bijoti, jei tėvai ar vaikai juos neteisingai įvertins, nes Mano meilė atlygins jiems jų kovą.

12 Jau Antrojoje eroje vieni neteisingai vertino kitus, nes vieni klausėsi Jėzaus, kiti Jį atmetė.

13 Mano naujieji kareiviai turės eiti skelbti šią žinią žmonėms, kurie savo darbais ir pavyzdžiu pamiršo Mano tiesą. Šiandien mano žodį randu tik dulkėtose knygosė. Žmonija nukrypo nuo tikrojo kelio ir priprato prie nuodėmės, ydų ir ištvirkimo. Nuodėmė jų nebeatstumia, nusikaltimas nebekelia jiems siaubo, svetimavimas jų nebepaveikia.

14 Žmonija, čia jūs turite ribotą Mano Žodį, kad galėtumėte jį suprasti. Bet jei norite Mano buvimo įrodymų, Aš jau daviau jums įrodymų ir duosiu jų dar daugiau, bet neverkite ir nesidraskykite plaukų, kai jie ateis.

15 Antrojoje eroje Jėzus kartą išvyko į kelionę, o paskui jį keliavo keli mokiniai. Jie užkopė į kalną, ir kol Mokytojas savo žodžiais pripildė tuos vyrus susižavėjimo, jie staiga išvydo Viešpaties kūną, perkeistą, pakibusį erdvėje, su Mozės dvasia dešinėje ir Elijo dvasia kairėje.

16 Pamatę tą antgamtinį reginį, mokiniai, apakinti dieviškos šviesos, metėsi ant žemės. Tačiau jie tuoj pat nusiramino ir pasiūlė savo Mokytojui užsidėti ant Jo pečių purpurinę karalių mantiją, kaip ir ant Mozės bei Elijo. Tada jie išgirdo balsą, sklindantį iš begalybės ir sakantį: "Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosiu; Jo klausykite!"

17 Išgirdę tą balsą, mokiniai labai išsigando, o pakėlę akis pamatė tik Mokytoją, kuris jiems tarė: "Nebijokite ir niekam nesakykite šio veido, kol aš prisikelsiu iš numirusių". Tada jie paklausė savo

Viešpaties: "Kodėl Rašto aiškintojai sako, kad Elijas turi ateiti anksčiau?" Jėzus jiems atsakė: "Iš tiesų Elijas ateis anksčiau ir viską sutvarkys. Bet aš jums sakau, kad Elijas jau atėjo, ir jie jo neatpažino, bet darė su juo, ką norėjo". Tada mokiniai suprato, kad Jis jiems kalba apie Joną Krikštytoją.

18 Kiek kartų per šį laiką jūsų akyse išnyko kūnas, per kurį Aš perteikiau save*, kad galėtumėte pamatyti Mane žmogiškuoju pavidalu, kuriuo žmonija pažinojo Jėzų, tačiau jūs nesusigūžėte prieš naująjį perkeitimą.

** Viešpats nurodo daugybę liudijimų, kuriuos davė dvasiniai regėtojai, liudiję, kad balso nešėjo kūnas išnyko, o jo vietoje jie pamatė Jėzaus pavidalą.*

19 Mano darbas - tai dvasinis kalnas, į kurį kviečiu jus kopti meilės, gailestingumo ir nuolankumo keliais. Tai naujasis Taboro kalnas, kuriame praeitis, dabartis ir ateitis susilieja į vieną, o Įstatymas, Meilė ir Išmintis susijungia į vieną esmę.

20 Mozė, Jėzus ir Elijas - tai kelias, kurį Viešpats nubrėžė žmogui, kad padėtų jam pakilti į taikos, šviesos ir tobulumo karalystę.

21 Pajuskite savo gyvenime Viešpaties pasiuntinių buvimą. Nė vienas iš jų nemirė, jie visi gyvena, kad nušviestų kelią paklydusiems žmonėms, padėtų jiems pakilti iš nuopolių ir sustiprintų juos, kad jie su meile atsiduotų tam pačiam žmogui savo kaltės išbandymuose.

22 Pažinkite darbą, kurį Mozė atliko žemėje įkvėptas Jehovos. Nuodugniai studijuokite Jėzaus, per kurį kalbėjo Dieviškasis Žodis, mokymą ir ieškokite dvasinės prasmės Mano naujojo apreiškimo, kurio amžių atstovauja Elijas.

23 Kai visiškai pažinsite šiuos dieviškuosius apreiškimus, sudarykite iš jų knygą, padalytą į tris dalis, ir pamatysite, kad pirmojoje kalbama apie Įstatymą, antrojoje - apie Meilę, o trečiojoje - apie Išmintį. Tada suprasite, kad Įstatymas yra tas, kuris veda, kad meilė išaukština, o išmintis tobulina. Galiausiai suprasite, kad šie apreiškimai jums buvo duoti tobula tvarka, nušviečiant žmogaus gyvenimą: meilės mokymas jums buvo duotas, kai jau turėjote daug žinių apie teisingumą, ir kad išmintis jums ateis, kai gyvensite pagal meilės mokymą.

24 Viešpats visada kalbėjo žmonijai per žmones, nes tarp Dieviškosios Būtybės ir žmogaus yra jūsų dvasia, kuri perteikia dangiškąją žinią, suvokia ir atskleidžia Amžinąjį.

25 Mozė, Jėzus ir Elijas simbolizuoja tris raidos etapus, kuriais Aš jums apsireiškiau: Mozės ranka, kuri laikė Įstatymo lentelę ir rodė kelią į Pažadėtąją žemę; Jėzaus lūpomis, kurios skelbė Dieviškąjį Žodį; ir Elijo, kuris savo dvasiniais pasireiškimais atvėrė vartus, vedančius jus į Begalybę ir į tai, ką jūs vadinate Paslaptimi, pažinimą.

26 Aš kalbuosi su jumis, kalbu į jūsų širdis; kad išgirstumėte Mane, turite tai daryti per žmogaus burną, o Aš girdžiu jus, kai kalbate su Manimi giliausioje savo esybės dalyje.

27 Aš esu Kristus, kuris šiame pasaulyje buvo persekiojamas, piktžodžiuojamas ir kaltinamas. Po visko, ką man padarėte Antrojoje Jėzaus eroje, ateinu pas jus, kad dar kartą įrodyčiau, jog jums atleidau ir jus myliu.

28 Nuogi jūs prikalėte mane prie kryžiaus, taip ir aš grįžtu pas jus, nes neslėpsiu savo Dvasios ir savo tiesos nuo jūsų akių po veidmainystės ar melo drabužių. Bet kad galėtumėte mane atpažinti, pirmiausia turite apvalyti savo širdį.

29 Jūs norite išvysti Mane visoje Mano didybėje, ir būtent taip Mokytojas nori parodyti save savo mokiniams; tačiau Aš vis dar pasitinku jus žengiant pirmuosius žingsnius ir turiu save apriboti, kol būsiu jums suprantamas.

30 Kas atsitiktų, jei staiga pamatytumėte visą Mano šviesą?: Jūs apaktumėte. Ir jei išgirstumėte visą mano balso galią, netektumėte proto. - Jei visa Mano galia išsiskleistų balso nešėjui, per kurį Aš apsireiškiu, kas jam atsitiktų - jo kūnas būtų sunaikintas.

31 Todėl sutikite, kad Tėvas apriboja save, kad žmonės jį suprastų, pajustų ir dvasiškai pamatytų, nes net ir šiame apribojime Jis yra tobulas, išmintingas ir begalinis. Daugelis iš jūsų norėtų, kad Aš daryčiau materialius stebuklus, kad patikėtų, jog tai Aš apsireiškiu. Taip elgėtės pirmojoje eroje, kai Mozė pašaukė žmones, kad nuvestų juos per dykumą į Pažadėtąją žemę. Daugelis iš jūsų reikalavo, kad jis darytų galingus darbus, kad patikėtų, jog jis yra Dievo pasiuntinys, ir sektų paskui jį.

32 Mozė pateikė pakankamai įrodymų, kad tikrasis Dievas yra su juo, tačiau žmonės norėjo daugiau liudijimų, ir kai pasiuntinys atvedė minias į Sinajaus kalno papėdę, jis šaukėsi Jehovos galios, o Viešpats jį išklauė ir suteikė jam didelių įrodymų bei stebuklą.

33 Kai žmonės ištroško, Aš pasinaudojau proga ir per tikėjimą apreiškiau Mozei savo galią, kad iš uolos trykštų vanduo. Kai žmonės buvo alkani, Aš paliudijau savo buvimą Izraelio vadovo maldoje, atsiųsdamas jam manos.

34 Žmonės norėjo išgirsti ir pamatyti Tą, kurį Mozė išgirdo ir pamatė savo tikėjimu, ir Aš apsireiškiau žmonėms debesyje, ir jie kelias valandas girdėjo mano balsą. Tačiau jis buvo toks galingas, kad žmonės manė, jog mirs iš baimės; jų kūnai drebėjo, o dvasios virpėjo nuo to teisingumo balso. Tada žmonės maldavo Mozę prašyti Jehovos, kad šis daugiau nekalbėtų savo tautai, nes jie jo negirdi. Jie suprato, kad vis dar yra per daug nesubrendę, kad galėtų tiesiogiai bendrauti su Amžinuoju.

35 Tuo metu, kai Kristus gyveno tarp žmonių Jėzuje, žmonės, Jį pamatę, sakė: Kaip dailidės ir Marijos sūnus gali būti pažadėtasis Mesijas, kurį skelbė pranašai ir kurio laukė patriarchai? Kaip šis nereikšmingas žmogus gali būti Dievo Sūnus, Išganytojas? - Tačiau Mokytojas kalbėjo, ir Jo žodis privertė sudrebėti tuos, kurie atėjo pas Jį su gera valia, ir net netikinčiuosius. Kiekviename žingsnyje žmonės reikalavo iš Jėzaus stebuklo, ir Jis jį darė. Atėjo akklasis ir, fariziejų nuostabai, Mokytojas, vos palietęs jį, suteikė jam regėjimą. Taip pat Jis grąžino judrumą paralyžiuotajam, apvalė raupsuotąjį nuo blogio, išlaisvino apsėstąjį, vienu žodžiu pakeitė svetimautojos išvaizdą, o mirusieji Jo balsu prisikėlė.

36 Viską, ko žmonės prašė, kad tikėtų ir pažintų mane, aš jiems suteikiau, nes manyje buvo galia duoti jiems viską, ko jie prašė, nes Jėzuje buvo paslėpta dieviškoji Dvasia, kad jis galėtų save pažinti ir įvykdyti Įstatymą.

37 Kai Jėzus kabojo ant kryžiaus, nebuvo nė vienos dvasios, kuri nebūtų sukrėsta mirusiojo meilės ir teisingumo balso, nuogo kaip pati tiesa, kurią Jis atnešė savo žodžiu. Tie, kurie tyrinėjo Jėzaus gyvenimą, suprato, kad nei prieš, nei po Jo niekas neatliko tokio darbo kaip Jis, nes tai buvo dieviškas darbas, kuris Jo pavyzdžiu išgelbės žmoniją.

38 Nuolankiai atėjau aukotis, nes žinojau, kad Mano Kraujas turi jus perkeisti ir išgelbėti. Iki paskutinės akimirkos kalbėjau su meile ir atleidau jums, nes atėjau atnešti jums didingą mokymą ir tobulais pavyzdžiais parodyti kelią į amžinybę.

39 Žmonija norėjo atgrasyti Mane nuo Mano tikslo, ieškodama kūno silpnumo, bet Aš nenusileidau. Žmonės norėjo Mane sugundyti piktžodžiauti, bet Aš nepiktžodžiauvau. Kuo labiau minia Mane įžeidinėjo, tuo daugiau gailėsčio ir meilės jiems rodžiau, ir kuo labiau jie prievartavo Mano Kūną, tuo daugiau iš jo tryško kraujo, kad atgaivintų mirusius tikėjime.

40 Tas Kraujas yra meilės, kuria aš nubrėžiau kelią žmogaus dvasiai, simbolis. Tiems, kurie trokšta teisingumo, palikau savo tikėjimo ir vilties žodį, o dvasiškai vargšams - savo apreiškimų lobį.

41 Tik po šio laiko žmonija sužinojo, kas buvo pasaulyje. Todėl Jėzaus darbas buvo suprantamas kaip tobulas ir dieviškas, pripažįstamas kaip antžmogiškas. - Kiek daug atgailos ašarų! Kiek daug sąžinės graužaties sielose!

42 Šiuo metu jums dvasiškai rodausi ant tobulumo kalno ir, kaip ir tų mokinių regėjime, šalia savęs turiu Mozę ir Eliją - jie yra trys pasiuntiniai, parodę žmonėms dvasinį kelią per įstatymo vykdymą.

43 Mozė davė žmonijai akmenyje iškaltą Įstatymą, Jėzus ant kryžiaus atnešė savo Meilės įstatymą, o Elijas, kaip dieviškasis spindulys, tuo metu apšvietė kiekvieną dvasią Išmintimi. Kiekvienas pasiuntinys turėjo savo laiką, kad padėtų žmonijai suprasti dieviškąją žinią, apreiškimus ir pranašystes.

44 Mozė buvo išgelbėtas iš vandens, kad suaugęs išlaisvintų savo tautą ir perduotų jai Dievo įstatymą.

45 "Žodis" tapo žmogumi, kad savo pavyzdžiu pasakytų žmonijai: "Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas". Marija, Mergelė Motina, buvo palaimintosios kopėčios, kuriomis Kristus nusileido pas žmoniją. Marija, šventoji ir saldžioji Jėzaus Motina, savo glėbyje maitino Tą, kuris vėliau turėjo maitinti visas dvasias dieviškąja savo Žodžio duona.

46 Visa, ką Kristus jums pasakė ir ko jus mokė savo darbais, buvo įstatymas, patvirtinantis tai, ką buvote gavę per Mozę. Tačiau ne viskas buvo pasakyta, ne viskas buvo apreiškta, dar turėjo ateiti Elijas, kad išsipildytų pranašystės ir Mano žodis, kad iš naujo paruoštų Mano atėjimą. Šiuo tikslu jis, kaip tarpininkas, per žmogaus protą apsireiškė savo šviesos spinduliu, kad apšviestų dvasią, širdį ir jausmus,

padėtų suprasti tai, kas jau buvo apreikšta, ir parengtų žmones naujiems apreikškimams ir nušvitimams, kuriuos norėčiau jums patikėti šiame Žodyje.

47 Tie, kurie 1866 m. klausėsi pirmųjų mitingų, išgirdo šiuos žodžius: "Aš esu Elijas, Pirmosios eros, tos, kurios metu įvyko Atsimainymas ant Taboro kalno, pranašas; pasiruoškite, nes jums bus atskleisti septyni antspaudai ir atverti paslapties vartai, kad pamatytumėte kelią į savo išgelbėjimą."

48 Net ir šią akimirką, kartu su Moze ir Eliju, mane mato dvasinis veidas tų, kurie išvystė šią brangią dovaną. - Vieni išgąsdinti, kiti atgailaujantys, jūs stovite priešais šį pasikeitimą, bet ši šviesa ir malonė bus išlieta ant viso pasaulio.

49 "Moze"*, pažvelk į savo tautą. Tai tie patys žmonės, kuriuos vedei per dykumą ieškoti Pažadėtosios žemės. Išblaškyti ir klajojantys jie keliauja po pasaulį. Vieni suprato, kad Pažadėtoji žemė yra Mano glėbyje ir kad ją galima pasiekti per meilę, kurios moko Mano žodis, o kiti užvaldė pasaulį, tarsi tai būtų jų paskutiniai namai ir vienintelė nuosavybė. Jie netikėjo Mesiju ir nejautė Šventosios Dvasios buvimo. Sugrįžkite pas juos dvasia ir iš naujo parodykite jiems kelią į pažadėtąją žemę, į dangiškąją tėvynę. Bet jei jie tavimi netiki, tegul saulė užtemsta, mėnulis praranda savo šviesą ir žemė sudrebės, nes ši tauta atsibus ir daugiau niekada nebesuklys".

** Viešpats čia kalba su dvasioje esančiu Moze.*

50 Mano meilė padeda žmonijai. Kiekvieną aušrą siūlau žmonėms ramybę, bet jie nepageidavo mano meilės. Jie sukėlė karą ir užsitikrino savo teisę. Todėl piktžolės bus išrautos, o visa, kas nešvaru, bus nuplauta meilės ir atsinaujinimo vandeniui.

51 Po mirties ateis prisikėlimas tikrajam gyvenimui; po karo ateis taika, o kai tik baigsis chaosas, sąžinėse nušvis šviesa, nes aš esu pasaulio šviesa.

52 Ateis 1950-ieji metai, o iki to laiko daugelis balso nešėjų perduos Mano Žodį. Aš taip pat būsiu išgirstas kitose tautose. Tačiau paskutinę Mano apsireiškimo dieną į jus žvelgs "dvasinis slėnis": ten bus žemės gyventojų, jūsų tėvų, patriarchų ir teisiųjų sielos. Palaiminti tie, kurie paklūsta Mano Įstatymui, nes *jie bus* priskirti prie dieviškojo Ganytojo avių; bet vargas nepaklusniesiems, nes jie bus teisiami kaip ožiai.

53 "Elijau, tu esi šviesa*. Šiuo laiku, kuris yra jūsų, žmonijai buvo apreikšta, kad jai duoti ne trys įstatymai, bet vienas, paaiškintas trimis laikais ir apibendrintas dviem įsakymais: mylėti Dievą labiau už viską, kas sukurta, ir mylėti vienas kitą." - Šiandien Aš prisistatau, kad priminčiau savo žmonėms ankstesnius mokymus ir paskelbčiau jiems savo naujus apreikškimus.

** Čia Viešpats kalba dvasioje esančiam Elijui.*

54. Šią dieną, kai prisimenate akimirką, kai Elijas atvėrė* žmonijai Trečiąjį laiką, kai Jis apsireiškė per žmogaus protą, - pajuskite savo Mokytojo meilę, išsivadуйте iš kartėlio ir sutvirtinkite savo žingsnius išganymo kelyje!

** 1866 m. rugsėjo 1 d.*

55. Gyvenkite darnoje su Mano trijų laikų apreikškimais ir paverskite savo egzistenciją neišsenkančia teisingumo, meilės ir išminties buveine amžiams.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 30

1 Mokymuose, kuriuos jums duodu, vadinu jus "Izraelio tauta" arba "Jokūbo palikuonimis", ir pamažu suprasdami Mano mokymus, jūs suvokiate, kad dvasiškai priklausote tos senovės tautos rasei, išrinktai tarp žemės tautų atlikti misiją perduoti Mano apreiškimus žmonijai.

2 Sėkla, kurią patikėjau Jokūbui, susijusi su dvasia, o ne su kūnu, kaip klaidingai manė žmonės. Nes aš jums sakau: Jei pirmųjų patriarchų Izraeliui paliktas palikimas būtų buvęs fizinis, jis vis dar būtų kūręs pranašus, pasiuntinius ir švietėjus. O štai ta tauta yra sukaustyta dvasinio ir materialinio vargo grandinėmis, nes žino, kad nebegali tikėtis Mesijo atėjimo, nes suprato, kad Tas, kuris jiems buvo pažadėtas, gyveno jų tautos glėbyje ir nebuvo atpažintas.

3 Izraelio, kaip rasės, dvasia užmigo, paskendusį šimtmečius trukusiame sapne, ir ji negali įžvelgti tiesos, nes gyveno tik dėl pasaulio malonumų, tikėdamasi čia pasiekti Pažadėtąją žemę, savo teismą ir šlovę. Tačiau nemanykite, kad jo miegas bus amžinas. Ne, dabar, kai ta tauta vargą, skausmą ir pažeminimą išgėrė kaip naują kančios taurę, jos dvasia pradeda atsibusti ir ieškoti savo kelio apmąstydamą, ir taip pamažu atranda, kad visos pranašystės ir ženklai, skelbę jai Mesijo atėjimą, ištikimai išsipildė Kristuje.

4 Netrukus įvyks visapusiškas jo prabudimas; jau artėja jo dvasinė aušra. Tačiau prieš tai jis pamatys, kaip žmonijos materializmas sunaikins ją pačią dėl jos ambicingų siekių, savanaudiškumo ir žemų aistrų.

5 Kai ta tauta įsitikins, kad tikrosios taikos ir malonės karalystės nėra žemėje, tada ji ieškos Kristaus, atstumtojo, atstumtojo, ir sakys Jam: "Mokytojau, Tu buvai teisus, laisvė yra tik tiems, kurie myli dvasingumą. Nes mes, kurie siekėme materialinių gėrybių, pasiekėme tik tai, kad tapome vergais."

6 Kai šiose širdyse atsiras šis išpažinimas apie Mane, Aš padarysiu, kad tarp jų atsirastų Mano naujieji pranašai, kurie padės jiems pasiruošti dvasingumo keliui, kuris bus jų išsilaisvinimo kelias. Nesistebėkite, kad tie, kurių raida šimtmečius buvo sustojusi, per trumpą laiką sugeba nueiti kelią, kuris kitiems, buvusiems prieš juos, užtruko taip ilgai, ir net juos aplenkė.

Nepamirškite, kad daugelis jų turi dvasią, atsiųstą į žemę nuo seniausių laikų, ir kad, kai tik bus įvykdytas sutaikinimas, jie vėl užims savo vietą tarp Viešpaties išrinktųjų, kad neštų šviesą savo broliams iš visų tautų.

7 Kai tie, kurie dėl savo rasės nešioja Izraelio vardą, susitiks su tais, kurie tokiu pat vardu yra Dvasios dėka, abu susivienys, suprasdami, kad jie abu priklauso palaimintai sėklai, kuri sudygo per pranašus, per Pirmosios eros patriarchus ir buvo palaistyta Atpirkėjo krauju, kad pražystų šiuo šviesos laiku, kai manęs klausotės. Dabar jūs turite Mane su savimi dvasioje, nors kartais tuo abejojate ir sakote: "Kaip galiu tikėti, kad Mokytojas bendrauja su mumis ir tam naudoja tokį netobulą ir prastą tarpininką?" - Bet tai ne pirmas kartas, kai abejojate Mano buvimu tarp jūsų; net Antrojoje eroje žmonės sakė: "Kaip dailidės sūnus gali būti laukiamas Mesijas?"

8 Mano vaikai, jūs negalite prasiskverbti į mano aukštus patarimus. Tačiau dabar, kai atskleidžiu jums paslaptis, kurių nesupratote, atverkite savo jausmus ir širdis, kad galėtumėte pažinti gilesnę daugelio dieviškų apraiškų prasmę, kiek jūsų Viešpats mano esant tinkama jums atskleisti.

9 Kai Antrojoje eroje tarp Mano mokinių ar Mane sekusių minių kas nors paklausė, ar galiu pas jus sugrįžti, Aš neturėjau priežasties to nuo jų slėpti ir paaiškinau jiems, kad Mano sugrįžimas įvyks didžiųjų žmonijos išbandymų metu, o prieš tai įvyks dideli įvykiai ir sukrėtimai įvairiose jūsų gyvenimo srityse.

10 Aš išpildžiau jums duotą pažadą, nes netrūko nė vieno iš ankstesnių ženklų ir nė vieno iš paskelbtų įvykių. Vis dėlto žmonija, paskendusį dvasiniame mieguistume, leido nepastebėti mano buvimo tarp žmonių ženklų.

11 Niekas Manęs nelaukė, radau jūsų širdis šaltas, meilės žiburį užgesusį. Jūs miegojote kelis šimtmečius. Tik nedaugelis pabudo, išgirdę Viešpaties pasiuntinio, kuris kreipėsi į jus, kad praneštų, jog beldžiuosi į jūsų širdžių duris, kvietimą.

12 Mano pirmasis apsiareiškimas įvyko vieną naktį, kai žmonės miegojo, kaip ir tą naktį, kai tapau žmogumi, kad gyvenčiau tarp jūsų. Jei anuomet Mane priėmusių buvo nedaug, tai dar mažiau buvo tų, kurie dalyvavo Mano naujame pasirodyme. Bet nepriimkite mano žodžių kaip priekaišto, nes taip nėra: Aš esu tobula Meilė, kuri jus gaivina amžinai.

13 Aš atėjau parodyti jums kelio, kuris nuves jus į išgelbėjimą šioje didžiulėje nedorybių jūroje. Tačiau nuo pirmojo Mano skelbimo praėjo mėnesiai ir net metai, ir nuo to laiko "klajokliai" vienas po kito ateina, ieškodami Mokytojo buvimo, ir šiandien į Mano skelbimus ateina ne keli, o didžiulės minios.

14 Nemanykite, kad visi, kurie manęs klausosi, yra įsitikinę šia tiesa. - Ne. - Vieniems šis Darbas yra didžiausias dalykas, kuris gaivina jų širdį, o kitiems jis yra kažkas, ko jie negali suvokti, todėl jie sprendžia, analizuoja ir tyrinėja, o kai neranda tiesos tokiu pavidalu, kokio jie nori, reikalauja iš Manęs įrodymų, kad galėtų tikėti, kaip Tomas. Į tai Aš jiems atsakiau: "Nebandykite manęs, Aš jums duodu pakankamai savo buvimo, savo tiesos ir meilės įrodymų. - Tačiau jie primygtinai reikalauja: "Jei Antrą kartą, jau būdamas Dvasioje, Mokytojas materializavosi* prieš Tomą, kad įrodytų jo netikėjimą, - kodėl dabar Jis nepadarо mums, netikintiesiems, malonės nors akimirksniu materializuotis prieš mus?"

** įgauna matomą formą*

15 Taip, Mano vaikai, būtumėte teisūs prašydami Manęs įrodymų, jei jūsų nesubrendimas atitiktų tikrovę ir jūsų nežinojimas būtų tiesa. Tačiau jūs nešiojate savyje išsivysčiusią dvasią, kuriai nereikia materialių įrodymų, kad tikėtų. Jūs turite dematerializuotis*, tada suprasite, kad galite suprasti Mano naujus mokymus ir kad Man nebūtina materializuotis.

** gauti dvasinį*

16 Tikėkite manimi, nes mano žodžio dvasinė prasmė yra aiški ir neves jūsų į painiavą. Prisiminkite, kad tuomet jums sakiau: "Medis pažįstamas iš vaisių". Dabar jums sakau: mano žodis bus pažįstamas pagal jo dvasinę prasmę.

17 Žmonės dažnai stebėjosi, kodėl Jėzus, net ir po to, kai buvo nukryžiuotas, leido save pamatyti nusidėjėlei Magdalietai, o paskui nuėjo pas mokinius, tačiau nieko nežinoma apie Jo apsilankymą pas Motiną. Į tai jums sakau, kad man nebuvo būtina apsireikšti Marijai taip, kaip aš apsireiškiau tiems. Juk ryšys tarp Kristaus ir Marijos egzistavo visada, dar prieš pasaulio atsiradimą.

18 Per Jėzų apreiškiau save žmonijai, kad išgelbėčiau nusidėjėlius, o po nukryžiuavimo leidau jiems pažvelgti į Mane, kad atgaivintčiau tikėjimą jų, kuriems Manęs reikėjo. Bet iš tiesų sakau jums: Marijai, kaip žmogiškai būtybei, Mano mylinčiai Motinai, nereikėjo nusiplauti jokios dėmės, jai negalėjo trūkti tikėjimo, nes ji žinojo, kas yra Kristus, dar prieš paaukodama Jam savo motiniškas išcias.

19 Nereikėjo antropomorfinizuoti Mano Dvasios, kad aplankyčiau tą, kuri su tokiu pat tyrumu ir švelnumu, su koku priėmė Mane savo iščiose, sugražino Mane į sritį, iš kurios buvau kilęs. Bet kas galėtų žinoti, koku pavidalu kalbėjau jai vienvėje ir koku dievišku švelnumu ją apgaubė Mano Dvasia?

20 Taip atsakau tiems, kurie man uždavė šį klausimą, nes dažnai manė, kad Jėzus pirmiausia turėjo aplankyti savo Motiną.

21 Kaip labai skyrėsi forma, kuria Aš apsireiškiau Marijai, nuo tos, kurią naudoju, kad apsireikščiau Magdalenai ir savo mokiniams.

22 Marija jautė mane savo dvasioje. Marija dėl manęs nesielvartavo ir neliūdėjo dėl Jėzaus mirties. Jos sielvartas buvo dėl visos žmonijos, kurią ji gavo savo Sūnaus kryžiaus papėdėje kaip dieviškąją Amžinojo dovaną ir už kurią ji paaukojo savo kūno ir kraujo tyrumą, kad Žodis galėtų tapti žmogumi.

23 Bet kai pasivijau keletą savo mokinių kelyje į Emausą, jie, nors ir matė Mane, neatpažino savo Mokytojo tame keleivyje, kol neleidau jiems išgirsti savo dieviškojo žodžio. Kai Tomas pamatė Mane, jam parodė žaizdą Mano šone, kad įsitikintų, jog Tas, kurį jis laikė mirusiu, iš tiesų yra gyvas. Juk tam ir atėjau: kad vieni gimtų tikėjimui, o kiti jam prisikeltų.

24 Šiandien norėjau ne tik atskleisti jums savo žinią, bet ir pamokyti, kaip geriausiai ją paskelbti.

25 Savo pamokslavimo metu padėjau jūsų sielai tobulėti, šalindamas sunkumus, švelnindamas charakterius, žadindamas mokinius, kad jie pašvęstų savo širdis meilei, kad vykdytų Mano įsakymą, kurį taip dažnai jums kartoju sakdamas: "Mylėkite vieni kitus". Nors jums dar neatėjo laikas pradėti skleisti Mano Žodį, nes neturite reikiamos įrangos, Aš suteikiau visiems, kurie geria iš šio sveikatos, dorovės ir gyvybės šaltinio, pradėti praktikuoti Mano dieviškuosius mokymus, kad jie galėtų treniruotis ir pasiruošti būsimai kovai, kad savo gerais darbais įtikintų naujas širdis, kurios vėliau taip pat bus darbininkai ir nauji sėėjai Viešpaties laukuose.

26 Šiandien matau, kad vieni yra pernelyg nedrąsūs ir paslaptingi, o kiti atvirkesčiai - pasipūtę. Tačiau nenoriu, kad patektumėte į vieną iš šių kraštutinumų. Nenoriu, kad bijodami kaimynų nuosprendžių

slėptumėtės, nes taip įrodytumėte, kad nepasitikite Mano nurodymais, o jei netikite galia, esančia sėklose, kurias norite perduoti, koks bus jūsų sėklų derlius?

27 Tačiau bijokite, kad jūsų blogas elgesys pakenks jūsų broliams. Bet kol jūsų gyvenimas bus tyras, jūs atrodysite verti, skelbsite Mano žodį ir supažindinsite savo bičiulius su Mano pamokymais.

28 Nesididžiuokite savo dovanomis ir turimu tiesos pažinimu. Sakau jums, jei taip elgtumėtės, jums grėstų dideli brolių išbandymai.

29 Aš nedaviau jums savo Žodžio skelbti gatvėse ir aikštėse. Jėzus taip ir darė, bet Jis mokėjo atsakyti į kiekvieną klausimą ir išbandyti tuos, kurie bandė Jį išbandyti.

30 Esate maži ir silpni, todėl turite nesukelti savo brolių pykčio. Nesistenkite atkreipti į save dėmesio, nemanykite, kad neturite nieko ypatingo. Taip pat nesistenkite įrodyti žmonėms, kad visi klysta ir kad tik jūs žinote tiesą, nes taip savo sėkla nieko gero nepasieksite.

31 Jei norite tobulėti dvasiškai ir morališkai, nesmerkite savo brolių klaidų, kad nepakliūtumėte į tą pačią klaidą. Ištaisykite savo trūkumus, nuolankiai melskite savo Mokytoją, kad jus įkvėptų Jo švelnumas, ir prisiminkite Jo patarimą niekada neskelbti savo gerų darbų, kad jūsų kairė ranka niekada nesužinotų, ką padarė dešinė.

32 Taip pat sakau jums, kad nebūtina ieškoti žmonių, kad galėtumėt jiems kalbėti apie Mano mokymą, nes Mano gailestingumas atves pas jus tuos, kuriems reikia jūsų pagalbos. Bet jei, vykdydami Mano įstatymą, pajustumėte poreikį atlikti labdaros darbą, o šalia jūsų nebūtų nė vieno stokojančio, nesijaudinkite dėl to ir neabejokite Mano žodžiu. Būtent šią valandą turėtumėte melstis už savo išvykusius brolius, kurie sulauks mano gailestingumo, jei tikrai tikėsite.

33 Nesistenkite žinoti daugiau nei jūsų broliai. Supraskite, kad jūs visi įgyjate žinių, tinkamų jūsų tobulėjimui. Jei Aš suteikčiau jums savo šviesą be jūsų nuopelnų, jūs manytumėte, kad esate didingi, ir būtumėte sugadinti savo tuštybės, o jūsų išmintis būtų klaidinga.

34 Noriu, kad būtumėte nuolankūs. Bet kad būtumėte tokie prieš Mane, turite tai parodyti ir savo artimui.

35 Mokiniai, meilė ir išmintis niekada nėra atskiros, viena yra kitos dalis. Kaip atsitiko, kad kai kurie stengiasi atskirti šias dvi dorybes? Abu jie yra raktas, kuris atveria šventovės vartus, leidžiančius jums pasiekti visišką Mano mokymo pažinimą.

36 Aš jums sakiau: Ar norite turėti daug draugų? - Tada pasitelkite gerumą, švelnumą, atlaidumą ir gailestingumą. Nes tik šių dorybių pagalba jūsų dvasia galės šviesti artimo kelyje, nes jos visos yra tiesioginė meilės išraiška. Juk dvasioje glūdi meilė, nes ji yra dieviškoji kibirkštis, o Dievas yra meilė.

37 Savo nurodymu aš jus dvasiškai ugdu, kad galėtumėte dalyvauti dvasinėje puotoje, kurioje mėgausitės išminties ir tobulos meilės maistu.

38 Supraskite, kad jūsų likimas - gyventi taip, kaip jus mokiau, t. y. nuolankiai, su meile, dvasingai, ir taip leisite, kad per jūsų esybę tekėtų neišsenkantis artimo meilės srautas.

39 Savo mokyme Aš jums rodau platų horizontą, ir jei formuosite savo gyvenimą, panašų į tą, kuris buvo Mano, būkite tikri, kad pasieksite tikrąjį poilsį Mano Karalystėje.

40 Mano Darbas užtikrina jums amžiną laimę jūsų dvasioje. Argi negirdėjote savo širdyje saldaus ir harmoningo balso, kuris kalba jums kaskart, kai padarote ką nors gera, kai paguodžiate ar dosniai atleidžiate? Kas yra Tas, kuris taip kalba su jumis ir apdovanoja jūsų gerumą? - Jūsų Mokytojas yra tas, kuris neatsiskiria nuo savo mokinių.

41 Šiais pamokymais padedu jums suprasti, kad dorybės yra vienintelės gėrybės, galinčios papuošti jūsų sielą. Taip pat sakau jums, kad klaidas, nusižengimus ir blogus jausmus galite palyginti su skudurais, kuriais kartais prisidengiate savo sielą. Noriu matyti jus tyrus ir pasipuošusius, nes su vargo skudurais negalėsite spindėti visuotiniuose Tėvo rūmuose.

42 Geri darbai yra krikščionybės skaidrumo vanduo, kuriuo sielos apsivalo. Pasinaudokite ja!

43 Taip kalbu jums, kad suprastumėte, jog esate už savo karalystės ribų ir turite į ją sugrįžti, nes Dievas jūsų laukia.

44 Iš kiekvieno žmogaus noriu padaryti apaštalą, o iš kiekvieno apaštalo - mokytoją. Aš myliu jus begaline meile ir, kol nėra vienas iš jūsų nebus prarastas, verčiau norėčiau savo dvasia pajusti visą skausmą, kuris yra ir buvo žmonijoje.

45 Savo širdyje jūs man sakote: "Mokytojau, tu mus taip myli?" Bet Aš jums sakau, kad jūs dar negalite suvokti Mano meilės, bet jums turėtų pakakti žinoti, kad kiekvienas pas Dievą sugrįžtantis vaikas yra lobis, kuris sugrįžta pas Tėvą. - Turiu atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad viskas sugrįš į Dievo glėbį. Visi vaisiai, išaugę iš kūrybinės sėklos, sugrįš į Jo sandėlį.

46 O mylimi mokiniai, dirbkite su savimi, kad stipriu tikėjimu trokštumėte pasiekti tikrąją šventyklą, kuri jumyse pastatyta mano gailėstingumo dėka. Ten rasite Mane ir Aš jus lydėsiu jūsų evoliucijos kelyje link Manęs.

47 Aš jus vedu, nes esu tobulas. Visada žinau, kur einu ir kur jus vedu. Aš esu Gerasis Ganytojas, kuris jus saugo, globoja ir myli taip, kad nė akimirkos nedvejodamas daviau jums pamoką su savo auka ant kryžiaus, kuri atves jus į tikrąjį gyvenimą.

48 Žmonės tikėjo, kad jei atims Jėzaus gyvybę, sunaikins Mano mokymą, tačiau nežinojo, kad taip jie prisideda prie Mano šlovinimo.

49 Aš sugrįžau į žmoniją ir iki 1950 m. šiose susirinkimo vietose Aš skelbsiu save per menko supratimo žmones, kuriuos Aš paskyriau šiai užduočiai. Kol bendrausiu su jumis šiuo pavidalu, lauksiu atvykstant mokslininkų, kurie manimi abejos ir mane neigs.

50 Šis žodis, paprastas ir kuklus savo forma, bet gilus savo prasme, vėl suglumins mokytus žmones jų arogancijoje ir tuštybėje ir įrodys jiems, kad Kristaus Gelbėtojo mokymo niekas negali užgesinti, nes Jis yra Gyvenimas.

51 Niekas negalės man padaryti galo, Aš prisikelsiu, kaip prisikėliau anuomet, kai tauta išvarė mane iš savo glėbio ir pasmerkė gėdingai mirčiai. Bet jei dabar iš naujo pasirodysiu šiame pasaulyje, tai tik todėl, kad jus visus myliu.

52 O mokslininkai, filosofai ir gydytojai! Jūs sužinosite, kad Aš esu jūsų Viešpats, kai ateisite manęs paklausti, nes pamatysite, kaip Aš atsakau į jūsų piktus ir piktavališkus klausimus, o jūs nutilsite, kai atsakysiu į priešingus klausimus. Bet jei atgailaujate ir nusimate, neprašydamas Manęs įrodymų, Aš jums juos duosiu, ir tie įrodymai bus meilė ir atleidimas.

53 Aš esu vienintelis, kuris gali išspręsti jūsų konfliktus, kuris tikrai išgydo jūsų ligas, kuris pagloboja vaikus ir palaimina senelius, kuris, kalbėdamas su žmogumi, glosto ir apšviečia jo dvasią. Žmonės ir šimtmečiai praeis, bet ne mano trejybinis marijinis dvasinis darbas.

Iš tiesų sakau jums: šis kūrinys, kuris yra Mano Įstatymas ir Mano Doktrina, apšvies žmoniją. Neabejokite mano išmintimi ir nebesiginčykite su mano teisingumu. Jei priimčiau jūsų iššūkį, užtektų menko Mano gamtos jėgų dvelktelėjimo, kad jūsų mokslas ir teorijos virstų dulkėmis arba niekuo. Neieškokite manęs kaip teisėjo, ieškokite manęs kaip Tėvo, nes Aš esu Meilė.

54 O mylimi žmonės, kurių užduotis - skleisti Mano Žodį tarp žmonių, šiandien suakmenėjusių dėl materializmo, išmokite juos mylėti ir visada atjausti tuos, kurie nesupranta Mano mokymo apie begalinę meilę.

55 Uždarykite lūpas, kad neskaldytumėte, nesišaipytumėte, nesmerktumėte ir nekritikuotumėte. Paspėpkite šį dviašmenį kardą, kuris žaloja ir dešinę, ir kairę pusę. Jei norite kovoti mano vardu, imkite meilės kalaviją.

56 Užčiaupkite savo lūpas, kad jos nekalbėtų piktžodžiavimų ir nesukeltų naujos gėdos. Atverkite savo akis, kad galėtumėte atrasti blogį ir nuo jo atsiriboti. Tačiau nesmerkite savo brolių ir seserų, žmonijos, nes jūs jai priklausote ir kenčiate nuo tų pačių negalių. Kai jūsų lūpos ir širdis apsivalys atgailos ir gerų darbų vandenyje, jos pradės kalbėti Mano žodžio, kurį jums duosiu, tiesą.

57 Jei kalbėsite apie Mano doktriną, prieš tai neatnaujinę ir neparengę savęs, užuot žadinę tikėjimą širdyse, sulauksite tik pašaipos iš tų, kurie sužinos apie jūsų klaidas. Kita vertus, jei tyčiojimasis ir kritika pasieks jūsų širdis po to, kai "budėjote" ir meldėtės, jie negalės jums pakenkti, nes jūs jau apsaugojote ginklais, kuriuos jums daviau: kantrybe, gailėstingumu, švelnumu ir meile.

58 Būkite nuolankūs, ir tie, kurie jus myli, tai darys iš tiesų. Jei nesate įgiję tokio dvasios ir kūno pasirengimo, jums būtų geriau nepradėti skelbti Mano žodžio, nes jums nepavyks pasėti Mano sėklos tokio tyrumo, kokio Aš jums daviau, ir ji visada bus sumišusi su jūsų netobulumais. Prieš sėdami turite iširti Mano mokymą ir jį studijuoti, kad suprastumėte ir laikytumėtės Mano nurodymų.

59 Jei mokate priimti smūgį per dešinįjį skruostą ir atsukti kairįjį savo skriaudėjui kaip atleidimo, meilės ir nuolankumo ženklą, galite tikėti, kad pradėsite tapti mano mokiniais. Tik tada, kai tarp žmonių atsiras atleidimas, baigsis brolių karai ir prasidės visų tautų vienybė.

60 Šiais mokymais noriu užkirsti kelią tam, kad vieną dieną netaptumėte veidmainiais, kad kalbėtumėte apie meilę, nesavanaudišką pagalbą ir dvasingumą, o savo darbais darytumėte priešingai. Aš jums tai sakau, nes tarp jūsų yra tokių, kurie skelbiasi Mane mylintys, bet jų širdyse nėra meilės savo broliams.

61 Noriu, kad būtumėte nuoširdūs dvasine ir materialine prasme, kad galėčiau jus vadinti savo vertais vaikais. Kitaip Mano balsas nesutaikomai pasieks jūsų dvasią ir jus pavadinsiu veidmainiais, kaip Antrojoje eroje pavadinau fariziejų sektą, kuri buvo gyvas kapo atvaizdas - iš išorės nudažytas baltai, nupoliruotas ir apdėtas gėlėmis, o viduje slėpė tik puvinį ir mirtį.

62 Girdžiu tuos, kurie man sako: "Mokytojau, mes manome, kad labai sunkus išbandymas - atsukti kairįjį skruostą tam, kuris mums smogė dešiniuoju. Vis dėlto norime būti tavo mokiniai.

63 O žmonės, kurie, išgirdę Mano žodį, visada priima jį materialiaja prasme, nesustodami ir nesuprasdami jo dvasine prasme. Aš jums sakau, kad lygiai taip pat, kaip galite būti sužeistas į skruostą, galite būti sužeistas širdyje, moraliai ar net sieloje. Tačiau nemanykite, kad šis išbandymas, kurio iš jūsų prašau, yra didžiausias, kokį galite pakelti. Šį Trečiąjį kartą dar šiek tiek jūsų prašau, kai savo Mokymo žodyje klausiu: jei jūsų tėvo žudikas, matydamas, kad jį persekioja žmogiškasis teisingumas, pasibelstų į jūsų duris prašydamas apsaugos, ar duotumėte jam pastogę, neišduodami jo, kaip atleidimo ženklą?

64 Tokio išbandymo dabar prašau visų, kurie nori būti Šventosios Dvasios mokiniais šiuo metu.

65 Jei įgyvendinsite šiuos mokymus, iš tiesų sakau jums, jūs pelnysite didelį atlygį. Tačiau neturite tikėtis atlygio, kol esate šiame pasaulyje.

Dar kartą raginu jus nesmerkti savo brolių veiksmų, nes koks bus jūsų sprendimas, toks bus ir jūsų pasmerkimas. Palikite šį reikalą man, nesvarbu, ar jis būtų teisingas, ar neteisingas, ar žinomas, ar nežinomas, nes aš atiduosiu jūsų broliams jų atlyginimą, o jums - jūsų atlyginimą.

66 Būkite nuolankūs visuose savo gyvenimo veiksmuose, nesijauskite nepažįstantys savo bičiulių išminties.

67 Palaimintas, kas ruošiasi, nes jis išgirs mane tiesoje. Palaimintas, kas apsivalo ir laikosi savo Viešpaties įsakymų, nes jis mane pamatys. "Palaiminti dvasios vargdieniai, nes jų yra dangaus karalystė."

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 31

1 Užmerkite materialias akis ir pakelkite savo dvasią į savo Kūrėją, nes Aš kalbėsiu būtent jūsų dvasiai.

2 Pažadėjau pas jus sugrįžti ir negalėjau neatvykti į šį susitikimą su jūsų dvasia.

3 Būkite ramūs, atidžiai klausykitės Manęs ir leiskite Mano Žodžio kalnu pamažu formuoti jūsų dvasią.

4 Daug klajojote ieškodami vietos, kuri suteiktų jums ramybę, bet jos neradote. - Kai pirmą kartą atvykote į šias kuklias vietas klausyti Mano žodžio, neišsivaizdavote, kad jose - tokiose skurdžiose ir neįspūdingose, kokios jos yra, - rasite ramybę, kurios taip troškote.

5 Aš laimėsiu jus sau per meilę. Todėl duodu jums savo nurodymus, kurie yra neišsemiamų palaiminimų šaltinis. Palieku jums šį šaltinį, kad jame priimtumėte savo brolius, "keliautojus", "klajoklius", su tokiu pat rūpestingumu ir meile, su kokia aš priėmiau jus.

6 Žmogus gyvena ne tik iš duonos, bet ir iš mano žodžio. Jumyse jaučiamas ne fizinis alkis ir troškulys, todėl, norėdami pasisemti naujų jėgų, ieškote vandens ir Dvasios duonos. Buvo būtina, kad jus ištikėtų skausmas, kad galėtumėte suprasti mokymus, kuriuos jums daviau Antrojoje eroje.

7 Kai kurie su siaubu klausia manęs: "Viešpatie, argi žmogiškoji meilė yra uždrausta ir smerktina Tavo akyse ir ar Tu pritari tik dvasinei meilei?" Bet aš jums atsakau: "Nesijaudinkite. Aukščiausia ir tyriausia meilė priklauso dvasiai.

Bet aš taip pat įdėjau širdį į kūnišką materiją, kad ji galėtų mylėti žemėje, ir daviau žmogui jusles, kad jomis jis galėtų džiaugtis viskuo, kas jį supa.

8 Aš patikėjau žmonių gyvybę dvasioms, kad jos apgyvendintų žemę ir joje išbandytų savo meilę Dievui. Todėl padalinau žmogaus prigimtį į dvi dalis ir vienai daviau stipresnę, o kitai - silpnesnę: tai buvo vyras ir moteris. Tik susivieniję jie gali būti stiprūs ir laimingi; tam aš ir įsteigiau santuoką. Žmogiškąją meilę Aš laiminu, kai ją išaukština Dvasios meilė.

9 Meilė, kuri jaučiama tik kūnu, būdinga bejausmėms būtybėms, nes jos neturi dvasios, kuri apšviečia racionalių būtybių gyvenimą. Iš visiško dvasinio supratimo sąjungų turi gimti geri vaisiai, o jose turi įsikūnyti šviesos dvasios.

10 Atėjo laikas išvalyti savo sėklą, kad sukurtumėte dvasiškai ir fiziškai stiprią šeimą.

11 Supraskite Mane, Mano vaikai, teisingai interpretuokite Mano valią, jau artėja 1950 m. Atminkite, kad būtent juos nurodžiau kaip šio skelbimo pabaigą. Noriu, kad tuo metu rastumėte jus pasirengusius, nes tik tie, kurie tai pasiekė, išliks tvirti pasiektame dvasinės brandos lygyje. Būtent jie bus tie, kurie liudys apie Mane.

12 Tik tie, kurie save sudvasino, galės atskleisti Mano darbą nauju jo pasireiškimo pavidalu. Bet kaip jie tai padarys, kad gautų reikiamą įkvėpimą priimti Mano mintis ir perduoti Mano dvasinius pranešimus? - Stebėdami ir meldamiesi.

13 Noriu, kad šią pažangą padarytų *visi*, o ne tik keli žmonės, kad jūsų liudijimas būtų naudingas žmonijai. Atminkite, kad jei vieni iš jūsų galvosite vienaip, o kiti kitaip, tik įnešite sumaištį tarp savo brolių.

14 Nuo tada, kai Damiana Oviedo pradėjo kalbėti šiuo žodžiu, jo esmė niekada nepasikeitė. Bet kur yra šių žodžių rezultatas? Kas jiems nutiko? - Paslėptos tų dieviškų mokymo žodžių, kurie buvo pirmieji šiuo metu, kai Mano Žodis taip gausiai išsiliejo tarp jūsų, nuorašai.

Šie mokymai turi iškilti į dienos šviesą, kad rytoj galėtumėte paliudyti, kokia buvo šio apsireiškimo pradžia. Taigi šioje Trečiojoje eroje turėsite visą Mano Žodžio knygą, todėl žinosite Mano pirmojo mokymo datą, jo turinį ir paskutinio mokymo, kurį jums duosiu 1950 m., kai baigsis šis laikotarpis, datą.

15 Šiandien jūs dar neįtariate, koks chaosas įsivyras žmonijoje, kai baigsis Mano Žodis. Ar galite įsivaizduoti, kokią sumaištį tokia valstybė sukels tautose? - Dvasios bus išpuikusios, ir jūs turite būti pasirengę tam pasipriešinti. Atminkite, kad su kiekvienu amžiumi jūsų atsakomybė didėja, nes su kiekvienu nauju amžiumi, o žmonės, jūs vis geriau pažįstate Mano Įstatymą.

Jūsų palikimas yra labai didelis, todėl labai svarbu, kad prieš pasitraukdami iš šios žemės paliktumėte jį savo broliams, kuriems jo reikia.

16 Padarykite savo širdį jautrią, kad suprastumėte mano Žodį, nes jūs jo dar nesupratote. Jei nesirūpinsite savimi, kaip priimsit ir suprasit mano mokymą, kai rytoj jums jį patikėsiu per įkvėpimą?

17 Susivienykite tiesoje ir dvasioje, tada nebesiskirstysite net per didžiausius išbandymus. Tik *vienas* Dievas, tik *viena* valia ir tik *vienas* Žodis buvo su jumis. Todėl ateityje neatsiras kitokio įstatymo nei tas, kurį jums dabar daviau.

18 Žmonės, netapkite silpni! Prisiminkite kiekvieną akimirką, kai pašaukiau jus stipriais. Jei Aš nenuvyčiau jūsų tikėjimo ir įrodžiau jums, kad dvasinis Mano žodžio turinys yra nepastovus, kodėl turėtumėte nuvilti savo brolius, rodydami jiems blogą pavyzdį? Atėjo laikas pamažu rengti tai, ką paliksite kaip palikimą ateinančioms kartoms.

19 Daugelis savo širdies gilumoje man sako: "Mokytojau, ar Tu matai, kad mes ruošiamės tapti neištikimi? Ar tai įmanoma?" - Bet Aš atsakau tą patį, ką sakiau savo apaštalams Antrojoje eroje: "Būkite budrūs ir melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundą". Nes net jei šiandien esate tik "maži vaikai", kurie siekia tapti mano mokiniais, jūsų atkaklumas padės jums pasiekti kilnų atsisteisimą. Aš nepasitrauksiu, kol 1950 m. pabaigoje duosiu jums paskutinį nurodymą.

20 Pajuskite mano meilę šalia savęs, patikėkite man savo rūpesčius, ramiai pasikalbėkite su manimi, ir iš tiesų sakau jums, kad po to pasijusite sustiprėję. Kodėl jūs ateinate pas mane su baime? Ar manote, kad išduodu jus savo broliams?

21 Girdžiu, kaip širdies gilumoje man sakote: "Mokytojau, kaip mes turėtume būti Tavimi priimti, jei esame sutepti savo nuodėmių, o Tu esi tobulybė?"

22 Aš jums atsakau, žmonių vaikai: ar manote, kad aš nežinojau, jog esate sutepti, kai atėjau jūsų ieškoti? - Aš viską žinojau, man nieko nėra nežinoma. Todėl kreipiausi į jus, kad duočiau jums savo Meilės doktriną, kuri išgelbės jus nuo visų pinklių ir padės apsivalyti nuo visų nuodėmių.

23 Kodėl vargšai, pasaulio paribiai, jaučiasi labiausiai neverti Mano meilės? Ar todėl, kad jie girdėjo, jog esu karalius? - Kaip lėtai jūs suprantate Dieviškuosius mokymus! Argi nesupratote, kad Antrojoje eroje tapau žmogumi, kad duočiau jums didžiausią nuolankumo pamoką? Atminkite, kad Jėzuje gimiau tarp vargšų ir gyvenau tarp jų, kad vaikščiojau su jais keliais, lankiausi jų namuose ir sėdėjau prie jų stalo, gydžiau jų ligotus kūnus, glaudžiau jų vaikus, kentėjau ir verkiau su jais visais.

24 Štai tas pats Viešpats, bet šiandien jis ateina dvasia. Šis karalius neturi nei karūnos, nei purpurinio apsiausto, nei skeptro. Tiesiog aš gyvenu tobulybėje ir viešpatauju su meile.

25 Kodėl turėčiau apsireikšti puošniuose rūmuose, pompastiškai ir iškilmingai, jei tai nėra skirta Man? Iš tiesų sakau jums: tie, kurie įsivaizduoja Mane prabangoje ir išoriniame spindesyje, klaidingai suvokia, kas yra Mano Dieviškumas.

26 Ne vienas nustebs, kad aš, kaip Kristus, dabar suteikiau sau dieviškumą, ir galbūt sakys: "Kaip taip atsitiko, kad Tu, kuris kadaise sakei, jog Jis atėjo tik vykdyti Tėvo valios, dabar kalbi mums taip, tarsi būtum pats Tėvas?" - Bet aš jums atsakau: Supraskite, kad Kristus kalbėjo kaip Dievybė, būdamas Dievo "Žodis", ir kad šiandien Žodis iš naujo kalba jums Dvasioje. Todėl sakau jums, kad Tėvas, Žodis ir Šventoji Dvasia yra vienas Dievas.

27 Jūs esate sukurti iš materijos, į kurią įdėjau sielą, o šiai suteikiau dvasią. Ar todėl sakote, kad kiekviename žmoguje gyvena trys asmenys?

28 Šios trys jėgos sudaro vieną būtybę, net jei kiekviena jos dalis reiškiasi skirtingai.

29 Kai žmoguje tarp trijų prigimčių, iš kurių jis susiformavo, vyrauja tobula harmonija, ji panaši į harmoniją, egzistuojančią Dieve, nes tada žmoguje yra tik viena valia - pasiekti savo dvasinio tobulumo viršūnę.

30 Žmonės, ilgą laiką mokiau jus kovoti. Tačiau su Manimi lieka tik tie, kurie išsilaisvino nuo ambicingų materialių tikslų ir savo gyvenimo tikslą mato tik dvasinių mokymų mokymesi. Net tarp tų, kurie jau iškeliavo į anapusybę, yra daug tokių, kurie klausosi Manęs savo raidos stadijoje.

Kiek daug "pirmųjų" nesugebėjo išverti ir būti ištikimi Man! Jie nenorėjo laukti, kol pirmosios sėklos duos vaisių. Jie svyravo savo tikėjime, abejojo, nenumatė didybės, kuri dar turėjo išsilieti ant "paskutiniųjų". Tačiau kai jie sugrįš, traukiami šios tautos šūksnių ir džiaugsmo, turės užimti paskutinę vietą.

31 Tai turėtų būti pamoka tiems, kurie šiandien, nors ir mato sėklos dauginimąsi, vis dar abejoja šio mokymo klestėjimu.

32 Dematerializuokite save, nuo šios dienos atsidavimą Dievui įprasminkite itin paprastomis formomis, taip ruošdami save ir ruošdami save dvasiniam ryšiui su savo Viešpačiu. Šiandien aš vis dar turiu kalbėti jums tarpininkaujant šiems kūnams, kad sustiprintumėte savo tikėjimą ir pajustumėte, jog esu arti jūsų širdies gelmėse.

33 Vykdykite (savo užduotį), žmonės, ir Aš įvykdysiu (savo pažadus). Liudykite apie mane, ir aš liudysiu apie jus. Išlaisvinkite save nuo bet kokio savanaudiškumo, jei norite iš tiesų priklausyti Mano darbuotojams, kurie turi skelbti Mano Žodį žmonėms. Nustokite rūpintis tik savimi ir pradėkite rūpintis kitais žmonėmis. Noriu, kad atrasite aukščiausią palaimą, kuri patiriama malšinant kito žmogaus skausmą.

34 Mano paguodos, šviesos ir meilės žodžiu neškite savo broliams balzamą, kurį jums patikėjau.

35 Vieną dieną jūs suprasite, kad dvasios išmintis yra pranašesnė už intelekto mokslą, nes žmogaus intelektas atranda tik tai, ką jam atskleidžia dvasia. Pateikiu jums šią užuominą, nes daugelis iš jūsų sakys: "Kaip man gydyti ligonius, jei neišmanau gydymo mokslo?"

36 Pasigailėkite savo brolių, turėkite tikėjimo, mokėkite melstis ir šiais nuopelnais tapkite verti mano malonės. Iš tiesų sakau jums: tada patirsite, kaip įmanoma daryti stebuklus.

37 Jei, nepaisant Mano nurodymų, kas nors abejoja, kad šis Žodis kyla iš Tėvo, tegul paklausia Mano darbuotojų, žmonių, kurie seka paskui Mane, ir gaus tūkstančius liudijimų, kurie papasakos apie tikrus stebuklus, stebinančius juos sužinojusius mokslininkus.

38 Gerai klausykitės: kai nustosiu jums duoti savo žodį, tegul ši tauta būna mano dvasinės sėklos sėjėja. Bet aš jūsų klausiu: Koks bus jūsų apsisprendimas dėl nurodymų, kuriuos gavote iš Manęs? Ar norėsite ištikimai perduoti mano įkvėpimus? - Nieko man nežadėkite, ką darysite tomis dienomis, verčiau toliau klausykite šio mokymo ir pasinerkite į jį. Šiandien esate susivieniję aplink Mokytoją, o "rytoj" nežinote, kiek iš jūsų nusigręš nuo Manęs, nepakludami Mano įsakymams.

39 Neleiskite, kad metai prabėgtų nepanaudoti, kasdien rūpinkitės žengti dar vieną žingsnį į priekį dvasiniame kelyje. Eikite tvirtu žingsniu, niekas neskubėkite tik tam, kad pasijustumėte esąs priekyje kitų, nes suklupimas būtų labai skausmingas.

40 Noriu, kad mąstymu, intuicija, darbų sudvasinimu taptumėte stiprūs, kad savo gyvenime nesukeltumėte nė menkausio skausmo ir būtumėte pasirengę palengvinti visas jūsų kelyje pasitaikančias kančias.

41 Aš daviau jums daug mokymų, o žmonės, kai kurie iš jų buvo gilesni už kitus. Aš kalbu su visais savo vaikais, su tais, kurie eina anksčiau, ir su "paskutiniaisiais". Tai būtina, nes vis atsiranda naujų "mažų vaikų", trokštančių šio Žodžio, ir, kaip ir jums, pradėsiu nuo paprasčiausių mokymų.

42 Klausiu "paskutiniųjų": Ar manote, kad neturite dvasinės misijos? Ar nesijaučiate atsakingas už žmoniją? Jei taip manote, klystate, nes jūsų dovanos ir misijos yra tokios pat didelės, kaip ir tos, kurias matote, kurias Aš naudoju, kad duočiau jums savo nurodymus. Kai pirmą kartą išgirdo Mane, jie galvojo tą patį, ką ir jūs, o dabar pažvelkite į juos: Kaip jie klydo!

43 Likite šiame kelyje, nes netrukus suprasite, ką turite ir kokią misiją turite atlikti žemėje.

44 Supraskite, kad aš, jūsų Dievas, neturėjau pradžios ir neturėsiu pabaigos. Aš esu amžinas ir šiuo metu atskleidžiu jums daugelį dvasinio gyvenimo paslapčių. Šis žinojimas padės jums vykdyti įstatymą su meile ir ištikimybe savo likimui.

45 Atėjo laikas, kai jums atskleidžiu naujus mokymus, ir tai jums atrodo taip, tarsi Tėvas po ilgos pertraukos būtų sugrįžęs pas savo vaikus.

46 Daviau jums laisvos valios dovaną, nes jūsų siela atsidūrė ilgos kelionės pradžioje, kurios pabaigoje yra jos apsisvalymo ir tobulėjimo tikslas. Kad pasiektumėte šią laimę, turite ją pasiekti meilės, tikėjimo ir ištvėmės nuopelnais.

47 Kokia graži yra laisvos valios dovana ir kaip blogai žmogus ja naudojasi. Tačiau po šios ilgos patirties dvasia pakils, įsitvirtins prieš pasaulio aistras ir šią palaimingą laisvę panaudos tik savo Tėvui šlovinti.

48 Žiedai skleidžiasi nuo augalų ir kvepia. Tai jų likimas, kurio jie negalėjo išvengti, nes jiems trūksta dvasios, taigi ir laisvės dovanos. Paukščiai gieda man savo giesmes, bet jie negalėtų daryti nieko kito, nes tam jie buvo sukurti ir neturi laisvos valios.

49 Koks didelis bus jūsų nuopelnas tą dieną, kai ir jūs būsite kaip gėlės ar paukščiai, nors širdis dėl savo laisvos valios norės jus savo aistromis išvesti iš užduočių vykdymo kelio. Tai bus dvasios laikas, nes

ji užims deramą vietą, taip pat tai bus materijos laikas, kai ji pripažins savo pavaldumą ir abi leis vadovautis sąžine. Tuomet žmoguje vyraus tokia pati harmonija, kaip ir visuose sukurtuose daiktuose. Mano buvimas bus ne tik atpažįstamas, bet ir jaučiamas.

50 Artėja metas, kai žmonės atiduos Man tikrąją duoklę, kai nustos deginti smilkalus, kuriuos aukojo Man nuo pirmųjų dienų - smilkalus, kurie ne visada kalbėjo apie tyrus darbus, bet dažnai buvo persmelkti žmonių nedorybių. Duoklė, kuri pakeis smilkalus, bus jūsų meilė, kuri pasieks mane.

51 Jūs žinote, kad buvote sukurti "pagal mano paveikslą ir panašumą", bet kai tai sakote, galvojate apie savo žmogiškąjį pavidalą. Sakau jums: Mano panašumas yra ne ten, bet jūsų dvasioje, kuri, norėdama tapti panaši į Mane, turi tobulėti praktikuodama dorybes.

52 Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, Aš esu Teisybė ir Gėris, ir visa tai kyla iš Dieviškosios Meilės. Ar dabar suprantate, kokie turite būti, kad būtumėte "pagal Mano paveikslą ir panašumą"?

53 Tavo sukūrimo priežastis buvo meilė, dieviškasis troškimas dalytis su kuo nors savo galia, o priežastis, dėl kurios suteikiau tau valios laisvę, taip pat buvo meilė. Norėjau, kad mano vaikai jaustųsi mylimi - ne pagal įstatymus, bet pagal spontanišką jausmą, kuris laisvai sklistų iš jų dvasios.

54 Žmonės, apimti aistrų smurto, savo nuodėmėse nusirito taip žemai, kad prarado bet kokią išganymo viltį. Tačiau nėra nė vieno, kuris negalėtų būti išgydytas. Juk siela, įsitikinusi, kad žmogiškosios audros nesiliaus, kol neklausys sąžinės balso, pakils ir vykdys Mano įstatymą, kol pasieks savo likimo tikslą, kuris yra ne žemėje, o amžinybėje.

55 Tie, kurie mano, kad egzistencija yra beprasmė, ir galvoja apie kovos ir skausmo nenaudingumą, nežino, kad gyvenimas yra meistras, kuris formuoja, o skausmas - kaltas, kuris tobulina. Nemanyskite, kad aš sukūriau skausmą, kad įteikčiau jums jį taurėje, nemanykite, kad aš privertiau jus kristi. Žmogus tapo nepaklusnus pats sau, todėl jis taip pat turi save pakelti savo pastangomis. Taip pat nemanykite, kad tik skausmas jus išstobulins; ne, Mane pasieksite ir per meilės veiklą, nes Aš esu meilė.

56 Jei iškeliu jus į ilgą ir sunkų kelią, atminkite, kad aš jus lydžiu, toliau mokau ir padedu jums su jūsų kryžiumi. Kad įrodyčiau, jog esu su jumis, aš tapau žmogumi, tapau matomas ir apčiuopiamas. Bet jūs esate kvaili savo sprendimais, abejojate, kai matote Mane žmogišką, ir sakote, kad jūsų akys negali matyti Dievo. Bet kai sakau jums, kad esu Dvasia, jūs sakote: "Kaip galima atpažinti ir tikėti tuo, ko nematote?"

57 Jūs pasiekėte tokį išsivystymo lygį, kad galite suprasti Mane Mano Dieviškoje Būtyje ir jausti Mane kaip Dvasią. Dvasios evoliucija ir reinkarnacija palaiapsniui parengė jus priimti mano naujus mokymus.

58 Kai žmonių apgaubusi tamsa išsisklaidys ir dvasiose taps šviesu, jos pajus naujo amžiaus buvimą, nes Elijas sugrįžo pas žmoniją. Bet kadangi jie negalėjo jo matyti, reikėjo, kad jo dvasia apsireikštų per žmogaus protą, ir jis pasirodė regėtojams pranašo Elijo simboliu: virš debesų savo ugniniu vežimu.

59 Elijas atėjo šiuo metu kaip pirmtakas, kad paruoštų mano atėjimą. Jis atėjo kaip pranašas, kad paskelbtų jums apie naująjį amžių su jo kovomis ir išbandymais, bet taip pat ir su jo išmintimi. Jis atvyksta su savo šviesos transporto priemone, kad pakviestų jus sėsti į ją, pakelti virš debesų ir nuvesti į dvasinius namus, kuriuose viešpatauja ramybė. Pasitikėkite Juo kaip Geruoju Ganytoju, sekite Juo dvasiškai, kaip žmonės sekė Moze pirmaisiais amžiais. Melskitės, kad jis padėtų jums vykdyti jūsų misiją, ir jei norite juo sekti, taip ir darykite.

60 Prieš Eliją nunešant ugniniu vežimu į dangaus aukštybes, Eliziejus paprašė jo perduoti jam savo pranašišką dovaną ir dvasią, kad jis galėtų būti toks, koks buvo Elijas žemėje; Elijas paliko jam savo apsiaustą kaip įrodymą, kad vykdo savo mokinio norą. Tačiau Elijo dvasia ir jo pranašiška dovana buvo Eliziejuje kaip akivaizdus dvasinio ryšio su žmonėmis ir dvasios persikūnijimo ženklas.

61 Kiekviename amžiuje ir su kiekvienu dieviškuoju apreiškimu žmonėms pasirodo Elijas.

62 Mesijas dar nebuvo atėjęs į žemę, netrukus jis turėjo gimti kaip žmogus, o Jone, vėliau pavadintame Krikštytoju, jau buvo įsikūnijusi pranašo dvasia, kad praneštų apie Dangaus karalystės artumą, kuris bus Žodžio buvimas tarp žmonių.

63 Vėliau, kai Aš apsireiškiau ant Taboro kalno, norėdamas dvasia pasirodyti kai kuriems savo mokiniams, Elijas atėjo su Moze užimti vietos šalia savo Viešpaties. Taip jis leido suprasti, kad ateityje jam buvo patikėtas laikas, kai jis turės prisiliesti prie žmonijos, kad pažadintų miegančią žmonių dvasią šviesiam ir tobulam gyvenimui.

64 Tai laikas, patikėtas Elijui pažadinti žmoniją. Jis yra pirmtakas, kuris eis nuo žmonių prie žmonių, nuo tautos prie tautos, nuo žmogaus prie žmogaus, kad kalbėtų jiems, kaip kad Jonas savo laiku ant Jordano kranto, kai kalbėjo miniai ir sakė jiems, kad ruošūsi, nes Dievo Karalystė jau arti. Dabar jis savo dvasiniu balsu lieps jiems susitelkti viduje, nes Viešpaties, kaip Šventosios Dvasios, buvimas yra su žmonėmis.

65 Kai Elijas paruoš žmoniją ir paruoš Viešpaties kelius, jis sugrįš pas Tėvą.

66 Kai tai įvyks, neprašykite, kad jis paliktų jums savo apsiaustą, kaip kad paliko Eliziejui, nes jis dvasiškai apsireiškė, laikai pasikeitė, ir jūs pamiršite emblemas. Tačiau jis paliks jums pranašystės dovaną kaip meilės dovaną ir kaip liudijimą, kad buvo tarp jūsų.

67 Pasiruoškite, mokiniai, mokykitės iš manęs, kad galėčiau jus siųsti tarp žmonių, kad mano apsireiškimas būtų žinomas kaip Šventoji Dvasia, ir sakyti jiems, kaip Jonas: "Atsiverskite, nes dangaus karalystė priartėjo prie žmonių".

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 32

1 Pasiruoškite, nes noriu, kad aiškiai suvoktumėte dvasinę Mano Žodžio, kurį jums pateikiu šioje Trečiojoje eroje, prasmę.

2 Jūs vis dar esate maži vaikai, tačiau jau turėtumėte būti puikūs mokiniai, nes gyvenote keliuose išsikūnijimuose. Tik pirmą kartą turėtumėte būti vaikais, kad antrą kartą išaugtumėte į jaunuolius, o trečią kartą pasiektumėte brandą.

3 Visada mačiau jus kaip mažus vaikus. Savo dvasinėje vaikystėje gyvenote nekaltai, nepakankamai išvystytais gebėjimais ir jausmais, nežinodami savo gyvenimo pradžios. Tada gavote pirmuosius Mano mokymus ir apreiškimus.

Antrojoje eroje jūs jau turėtumėte būti jaunuoliai, gyvenantys visiškoje dvasinėje jaunystėje, pakylėtoje formoje. Tačiau radau jus prispaustus, prislėgtus, suvaržytus apeigų ir tradicijų, ir kai pamačiau, kad nesinaudojate Mano mokymais, atėjau parodyti jums savo gailėstingumo ir meilės pavyzdžiais kelio, kuris atves jus į Pažadėtąją žemę, ir paruošti jus dabartiniam naujų mokymų, kuriuos pažadėjau jums duoti, etapui.

Sakiau, kad būtumėte stiprūs, kovotumėte, kad nepakliūtumėte į naują vergiją. Bet ką jūs supratote apie Mano mokymą? - Jūs vis dar nežinote Mano mokymo. Kodėl pamiršote jums duotą pažadą, kad aš dvasiškai sugrįšiu pas jus? Aš esu dvasioje, kaip jums siūliau, bet jūs manęs neatpažįstate.

Klausiate, kodėl vadinu jus Izraeliu, ir reikalaujate iš Manęs įrodymų, kad galėtumėte tikėti. - Kodėl pasidavėte stabmeldystei ir misticizmui*, painiodami materialius garbinimo veiksmus su dvasiniu Dievo garbinimu? Manau, kad jus klaidina klaidingi mokymai, kuriais jūsų broliai išvedė jus iš kelio, vedančio į aukštesnę tobulėjimą.

** Tai reiškia tikėjimą, kad vien sakramento priėmimas ar dalyvavimas piligriminėje kelionėje suteikia stebuklingos galios.*

Skundžiatės, nes jums trūksta laisvės. Aš matau, ką patyrėte per tą karčią taurę, kurią iki galo ištuštinote. Tačiau nemanykite, kad jus nubaudžiau: Ne, Aš visada norėjau vadovauti jūsų žingsniams, kad mylėtumėte Mane kaip Tėvą ir jaustumėte Mano dievišką apsaugą.

4 Nuo tos dienos, kai per Jėzų daviau jums savo žodį ir paskutinius pamokymus, prabėgo daug amžių, bet šiandien Aš pasirodžiau jums kaip Šventoji Dvasia, kad įvykdyčiau jums duotą pažadą. Aš netapau žmogumi, Aš ateinu Dvasioje, ir tik tie, kurie yra pasirengę, Mane pamatys. Jūs tikite Mano Žodžiu ir sekate Juo, o kiti nepriima Mano apsiereikimo ir jį neigia. Turėjau pateikti jiems daugybę įrodymų ir jų dėka pamažu įveikiau jų netikėjimą.

Meilė ir kantrybė, kurią visada jums rodžiau, leidžia suprasti, kad tik jūsų Tėvas gali jus taip mylėti ir mokyti. Aš saugau tave ir padarau tavo kryžių lengvą, kad nesukluptum. Leidžiu jums pajusti Mano ramybę, kad galėtumėte eiti savo keliu kupini pasitikėjimo Manimi.

5 Jūs visada kentėjote, nes nepaisėte mano nuolankumo pavyzdžio. Jūs nepagalvojote, kaip žemai Aš nusileidau, kad padaryčiau save jums girdimą ir suprantamą. Bet aš jums atleidžiu, nes jūs priklausote pirmajai tautai, pirmagimiams.

Gyvenkite pagal mano pavyzdį ir pasirūpinkite, kad žmonija Mane mylėtų ir artėtų prie Manęs. Nes žmonės nebesupranta, kaip manęs ieškoti, nebejaucia mano buvimo, nepripažįsta mano naudos ir mano stebuklus priskiria atsitiktinumui. Jie nepasitiki manimi ir gyvena nerūpestingai, apimti didžiulės sumaišties.

Aš jums sakiau, kad nė vienas medžio lapas nejudą be Mano valios. Jūs žinote, kad Aš valdau visatą savo meilės įstatymais, kad visos būtybės yra Man paklusnios. Tik žmogus bando apeiti šiuos dėsnius, nenorėdamas pasinaudoti savo laisva valia.

6 Pailsėkite nuo gyvenimo permainų. Šiandien tave slegia tavo kančių našta, tavo dvasią slegia skausmas, o iš tavo akių trykšta gailėsčio ašaros dėl tavo nusikaltimų. - Jūs buvote neteisingai vertinami, nes sekėte Mano reikalui. Bet aš jums sakiau, kad jei pasiruošite, galėsite nugalėti ir pakelti savo brolių nuosprendžius su jėga, kurią jums suteiks meilės praktika.

7 Ne veltui pasirinkau jus savo Žodžio skleidimo įrankiais. Pasitikiu jums. Patikiu jums sunkią misiją - savo pavyzdžiu nešti išganymą savo broliams. Sėkla yra jumyse, tai ta pati sėkla, per kurią nuo pat pradžių suteikiau jums gyvybę. Dėl jūsų darbo ir rūpesčio tikiuosi gerų vaisių iš jūsų sėklos. Nusilenkite

savo nešamam kryžiui, su meile vykdydami misiją, kurią jums patikėjau. Užbaigkite savo darbą, nebijokite kūno mirties, atminkite, kad jūsų dvasia niekada nemirs. Jis tik atsikratys kūno materijos, kuri jam buvo suteikta kaip įrankis gyventi žemėje ir kuri, atlikusi savo užduotį, atiduos savo duoklę žemei. Tačiau jūsų dvasia taps laisva ir galės leistis į neribotus horizontus, taip pradėdama naują gyvenimą, kuriame rasite atlygį už savo darbą šiame pasaulyje.

8 Atmeskite klaidingus papročius ir tradicijas. Pasinaudokite Mano mokymo šviesa, kad jūsų abejonės būtų išsklaidytos, o paslaptys išaiškintos, kaip ir yra Mano valia.

9 Parodau jums tikrąjį dvasios gyvenimą, kad negyventumėte nepagrįstai grasindami ir nevykdytumėte Mano Įstatymo tik bijodami bausmės, apie kurią jums kalbėjo tie, kurie nesuprato (teisingai), kaip aiškinti Mano Žodį. Supraskite mano Įstatymą, jis nėra sudėtingas ar sunkiai suprantamas. Niekas, kas ją žino ir pagal ją elgiasi, nebus sugėdintas ir nepasiduos klaidingiems žodžiams ar pranašystėms, klaidingiems įsitikinimams ar blogoms interpretacijoms. Mano įstatymas paprastas, jis visada rodo kelią, kuriuo turite eiti. Pasitikėkite Manimi, Aš esu kelias, kuris nuves jus į Baltąjį miestą, į Pažadėtąją žemę, kurios vartai atviri ir kuri laukia jūsų atvykstant.

10 Man buvo malonu suteikti jums palikimą, kuris priklauso ne tik jums, bet ir visai žmonijai. Jūs gavote tiek daug, kad privalote dalytis šia gausa su visais, kurie to prašo. Neškite šviesą savo broliams, kurie kalėjime atlygina už savo nusikaltimus, guoskite ligonius, "patepkite" juos savo meile, kaip Aš padariau Antrosios eros metu, ir pamatysite, kaip juos užlieja Mano Gailestingumo balzamas. Padrasinkite kenčiančius, išmokykite juos pasiduoti ir suteikite jiems naujų jėgų. Taip panaudosite savo dovanas ir jausitės sustiprėję.

** Žr. knygos priedo 1 pastabą*

11 Jus supa dorų dvasių pasaulis, kurios ateina jums į pagalbą. Prašykite ištikimai ir pagarbiai, ir gausite jų teikiamą naudą. Kvieskite juos be jokios pirmenybės, nes visi jie buvo Mano vienodai paruošti, visi jie buvo verti ateiti į pagalbą žmonijai šiuo metu. Sekite jų pavyzdžiu ir vienykitės su jais siekdami aukšto dvasinės pažangos tikslo.

Aš leidau šiam "dvasiniam pasauliui" jus mokyti, ir artėjančiame mūšyje jie bus nenugalimi kariai ir jūsų gynyba.

** Žr. priedėlio 2 pastabą*

12 Mano įstatymas nėra ribotas, jis begalinis, ir jūs galite jį įgyvendinti įvairiais būdais. Nereikalauju, kad atliktumėte tobulus darbus, bet turite ją studijuoti ir gilintis į ją, kad galėtumėte ją praktiškai taikyti.

13 Nenoriu, kad po tokio ilgo Mano Žodžio klausymo laikytumėte šias "akimirkas" prarastomis ar blogai panaudotomis. Jei atkakliai stengsitės, jums pavyks save sudvasinti, ir tada būsite tarsi atvira knyga savo broliams. - Po 1950 m. pasieksite didesnę aukštį. Aš ir toliau bendrausiu su jumis per įkvėpimą, o žmonės priims jūsų žodžius kaip mano siunčiamas žinutes. Tuomet suprasite, koks išmintingas ir gilus buvo Mano mokymas.

14 Po 1950 m., kai baigsis Mano apsireiškimas šiuo pavidalu, žmonijos laukia dideli išbandymai. Gamta patirs sukrėtimų, viskas bus sukrėsta, visose srityse atsiras irimo ženklų. Pasiruoškite ir palaikykite silpnuosius tuo metu, nes daugelis pasiduos tiems išbandymams.

15 Netrukus ateis 1950-ieji metai, kurių vieni bijo, o kiti trokšta. Daugelis sektų ir religijų galvoja apie šią datą ir laukia įvykių, kurie nutiks tuo metu, kad galėtų įvertinti Mano darbą. Kiti klaus apie žemiškojo chaoso priežastis, o jūs kalbėsite su jais Mano vardu ir paskelbsite, kad po šio chaoso žmonija pasieks taip trokštamą taiką.

16 Aš nesu nejautrus jūsų kančioms, jos ateina pas Mane ir sukelia Man skausmą. Kodėl laikote save svetimais, nors gyvenate tuose pačiuose namuose, kurie yra šis pasaulis, ir skirstote save į rases, klases ir tikėjimus? Pažadu, kad panaikinsiu ribas ir visus suartinsiu. Karūnos ir skeptrai nukris, valdžia išnyks, taip pat ir turtai, nes atėjo laikas, kad šie skirtumai nebeegzistuos. Ateis diena, kai visi vienodai valdysite žemę. Jūs pereisite nuo vieno stulpo prie kito niekam nesustabdžius.

17 Išnyks veidmainystė, bloga valia ir tuštybė, kad užleistų vietą meilei ir harmonijai. Ir tas verksmas, kuris man kyla iš našlių, našlaičių, dėl duonos stygiaus, dėl ramybės ir džiaugsmo trūkumo, virs meilės ir dėkingumo šlovinimo giesme, kuri sklis iš visų mano vaikų.

18 Jūs nesijaučiate neramūs savo tautoje, nes mėgaujatės taika ir gerove. Bet aš jums sakau: per daug tuo nepasitikėkite. Jei norite išsaugoti šią ramybę, turite nemiegoti, bet budėti ir pelnyti nuopelnus.

19 Darbuotojai, ieškau jūsų išbandymuose, kaip kitados ieškojau kantraus Jobo. Tačiau nemanykite, kad tai darau norėdamas priversti jus kentėti. Ne, jis skirtas tam, kad jūsų dvasia taptų stipri šiame kančios sukuryje.

20 Nesistenkite pasirodyti švarūs prieš Mane, kai jūsų sąžinė kaltina jus dėl jūsų nusižengimų ir nuodėmių. Bus geriau, jei atliksite išpažintį Tėvo akivaizdoje ir leisite, kad Jo žodis apvalytų jus nuo visų dėmių tarsi valantis srautas. Tada jausitės verti ateiti pas savo brolius ir mokyti juos tiesos, kuri yra Mano mokyme.

21 Mano ramybė yra jūsų tautoje. Stebėkite ir melskitės, kad neprarastumėte šios malonės dėl savo blogų darbų. Saugokite mano ramybę, kaupkite mano išmintį kaip lobį. - Argi nesuvokiate, kad karas jūsų laukia, beldžiasi į jūsų duris ir spendžia spąstus, kad jus sužlugdytų? Bet jei žinote, kaip budėti, nebijokite, nes aš būsiu šalia jūsų, kad laimėtumėte savo kovą.

22 Aš esu Jehova, kuris visais laikais jus išgelbėjo nuo mirties. Aš esu *vienintelis* Dievas, kuris visada kalbėjo su jumis. Kristus buvo Mano Žodis, kuris kalbėjo jums per Jėzų. Jis jums sakė: "Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą." Ir Šventoji Dvasia, kuri šiandien jums kalba, taip pat esu Aš, nes yra tik *viena* Šventoji Dvasia, tik *vienas* Žodis, ir šis yra Mano.

23 Klausykite, Mano mokiniai: Pirmajame amžiuje daviau jums Įstatymą, Antrajame mokiau jus meilės, su kuria turėtumėte aiškinti tuos įsakymus, o dabar, šiame Trečiajame amžiuje, siunčiu jums Šviesą, kad galėtumėte suvokti viso to, kas jums apreiškta, prasmę.

24 Kodėl tuomet norite atrasti tris dievybes, kai egzistuoja tik *viena* Dieviškoji Dvasia, kuri yra Mano?

25 Aš daviau Įstatymą pirmiesiems žmonėms, o Mozei paskelbiau, kad atsiųsiu Mesiją. Kristus, per kurį jums daviau savo Žodį, jums pasakė, kai Jo misija jauėjo į pabaigą: "Grįžtu pas Tėvą, iš kurio esu išėjęs." Jis taip pat jums sakė: "Tėvas ir aš esame viena." Tačiau po to Jis pažadėjo atsiųsti jums Tiesos Dvasią, kuri pagal Mano valią ir pagal jūsų raidą nušviestų Mano apreiškimų paslaptį.

26 Tačiau kas gali atskleisti mano paslaptis ir paaiškinti šias mįsles? Kas, jei ne Aš, gali atrasti Mano Išminties knygos antspaudus?

27 Iš tiesų sakau jums: Šventoji Dvasia, kurią dabar laikote kažkuo kitu nei Jehova ir Kristus, yra ne kas kita, o išmintis, kurią aš suteikiu jūsų dvasiai, kad suprastumėte, pamatytumėte ir pajustumėte tiesą.

28 Šiandien Aš ruošu jus priimti mano žodį, kad jis kristų kaip rasa ant ištroškusių augalų, kaip krietolo skaidrumo vanduo, malšinantis jūsų dvasios troškulį. Priimu jus savo Tėviškoje meilėje kaip švelnius vaikus.

29 Pradedate žengti pirmuosius žingsnius ant tvirto pagrindo. Bet jei sustosite ir vėliau neklausysite Mano įsakymų, neužkirskite kelio savo broliams, tiems, kurie ateis po jūsų kupini troškimo tarnauti Man, tiems, kurie pasiruošę ir laukia Manęs. ko tu gali mokyti, jei neišmoksti mano pamokos? Įsiskverbkite į Mano darbą ir leiskite sau nušvisti, kad galėtumėte Mane suprasti. Aš esu Alfa ir Omega, kiekvieno mokymo pradžia ir pabaiga.

30 Šį kartą skelbiu jums apie apsilankymus, kurie turi įvykti. Trys ketvirtadaliai žemės išnyks, skausmas pasibels į kiekvieno duris, o pasaulis patirs didelių sunkumų. Bet jei jūs pasiruošite, per vieną iš jūsų bus išgelbėtas regionas.

Mokslo, kurį pasiekė žmogus, nepakaks išgydyti keistoms ligoms, kurios atsiras. Tada suprasite, kad turite pakilti aukščiau žemiškojo, kad išgydytumėte ir užkirstumėte kelią blogiui. "Izraelis" išlaisvins žmoniją nuo didelių sunkumų. Tačiau kiek daug turite pasiruošti, kad galėtumėte įgyvendinti savo likimą. Šių laikų apaštalai keliaus iš šalies į šalį nešdami Gerąją Naujieną, o jų dovanos bus tarsi neišsenkantis šaltinis, iš kurio visi žmonės gaus naudos.

31 Su kiekvienu stebuklu, kurį jiems suteikiu, jie pažadins naujų apaštalų tikėjimą, ir jų misija bus didi. Bet vargas jiems, jei jie taps tuščiagarbiai, nes tada jie praras savo dovanas.

32 Gerbkite savo broliams suteiktas dovanas. Rūpinkitės medžiu, kurį jums patikėjau, nes visi esate darbininkai viename lauke. Mano gailestingumas tave visur lydi, aš žinau tavo darbus ir mintis. Stebėkite ir melskitės, nes žmonėms reikia jūsų maldos už jų dvasinį tobulėjimą.

33 Daugelis jūsų mano, kad jūsų kančios prieštarauja Tėvo meilės įstatymui, nes galvojate: "Jei esu Dievo vaikas, jei visagalis Tėvas mane sukūrė, kodėl Jis leido man kristi, kodėl nesukūrė manęs klusnaus, gero ir tobulo?"

34 Iš tiesų sakau jums, kad nesusimąstėte apie tai, ką galvojate. Tai, ką jūs laikote prieštaravimu Mano Įstatymams, yra būtent Meilės Įstatymo patvirtinimas. Bet kad geriau tai suprastumėte, gerai įsiklausykite:

Ant dieviškųjų dangaus kopėčių yra begalė būtybių, kurių dvasinis tobulumas leidžia joms žengti skirtingais laipteliais, priklausomai nuo jų pasiekto išsivystymo laipsnio. Jūsų dvasia buvo sukurta su tinkamomis savybėmis, kad evoliucionuotų tobulumo laiptais ir pasiektų aukštų Kūrėjo patarimų nustatytą tikslą.

35 Jūs nežinote tų dvasių likimo, bet Aš jums sakau, kad jis yra tobulas, kaip ir viskas, ką sukūriau Aš.

36 Jūs vis dar nesuprantate Tėvo jums suteiktų dovanų. Tačiau nesijaudinkite, nes vėliau juos suvokssite ir patirsite, kaip jie visiškai atsiskleidžia.

37 Begalę dvasių, kurios, kaip ir jūs, gyvena skirtinguose gyvenimo lygmenyse, tarpusavyje vienija aukštesnė jėga - meilė. Jie buvo sukurti kovai, aukštesniam vystymuisi, o ne sąstingiumi. Tie, kurie vykde Mano įsakymus, tapo didūs Dieviškoje Meilėje. Tačiau primenu, kad net ir pasiekusi didybę, galią ir išmintį jūsų dvasia netaps visagalė, nes jos savybės nėra begalinės, kaip Dievo. Tačiau jų pakaks, kad pasiektumėte savo tobulumo viršūnę tiesiu keliu, kurį jums nuo pat pirmos akimirkos nubrėžė Kūrėjo meilė.

38 Kuriant jus daviau jums laisvos valios dovaną, kad savo valia šlovintumėte mane meile ir gailestingumu, kuriuos skleidžiate savo broliams.

39 Protas be laisvos valios nebūtų Aukščiausiosios Būtybės vertas kūrinys. Tai būtų inertiška būtybė, nesiekianti tobulumo.

40 Šiandien jūs vis dar gyvenate materialistinį gyvenimą, nes trūksta brolybės. Juk dvasinėse sferose viskas gyvena tobuloje harmonijoje.

41 Nesupratimas apie Dieviškąją Meilę sukelia dvasios nuosmukį, kurio galima išvengti tik sugrįžus į teisingą kelią, neatšaukiamai atgailaujant ir paklūstant.

42 Dabartiniame pasaulyje mokslus puoselėjantys jūsų broliai neveda jūsų į tobulėjimo viršūnę. Jie atvedė jus į skausmą, į bedugnę ir aroganciją. Tačiau nė karto jūsų neapleidau, tai *jūs* nedrąsiai atsiliepėte į mano meilės kvietimą.

43 Kadangi piktnaudžiavote mylinčia ir teisinga Tėvo jums suteikta laisve, turite skausmu ir ašaromis apsimalyti nuo dėmių, kuriomis sutepėte savo sielą. Vis dėlto tas, kuris atsilygina už savo nusižengimus pasiaukojimu, pasieks aukštesnį išsivystymą, ir jo pakilimas bus greitesnis už nuopuolį.

44 Per daugelį amžių pateikiau jums švelnumo, dieviškosios meilės pavyzdžių ir įrodymų, kurie kartais paliesdavo jūsų širdis ir priversdavo jus sušukti: "Myliu Tave, Viešpatie, žaviuosi Tavimi". Bet aš jūsų klausiu: Jei Mane mylite, kodėl nepaskatinate Manęs ir nevykdote Mano mokymų? Kodėl nutolote nuo dvasinio gyvenimo ir taip sulėtinote savo vystymąsi? Kaip drįstate kaltinti Dievą dėl savo nuopuolių, skausmo ir neapdairumo?

45 Šiandien, kai jus kviečiu, ne visi manęs klausote. Vis dėlto pažadu jums, kad visi vis tiek Manęs klausysis ir nė vienas iš Mano vaikų nebus prarastas Dvasios amžinybėje.

46 Vieni ieškos Manęs, kad atsilygintų už Mano meilę, kiti, skausmo prislėgti, mels, kad Mano gailestingumas atitolintų jų kančios taurę.

47 Aš plečiu žinią, kurią jums perdaviau per Jėzų. Tačiau dar nenorite palikti neaiškių kelių, kuriais nuklydote.

48 Ar norite kaltinti Mane viskuo, kas ne iš Manęs kyla ir dėl ko kalti jūs? - Sakiau jums sėti meilę, o jūs pasėjote neapykantą. Ar norite pasisemti meilės?

49 Aš mokiau jus gyventi paprastą, tyrą ir dosnų gyvenimą taikoje, o jūs atkakliai siekiate gyventi nuolatiniam neapykantos, materializmo ir beprotiškų ambicijų kare.

50 Beveik visada prašote Dievo nežinodami, ko prašote, bet niekada neduodate Dievui to, ko Jis prašo dėl jūsų pačių.

51 Kaip galite prašyti Dievo, kad jis jums duotų tai, ko nemokate prašyti, arba kad jis valdytų visatą pagal jūsų idėjas ar valią, kai esate toks tuščias ir pasiklydęs dieviškuose mokymuose? Iš tiesų sakau jums: visata neišsilaikytų nė sekundės, jei Jis leistų jums valdyti ją pagal savo žmogiškas užgaidas.

52 Daviau jums dar vieną lašą Dieviškosios Išminties. Daugiau informacijos pateiksiu būsimose pamokose. Tačiau nepriimkite Mano mokymo jo gerai neapmąstę. Tai tik padeda jums pajusti Mano spindesį, kuris pripildys jus šviesos, kad galėtumėte geriau suprasti Mano apreiškimus.

53 Suvokite mokymo prasmę ir aiškinkite ją taip, kaip liepia jūsų sąžinė ir širdis.

54 Dvasingumo nerasite religijų ar mokslų tekstuose. Jis glūdi (paslėptas) jūsų dvasioje, kuri būtų prasmingai įsitraukusi, jei visada vykdytų įsakymą: "Mylėkite vienas kitą".

55 Nekurkite naujų filosofijų ar teorijų, kildinamų iš šio mokymo, nestatykite materialių šventyklų, nekurkite alegorijų ar simbolių. Aš jums duosiu visus apreiškimus, kurie jus pasieks šiais laikais.

56 Iš tiesų sakau jums, kad ne jūs vieni turėsite tiesą. Įvairių religijų dvasininkai, mokslininkai, tikintieji ir netikintieji - visi jie savo kilme yra dvasinės Dievo būtybės, kurias gyvenimo kelyje apipilsiu malonėmis.

57 Nuolankiai kvieskite savo brolius studijuoti mano mokymą apie meilę, gailestingumą ir dvasinį pakilimą. Nepamirškite, kad nė vienas jūsų darbas nebus tobulas, jei jis nebus paremtas meile viskam, ką matote, ir net tam, ką tik numanote savo apmąstymų akimirkomis.

58 Yra daugybė neregimų gyvenimų, ji juos įtaria, laimina ir myli.

59 Nekurkite stabmeldystės, fanatizmo ar žemiškų rangų. Nėra nieko nuostabesnio už šviesą, kuri puošia protą, pasiekusį tobulumą per dorybę.

60 Tas, kuris myli labiau, yra didesnis už tą, kuris sakosi esąs toks dėl savo pareigų ar tuštybės.

61 Prisiminkite Jėzų!

62 Šiais laikais jūsų supratimas yra aiškesnis, o Mano žodis taip pat tampa suprantamesnis.

63 Mano šventykla yra jūsų širdis, o jos šviesa - mano meilė. Didžiausia auka, kurią galite joje sudėti, yra jūsų dvasios ramybė, kai gyvenime darote gera, laiminate savo brolius ir juos mylite.

64 Kokia nauda iš giesmių, maldų ir apeigų, jei viduje puoselėjate tik žemas aistras? Trokštu tavo meilės, o ne smilkalų. Noriu, kad jūsų egzistencijoje būtų mažiau ašarų ir daugiau šviesos.

65 Už viską turėsite atsakyti ir pagal savo blogus darbus sulauksite griežčiausių nuosprendžių per save. Nes aš tavęs nesmerkiu, tai neteisinga. Būtent jūsų pačių dvasia savo aiškumo būsenoje yra jūsų bausis kaltintojas ir bausis teisėjas. Kita vertus, aš ginu jus nuo laukinių kaltinimų, išsteisinu jus ir atperku, nes esu Meilė, kuri apvalo ir atleidžia.

66 Naujus mokymus aš jums duosiu, kad galėtumėte suvokti šią pamoką, kuri yra dar vienas lapas, kurį jums duodu, kad galėtumėte sudaryti "Tikrojo gyvenimo knygą".

67 Vykdykite mano Įstatymą, tada dėl jūsų nuolankumo, gailestingumo ir meilės pavyzdžio šios mažos minios dauginsis ir taps tokios gausios kaip žvaigždės danguje ir kaip smėlis jūroje.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 33

1 Mokytojas vėl atverčia savo Instrukcijų knygą, kad paaiškintų jums skiemuo po skiemens savo Meilės doktriną. Jei norite klausytis Manęs kaip Tėvo, Aš jums sakau: Štai stalas, padengtas, kad galėtumėte sėsti ir mėgautis maistu, kurį su tokia meile jums saugau.

2 Aš ateinu dvasia, kad apsireikščiau tarp savo mokinių. Jūs vadinate šį laiką šviesos laiku, nes kiekviena dvasia ir visa materija pajuto Mano dvasinį buvimą.

3 Aš esu Šviesa ir Kelias, tačiau jūs ne visi žinote, kokių tikslu tarp jūsų pasireiškiu. Užuoat džiaugęsi Mano dieviškais nurodymais ir apreiškimais, jūs liekate nejautrūs Mano įkvėpimams*, manydami, kad atėjau tik patenkinti jūsų materialinių poreikių ir rūpesčių, ir apsiribojate tik duonos, darbo, pinigų ar sveikatos prašymais, nesuvokdami, kad be to, Aš jums suteikiu ir visas materialines gėrybes.

* Žr. priedėlio 3 pastabą

4 Kai kurie iš jūsų ateina su dėkingumo ir džiaugsmo kupina širdimi, nes gavo naudą, kurios prašė savo žemiškajam gyvenimui, ir aš juos laiminu. Bet iš tiesų, sakau jums, didesnės yra jūsų dvasinės dovanos, kurios pradeda duoti pirmuosius vaisius, skatinamos mano nurodymų, ir už jas jūs dar nesate man padėkoję.

5 Atverkite savo širdį, kad joje pajustumėte viską, ką jums suteikiu. Štai kodėl dažnai jums sakiau, kad nors esu tarp jūsų, jūs manęs neįjauciate.

6 Ar turiu vėl daryti darbus, kuriuos vadinate stebuklais, kaip Antrojoje eroje, kad rasčiau tikėjimą? Ar turiu akliems suteikti regėjimą, paralyžiuotiems - judrumą, o Lozoriui - gyvybę, kad pažadinčiau jūsų tikėjimą? Iš tiesų sakau jums: daugelis "aklųjų" per šį laiką išvydo šviesą, daugelis "paralyžiuotųjų" vėl pradėjo vaikščioti, o daugelis "mirusiųjų" prisikėlė malonės gyvenimui.

7 Jūsų žvilgsniui atsiveria du nauji keliai, tie patys, kuriuos žinote nuo pat piligrimystės pradžios. Vienas jų platus ir gėlėtas, kitas siauras ir apaugęs erškėčiais. Norite eiti siauruoju keliu, kuris yra dorybės kelias, neatsisakydami kitų, bet tai neįmanoma.

8 Iš tiesų sakau jums: jūs nežinote Mano kelio ir nesuvokiate, kad, nepaisant nesuskaičiuojamų išbandymų, jame tvyro ramybė, skirtingai nuo labai plataus kelio, kuris teikia malonumus, paliekančius širdyje tik skausmą ir pasibjaurėjimą.

9 Noriu, kad jūsų dvasia amžinai gyventų Mano ramybėje. Todėl Aš apsireiškiu jam, kad mokyčiau jį tokiu būdu. Nepamirškite, kad šiuo metu, prieš Naujosios Sandoros skrynią, jūs sudarėte naują sandorą su savo Tėvu.

10 Mano valia, kad ateinančiais skausmo laikais išliktumėte tvirti ir imtumėtės duoti Mano nurodymus savo artimui. Skleisdami mano Žodį ir savo liudijimą žmonijai, nenuleiskite rankų dėl savo brolių abejonių. Ar *jūs* visi tikėjote, kai pirmą kartą manęs klausėtės? - Naudokitės šiuo kūnu ar apvalkau, kurį dabar turite, kad įvykdytumėte savo misiją žmonijai. Kiek daug tų, kurie gyvena dvasinėje erdvėje, norėtų turėti kūno materiją, kurią laiko lobiu!

11 Jūsų dvasiai sakau: "Tegul jus veda jūsų sąžinė", o jūsų materijai: "Tegul jus veda jūsų dvasia, ir mano ramybė bus su jumis". Jei tai padarysite, jūsų dvasia budės kaip palyginimo mergelės, kurios laukė atvykstančio Jaunikio su degančia lempa. Palaiminti tie, kurie gyvena "budėdami", nes jie bus atidūs, kad priimtų Mane. Kai ateis paskutinė valanda ir jie pasibels į dvasinio slėnio duris, aš jiems jas atidarysiu.

12 Jei uoliai dirbsite, rytoj būsite su manimi. Pasiruoškite šiems mokymams, kad, kaip Mano Antrosios eros mokiniai, galėtumėte iškeliauti nešdami šviesą savo broliams ir paguodą kenčiantiems. Pabuskite iš savo abejingumo! Nes jei jūs, kurie turite Įstatymą, nesuprastumėte Mano žodžio ir neliudytumėte apie Mane, ateis aplankymai, būsite klausinėjami, ir jei nepriėmėte Mano mokymo savyje, ką atsakysite? Tada būsite pasmerkti, pajusite baimę ir atgailą, ir prisiminsite, ką Mokytojas jums kalbėjo su meile ir be paliovos. Bet jei studijuosite Mano Žodį ir jį apmąstysite, būsite pasirengę, kai reikės kalbėti apie šį apreiškimą, ir tie, kurie jus supras, sakys: "Dieviškasis Mokytojas tikrai buvo su mumis!" - Jei, nepaisant to, kad įvykdėte savo užduotis, jūsų broliai jus neteisingai įvertins, nesijaudinkite, nes Aš pripažinsiu jūsų darbą, o po to, kai nugalėsite didžiuosiuose išbandymuose, suteiksiu jums aukščiausią ramybės palaimą.

13 Ateityje daugelis iš jūsų pasišvęsime šio mokymo skleidimui žmonijai ir pamatysite, kaip jūsų darbas duos vaisių, o Dieviškoji sėkla dauginsis.

14 Kviečiu visus žemės piligrimus išgirsti mano balsą, kviečiantį juos dvasiškai pakilti ir įgyti amžinąjį gyvenimą. Šią dieną, kai dieviškasis Žodis apsireiškia, naudokitės Jo Žodžiu ir leiskitės jo apšviečiami, nes žinojime yra šviesa ir jūsų išgelbėjimas.

15 Jei Mano Įstatymas moko jus moralės, teisingumo ir tvarkos visuose jūsų gyvenimo veiksmuose, kodėl jūs ieškote priešingų kelių, sukeldami sau skausmą? Kai iškeliaujate į aną pasaulį, palikdami savo kūną žemėje, verkiate, nes per daug mylėjote tą apvalkalą.

Kai pajusi, kad kūnas tau nebeprisitaiko ir kad turi tęsti kelią, kol ateisi pas Mane, Aš tau sakau: "Mano sūnau, ką tu man gali parodyti? Ar gyvenote žemėje vykdydami mano įsakymus?" Bet jūs, sugėdinti ir nusiminię, nes neturite meilės dovanos Tam, kuris jus taip myli ir tiek daug jums suteikė, esate pasidarę grandines, kurios slegia jūsų dvasią, ir ji atrodo be šviesos, verkianti ir aimanuojanti dėl to, kad prarado malonę. Jis girdi tik jį kviečiantį Tėvo balsą. Bet kadangi jis dar nesusiformavo ir nesijaučia vertas ateiti pas Jį, jis stovi ir laukia.

Praėjus laikui, dvasia vėl išgirsta balsą, ir visiškai prislėgta kančios klausia, kas su ja kalba, o tas balsas jai sako: "Pabusk! Ar nežinai, iš kur atėjai ir kur eini?" Tada jis pakelia akis ir pamato neišmatuojamą šviesą, nuo kurios spindesio pasijunta apgailėtinas. Jis supranta, kad dar prieš siuntimą į žemę jis jau egzistavo, jau buvo mylimas Tėvo, iš kurio sklido balsas ir kuris dabar, matydamas jį apgailėtinose būklėje, jo gailisi. Jis supranta, kad buvo pasiūstas į įvairias buveines, kad nueitų kovos kelią ir savo nuopelnais pelnytų atlygį. O Sūnus klausia: "Jei prieš siųsdamasis į žemę buvau Tavo labai mylimas kūrinys - kodėl neišlikau tvirtas dorybėje, o turėjau kristi, kentėti ir vargti, kad sugrįžčiau pas Tave?" Balsas jam atsakė: "Visoms dvasioms galioja evoliucijos įstatymas, ir taip mano Tėvas-Dvasia saugo jas per amžius, ir Jis džiaugiasi gerais Sūnaus darbais. Tačiau Aš jus pasiunčiau į žemę, kad ji taptų kovos dėl dvasinio tobulumo vieta, o ne karo ir skausmo slėniu. Sakiau jums daugintis, kad nebūtumėte nevaisingi. Bet kai grįžtate į Dvasinį slėnį, nenešate derliaus, tik verkiate ir ateinate be malonės, kuria jus apdovanojau. Todėl dar kartą siunčiu jus ir sakau: apsivalykite, ieškokite to, ką praradote, ir dirbkite savo dvasinį pakilimą.

Dvasia grįžta į žemę, ieško mažo ir trapius žmogaus kūno, kuriame galėtų pailsėti ir pradėti naują gyvenimo kelionę. Jis randa jam priskirtą mažo vaiko kūną ir juo atsilygina už savo nusikaltimus prieš Mano Įstatymą. Žinodama priežastį, dvasia ateina į žemę, ji žino, kad yra Tėvo kvėpavimas, ir žino, kokią misiją ji atlieka iš Jo.

16 Pirmaisiais metais jis yra nekaltas ir saugo savo tyrumą, palaiko ryšį su dvasiniu gyvenimu. Vėliau jis pradeda pažinti nuodėmę, iš arti mato žmonių išdidumą, aroganciją ir nedrausmingumą teisingų Tėvo įstatymų atžvilgiu, o iš prigimties neklusnus kūnas pradeda būti suteptas blogiu. Patekęs į pagundą, jis pamiršta misiją, kurią atsinešė su savimi į žemę, ir imasi daryti darbus, prieštaraujančius įstatymui. Dvasia ir materija paragauja uždrausto vaisiaus, ir kai jie nukrenta į bedugnę, paskutinė valanda juos nustebina.

Dvasia vėl atsiduria (dvasinėje) buveinėje, pavargusi ir prislėgta savo kaltės naštos. Tada jis prisimena balsą, kuris kadaise jam kalbėjo ir vis dar jį šaukia, ir išliejęs daug ašarų, pasijutęs pasimetęs ir nežinodamas, kas jis yra, prisimena, kad jau yra buvęs toje vietoje. Ir Tėvas, kuris jį sukūrė su tokia didele meile, pasirodo jo kelyje ir sako jam: "Kas tu esi, iš kur esi ir kur eini?" - Sūnus tame balse atpažįsta žodį To, kuris davė jam būti, protą ir gebėjimus, Tėvo, kuris jam vėl ir vėl atleidžia, apvalo jį, ištraukia iš tamsos ir veda į šviesą. Jis dreba, nes žino, kad stovi Teisėjo akivaizdoje, ir sako: "Tėve, mano neklusnumas ir skola Tau labai didelė, ir aš negaliu tikėtis gyventi Tavo karalystėje, nes neturiu jokių nuopelnų. Šiandien, sugrįžęs į Dvasinį slėnį, matau, kad turiu tik sukaupęs kaltę, kurią turiu išpirkti." Tačiau mylintis Tėvas vėl parodo jam kelią, jis grįžta į kūną ir vėl priklauso žmonijai. Tačiau dabar jau patyrusi dvasia su didesne jėga užvaldo fizinį apvalkalą, kad įgytų pranašumą ir paklustų dieviškiesiems įsakymams. Prasideda mūšis. Jis kovoja su nuodėmėmis, kurios žlugdo žmogų, ir nori pasinaudoti jam suteikta galimybe išsigelbėti. Jis kovoja nuo pradžios iki galo, ir kai balti plaukai ant jo šventyklų blizga, o anksčiau atsparus ir stiprus kūnas ima lankstytis po metų našta ir praranda jėgas, dvasia jaučiasi stipri, labiau subrendusi ir patyrusi. Kokia didelė ir atgrasi jam atrodo nuodėmė! Jis nusigręžia nuo jos ir pasiekia tikslą. Dabar jis tik laukia akimirkos, kai Tėvas jį pašauks, nes padarė išvadą, kad dieviškasis įstatymas yra teisingas, o Dievo valia - tobula, kad šis Tėvas gyvena tam, kad savo vaikams dovanotų gyvenimą ir išganymą.

Atėjus paskutinei dienai, jis pajuto mirtį savo kūne ir neįtė jokio skausmo. Jis mirė tyliai ir pagarbiai. Jis matė save mintyse ir tarsi veidrodyje priešais save matė save gražų ir spindintį šviesa. Tuomet balsas prabilo į jį: "Sūnau, kur eini?" Jis, žinodamas, kas jis yra, pakilo pas Tėvą, įsileido Jo šviesą į savo esybę ir tarė: "O Kūrėjau, o visa apimanti Meile, ateinu pas Tave pailsėti ir suteikti Tau išsipildymo." - Šąskaita buvo sutvarkyta, dvasia buvo sveika, tyra, be nuodėmės pančių ir matė, kad jos laukia didelis atlygis.

Po to jis pajuto, kad susiliejo su to Tėvo šviesa, kad jo malonumas padidėjo, ir jis išvydo taikos vietą, šventąją žemę, pajuto gilią ramybę ir ilsėjosi Abraomo glėbyje". - —

17 Aš kalbu jums apie dvasinio gyvenimo stebuklus ir teikiu jums savo pamokymus. Ar įvykdysite savo užduotį žemėje ir ateisite pas Mane, Izraelio tauta, žmonija, Mano dukra? Dėl nuopelnų pateksite į Dangaus karalystę, o praktikuodami dorybes pasieksite taiką žemėje.

18 Jūs vis iš naujo įsikūnijate į kūną ir su kiekvienu įsikūnijimu didinate savo kaltę ir pareigą atpirkti kaltę. Nekaltinkite manęs dėl savo kančių, nes ne Aš jus baudžiu, o jūs patys priimate nuosprendį.

19 Dabar turite paskutinę galimybę ištaisyti savo nusizengimus.

20 Grįžau pas jus dėl jums duoto pažado. Nuo pirmųjų laikų sudariau su jumis sandorą ir vesiu jus iki galo. Juk jūs esate žmonės, pasirengę sėsti prie mano stalo. Aš esu maistas ir vaisiai, duona ir vynas.

21 Jūs nenuilstamai ateinate klausytis Manęs ir numalšinti savo alkio bei teisumo troškulio, kaip Antrosios eros laikais, kai meilės ištroškę žmonės taip pat sekė paskui Mane. Aš skelbiau savo žodį slėniuose ir kalnuose, net jūroje ir dykumoje, o minios sekė paskui mane. Jų tikėjimas nežinojo nuovargio, jų tikrumas buvo nesunaikinamas. Tuomet Mano gailestingumas pasklido virš tų žmonių ir apgaubė juos vidine Mano Žodžio esme. Motinos ant rankų nešė savo vaikus, vyrai paliko savo darbus, kad išgirstų Mane, senukai, remdamiesi lazdomis, sekė minią.

22 Vienu iš tokių atvejų Mokytojas padarė duonos ir žuvų stebuklą, kad įrodytų, jog užtenka bet kokios duonos, jei ji dalijama su meile ir neatsižvelgiant į asmenį. Vienybė ir brolybė taip pat bus maistas.

23 Net mokiniai abejojo, ar tokių menkų atsargų užteks tokiai didelei miniai pamaitinti. Bet pamatę, kad stebuklas įvyko, jie sugėdinti tarė: "Tikrai šitas yra Mesijas!"

24 Dabar, Trečiojoje eroje, jūs turite mane iš naujo. Aš duodu jums amžinojo gyvenimo duoną, kurią valgys žmonija.

25 Ši Žodį jums duodu per žmogiškąjį intelektą. Norėdamas tokiu būdu save atskleisti, turėjau laukti žmogaus dvasinio ir intelektualinio išsivystymo, kad galėčiau juo pasinaudoti šiuo metu. Mano valia išsipildė, ir ši paslaptis taps aiški visiems, kurie kol kas jos teisingai nesupranta.

26 Nebijokite sektų ir denominacijų nuoskaudų ir pasityčiojimų. Tai jie, nors ir turėdami rankose pranašysčių knygas, neaiškino jų (teisingai) ir todėl nežinojo Manęs laukti. Kita vertus, jūs, kurie nežinojote pranašysčių apie Mano sugrįžimą kaip Šventosios Dvasios, tikėjotės Manęs. Dabar atėjo trečioji era, bet žmonija nesuprato, kaip aiškinti Evangeliją.

27 Kiek daug žmonių eina kaip avys be piemens. Bet Aš esu su jumis, ir kad galėčiau save atpažinti, apsireiškiau skurde ir nuolankume, kaip Antrojoje eroje. Jei žmonija nori atpažinti Mane per tuos, kurie Mane seka, jai gali pavykti: liginiai, kenčiantieji, pažemintieji, išsekusieji, alkstantys ir trokštantys teisingumo, mirusieji nuo tikėjimo - jie yra tie, kurie Mane seka.

28 Niekas nesistebi, kad per šį laikotarpį nepasirodžiau jokios bažnyčios glėbyje, kaip ir per Antrąją erą neatsiradau iš jokios religijos.

29 Nesustosiu ten, kur viešpatauja tuštybė, materializmas ir stabmeldystė. Aš apsireiškiu didžiausio paprastumo ir nuolankumo glėbyje, kur nėra apeigų, verčiančių pamiršti Mano Įstatymo esmę. todėl nesistebėkite, kad Mane supa vargšai, neišsilavinę žmonės ir nusidėjėliai, nes Aš įdėjau į juos savo gailestingumą, paversdamas juos naudingomis būtybėmis, suteikdamas jiems dovanas, kad jie atverstų daugelį, ir per juos, o tai esate jūs, aiškiai įrodžiau savo galią. Bet jei vis dar abejojate, nesijaudinkite, nes "niekas nėra pranašas savo šalyje". Rytoj ateis užsieniečiai ir jie patikės jums, arba jūs keliausite į nepažįstamus kraštus ir jie jus priims, nes ne visi jums abejoja. Yra ir tokių, kurie seka paskui jus ir pasikliauja jūsų meile bei pagalba, taip skatindami ir skatindami jus sunkiai kopti keliu. - Kas bus su tais, kurie seka tavimi ir randa tavyje stiprybės, kai suklypsi? Kai jaučiatės nusiminę, kreipkitės į mane, ir aš jus sustiprinsiu. Kai susidursite su skausmu, nemanykite, kad jus nubaudžiau. Iš šio bandymo pasisemkite naudos, kurią jis duoda jūsų tobulėjimui.

30 Man tereikėtų to norėti, ir tu būtum tyras. - Koks būtų nuopelnas, jei tai *aš* jus apvalyčiau? Tegul kiekvienas atlygina savo nusikaltimus prieš Mano Įstatymą - *tai* yra nuopelnas. Tada žinosite, kaip ateityje išvengti kritimų ir klaidų, nes skausmas jums apie jas primins.

31 Jei dėl padaryto nusižengimo ir jo natūralių pasekmių nuoširdžiai gailitės, skausmas jūsų nepasieks, nes tada jau būsite pakankamai stiprūs, kad pasiaukojamai pakeltumėte išbandymą.

Pasaulis geria labai karčią taurę, tačiau *aš* niekada jo nebaudžiau. Bet po savo skausmo ji ateis pas mane, kuris ją pašaukia. Tada tie, kurie buvo nedėkingi, žinos, kaip dėkoti Tam, kuris į jų egzistenciją išliejo vien tik naudą.

32 Iki šiol pasaulyje vyravo ne žmogiškoji meilė. Kaip ir nuo pat žmonijos pradžios, smurtas valdo ir užkariauja. Tas, kuris mylėjo, tapo nedorybės auka.

33 Blogis išplėtė savo karalystę ir sustiprėjo žemėje. Bet kaip tik šiuo metu ateinu savo ginklais pasipriešinti toms jėgoms, kad tarp žmonių įsitvirtintų meilės ir teisingumo karalystė. Prieš tai *aš* kovosiu. Kad suteikčiau jums savo Dvasios ramybę, *Aš* turiu kariauti ir sunaikinti visą blogį.

34 Teisybės diena jau su jumis; gyvieji ir mirusieji šiuo metu girdi sąžinės balsą.

35 Šis pasaulis nėra amžinieji jūsų dvasios namai. Jei taip būtų, nematytumėte, kaip miršta jūsų kūnas, kurį taip mylite, nematytumėte, kaip užgęsta jūsų tėvų gyvybė, tu, kurie suteikė jums egzistenciją. Šiame pasaulyje viskas laikina, nieko nėra nuolatinio. Jei viskas *čia* būtų tik laimė ir malonumai, niekada nepamatytumėte savo dvasios, negalvotumėte apie kitus ir nepamatytumėte *Manęs*.

36 Jūsų siela labai ilgai keliavo skausmo keliu, ir *aš* nenoriu, kad patirtų dar didesnę skausmą nei tas, kurį jau patyrėte. Grįžkite pas *Mane* ieškodami ramybės, siekite tobulumo, ir *Aš* jus paversiu mokytojais, kurie pamokys ir išgelbės nežinojimo tamsoje pasiklydusius žmones.

37 vyrai, kurie verkėte dėl Mano atleidimo žodžių, kodėl teisingumas dar neatėjo pas jus, nors jūsų dešinė pasirodė *Man* sutepta jūsų brolio krauju? - Nebijokite, nes jūsų tikra atgaila bus tarsi apsiaustas, kuris jus saugos, o Mano atleidimas - tarsi krištolo skaidrumo vanduo, kuris sustiprins jus jūsų atgailoje. Bet vargas tam, kuris nužudė ir nesumokėjo skolos! Vargas tam, kuris apgaudinėjo, darė gėdą ar nevykdė pareigos tėvams! Nes tada gyvenimas ir skausmas teis juos kaip išmintingas teisėjas ir mokys kaip mokytojas.

38 Šiandien jūs atėjote pas *Mane*, įveikę bet kokį pasipriešinimą ir todėl, kad trokštate iš naujo išgirsti Mano Žodį. Jūs trokštate tapti mano mokiniais, todėl ateinate klausytis ir mokytis mano dieviškojo mokymo.

39 Jūs žinote, kad nėra nieko geresnio, kas padėtų jums atsinaujinti ir rasti jėgų įveikti aistras, kaip Mano Žodis, kuris apšviečia jūsų dvasią ir pažadina jumyse tikrąją meilę jūsų dvasiniam tyrumui.

40 Tai laikas, kai Mano žodis pateikiamas išsamiau, kad jūs nesuprastumėte, ką jums apreiškiu. Tačiau kai kartais kalbu jums vaizdiniais, tai daroma tam, kad geriau įsimintumėte Mano mokymus.

41 *Aš* esu gelbėjimosi valtis, atsiradusi skęstančio skęstančiojo rankose. Tie, kurie sveiki atsidūrė ant kranto, kur viešpatauja taika, vėliau jaučia pareigą padaryti tą patį savo kaimynams, kai jiems gresia pavojus žūti.

42 Laivų neužtenka, ir daugybė iškritusiųjų šaukiasi pagalbos. Štai žmonija žūsta ydose, ištvirkime ir nusikaltimuose! Štai žmonės, atsidavę materializmo ir savanaudiškumo gyvenimui! Moterys priprato prie visur viešpataujančios nuodėmės, jos praranda dorybę ir subtilumą, namai, kurie yra žmogaus šventovė, išniekinami, nes iš jų dingsta šviesa, šiluma ir ramybė.

43 *Aš* ateinu į šią planetą ir ieškau joje žmogaus sielos, kuri yra Dievo šventykla, ir įžiebiu joje tikėjimą, kalbėdamas jai apie naują pasaulį, taikos pasaulį, kurį ji gali pasiekti per moralinį atsinaujinimą ir brolystę.

Vieni jaučia, kad jų širdis pulsuoja galia, ir dieviškąjį idealą paverčia savo idealu; kiti skundžiasi kliūtimis ir sunkumais kaip pasiteisinimu, kad neseka paskui *Mane*. Jiems trūksta tikėjimo ir jie nesupranta, kad tas, kuris nusigręžia nuo savo likimo, turi vėl ir vėl grįžti į tą patį tašką, kol nueis visą kelią.

44 Nesakau jums, kad nusigręžtumėte nuo materialių pareigų ar sveikų širdies ir jausmų malonumų. *Aš* tik prašau jūsų atsisakyti to, kas nuodija jūsų sielą ir alina kūną.

45 Kas gyvena pagal įstatymą, vykdo tai, ką jam diktuoja sąžinė. Tas, kuris atsisako leistinių malonumų, kad pasinertų į draudžiamus, net didžiausio malonumo akimirkomis stebisi, kodėl nėra

laimingas ir ramus. Nes nuo malonumo prie malonumo jis grimzta vis gilyn ir gilyn, kol pražūsta bedugnėje, nerasdamas tikro pasitenkinimo savo širdžiai ir dvasiai.

46 Kai kurie turi pasiduoti ir iki paskutinio lašo ištuštinti taurę, kurioje ieškojo malonumo, bet jo nerado, kad išgirstų balsą To, kuris amžinai kviečia juos į amžinojo gyvenimo pokylį.

47 Aš priimu savo mokinių auką. Elijas jus paruošė ir užtarė mane, kad būtumėte verti klausytis mano žodžio ir mokėtumėte naudotis jo dvasine prasme. Pažadu, kad kiekvienas, kuris ieško Manęs savo širdies skausme, bus paguostas.

48 Tai Šventosios Dvasios metas, kai užmezgu ryšį su žmogumi. Iš tų, kurie Mane išgirdo, vieni pradeda Mane atpažinti, o kiti jau Mane myli. Kai šis Mano apsireiškimo laikas baigsis, žmonija sužinos, kas atėjo. Jie atpažins Eliją kaip malonės ir galios kupiną pirmtaką, taip pat kaip Mokytoją, nužengusį iš meilės žmonijai.

49 Mylimi mokiniai, imkite iš Manęs pavyzdį, kad netrukus pasiektumėte atgailos pabaigą, kai Elijas, Ganytojas, kuris jus vedė per amžius, pristatys jus Man.

50 Nenoriu, kad dvasios, palikdamos šią žemę, jaustųsi vienišos ar pasiklydusios dvasiniame slėnyje, kuris visų laukia. Todėl Elijas kreipiasi į jus, pasiruoškite šiam perėjimui ir supažindinkite savo brolius su Dvasia, kuri yra Ganytoja ir Tarpininkė tarp žmogaus ir jo Kūrėjo.

51 Jūs išgyvenate sunkumų ir teisingumo laikotarpi, o dabar visi skinate savo darbo vaisius. Šis laikas turėjo ateiti, buvo parašyta. Pespėjau jus melstis ir atgailauti, bet radau jus miegančius, neprisimenančius mano žodžių. Tačiau Aš jus stebiu ir vėl atėjau atnešti jums savo Mokymo, kuris parodo jums labai plačius horizontus. Jei sugebėsite tai suvokti, būsite drąsūs ir stiprios valios, o kai ši šviesa persmelks jūsų dvasią, eikite pas kitus ir padėkite jiems išsivaduoti iš letargo. Pasigailėk tų, kurie nusideda dėl nežinojimo, ir parodyk jiems kelią, vedantį į išgelbėjimą.

52 Aš darau mokiniais tuos, kurie kadaise buvo vaikai, ir dar labiau priartinu mokinius prie savęs. Visus jus užkėliau ant vienų dangaus kopėčių ir dalijuosi jūsų vargais. Žmonijos skausmas pasiekia mane, Elijas kovoja už dvasinę žmonijos vienybę. Naujasis Babelio bokštas išaugo iš puikybės ir nesantaikos, bet priešais jį aš statau Izraelio bokštą, kurio pamatai - nuolankumas ir meilė. Kova bus didelė, bet galiausiai dorybė nugalės nuodėmę ir bus atkurta taika. Tuomet tie, kurie buvo silpni, taps stiprūs, akieji atvers akis, o siela iš tikrųjų pabus, kad galėtų pradėti tobulėti.

53 Auksas ir galia, kurių taip trokšta žmogus, nesuteiks ramybės jo dvasiai ir paguodos jo ligos patale; jie tik užkietins jo širdį. Kaip dažnai turtingiesiems pateikdavau skausmo vaizdus, kad išbandyčiau jų jausmus, o jie likdavo abejingi našlaičiams, vargū ir artimųjų skausmui, nesuprasdami, kad juos padariau tik materialinių gėrybių saugotojais, kad galėtų jas teisingai ir su meile dalyti.

54 Yra daugybė būtybių, laukiančių gailestingos rankos, kuri jas pagydytų, paguodos žodžio ar pavyzdžio, kuris jas perkeistų. Dvasia kenčia meilės, nuoširdumo ir teisingumo alkį, o tu, Izraeli, *gali* duoti, nes daviau tau gausybę dvasinių gėrybių, kad jas išdalytum.

55 Ne visais laikais jums bus ramu. Todėl šiandien, kol dar turite veiksmų laisvę, uoliai dirbkite ir malda ruoškite savo brolius iš kitų tautų. Jūs jau žinote, kad Dvasia nežino atstumų, todėl tą dieną, kai Mano mokymas bus perduotas per Mano pasiuntinius, jie nesuklups, bet ras draugų, brolių, kurie supras jų misiją ir juos palaikys bei sušildys.

56 Kam ši žinia bus patikėta ir kas gyvens bendrystėje su manimi, tam įskiepysiu tobulus darbus ir jo žodžiuose apreikšiu savo Dvasią.

57 Daugelis iš jūsų jautėte žmonių panieką dėl sekimo Mokytoju. Kiti buvo atstumti tėvų namuose, o dar kitus atstūmė sutuoktinis. Tačiau atminkite, kad Aš visa tai matau ir už jūsų auką gausiai atsilyginsiu.

58 Visuose, kurie jus supa, įžvelkite ne priešus, bet brolius. Niekam nereikalaukite bausmės, būkite atleidūs, kad būtumėte atleidumo pavyzdys ir jūsų dvasioje nekiltų gailesčio. Užčiaupkite lūpas ir leiskite man spręsti jūsų bylą.

59 Pagydykite ligonius, sugražinkite sveiką protą sutrikusiems. Išvarkite sielas, kurios drumstė protą, ir pasirūpinkite, kad abu* atgautų prarastą šviesą.

* Žr. priedėlio 4 pastabą

60 Melskitės už tautas, nes aš *jus* globosiu. Neškite mano žodį į visas širdis. Vėliau padėkokite Man už gautą naudą, nes tada suprasite, kad nė vienas medžio lapelis nejuda be Mano valios.

61 Iš tiesų sakau jums: Tie, kurie labiausiai nutolo nuo Manęs, supranta, kad atėjo teismo metas, nes jie turi nuogąstavimų ir nerimo.

62 Mano balsas šaukia ir žadina dvasias kaip trimitas. Tačiau jei žmonija būtų pasistengusi išstudijuoti ir suprasti Pirmosios ir Antrosios eros pranašystes, niekas iš to, kas vyksta dabar, jos nenustebintų ir nesuklaidintų, nes viskas jau buvo išpranašauta.

63 Mano vakarykštis žodis išsipildė šiandien, nes greičiau nustotų spindėti Karaliaus žvaigždė, nei tas pats nebūtų įvykdytas.

64 Neškite kartėlių, kurių jums kelia tautų karas, nereikalaukite iš jų (dieviškojo) teisingumo, nes jų kančių taurė ir taip pakankamai karti. Būkite gailestingi savo sprendimuose, mintyse ir maldose.

65 Tie, kurie vis dar mėgaujasi tam tikra taika, turi pareigą melstis, kad padėtų tiems, kurie kenčia nuo karo sunkumų ir negandų.

66 Jei vietoj užuojautos jaučiate pyktį ar panieką tiems, kurie sukelia tiek daug kančių žmonijai, iš tiesų sakau jums: jūs netenkate dvasinio pakilimo ir supratimo.

67 Leiskite Mano balsui skambėti jūsų širdyje, įgyvendinkite Mano Žodį: taip Mano Mokymas įgis galią žemėje. Tai yra šviesa, kuri pasipriešins idėjoms, kilusioms iš sergančios ir nykstančios žmonijos.

68 Visą teisingumą, visą didybę ir visą šviesą, kurios žmonės gali troškinti savo dvasios tobulėjimui, jie galės rasti Mano mokyme. Tačiau kad žmogus galėtų stabtelėti ir pradėti tyrinėti Mano mokymą bei domėtis jo turiniu, jis pirmiausia turi pažinti pirmuosius jo vaisius - Mano mokinių atsinaujinimą ir dorybes.

69 Pažadu atskleisti jums didžiųjų paslapčių, jei gyvensite ramiai. Tada mano šviesa galės šviesti jūsų būtyje.

70 Jūs visi norite būti tarp tų, kurie liudija Mano tiesą ir yra tarsi švyturys jūreiviui ar žvaigždė piligrimui žmonijos kelyje.

71 Šiandien jūs turite mane tarp savęs per šį skelbimą. Pasinaudokite Mano pasilikimu ir tapkite mokiniiais nuo kūdikių, kad galėtumėte garbingai skelbti Mano žodį, kai Aš nustosiu kalbėti.

72 Mokykitės, budėkite ir melskitės, sėkite meilę ir gailestingumą tarp savo brolių, kad per jūsų darbus galėčiau pasakyti žmonėms: Mylėkite vieni kitus!

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 34

1 Mylimi žmonės, nelaukite geresnių laikų, kad atskleistumėte šią žinią žmonijai, nes nebus tinkamesnio laiko nei šis.

2 Atverkite akis tikrovei ir nebesvajokite apie pasaulio tuštybes. Supraskite, kad jūsų misija - skelbti Mano mokymą visuose žemiškuose keliuose.

3 Čia, tarp šių minių, atrandu būsimus pasiuntinius, naujuosius apaštalus, darbininkus, kurie nenuilstamai vykdys savo užduotį.

4 Vienus siųsiu į Rytus, kitus - į Vakarus, ir kalbų įvairovė nebus kliūtis Mano Žodžiui skliti.

5 Mano mokyme esantis šviesos, meilės ir teisingumo kalavijas nuties kelius, sugriaus nežinojimo sienas ir panaikins ribas. Viskas bus parengta tautų susivienijimui.

6 Kovos pradžioje kai kurie mielai priims trejybinių-marijinę dvasinę doktriną. Tačiau kiti ją atmes ir persekios, matydami joje grėsmę savo žemiškajai galiai ir klaidingoms interpretacijoms. Bet iš tiesų sakau jums: tai bus taip, tarsi jie savo delnu neleistų saulei šviesti.

7 Turiu jus įspėti, kad tas, kuris atmeta šį Žodį, atmes *Mane*, o tas, kuris jį priims, priims *Mane*. Juk dvasine prasme aš apsireiškiau žmonėms šiuo metu, mano dvasia yra jame. Todėl sakau jums: Kas priima mano žodį, tas atpažins mano balsą, atvers man savo širdies duris ir turės mane savyje.

8 Mano teisingumas suteikė jums puikią galimybę pasitaisyti ir gražinti skolą. Neleiskite, kad nė viena jūsų gyvenimo diena, kurią jums patikėjau, nueitų perniek.

9 Tu esi sūnus palaidūnas, kuris atgailaudamas sugrižo į Tėvo namus, ir Aš priėmiau tave su meile, kad atgautum savo paveldą.

10 Aš žinau, kurie iš tų, kurie verkdami ateina į Mano akivaizdą, yra tikrai atgailaujantys, kurie savo kaltę aplaisto nuoširdaus gailėsčio ašaromis ir prašo Manęs galimybės pasitaisyti. Jie verkia dėl to, kad įskaudino savo Tėvą, jie verkia ne dėl savęs. Kiti, priešingai, atrodo, gailisi, kad mane įskaudino, verkia, žada ir net prisiekia daugiau nenusidėti. Bet tuo pat metu, kai jie prisiekia, jie prašo manęs naujų žemiškų gėrybių. Tai tie, kurie netrukus vėl išeis iš Tėvo namų.

11 Jei jiems pavyks gauti iš Manęs tai, ko jie siekė, jie tai iššvaistys. Jei jos neįgis, jie piktžodžiaus prieš mane. Jie galvoja, kad šio kelio žemumoje yra tik erškėčiai, ir nežino, kad jų pasirinktas kelias yra pats neiššiausias, nelygus ir pavojingiausias. Jie mano, kad visiškai atsidavę pasaulio malonumams galės padidinti savo turtus ir taip sumažinti savo vargus, tačiau nesuvokia, kad atsisakę saldžios dvasinio kryžiaus naštos, ant savo pečių užsikrovė didžiulę materialinę naštą, kuri juos prislėgs.

12 Kiek nedaug yra tokių, kurie siekia gyventi taikos, šviesos ir harmonijos rojuje vykdydami dieviškuosius įstatymus su meile.

13 Labai ilgas yra žmonių nueitas kelias, bet jie vis tiek mieliau valgo uždraustus vaisius, kurie tik didina kančias ir nusivylimą jų gyvenime. Draudžiami vaisiai - tai vaisiai, kurie yra geri, nes juos sukūrė Dievas, bet kurie gali pakenkti žmogui, jei jis tinkamai nepasiruošė arba jų vartoja per daug.

14 Vyras ir moteris imasi gyvybės vaisių nepasiruošę ir nepripažįsta savo atsakomybės prieš Kūrėją, kai sukelia žemėje naujas būtybes, kad jos taptų žmonėmis.

15 Mokslininkas pagarbiai nuskina vaisių nuo mokslo medžio, prieš tai neatsiklausęs savo sąžinės balso, kuriuo Mano Įstatymas kalba jam, kad visi išminties medžio vaisiai yra geri, todėl kas juos skina, gali tai daryti tik savo artimo labui.

16 Šie du mano pateikti pavyzdžiai parodo, kodėl žmonija nepažįsta nei meilės, nei ramybės to vidinio rojus, kurį žmogus dėl paklusnumo Įstatymui turėtų amžinai turėti savo širdyje.

17 Kad padėčiau jums rasti tą patį, mokau nusidėjėlius, nepaklusniusius, nedėkinguosius ir arogantiškuosius, kad suprastumėte, jog esate apdovanoti dvasia, kad turite sąžinę, kad galite visapusiškai nuspręsti ir įvertinti, kas gera ir kas bloga, ir kad parodyčiau kelią, kuris nuves jus į ramybės, išminties, begalinės meilės, nemirtingumo, šlovės ir amžinybės rojų.

18 Aš kalbu jums, kurie nusidėjote, nes teisieji jau gyvena dvasiniame rojuje, o likusios būtybės, neturinčios dvasios, taigi ir sąžinės, mėgaujasi savo rojumi - gamta, kur jos gyvena visiškai paklusniai ir tobulai sutaria su visa kūrinija.

19 Šiandien Aš nušviečiu kelią, kuriuo turite eiti ir kurio pabaigoje susitiksime su Manimi. Aš jūsų neverčiu, bet atkreipiu jūsų dėmesį į tai, kad jei neklausysite šio kvietimo, netrukus savo noru ateisite ieškoti išganymo kelio. Bet tada pabėgsite nuo savo nežmoniškumo, arogancijos ir arogancijos siaubo.

20 Aš nesikreipiu į jus su griežtumu. Tai jūs patys savo nusikaltimams skiriate bausmę, kurios jie nusipelno.

21 Mano tauta, jūsų širdyse palieku savo Žodžio esmę, kad galėtumėte ja dvasiškai maitintis. Juk tavo širdis yra tarsi gėlė, o jos kvapas - tai meilės esencija, kurią į ją įdėjau. Neleiskite šiai gėlei nuvysti, nes ji greitai prarastų savo kvapą. Jautrios jūsų sodų gėlės, bet dar jautresnė yra jūsų širdis ir dar jautresnė jos dieviškoji esmė.

22 Po 1950 m. nebegausite Mano žodžio per šiuos komunikacijos organus, kuriuos vadinote balso nešėjais arba vertėjais. Kai kurie pereis iš šios žemės į

Kiti liks, kad gautų pirmuosius įkvėpimus, ženklus, kurie yra prieš dvasios ryšį su dvasia.

* Žr. priedėlio 9 pastabą

23 Kai šis ryšys tarp jūsų užsimegys, jūs iš tiesų pradėsite suprasti ir suvokti mokymą, kurį šiuo metu gaunate, ir kartu žinosite, kaip atskirti dvasinę Mano žodžio prasmę nuo visų trūkumų, kuriuos balso nešėjas galėjo pridėti prie Mano žodžio.

24 Dabar klausiu jūsų: ar sutinkate būti žemės vargšai, bet turtingi dvasia? O gal jums labiau patinka pasaulio malonumai nei amžinojo gyvenimo pažinimas? - Aš laiminu jus, nes savo širdyje man sakote: "Viešpatie, niekas neprilygsta šlovei klausytis Tavo žodžio".

25 Šiuo metu aš jums duodu naują žinią: Trečiąjį Testamentą. Daugelis buvo šios apraiškos liudininkai. Bet iš tiesų sakau jums, kad ne jūs suprasite visą prasmę to, ką jums atskleidžiau, ir neįvertinsite šios žinios reikšmės.

26 Dažnai Aš jums duodavau mokymą, o jūs jį klaidingai interpretuodavote, nes esate materializuoti, ir nors Aš jums kalbėjau apie dvasines išvalgas, jūs joms suteikdavote materialią prasmę. Ateis kitos, dvasiškai labiau išsivysčiusios kartos, kurios, studijuodamos šiuose apreiškimuose esančius mokymus, drebės iš dvasinio susijaudinimo. Kitais atvejais jie džiaugsis švelnia Mano žodžio ramybe, o dar kitais atvejais bus nustebinti tuo, ką ras Mano meilės mokymuose. Tuomet jie sakys: "Kaip įmanoma, kad tuo metu buvę šio Žodžio liudytojai nesuvokė jo prasmės, didybės ir šviesos? - Tai bus ne pirmas toks atvejis: Net Antrojoje eroje, kai kalbėjau žmonių širdims, jie nesuprato Manęs, nes gyveno ir mąstė tik apie pasaulį ir materiją.

27 Kai kūnas, kuris Antrojoje eroje tarnavo Man kaip apvalkalas, įžengė į agoniją ir Aš ištariau paskutinius žodžius nuo kryžiaus, tarp paskutiniųjų Mano sakinių buvo vienas, kuris nei tomis akimirkomis, nei ilgai po to nebuvo supastas:

"Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?"

28 Dėl tų žodžių daugelis suabejojo, kiti buvo sutrikę, manydami, kad tai buvo neryžtingumas, svyravimas, silpnumo akimirka. Bet jie nepagalvojo, kad tai buvo ne paskutinis sakinytis, o kad po jo pasakiau kitus, kurie atskleidė visą jėgą ir aiškumą: "Tėve, į tavo rankas atiduodu savo Dvasią" ir: "Viskas įvykdyta".

29 Dabar, kai sugrįžau, kad įneščiau šviesos į jūsų painingą ir nušviečiau tai, ką vadinote paslaptimis, sakau jums: Kai kabojo ant kryžiaus, agonija buvo ilga, kruvina, o Jėzaus kūnas, be galo jautrus už visų kitų žmonių kūnus, ištvėrė ilgą agoniją, ir mirtis neatėjo. Jėzus jau buvo įvykdęs savo misiją pasaulyje, pasakęs paskutinį žodį ir davęs paskutinį mokymą. Tada tas nukankintas kūnas, tas sudraskytas kūnas, pajutęs atskyrimą nuo Dvasios, su kančia klausė Viešpaties: "Tėve, Tėve, kodėl mane apleidai?" - Tai buvo švelnus ir kenčiantis sužeisto ėriuko verksmas dėl savo Ganytojo. Tai buvo įrodymas, kad Kristus, Žodis, iš tiesų tapo žmogumi Jėzuje ir kad Jo kančia buvo tikra.

30 Ar galite priskirti šiuos žodžius *Kristui*, kuris yra amžinai suvienytas su Tėvu? - Dabar žinote, kad tai buvo Jėzaus kūno, kurį suteršė žmonių aklumas, plakimas. Tačiau, kai Viešpaties švelnumas nusileido ant nukankinto kūno, Jėzus toliau kalbėjo, ir Jo žodžiai buvo tokie: "Tėve, į Tavo rankas atiduodu savo Dvasią". - "Viskas įvykdyta".

31 Kada taip kalbėsime su manimi, žmonija? Kada išsakysite tą švelnų verksmą, kuris yra ne priekaištas, ne abejonė, ne tikėjimo stoka, bet meilės Tėvui įrodymas, kuriuo pranešate Jam, kad norite Jį

jausti šalia paskutinę valandą? - Pagalvokite apie kiekvieną Mano sakinį, nes Aš esu tiesa, kuri jums buvo pažadėta.

32 Dabar, kai jus mokau, Aš pasinaudojau neišsilavinusiais ir neišmanėliais, nes mokslininkai ir mokytieji mane paneigė. Aš taip pat ieškau nusidėjėlių, kad juos atverčiau ir pasiųščiau liudyti mano tiesos. Šie Mano vaikai, per kuriuos Aš apsireiškiu, turi įrodyti, kad yra verti šios malonės, pabUSDdami doktrinos, kurią jie skelbs, šviesoje, kad visiškai suvoktų savo užduotį ir suprastų, jog tik rodydami pavyzdį ir gerus darbus jie bus įtikinti savo bičiulių.

33 Šis mokymo metas bus palankus minių aprūpinimui.

34 Mano mokymas yra tyras ir skaidrus gyvenimo upės vanduo, kuriuo apsivalysite ir pasikeisite, kad taptumėte verti vadintis Šventosios Dvasios mokiniais. Paruoškite savo širdį Mano Žodžiui, ir iš tiesų sakau jums: iš jos išaugs gera sėkla. Formuokite savo dvasią ir protą klausydamiesi Manęs, ir jūsų darbai, žodžiai ir mintys spinduliuos Mano tiesą.

35 Tiesa, ne tik jūs liudysite apie Mane, nes visa kūrinija yra gyvas Mano tiesos įrodymas. Tačiau šiame darbe turite atlikti užduotį ir grąžinti skolą sau patiems. Nes iš tiesų sakau jums: jūs nesate skolingi man, o tik patys sau.

36 Jei nenorėsite liudyti apie savo Viešpatį, aš liudysiu, bet jūs karštai verksite, nes nebuvote su Mokytoju mūšio valandą.

37 Ar norite sužinoti, kaip pasiekti, kad jūsų liudijimas būtų pripažintas teisingu? - Būkite nuoširdūs, niekada nesakykite, kad turite tai, ko neturite, nesistenkite atskleisti to, ko negavote. Mokykite tik to, ką žinote, ir liudykite tik tai, ką matėte. Jei jūsų klausia ko nors, į ką negalite atsakyti, tylėkite, bet niekada nemeluokite. Dar kartą sakau jums, kad jūsų "taip" visada turėtų būti "taip", o "ne" - "ne", tada būsite ištikimi tiesai.

Nereikėtų ir prisiekti, nes tam, kuris kalba tiesą, nereikia priesaikos, kad įgautų tikėjimą, nes jis savo darbais atneša apšvietimą. Tegul prisiekia tas, kuris buvo melagis ir kuris, atėjus akimirakai, kai jam prireiks įtikinamumo, turi remtis Dievo vardu, kad suteiktų savo žodžiams galios. Neprisiekite nei Dievu, nei Marija, nei savo tėvais, nei savo gyvybe. Dar kartą sakau jums, kad jūsų darbai liudytų jūsų žodžius, tada abu liudys mane.

38 Jei kalbate tiesą ir jumis tiki, palaiminti tie, kurie jumis tiki. Jei esate atstumti, įskaudinti ar išjuokti dėl to, kad kalbate tiesą, palikite šį reikalą Man, nes tiesos reikalas yra Mano; tada Aš jus apginsiu. Taip pat nesistenkite tiesos pridengti melo šydu, nes tada jūsų teismas bus didelis. Ar nieko nežinote apie tą didžiąją Jeruzalės šventyklą, į kurią daugelį amžių žmonės ėjo trokšdami galios ir išminties? Jis buvo didis tol, kol jo glėbys buvo tarsi ramybės prieglobstis dvasioms. Bet kai į ją įsiveržė veidmainystė, melas ir godumas, jos uždanga buvo suplėšyta, ir vėliau neliko nė akmens ant akmens.

39 Dar kartą sakau jums, kad pradėtumėte būti sąžiningi prieš save, nebandytumėte savęs apgaudinėti, t. y. pradėtumėte mylėti tiesą. Artėja laikas, kai žlugs didieji pasaulio vadovai, kai tautos pajus mano dieviškąjį teisingumą. Kiek daug bėdos šauksmų bus tada tarp žmonių! Išnyks netikrumo, klaidų ir neteisybės pasaulis, kad jo vietoje įsitvirtintų Dievo karalystė, kuri yra teisingumas ir šviesa. Daugeliui žmoniškųjų darbų tai bus pabaiga, tačiau dvasingumo laikui tai bus pradžia.

40 Pasaulis, kuris išnyks, bus jūsų sukurtas nedorybės pasaulis, kuriame stiprieji engia silpnuosius, kuriame išnyko net vaikų nekaltumas, kuriame tėvai nesupranta vaikų, o vaikai nesupranta tėvų. Šis pasaulis, kuriame žmonės išniekina švenčiausius principus ir institucijas ir kuriame žmonės žudo vieni kitus, užuot mylėję vienas kitą kaip broliai.

41 Kad šis naujasis Babelis išnyktų, jo nedorybės turi būti išrautos kaip piktžolės. Skausmas bus didelis, tačiau šioje kančios taurėje nešvarieji bus apvalyti, aklieji atvers akis, mirtis sustabdys daugelio žmonių žemiškąjį kelią, tačiau ne tam, kad juos sunaikintų, o tam, kad sugrąžintų į gyvenimą.

42 Nieko neliks iš blogų žmonių darbų. Tačiau ant jūsų praeities griuvėsių Aš prikelsiu naują pasaulį kaip didžiąją karalystę, kurioje žmonija bus tarsi išplėstinė šeima, gyvensianti taikoje, mylinti, jaučianti ir mąstanti pagal Mano Meilės įstatymą.

43 Naujos kartos apgyvendins žemę ir dvasiškai bei materialiai skins savo pirmtakų paliktus patirties ir tobulėjimo vaisius, nes iš visos praeities jie išsirinks gerus vaisius.

44 Virš netobulų kultų, skirtų Mano Dievybei, iškils tikrai dvasinis Dievo garbinimas, lygiai taip pat kaip virš dabartinio materialistinio žmonių mokslo iškils naujas mokslas, tarnaujantis brolystei, gerovei ir taikai.

45 Žmonių atskirtis išnyks, ir kaip jie, būdami nesantaikoje, nutolo vieni nuo kitų, sukurdami tarmes ir kalbas kiekvienai tautai, taip ir tada, kai žemėje įsiviešpataus harmonija, visi pajus poreikį bendrauti viena kalba. Iš tiesų sakau jums: broliška tarpusavio meilė jiems palengvins šį darbą, nes jis bus paremtas mano įsakymu, kuris jums sako: Mylėkite vieni kitus.

46 Kaip gali būti teisinga, kad žmonės nesuprastų vieni kitų, kai net tos pačios rūšies gyvūnai supranta vieni kitus, net jei vieni yra iš vieno regiono, o kiti - iš kito?

47 Susivienykite meilėje, įkvėpti savo Tėvo, ir Jis, kuris yra visos kūrinijos Alfa ir Omega, suteiks jums visuotinę kalbą.

48 Atsigaivinkite, atsigaivinkite Mano Žodžiu, jis yra aukščiau už jūsų kalbų susiskaldymą, už jūsų pradžią ir už jūsų pabaigą. Bet jei stebėtės, kaip išsamiai ir neišsemiamai kalbėjau jums savo balso nešėjų lūpomis, žinokite, kad tai buvo tik Mano Dieviškosios Šviesos kibirkštis, kurią pasiunčiau šiems protams.

49 Jūs manęs klausiate: "Viešpatie, jei Tu pasirinkai mus būti šio apsiareiškimo liudininkais, kodėl Tu neišskyrei mūsų iš žemės kančių ir nelaimių?" - Aš jums atsakau, kad jums būtina ištuštinti - net jei tik truputį - kančios taurę, kurią geria jūsų broliai, kad suprastumėte jų kančias.

50 Jei jums pasakiau, kad šiuo metu bus sunaikinta viskas, ką sukūrė žmonių arogancija ir nedorybė, argi netikite, kad ir jumyse yra kažkas, ką reikia sunaikinti, nupjauti ar išpirkti?

51 Esate gabūs, bet kartu ir labai varginami išbandymų. Tačiau jei skausmas neleidžia jums būti budriems, atminkite, kad tai tik lašas kartaus gėrimo, kurį geria kiti žmonės. Kai jūsų širdis jaučia skausmą, ji yra skatinama melstis, o tai intuityviai atpažįsta vieną iš užduočių, kurias ši tauta atnešė į žemę.

52 Melskitės, Mano vaikai, mintimis apie šviesą, taiką ir brolystę, nes šios maldos nepaskęs erdvėje, bet jų galia palaikys dvasinę vibraciją ir nukreips jas į širdį tų, už kuriuos meldėtės. Mano žodis jums neturi tapti įprastas, ateikite su tokiu pat nuolankumu ir užsidegimu kaip pirmosiomis dienomis, kad jūsų maldą pajustų jūsų broliai. Nes ateis diena, kai pajusite, kad visa jūsų esybė sukūrėta, ir tą dieną paskutinį kartą kalbėsiu su jumis šiuo pavidalu.

53 Kaip manote, kam jus pašaukiau šiuo metu, jūs, žmonių minios? Ar tik tam, kad pagydytų jūsų ligas, ar tam, kad sugražintų prarastą ramybę? - Ne, žmonės, jei prikėliau jus tikram gyvenimui, uždegiu tikėjimą jūsų širdyse, sugražinau šypsenas į jūsų veidus ir jėgas į jūsų kūnus, tai tik todėl, kad norėjau jus taip aprūpinti, kad galėtumėte pakilti į kovą. Tačiau matau, kad daugelis galvoja apie save ir lanko Mano pamokas tik tam, kad ieškotų ramybės, nenorėdami žinoti nė menkiausios užduoties, kuri jų laukia. Kiti išvyksta, vos tik gavę tai, ko norėjo, nesidomėdami studijuoti ir suprasti Mano mokymo prasmę.

54 Jūs visi buvote pašaukti dalyvauti šiame darbe, todėl išliejau savo žodį šiai tautai, kad ji išsaugotų jį savo širdyje, net jei tai būtų tik vienas iš Mano sakinių.

55 Mano mokymas jums sako: Jei nepadarysite Mano Žodžio žinomo žmonijai, akmenys prabils, kad paliudytų Mano tiesą ir laiką, kuriame gyvenate. Tačiau nelaukite, kol *akmenys* prabils, nes jie tai padarys sukeldami žemės drebinimą, jūrų šėlsmą arba išsiverždami srautais iš ugnikalnių kraterių.

56 Geriau laiku pasiruoškite, kad, kai šį pasaulį nusiaubs maras, nežinomos ligos ir įvairiausi suspaudimai, jūs, išsibarstę po visus žemės kelius, atneštumėte į širdis Mano malonų, stiprinančių Žodį, kad kaip švelnus vėjelis ateitumėte pas uraganų blaškomus žmones.

57 Atsikratykite tingumo ir išnaudokite brangų laiką, kuriuo šiandien mėgaujatės, nes nežinote, ar ateinančiais laikais turėsite ramybę studijuoti ir pasinerti į Mano Žodį.

58 Melskitės kaip geri mokiniai ir pripildykite savo širdis kilnių tikslų. Nepamirškite, kad tarp jūsų neskirstau nei rasių, nei klasių, nei religijų, kad, kad ir kur eitumėte, jaustumėtės kaip savo tėvynėje ir kiekvieną sutiktą žmogų, kad ir kokios rasės jis būtų, laikytumėte savo broliu.

59 Aš atnešiau jums šį Žodį ir leidau jį išgirsti jūsų kalba, bet vėliau pavedžiau jums išversti jį į kitas kalbas, kad jis būtų žinomas visiems.

60 Taip pradėsite statyti tikrąjį Izraelio bokštą, kuris dvasiškai suvienys visas tautas į vieną, kuris visus žmones suvienys tuo dievišku, nekintamu ir amžinu įstatymu, kurį patyrėte pasaulyje iš Jėzaus lūpų, kai Jis jums pasakė: "Mylėkite vieni kitus!"

61 Tyrinėkite Mano žodį, kol įsitikinsite jo tyrumu ir tikrumu. Tik tada galėsite drąsiai eiti savo keliu ir tvirtai priešintis materialistinių idėjų, keliančių grėsmę dvasiai, įsiveržimui. Juk materializmas yra mirtis, tamsa, jungas ir nuodai dvasiai. Niekada nekeiskite savo dvasios šviesos ir laisvės į žemišką duoną ar menkas materialines gėrybes!

62 Iš tiesų sakau jums: Kas pasitiki Mano Įstatymu ir ištvėringai tiki iki galo, tam niekada nepritrūks materialaus gyvenimo pragyvenimo, o vienybės su Mano Dvasia akimirkomis dėl Mano begalinio gailestingumo visada gaus amžinojo gyvenimo duonos.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 35

1 Palaiminti tie, kurie nuolankiai ir su tikėjimu prašo manęs savo dvasios pažangos, nes jie gaus, ko prašo iš savo Tėvo.

2 Palaiminti tie, kurie moka laukti, nes Mano gailestingoji pagalba pasieks jų rankas tinkamu momentu.

3 Išmokite prašyti ir laukti, žinodami, kad niekas neišvengs Mano meilės valios. Pasitikėkite, kad mano valia pasireiškia kiekviename jūsų poreikyje ir kiekviename išbandyme.

4 Vaikas turi teisę reikalauti iš tėvo to, kas priklauso nuo jo teisingumo ir meilės įstatymo, o tėvas privalo pasirinkti vaikui.

5 Sakau jums, kad tie, kurie paklūsta Mano valiai čia, žemėje, džiaugsis Mano meile, kai bus dvasioje.

6 Kai jus slegia kryžiaus našta, šaukitės savo Sužadėtinio, ir Aš tuoj pat ateisiu jums į pagalbą.

7 Išbandymų akimirkomis trumpai, bet garsiai ir nuoširdžiai pasimelskite, ir pajusite paguodą; o kai pasieksite vienybę su savo Viešpačiu, galėsiu jums pasakyti, kad Mano valia yra jūsų valia, o jūsų valia yra Mano valia.

8 Melskitės ne tik tada, kai išgyvenate skausmingą išbandymą, bet ir tada, kai esate ramūs, nes tada jūsų širdis ir mintys galės užsiimti kitais. Taip pat nesimelskite tik už tuos, kurie jums padarė gera, arba už tuos, kurie jums nepakenkė, nes, nors tai ir yra nuopelnas, jis nėra toks didelis, kaip užtarimas tų, kurie jums kaip nors pakenkė.

9 Atminkite, kad Aš, jūsų Mokytojas, buvau pagalbininkas ir atpirkėjas tų, kurie prieš Pilotą šaukė: "Nukryžiuok Jį! Nukryžiuok Jį!" - Jūs taip pat galite padėti savo broliams nešti savo kryžių atsiduodami: maldomis, mintimis, žodžiais, taip pat materialiai. Taip galėsite padaryti atgailą tam, kurį slegia jo skausmo ar kovos našta, lengviau pakeliamą.

10 Tai tinkamas metas būti gailestingiems. Todėl melskitės, prašykite ir dirbkite, nes laukai yra derlingi ir laukia jūsų.

11 Melskitės už taiką tautoms, pritraukite ją savo maldomis. Siųskite gydantį balzamą savo mintimis ir perduokite šviesą savo brolių protams. Iš tiesų sakau jums: jūsų prašymai niekada nebus neišklausyti ir neišgirsti jūsų Tėvo.

12 Būkite pasiruošę, nes daugelis neigs, kad Aš apsireiškiau per žmogaus protą. Bet jūs jiems pasakysite, kad tai ne pirmas kartas: kad Dievas per *žmogų* kalbėjo per tris amžius, kad nuo pat pradžių visos žmonijai duotos pranašystės, įkvėpimai ir apreiškimai buvo dieviški balsai, gauti per žmogų, kuris vadovavo visų laikų žmonėms.

13 Tie, kurie neigia, prieštarauja ar piktinasi jūsų liudijimu, taip elgiasi, nes nežino, kas yra dvasinis pasireiškimas, net jei vadina save mokslininkais žemėje.

14 Mano valia, kad žmonija per šiuos žmones, kurie matė Mano apsireiškimą šiuo pavidalu, sužinotų, jog žmogui nuo pat jo atsiradimo buvo lemta bendrauti su Dangiškuoju Tėvu, tarnauti Jam šioje planetoje kaip balso nešėjui ir kad nors praeityje žmonių, kurių lūpomis kalbėjo Viešpats, atvejai buvo pavieniai, dabar jūs gyvenate laikotarpiu, kai žmonės iš kartos į kartą pasieks didesnę tobulumą ir aiškumą dvasios bendravime su Tėvu.

15 Jūs paskelbsite, kad tuo metu žmonės dėl visko tarsis su savo Viešpačiu, kad atliktų savo darbus pasaulyje pagal dieviškojo Įstatymo įsakymus. Šeimos tėvas kalbės su savo vaikais žodžiais, kuriuos Viešpats įdėda į jo lūpas. Mokytojai mokys pagal aukštesnę įkvėpimą, valdovai žinos, kaip perduoti Dievo valią savo tautoms, teisėjai paklus savo sąžinės balsui, kuri yra šviesa To, kuris viską žino ir todėl vienintelis gali spręsti tobulai. Gydytojai pirmiausia pasitikės dieviškąja galia, o jų žodis ir gydomoji galia ateis iš Viešpaties. Mokslininkai supras, kokią sudėtingą užduotį jie atsinešė su savimi į žemę, ir dėl savo dvasinio pasirengimo jie gaus dieviškus raginimus. Galiausiai visi tie, kurie atnešė pasauliui misiją vesti sielas evoliucijos keliu, žinos, kaip pakilti, kad priimtų Mano apreiškimus ir atneštų juos į žmonių širdis su tokia pat šviesa ir tyrumu, su koku juos gavo.

16 Aš kalbu jums apie ateinantį amžių, apie kurį turėtumėte skelbti ir pranašauti, būdami tikri, kad jis išsipildys. Bet jei jūsų broliai tyčiotųsi iš jūsų pranašystės, nenusiminkite, nes net apaštalas Jonas,

paskelbęs tai, ką gavo per savo vienybę su Tėvu, buvo išjuoktas ir net laikomas bepročiu. Vis dėlto atėjo valanda išsipildyti viskam, kas vieniems atrodė neįmanoma, o kitiems - keista ir nesuprantama.

17 Laikas, kuriame šiandien gyvenate, yra būtent tas, kai pildosi visa tai, ką pasakiau to regėtojo, pranašo ir Mokytojo balso nešėjo lūpomis.

18 Dėl savo dvasinės vizijos šis meilės ir tiesos apaštalas buvo persekiojamas, nukankintas ir ištremtas. Tačiau jam netrūko Mano apsaugos nuo jo persekiotojų ir egzekutorių, todėl sakau jums, kad nebijotumėte. Jei jie dėl to jus įkalins, aš jus paleisiu į laisvę; jei jie neleis jums dirbti ar duonos, aš jus išsaugosiu; jei jie jus pažemins ar apšmeiš, aš jus pagirsiu ir įvykdysiu teisingumą; jei jie jus nužudys, aš jus prikelsiu tikrajam gyvenimui.

19 Štai kodėl nuolat jums sakau, kad pasiruoštumėte maldoje, kad galėtumėte skleisti šią pranašystę ir duoti šį liudijimą savo broliams švelnia, stipria, tikėjimo ir meilės kupina širdimi.

20 Viskas, ką darysite pagal šį pasirengimą mano vardu, turės duoti gerų vaisių, ir jūs pamatysite, kaip išsipildys viskas, ko troškote.

21 Kaip išpildžiau visus savo pažadus praeities žmonėms, taip juos išpildysiu ir jums.

22 Gyvenate baimės laikais, kai žmonės apsivalo ištuštindami savo kančios taurę iki paskutinio. Tačiau tie, kurie studijavo pranašystes, jau žinojo, kad artėja laikas, kai visur prasidės karai, nes tautos nesupras viena kitos.

23 Nežinomos ligos ir epidemijos dar nepasirodė žmonijai ir glumina mokslininkus. Bet kai skausmas tarp žmonių pasieks aukščiausią tašką, jie vis dar turės jėgų šaukti: "Dievo bausmė!" Bet ne aš baudžiu, o jūs patys save baudžiate, kai nukrypstate nuo jūsų dvasią ir kūną valdančių įstatymų.

24 Kas išlaisvino gamtos jėgas ir metė joms iššūkį, jei ne žmonių neprotingumas? Kas paniekino mano įstatymus? - Mokslininkų arogancija! Bet iš tiesų sakau jums: šis skausmas padės išrauti su šaknimis piktžoles, išaugusias žmonių širdyse.

25 Laukai bus nusėti lavonais, net nekalti žmonės žus. Vieni mirs nuo ugnies, kiti - nuo bado, treči - nuo karo. Žemė drebės, pajudės gamtos jėgos, iš kalnų pasipils lava, o jūros šėls.

26 Leisiu žmonėms savo ištvirkimą išplėsti iki ribos, kurią jiems leidžia jų laisva valia, kad jie, pasibaisėję savo darbais, dvasioje pajustų tikrą gailestį.

27 Nuolankūs mokiniai, meilės savo broliams vyrai, nors esate pilni netobulumų: karo išprovokuotų aistrų poveikį atremkite taikos mintimis, dvasinės šviesos kupinomis maldomis, broliškais žodžiais, tiesos ir meilės darbais. Turite būti pasiruošę, nes karo pabaigoje, kai baigsis ši kova, minios žmonių iš toli atvyks ieškoti balzamo kūnui ir sielai.

28 Nepalik mūsų, kai ateis ta valanda, Mokytojau!" - sako man šie žmonės. Aš atsakau, kad *negaliu* jūsų palikti, nes esu visame, kas sukurta.

29 Aš kalbėsiu su žmonėmis per gamtos jėgas, iš jūrų sklis Mano balsas, ir nuo vieno šios planetos galo iki kito dvasios jausis paliestos Šviesos To, kuris vienintelis gali jums pasakyti su tikru švelnumu: "Mylėkite vieni kitus!"

30 Daugeliui šis įsakymas taps jų teisėju, kiti pajus jį širdyje kaip atvirą žaizdą, o kai kuriems jis bus tarsi sargybinis, kuris neleis užmigti, kad jis būtų įvykdytas.

31 Dabar matote, kad negalėsiu nuo jūsų atsiskirti, kaip kadaise sakė vienas iš mano pranašų: kad šiuo metu mano Dvasia bus išlieta ant viso kūno ir ant kiekvienos dvasios.

32 Kad ir kur eitumėte, aš eisiu pirma jūsų. Kur tik manęs ieškosite, ten mane rasite. Kur tik atkreipsite akis, visur mane pamatysite. Tačiau nenoriu, kad šią dieną savo žodžiu jums skelbčiau vien tik kartėlį ir didelių vargų pranašystes. Kalbėdamas jums apie visa tai, noriu, kad budėtumėte ir melstumėtės, kad išbandymai jūsų nenustebintų, kai jie jus užklups.

33 Lygiai taip pat, kaip jums pranešiau apie žmonijos laukiančius karus ir dideles nelaimes, sakau jums, kad ateis diena, kai visos žemės tautos džiaugsis taika, kai žmonės mylės vieni kitus manyje, o jų gyvenimas, darbas ir darbai pasaulyje bus malonus garbinimas, kuris kaip kvapnūs smilkalai kils Man iš šios planetos.

34 Jūs manęs klausiate: "Viešpatie, kada ateis šis laikas?" Aš jums atsakau: Kai žmonija apsivalys per skausmą, atgailą, atsinaujinimą ir gėrio praktiką.

35 Jei žmogaus dvasia įvykdys sandorą, kurią sudarė su savo Tėvu, Aš savo ruožtu įvykdysiu savo pažadus iki galo. Aš atskleisiu savo paslaptį ir paskleisiu ją išmintimi, taika ir apreiškimais tarp savo vaikų.

36 Mano tauta, budėkite ir melskitės, kol vaikščiosite po šį pasaulį. Pasiruoškite dvasiškai ir fiziškai, nes netrukus jus siūsiu kalbėti apie savo tiesą.

37 Paruoškite savo dvasią praktikuodami maldą, meilę ir nuolankumą, kuriuos jums rodo Mano mokymas, taip pat paruoškite savo kūną, šalindami iš jo ydas, blogus įpročius ir darydami jį klusnų, kol padarysite jį tobulu Dvasios bendradarbiu. Kai būsite pasiruošę, pajusite, kad kelias jums bus aiškus. Todėl sakau jums, kad dvasios gyvenimas nuo išėjimo iš dieviškojo glėbio iki sugrįžimo yra tobulėjimo laiptai.

38 Kai Tėvas jus sukūrė, Jis pastatė jus ant pirmojo kopėčių laiptelio, kad, keliaudami šiuo keliu, turėtumėte galimybę iš tiesų pažinti ir suprasti savo Kūrėją. Tačiau kiek nedaug žmonių, palikę pirmąją pakopą, pradėjo kilti aukštyn! Dauguma susivienijo nepaklusnumu ir maištingumu, blogai naudojosi laisvės dovana ir neklausė sąžinės balso; jie leidosi užvaldomi materijos ir taip savo emanacijomis sukūrė blogio jėgą, iškasė bedugnę, į kurią savo įtaka įtraukė savo brolius, pradėjusius kruviną kovą tarp savo silpnybių ir sugedimo bei išaukštinimo ir tyrumo troškimo.

39 Kaip pasikeistų jūsų gyvenimas žemėje, jei nuolat būtumėte išlikę geri ir teisūs. Juk joje būtumėte skynę Mano meilės vaisius. Vis dėlto jūs nesate prarasti ir Aš jūsų neišvariau iš savo karalystės. Tai įrodo faktas, kad atėjęs pas jus, apgaubdamas jus savo žmogiškuoju pavidalu, nužengiau į pasaulį, kurį sukūrėte su daugybe klaidų ir trūkumų.

40 Čia, šiame pasaulyje, atidaviau jums savo Kraują ir Kūną, kad įrodyčiau jums, jog myliu jus, nepaisant jūsų nukrypimų ir nedėkingumo.

41 Mano nekintamas Įstatymas, kurį jums daviau pirmaisiais laikais, pranašų pamokymai apie gėrį, Mano doktrina ir kiekvienas Mano pranešimas yra dvasinė šviesa, kurią žmogus gavo per sąžinę; jo dvasia būtų susilieję su Mano, jei jis nuo pat savo vystymosi pradžios būtų likęs Įstatyme ir tyrume.

42 Žmonių ištvirkimas, jų neišmanymas, dvasinio pakilimo stoka ir jų nusikaltimų sukeltos kančios buvo priežastis, dėl kurios Tėvas nužengė jų išgelbėti, atskleisdamas jiems Išminties knygą, kurią jie paniekino dėl pasaulio malonumų, ir dar kartą parodydamas jiems tikrąjį kelią.

43 Praėjo daug šimtmečių ir daug kartų būtybėms teko sugrįžti į pasaulį, tačiau jos vis dar nesupranta Mano Įstatymo esmės ir savo dvasios prigimties.

44 Aš vis dar prisistatau žmonėms žmogiškuoju būdu, nors taip pat sakau jums, kad tai, ką apreiškiu šiuo metu, yra mokymas, kuris pakels dvasias į tą lygį, apie kurį jums kalbu, ir iš kurio jos galės atpažinti ir ištaisyti visas klaidas, atstatyti tai, kas buvo sugriauta, ir susigrąžinti viską, ką prarado.

45 Mano dieviškoje sėjoje nė viena sėkla nebuvo prarasta, nors dėl žmonių nuopolių jos dvasinis žydėjimas ir vaisiai vėlavo.

46 Šiuo metu žemė kasama su dideliu skausmu žmonijai, bet būtina, kad Aš rasčiau savo sėklą ir atskirčiau ją nuo pelų.

47 Kokia buvo jūsų nuodėmės ir nepaklusnumo Mano Įstatymui priežastis?

48 Klausykite, mokiniai: prieš jums ateinant į gyvenimą, Aš jau buvau šalia, ir Mano Dvasioje buvo paslėpta jūsų. Tačiau Aš nenorėjau, kad paveldėtumėte Mano Karalystę, nenusipelnę nuopelnų. Nenorėjau, kad turėtumėte tai, kas buvo, nežinodami, kas jus sukūrė, ir nenorėjau, kad išeitumėte be krypties, be tikslo ir be idealo.

49 Todėl ir daviau jums sąžinę, kad ji būtų jums vadovas. Suteikiau jums laisvą valią, kad jūsų darbai turėtų tikrąją vertę mano akyse. Daviau jums dvasią, kad ji visada trokštų pakilti į šviesų ir tyrą. Daviau jums kūną, kad širdimi pajustumėte gėrį ir grožį ir kad jis tarnautų jums kaip kelrodis, kaip nuolatinis išbandymas, taip pat kaip įrankis gyventi materialiam pasaulyje. Žemė buvo jūsų dvasios mokykla; joje niekada netrūko Dieviškojo Mokytojo buvimo. Žmogaus gyvenimas įsikūnijusiai dvasiai buvo gilios išminties knyga.

50 Kai erdvę pirmą kartą nušvietė dvasių buvimas, šios - kadangi dar klupinėjo ir klupo kaip maži vaikai ir neturėjo nei išsivystymo, nei jėgų pasilikti aukšto sudvasinimo vietose - pajuto, kad joms reikia atramos, pagrindo, kad jaustųsi stiprios, todėl joms buvo duota materija ir materialus pasaulis, o naujoje būsenoje jos įgijo patirties ir žinių*.

* Žr. priedėlio 5 pastabą

51 Jūs dar nesuvokėte, kokią misiją šiuo metu turite atlikti žmonijos tarpe, bet Aš jums savo Žodžiu pranešiu apie jūsų kovą ir kelią į tikslą.

52 Jūsų smegenys mažos, ir jos pačios savaime nepajėgia suvokti jūsų turimų dovanų vertės ir darbo, kurį Tėvas per šią tautą turi atlikti žmonijai, reikšmės.

53 Mano išmintinga ir galinga valia tiesia kelią Mano pasiuntiniams, Mano mokiniams, Mano pranašams, kad jie eitų su gerąja žinia apie Mano Žodžio apsireiškimą, kad tuo pačiu metu paruoštų kelią didelėms jūsų brolių, kuriuos jūs vadinate svetimšaliais, minios atvykti į jūsų tautos glėbį.

54 Atrodo, kad tos minios ateis ieškoti duonos kūnui ir ramybės širdžiai. Tačiau Aš žinau, kad būtent jų dvasia sieks įvykdyti Mano pažadą, kuris buvo saugomas kiekvienos dvasios gilumoje.

55 Iš tolimų kraštų ir tautų pamatysite savo brolius, kurie atvyksta trokšdami išlaisvinti savo dvasią. Iš senosios Palestinos jie taip pat ateis būriais, kaip ir tada, kai Izraelio giminės perėjo dykumą.

56 Jos piligrimystė buvo ilga ir skausminga nuo tada, kai ji iš savo įsčių išstūmė Tą, kuris jai pasiūlė savo karalystę kaip naują paveldą. Tačiau ji jau artėja prie oazės, kur pailsės ir apmąstys Mano Žodį, o tada, sustiprėjusi Mano Įstatymo pažinimu, toliau eis keliu, kuris jai parodys jos seniai užmirštą raidą. Tada išgirsite daugelį sakant, kad jūsų tauta yra naujoji pažadėtoji žemė, Naujoji Jeruzalė. Tačiau jūs jiems pasakysite, kad ta pažadėtoji žemė yra už šio pasaulio ribų ir kad ją pasiekti reikia dvasia, perėjus didžiąją šio amžiaus išbandymų dykumą. Taip pat pasakykite jiems, kad ši tauta yra tik oazė dykumos viduryje. Bet jūs suprasite, žmonės, kad oazė turi teikti pavėsį išsekusiems klajokliams, be to, ji turi siūlyti savo krikščilo skaidrumo ir gaivaus vandens išsausėjusioms lūpoms tų, kurie joje ieško prieglobsčio.

57 Kas yra tas šešėlis ir tas vanduo, apie kurį jums kalbu? - Mano mokymas, žmonės, Mano dieviškasis meilės veiklos mokymas. Ir į ką idėjau ši malonė ir palaiminimų turta? - Žmonės, kad vis labiau išlaisvintumėte savo širdis nuo bet kokio egoizmo ir kiekviename savo darbe parodytumėte jas kaip tyrą veidrodį.

58 Ar jūsų mintys ir širdys nebūtų kupinos džiaugsmo, jei per savo meilę sugebėtumėte atversti šią prie savo tradicijų prisirišusią ir dvasiškai sustabarėjusią tautą į Trejybės ir Marijos dvasinę doktriną? Argi tarp jūsų nebūtų džiaugsmo, jei senasis Izraelis atsiverstų per naujojo Izraelio tarpininkavimą, t. y. jei pirmasis gautų malonę per antrąjį? Iki šiol niekas neįtikino žydų tautos, kad ji turi atsisakyti senųjų tradicijų, norėdama pasiekti moralinės ir dvasinės pažangos. Tai žmonės, kurie tiki, kad vykdo Jehovos ir Mozės įstatymus, bet iš tikrųjų tebegarbina savo Aukso veršį.

Artėja laikas, kai ši paklydusi tauta, išsibarsčiusi po visą pasaulį, nustos žiūrėti į žemę ir pakels akis į dangų, ieškodama To, kuris nuo pat pradžių jiems buvo pažadėtas kaip jų Atpirkėjas ir kurį jie neteisingai įvertino ir nužudė, nes laikė Jį vargšu ir nerado Jame nieko gero.

59 Artėja valanda, kai kryžius, kurį jie man uždėjo nuosprendžiu, taps teisingumo alkūne kiekvienai iš tų dvasių, kol galiausiai jų lūpos sušuks: "Jėzus buvo Mesijas!"

60 Jie ieškos Manęs savo dvasiniame skurde, varge ir skausme ir nustebs, kai pamatys, kad Tas, kuris jų akyse neturėjo nieko pasaulyje, turi viską, kad tie lobiai ir ta karalystė, apie kuriuos Jis taip dažnai jiems kalbėjo, yra tiesa, ir supras, kad niekas pasaulyje - joks lobis, joks turtas - negali prilygti Dvasios ramybei.

61 Jei tie žmonės nusigręžė nuo Manęs, Aš vis dar jų laikiu. Žmonės gali sulaužyti savo žodį ir net sandorą, bet Aš esu nekintamas ir niekada nesulaužysiu savo pažadų.

62 Jei jam buvo pasakyta, kad būsiu jo Atpirkėjas, Aš jį atpirksiu; jei jam buvo pasakyta, kad įvesiu jį į savo Karalystę, Aš jį įvesiu į savo Karalystę.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 36

1 Susidūrus su švelniu Mano žodžio gerumu, dvasią, nuklydusią nuo tobulėjimo kelio, apima gilus gailestis. Mano žodžių švelnumas verčia žmogų verkti, nes jis pripažįsta, kad jo nuodėmės nenusipelno būti atleistos.

2 Nuoširdžiai atgailaujantį žmogų paguodžiu, atleidžiu jam nusikaltimus ir padedu atlyginti už padarytą blogį. Žinokite, kad tas, kuris neatgailauja, nepasieks manęs, nes tik iš atgailos gali kilti atsinaujinimas, pasitaisymas ir apsisvalymas. Be to, žinokite, kad tik išgrynintos dvasios gali įžengti į Mano akivaizdą. Bet kaip galėtumėte iš tiesų atgailauti, jei nežinotumėte, kokie dideli jūsų nusikaltimai? Turėjau ateiti pas žmones, kad jie suprastų, ką reiškia prieš dieviškąjį teisingumą: atimti artimo gyvybę, sugriauti tikėjimą, apgauti dvasią, išduoti širdį, išniekinti nekaltumą, sukelti gėdą, atimti iš brolio tai, kas jam priklauso; meluoti, žeminti ir daugybė kitų trūkumų, kurių jūs nepastebėjote, nes buvote prie viso to pripratę. Tačiau atėjo Mano meilės Žodis, ir jo esmėje jūs radote tobulo teisingumo buvimą, kuris privertė jus per sąžinę atpažinti kiekvieną savo blogą darbą, iširti savo mintis ir priminė jums jūsų dvasinį išsipildymą, kurį jau buvote pamiršę.

3 Tik tada supratote savo nusižengimų dydį, savo klaidų, kurios anksčiau jums atrodė nereikšmingos, mastą, ir tik tada teisingai įvertinote daugelio savo sukeltų kančių ir skausmų sunkumą. Tuomet jums pasidarė gėda dėl savęs, pajutote, kad Aš į jus žiūriu nuogus ir su visomis dėmėmis. Todėl, išgirdę švelnumo, ramybės ir tyrumo kupiną Mano žodį, akimirka pasijutote neverti Mano meilės. Bet tuoj pat išgirdote, kad Aš ieškau būtent jūsų, ir jūsų širdis, nuplauta ašaromis kaip įrodymas, kad atgailaujate, jog turite apsisvalyti ir tarnauti Man, pradėjo savo dvasinės evoliucijos kelią.

4 Vienas iš Mano vaikų negali Manęs pamiršti, nes savo dvasioje nešiojasi sąžinę, kuri yra Mano Dvasios šviesa, pagal kurią anksčiau ar vėliau turi Mane atpažinti.

5 Vieniems lengva įsigilinti į Mano Žodžio prasmę ir rasti jame šviesą, tačiau kitiems Mano Žodis yra mįslė.

6 Sakau jums, kad šiuo metu ne visi gali suprasti Mano žinios dvasingumą. Tie, kurie negali, turės laukti naujų laikų, kad jų dvasia galėtų atverti akis į Mano apreiškimų šviesą.

7 Niekada neateidavau pas vyrus, apgaubtus paslapties šydu. Jei kalbėjau jums perkeltine prasme, kad atskleisčiau jums Dieviškumą arba pavaizduočiau Amžinąjį kokių nors materialiu pavidalu, tai tik tam, kad galėtumėte mane suprasti. Tačiau jei žmonės, užuot ieškoję šių mokymų prasmės, apsiriboja formų, daiktų ar simbolių garbinimu, natūralu, kad jie patiria amžių sąstingį ir visame kame išvelgia paslaptį.

8 Nuo Izraelio viešnagės Egipte laikų, kai Mano Kraujas buvo įkūnytas avinėlio krauju, buvo žmonių, kurie gyveno tik pagal tradicijas ir apeigas, nesuprasdami, kad ta auka buvo Kraujo, kurį Kristus turėjo išlieti, kad suteiktų jums dvasinį gyvenimą, atvaizdas. Kiti, tikintys, kad yra maitinami Mano Kūnu, valgo medžiaginę duoną, nenorėdami suprasti, kad kai per Paskutinę vakarienę daviau duonos savo mokiniams, tai buvo tam, kad jie suprastų, jog tas, kuris priima Mano Žodžio prasmę kaip maistą, maitinasi kartu su Manimi.

9 Kaip nedaug yra tų, kurie sugeba suvokti mano dieviškuosius mokymus tiesoje, ir kaip nedaug yra tų, kurie juos aiškina dvasia. Tačiau atminkite, kad dieviškąjį apreiškimą jums daviau ne iš karto, bet po truputį aiškinau jį kiekviename savo mokyme.

10 Jei kartais įsiveldavote į painiavą ir dėl klaidingos interpretacijos užgauliodavote kitus, visiškai natūralu, kad šiandien aiškiai nesuprantate Trečiosios eros dvasinio mokymo ir teisingai jo neinterpretuojate.

11 Būtina pradėti griauti savo stabus, naikinti senas klaidas ir sutvarkyti savo mintis, kad suvoktumėte, jog nuo pat pirmųjų laikų Tėvas visada jums kalbėjo apie Dvasią, ir nors mokydamas jus dažnai naudojo materialius vaizdinius, Jis visada kalbėjo apie Dvasinį gyvenimą.

12 Pabuskite iš miego, žmonės, leiskite savo dvasiai tyrinėti Mano Žodį. Iš tiesų sakau jums: jei gerai išstudijuosite *vieną iš* Mano mokymų ir jį suprasite, būsite prasiskverbę į dvasinę Mano apreiškimų šerdį.

13 Prisiminkite nurodymą, kurį jums daviau: "Prašykite, prašykite, kad jums būtų duota". Šiandien jums sakau: *išmokite* prašyti.

14 Kai dabar jums sakau, kad turite išmokti prašyti, taip yra todėl, kad anksčiau jūsų prašymas buvo neišsamus ir savanaudiškas; jūs galvojote prašyti tik dėl savęs arba savo mylimųjų. Šiandien mano mokymas jums sako, kad turite išmokti jausti kitų liūdesį. Patirkite ir pajuskite savo artimo skausmą ir kančią, nelaimės, kurios kankina jūsų brolius. Privalote išmokti suprasti tą, kuris slapta nešiojasi žaizdas, ir pajusti kančias tų, kurių nematote, nes jie yra toli. Tarp pastarųjų turite galvoti apie tuos, kurie gyvena kitose tautose ir šalyse, apie tuos, kurie yra kituose pasauliuose arba pomirtiniame gyvenime. Nebijokite, jei vieną dieną pamiršite save ir galvosite tik apie kitus, nes nieko neprarasite. Žinokite, kad tas, kuris meldžiasi už kitus, meldžiasi ir už save.

15 Kiek džiaugsmo suteikiate Mano Dvasiai, kai matau, kad keliate savo mintis ieškodami savo Tėvo. Padedu jums pajusti savo buvimą ir užlieju jus ramybe.

Ieškokite Manęs, kreipkitės į Mane, nekreipkite dėmesio, kad jūsų mintys per daug gremėzdiškos, kad išreikštų jūsų prašymą; Aš žinosiu, kaip jas suprasti. Kalbėkite su manimi su tokiu pasitikėjimu, su koku kreipiamasi į Tėvą. Patikėkite man savo nusiskundimus kaip geriausiam draugui. Paklauskite Manęs to, ko nežinote, visko, kas jums nežinoma, ir Aš jums kalbėsiu Mokytojo žodžiu. Bet melskitės, kad tą palaimingą akimirką, kai jūsų dvasia pakils pas mane, gautumėte šviesą, jėgą, palaiminimą ir ramybę, kuriuos jums suteikia jūsų Tėvas.

16 Ateityje per maldą dar turiu daug apreiškimų dvasiai. Tobulinkite save šioje apraiškoje ir galėsite pasiekti tobulumo savo prašymuose, t. y. išmoksitės prašyti.

17 Kai jūsų dvasia įžengs į dvasinį slėnį, kad atsiskaitytų už savo viešnagę ir darbus žemėje, labiausiai jūsų prašysiu viso to, ko prašėte ir ką padarėte savo brolių labui. Tą dieną prisiminsite mano žodžius.

18 Vienos epochos pabaiga ir naujos pradžia sukėlė krizę ir chaosą, kuri dabar išgyvenate. Tai tas pats, kas nutinka sunkiai sergančiam žmogui, kai artėja išgijimas: atrodo, kad atėjo mirtis.

19 Kuo didesnė bus ši žmonijos krizė, tuo didesnė bus jos sveikata po jos. Iš tiesų sakau jums: taip bus, ir Aš jums tai skelbiau tūkstantmečius. Dabar turite apsiginkluoti, sustiprėti tikėjimu ir pasiruošti kovai.

20 Jums, kurie dažnai girdite šį žodį, sakau: "Budėkite ir melskitės, nes artėja didžiulio suspaudimo metas, kai žmonės nepasinaudos nei savo galia, nei auksu, nei mokslu, kad sumažintų dieviškojo teisingumo sunkumą. Tomis dienomis būsite liudininkai įvykių, kurie išdidiesiems ir pasipūtėliams atrodys absurdiški ir nelogiški, nes mokytieji atsigręš į tuos, kuriuos laikė neišmanėliais, turtingieji ir galingieji ieškos vargšų, nes tarp jų bus daugiau supratingumo ir ramybės išbandymų akivaizdoje, daugiau meilės ir dvasinių turtų.

21 Kai kurie savo širdyje man sako: "Mokytojau, man nereikėjo laukti šių skausmo laikų, kuriuos Tu skelbi, nes visą mano gyvenimą sudarė išbandymai". Aš jums sakau: palaiminti jūs, kurie ištvėringai kentėjote, nes kai ateis tos dienos, jūs nebegalėsite verksti, o galėsite drąsinti ir guosti tuos, kurie nepažino tokios kančios.

22 Iš tiesų sakau jums: Jei dauguma žmonių šiandien geria kančios taurę, tai tik todėl, kad kareivis yra užgrūdintas tik mūšyje, o aš jums sakau, kad artėja paskutinis mūšis, didysis mūšis. Tomis akimirkomis neužmerkite akių ir ausų prieš savo brolių skausmą ir nesistenkite pasislėpti nuo mirties. Iš tiesų sakau jums: kur menko tikėjimo žmonės mato pabaigą, ten bus pradžia; kur jie mano matą mirtį, ten bus gyvenimas. Aš būsiu šalia, kad apgaubčiau jus savo meile ir padėčiau jums įžengti į tą pasaulį, kuri turite atkurti.

23 Apie viską informuoju iš anksto, kad niekas jūsų nenustebintų. Ieškokite priemonių, kaip įspėti kitus ir paraginti juos ruoštis, melstis, taisyti ir budėti.

24 Atminkite, kad Aš esu Tėvo Žodis, kad dieviškoji esmė, kurią gaunate šiame žodyje, yra Kūrėjo Dvasios šviesa, kad kiekviename iš jūsų palikau dalį savo Dvasios. Tačiau matydami skurdą, supantį minią, kuri dabar Manęs klausosi, ir kambario, kuriame susirinkote, nuolankumą, tyliai paklauskite Manęs: "Mokytojau, kodėl nepasirinkai savo apsireiškimui šiuo metu vienos iš tų didžiųjų šventyklų ar bažnyčių, kur Tau būtų buvę galima aukoti turtingus altorius ir atlikti Tavęs vertas iškilmingas apeigas?"

25 Toms širdims, kurios taip galvoja apie savo Mokytoją, atsakau: ne žmonės atvedė Mane į šį skurdą. Aš pats pasirinkau kuklų būstą skurdžiamе jūsų miesto priemiestyje savo apsireiškimui, kad suprastumėte, jog iš jūsų siekiu ne materialinės duoklės ar išorinių aukų, bet priešingai: Aš sugrįžau būtent tam, kad dar kartą skelbčiau nuolankumą ir kad jame atrastumėte sudvasinimą.

26 Aš atmetu visą žmogišką tuštybę ir pompastiką, nes mano Dvasią pasiekia tik tai, kas dvasinga, kilnu ir kilniaširdiška, tyra ir amžina. Prisiminkite, ką sakiau samarietei: "Dievas yra Dvasia, ir tie, kurie Jį garbina, turi garbinti Jį dvasia ir tiesa". Ieškokite Manęs Begalybėje, Tyruose, ir ten rasite Mane.

27 Iš materialių aukų, kurias man dovanoja žmonija, Aš priimu tik gerus ketinimus, jei jie geri iš tikrųjų; nes dosnus ir kilnus ketinimas ne visada išreiškiamas dovana. Kaip dažnai žmonės aukoja Man savo auką, kad nuslėptų savo blogus darbus arba kad už tai ko nors iš Manęs pareikalautų. Štai kodėl sakau jums, kad dvasios ramybės negalima nusipirkti, kad jūsų tamsių dėmių nenuplauna materialūs turtai, net jei galėtumėte man pasiūlyti didžiausią lobį.

28 Atgaila, sielvartas dėl to, kad mane įžeidėte, atsinaujinimas, pasitaisymas, atsilyginimas už padarytus nusikaltimus, visa tai su nuolankumu, kurio jus išmokiau, taip, tada žmonės atnašaus man tikrąsias širdies, proto ir minčių aukas, be galo malonesnes jūsų Tėvui nei smilkalai, gėlės ir žvakės.

29 Kodėl siūlote man tai, ką jums sukūriau? Kodėl man siūlote gėles, jei jos nėra jūsų darbas? Kita vertus, jei aukojate man meilės, gailestingumo, atleidimo, teisingumo, pagalbos artimui darbus, ši duoklė tikrai bus dvasinė ir kils pas Tėvą kaip paglostymas, kaip bučiny, kurį vaikai iš žemės siunčia savo Viešpačiui.

30 Mano pasireiškimas per žmogaus protą yra paprastas ir aiškus, kaip ir forma, kuria Aš save išreiškiu. Tačiau tai verčia jus drebėti ir suvokti praeitį, kurią jūsų *dvasia* jau pažįsta, ir aiškiai matyti ateities įvykius. Štai kodėl jūs liekate sužavėti, kol manęs klausotės, nes niekas nemoka skaityti širdžių taip, kaip šis Mokytojas.

31 Iš įvairių kraštų atvykstate prisiglausti maloniam plačiai išsikerojusio medžio pavėsyje, kuris kviečia visus keliautojus atsigaivinti po jo lapais. Bet aš jums sakau, kad jau priartėjo laikas, kai į šią tautą ateis tolimų kraštų vyrai.

32 Išpūdžiai ir nuojauta atves tuos žmones pas jus; jie ateis ieškodami jūsų liudijimo ir ramybės. Daugeliui iš jų pakaks *vieno* žodžio iš tų, kuriuos mokau, kad jie imtųsi vykdyti savo, kaip tikrų spiritizmo apaštalų, užduotį.

33 Vargas šiai tautai, jei ji nebus pasirengusi priimti svetimšalio mylinčia širdimi, nes nė vienas jos miestų akmuo neliks ant kito, kaip atsitiko Jeruzalei!

34 Argi nesuvokiate, kad jūsų apsisvalymas turi padaryti jus vertus priimti Mano mokymus, kuriuos turite perduoti tiems, kurie beldžiasi į jūsų duris? Ar nepamiršote, kad šiuo audrų, karų ir aistrų metu noriu, jog *būtumėte* gelbėjimosi valtis, kuri nesibaimindama plauktų tarp nedorybės bangų ir išgelbėtų jūsų brolius?

35 Palaimintas, kas ruošiasi, nes jis girdės mane iš dvasios į dvasią.

36 Melskitės už savo brolius šioje tautoje, kurioje gyvenate, kad jie būtų kantrūs išbandymuose ir pasiektų apsisvalymą. Šią tautą į žemę atvedė didis dvasinis likimas, o kad jis išsipildytų, būtina, kad ji būtų triukšminga, aprūpinta ir budri.

37 Supraskite, kad neturite maišyti nenaudingų dalykų su Mano doktrinos mokymais. Turite juos skelbti su tokiu pat tyrumu, su koku juos gavote iš Manęs. Savo pavyzdžiu ir liudijimu skleiskite Mano mokymą regionuose, kaimuose ir provincijose ir pasirūpinkite, kad jūsų broliai taip pat stiprėtų. Ši tauta turi daugintis, rengtis ir gyventi dvasiškai, nes savo darbais ji taps šios tiesos gynėja.

38 Įgykite nuopelnų, o žmonės, ir per juos gaukite šią malonę tiems, kurie rytoj priims jus į savo namus arba kuriuos jūs turėsite priimti į savo namus.

39 Išmokykite juos suvokti ir suprasti, kad šiandien Aš atėjau Dvasioje, kad apsireikščiau per neįgalius ir nuodėmingus kūnus. Tegul niekas šiame žmogaus kūne Žiūrėkite į Dievą! Jūs girdėsite Žodį, nes jame yra dieviškoji esmė, kylanti iš mano Dvasios. Šis Žodis yra "Žodis", o "Žodis" - tai Aš, Tas, kuris kalba jums iš begalybės.

40 "Žodis" yra Meilė ir Žodyje apreikšta Išmintis. Klausykitės šio balso, minios, ir nebūkite abejingi, nes esate Mano Dieviškumo šventovėje. Turite atsinaujinti. Jei neišvalysite savo proto, negalėsite suprasti Mano mokymo.

41 Palaiminti tie, kurie stengiasi vykdyti mano Įstatymą, nes jiems netrukus nušvis išminties šviesa.

42 Palaimintas tas, kuris kovoja už savo dvasios tobulumą, nes jį įkvėpė aukščiausias idealas, kokį tik gali pasiekti Dievo vaikas.

43 Aš šlifuoju jūsų širdis, nes iš jų ištrykš gyvybės vanduo ištroškusiems.

44 Kai ateis jūsų užduoties įvykdymo valanda, nesielkite pagal savo valią ir saugokitės pridėti savo netobulų idėjų prie Mano žodžio ar darbo. Juk jūs patektumėte į profanaciją ir susitepimą, o jūsų geri darbai būtų išbraukti iš tikrojo gyvenimo knygos.

45 Apsiginkluokite Mano tiesa ir eikite į būstus. Leiskite išgirsti mano žodį, tada ateis ramybė.

46 Kartais būsite atpažįstami kaip Trejybės ir Marijos dvasinės doktrinos pasiuntiniai ar darbuotojai. Kita vertus, gali atsitikti taip, kad būsite išmesti į gatvę, apšmeižti ar apkaltinti apsimetėliais. Bet nebijokite, nes jei jie *jus* pasmerks, jų teismo akimirka ateis ir jiems, ir jei jie nesugebėjo atverti akių tiesai, kai jūs jiems kalbėjote, jie prisimins jūsų žodžius ir *pamatys* šviesą, kai kartą pateks į Mano teismą.

47 Kai kokio nors didelio nusidėjėlio dvasia atsiskiria nuo materialaus gyvenimo ir įžengia į dvasinį slėnį, jis nustemba pamatęs, kad tokio pragaro, kokį jis įsivaizdavo, nėra ir kad ugnis, apie kurią jam buvo pasakojama praeityje, yra ne kas kita, kaip dvasinis jo darbų padarinys, kai jis susiduria su negailestingu Teisėju, kuris yra jo sąžinė.

48 Šis amžinas* teismas, šis šviesulys, kuris nušvinta nusidėjėlių supančios tamsos viduryje, dega stipriau nei karščiausia ugnis, kokią tik galite įsivaizduoti. Tačiau tai nėra iš anksto paruošta kankinystė kaip bausmė tam, kuris mane įžeidė, - ne, ši kankinystė kyla dėl to, kad žmogus suvokia padarytus nusizengimus, dėl to, kad įžeidė Tą, kuris suteikė jam egzistenciją, dėl to, kad blogai išnaudojo laiką ir visas gėrybes, kurias gavo iš savo Viešpaties.

"Amžinas" čia reiškia priešingą žemiškam - laikiną, t. y. nežemišką, bet ne: besitęsiantį per visą amžinybę.

49 Ar manote, kad turėčiau bausti tą, kuris mane skaudina savo nuodėmėmis, nors žinau, kad nuodėmė labiau skaudina tą, kuris ją daro? Argi nesuprantate, kad pats nusidėjėlis daro sau bloga ir kad aš nenoriu savo bausme padidinti nelaimės, kurią jis pats sau sukėlė? Aš tik leidžiu jam pažvelgti į save, išgirsti nenumaldomą sąžinės balsą, klausti savęs ir atsakyti sau, atgauti dvasinę atmintį, kurią prarado dėl materijos, prisiminti savo kilmę, likimą ir įžadus; ir ten, šiame teisme, jis turi patirti "ugnies" poveikį, kuri išnaikina jo blogį, iš naujo išlydo jį kaip auksą tiglyje, kad pašalintų iš jo tai, kas žalinga, nenaudinga ir visa, kas nėra dvasinga.

50 Kai dvasia sustoja, kad išgirstų savo sąžinės balsą ir nuosprendį, iš tiesų sakau jums: tą valandą jis yra Mano akivaizdoje.

51 Ši ramybės, nurimimo ir skaidrumo akimirka ne visoms dvasioms ateina vienu metu. Kai kurie greitai pradeda save tirti ir taip sutaupo sau daug kančių. Nes vos tik pabudę ir supratę savo klaidas, jie pasiruošia ir imasi iki galo atlyginti už savo blogus darbus. Kitiems, apakusiems dėl ydų, nuoskaudų ar nuodėmingo gyvenimo, prireikia daug laiko, kad išbristų iš aklumo. Dar kiti, nepatenkinti, nes mano, kad buvo per anksti išplėšti iš žemės, kai viskas jiems dar šypsojosi, keikiasi ir piktžodžiauja, delsdami išsivaduoti iš sumaišties; ir tokių atvejų yra daugybė, kuriuos žino tik Mano išmintis.

52 Taip pat nėra jokių vietų, kurias Aš specialiai sukūriau, kad atlygintų už mano vaikų padarytus nusikaltimus. Sakau jums: nėra pasaulio, kuriame nebūčiau padaręs savo stebuklų ir palaiminimų.

53 Argi nesakote, kad šis pasaulis, kuriame gyvenate, yra ašarų slėnis, t. y. atpirkimo slėnis? - Bet kas padarė jį ašarų slėniu - Dievas ar žmogus? - Padariau jį dangiškojo rojaus įvaizdžiu, išpuošdamas stebuklais ir patogumais, galvodamas net apie menkiausius ir nereikšmingiausius dalykus, kad padaryčiau jus laimingus. Tačiau pasaulyje, sukurtame žmonijos gerovei, pažangai, džiaugsmui ir dvasinei pažangai, žmonės kenčia, verkia, nusivilia ir žlunga.

54 Tačiau dar kartą sakau jums, kad šį pasaulį sukūriau ne dėl žmogaus skausmo; pasauliai yra tokie, kokius juos sukuria jų gyventojai. Supraskite, kaip stipriai žmogus iškraipė tiesą dėl savo blogų interpretacijų, kaip skirtingai *interpretavo simbolį, kuriuo* jam buvo apreikštas dvasinis gyvenimas.

55 Nei tamsos, nei ugnies, nei grandinių nėra neišmatuojamai didingame Dvasiniame slėnyje.

56 Atgaila ir kančia dėl žinių stokos, kančia dėl to, kad trūksta dvasinio pasirengimo mėgautis tuo gyvenimu - visa tai ir dar daugiau yra dvasių, kurios ateina prie dvasinio gyvenimo slenksčio nuskriaustos arba nepasiruošusios, atgailos dalis. Supraskite, kad negaliu laikyti žmonių nuodėmės, netobulumo ar sugedimo Tėvui padarytu blogiu, nes žinau, kad žmonės blogį daro patys sau.

57 Žemė taip pat nėra sutepta; ji tokia pat gera ir tyra, kaip kadaise iš Tėvo rankų. Todėl neprašysiu jūsų grąžinti jai tyrumo, nes *ji* nenukrypo nuo savo paskirties būti motina, prieglobsčiu ir namais

žmonėms. Iš *žmonių reikalaušiu*, kad jie atgailautų, atsinaujintų, išgrynintų savo sielas ir kūnus, kitaip tariant, grįžtų prie savo pirminio tyrumo ir savo dvasioje parodytų šviesą, kurią įgijo ugdydami, kovodami ir praktikuodami dorybes.

58 Sustokite ties šiuo puslapiu, mokiniai, netęskite šios knygos mokymo, prieš tai neįsidėmėję ir ilgai jo neapmąstę. Iš tiesų sakau jums: tai pasitarnaus jums šiame gyvenime ir palengvins jūsų kelią tame, kuris jūsų laukia.

59 Aš jums dalimis perdaviau mokymą per visus laikus ir amžius. Šiandien jums atrodo, kad tai, ko dabar jus mokau, yra paskutinis dalykas, nes savo intelektu negalite įsivaizduoti didesnio dvasinio mokymo tobulumo. Vis dėlto tai nėra mano paskutinis žodis ir šis skelbimas, duotas per žmogaus intelekto organą, nėra paskutinis mokymas. Ir kad daugiau apie tai nebegalvotumėte, sakau jums, kad niekada negausite *paskutinio* Mano žodžio, *paskutinio* Mano nurodymo. Kadangi esu "Amžinasis Žodis", natūralu, kad kalbu jums *amžinai* ir jus apšviečiu. Nes aš neturiu nei pradžios, nei pabaigos.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 37

1 Visais žmonijos laikais būta didžios dvasinės šviesos žmonių, kurie nušvietė savo artimųjų vystymosi kelią.

2 Iš kur šios būtybės atvyko į Žemę? Iš artimiausio pasaulio*, kuriame gyvena tie, kurie turi grįžti į šią planetą? - Ne, Mano tauta, sakau jums, kad iš būtybių pažinimo ir gerumo galite daryti išvadas apie pasaulį, iš kurio jos atėjo.

Tai reiškia arti žemės esančias sferas, nežemiškas sferas, žemesnes "kopėčių į dangų" pakopas, kuriose gyvena dvasinės būtybės, kurioms dar reikia apsivalyti.

3 Dvasinio pakilimo laipsniai yra begalinės kopėčios amžinybėje. Tačiau tas kelias į tobulumą susideda iš septynių pakopų, kurių atspindys yra žmogaus gyvenimas, taip pat suskirstytas į septynias raidos pakopas.

4 Visos žmogaus esybės dalys turi atsiskleisti ir vystytis, kad pasiektų šviesą, kurią privalo turėti, ir pasiektų tikrąjį dvasingumą.

5 Jo kūnas, protas, moralė, dvasia ir visa jo esybė turi pereiti šiuos septynis didžiuosius kursus, šiuos septynis išbandymus*, iš kurių jis išeis apvalytas, kupinas šviesos, linksmumo, jėgų, žinių ir patirties. Tada jis galės suprasti, kad jo dvasioje yra Dievo karalystė.

* *Žr. paaiškinimus apie septynis antspaudus "Tikrojo gyvenimo knygos" 1 tome.*

6 Paklusnumas dieviškajai valiai, jautrumas, kad galėtumėte suprasti dvasinį įkvėpimą, bendravimas su Tėvu ir dvasiniu pasauliu per mintis - tai jūsų tobulėjimo pažanga, kurią jums žada naujasis laikas.

7 Žmonija jau turėjo laikotarpių, kai gyveno dėl materialių malonumų, kitais - kai siekė valdžios, viešpatavimo ir laikinų turtų, dar kitais - kai išvystė tam tikrus pojūčius, ieškodama grožio visame, kas ją supa, dar kitais - kai žengė religijos keliu, trokšdama dvasios ramybės, dar kitais - kai norėjo padaryti šią žemę savo valdomis, šį gyvenimą - savo amžinybe, o materiją - savo Dievu.

8 Dabar yra lemiamas laikas žmogaus gyvenimui, ir jei atidžiai stebėsite, pastebėsite, kad visose srityse, visose gamtos jėgose ir galiose vyksta milžiniška kova, didžiulė kova.

9 Tai etapo, žmonijos, pabaiga. Tačiau jūs nežinote, kada prasidės naujasis laikas; tik Aš, Avinėlis, kuris laužo antspaudus, jums tai pasakysiu. Jūs vis dar gyvenate šeštojo apreiškimo laikotarpiu, kai pranašystes išpildantys įvykiai vyksta vienas po kito.

10 Kiek daug religijų, kiek daug sektų ir doktrinų žlugs po Mano galios žibintu, kiek daug mokslų ir teorijų bus palaidota užmarštyje, kai išauš nauja diena, kai į širdis įžengs tylą ir ramybę, kai tarp žmonių įsiviešpataus tikra malda ir tikras dvasingumas.

11 Religijos nesusivienys, nes jų skirtumai neleidžia to padaryti. Tai bus žmonės, susivieniję pagal meilės, teisingumo ir tiesos įstatymą, kuris vienintelis kyla iš Dievo.

12 Ši dieviškam įkvėpimui abejinga žmonija nesuvokia, kad ji stovi ant svarbiausio jos dvasiai laiko slenksčio. Tačiau dabar ji pabus iš gilaus miego, kai susimąstys apie pranašystes, kurios dar tik ateis dėl Mano buvimo tarp žmonių. Nes *visi* turėsite pabusti, kai atsivers septintasis antspaudas ir atneš jums šviesą.

13 Tuo tarpu Aš ruošiū šią tautą savo Žodžiu, kad jie, įkvėpti tiesos, galėtų iškeliauti ir mokyti savo brolius meilės mokymų pagal Mano doktriną.

14 Maitinkite save tik tiesa ir atmeskite viską, kas neturi tyrumo, tada iš jūsų išaugs šviesos vaikai.

15 Leiskite vaikams kartu su jumis matyti dvasinį pakilimą, kad šiame gyvenime jie turėtų saugų kelią.

16 Saugokite visus vaikus, kuriems jūsų širdis gali dovanoti meilės jausmus, švelnumo kupinas mintis, tada jūs jiems padarysite gera. Savo darbais mokykite meilės visiems žmonėms.

17 Aš prižiūrėsiu visus tuos, kurių negalite apsaugoti, ir neleisiu, kad blogio sėkla, kurią šiuo metu skleidžia žmonės, užkrėstų ir suklaidintų tas dvasias.

18 Tai Aš siunčiu dvasias įsikūnyti pagal Evoliucijos dėsnį, ir iš tiesų sakau jums, kad šio pasaulio įtaka nepakeis Mano planų. Nes virš visų ambicingų valdžios siekių tebūnie Mano valia.

19 Kiekvienas žmogus į žemę atsineša misiją, jo likimas iš anksto numatytas Tėvo, o jo dvasia patepta Mano Tėviška meile. Veltui vyrai atlieka apeigas ir laimina mažuosius. Iš tiesų sakau jums: jokiam

amžiuje vanduo neišvalys sielos nuo jos nusikaltimų mano Įstatymui. Ir jei siunčiu dvasią, tyrą nuo bet kokios nuodėmės, tai nuo kokio suteršimo ją krikštu valo konfesijų tarnai?

20 Atėjo laikas suprasti, kad žmogaus kilmė yra ne nuodėmė, bet kad jis gimsta vykdydamas gamtos įstatymą, kurį vykdo ne tik žmogus, bet ir visi gamtą sudarantys kūriniai. Supraskite, kad pasakiau "žmogus", o ne "jo dvasia". Žmogus turi Mano galią kurti į jį panašias būtybes, bet dvasios kyla tik iš Manęs.

21 Augti ir daugintis yra visuotinis dėsnis. Žvaigždės taip pat atsirado iš kitų, didesnių žvaigždžių, kaip dauginosi sėkla, ir niekada nesakiau, kad dėl to jos nusidėjo ar įžeidė Kūrėją. Kodėl vykdydami šį dieviškąjį įsakymą turėtumėte būti laikomi nusidėjėliais? Supraskite, kad Įstatymo vykdymas niekada negali sutepti žmogaus.

22 Tai, kas sutepa žmogų ir išveda sielą iš tobulėjimo kelio, yra žemosios aistros: paleistuvystė, ištvirkimas, ištvirkavimas, nes visa tai prieštarauja įstatymui.

23 Studijuokite ir ieškokite, kol rasite tiesą. Tada gyvybės Kūrėjo įsakymų nebevadinsite nuodėme ir savo gerų darbų pavyzdžiu pašventinsite savo vaikų egzistenciją.

24 Kai prisimeni, kad sakiau, jog esu kilęs iš begalybės, tavo krūtinėje pasigirsta liūdnas atodūsis pagalvojus apie atstumą, kuris skiria tave nuo Tėvo. Tada įtempkite savo pojūčius, kad pakeltumėte juos į mane, o per juos - savo dvasią ten, kur, kaip įsivaizduojate, yra Aukščiausiojo buveinė. Kartais maldos jus tenkina, bet pasitaiko, kad jums nepavyksta pasiekti vietos, kurioje gyvena Dieviškoji Dvasia.

25 Klausykite, mokiniai: tos Begalybės, apie kurią jums kalbu, jūs niekada negalėsite išmatuoti savo protu. Ši Begalybė jums kalba apie švelnumą, šviesą, tyrumą, išmintį, meilę ir tobulumą, nes visa tai neturi nei pradžios, nei pabaigos, nes yra Dievo atributai.

26 Tai išsiaiškinę, supraskite, kai savo Žodyje sakau, kad Mano meilė tapo vyru, o Mano švelnumas - moterimi.

27 Aš neturiu apibrėžtos ar ribotos vietos, kurioje gyvenu Begalybėje, nes Mano Buvimas yra visame, kas egzistuoja, tiek dieviškame, tiek dvasiniame, tiek materialiam. Iš Manęs negalite pasakyti, kuria kryptimi yra Mano karalystė, o jei pakelsite žvilgsnį į aukštybes ir jis bus nukreiptas į dangų, darykite tai tik simboliškai. Juk jūsų planeta nuolat sukasi ir su kiekvienu judesiu siūlo jums naujas dangaus dalis ir naujas aukštumas.

28 Visais šiais žodžiais noriu jums pasakyti, kad tarp jūsų ir Manęs nėra jokio atstumo ir kad vienintelis dalykas, kuris jus skiria nuo Manęs, yra jūsų neteisėti darbai, kuriuos jūs statote tarp Mano tobulo Įstatymo ir savo dvasios.

29 Kuo didesnis tavo tyrumas, kuo kilnesni tavo darbai ir kuo pastovesnis tavo tikėjimas, tuo artimesnis, intymesnis ir prieinamesnis tavo maldai būsi Aš.

30 Taip pat, kuo labiau nutolsite nuo gėrio, teisingumo, leistinumų ir atsiduosite tamsaus ir savanaudiško gyvenimo materializmui, tuo labiau turėsite jausti, kad Aš vis labiau tolstu nuo jūsų. Kuo labiau jūsų širdis tolsta nuo Mano Įstatymo vykdymo, tuo neįjautresnė ji tampa Mano Dieviškajai Buveinei.

31 Supraskite, kodėl šiuo metu apreiškiu savo Žodį šiuo pavidalu ir ruošu jus dvasios dialogui su dvasia.

32 Kadangi manėte, kad esu be galo toli, nesupratote, kaip pas Mane ateiti. Aš atėjau pas jus, kad pajustumėte mano dieviškąjį buvimą ir įrodyčiau jums, jog tarp Tėvo ir Jo vaikų nėra jokio tarpo ar atstumo, kuris juos skirtų.

33 Taip pat supraskite, kad jūsų Tėvas suteikė jums malonę, kai Aš apsireiškiau per jūsų protą ir taip sutrumpinau dvasinį atstumą, kuris jus skyrė nuo Manęs, - tai dar vienas Jo gailėstingumo įrodymas, atsižvelgiant į jūsų ribotumą ir dvasingumo stoką.

34 Dėl šios priežasties šis Mano malonės pasireiškimo per šį balso nešėjų protus laikas bus trumpas, nes tai nėra dovana, kurią gavote per savo sudvasinimą ir nuopelnus, kad ji taptų jūsų dvasinių pasiekimų dalimi. Dar kartą sakau jums, kad tai buvo malonė, kurią jums suteikiau, ir kad pasibaigus 1950 metams leisiu šiai bendravimo formai pasibaigti, tikėdamasis, kad dėl jūsų nuopelnų pajusite Mane dar arčiau savęs dvasios vienybėje su dvasia.

35 Ši nauja sąjunga bus giliai dvasinė, paprasta, natūrali, tyra ir tobula. Tai bus visų netobulų, stambeldiškų, fanatiškų, tamsių kultūrų pabaigos pradžia ir atvers jūsų būties šventovę, kad Mano Dvasia galėtų joje apsigyventi per visą amžinybę.

36 Nebus nei išorinio pakilimo, nei susižavėjimo, nei jokio demonstravimo, tik tyrumas, pagarba ir tiesa, vienu žodžiu - sudvasinimas.

37 Pagalvokite apie visus stebuklus, kuriuos jums gali padaryti šio pažado išsipildymas, ir dabar pradėkite daryti nuopelningus darbus, kad pagaliau pasiektumėte malonę, kurią jums esu paruošęs ir kuri taps jūsų gyvenimo dalimi. Todėl nebebus apibrėžto jos pabaigos laiko, kaip dabar, nes kadangi ji yra iš esmės Dieviška, ji turi likti su jumis amžinai. Tuomet suprasite, kaip Dangaus Karalystė artėja prie žmonijos.

38 Dabar sakau jums: Dirbkite žemėje, bet darykite tai su tikėjimu, su tikra meile savo broliams, ir jums netrūks pragyvenimo.

39 Jei paukščiams, kurie nei verpia, nei sėja, niekada netrūksta nei apsauginio drabužio, nei maisto, kodėl jums turėtų trūkti Mano globos, nes esate labai mylimi? Kad žūtumėte iš bado ar šalčio, dėl savo nedorumo ir nedėkingumo turėtumėte atmesti Mano naudą.

40 Aš esu gyvybė, šiluma ir šviesa. Aš esu duona ir krietolo skaidrumo vanduo, atėjęs iš naujo prikelti mirusiųjų gyvenimui ir pažadinti tuos, kurie gyvena tamsoje, gyvenimui šviesoje.

41 Seniai seniai buvo pranašauta, kad kiekviena akis regės Mane, ir Aš esu čia ir pasirengęs leisti žmonijai regėti Mano Tiesą.

42 Ko trūksta žmonėms, kad jie galėtų mane matyti, jausti ir suprasti? - Spiritualizavimas. Dvasiškas suteikia žmogui jautrumą ne tik kūnu, bet ir dvasia. Kai jis apsisvalys ir jo širdyje kils tikra malda į Mane, jis pirmą kartą pajus Mane šalia savęs, pajus Mano švelnumą, pasijus apgaubtas Mano begalinės meilės ir sušuks: "Aš pamačiau Viešpatį, pajutau Jį savo širdyje!"

43 Jei žemėje rasčiau teisių žmonių, pasinaudočiau juo kaip priemone, kad per jį duočiau jums pamokymą ir pavyzdį, bet iš tiesų sakau jums: visoje žemėje neradau nė *vieno* teisus žmogaus.

44 Kur yra Pirmosios ir Antrosios eros teisieji, kad galėtumėte studijuoti jų dorybes, ištikimybę ir uolumą vykdamas Mano Įstatymą, jų tikėjimą ir drąsą? - Jie gyvena dvasinėje sferoje, ir nors dirba jums, jūs jų nematote ir nejaučiate, nes jūsų materialioji prigimtis tebėra tankus šydas, neleidžiantis jums matyti dvasinių dalykų.

45 Esate tarsi belaisviai, blaškomi laukinių aistrų bangų, apgaubti labai ilgos nakties šešėlių. Šios audros viduryje Aš pasirodžiau, ir Mano padedanti meilė buvo tarsi švyturys, nušviečiantis kelią, vedantį jus į išgelbėjimo uostą.

46 Bet ar manote, kad atėjau suteikti jūsų dvasiai dovaną matyti anapus šio materialaus gyvenimo? - Ne, žmonės, Aš nesuteikiu jums naujos dovanos ar naujo gebėjimo; viską nešiojatės savyje nuo pat pradžių. Tačiau turite suprasti, kad tik tai, ką išvystėte ir panaudojote, atsiskleidžia jūsų esybėje. Kita vertus, tai, ką jūs pamiršote, apleidote ar nepastebėjote, ir toliau egzistuoja, nors ir slapta, kaip miegantis gebėjimas. Nes tai, ką duodu, niekada daugiau iš tavęs neatimsiu.

47 Daugybė paslėptų gebėjimų snaudė jūsų esybėje ir laukė, kol Mano balsas juos pažadins. Bet dabar atėjo prisikėlimo metas, kai jūs visi išgirsite tą patį balsą, kurį Lozorius išgirdo anapus šio gyvenimo, kai jam pasakiau: "Kelkis ir vaikščiok!"

48 Palaimintas tas, kuris mokėjo laukti Mano atėjimo, nes jo prabudimas bus visiškas, o jo dvasinis atsinaujinimas leis jam atpažinti viską, kas yra naujojoje žinia.

49 Dirbkite su meile tiek materialinėje, tiek dvasinėje srityje, ir turėsite Mano ramybę. Išmokite ištvermingai dirbti, kol galiausiai sulauksite savo aukų ir kovų vaisių.

50 Meilė, kad galėtumėte pasiekti aukštesnį dvasinį tobulėjimą. Aš klausiu jūsų, žmonės: "Ką jūs padarėte su savo dvasia?" Ir jums, dvasios: "Ką jūs padarėte su kūnu, kurį jums patikėjau?" Nei vienas, nei kitas negalės man atsakyti, nes jūs toli gražu nesuvokiate savo nusižengimų ir silpnybių sunkumo. Aš vienas galiu įvertinti jūsų darbus, todėl siunčiu jums šį šviesos spindulį, kad, apšviesti savo sąžinės, galėtumėte pamatyti save Mano tiesos veidrodyje.

51 Ar pamiršote, kad jūsų dvasia yra pavaldi evoliucijos dėsniai, nuo kurio negalite pabėgti? Kas atsitiko su pradine esme, kurią įdėjau į jūsų širdį ir kuri yra meilės, gyvenimo ir evoliucijos aukštyn sėkla? Jūs nebesuprantate šių žodžių; atrodo, tarsi kalbėčiau jums svetima kalba.

52 "Mylėti buvo tikslas, kuriam buvote sukurti. Mylėti savo Tėvą ir jame visus savo brolius - štai įstatymas, kurį jūs pamiršote ir ištrynėte iš savo atminties.

53 Kiekviename žingsnyje gyvenimas verčia jus pajusti ir sumokėti už savo nusižengimus su persekiojančiu skausmu, bet užuot sustoję ir apmąstę savo veiksmus, leidžiate savo širdžiai dar labiau sukietėti ir užnuodyti save.

54 Jūs nenorėjote klausytis balsų, kurie kreipėsi į jus, kad sustabdytų jūsų beprotišką kelią, ir pasiekėte bedugnės kraštą, į kurį ketinate pasinerti ir su savimi pasiimti savo brolius.

55 Kas iš jūsų gali įsivaizduoti, kokio gylio yra ta bedugnė, kurią jūs atvėrėte su tokia neapykanta ir ištvirtumu? - Niekas, niekas negali įsivaizduoti tamsos ar kančios, kuri per šimtmečius, tūkstantmečius ir eonus susikaupė toje milžiniškoje kančios taurėje.

56 Aš klausiu šių laikų žmonių, kurie laiko save pažangiausiais per visą šio pasaulio istoriją: Ar turėdami visus savo gebėjimus neradote būdo, kaip pasiekti taiką, valdžią ir klestėjimą nežudant, nenaikinant ir nepaverginėjant savo kaimynų? Ar tikite, kad jūsų pažanga yra tikra ir reali, kai moraliai ritinėjatės purve ir dvasiškai klaidžiojate tamsoje? Aš nekovoju su mokslu, nes pats jį suteikiau žmogui; aš prieštarauju tik tam, kam jūs kartais jį naudojate.

57 Noriu, kad būtumėte didžiai išprusę ir išmintingi mokymuose, kuriais jus apsupau, bet visuomet turėtumėte savo sąžinę kaip švyturį visuose savo gyvenimo žingsniuose. Tuomet ne tik atsiskleis jūsų dvasios gebėjimai, bet ir pajusite, kaip į jūsų kūną ateina sveikata ir stiprybė.

58 Prisiminkite, kad jums sakiau: "Žmogus gyvena ne vien duona, bet ir kiekvienu Dievo žodžiu", ir tuo norėjau jus pamokyti, kad jūsų esybėje yra kažkas, ko negalite patenkinti vien tuo, ką turite šiame pasaulyje, bet kad tai patenkintumėte, turite ieškoti to, kas yra už materialaus pasaulio ribų, t. y. to, kas gyvena tik tobulame pasaulyje, iš kurio kyla dvasia, - Dievo.

59 Nė akimirka nepraleidote mano šviesos. Bet jūs esate tarsi šaltos akmens plokštės, dengiančios kapus, kurios akimirka šiek tiek sušyla, bet tuoj pat vėl atvėsta.

60 Mano galia ir kantrybė yra neišsenkančios, ir jei norite, kad Aš jums duočiau dar vieną meilės įrodymą ant bedugnės krašto, Aš jums jį duosiu. Tačiau turiu jums pasakyti, kad šioje begalinėje meilėje, kurią dabar dar kartą jums demonstruoju, bus ir Mano išmintingas ir nenumaldomas teisingumas.

61 Kad galėčiau jums padėti, turite tikėti Manimi, tačiau būkite budrūs ir pasirengę kovai. Būkite kariai, bet ne tie, kurie griaua savo artimųjų gyvenimus, o tie, kurie kuria meilę, dorovę, taiką ir gerą darbą.

62 Neleiskite, kad poreikiai ar priespauda priverstų jus grįžti prie materialistinio gyvenimo būdo. Priešingai, dvasingai pakilkite pagundų ir išbandymų akivaizdoje. Iš tiesų sakau jums: jei mokėsite naudotis šiais gyvenimo išbandymais ir išbandymais, galėsite per juos pakilti į aukštesnį gyvenimą ir tapti drąsiais, kilniais, karštais savo Tėvo meilės mokiniais.

63 Vyrams ir moterims, kurie dalyvauja Mano Mokymo žodyje kaip šeimų tėvai ir motinos, sakau, kad apsiginkluotų drąsa, šviesa ir ramybe, nes žemėje artėja didingi įvykiai, ir jie turi ramiai išlikti savo postoje.

64 Visada ieškokite to, kas jūsų vaikams teikia garbės ir stiprybės, ir šalinkite nuo jų kelio klaidas, kurios galėtų jiems trukdyti.

65 Aš nepamiršau jūsų man duotų pažadų nusigręžti nuo materialių siekių ir grįžti į dvasinį kelią, kuris yra meilės ir gailestingumo įstatymas ir kurį visada apšviečia jūsų sąžinės šviesa.

66 Būtina, kad, kai jūsų žingsniai šiame kelyje taps saugūs, pamirštumėte save ir atkreiptumėte dėmesį į savo brolių poreikius.

67 Tada patirsite, kad visuose, kuriuos abejingai praleidote pro šalį, buvo karti kančios taurė, žaizda ar sunkus kryžius.

68 Kiek daug yra širdžių, kurios tyliai verkia dėl savo kančių ir niekas to nepastebi! Kiek daug kartėlio slepiasi po šypsena, kurios nežinai, kaip suprasti! Bet aš, kuris jaučiu visas kančias ir skausmą ir

skaitau širdis, sakau jums: Pasiruoškite, kad galėtumėte išsiugdyti intuityją ir perskaityti savo brolių vidų, nes širdys ne visada atsivers, kad parodytų jums savo skausmą.

69 Dėl šio slapto sielvarto, vidinio verksmo, liūdesio, kurio nerodo kenčiančiųjų veidai, būtina įsiskverbti į širdis, o tai įmanoma tik per dvasingumą, dėl kurio jumyse pražysta meilė.

70 O, jei žinotumėte, kad galite tiek daug duoti ir nuveikti, nepaisant viso savo skurdo! Tačiau jūs vis dar esate tokie materialiai nusiteikę, kad daugelis iš jūsų tiki, jog gerus darbus galima daryti tik turint pinigų. Todėl turėjau ateiti pas jus ir pasakyti, kad jums nedera verkti iš skausmo, bado ir kančios, nesuvokiant, kad jus slegia lobio, kurį nešiojate patys to nežinodami, svoris.

71 Ne, žmonės, jus slegia ne tik jūsų nuodėmių našta. Reikalas tas, kad jūsų kūnas, vis labiau silpnėjantis šio gyvenimo aistrose ir kovose, nepajėgia pasipriešinti savo dvasios jėgai, galiai, kuri kovoja, kad išlaisvintų savo materiją iš jos silpnybių.

72 Prisiminkite tą naktį, kai gimiau kaip žmogus: Buvo šalta ir tamsu, bet ne taip, kaip šiuo metu būna žmonijos širdyje. Tą naktį Mano Dvasia buvo kupina džiaugsmo, nes Jis atėjo apsigyventi tarp žmonių, o jie miegojo giliu miegu, nejausdami Mano buvimo ir nežinodami, kad atėjo Pažadėtasis. Tada prasidėjo Mano kančios kelias.

73 Šiaudai, kurie pasitarnavo kaip lopšys naujagimiui, ir nereiklų gyvulių šiluma buvo vieninteliai dalykai, kuriuos ši šeima turėjo Mano atvykimo akimirka.

74 Jūs manote, kad gamta nejautri dieviškoms apraiškoms, tačiau tai yra žmogaus klaida, nes be jūsų visa, kas sukurta, nuo didžiausio iki mažiausio, paklūsta Mano įstatymui, nuo kurio negali nukrypti. Tik žmogus, suformuotas kitaip nei visi kūriniai, nes turi dvasią, sąžinę ir valios laisvę, išlieka nejautrus Mano Dieviškumui.

75 Kodėl taip užkietinote savo širdį, kad nejaučiate savo Tėvo buvimo ir negirdite Jo balso? - Dėl jūsų laisvos valios. Dabar Aš atėjau ne kaip žmogus, bet vis tiek pajutau nemylinčios širdies šaltumą, su kuriuo žmonija Mane priėmė.

76 Nemanykite, kad šioje žemės vietoje, kur skamba šis žodis, yra vienintelė vieta, kur Aš esu su savo vaikais. Iš tiesų sakau jums: Mano apsireiškimas įvairiais pavidalais yra visuotinis.

77 Elijas, kuris tarp jūsų atsiskleidė kaip Mano skelbimo per žmogaus protą pirmtakas, atėjo ne tik į šį kraštą, kuriame gyvenate. Jis keliavo iš vienos žemės vietos į kitą, skelbdamas apie Naująją erą ir Dangaus karalystę.

78 Iš visų pusių pasigirdo balsai, skelbiantys apie Mano atėjimą pas jus: gamta drebindama žemę, mokslas stebėjosi naujais apreiškimais, dvasinis pasaulis veržėsi į žmoniją, tačiau žmonija liko kurčia tiems balsams, naujojo amžiaus pranašui.

79 Dieviškosios šviesos srautas nusileido, kad išvestų žmones iš tamsos. Tačiau savanaudžiai ir sumaterialėję, toli gražu nesiekdami sielos tobulumo, moralinio gyvenimo žemėje pagerinimo, naudojami ta šviesa, kad susikurtų sau sostus ir šlovę, patogumus ir malonumus kūnui, o jei manydavo, kad reikia, - ginklus, kad sunaikintų savo artimųjų gyvenimus. Jų akys buvo apakintos Mano šviesos intensyvumu, ir jų tuštumbė tapo jų pražūtimi. Bet aš jums sakau, kad būtent toje šviesoje jie ras tiesą, atras kelią ir išsigelbės.

80 Tie, kurie sugebėjo priimti šią šviesą savo protu ir priėmė ją kaip dieviškąją žinią, sąžinė vadovavo jų žingsniams ir buvo jų darbų gairės. Jie nujautė, kad Viešpats vėl sugrįžo ir yra su žmonėmis.

81 Įvairių sektų ir denominacijų atstovai nenorėjo Manęs priimti, jų širdis, orumas ir netikra didybė trukdė jiems priimti Mane dvasia. Todėl visoje žemėje susikūrė grupės, brolijos ir asociacijos tų, kurie jaučia Naujosios eros buvimą, ieško vienatvės melstis ir priimti Viešpaties įkvėpimus.

82 Jūs, Mano vaikai, priklausote šiai miniai, kuri pamažu formavosi dieviškojo įkvėpimo šviesoje, nors turiu jums pasakyti, kad šį įkvėpimą, paverstą žmogiškuoju žodžiu, turite iš malonės. Todėl turite daug budėti, melstis ir mąstyti, kad neįsiveltumėte į klaidą ir nesuprastumėte šio dvasinio mokymo tikslo.

83 Kas gali jus sugadinti kelyje? - Tuštumbė, mano žmonės.

84 Iš tiesų sakau jums: šis įkvėpimas triumfuos tarp nuolankiųjų, gailestingųjų ir tų, kurie trokšta tiesos, teisingumo ir taikos.

85 Maldoje įgyta ramybė ir stiprybė padės jums uoliai ir nenuilstamai sėti gėrį, kelti puolusius, uždegti tikėjimą ir būti palaiminimu bei paguoda visoms žemės tautoms.

Mano ramybė tebūna su jumis!

38 instrukcija

1 Aš priimu "paskutiniusius" ir užlieju juos ta pačia šviesa, kurią daviau "pirmiesiems", kad jie pakiltų ir skelbtų mano mokymą.

2 Trumpas laikas, kai dar girdėsite Mano Žodį, nes Aš jums paskelbiau, kad nustosiu jums kalbėti 1950 m., o po to Mano balsas nebeskambės žmogaus protu. Tie, kurie jį išgirdo ir juo patikėjo, jausis patenkinti ir stiprūs, o tie, kurie išgirdę abejojo, bus sutrikę. Priešingai, daugelis tų, kurie niekada nėra manęs girdėję, ieškos mano mokinių, kad paklaustų jų apie tai, ko jie išmoko iš Mokytojo.

3 Ieškokite šviesos ir tegul tas, kuris ją turi, padeda ją surasti visiems, kurie vaikšto tamsoje. Nes tas, kuris šiame gyvenime puoselėja painias idėjas, dar labiau susipainioja įžengęs į dvasinį slėnį. Todėl per šiuos tris laikus Aš buvau šalia visų savo vaikų ir parodžiau jiems kelią, kuriuo jie turi pakilti tobulindami savo dvasią.

4 Apie dvasios gyvenimą jums atskleidžiau viską, ką pamažu sugebate suvokti. Šiandien jums parodysiu dar gilesnę šių žinių pusę.

5 Tai laikas, apie kurį jums pranašavau, kad kiekviena akis žiūrės į mane. Kiekviena dvasia išgirs Mane, ir kai žmonija supras šį mokymą, žmonės nebepuls į stabmeldystę ar fanatizmą, nes bus išmokę pakelti savo dvasią į Mane su paprastumu ir tyrumu, kurį suteikia dvasingumas.

6 Pamažu žmonių dvasia pabunda, kai jie išgirsta dangaus varpo aidą savo sąžinės balse. Tai Elijo dvasia, tai balsas to, kuris šaukia dykumoje, nematomas šio laiko pasiuntinys, kuris kaip ganytojas su meile ragina savo avis klusniai įžengti į jų laukiantį ramybės aptvarą.

7 Kas mano, kad keista, jog palieku savo karalystę ir ieškau nusidėjėlių, iš tiesų manęs nepažįsta. Palieku teisiuosius, nes jie išgelbėti ir turi viską. Aš ateinu pas išsižadėjusius, pasiklydusius ir suteptus, nes jie taip pat yra Mano vaikai, kuriuos myliu kaip teisiuosius, ir noriu juos atvesti į savo namus, kad jie galėtų džiaugtis savo Tėvu.

8 Jei mylėčiau tik teisiuosius ir niekinčiau nusidėjėlius, ar jūsų sąžinė manytų, kad Tėvas elgėsi teisingai?

9 Parodau jums, kaip turėtumėte nuplauti savo dėmes ir pasiteisinti prieš mane: Darydami gera savo broliams ir praktikuodami įvairias labdaros formas.

Šiandien jau galite perduoti tai, ko išmokote. Taip pat galite lankyti ligonius ir savo meile duoti jiems balzamą mano vardu, nes savo tikėjime rasite galią gydyti, o jūsų gailestingumas bus geriausias balzamas. Tegul niekas neabejoja, ar jis turi dovaną tai daryti, ar ne.

10 Be jokių skrupulų imkitės labdaros, nes manote, kad esate vargšas. Kai Jėzus buvo su savo mokiniais Antrojoje eroje, Jis pateikė jiems šį palyginimą: "Vienas muitininkas įėjo į šventyklą ir paliko monetą kaip išmaldą. Tuomet vienas gerai apsirengęs fariziejus davė septynis pinigus, vieną po kito numesdamas, kad būtų pastebėta, ką jis padarė, ir visi pamatytų, jog jo dovana didelė. Vėliau viena serganti ir neturtinga moteris atsiklaupė melstis, o po to padėjo dvi menkos vertės monetas, kurios buvo viskas, ką ji turėjo. Jėzus tarė savo mokiniams: "Štai tas, kuris manė duoti daugiau, davė mažiau, o ta, kuri davė mažiau, davė daugiau, nes ji atidavė viską, ką turėjo, taigi ir duoną, kurią turėjo valgyti tą dieną".

11 Jums, kurie manęs klausotės, padėsiu suprasti, kiek daug savyje nešiojatės, kad niekada nesijaustumėte vargšai prieš tikrai vargstančius.

12 Jūs esate tie, apie kuriuos kažkada buvo sakoma, kad gyvensite Šventosios Dvasios amžiuje. Tai šviesos amžius, kai kiekviena dvasia atvers akis tiesai. Mano pjautuvas jau pradėjo išrauti piktžoles su šaknimis. Nesistebėkite, kad atėjau, kai pasaulį krečia karai; tai buvo išpranašauta.

13 Žmonės per mokslą pamatė tiek daug šviesos, kad buvo apakinti. Bet kai šis aklumas baigsis, dėl Mano gailestingumo jie atpažins tikrąjį kelią ir susitiks su Manimi, išlaisvindami ir išgelbėdami paklydusius, kaip ganytojas išlaisvina ir išgelbsti paklydusias avis.

14 Šį kartą netapau žmogumi tarp jūsų, atėjau tik kaip šviesa, kurią siunčiu iš savo Karalystės į jūsų dvasią. Iš begalybės įkvepiu jus, kad rytoj jūsų dvasia savo malda pakiltų prie Manęs.

15 Šiandien turite pasirūpinti, kad jūsų siela apsivalytų per jūsų aprūpinimą ir pajustų Mano buvimą tarp jūsų. Sudvasinkite save, kad žinotumėte, kaip gauti tai, ko prašote, o Man to niekada nebus per daug. Nepamirškite savo sielos, kurią slegia kūno poreikiai, poreikių. Supraskite, kad labiausiai jums trūksta

Dieviškojo mokymo, ir dabar, kai jis gausiai plūsta šiuo pavidalu, ieškokite jo, supraskite jį ir taikykite su meilės darbais savo broliams.

16 Noriu, kad jūs suprastumėte Mano mokymą ir patobulintumėte savo gyvenimą, kad saugotumėte šį darbą, kurį jums apreiskiau, kaip neįkainojamos vertės brangakmenį, kad netaptumėte tuščiagarbiai turėdami šią malonę ir neatsisakytumėte jos kam nors, kam jos reikia, ir tikrai negautumėte iš jos materialinės naudos.

17 Iš tiesų sakau jums: Šeštojo antspaudo šventykla niekada nebus turgus ar plėšikų buveinė. Ši šventovė, kuri yra dvasinė, laiko savo vartus atvirus, kad visi Mano vaikai galėtų į ją įeiti. Ten nusidėjėlis ras atpirkimą, išnyks neapykanta, keršto troškimas ir blogi polinkiai.

18 Šiuo metu esate ruošiami, kad galėtumėte skelbti šią Gerąją Naujieną su tikru tikėjimu ir drąsa. Aš taip pat noriu, kad jūsų aiškinimas mano žodžiui būtų teisingas, kad jūsų veiksmai būtų skambesni. Nenoriu, kad tarp Mano mokinių būtų fanatikų, puritonų ar entuziastų, bet kad jūsų dvasios pakilimas būtų vidinis, o visi išoriniai veiksmai - paprasti ir natūralūs; kad, kai ši tauta padaugės kaip žvaigždės danguje ir kaip jūros smėlis, ją sudarytų tikri Mano dvasinio mokymo mokiniai, kad jie būtų girdėto žodžio aiškintojai ir savo darbais liudytų Mano mokymo tiesą.

19 Nebijokite laiko, kai turėsite kalbėti, nepasitikėkite nei manimi, nei savimi. Aš jums sakiau, kad išbandymo valandą neturėtumėte galvoti, ką sakysite, kad jūsų tikėjimo ir dvasinio pakilimo užteks, kad jūsų lūpomis prabiltų Mano Dieviškoji Šviesa. Jei žmonės prašys jūsų paaiškinti ar pateisinti gautą įkvėpimą, Aš taip pat padėsiu jums suprasti Mano apreiskimų tiesą, kad galėtumėte juos paaiškinti savo broliams.

Tarp pasiuntinių bus Mano pranašai, kurių misija - pažadinti žmones. Tačiau jie nedarys to, ką darė pranašas Jona, kuris nuėjo į pagonišką ir nuodėmingą miestą, kad jį išpėtų, skelbdamas jo gyventojams nelaimę, kančias, marus ir ligas, jei jie neatsinaujins. Atėjus laikui išsipildyti jo pranašystei, jis su didžiule nuostaba pamatė, kad jo žodžiai neišsipildė, nes vietoj nelaimių, kaip jis buvo paskelbęs, žmonės džiaugėsi taika, sveikata ir klestėjimu.

Tada pranašas sugėdintas pasitraukė į vienatvę ir kalbėjosi su savo Viešpačiu: "Kodėl neišsipildė žodis, kurį įdėjai į mano lūpas? Žiūrėk, vietoj to, kad tie žmonės mane laikytų Tavo pranašu, jie mane laiko apgaviku".

Bet tada jis išgirdo Tėvo balsą, kuris jam atsakė: "Aš tave pasiunčiau paskelbti apie apsilankymus, kurie turėjo įvykti, kai tie žmonės bus kurtini mano žodžiui. Bet jie klausėsi tavęs ir atgailavo, nuvertė savo netikrus dievus ir atsiklaupę garbino Mane, verkdami dėl savo nusikaltimų ir su baime laukdami Mano teismo.

20 Aš mačiau juos aprūpintus ir vietoj kančios siunčiau jiems džiaugsmą ir ramybę. Ar manote, kad, norėdamas įvykdyti jūsų žodį, kaip jūs jį suprantate, turėčiau pakenkti tūkstančiams? Jei nesimpatizujete nė *vienam* iš jų - *aš* simpatizuoju visiems! Žodis, kurį davėte, buvo skirtas tam, kad jie atsinaujintų ir taip išvengtų apsilankymų. Jie atgailavo, todėl pažiūrėkite, kaip jie ten džiaugiasi ir tiki tikroju Dievu!"

21 Turėkite omenyje šiuos mokymus, mokiniai, tai pavyzdžiai, kurie bus naudingi jums jūsų kelyje. Tavėje glūdi dvasinio regėjimo, pranašiško sapnų ir intuicijos dovanos, kad visuomet matytum apšviestą savo kelią ir išpėtų savo brolius.

22 Jūsų užduotis - išpėti, pažadinti, paskelbti. Tačiau žinokite, kad jei jūsų broliai melsis, jie galės pakeisti įvykius. Tačiau dėl to neturėtumėte jaustis apgauti ar prarasti tikėjimo. Jūsų likimas apsiriboja kančios prevencija ir taikos kūrimu. Jei savo dovanomis pasieksite šį rezultatą, galite būti patenkinti. Melskitės už žmonijos taiką, visi kartu sukurkite šventovę, kurioje jūsų broliai galėtų rasti išganymą, ramybę ir įkvėpimą.

23 atėkite ir valgykite šios duonos, kuri yra mano žodis, kad, maitindamas savo dvasią mano malone, numalšinėčiau tarp jūsų savo meilės troškulį. Kai mylėjote savo brolius, mylėjote Mane; kai atleidote savo priešams, susitaikėte su Manimi ir ant savo tikėjimo aukuro padėjote auką už savo nuopelnus - auką, visada malonią Mano Dievybei.

24 Išgirskite: Aš esu Tas, kuris sukūrė jus pagal savo paveikslą ir panašumą. Aš esu vienintelis Dievas, niekas iki manęs neegzistavo, mano Dvasia nebuvo sukurta, esu amžinas, visada buvau ir būsiu.

25 Aš jums atskleidžiau savo esybę ir manyje esančią Trejybę, Trejybę, kurią jūs atpažįstate Tėve, kuris yra Jehova, davusiame jums Įstatymą Pirmoje eroje, "Žodyje", kuris mokė jus meilės per Jėzų

Antroje eroje, ir Šventojoje Dvasioje, kuri pripildo jus šviesos ir išminties ir paaiškina jums visus apreiškimus šioje Trečioje eroje, kurioje Ji sukelia vibracijas kiekvienoje dvasioje ir pasireiškia tarp jūsų per žmogaus protą.

26 Tėvas savo pranašų lūpomis paskelbė apie Kristaus atėjimą, o Jėzus paskelbė apie Šventosios Dvasios, Tiesos Dvasios, apsireiškimą. Tai trys apreiškimo etapai, per kuriuos Aš apsireiškiau žmonijai kaip Įstatymas, Meilė ir Išmintis; trys apreiškimo būdai ir vienas Dievas, trys veikimo būdai ir viena Valia, viena Meilė.

27 Jei Tėvas yra amžinas, tai ir Sūnus yra amžinas, nes Jėzuje prabilęs dieviškasis Žodis visada buvo Tėve. Šventoji Dvasia yra amžina, nes Ji yra Dievo Išmintis, kuri visada buvo Jame. Taigi, kai sukūriau žmogų pagal savo paveikslą ir panašumą, sakydamas, kad jame yra šios Trejybės atvaizdas, daviau jam tris būties dalis, tai yra kūną, sielą ir dvasią. Tai būtybė, sudaryta iš trijų pagrindinių komponentų: materialaus - kūno, dvasinio - sielos ir dieviškojo - dvasios.

28 Aukščiausioje jūsų sielos vietoje spindi Mano dieviškojo intelekto kibirkštis, kuri yra jūsų dvasia, todėl iš tiesų esate Mano dvasios vaikai.

29 Norėjau, kad ir jūs būtumėte laimingi būdami tėvais, todėl padariau jus žmonių tėvais, kad suteiktumėte pavidalą tokioms į jus panašioms būtybėms, į kurias įsikūnytų mano siunčiamos dvasinės būtybės. Kadangi Dieviškoji ir Amžinoji meilė yra motiniška, norėjau, kad žmogaus gyvenime būtų būtybė, kuri ją įkūnytų, ir ta būtybė yra moteris.

30 (Tam tikroje) gyvybės pradžioje žmogus buvo padalytas į dvi dalis ir taip buvo sukurtos dvi lytys: viena - vyras, kita - moteris; jame - jėga, protas, orumas, o joje - švelnumas, grakštumas, grožis. Viena - sėkla, kita - derlinga žemė. Čia matote dvi būtybes, kurios gali jaustis visavertės, tobulos ir laimingos tik susijungusios. Daroje jie sudarys vieną kūną, vieną valią ir vieną idealą.

31 Kai šią sąjungą įkvepia sąžinė ir meilė, ji vadinama santuoka.

32 Santuokos įstatymas buvo nuleistas kaip šviesa, kuri kalbėjo per "pirmųjų"* sąžinę, kad jie suprastų, jog vyro ir moters sąjunga reiškia sandorą su Kūrėju. Šios sąjungos vaisius buvo vaikas, kuriame susiliejo tėvų kraujas, kaip įrodymas, kad tai, kas sujungta Dievo akivaizdoje, negali būti išardyta žemėje.

* *Pirmieji izraelitai*

33 Laimė, kurią jaučia tėvas ir motina, pagimdę vaiką, yra panaši į tą, kurią patyrė Kūrėjas, tapęs Tėvu ir suteikęs gyvybę savo mylimiems vaikams. Vėliau, kai per Mozę daviau jums įstatymus, kad suprastumėte pasirinkimo partnerį ir netrokštumėte savo artimo žmonos, tai buvo dėl to, kad žmonės dėl savo laisvos valios nuklydo į svetimavimo ir aistrų kelius.

34 Praėjus šiam laikui, Aš atėjau į pasaulį Jėzuje ir pakėliau santuoką, o kartu su ja ir žmogaus moralę bei dorybę savo maloningu nurodymu, kuris visada yra meilės įstatymas. Aš kalbėjau palyginimais, kad mano žodis būtų nepamiršamas, ir padariau santuoką pašventinta institucija.

35 Dabar, kai iš naujo esu tarp jūsų, prašau jūsų, vyrai ir moterys: Ką jūs padarėte iš santuokos? Kiek nedaugelis gali atsakyti patenkinamai! Mano šventa institucija buvo išniekinta, iš to gyvybės šaltinio trykšta mirtis ir skausmas. Ant tyro balto šio įstatymo lapo yra vyro ir moters dėmės ir žymės. Vaisius, kuris turėtų būti saldus, yra kartus, o taurė, kurią žmonės geria, pilna tulžies.

36 Jūs nuklydote nuo Mano Įstatymų, o suklydę baimingai klausiate savęs: Kodėl tiek daug skausmo? -: Todėl, kad kūno troškimai visuomet užgoždavo sąžinės balsą. Dabar klausiu jūsų: Kodėl neturite ramybės, nors daviau jums viską, ko reikia, kad būtumėte laimingi?

37 Išskleidžiau dangaus skliaute mėlyną apsiaustą, kad po juo statytumėte savo "meilės lizdus", kad ten, toli nuo pasaulio pagundų ir pinklių, gyventumėte su paukščių paprastumu, nes paprastume ir nuoširdžioje maldoje galima pajusti Mano Karalystės ramybę ir daugybės paslapčių atskleidimą.

38 Vyrai, jei jūsų pasirinkta partnerė panaši į nederlingą žemę, kuri neduoda jokių vaisių, jūs išsiruošėte ieškoti naujos žemės, pamiršę, kad turėtumėte būti atsidavę savo likimui ir atlikti atpirkimo pareigą. Kodėl kaltinate likimą dėl santuokoje patiriamų išbandymų ir kančių, kai patys pasirinkote šį kelią?

39 Kiekvienas, kuris susituokia su Mano Dieviškumu - net jei jo sąjungos nepatvirtina joks dvasininkas - sudaro su Manimi sutartį, kuri lieka įrašyta Dievo knygoje, kurioje surašyti visi likimai.

40 Kas gali ištrinti šiuos du susipynusius vardus? Kas gali ištirpdyti pasaulyje tai, kas buvo sujungta Mano Įstatyme?

41 Jei jus išskirčiau, sunaikinčiau savo darbą. Jei prašėte Mane susivienyti žemėje ir Aš jums tai suteikiu, kodėl po to nesilaikote savo įžadų ir neigiate savo priesaikas? Ar tai nėra pasityčiojimas iš Mano Įstatymo ir Mano vardo?

42 Jums, nevaisingoms moterims, Mokytojas sako: "Jūs labai troškote ir prašėte, kad jūsų iščios taptų gyvybės šaltiniu, ir tikėjotės, kad vieną vakarą ar vieną rytą jumyse pasigirs švelnios širdies plakimas. Bet dienos ir naktys bėgo, o iš tavo krūtinės sklido tik verksmas, nes joks vaikas nesibeldė į tavo duris.

43 Kiek daug jūsų, kurie Mane girdite ir kuriems mokslas atėmė bet kokią viltį, turėsite tapti vaisingi, kad įtikėtumėte Mano galia ir daugelis atpažintų Mane per šį stebuklą. Stebėkite ir būkite kantrūs. Neužmirškite mano žodžių!

44 Šeimų tėvai, venkite klaidų ir blogų pavyzdžių. Nereikalauju iš jūsų tobulumo, tik meilės ir rūpinimosi savo vaikais. Pasiruoškite dvasiškai ir fiziškai, nes anapus esančiame pasaulyje didžiuliai dvasių legionai laukia akimirkos tapti žmonėmis tarp jūsų.

45 Noriu, kad nauja žmonija augtų ir daugintųsi ne tik skaičiumi, bet ir dorybėmis, kad žmonės matytų, jog pažadėtasis miestas yra arti, o jų vaikai gyventų Naujojoje Jeruzalėje.

46 Noriu, kad žemę pripildytų geros valios žmonės, nešantys meilės vaisius.

47 Sunaikinkite šio amžiaus Sodomą ir Gomorą, neleiskite savo širdžiai priprasti prie jų nuodėmių ir nedarykite to paties jų gyventojams.

48 Taip Aš ruošiū jus Trečiajai erai, nes ateis minios, apie kurias jums paskelbiau.

49 Tegul kiekvienas prisiima jam priklausantį vaidmenį, todėl dabar išgirskite mano mokymą **palyginimu:**

50 "Dievo akivaizdoje buvo pilna šviesos, tyrumo ir nekaltumo dvasia, kuri tarė savo Viešpačiui: "Tėve, pasakyk man, kokia yra mano užduotis, nes trokštu tau tarnauti". Viešpats jam meiliai atsakė: "Būk kantrus, aš suvienysiu pasaulyje vyrą ir moterį, ir iš jų sąjungos gims sūnus, į kurį tu įsikūnysi, kad kaip žmogiškas vaikas įgytum patirties pasaulio išbandymuose ir pajustum šalia savęs motinos švelnumą ir tėvo meilę".

51 Dvasia džiaugėsi ir laukė. Tuo tarpu Viešpats sujungė vyrą su moterimi meilės saitais ir taip (suvienijęs) išsiuntė juos gyvenimo keliu. - —

52 Moters iščiose užsimezgė nauja būtybė, tada Dievas pasiuntė tą dvasią, kad ji įsikūnytų tame kūne, ir devintą mėnesį ji išvydo dienos šviesą.

Motina spinduliavo iš laimės, o tėvas su pasididžiavimu žvelgė į jį. Tas sūnus buvo jūdviejų darbas, jų meilės vaisius. Moteris jautėsi stipri, o vyras - šiek tiek panašus į savo kūrėją. Jie abu atsidavė tos jautrios širdies priežiūrai.

53 Sūnų gavinusi dvasia spinduliavo, kai jis pamatė mielą motinos žvilgsnį ir rimtą, bet mylintį tėvo veidą.

54 Laikas bėgo, ir tėvas, kovodamas už gyvenimą, nutolo nuo meilės lizdo, paklydo ir nuėjo taip toli, kad pasiklydo ir paliko drabužio skiautes dygliuotuose krūmuose. Jis valgė nuodingus vaisius ir nupurtė pakeliui rastas gėles. Kai jam pasidarydavo bloga ir slegdavo depresija, jis prisimindavo paliktus artimuosius. Jis bandė grįžti ir jų ieškoti, bet pritrūko jėgų. Tada jis sukaupe visas jėgas ir, vilkdamasis bei klupdamas ilgame kelyje, pasiekė savo namų vartus. Jo žmona priėmė jį ant rankų su ašaromis akyse, jo sūnus sirgo ir mirė.

55 Pamatęs mirštantį sūnų, tėvas ėmė maldauti Dievo Gailestingumo, kad jis pasveiktų, iš nevilties rautis plaukus ir piktžodžiauti. Tačiau ta dvasia atsiskyrė nuo jo kūno ir iškeliavo į anapusybę. Tėvai liko nusiminę ir pakaitomis kaltino save dėl juos ištikusios nelaimės: jis, kad išvažiavo, o ji, kad nesugebėjo jo sulaikyti.

56 Kai ši dvasia atsidūrė Kūrėjo akivaizdoje, ji tarė: "Tėve, kodėl mane atėmei iš rankų tos mielos motinos, kuri dėl mano nebuvimo verkė ir buvo beviltiška?" Į tai Viešpats jam atsakė: "Palauk, būk kantrus, nes tu vėl sugrįši į tas pačias iščias, kai suprasi savo klaidas ir suprasi mano Įstatymą".

57 Vyras ir moteris ir toliau gyveno vieni, vieni, viduje atgailaudami už savo nusikaltimus, kai juos vėl nustebino naujo vaiko ženklai. Dievas privertė dvasią iš naujo sugrįžti į tas iščias ir pasakė jai: "Būk tame kūne, besiruošiančiame gyvenimui, ir dar kartą atsigaiivink tose iščiose".

58 Tėvai, kurie manė, kad pirmagimis dingo, nežinojo, kad jis sugrižo į jų namus. Tačiau pirmojo sūnaus paliktą tuštumą užpildė antrasis, į tų namų lobyną sugrižo džiaugšmas ir ramybė, motina vėl šypsojosi, tėvas taip pat džiaugėsi.

59 Vyras bijojo pasitraukti nuo savųjų ir stengėsi juos su meile globoti, kol buvo su jais. Tačiau laikas privertė jį pamiršti savo ankstesnę patirtį, ir jis, blogų draugų gundomas, pasinėrė į ydas ir pagundas. Žmona ėmė jam priekaištauti ir atstumti; namai virto mūšio lauku. Netrukus vyras gulėjo nugulėtas, sergantis ir nusilpęs, o moteris, palikusi vaiką vieną lopšyje, išėjo ieškoti duonos nekaltam vaikui ir maisto draugui, kuris nemokėjo nei mylėti, nei apsaugoti. Ji kentė pažeminimus ir prievartą, patyrė pavojų ir priešinosi piktavalių žmonių troškimams, ir taip ji teikė kasdienę duoną savo mylimiesiems.

60 Dievas pasigailėjo nekaltos dvasios ir dar prieš jam atmerkiant akis į proto šviesą vėl jį pašaukė. Bet kai dvasia atsidūrė priešais savo Viešpatį, ji su skausmu Jam pasakė: "Tėve, Tu vėl išplėšei mane iš rankų tų, kuriuos myliu. Pažiūrėkite, kokia sunki mano partija! Dabar prašau Tave, kad leistum man pasilikti arba jų, arba Tavo glėbyje visiems laikams, bet neleisk man daugiau vilktis pirmyn ir atgal, aš pavargau."

61 Pabudęs iš apatijos, vyras išvydo naują skausmo vaizdą: prie lovos, kurioje gulėjo negyvas antrasis sūnus, be paliovos verkė žmona. Vyras norėjo atimti sau gyvybę, bet žmona jį sustabdė, sakydama: "Neatimk sau gyvybės, sulaikyk ranką, suprask, kad mes patys esame priežastis, dėl kurios Dievas atima mūsų vaikus". Vyras nusiramino, supratęs, kad tuose žodžiuose buvo tiesos.

Dienos bėgo ir atnešė ramybę toms širdims, kurios su skausmu prisiminė savo mirusius vaikus, kurie buvo tų namų, nuo tada paskendusiu tuštumoje, džiaugšmas.

62 Tada Dvasia paklausė savo Viešpaties: "Tėve, ar vėl siūsi mane į žemę?" "Taip, - pasakė jam Viešpats, - ir taip dažnai, kaip reikia, kol tos širdys bus lygios". - Kai jis vėl įsikūnijo, jo kūnas buvo ligotas, nes sirgo jo motina ir tėvas. Prašydama palengvėjimo, ta dvasia pakilo iš skausmo glėbio pas tėvą. Šį kartą jis neišvydo dienos šviesos*, tėvų lūpose nebuvo šypsenos, tik ašaros. Motina nuo ryto iki vakaro verkė prie vaiko lopšio, o tėvas, kupinas gailesčio, jautė, kaip skausmas perveria jo širdį, kai pamatė, kad sūnus paveldėjo jo paties negalias.

* *Taigi jis gimė aklas dėl tėvų ligos.*

63 Dvasios buvimas sergančiame kūne buvo trumpas, ir jis sugrižo į Viešpaties akivaizdą.

64 Sutuoktinius vėl apgaubė vienatvė, bet skausmas juos suvienijo kaip niekada anksčiau, jų širdys mylėjo vienas kitą ir jie pasižadėjo eiti kartu iki gyvenimo kelionės pabaigos. Vyras atliko savo pareigas, ji rūpinosi savo vyru ir abu pasveiko nuo ligų.

65 Jie vargu ar tikėjo, kad Dievas jiems suteiks dar vieną sūnų, bet štai Viešpats, pamatęs, kad šiose būtybėse žydi fizinė ir dvasinė sveikata, atsiuntė jiems tą dvasią kaip atlygį už moters savęs išsižadėjimą ir vyro tobulėjimą, ir iš moters iščių išaugo mažas kūnelis, gaivus kaip gėlės pumpuras, kuris užliejo tuos namus laime ir ramybe.

66 Vyras ir moteris dėkojo savo Viešpačiui ant kelių, verkdami iš laimės, o ta kantri ir paklusni dvasia šypsojosi per sūnų ir tarė Dievui: "Viešpatie, daugiau neatskirk manęs nuo tėvų. Mano namuose ramybė, jų širdyse meilė, mano lopšyje šiluma, motinos krūtinėje pienas ir medus, ant stalo duona. Tėvas mane glosto, o jo rankose - darbo įrankiai. Palaimink mus." Viešpats palaimino juos džiūgaudamas savo Dvasia ir paliko juos suvienytus *viename "kūne", vienoje širdyje ir vienoje valioje*". (**palyginimo pabaiga**).

67 Šiandien jums sakau: gerkite šio vyno, mano pamokymo, ir džiaukitės, nes kai susirinksite pas savo Tėvą, Viešpaties namuose bus puota.

68 Kiek daug jūsų pabunda naujam gyvenimui, kai šiuo metu girdite Mano žodį. Jūs buvote mirę tikėjime, nes žemiškieji gydytojai vieniems atėmė bet kokią viltį, o kitiems kunigai neleido dalyvauti Viešpaties vakarienėje.

69 Jūs atvėrėte savo širdį, kai pajutote, kad Mano Žodis gydo ligonį, su meile atleidžia nusidėjėliui ir kad Mokytojas visiems siūlo amžinojo gyvenimo duoną.

70 Gyvenimo kelyje matėte nedorybės upes, pelkes ir nederlingą žemę, kurios niekas nemokėjo paversti derlinga.

71 Jūs matėte, kaip kadaise derlingi laukai, kurie pasauliui teikė turtingus taikos ir laimės vaisius, dabar virto kraujo, sunaikinimo ir mirties laukais.

72 Tėvui būtina priartėti prie savo vaikų. Aš esu rasa, kuri nakties tyloje nusileidžia ant laukų ir krinta ant gėlių vainikų. Tačiau nuvytusios gėlės, vilties netekusios širdys nepajėgia pajusti Mano meilės.

73 Mokiniai, supraskite, kad savo pamokymais pažadinau jūsų širdyse gailestingumo jausmą, kad žmonių kančias paverstumėte savo kančiomis ir neliktumėte abejingi jų konfliktams, išbandymams ir tragedijoms.

74 Suvienykite savo mintis ir melskitės už savo brolius. Aš išklausysiu jūsų maldas ir patenkinsiu jūsų prašymus. Vis dar esate per silpni, kad pamirstumėte savo kančias ar rūpesčius ir galvotumėte apie kitus. Aš jums sakau: Drąsiai ir su pasitikėjimu savo Viešpačiu patvirtinkite šiuos išbandymus, nes jie nepasitrauks ir neišnyks iš jūsų gyvenimo kelio dėl jūsų nepasidavimo ar atmetimo. Kita vertus, su dvasiniu pakilimu, tikėjimu ir vidine ramybe įveiksite baisiausias kančias. Kiekvienas erškėtis, kiekviena bedugnė, kurią įveiksite, paliks šviesos kibirkštį jūsų dvasioje. Tie, kurie moka ramiai priimti išbandymus, pajus, kad skausmo akimirkos, kurios kitiems atrodo amžinos, taps trumpesnės.

75 Šis gyvenimas - tai jūsų kryžiaus kelias, ant kurio kartais krentate, bet kartu jaučiate, kad nesate vieni su savo kryžiumi, nes nematomas ir mylintis pagalbininkas kaskart, kai nusileidžiate po savo likimo našta, vėl jus pakelia.

Kai vilkas priartėdavo prie jūsų, aš jį išvydavau. Kai netikintieji ir šnipai įsiverždavo į jūsų susirinkimų glėbį, norėdami atrasti klaidų ir apkaltinti jus jomis, Aš uždengdavau jus savo švelnumo apsiaustu ir užčiaupdavau jų lūpas. Kai žmonės jus išbandė savo klausimais, aš per anksti į jūsų lūpas įdėjau Šventosios Dvasios balsą, nes jūs dar nebuvote pasirengę įtikinti juos šviesos žodžiais.

76 Aš jūsų nesmerkiu, bet savo žodžio gerume ieškokite vilties, pataisymo ir taip pat nuosprendžio. Kas būtų su jumis, jei pagirčiau jus dėl jūsų netobulumo ir pagirčiau dėl jūsų nuodėmių? Argi ne taip žmonės elgiasi su pasaulio kunigaikščiais? - Visada jus padrašindavau, kai matydavau, kaip uoliai siekiate dvasinės pažangos, kaip lankote ligonius, negalvodami apie valandą ar nepalankų orą; kai atsidurdavote prieš teisėjus, išlikdavote ramūs ir liudijote apie Mane tiesos žodžiais.

77 Taigi jūs sužinojote, kad širdys yra laukai, kuriuos turite įdirbti, ir kad kuo didesni laukai, tuo daugiau pastangų turite dėti, ir kad to, ką pasėjote, neturite palikti.

78 Tarp jūsų yra tokių, kurie kelias į kitas tautas ieškoti naujų laukų sėjai. Daviau jums universalią kalbą, kuria galėsite bendrauti vieni su kitais - ne rafinuotą kalbą, kuria kalba žmogaus lūpos, bet tą, kurią Dvasia išreiškia per meilę.

79 Kitiems nereikės leisti į šias didžiules keliones. Jiems užteks pasiruošti parodyti gailestingumą patiems artimiausiems, taip pat suteikti šviesą išsklaidytoms dvasioms, kurios yra sumišusios. Vargas tam, kuris uždaro savo duris šių vargstančių legionų šauksmui, nes jie neatleis savo sumaištyje!

80 Uolus mokinys laimina Mane kiekviename žingsnyje, nes jaučia, kad jo kryžiaus svoris yra lengvas, ir džiaugiasi galėdamas Man tarnauti. Tinginys jaučiasi netekęs laisvės ir prislėgtas labai sunkios naštos. Aš niekam nededu pančių ir nieko nepaverčiu vergu, priešingai, aš suteikiu jums tikrąją laisvę, kad nei kalėjimas, nei mirtis negalėtų jūsų surakinti grandinėmis, bet kad ten, kur daugelis manė esą pasiklydę, jūs pakeltumėte savo dvasią iki begalinių jos tobulėjimo kopėčių.

81 Mokiniai: Ar esate pasiruošę atleisti tiems, kurie jus įžeidžia? Kas yra jūsų priešai? - Iš tiesų sakau jums: nevadinkite savo bičiulių priešais! Aš siunčiu jus ne prieš žmones, bet prieš jų nuodėmę ir neišmanymą.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 39

1 Aš esu ramybė, kuri nusileidžia ant jūsų, nes pasaulyje matau tik chaosą.

2 Stebėkite ir melskitės, darykite gera, ir, vykdydami gailestingumą, panaikinsite karą.

3 Mokslo medis, kurį žmonės prižiūrėjo, žmonijai atnešė karčių vaisių. Tačiau dabar duodu jums krikščolinio skaidrumo meilės vandens, kad galėtumėte jį palaistyti ir patirti, kokie skirtingi bus vaisiai, kuriuos tas medis užaugins.

4 Prieš tai, kai Mano mokyme atrasite mokslo medžio priežiūros paslaptį, jis bus nuplaktas stiprių uraganų, kurie iki galo sunaikins jo blogus vaisius ir jį išvalys.

5 Po šios audros pamažu pamatysite, kad jūsų dvasioje spindi nauja šviesa, kuri atsispindės visuose jūsų gyvenimo keliuose.

6 Dabar gyvenate teismo metu. Prisiminkite, kaip dažnai jums sakiau, kad Mano dieviškojo teisingumo serpas nenuilstamai pjauna piktžoles.

7 Mano teisingumą pajus ir mokslas, ir religijos, ir valdžios žmonės. Niekas neliks nepatikrintas Mano žvilgsnio ir nepasvertas ant Mano svarstyklių. Nuo pat žmonijos pradžios nuodėmė buvo pasmerkta mirti, ir mano žodis turi būti įvykdytas.

8 Kai žemėje pamatysite šių įvykių ženklus, pakilkite į Mane maldoje, susivienykite su savo šeima į vieną mintį ir siųskite savo dvasią kaip Mano meilės pasiuntinius savo broliams, kuriems reikia taikos.

9 Neabejokite maldos galia, nes jei neturėsite tikėjimo, kad vykdotė meilę, negalėsite nieko duoti savo broliams.

10 Argi ne aš jus mokiau, kad net išlaisvintos gamtos jėgos gali išgirsti jūsų maldą ir nusiraminti? Jei jie klauso mano balso, kodėl jie neturėtų klausyti Viešpaties vaikų balso, kai jie pasiruošę?

11 Net ir tuo metu, kai buvau su jumis pasaulyje, mokiau jus melstis, kad išbandymų akimirkomis galėtumėte susivienyti su savo Tėvu ir, sėdamiesi iš Jo stiprybės, vykdyti savo meilės ir gailestingumo misiją tarp žmonių.

12 Malda yra malonė, kurią Dievas suteikė žmogui, kad ji tarnautų jam kaip kopėčios, kuriomis jis gali pakilti (dvasiškai), kaip ginklas, kuriuo jis gali apsiginti, kaip knyga, kuria jis gali mokytis, ir kaip balzamas, kuriuo jis gali pasveikti ir pasveikti nuo visų ligų.

13 Tikroji malda išnyko iš žemės, žmonės nebesimeldžia, o kai bando melstis, tai daro lūpomis, užuot kreipęsi į Mane dvasia, vartodami tuščius žodžius, apeigas ir apsimetinėjimus. Kaip žmonės pamatys stebuklus, jei jie naudoja formas ir praktikas, kurių Jėzus nemokė?

14 Būtina, kad tikroji malda sugrižtų tarp žmonių, ir aš esu tas, kuris iš naujo jus jos moko.

15 Palaimintas tas, kuris, įkvėptas meilės kitiems, tarnauja jiems kaip žingsnis jų kelyje aukštybė link Manęs. Kai jis atvers akis ir pažvelgs į save, pamatys, kad yra arti savo Tėvo.

16 Neklauskite, ką turėtumėte daryti, kad žinotumėte, jog įvykdėte savo misiją, nes Mano Įstatymas apsiriboja meile vienas kitam. Supraskite, kad kiekviena jūsų gyvenimo diena suteikia galimybę vykdyti šį dieviškąjį įsakymą.

17 Kiekvienas gali savaip atlikti meilės misiją.

Kas vadovauja sieloms, kas moko, mokslininkas, valdininkas, šeimos tėvas - visi jūs galite tarnauti savo artimui, jei įkvėpsite save mano aukščiausiojo įsakymu, kuris jums sako: Mylėkite vienas kitą.

18 Viskas bus išvalyta, viskas bus atnaujinta, kad naujosios kartos rastų žemę parengtą savo didžiajai dvasinei užduočiai atlikti.

19 Nesirinkite tų, kuriuos turite mylėti, mylėkite visus be išimties. Dvasinei meilei neturi būti jokio palankumo.

20 Meilė, kurios jus mokau, pranoksta jūsų artimųjų, tėvynės ir jūsų pačių meilę.

21 Nebijokite, kad nebūsime naudingi šiame meilės darbe, jei galvojate apie savo materialinį skurdą. Sudvasinkite save ir jums nereikės žemės gėrybių, kad galėtumėte daryti gera savo artimui. Žiūrėkite, kaip išsirinkau savo darbuotojus tarp šios vargšų ir paprastų žmonių ir padariau juos kenčiančiųjų patarėjais, gydytojais ir patikėtiniais, kad pas juos ateitų žmogus, kuriam reikia paguodos ir ramybės.

22 Iš jų meilės neišsenkamai tekėjo gydomasis balzamas, iš jų lūpų sklido šviesos žodis, kuris moko, atnaujina, vidujai jaudina ir įtikina. Ir ką šie darbininkai manė, kad jie nešiojosi savo širdyse, kol Aš jiems

atskleidžiau jų paveldėjimą? - Nieko, jie jautėsi kaip atstumtieji, negalintys užsiimti labdara ir vadovauti sau.

23 Pažiūrėkite, kaip prieš šių darbuotojų nuolankumą pasirodo turtingieji ir prašo pagalbos, gydytojai klausinėja jų apie neišspręstas problemas, o tie, kurie mokėsi teologinių ar filosofinių žinių, ateina pasimokyti pirmosios pamokos. Argi nesistebite šiuo stebuklu, kuris įvyko tarp jūsų? Tuomet jūs, žmonės, jau suprasite tai, ir jūs, žmonija, tai suprasite. Galybės ir žemės turtų nepakaks, kad pasiektumėte taiką, kad būtumėte naudingi vieni kitiems teikdami materialinę pagalbą, jei neišmoksitė mylėti.

24 Jei jūsų dvasioje bus meilė ir leisite ją pajusti savo artimui, pamatysite, kad vyksta stebuklai. Pradėkite praktikuoti dorybes, jūs, kurie likote nejautrūs ar nutolę nuo gailestingumo, meilės, gerumo, kurie yra dvasinio gyvenimo esmė. Ir jei kas nors ateis prie jūsų durų, išvargęs nuo troškulio, nuovargio ir alkio, pasodinkite jį prie savo stalo, nesvarstydami, ar pakanka duonos dėžutėje. Paklauskite savo širdies, ar tai darote su nuoširdžia meile, kai kviečiate keliautoją prie savo stalo, su tikra užuojauta. Jei taip bus, pamatysite, kaip padaugės duonos, visi pasisotinsite, o klajoklio širdyje išsižiebs tikėjimo liepsna, kad jis dėkotų Man ir laimintų Mane. Jis savo gyvenime darys tai, ką jūs jam padarėte, nes išmokėte jį meilės pamokos, prieinamos net pačiam ribočiausiajam protui.

25 Būkite nuolankūs, prisiminkite, kad Aš, jūsų Dievas, gimiau nuolankus ir vėliau savo Kūną pridengiau paprastu efodu. Kodėl visada svajojate apie gerus drabužius ir net trokštate karališkų rūbų?

26 Tavo karalystė taip pat ne iš šio pasaulio. Šis gyvenimas yra tarsi mūšio laukas, į kurį einate užsitarnauti nuopelnų, kad pergalingai įžengtumėte į užkariautą žemę ir gautumėte atlygį.

27 Niekada nepalikite kryžiaus pusiaukelėje, neapleiskite savo užduoties, nes tai būtų tas pats, kas mesti ginklus mūšyje, bailiai bėgti iš kovos ir atsisakyti triumfo, kuris laukia jūsų dvasios.

28 Aš esu tobulas Kelias, savo žemiškajame gyvenime palikęs jums savo pavyzdžiu Tikrojo gyvenimo knygą, kurios pamokymais išmoksitė kovoti, kad nugalėtumėte visose kovose. Mano meilės kardas be perstojo kovojo su žmonijos blogiu ir neišmanymu. Mano ginklai nebuvo žudantys, aš atnešiau jums ne mirtį, bet amžinąjį gyvenimą. Mano švelnumas atvedė į neviltį ir sąmyšį tuos, kurie Mane niekino, Mano meilus atleidimas nugalėjo jų širdžių kietumą, Mano mirtis kaip žmogaus pažadino juos malonės gyvenimui. Argi neprisimenate, kad pažadėtasis Mesijas buvo paskelbtas nenugalimu kovotoju?

29 Atėjo laikas, kad meilė, atleidimas ir nuolankumas kiltų iš žmonių širdžių kaip tikri ginklai prieš neapykantą ir aroganciją. Kol neapykanta atsilieps neapykantai, o arogancija - arogancijai, tautos naikins viena kitą ir širdyse nebus taikos.

30 Žmonės nenorėjo suprasti, kad laimę ir pažangą jie gali rasti tik taikoje, ir bėgo paskui savo galios ir netikros didybės idealus, liedami savo brolių kraują, griaudami gyvenimus ir naikindami žmonių tikėjimą.

31 Žmogus su savo išdidžiu mokslu meta iššūkį mano Įstatymui, ir Aš jums sakau, kad dar kartą kovosiu su jo nuodėme. Tačiau žmogus neras manyje išdidaus ir pasipūtusio teisėjo - nes tai žmogiškos ydos - ir nejaus ant jo keršto naštos, nes žemos aistros būdingos jūsų netobulumui. Jis sutiks negailestingą teisėją ir Mokytoją, kuris jį pamokys didžiosios meilės doktrinos.

32 Ne visi norite karų, ne visi puoselėjate neapykantą ar išdidumą nekaltiems, geros valios ir tikėjimo žmonėms. Aš duosiu ženklus, kai prasidės karai, kad jie (geros valios žmonės) budėtų ir melstųsi, nes meldamiesi ir "budėdami" jie taps nepažeidžiami žudymo ginklų.

33 Nuo rytų iki vakarų tautos pakils ir bus sugėdintos, o nuo šiaurės iki pietų jos taip pat išsiruoš į kryžiaus kelią, kad visos susidurtų. Šiame susirėmime bus didžiulis laidotuvių laužas, ant kurio sudegs neapykanta, užges arogancija ir bus sunaikintos piktžolės.

34 Būtina, kad naujosios kartos rastų tyrą žemę, kurioje klestėtų taika ir meilė. Tačiau prieš tai išnyks net paskutiniai Kaino nusikaltimo, kurio palikimą žmonija vis dar nešioja, pėdsakai.

35 Ar jūs, kurie esate dvasiniame Mano mokymų spindesyje, manote, kad visame šiame artėjančiame skausme yra Dievo bausmė arba atpildas? - Ne, - sakote man, - tai vaisiai, kuriuos užauginome ir kuriuos dabar skinsime.

36 Aš visada užjaučiu savo vaikus, nes jūs esate per maži, kad suprastumėte visą blogį, kurį patys sau darote. Štai kodėl Aš artėju prie jūsų ir, materializuodamas savo Žodį*, siunčiu jums savo pasiuntinius, kad pamokytų jus ir įspėtų dėl jūsų blogių kelių. Bet kada išgirdote mano kvietimus? - Niekada. - Štai kodėl žmonija kenčia.

** Taip išreiškiama, kad dieviškasis žodis mus pasiekia tarpininkaujant balso nešėjams, jis yra kalbamas materialiai, o klausytojai jį girdi materialiai - priešingai nei dvasiškai gautas žodis per įkvėpimą!*

37 Mylimi žmonės, nebūkite tik stebėtojai chaoso, kurį pamatysite. Juk turėsite man atsiskaityti už gautą ramybę ir jėgą.

38 Ramybė ir stiprybė yra tam, kad galėtumėte melstis, kad jūsų protas nebūtų aptemdytas ir kad galėtumėte uoliai ir nenuilstamai daryti gera, uždegti tikėjimą ir skleisti paguodą žmonėms.

39 Mylimi mokiniai, skleiskite mano mokymą savo broliams. Įpareigoju jus kalbėti aiškiai, kaip aš jus mokiau. Atidžiai išstudijuokite visas šio darbo dalis, nes iš tiesų sakau jums: rytoj jūsų klausinės jūsų broliai. Žinau, kad jūsų klaus, kaip jūs suprantate Dievo Trejybę, Kristaus dieviškumą ir Marijos tyrumą, ir jūs turite būti stiprūs, kad išlaikytumėte šiuos išbandymus.

40 Apie Trejybę pasakysite, kad Dieve egzistuoja ne trys skirtingi asmenys, bet tik *viena* Dieviškoji Dvasia, kuri apsiereiškė žmonijai trimis skirtingais raidos etapais. Tačiau ši (žmonija), nesugebėdama prasiskverbti į tiesos gelmes, tikėjo, kad mato tris Dievybes, nors egzistuoja tik viena Dvasia. Todėl išgirdę Jehovos vardą galvokite apie Dievą kaip apie Tėvą ir Teisėją. Kai mąstote apie Kristų, matote Jame Dievą kaip Mokytoją, kaip Meilę, o kai bandote suprasti, iš kur ateina Šventoji Dvasia, supraskite, kad Ji yra ne kas kita, o Dievas, kuris savo išmintį atskleidžia labiau pažengusiems mokiniams.

41 Jei būčiau radęs pirmųjų laikų žmoniją taip pat dvasiškai išsivysčiusią, kaip ir dabartinę, būčiau jiems apsiereiškęs kaip Tėvas, Mokytojas ir Šventoji Dvasia, ir tada žmonės nebūtų matę trijų dievybių, kai egzistuoja tik viena. Tačiau jie nebūtų sugebėję aiškinti Mano mokymų, būtų buvę sutrikę ir nukrypę nuo Mano kelio, kad toliau kurtų prieinamus ir mažus dievus pagal savo idėjas.

42 Dabar žinote, kodėl Tėvas apreiškė save etapais, ir suprantate, kodėl žmonės klysta dėl Trejybės sampratos.

43 Mano Dieviškojoje Dvasioje yra begalė apraiškų ir savybių. Bet kadangi per tris epochas Aš pasirodžiau trimis pagrindinėmis savybėmis, pavadinau jus trejybininkais, ir dabar jūs jau atpažįstate Mane šiuose trijuose apsiereiškimuose ir žinote, kaip juos sujungti į vieną, įžvelgdami jame vieną Dievą, kuris šiandien lygiai taip pat gali apsiereikšti kaip Teisėjas, o rytoj - kaip Mokytojas, o vėliau - kaip begalinės išminties ir gerumo Tėvas.

44 Daugiau nesistenkite savo vaizduotėje suteikti Man fizinio pavidalo, nes Mano Dvasioje nėra jokio pavidalo, kaip nėra pavidalo protui, meilei ar išminčiai.

45 Sakau jums tai, nes daugelis, galvodami apie Tėvą, įsivaizduoja Mane senio pavidalu; tačiau Aš nesu senis, nes esu už laiko ribų, Mano Dvasia neturi amžiaus.

46 Kai galvojate apie Kristų, mintyse iškart susikuriate fizinį Jėzaus atvaizdą. Bet Aš jums sakau, kad Kristus, Dieviškoji Meilė, gimusi kūne, Mano Žodis, tapęs žmogumi, palikęs fizinį apvalkalą, susiliejo su Mano Dvasia, iš kurios buvo kilęs.

47 Tačiau kai kalbate apie Šventąją Dvasią, naudojate balandžio simbolį, bandydami įsivaizduoti Ją tam tikru pavidalu. Bet aš jums sakau, kad simbolių laikas baigėsi ir kad dėl šios priežasties, kai jaučiatės veikiami Šventosios Dvasios, priimate ją kaip įkvėpimą, kaip šviesą savo dvasioje, kaip aiškumą, kuris išsklaido neaiškumus, paslaptis ir tamsą.

48 Kai sakau, kad Kristus yra Tėvo meilė, supraskite, kad Kristus yra dieviškas. Kas keista, kad Dievas padarė savo meilę žmogiška, kad ją atskleistų dvasingumo stokojančiam pasauliui? Argi tai nėra tobulos Tėvo meilės įrodymas, duodamas tiems, kurie, negalėdami eiti pas Tėvą, yra Jo ieškomi?

49 Taigi Aš jums parodysiu, kad Kristus nėra mažesnis už Mane* ir neateina po Manęs, nes jei Jis yra Meilė, tai ši Meilė neateina nei po, nei prieš kokią nors kitą jėgą, ji susivienija ir susilieja su visomis (dieviškomis esminėmis jėgomis), kurios sudaro Absoliutą, Dieviškumą, Tobulumą.

Čia Dievas kalba visų savo dieviškųjų galių vienybėje.

50 O ką aš jums pasakysiu apie Mariją, kurią Viešpats atsiuntė į žemę, kad ji būtų Jėzaus, kurio kūne turėjo apsiereikšti Žodis, Motina?

51 Iš tiesų sakau jums: ji buvo dieviškojo švelnumo įsikūnijimas. Todėl, kai ji savo būste išgirdo Viešpaties pasiuntinio žodžius, kuriais jai buvo pranešta, kad ji savo iščiose pradės Mesiją, jos širdyje nebuvo nei abejonių, nei pasipriešinimo tam, ką ji žinojo esant Dievo valia. Jos pavyzdys buvo

nuolankumas ir tikėjimas, jos veiksmai buvo tylūs ir didingi. Todėl ji vienintelė galėjo išpildyti tą dangiškąją žinią ir priimti tą aukštą likimą be tuštybės.

52 Vaikystę ir jaunystę Jėzus praleido prie Marijos, jos glėbyje ir šalia jos mėgavosi motiniška meile. Dieviškasis švelnumas, tapęs moterimi, pasaldino pirmuosius Gelbėtojo gyvenimo pasaulyje metus, kai Jam atėjo valanda išgerti tokį didelį kartėlį.

53 Kaip gali kas nors manyti, kad Marija, kurios išsčiose susiformavo Jėzaus kūnas ir šalia kurios gyveno Mokytojas, galėtų stokoti dvasinio pakilumo, tyrumo ir šventumo?

54 Kas mane myli, pirmiausia turi mylėti visa, kas mano, visa, ką aš myliu.

55 Privalote atkreipti savo brolių dėmesį į šiuos meilės ir gailestingumo mokymus. Turite žinoti, kad visai žmonijai nebūtina girdėti Mane tokiu pavidalu, koku Aš jums prisistatau. Man pakanka, kad šie žmonės dalyvautų ir išgirstų šiuos mokymus, kad vėliau jie galėtų būti Mano liudytojais ir pasiuntiniais savo brolių akivaizdoje.

56 Jei ši skelbimo forma būtų aukščiausia, kokią tik gali pasiekti žmonės, aš ją paskelbčiau visoje žemėje, ir, kai ji būtų įvesta, ji neturėtų pabaigos. Bet kadangi šis apsiareiškimas per žmogiškąjį balso nešėją yra tik pasirengimas tobulam dvasios dialogui su dvasia, Aš tik suteikiau jam (balso nešėjui) tam tikrą laiką ir nurodžiau jam jo užbaigimo laiką, kuris bus 1950 metais.

57. Šioms minios, kurios metai iš metų lankė savo Mokytojo mokymus, lemta skleisti šią žinią tarp žmonijos, kai jie nebegirdės Mano žodžio.

58 Jie nesiims mokyti prieš Man išvykstant, nes būtina, kad jie išgirstų paskutinius Mano mokymus, kurie bus patys giliausi ir todėl padarys juos stiprius ir pasirengusius kovai.

59 Visi, nuo seniausių bendruomenių iki tų, kurios pradeda burtis jauniausiose "vietose", iš Manęs girdėjo, kad šis skelbimas bus nutrauktas 1950 metų pabaigoje, kad tai yra Mano dieviškoji valia ir kad žmonės jokia būdu negali priešintis tam, ką Tėvas yra nutaręs.

60 Būtų užsispyrusiai stengtis priversti Mane ilgiau laukti tarp jūsų, tai reikštų neigti Tėvo tobulumą ir Jo teisingumą, tai reikštų neigti, kad tai Aš, Nekintantysis, kalbėjau jums.

61 Nors šiomis akimirkomis niekas nesijaučia galįs įvykdyti šį išniekinimą, sakau jums tai, nes žinau, kad lemiamomis akimirkomis, karčią ir liūdną Mano išėjimo valandą, prie Mano stalo netrūks išdaviko, silpnavalio, kuris meta toli nuo savęs duoną, maitinusią jį ilgą laiką, ir netikru meilės bučiniu palieka Mane žmonijos pašaipai ir paniekai.

62 Kaip manote, kas, pasibaigus Mano apsiareiškimo laikui, taps žinomas per šias smegenis? Ar norite, kad būčiau jūsų nepaklusnumo bendrininkas?

63. Atminkite, kad jūsų nepaklusnumas vėliau sukeltų sumaištį tarp žmonių, kad tokio masto išniekinimas skatintų chaosą tarp žmonių. Niekas netikėtų mano apsiareiškimu kaip Šventosios Dvasios, visi prarastų tikėjimą.

64 Jau dabar sakau jums, kad tie, kurie tikėsis, jog Aš ir toliau apsiareiškiu per juos po Mano paskirto laiko, bus atmesti ir vadinami apgavikais, o tas, kuris apsiareišk per jų supratimą, bus vadinamas "netikruoju Kristumi". O aiškiaregiai, kurie su tuo apgaviku sudarys bendrą reikalą, bus vadinami "melagingais pranašais".

65 Žmonės, sustiprinkite save visu tuo, ką šiandien jums sakau, kad atėjus išbandymo valandai galėtumėte tvirtai laikytis Mano Įstatymo ir gerbti Mano valią. Juk savo elgesiu labiausiai liudysite, kad įtikėjote, jog šis Žodis yra aukščiausia tiesa. Kas elgiasi priešingai, tas išsižadėjo Manęs.

66 Palaiminti tie, kurie lieka ištikimi Mano Žodžiui, nes atėjus laikui Aš juos panaudosiu kaip pasiuntinius ir liudytojus šios dieviškosios žinios, kurią palieku žmonijai, skelbdamas ją per žmogaus protą, - kaip pradedančiąją pamoką tikram dvasios susivienijimui su jūsų Tėvu.

67 Šiandien ieškau tavo dvasios, nes dvasinis pasaulis reikalauja jos buvimo.

68 Jūs negalėjote pakilti, nes kiekvienas jūsų netobulumas yra grandis grandinėje, kuri jus pririša prie žemiškų gėrybių ir neleidžia jums vibruoti Dvasią atitinkančiose srityse*.

* Žr. priedėlio 6 pastabą

69 Ką jūs dirbate sau po šio gyvenimo? Ar manote, kad *jūsų* dvasia gali tvirtu žingsniu įžengti į pasaulį, kuriame tik dvasingumas yra jos šviesa ir atrama?

70 Išgirskite šį žodį, įsisąmoninkite jį ir suprasite, kad jis ateina jums į pagalbą, kad išlaisvintų jus iš visko, kas nenaudinga, nes tos įtakos nepalieka jūsų sielos laisvos.

71 Čia, Mano akivaizdoje, išvalykite savo sielą nuo visų nešvarumų ir išlaisvinkite ją. Nebijokite, nes jūs neatskleisite man jokios paslapties, Aš pažįstu jus geriau nei jūs patys save. Išpažink man savo vidinę esybę, aš suprasiu tave geriau nei bet kas kitas ir atleisiu tau tavo nusižengimus bei kaltę, nes tik Aš galiu tave teisti. Bet kai susitaikysite su savo Tėvu ir išgirsite pergalės himną, kurį gieda jūsų dvasia, ramiai sėskite prie Mano stalo, valgykite ir gerkite Dvasios maistą, esantį Mano žodžio esmėje.

72 Kai pakilsite nuo stalo ir grįšite prie savo dienos darbų, nepamirškite, kad visuose jūsų keliuose yra Mano Įstatymas ir Mano žvilgsnis jus mato. Tuo noriu jums pasakyti, kad ne tik įžengę į šias susirinkimų sales klausytis Mano žodžio turėtumėte pasiruošti dvasia ir mintimis, bet ir kad baimė mane įžeisti, kurią rodote šiose vietose, lydėtų jus visur ir visada.

73 Jūs turite Mano Žodį savo sąžinėje, kad eidami savo misijos vykdymo keliu galėtumėte jo klausti patarimo.

74 Visiems, kurie manęs klauso, duodu tą patį žodį: nei vargšui duodu daugiau, nes jis yra vargšas, nei turtingam duodu mažiau. Iš tiesų sakau jums: dvasia jūs visi esate vargšai.

75 Aš jus visus myliu vienodai, nematau jokio klasių, rasių, kalbų ar tikėjimų skirtumo, net lyčių skirtumo. Aš kalbu dvasios vardu, nes būtent jos ieškau ir atėjau mokyti, kad nuvesčiau ją į Pažadėtąją žemę su savo pamokymų šviesa.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 40

1 Jūsų Tėvas viską parengė taip, kad Dievo Žodis galėtų apsigyventi tarp žmonių ir parodyti jiems atgailos kelią didingais savo meilės pavyzdžiais.

2 Pirmiausia Jis įkvėpė pranašus, kurie turėjo paskelbti, kokių pavidalų Mesijas ateis į pasaulį, koks bus Jo darbas, kentėjimai ir mirtis, kad, Kristui pasirodžius žemėje, tie, kurie žinojo pranašystes, iš karto Jį atpažintų.

3 Šimtmečius prieš mano buvimą Jėzuje pranašas Izaijas sakė: "Todėl Viešpats duos jums šį ženklą: Štai mergelė pradės ir pagimdys sūnų, ir jis vadinsis Emanuelis". (tai reiškia, kad Dievas su mumis). Šia pranašyste, be kitų, jis paskelbė apie mano atėjimą.

4 Dovydas, likus daugeliui amžių iki Mano atėjimo, skausmo kupinose psalmėse pranašiška prasme giedojo apie Mesijo kančias nukryžiuavimo metu. Tose psalmėse jis kalba apie vieną iš septynių Mano žodžių ant kryžiaus, nurodydamas panieką, su kuria minia ves Mane prie kryžiaus, žmonių pašaipą, kai išgirs Mane sakant, kad manyje yra Tėvas, mano kūno apleistumą dėl žmonių nedėkingumo, visus kankinimus, kuriuos patirsiu, ir net tai, kaip jie mėtys burtus dėl Mano drabužių.

5 Kiekvienas iš Mano pranašų skelbė apie Mano atėjimą, parengė kelius ir pateikė tikslus apibūdinimus, kad atėjus dienai niekas neklystų.

6 Nazarete gyveno tyrumo ir švelnumo gėlė, mergelė, vardu Marija, kurią pranašas Izaijas skelbė esant tą pačią, nes iš jos iščių turėjo gimti tikrojo gyvenimo vaisius. Pas ją atėjo dvasinis Viešpaties pasiuntinys, kad praneštų apie misiją, kurią ji atnešė į žemę, ir tarė: "Sveika, didžiai palaimintoji, Viešpats su tavimi, tu esi palaiminta tarp moterų".

7 Atėjo valanda, kai turėjo būti atskleista dieviškoji paslaptis, ir visa, kas buvo pasakyta apie Mesijo, Gelbėtojo, Atpirkėjo, buvimą, dabar turėjo nedelsiant išsipildyti. Tačiau kaip nedaug buvo širdžių, kurios pajuto Mano buvimą, kaip nedaug buvo dvasių, pasirengusių pažinti dangaus karalystę Mano tiesos šviesoje.

8 Žmonės, kurių dauguma dėl savo ambicijų tapo materialistais, kurie viską pajungė savo žmogiškoms žinioms bei patirčiai ir bandė patikrinti dvasinius dalykus pasitelkdami savo materialistinę mokslą, neišvengiamai susipainiojo (jiems) nesuprantamų dalykų akivaizdoje ir galiausiai Mane paneigė.

9 Mažai buvo tų, kurie Mane mylėjo ir sekė paskui Mane, ir daug tų, kurie Mane neteisingai vertino.

10 Mane mylėjo tie, kurie atpažino Mano buvimą per savo dvasinį jautrumą ir tikėjimą - dovanas, aukštesnes už žmogaus protą, mokslą ir intelektą.

11 Kiekviename žingsnyje jie Mane tyrinėjo. Visi Mano darbai ir žodžiai buvo vertinami su pikta intencija, dažniausiai jie (kritikai) buvo sutrikę dėl Mano darbų ir įrodymų, nes jų protas nesugebėjo suprasti to, ką gali suprasti tik dvasia.

12 Kai meldžiausi, jie sakė: "Ko jis meldžiasi, kai sako, kad yra kupinas jėgos ir išminties? Ko jam gali prireikti ar ko jis gali prašyti?" Kai nesimeldžiau, jie sakė, kad nevykdau jų religinių priesakų.

13 Matydami, kad Aš nevalgau, kai Mano mokiniai valgė, jie manė, kad Aš nesilaikau Dievo nustatytų įstatymų; matydami, kad Aš valgau, jie klausė savęs: "Kodėl Jis turi valgyti, kad gyventų, Tas, kuris sakė, kad Jis yra Gyvenimas?" Jie nesuprato, kad atėjau į pasaulį atskleisti žmonėms, kaip žmonija turėtų gyventi po ilgo apsivalymo laikotarpio, kad iš jos išaugtų sudvasinta karta, pakilusi virš žmogiškojo vargo, virš būtinų kūno poreikių ir virš kūniškų jausmų aistrų.

14 Praėjo daug šimtmečių nuo tada, kai Aš apšviečiau žmones per Savo Buvimą, ir kai jie bandė suvokti tiesą apie Marijos pradėjimą, apie Mano žmogiškąją prigimtį ir Mano dvasinę Esybę, jų sumišę protai negalėjo to suprasti, o užnuodytos širdys tos tiesos nesuvokė.

15 Protas ir širdis, akimirksniu išsivadavę iš tamsos, leis savo dvasiai ištrūkti į šviesos sritis, kur ji jausis apšviesta aukštesnio aiškumo, kuris nebus nei proto, nei mokslo.

16 Tuomet, pasitelkę dabar jau išvystytą protą, jie supras tiesą, kurios jų mažas ir ribotas protas negalėjo jiems atskleisti.

17 Juk jei žmonės galėtų pajusti ir suvokti visą meilę, kurią Mano Dvasia išlieja jiems per gamtą, jie visi būtų geri. Tačiau vieni yra neišmanėliai, o kiti nedėkingi.

18 Tik tada, kai gamtos jėgos skelbia Mano teisingumą, jie dreba, tačiau ne todėl, kad supranta, jog jiems kalba Mano teisingumo balsas, bet todėl, kad bijo dėl savo gyvybės ar žemiškų gėrybių.

19 Nuo pat žmonijos pradžios iki šių laikų Mano teisingumas žmonėms pasireiškė per gamtos jėgas, nes dėl pirmųjų laikų grubumo ir dabartinio materializmo jie buvo ir yra jautrūs tik materialinėms nelaimėms.

20 Kiek dar ilgai žmonės evoliucionuos, kad suprastų Mano meilę ir pajustų Mano buvimą per sąžinę? Kai žmonės išgirs Mano balsą ir vykdys Mano įstatymą, tai bus ženklas, kad materializmo laikai jiems baigėsi.

21 Kol kas jiems dar tenka patirti įvairių gamtos jėgų kančių, kol jie įsitikins, kad egzistuoja aukštesnės jėgos, prieš kurias žmogaus materializmas yra labai menkas.

22 Žemė sudrebės, vanduo apvalys žmoniją, o ugnis ją apvalys.

23 Visos gamtos stichijos ir jėgos atsidurs žemėje, kurioje žmonės nemokėjo gyventi darnoje su juos supančia gyvybe.

24 Gamta nesiekia sunaikinti tų, kurie ją išniekina, ji siekia tik žmogaus ir visų būtybių harmonijos.

25 Jei jų teisumas pasireiškia vis labiau ir labiau, tai todėl, kad žmonių nusižengimai ir jų nesilaikymas Įstatymų taip pat (tapo) didesni.

26 Aš jums sakiau, kad nė vienas medžio lapas nejuda be Mano valios, o dabar sakau, kad nė vienas gamtos elementas nepaklūsta jokiai kitai valiai, išskyrus Mano.

27 Taip pat sakau jums, kad gamta gali būti žmonėms tokia, kokios jie nori: motina, dosniai teikianti palaiminimus, glostanti ir maitinanti, arba sausa dykuma, kurioje viešpatauja badas ir troškulys; išmintingų ir begalinių apreiškimų apie gyvenimą, gerį, meilę ir amžinybę mokytoja, arba nepermalduojama teisėja, susidūrusi su žmonių negerovėmis, nepaklusnumu ir klaidomis.

28 Mano Tėvo balsas tarė pirmiesiems žmonėms, laimindamas juos: "Būkite vaisingi ir dauginkitės, pripildykite žemę, valdykite ją ir būkite viešpaciais jūros žuvims, dangaus paukščiams ir visiems žemėje judantiems gyviams".

29 Taip, žmonija, Aš sukūriau žmogų, kad jis būtų šeimininkas ir turėtų galią oro erdvėje, vandenyse visoje žemėje ir gamtinėse kūrinių jėgose. Bet aš pasakiau - šeimininkas, nes žmonija, manydama, kad savo mokslu valdo žemę, yra vergai. Nors jie tiki, kad įvaldė gamtos jėgas, jie tampa savo nesubrendimo, savimeilės ir neišmanymo aukomis.

30 Žmonijos galia ir mokslas užvaldė žemę, jūras ir oro erdvę, tačiau jų galia ir smurtas nesiderina su gamtos galia ir smurtu, kuri, kaip Dieviškosios Meilės išraiška, yra Gyvybė, Išmintis, Harmonija ir Tobulybė. Žmonių darbuose, jų moksle ir galybėje pasireiškia tik arogancija, savanaudiškumas, tuštybė ir nedorybė.

31 Netrukus gamtos jėgų smurtas sukūrė žmoniją. Žmonės paliks materializmą ir per kančios taurę išvys tiesos šviesą, kuri jiems parodys kelią, kuriuo jie turėjo pasiekti išmintį ir tikrąją galią.

32 Niekada nebus per vėlu atgailauti, atitaisyti klaidą ar atnaujinti nusidėjėlių. Mano karalystės vartai visada bus atviri ir lauks vaiko, kuris, ilgai klaidžiojęs po savo laisvą valią, pagaliau atvers akis į šviesą ir supras, kad nėra tobulesnės ir nuostabesnės laisvės už Dvasios, kuri žino, kaip vykdyti savo Tėvo valią.

33 Begalinė laisvė meilėje, gerume, teisingume ir tobulume.

34 Kad įvykdytumėte Mano Įstatymą, turite melstis, visada kelti savo dvasią į Tėvą.

35 Mačiau, kad maldai jums labiau patinka vienatvė ir tylą, ir gerai darote, jei maldoje ieškote įkvėpimo arba norite man padėkoti. Bet taip pat sakau jums melstis bet kokioje situacijoje, kad sunkiausiomis savo gyvenimo akimirkomis žinotumėte, kaip šauktis Mano pagalbos, neprarasdami ramybės, susivaldymo, tikėjimo Mano buvimu ir pasitikėjimo savimi.

36 Malda gali būti ilga arba trumpa, priklausomai nuo poreikio. Jei norite, galite ištisas valandas praleisti dvasinėje palaimoje, kai jūsų kūnas nėra pavargęs arba kai jūsų dėmesio nereikalauja jokios kitos pareigos. Ji gali būti tokia trumpa, kad apsiriboja viena sekunde, kai jums tenka patirti netikėtai užklupusį išbandymą.

37 Mane pasiekia ne žodžiai, kuriais jūsų protas bando suformuluoti maldą, bet meilė, tikėjimas ar poreikiai, su kuriais jūs kreipiatės į Mane. Todėl sakau jums, kad bus atveju, kai jūsų malda truks tik sekundę, nes nebus laiko suformuluoti mintis, sakinius ar idėjas, kaip esate įpratę.

38 Visur galite šauktis Manęs, nes Man vieta nesvarbu, nes tai, ko Aš ieškau, yra jūsų dvasia.

39 Jei jums malonu melstis po atviru dangumi, jei jaučiate didesnę atsidavimą šiuose susitikimų kambariuose arba jei labiau mėgstate savo miegamąjį, melskitės ten, kur jaučiatės arčiausiai savo Tėvo. Tačiau nepamirškite, kad Man, kuris esu visur, bendravimo su jūsų dvasia vieta yra abejinga.

40 Ne visada meldžiatės su tuo pačiu vidiniu rinkiniu, todėl ne visada patiriate tą pačią ramybę ar įkvėpimą.

41 Būna atvejų, kai jus įkvepia ir pakylėja jūsų mintis, o būna ir tokių, kai lieka visiškas abejingumas. Kaip jūs visada gausite Mano žinutes tuo pačiu būdu? Privalote ugdyti savo protą ir net kūną, kad maldos akimirkomis bendradarbiautų su Dvasia.

42 Dvasia visada pasirengusi užmegzti ryšį su Manimi, tačiau jai reikia geros kūno būklės, kad tomis akimirkomis galėtų pakilti ir išsilaisvinti iš visko, kas ją supa žemiškajame gyvenime.

43 Stenkitės įgyti tikrąją maldą, nes tas, kuris moka melstis, savyje nešiojasi raktą į ramybę, sveikatą, viltį, dvasinę stiprybę ir amžinąjį gyvenimą.

44 Nematomas Mano įstatymo skydas apsaugos jį nuo pakartotinių įvykių ir pavojų. Jo burnoje bus nematomas kalavijas, kuriuo jis nukirs visus priešus, besipriešinančius jo keliui. Švyturys nušvies jo kelią tarp audrų. Stebuklas jam nuolat bus pasiekiamas, kai tik jam jo prireiks - tiek jam pačiam, tiek jo broliams.

45 Melskitės, naudokitės šia aukšta Dvasios dovana, nes būtent ši galia išjudins ateities žmonių gyvenimus - tų žmonių, kurie (jau) kūne pasieks (savo) dvasios ryšį su (Mano) Dvasia.

46 Šeimų tėvai leis maldai suteikti jiems įkvėpimo vadovauti savo vaikams.

47 Sergantieji maldos dėka gaus sveikatą. Valdovai išspręs savo didžiules problemas, ieškodami šviesos maldoje, o mokslininkai taip pat gaus apreiškimų per maldos dovaną.

48 Ieškokite šio dvasinės šviesos pasaulio, praktikuokite dvasinę maldą, tobulinkite šią formą, kiek tik galite, ir perduokite šias žinias savo vaikams, tikėdami, kad jie žengs dar vieną žingsnį toliau nei jūs. Kad padėčiau jums melstis, paprastai aiškinu jums savo doktriną ir nušviečiu apreiškimus, kuriuos jums daviau praeityje. Ar žinote, kodėl galite geriau suprasti Mano žodį? - Nes jūsų dvasia evoliucionavo.

49 Netrukus kalbėsite žmonėms apie Mano mokymą, įrodydami, kad supratote skelbiamą mokymą, ir savo žodžius patvirtinsite gerais darbais. Iš tiesų sakau jums, kad, atsižvelgiant į jūsų pavyzdį, net ir patys nepaklusniausi įsitikins šio mokymo teisingumu.

50 Tik tas iš mano mokinių, kuris išvystė savo dvasines dovanas ir sutvirtino savo širdį artimo meile, atlaikys visus išbandymus, kuriuos žmonės nori jam mesti. Juk kai jis pasiekia, kad išreikštų Mano Žodį jo dvasine prasme ir tiesa, ir savo širdį paverčia neišsenkančiu meilės ir gailestingumo šaltiniu savo broliams, - dėl to sakoma, kad jis meldėsi ir dėl savo dorybės eina dvasingumo keliu, - tada tas mokinys yra pasirengęs liudyti apie Mane.

51 Iki Mano apsiareiškimo šiuo pavidalu pabaigos dar liko keleri metai - saugokite Mano žodį savo širdyse ir mokykitės iš Manęs. Jei tai darysite savo kovos keliu, žinosite, kada kalbėti savo broliams, o kada mokyti tylą.

52 Turėtumėte savyje nešioti visišką pasitikėjimą Mano dieviškąja pagalba ir tvirtą tikėjimą, kad tai, ką darote ar perduodate, duos gerų rezultatų, nes taip vykdote Mano įstatymą.

53 Nuo šio pasitikėjimo ir tikėjimo priklausys jūsų žodžių ir darbų veiksmingumas.

54 Ne visada galėsite kalbėti, bet visais atvejais demonstruosite savo dvasios dovanų vystymąsi.

55 Pasirūpinkite savimi, tada jūsų buvimo išbandymo akimirka pakaks, kad šviesa nušvistų (žmonių) protuose, audra virstų ramybe, o jūsų dvasinė malda padarytų stebuklą - virš tų, už kuriuos meldžiatės, atsiskleistų gailestingumo ir švelnumo apsiaustas.

56 Jūsų gera įtaka turėtų būti svarbesnė už dvasinę ir materialinę. Turėtumėte kovoti ne tik su matomais, bet ir su nematomais elementais.

57 Jei Mano Dvasios šviesa apšvietė mokslininką, kad jis atrastų kūno blogybių, kurias jūs vadinate ligomis, priežastį, ji apšviečia ir jus, kad savo dvasiniu pojūčiu galėtumėte atrasti visų blogybių, kurios vargina žmogaus gyvenimą, kilmę - ir tų, kurios aptemdo dvasią, ir tų, kurios apakina protą ar kankina širdį.

58 Yra jėgų, kurios - nematomos žmogaus žvilgsniui ir nepastebimos žmogaus mokslui - nuolat daro įtaką jūsų gyvenimui.

59 Yra gerų ir blogų; kai kurie duoda sveikatos, o kai kurie sukelia ligas; yra šviesių ir tamsių.

60 Iš kur tos galios? - Iš dvasios, mokyns, iš proto ir jausmų.

61 Kiekviena įsikūnijusi ar išsikūnijusi dvasia* siunčia vibracijas, kai mąsto; kiekvienas jausmas daro įtaką. Galite būti tikri, kad pasaulis pilnas šių vibracijų.

* Šie terminai pasitaiko dažnai ir reiškia: *Bet kokia dvasia, tebegyvenanti savo materialiam kūne arba jau nebegyvenanti jame.*

62 Dabar nesunkiai suprasite, kad ten, kur mąstoma ir gyvenama gėriu, turi būti sveikų jėgų ir įtakų, o ten, kur gyvenama ne pagal įstatymus ir taisykles, apibūdinančias gėrį, teisingumą ir meilę, turi būti blogų jėgų.

63 Abi jos užpildo kambarį ir kovoja viena su kita; jos daro įtaką žmonių emociniam gyvenimui, ir jei jie sugeba atskirti, priima gerus įkvėpimus ir atmeta blogą įtaką. Tačiau jei jie yra silpni ir neišmokę daryti gera, jie negali atsispirti šioms vibracijoms ir rizikuoja tapti blogio vergais bei pasiduoti jo valdžiai.

64 Šios vibracijos sklinda iš įsikūnijusių dvasių ir iš persikūnijusių būtybių, nes žemėje, kaip ir pomirtiniame pasaulyje, yra gerų ir sumišusių dvasių.

65 Šiuo metu blogio įtaka yra didesnė nei gėrio. Todėl žmonijoje vyrauja blogio jėga, iš kurios kyla savanaudiškumas, melas, ištvirkavimas, arogancija, noras kenkti, naikinti ir visos žemosios aistros. Iš šios pažeistos moralinės pusiausvyros kyla žmogų kankinančios ligos.

66 Žmonės neturi ginklų kovoti su šiomis jėgomis. Jie buvo nugalėti ir kaip kaliniai pateko į gyvenimo be dvasinės šviesos, be sveiko džiaugsmo, be gėrio siekio bedugnę.

67 Dabar, kai žmogus galvoja, kad yra pažinimo viršūnėje, jis nežino, kad yra bedugnėje.

68 Aš, kuris žinau jūsų pradžią ir ateitį amžinybėje, nuo seniausių laikų daviau žmonėms ginklus, kuriais jie galėjo kovoti su blogio jėgomis. Tačiau jie juos paniekino ir pirmenybę teikė blogio kovai su blogiu, kurioje niekas nenugalės, nes visi bus nugalėti.

69 Parašyta, kad blogis neišlaikys viešpatavimo, o tai reiškia, kad laikų pabaigoje triumfuos gėris.

70 Jei paklausite Manęs, kokiais ginklais aprūpinau žmones kovai su blogio jėgomis ar įtakomis, atsakysiu jums, kad tai buvo malda, atkaklumas Įstatyme, tikėjimas Mano Žodžiu ir tarpusavio meilė.

71 Dabar turėjau dvasiškai prisistatyti šiai žmonijai, kad žodis po žodžio paaiškinčiau jai gėrio ir blogio kilmę ir kovos būdą, kaip nugalėti didžiajame Trečiosios eros mūšyje.

72 Aš padariau jus budrius, suteikdamas jūsų dvasiai jautrumą, kad išmoktumėte priimti visą gėrį, kuris jus pasiekia, ir atmesti bei kovoti su blogiu.

73 Tegul niekas nesišaipto iš to, ką sakau, nes tyčiodamasis jis parodys savo didžiulį neišmanymą.

74 Jūs žinote, kad visi jūsų pasiuntiniai - dvasinio ar mokslinio apreiškimo pirmtakai - buvo išjuokiami, tačiau po kurio laiko žmonija turėjo priimti jų apreiškimus, įsitikinusi jų skelbiama tiesa.

75 Ar senovės žmonės žinojo, kokių būdu perduodama kokia nors liga arba kokia buvo epidemijos plitimo priežastis? - Ne, jie nežinojo, ir iš to nežinojimo kilo prietaringos idėjos ir paslaptingi kultai. Tačiau atėjo diena, kai žmogaus protas, apšviestas Kūrėjo šviesos, atrado savo fizinių ligų priežastį ir ėmė stengtis atrasti būdą, kaip atgauti sveikatą. Tada tai, kas jam buvo paslėpta ir nematoma, tapo suprantama mokslininkams, ir žmonija įgijo žinių, kurių neturėjo ankstesnių laikų žmonės.

76 Taip pat ilgainiui jie atpažins gėrio ir blogio jėgų kilmę ir įtaką žmogui; kai šis žinojimas bus visuotinai žinomas, nebeliks nė vieno, kuris, išgirdęs Mano mokymą, abejotų jo teisingumu.

77 Šviečiu jus šio nurodymo šviesa, kad savo dvasioje atrastumėte gebėjimus, kuriuos žmonija niekino nuo seniausių laikų, ir kad jūsų dvasia, pabudusi iš gilaus miego ir apšviesta sąžinės šviesos, žinotų, kaip atmesti blogio jėgas ir pasiekti visišką savo dvasinės evoliucijos išsivystymą. Kaip užterštame ore jus pasiekia ligos užkratas, taip nepastebimai ir tyliai ateina bloga dvasinė įtaka, sumaišo jūsų protą ir priverčia jūsų dvasią svyruoti.

78 Tik malda gali suteikti jums vidinių žinių ir jautrumo, jėgų ir įkvėpimo atsilaikyti kasdienėje ir nuolatinėje kovoje su blogiu.

79 Kalbėjau jums apie blogio jėgas ir įtakas, bet ar minėjau kokią nors dvasią? Galbūt pavadinau ją vardu? - Ne, tu man pasakyk. Šį kartą veikia turiu jus apšviesti, kad nėra jokios dvasios, kuri būtų blogio šaltinis arba kuri būtų blogis.

* Žr. priedėlio 7 pastabą

80 Senieji tikėjimai, vaizdiniai, figūros ir simboliniai pavadinimai, kuriais praeities žmonės vaizdavo blogį, suteikdami jam žmogiškąjį pavidalą ir priskirdami dvasinę egzistenciją, - tikėjimai, išlikę iki dabartinių kartų, - turi išnykti. Juk patys to nežinodami, kartu su jais sukūrėte prietaringus mitus ir kultus, kurie neverti dvasinio išsivystymo, kurį žmogus pasiekė šiuo metu.

81 Supraskite, kad blogis kyla iš žmogaus, iš jo silpnybių, ir kad didėjant žmonijos skaičiui, jos netobulumui ir nuodėmėms, didėjo ir blogio galia ar įtaka. Ši galia, kurią suformavo mintys, vaizduotė, jausmai ir aistros, ėmė daryti įtaką žmonėms, ir jie galiausiai patikėjo, kad tai dvasia, kuri neabejotinai įkūnija blogį, nesuvokdami, kad tą galią sudaro jų netobulumai.

82 "Budėkite ir melskitės, kad neįteiktumėte į pagundą".

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 41

1 Visais laikais kalbėjau jums apie amžinąjį gyvenimą, kuris egzistuoja anapus materialaus gyvenimo. Aš pažadėjau, kad jūs visi ją turėsite, bet taip pat jums atskleidžiau, kad turite atlyginti už blogį, kurį sukėlėte, kad jūsų dvasia galėtų vystytis.

2 Norėdamas jums padėti, jums pasakiau: Darykite gerus darbus žemėje, kad jūsų pasėta sėkla duotų gerų vaisių, o derlių priimčiau aš, kuris esu Kelias ir Gyvenimas.

3 Mačiau, kad žmonija yra nepaklusni, kad ji materializavosi, todėl turėjau duoti jai savo nurodymus, kad ji suprastų, kokių kelių turi eiti, kad pasiektų tikrąjį gyvenimą, ir įžiebtai jai viltį pasiekti Mane.

4 Kelias į tobulybę yra ilgas, ir be Mano dieviškos pagalbos jūs jo nepasiektumėte. Dvasinis gyvenimas anapus yra paslaptis žmogui, bet studijuokite Mano nurodymus, vykdykite tai, ko jus moko dvasinis jausmas, ir kai peržengsite tikrojo gyvenimo slenksčius, nebūsite nustebinti ar sumišę.

5 Pirmaisiais žmonijos laikais jų dvasinis išsivystymas buvo toks menkas, kad dėl vidinių žinių apie sielos gyvenimą po kūno mirties ir galutinio likimo (ne)žinojimo stokos siela, palikusi kūno apvalkalą, užmigdavo giliu miegu, iš kurio lėtai pabudavo. Tačiau kai Kristus tapo žmogumi Jėzuje, kad duotų savo mokymą visoms dvasioms, vos tik atlikęs savo užduotį tarp žmonių, Jis pasiuntė savo šviesą didžiulėms minios būtybių, kurios nuo pasaulio pradžios laukė Jo atėjimo, kad išsivadotų iš sumaišties ir galėtų pakilti pas Kūrėją.

6 Tik Kristus galėjo apšviesti tą tamsą, tik Jo balsas galėjo pažadinti tas sielas, kurios miegojo savo evoliucijoje. Kai Kristus mirė kaip žmogus, Dieviškoji Dvasia atnešė šviesą į dvasinius pasaulius ir net į kapus, iš kurių išėjo sielos, mirties miego metu buvusios arti savo kūnų. Tą naktį šios būtybės perėjo per pasaulį, tapdamos matomos žmonių žvilgsniams kaip liudijimas, kad Atpirkėjas buvo gyvybė visoms būtybėms ir kad siela yra nemirtinga.

7 Tik Jėzus galėjo parodyti jiems kelią į tikrojo gyvenimo kalno viršūnę. Tie, kurie tiki Juo, tiki Jo darbais ir praktikuoja Jo mokymus, neliks sustingę.

8 Mokiniai, nesijauskite pranašesni už savo brolius, nes girdite šiuos apreiškimus, nušviečiančius jūsų kelią. Kelias, kurį turite nueiti, labai ilgas, ir turite suprasti, kad žengėte vos pirmuosius žingsnius. Jei atskleisiu jums kai kurias anapusių paslaptis, tai tik tam, kad jūs jau žinotumėte kelią ir pasiruoštumėte jam, kad nepasiklystumėte ir nesuklystumėte. Supraskite, kad kaip šiame pasaulyje yra daugybė kelių, kuriais žmogus gali paklysti, taip ir didžiuliame Dvasiniame slėnyje yra kelių, kurie gali nuvesti sielą į painiavą, jei ji nesigilino ir nesimeldė.

9 Leiskite, kad Mano meilės "gyvybės kraujas" suteiktų jums gyvybės, prisiminkite, kad Aš jums sakiau: "Aš esu vynmedis, o jūs - šakelės". Turite duoti vaisių, kurie šlovintų medį, iš kurio esate kilę.

10 Būtina, kad kantriai studijuotumėte Mano žodį, kad rytoj žinotumėte, kaip jį paaiškinti savo broliams, ir kad galėtumėte jį praktikuoti pagal jame esančią tiesą. Kada žmogus pasieks tobulumą, kurio moko Mano Įstatymas? - Kai jis įvykdys pirmąjį įsakymą. Iki šiol žmonija labiau mylėjo visas pasaulio gėrybes nei savo Kūrėją. Tačiau visi žmonės, keldami į Mane maldą, sako, kad myli Mane, o kai juos ištinka skausmas dėl nuodėmės, klausia Manęs: "Viešpatie, kodėl Tu mane baudi, nors aš Tave taip myliu?" Bet vėliau, kai pašalinu iš jų kelio juos sužeidusį erškėtį, jie pamiršta Tą, kuris juos taip myli.

Palyginimas:

11 Klausykitės: Sinagogoje meldėsi du žmonės. Vienas iš jų vilkėjo puošnius apeiginius drabužius, kitas vaikščiojo beveik nuogas. Pirmasis dėkojo Kūrėjui, nes manė, kad visa, ką turi, turi savo nuopelnais, ir manė, kad tas, kuris buvo šalia jo, yra vargšas, nuogas ir alkanas, nes taip gavo derlių to, ką pasėjo savo nuodėme.

12 Vargšas vyras jautėsi nevertas būti Viešpaties akivaizdoje ir prašė atleidimo bei stiprybės įvykdyti atgailą.

13 Galingasis padėkojo, manydamas, kad jei jo kūnas buvo papuoštas, tai ir dvasia turi būti dar puošnesnė.

14 Laikas bėgo ir mirtis juos abu aplenkė. Turtuolio gedėjo savieji, jo laidotuvės buvo iškilmingos, o kapas - puošnus. Jo dvasia atsiskyrė nuo kūno, ir kai jis įžengė į dvasinį slėnį, buvo sutrikęs, nes jo

materializmas trukdė jam kilti aukštyn. Kad ir kur jis žengė, visur suklypo, ir viskas aplinkui atrodė apgaubta tamsos.

Tuo tarpu vargšas klajoklis, pajutęs nuovargį, atsisėdo po medžiu ir su atodūsiu paliko šį gyvenimą. Niekas jo neapraudėjo, niekas nebuvo su juo tą valandą, jis neturėjo kapo, nes jo kūnas tapo maistu plėšriesiems paukščiams. Jo dvasia taip pat iškeliavo į anapusybę su tikėjimu, su kuriuo jis gyveno pasaulyje, tikėjimu, nukreiptu į ateitį. Jis įžengė į "dvasių slėnį" ir niekas jam nedraudė įeiti. Jis ėjo šviesos link, o kai priėjo prie jos, pasijuto apsirengęs ir pasipuošęs, ir tie drabužiai švytėjo. Ši dvasia jau ketino ilsėtis ilgoje gyvenimo kelionėje, kai pamatė priešais save Tėvą, su meile atiduodantį jam atlygį, kurį jis pelnė savo tikėjimo ir atsidavimo darbais.

15 Tą, kuris buvo galingas, vis dar kankino jo išsiblaškytas. Akimirką jis pamiršo, kas jis yra, kartais verkdamas ir klausdamas, kur jis yra, kur jo kūnas ir kur jis paliko savo lobius. Tuomet jis prisiminė savo Viešpatį ir tarė jam: "Aš esu tas, kuris atėjo į šventyklą parodyti savo drabužių ir savo galios ir pasakyti, kad jis patenkintas, jog tu jam tiek daug davė. Kodėl dabar manęs neatpažįstate ir nepaskambinate?" - Tuomet jis išgirdo balsą, kuris jam sakė: "Žemėje tau rūpėjo tik šlovė dėl savo žmogiškų tuštybių, buvai išdidus, žeminai vargšus ir bjaurėjaisi raupsuotuoju. Niekas iš to, ką sukauptė pasaulyje, negali jums padėti šiame gyvenime. Todėl dabar esate labiausiai vargstantys iš visų vargstančiųjų."

16 Ši dvasia, toli gražu nepriėmusi ir nepripažinusi dieviškojo teisingumo ir nuolankiai pradėjusi atpirkimą, piktžodžiavo savo Viešpačiui, vadindama Jį neteisingu, ir pasitraukė nuo Jo. Vis labiau apimtas pykčio, pakeliui jis sutiko būrį būtybių, kurios judėjo link žemės, kad pakenktų žmonijai. Jis susivienijo su jais ir savo kelyje pasėjo tuštybę, materializmą, savanaudiškumą ir aroganciją. Tačiau pamažu jis pajuto pasibjaurėjimą ir nuovargį dėl to, kad pridarė tiek daug blogio, todėl akimirkai sustojo ir susimąstė: prabėgo šimtmečiai, daug žmonių tapo jo aukomis, nes visus, kuriems jis darė įtaką, atvedė į pražūtį. Jis jautėsi vienišas, bet vienatvėje išgirdo balsą, kalbantį jam iš jo vidaus. Pagaliau pavyko išgirsti jo sąžinę. Jis įvertino save ir suprato, kad, palyginti su kūrinija, yra labai mažas. Tuomet nuolankiai nusilenkęs savo išdidumui, jis ieškojo Viešpaties ir melddamasis kreipėsi į Jį, prašydamas atleidimo už savo nusižengimus, o Tėvo balsas jam tarė: "Aš tau atleidžiu, bet eik ieškoti to alkanajo, kurį pasmerkei sinagogoje".

Kai jis buvo pasirengęs vykdyti šią misiją, pakėlė žvilgsnį ir suvokė, kad tas, kurį matė nelaimingą pasaulyje, buvo apsirengęs akinamai baltu drabužiu ir atsidavęs tarnavo savo Viešpačiui, apšviesdamas paklydusių sielų kelią. Tada jis, kuris buvo išdidus, bet dabar atgailavo, tarė savo (dvasiniam) broliui: "Padėk man įvykdyti mano dvasinę atgailą!" Kitas, kupinas užuojautos ir meilės, nejausdamas pasibjaurėjimo nešvarumais, kuriuos šis nešiojosi savo sieloje, padėjo jam apsivalyti. (**palyginimo pabaiga**).

17 Šio palyginimo pagalba palengvinu suprasti, su kuo galite susidurti už savo žmogiškojo gyvenimo ribų, kad galėtumėte numanyti, kokie išbandymai gali ištikti visus, kurie savo meilės darbais nepasiruošia įžengimui į dvasinį slėnį.

18 Padėsiu jums suprasti, kad iš dvasios visų tų, kurie gyvena dvasingą, sveiką ir teisingą gyvenimą be fanatizmo, geri pavyzdžiai bus tarsi spindintys žiburiai, apšviečiantys ir įsikūnijusios dvasios, ir To, kuris gyvena nematomame, kelią.

19 Iki Kristaus niekas negalėjo įžiebtį šviesos dvasinėse būtybėse, kurios gyveno nuodėmės tamsoje.

20 Aš pirmasis įžengiau į sumaištį pasaulius, kad atneščiau ten šviesą ir taip išmokyčiau savo mokinius daryti tą patį su savo broliais. Juk "Avinėlis" vienintelis nuėmė antspaudus, saugančius Didžiąją tikrojo gyvenimo ir tikrosios išminties knygą.

21 Balsas, kurį girdite, yra Šeštojo antspaudo balsas, ir jis nebuvo išgirstas visose tautose tik dėl to, kad žmonės nebuvo pasirengę; nes jie buvo išdidūs prieš Mano šauksmo balsą ir paliko Mane išgirsti tik alkaniems ir nuskurdusiems*.

* *Tai simboliniai terminai, reiškiantys dvasinius poreikius: neturtingas - dvasinio pažinimo; alkanas - teisingumo ir meilės; išrengtas - be gerų darbų drabužio.*

22 Šiandien jums sakau: atleiskite ir paduokite ranką, kai esate prašomi.

23 Sekite Elijo nuolankumo ir kantrybės pėdomis; jis turi misiją apvalyti sielas ir atvesti jas pas Mane. Jis nenuilstamai dirbo, siūlydamas Man tyrus, jautrius ir pasirengusius žmones klausytis Mano žodžio. Jis atvedė jus į Naujosios Siono kalną, kad išgirstumėte Mano balsą, ir kai išgirdote Mane, buvote

giliai sujaudinti. Neabejokite, nes dabar duodu jums savo nurodymus per žmogų. Visada jus stebinau ir tikrinau jūsų tikėjimą. Jūs įžengėte į naują laikotarpį ir turite pakilti dar vienu laipteliu dvasios raidos kelyje.

24 Palaiminti tie, kurie aukoja savo kūno apvalkalą, kad tobulintų sielą; palaiminti tie, kurie nuolankiai ir kantriai neša savo kryžių. Kai pamatysiu jus pasiruošusius, pastatysiu jus priešais minią, kad jai vadovautumėte; ir jei išvermingai laikysitės dorybės, į jūsų širdis neateis arogancija, jausitės ne kaip šeimininkai, bet kaip tarnai, ir tos minios daugės. Bet vargas tiems, kurie neteisingai interpretuoja Mano įsakymus ir veda savo brolius į bedugnę, užuot skatinę juos kopti į savo tobulėjimo kalną. Kiek daug jiems teks kovoti, kad apsigintų nuo savo priešų, ir kaip dažnai šioje kovoje jų širdys bus sudaužytos. Tačiau jūs, būdami paklusnūs, nepamirškite, kad netrukus užkariausite kalno viršūnę, kur visas kančias atsvers Mano palaiminimai.

25 Netrukus į žemę ateis pažadėtosios kartos, kurios padarys didelę pažangą dvasinio tobulėjimo kelyje. Jie aiškins mano žodį geriau už jus ir skleis jį visoms tautoms. Šie nauji žmonės, kuriuos šiandien ruošiu, kalbės su Manimi iš dvasios į dvasią ir įrodys savo autoritetą savo kaimynams.

26 Mylimi žmonės, kai pasiruošite, Aš jums duosiu įstatymus ir darbus, kurie stebins žmones. Jūsų nušvitęs protas atras gamtoje ir jūsų dvasioje visa, kas didinga ir tobula. Tuomet visiškai pažinsite savo galimybes, o jūsų darbai bus dideli meile ir gailestingumu savo broliams.

27 Būkite geri darbininkai savo Viešpaties sode; išraukite piktžoles, prižiūrėkite augalus, o kai pamatysite, kad jie žydi, džiaukitės ir siūlykite man savo darbą. Atminkite, kad kai duodu jums užduotį suteikti gyvybę augalams, turite nesukelti šiems gyvūnams skausmo ir nepakenkti. Kalbu apie jūsų brolius, apie jų jautrias širdis, kad visada juos saugotumėte su meile, kaip jus mokiau.

28 Supraskite, kad nėra neįmanoma įvykdyti Mano įstatymus; jums tereikia melstis ir būti kupiniems tvirtos valios, meilės savo Tėvui, paslaugumo ir meilės savo broliams, tada Aš įdėsiu į jus savo galią. Nenoriu, kad taptumėte auka. Mylėkite, būkite dorybingi, ir Mano malonė bus jums maloni.

29 Nekaltinkite manęs dėl savo klystkelių. Daviau jums sąžinę, kad galėtumėte vadovautis jos šviesa. Jis yra nepalaužiamas teisėjas, kuris visada rodė jums gėrio kelią ir įspėjo jus, kad nepakliūtumėte į pagundą. Taip pat apsupau jus būtybėmis, kurios padeda jums suprasti savo užduotį ir įgyti nuolankumo bei klusnumo dorybę.

30 Jūs, kurie su meile ruošiatės klausyti Mano mokymo, nenorite praleisti nė vienos Mano pamokos ir savo širdyse prašote Mane, kad leisčiau jums šį kartą išklausti paskutinius Mano žodžius.

Jūs ir toliau būsite šios malonės paveldėtojai, tačiau turite suprasti, kad kai sakau jums: "Prašykite, ir jums bus duota", turite pakilti maldoje ir prašyti to, kas naudinga jūsų dvasiai, nes kai kurie prašo tik dėl savo žemiškojo gyvenimo. Bet aš jus išklausu pagal *savo*, o ne jūsų valią. Kas būtų su jumis, jei visada tenkinčiau jūsų norus? Kaip dažnai jums yra tekę atkakliai prašyti ko nors, kas, nors ir tikėjote, kad tai jums naudinga, ir laukėte to nuo ryto iki vakaro, neišsipildė. Tačiau po kurio laiko supratote, kad klydote, o Tėvas buvo teisus.

Vis dėlto užsispyrusiam, nepatenkintam, reikiam žmogui buvo duota tai, ko jis prašė, kad skaudžios ir neigiamos pasekmės priverstų jį nuolankiai pripažinti tiesą. Tačiau tiek vieniems, tiek kitiems daviau išbandymų jų pačių labui: Vieni mokosi per meilę, kiti - per skausmą.

31 Mane pripildo džiaugsmas matyti, kaip jūs ateinate į mano pamokymus, ir jūsų išaukštinimo metu savo dvasioje jaučiu vaiko glėbį. Tėvas, trokštantis, kad jį mylėtų tie, kurie yra toli nuo Jo Karalystės, kreipėsi į jus, kad priimtų jūsų bučinį. Tačiau kol žmonija neleis sau išsigelbėti, tol vieni matys Mane laukiantį jų diena po dienos ir šimtmetis po šimtmečio, o kiti įtarinės, kad Aš kabu ant kryžiaus dėl jų meilės stokos.

32 Jiems priklausote, bet klausydamiesi Mano žodžio patyrėte, kad užuot pasmerkęs jus, Aš jums atleidau. Aš mačiau, kad jūsų lūpos karčios, ir pasaldinau jas savo žodžiu. Mačiau, kaip jus išvargino gyvenimo išbandymai, ir suteikiau jums savo jėgų.

33 Tas, kuris jaučia, kad jo kūnas sutriuškintas skausmo, klausia savęs, ar nepiktinaudžiavo juo, ir atgailaudamas klausia Manęs, kaip atgauti gyvybines jėgas, kad galėtų kovoti toliau. Tada sakau jam: "Įsiskverbk į giliausią mano Žodžio, kuris yra Įstatymas, esmę, ir jo įsakymuose bei principuose kiekvienas ras reikiamą mokymą.

34 Nesitraukite, kol nesuvalgysite visų šio stalo vaisių, o jei ir po to nesijausite sotūs, galite eiti ieškoti kito maisto. Bet jei norite suprasti Mano tiesą, pasiruoškite ir neabejokite Mano buvimu vien dėl to, kad negavote to, ko prašėte iš Manęs. Iš tiesų sakau jums: Mano Dvasios nuošalėje ilsisi jūsų gėrybės, laukiančios jūsų pasiruošimo akimirkos, kad būtų jūsų dvasioje.

35 Vieni tvirtai laikosi šio kelio, kiti kiekvieną akimirką svyruoja, nes klausosi brolių, kurie gundo juos atsisakyti šio mokymo, žodžių.

36 Mokytojas jums sako: Pasilikite dar kelioms "aušroms", per kurias gausite Mano mokymą, ir atkreipkite dėmesį į tai, ką girdite iš Manęs, kad bent jau savo dvasioje pasiimtumėte šviesos, nes vis dar esate akli. Aš žinau, kad turite grįžti pas Mane ir kad būsite šio Darbo apaštalai.

37 Kas nors *kartą* mane išgirdo, širdyje nešiojasi meilės žaizdą, kuri niekada neužsitrauks.

38 Kiek daug iš tų, kurie čia rado ramybę jos nesuvokdami, turės ją (vėl) prarasti, kad sugrįžtų pas Mane, nes jie įsitikins, kad ramybės negalima nusipirkti už materialines gėrybes, nes tai yra lobis, kuris ateina iš Dievo.

39 Taika iš žmonių pabėgo, ir, norėdami ją rasti, jie turės pakilti pas mane. Šiandien galingieji prarado savo galią, karaliai dreba prieš savo maištaujančius pavaldinius, valdovai tapo tarnais. Tuos, kurie manė esą laisvi, surišo Mano teisingumas, o mokslininkai yra pasimėtę.

40 Žinokite, kad su visais žmonių turtais ir galiomis negalima įgyti nė *vieno* taikos atomo ir kad net gydymo dovana išnyko iš gydytojų, kurie su visu savo mokslu negalės nusipirkti nė lašo Mano balzamo, kol jų širdis neišsilaisvins iš savanaudiškų interesų.

41 Mylimi mokiniai, neabejokite malone, kurią jums patikėjau, ir nesigėdykite dėl savo drabužių skurdumo ar dėl žemos padėties, kurią užimate tarp savo brolių. Nebijokite, nes matote, kad esate vieni paskutiniųjų savo darbo vietose. Nesijauskite pažeminti, būkite patenkinti ir orūs, manydami, kad nors fiziškai esate pavaldūs savo broliams, jūsų dvasia yra aukščiau jų. Šiame pasaulyje jūs netgi galėtumėte tapti vergais, bet jūsų dvasia buvo išlaisvinta Mano Šviesos, kad galėtų gyventi Begalybėje ir Amžinybėje. Dvasia, kuri yra tikra Mano tarnaitė, pažįsta ramybę ir tikrąją laisvę.

42 Turite atlikti savo užduotį tarp žmonių. Aš jus vesiu, kad neštumėte šviesą savo broliams, ir jūs neturite jaustis nepajėgūs įvykdyti savo likimo, nes niekam neskyriau misijos, kurios nebūtų galima įvykdyti. Man užtenka, kad nuoširdžiai meldžiatės ir visada esate pasirengę.

43 Maldoje įgyjama išminties, ji yra raktas, atveriantis dieviškuosius slėpinius, ir kalba, kuria Sūnaus Dvasia kalbasi su savo Viešpačiu.

44 Kiek daug stebuklų ir gailėstingumo galėsite skleisti savo kelyje, jei pasiruošite taip, kaip jus mokiau. Jums nereikės mokslo ar filosofijos knygų, kad turėtumėte žinių ar galėtumėte mokytis. Jums užteks studijuoti ir suprasti mokymus, kuriuos jums daviau Trijų laikų knygoje.

45 Jei esate vargšai, niekada nebūsime nusikaltėliai.

Kaip ir visi kovokite dėl žemės duonos, bet nedirbkite daugiau, nei reikia, neaukokite savo kūno, kad įsigytumėte ir sukauptumėte žemiškų gėrybių. Paskirstykite savo laiką taip, kad galėtumėte skirti keletą akimirką savo dvasios ugdymui.

46 Jei nepritariu neribotam žmogaus realizavimuisi, aš nerekomenduoju jums siekti vien dvasinio gyvenimo. Kol esate pasaulyje ir turite materialų kūną, privalote derinti kūno ir dvasios poreikius, kiek tai leidžia jūsų gyvenimo raida. Atiduokite Dievui, kas priklauso Dievui, ir pasauliui, kas priklauso pasauliui.

47 Aprenkite savo kūną ir apsaugokite jį nuo atšiaurių oro sąlygų, bet dvasią aprenkite šviesa. Įsigykite duonos savo kūnui, ir kaip rūpinatės, kad ji būtų gero skonio ir turėtų jus maitinančių medžiagų, taip ir savo dvasiai įsigykite tikro gyvenimo maisto.

48 Kai vyrauja kūnas, kenčia dvasia; kai vyrauja dvasia, kenčia materija. Bet iš tiesų sakau jums: taip yra todėl, kad tarp šių dviejų komponentų nėra harmonijos. Taip būna, kai abu sudaro vieną "kūną" ir vieną valią.

Nesitenkinkite nuomone, kad meldamiesi atlikote savo misiją. Prašau jūsų tik penkių minučių maldai, kad likusį laiką galėtumėte praleisti kovodami už materialų gyvenimą ir jame vykdydami savo dvasios pareigas, gerais darbais sėdami meilės ir gailėstingumo sėklas tarp savo brolių. Mano Žodis jus paruošia; negalėčiau jūsų siųsti kaip silpnųjų, kad pakeltumėte puolusius, ir nesiųščiau jūsų kaip ligonių, kad paguostumėte kenčiančius.

49 Mokiniai, ko prašote manęs už tuos, kurie jums deda akmenis į kelią, kad jus sugriautų? - Prašote, kad jiems būtų atleista. Aš laiminu net ir tuos, kurie dėl Mano reikalo jums sukelia kančias.

50 Gyvenkite taikiai savo namuose, paverskite juos šventove, kad į juos įžengusios nematomos būtybės, klaidžiojančios Dvasiniame slėnyje, rastų jūsų būtyje šviesos ir ramybės, kurios ieško, ir galėtų pakilti į anapusybę.

51 Kas būtų su šiomis būtybėmis, jei jūsų namuose jos matytų tik nesantaiką? Kas bus su šiais vargšais?

52 Paimkite deglą, užsidekite jį ir neleiskite užgesti jo šviesai, kuri yra meilė jūsų broliams ir tikėjimas jūsų Tėvo gailestingumu; tada jūsų namuose bus mano ramybė. Paruoškite tam savo širdį, apvalykite savo sielą per atgailą ir atsinaujinimą, kad priimtumėte mano žodžio prasmę ir būtumėte jo sustiprinti. Aš apsigyvenu tarp jūsų ir skelbiu savo mokymą savo Žodyje, kad galėtumėte pajusti mano buvimą ir liudyti apie mane. Suteikiu jums dar vieną galimybę išgirsti Mano mokymą, nes noriu, kad vykdytumėte Mano įsakymus, eitumėte teisingu keliu, kol atrasite pažadėtąją žemę, saugią žemę, kurioje galėsite pailsėti nuo savo piligrimystės ir gauti aukštą Tėvo siūlomą atlygį.

53 Būtina, kad suprastumėte mano žodį ir jo neišmestumėte, kaip tai daro išdidus vaikas, kuris paniekina jam siūlomą duoną. Šis Žodis nori jus išgelbėti, nori jus atitraukti nuo klaidingų papročių, nuo fanatizmo ir sumaišties, į kurią jus įstūmė religijos. Jei nesuprantate Mano žodžio arba nenorite jo klausyti ir studijuoti, atmetate Mane ir neatpažįstate galutinio Mano apsireiškimo Trečiojoje eroje tikslo. Ateis nurodyta data, kada ji baigsis, ir tada pajusite tuštumą savo širdyse ir, supratę, kad tai buvo malonė, kurios neįvertinote, šauksitės Manęs. Bet mano žodis nebebus girdimas tarpininkaujant žmogaus protui. Tada ant jūsų užgrius nesupratimo našta, ir jūs neturėsite ramybės. Ar išgersite šią karčią taurę? - Su skausmu žiūrėsiu į tave ir lauksiu tavo sugrįžimo dienos. Leiskite savo dvasiai išsilaisvinti ir ateiti pas Mane. Sudvasinkite save, kad galėtumėte žengti pakilimo ir tobulėjimo į tikrąjį gyvenimą keliu.

54 Būkite teisingi visuose savo veiksmuose, o priekaištaudami savo broliams, nebūkite nei teisėjai, nei vykdytojai. Neimkite bato, kad nubaustumėte savo artimą.

55 Antrą kartą įžengęs į Jeruzalę, Jėzus pamatė, kad Šventykla, vieta, pašvęsta maldai ir Dievo garbinimui, buvo paversta turgumi, ir Mokytojas, kupinas uolumo, išvarė tuos, kurie taip ją išniekino, sakydamas jiems: "Mano Tėvo namai nėra prekybos vieta." Jie buvo mažiau kalti už tuos, kurie buvo paskirti vadovauti žmonių protui, kad būtų vykdomas Dievo Įstatymas. Kunigai šventyklą buvo pavertę vieta, kur viešpatavo garbės siekimas ir puikybės troškimas, ir šis viešpatavimas buvo sunaikintas.

56 Šiandien nenaudojau rykštės bausti tiems, kurie išniekino mano Įstatymą. Tačiau Aš leidau žmonėms pajusti jų nusikaltimų pasekmes, kad jie žinotų, kaip aiškinti jų prasmę, ir suprastų, jog Mano Įstatymas yra nepajudinamas ir nekeičiamas. Aš parodžiau žmogui kelią, tiesų kelią, ir jei jis nuo jo nukrypsta, jis patiria teisingo įstatymo sunkumus, nes jame pasireiškia mano meilė.

57 Uoliai rodykite savo vaikams kelią, mokykite juos laikytis dvasios ir materijos įstatymų, o jei jie juos pažeidžia, sudrausminkite juos, nes jūs, tėvai, atstovaujate Man žemėje. Prisiminkite Jėzų, kuris, kupinas šventos rūstybės, visiems laikams pamokė Jeruzalės pirklius, gindamas Dievo reikalą ir nekintamus įstatymus.

58 Žmonės prašo Manęs ramios egzistencijos, nes joje jie turi ramybės dovaną, kurią gauna vykdydami savo pareigas. Bet aš jūsų klausiu: Ar būtinai reikia, kad, norint turėti taiką, pirmiausia reikėtų patirti karą? Žiūrėkite, kaip gerą sėklą sunaikino nedorybė! Vienos tautos naikina kitas, o tos, kurios šiandien stiprios, rytoj bus sunaikintos. Tačiau Izraelio žmonės tokiomis akimirkomis užtaria žmoniją, sakdami man: "Mokytojau, aš meldžiausi, o Tu man nesuteikei to, ko prašiau". Ar žinote, žmonės, kiek daug kančių jūs palengvinote ir kiek vilties jūsų malda įkvėpė toms būtybėms? Ne Aš turiu nustatyti, kad pasaulyje būtų taika, bet žmogus, kai jis pavers savo širdį meile ir nuolankumu.

59 Koks didelis yra neišmanymas, kurį žmonija atneša priešais Mane! Nei mokytieji, nei neišmanėliai nevykdo Mano įstatymų, ir nors Aš esu tarp jų kaip Mokytojas, jie neklauso Mano mokymų. Jei jūsų nusikaltimai jums neša mirtį, imkite mano žodį kaip amžinojo gyvenimo duoną. Gyvenkite budriai, vadovaudamiesi mano mokymais, ir mylėkite savo brolius.

60 Šis mokymas yra tarsi nauja diena, nušviečianti žmonijos kelią. Jūs matėte, kaip amžius išnyksta kaip besileidžianti saulė ir išaušta nauja diena, kurioje išvysite galingus žiburius, apšviesiančius žmones didžiulio prabudimo metu. Matėte, kaip išsilieja aistros, kaip nuodėmė duoda karčius ir liūdus vaisius,

kaip blogis įsiveržia į namus ir tautas, kaip neteisybė užvaldo žmones. Bet aš atėjau sustabdyti šio kunkuliuojančio gyvenimo: ne teisti pasaulio, bet nukreipti jį teisingu keliu. Ir nepriskirkite Man skausmo, kurį atnešate Man ir kurį patys sukūrėte. Sukūriau jus, kad galėtumėte gyventi, įgyti patirties ir pakilti dėl savo nuopelnų. - Tačiau Aš jus myliu, todėl jūsų skausmas pasiekė Mane, todėl atėjau kaip Guodėjas ir Mokytojas, kad sugrąžinčiau jums tai, ką praradote, ir paskelbčiau jums, kad Taikos karalystė artėja prie jūsų ir kad turite ruoštis į ją įžengti. Žmonija pasikeis, tada žmonių širdyse atsiras gėris.

61 Nuo amžių pradžios kalbėjau jums įvairiais pavidalais, kad mane suprastumėte, ypač jums, kurie buvote mano patikėtiniai, mano balso nešėjai ir skelbėjai, nešę mano žinią kitoms tautoms. Šiandien jums sakau, kad kantriai tęstumėte savo užduotį, kad nesustotumėte, susidūrę su brolių nepasitikėjimu ir nesupratimu.

Nors *jūs* patikėjote ir patvirtinote Mano kaip Dieviškosios Dvasios apsimetimą šiuo metu, kiti dar nepasirengę priimti šios žinios, bet dėl to nenuvilkite jų ir nenusiminkite: tai, ko *jūs* negalite įvykdyti, Aš įvykdysiu, pristatysiu pasauliui savo Darbą ir išpildysiu savo pažadą.

62 Aš išsirinkau šią tautą ir man patinka, kad iš jos išeina mano darbininkai skleisti sėklos. Ruošiu jus būti savo brolių šeiminkais, bet ne teisėjais. Neužmirškite, kad palikau jus tarp jūsų brolių kaip tarnus, o ne kaip šeiminkus. Kai jūsų broliai sužinos šį žodį ir jo ieškos, aš jiems pasakysiu:

63 Ateik pas mane, keliauninke, Aš turiu vandens, kuris numalšina tavo dvasią alinantį troškulį. Aš matau jus vargšus dvasia ir turtu, bet noriu jums duoti daugiau, negu jūs manęs prašote. Siūlau jums taikos karalystę, tokią pačią, kokią pasiūliau pirmiesiems kūriniams, kuriuos pasiūniau į šį pasaulį. Tai ne šaltinių vanduo ar trumpalaikė ramybė, trunkanti tik akimirka, bet amžina malonė ir ramybė, tiesa ir šviesa.

64 Visiems atnešu atleidimą ir palengvėjimą tiek tiems, kurie mane myli, tiek abejingiems. Aš nekeikiu to, kuris mane įskaudino, bet jį laiminu, nes žinau, kad vieną dieną jis mane pamils.

65 Neturėtumėte siekti žemiškų malonumų; tai, kas yra šiandien, rytoj jau nebeegzistuos. Ieškokite ir dirbkite dėl *amžinojo* gyvenimo, to gyvenimo, nuo kurio niekas nesitraukia, nes jis yra aukščiausia tiesa. Ateikite į ją mano nurodymų keliu, ateikite vykdydami mano įsakymą, kurį jums daviau visais laikais: "Mylėkite vieni kitus".

66 Kaip džiaugiasi jūsų Tėvas, kai bendrauja su savo vaikais. Po šio laiko, kai per žmogaus tarpininkavimą daviau jums savo Žodį, išmoksitė ieškoti Manęs Begalybėje, ir jūsų bendravimas (su Manimi) bus tyresnis ir pastovesnis, tai bus dvasios dialogas su dvasia.

67 Kokį džiaugsmą matau savo vaikuose, nes jie iš naujo Mane išgirdo, kaip jie atpažįsta Mane ir seka paskui Mane! Dar kartą kartoju, Mano vaikai: "Mylėkite vieni kitus", kaip visada jus mokiau.

68 Aš jus pašaukiau, kad taptumėte didingi savo dvasia, o ne pasaulio valdovais.

69 Kai būsite pažeminti dėl manęs, aš jus pagirsiu; kai kentėsite kančią, aš jus paguosiu.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 42

1 Aš šalinu iš jūsų kelio kliūtis, kurios gali trukdyti jums dirbti Mano laukuose, nes jūs esate išrinktieji šiai misijai atlikti, jūs skelbsite žmonijai Mano mokymo tiesą. - Būkite stiprūs! Nes mačiau, kad jums trūksta tikėjimo, kad leidžiatės nugalimi nevilties ir ryžtingai nesikeliate iš nuopolių. Jūs vėl abejojate, kaip ir Antrojoje eroje, ir, norėdami patikėti, prašote Manęs materialių įrodymų, kurių Aš galiu jums neduoti. Nebūkite kaip Rašto aiškintojai ir kunigai, kurie, turėdami rankose Raštus, manė, kad Mano atėjimas tarp to meto žmonių vyks labai konkrečia forma, o kai pamatė, kad Mano misijos vykdymas pasireiškia kitokia forma, nei jie tikėjosi, suabejojo. Stebuklai, kurių jie reikalavo, jiems nebuvo padaryti, nes Aš jau buvau nubrėžęs kelią ir viskas buvo įvykdyta taip, kaip buvo parašyta nuo amžių.

2 Jūs abejojate, nes jūsų širdis nepasirengusi. Jūs nežinojote Mano pranašysčių, ir tik nedaugelis iš jų suvokė ir suprato visą Mano apreiškimų tiesą. Bet nors jūsų širdis buvo nežinioje, Dvasia žinojo, kad turiu dar kartą ateiti pas jus, ir šiandien Mano žodis jus formuoja kaip plonas kaltas ir įrodo jums Mano apsiareiškimų tiesą. Iš tiesų sakau jums: jūs neturite savo Tėvo bandyti. Melskitės ir pasinerkite į gilią kontempliaciją. Dabar atėjo laikas jums sugrįžti pas Mane, priartėti prie savo Kūrėjo ir susijungti su Juo.

3 Atminkite, kad jei verkėte žemėje, tai ne aš jums sukėliau šią kančią. Aš nesidžiaugiau jūsų atgailomis ir nebuvau abejingas jūsų skausmui; aš tik norėjau formuoti ir pakylėti jūsų dvasią. Visada tave mylėjau ir visada tau atleisdavau.

4 Įsiskverbkite į Mano žodžio prasmę ir atraskite visa, ką Aš noriu jums išreikšti per nerangias balso nešėjų lūpas. Tačiau nesistenkite išgirsti Mane tik *jiems* tarpininkaujant: Išmokiau jus tobulos maldos, kad pasiektumėte dvasinį ryšį su savo Tėvu, per kurį galėtumėte kalbėti su Manimi Dvasią atitinkančia kalba ir sulaukti Mano išmintingų ir mylinčių atsakymų.

5 Kodėl nepaisote Mano dvasingumo darbo ir ignoruojate sąžinės balsą, kuris kalba jums viduje? Kodėl tikite tik žmonių žodžiais ir nuosprendžiais ir leidžiate dvasiai, kuri gyvena *savo* laiku*, nuvysti kaip gėlės po kaitria saule, kai joms trūksta laistymo?

* *Šventosios Dvasios aušros amžiuje, kai Dievo Dvasia ateina viešpatuoti žmogui.*

6 Vaikai užmegs ryšį su Manimi, priims Mano žinutes ir stebins jus savo pažanga. Jie mokys jus mano meilės doktrinos, o jų įsitikinimai bus tvirti. Tačiau nesijauskite dėl to pažeminti! - Kai pamatysite, kad jūsų namuose jie rodo dvasingumą, nukreipkite jų žingsnius. Tegul jie džiaugiasi ir susižavėję žvelgia į aukštybių kraštus, kuriuose gyvena teisieji, ir per paėmimą į dangų pajus, kad yra šalia Manęs, ir pamirš savo skausmus.

7 Argi nematote savo Tėvo kantrybės ir kartu liūdesio dėl (tik) lėto Jo vaikų prabudimo? Mano tėviška meilė veda jus į ramybę, o apsilankymai rodo žmonijai siaurą kelią, vedantį pas mane. Šiame kelyje visi turite susijungti su savo Kūrėju.

8 Tarp jūsų yra "darbininkų", mylinčių žmoniją ir kovojančių už tai, kad ji išvystų šviesą. Šiandien, kupini tikėjimo, jie atiduoda man savo darbo vaisius. Yra "vaikas", kuris klausėsi Mano mokymo, prisirišęs jam priklausančią darbo dalį ir šiandien aukoja Man pirmuosius savo dvasinės sėklos vaisius. Jo maldoje prašoma taikos savo broliams žmonėms. Jam neužtenka džiaugtis, kad *jo* tauta gyvena taikoje; jį pasiekia žmonių, kurių jis nepažįsta, bet žino, kad jie kenčia, skundai. Susijaudinęs jis meldžiasi už savo brolius, o aš jam sakau, kad ramybė ateis, kai Apsilankymas paliks savo sėklą šiandien kenčiančiųjų širdyse ir kai skausmas apvalys jų sielas.

9 Klausydamiesi Mano Žodžio prisiminkite, kad džiaugsmo akimirkomis, kai pakylate būti labai arti Manęs, daugelis jūsų brolių krenta mūsų laukuose, kad daugelis motinų matė sūnų išsiskyrusį ir jų širdis draskė skausmas, kad daugelis vaikų verkia dėl to, kad juos paliko tėvai, ir visi jie kankinasi iš skausmo. Sakau jums, jūs nežinote, į kokį laiką įžengėte, nes tai atpirkimo ir sunkių išbandymų metas.

Jūs, kaip Mano mokiniai, jaučiate pareigą melstis, kad jūsų broliams nužengtų ramybė ir paguoda. Tačiau klausiu jūsų, ar mokate naudotis ramybe, kurią jums suteikiau?

10 Kodėl tėvai skundžiasi, kai jaučia, kad šeima yra sunkus kryžius, kurį jie neša ant savo pečių, ir kodėl kiti serga sielos liga, nors aš esu jiems toks artimas? - Nes jiems trūko tikėjimo ir pasitikėjimo manimi, todėl jie nesugebėjo atsinaujinti.

11 Jūs, Izraelio tauta, nenusidėkite, bet gelbėkite nusidėjėlius, apšvieskite tuos, kurie klysta, ir, jei norite išsaugoti ramybę, dirbkite jiems, gerbkite savo tėvus, laikykite save visus broliais. Mylėkite vieni kitus!

12 Kai tik prie Manęs prisiartinatė, jaučiate, kaip Mano meilė stiprina jūsų dvasią ir kūną. Be to, jūs žinote, kad, jums iškeliaujant, iš jūsų pasitraukia ramybė, o jūsų dvasia liūdi. Jūsų sąžinė visuomet teisingai parodo, ar einate įstatymo keliu, ar nuo jo nukrypote. Aš esu įstatymas ir visada raginu jus jį vykdyti.

13 Jei atkakliai mėgaujatės uždraustais malonumais, leidžiu jums iš savo patirties suvokti ir suprasti, kad ši taurė visada sukelia jums skausmą. Nukritę suprantate savo klaidą ir grįžtate pas Mane, prašydami, kad šis skausmas pasitarnautų jūsų atpirkimui.

14 Mokykitės, kad parengtumėte širdis, trokštančias pažinti mano Žodį, ir kad galėtumėte kalbėti be baimės. Jei jūsų širdyje išsiskyns egoizmas, nieko negalėsite duoti. Supraskite, su kokia meile ir gailestingumu kalbu su visais savo vaikais, ir su tokia pat meile dovanokite ją savo broliams.

15 Jau artėja laikas, kai jus siųsiu į kraštus ir tautas nešti Mano šviesos. Tačiau turite pasirengti studijuodami ir gilindamiesi į Mano mokymus bei liudydami juose esančias tiesas savo meilės ir gailestingumo darbais savo broliams. Nenoriu, kad vėliau verktumėte dėl laiko, kurį praleidote, nes nežinojote, kaip naudotis Mano mokymu, nes ateis didieji apsilankymai. Daugelis gailės, kad negirdėjo Manęs ir netikėjo Manimi, o kai kurie jau 1950 m. bus "dvasioje".

16 Kai kurie Mano vaikai verkia, kai girdi Mano Žodį; tegu šios ašaros apvalo tuos, kurie save sutepė!

17 Jūs, kurie Manęs klausotės, vykdykite Mano valią taip, kaip darėte Pirmojoje ir Antrojoje epochose, nes esate tos pačios dvasios, kurios perėjo iš vienos epochos į kitą, ir kai pasieksite savo atpirkimo pabaigą, ateisite pas Mane, kad negimtumėte iš naujo šiame pasaulyje. Daug kartų esu jums sakęs: jei šiuo metu būčiau atėjęs į kūną duoti jums savo Žodžio, kaip tai padariau Antrą kartą, vėl būčiau nukankintas. Ši pamoka baigėsi, o šiandien jums duodu pamoką, kuri tinka šiam laikui. Supraskite, kad forma, kuria Aš pasireiškiu bendraudamas per žmonių protus, yra dar vienas Mano meilės jums įrodymas.

Tie, kurie man tarnauja, neša sunkų kryžių, todėl dėl to, kad seka manimi, jie kentės, bus neteisingai vertinami ir išjuokiami. Bet aš saugosiu jų dvasią ir vėliau, kai jie atliks savo misiją, suteiksiu jiems poilsį ir ramybę.

18 Šiandien tu prašai manęs savo kūno kiauto, bet aš tau sakau: Verčiau prašykite savo dvasios, nes aš jums duosiu visa kita.

19 Pagalvokite, kad žemėje esate tik laikini keleiviai, kad savo ilgoje kelionėje patyrėte skausmą ir suklypote dėl nuodėmės ir kad (tik) nukritę, neradę pagalbos rankos, kuri jus pakeltų, prisiminėte, jog pomirtiniame pasaulyje yra geras Tėvas, kuris yra pasirengęs duoti jums viską, ko jums reikia, ir kad Jame galite rasti išgyjimą nuo savo ligų - ne tik nuo tų, kurios slegia jūsų kūną, bet ir nuo tų, kurios slegia jūsų sielą ir yra tarsi skausminga našta, kuri jus slegia.

20 O mylimi vaikai! Nenorėjote pakelti savo dvasios, nenorėjote suteikti jai būtino laiko apmąstymams ir pareigoms atlikti. Pagalvokite, kiek daug dovanų yra jumoje; nieko netrūksta, kad galėtumėte pasiekti kalno viršūnę, kur jūsų Tėvas laukia jūsų, kad įteiktų jums apdovanojimą. Jūs visi esate nušvitę ir pasirengę pažinti šio laiko apreiškimus. Jei sudvasinsite save, galėsite dirbti ne tik šiame pasaulyje, bet Aš leisiu jums persikelti į kitus regionus, kur gyvena jūsų broliai, ir ten, kaip geri darbininkai, taip pat skleisite meilės ir gailestingumo sėklas, kurias jums patikėjo jūsų Tėvas.

21 Nesitenkinkite pirmąją gautą pamoką. Eikite toliau, ieškokite mano žodžio, atpažinkite jo dvasinę prasmę, kad galėtumėte įtikinamai kalbėti savo broliams. Nebijokite žmonių pasmerkimo ar pajuokos. Kokią kaltę jie gali jums prikišti, jei jūsų širdyje yra nuoširdumas ir visuose jūsų darbuose matomas teisumas?

22 Man malonu priimti nekaltas ir geras širdis, kurios prašo Mano pagalbos, tas, kurios ieško Manęs kaip gydytojo gydytojo. Bet Aš taip pat su džiaugsmu matau, kad jūs pamirštate savo kančias, kad padovanotumėte Man savo vargstančius brolius, kuriuos perkeitėte pagal Mano nurodymus. Aš laiminu tuos, kurie palengvino kančią ir pasidalijo skausmu, ir suteikiu jiems jėgų vykdyti mano įsakymą, kuris jums sako: Mylėkite vieni kitus.

23 Mačiau, kaip kai kurie Mano vaikai abejoja Manimi ir neleidžia savo dvasiai išvystyti savo dovanų, o kai reikėjo kalbėti žmonėms apie Mano doktriną, jie tylėjo, neimdami į širdį, kad Aš sakiau, jog kalbėsiu per visus, kurie yra pasirengę, o jei jų nėra, per natūralias Mano kūrinijos jėgas.

24 Savo vaikams, kurie vaikšto žeme nesuvokdami savo aukštosios paskirties, sakau: "Kada ketinate įvykdyti savo misiją? Jei šiandien miegate, rytoj pabusite anapus ir verksite dėl praleisto laiko. Jūs prašysite, kad leisčiau jums grįžti į žemę, bet tada jūsų atpirkimas bus labai skausmingas.

25 Kai išgirsite Mokytojo perspėjimą ir kai įvertinsite savo darbus sąžinės šviesoje, pamatysite, kad sėkla, kurią jums daviau, nepadaugėjo. Ir aš jūsų klausiu: Kaip mokysite naujus mokinius, kurie ateis ieškoti šio paveldėjimo, jei negalėsite savo darbais paliudyti mokymo, kurį jums daviau?

26 Pirmąją 1939 m. dieną paskelbiau jums apie artėjantį karą; jūs apčiuopiamai pajutote, į koki susinaikinimą ir chaosą pasinėrė daugelis tautų. Matėte, kaip vienas po kito prabėga karo įvykiai, ir vis dar nesuvokiate, kokiais laikais gyvenate. Ateinančiais metais matysite didelį tautų susiskaldymą.

27 Stiprieji susidurs su stipriaisiais, ir šioje kovoje jie praras savo galią ir nusilenks. Tuo tarpu daugelis dvasių praras savo kūnus ir pateks į dvasinį slėnį su siaubu ir skausmu dėl to, kad nepasiruošė sugrįžti pas Mane. Tačiau pakeliui jie sutiks Eliją, kuris parodys jiems kelią į atpirkimą (dėl jų kaltės).

28 Šiandien jums pranešu, kad artėja laikas, kai į žemę ateis didžiosios dvasios, kurios sieks taikos ir aukštesnio žmonijos vystymosi. Paruoškite kelią šioms kartoms.

29 Palaiminti tie, kurie įtikėjo girdėdami mano žodį; bet sakau jums dar daugiau: palaiminti tie, kurie, manęs negirdėję, tiki ir turi šventyklą savo širdyje, kurie myli ir užtaria savo brolius ir kurių tikėjimas yra tarsi ugninė liepsna, apšviečianti jų atsimainymo kelią, nes jie pamatys mane per savo tikėjimą.

30 Šiandien prisilieskite prie malonės šaltinio, kad numalšintumėte troškulį, ir prisiminkite Mano žodžius, kuriuos jums pasakiau: "Kas gers šio vandens, daugiau niekada netroks". Šiuo metu trokštate šviesos, tiesos ir taikos. Jūs žinote tik skausmą ir melą ir ieškokite balzamo, kuris užgydys jūsų žaizdas ir atgaivins jūsų viltį: Štai aš esu čia, priimu jūsų širdį ir ją paguodžiu. Nekantriai laukiate dienų, kai duosiu jums savo Žodį, ir sakote Man: "Tėve, tik šią akimirką mano dvasia randa poilsį, pakilęs į Tave pamirštu tai, kas priklauso pasauliui, ir jaučiu Tavo Dvasios ramybę, tekančią per mano esybę".

31 Palaiminti jūs, kurie supratote, kad dabar yra malonės metas, kai Mano mokymas jus veda ir padeda jums atgailauti. Jei mokėsite Mane išgirsti ir laikytis Mano įstatymų, jokia žmogiška jėga negalės jums pakenkti, o jūs jausitės mylimi ir vedami Tėvo.

32 Nors anksčiau manęs neieškojait, šiandien žinai, kad tavo prabudimo Mano tiesai valanda buvo iš anksto paskirta ir kad Aš laukiau tavęs, kad sužinotum apie savo paveldą. Dabar, kai gavote Mano malonių, su dėkingumu prašote, kad suteikčiau jums galimybę būti Mano darbininkais, ir Aš tai leidžiu, nes tam jus ir pasiunčiau į žemę, kad pažintumėte Gerąją Naujieną ir skleistumėte ją žmonėms.

Tačiau norėdami pažinti ir atskleisti dvasines dovanas, kuriomis esate apdovanoti, pirmiausia turite kovoti su savo sumaterialėjimu, su savo nuodėme ir silpnumu, o paskui, kai pajusite, kad esate pasirengę ir apsisvalę per atgailą, dėvėkite savo meilę broliams kaip neįkainojamos vertės brangakmenį.

33 Jūs atėjote į žemę ne tam, kad atiduotumėte duoklę pasauliui, jūsų pareiga yra aukštesnė, jūsų laukia Tėvo mokinių užduotis. Ir jei jums sunku skleisti Mano mokymą, o jūsų kojos sužeistos erškėčių, o drabužiai suplyšę dėl ilgos kelionės, atėkite pas Mane. Nebijokite ateiti nuogi, be avalynės ir kelionės reikmenų. Kai viską išdalysite savo broliams, gražinsiu jums tai, ką jiems palikote, ir apipilsiu jus malonėmis už meilę ir naudą, kurią jiems parodėte.

34 Jūsų laukia didžiulė kova, kurioje vykdydami savo užduotį nesijausite pavargę, nes jus palaikys Gerasis Ganytojas ir dvasinis pasaulis. Jei mane mylite, jei tikite, darbas jums bus lengvas. Aš nugalėsiu nepaklusniųjų dvasių netikėjimą, ir jos jūsų klausys. Kiti nepažins šios šviesos dabartiniame įsikūnijime, nes jau esu jums paskelbęs, kad ne visi, kurie šiandien gyvena materialiam kūne, pažins šio Trečiosios eros Mokymo šviesą. Daugeliui teks nueiti į dvasinį slėnį, o iš ten jie kontempliuos ir tikės šiuo Meilės darbu. Tie, kurie Mane girdėjo, bet nesuprato Mano žodžio ir neatpažino Mano valios, dirbs "dvasia" ir taip įvykdys savo misiją.

35 Nors Mano mokymas yra aiškiai suprantamas, ne visi jį suvokėte ir supratote. Šiuo metu jūs nepamaitinote savęs šiuo vaisiumi, kurį jums pasiūliau. Aš jums sakiau, kad kiekvienas medis pažįstamas

iš vaisių, o Mano Žodžio "skonis" yra saldus ir jo esmė atgaivina dvasią, tačiau jūs nenorėjote pažinti jo tiesos.

36 Jūs buvote trapūs laiveliai piktos jūros viduryje ir dažnai leisdavote savo tikėjimui užgesti. Jūs manęs nejaučiate, nors žinote, kad Aš esu su jumis, ir aš dažnai jums sakiau, kad jūsų blakstienos yra toliau nuo jūsų akių nei Mano Dvasia nuo jūsų.

37 Atsibuskite, nes vilkas avies kailyje visada tyko jūsų apgauti. Kai jau pasiryžtate dalytis šia dieviška meile ir gailestingumu su savo broliais, prie jūsų priartėja pagunda ir priverčia jus pakeisti savo apsisprendimą.

38 Kai matote savo brolius, kurie laikosi kitokios doktrinos, nurodančius jūsų klaidas ir jus pamokančius, būkite nuolankūs, klausykite jų žodžių, nes Mano įkvėpimas ateina pas kiekvieną, kuris pats pasirūpina savimi, ir jūs nežinote, ar ne Mano valia pasinaudoti jais jums pataisyti. Iš visų visuomenės sluoksnių išsirinkau savo mokinius - tuos, kurie prašė išmaldos, kad duonos (kasdienės) turėtų į burną; bet yra ir kitų, kurie gyveno patogiai ir kuriuos pašaukiau. Tačiau nesuprasdami gauto lobio, jie gėdijasi priklausyti šiai tautai.

39 Aš atleidžiu jūsų nuodėmes, net jei nusidėjote sąmoningai darydami nusižengimą, ir visuomet rodau jums kelią, kuriuo ateisite pas Mane. Ar gali vaikas pasirodyti Tėvui su sutepta siela ir be gerų darbų? - Jo sąžinė jam pasakys, kad jis gali ateiti pas Mane tik tada, kai įvykdys (savo užduotį).

40 Supraskite, kad kiekviena praeinanti akimirka trumpina laiką, per kurį jums duosiu savo žodį. Naudokitės juo, kad rytoj nereikėtų verksti dėl praleistų pamokymų.

41 Pagalvokite apie tai, kad turite atlikti misiją nešti Gerąją Naujieną savo broliams, nes jūsų kelyje buvo kažkas, kas jus pašaukė. Kas gali pamiršti tą, kuris kalbėjo jums apie Mano Žodį ir įvedė jus į Mano Artumą? Ar nenorėtumėte, kad kas nors prisimintų jus su meile ir dėkingumu?

42 Ištvėrimingai laikykitės gerumo, tegul jūsų širdis apsivalo dorybėmis, ir patirsite savo dvasinių dovanų atsiskleidimą. Nesitraukite, nes kitaip pajusite, kad šios dovanos jus palieka.

43 Atėjo laikas ne tik prašyti, bet ir *suprasti, kaip* prašyti, kad nesakytumėte: "Tėve, daug ko prašiau, bet nieko negavau."

44 Nepamirškite, kad Aš galiu jums duoti daugiau, negu jūs galite iš Manęs prašyti, ir kad, nors *jūs prašote* Tėvą jums duoti, Aš prašau, kad mokėtumėte priimti.

45 Priklauso mano geriems mokiniams, tiems, kurie savo užduotį atlieka su tikra meile ir tikru tikėjimu. Jei vakar vaikščiojote neaiškiais ir uždraustais keliais, šiandien turite eiti Mano Įstatymo keliu. Jei praeityje, apimti iliuzijų, pakėlėte ranką, kad sužeistumėte savo artimą, dabar pasistenkite, kad ta pati ranka išmoktų švelniai glostyti. Jei vakar savo gyvenimo kelyje sėjote neapykantos ar blogos valios sėklą, dabar tapkite taikos ir brolybės sėklos sėjėjais.

46 Iš tiesų sakau jums: kas prisimins jūsų vakarykščius veiksmus ir pamatys jus dabar tapusius mano mokiniais, turės pripažinti, kad jūsų tikėjimas remiasi tiesa, ir jums nereikės daug kalbėti, kad įtikintumėte tuos, kuriuos stengiatės mokyti, nes jūsų darbai bus geriausias liudijimas, kurį duosite savo broliams.

47 Motinoms sakau: mokykite vaikus žengti pirmuosius žingsnius tiek materialiam, tiek dvasiniam gyvenime. Padaryk jiems lengvesnį kelią, kad jie galėtų mane surasti, pamilti ir dvasiškai pakilti. Žinokite, kad kiekviena nauja karta, auganti tarp jūsų, darys vis didesnę dvasinę pažangą. Vadovaukitės intuicija ir neduokite jiems blogų pavyzdžių ar kurčių vaisių (dvasiniam) maistui.

48 Nenoriu, kad šios naujos kartos sukluptų ar paklystų dėl jūsų kaltės. Nenoriu matyti jų verkiančių dėl to, kad jų pačių tarpe trūksta meilės.

49 Šiandien, matydamas jūsų dvasią nuolankią, duodu jai savo naujus įsakymus. Anksčiau visi svajojote apie valdžią, turtus, pasaulio šlovę ir linksmybes. Tomis dienomis jūs šaukėte prieš Jėzų: "Nukryžiuok jį!" Nes Kristus skelbė nuolankumą ir mokė atsisakyti visko, kas nereikalinga. Šiandien jus tenkina nedidelė ramybė, duonos kąsnis ir tvirtas stogas. Gyvenimas su savo pamokomis padarė jus nuolankų, ir per jį jūsų dvasia sugebėjo išsilaisvinti.

50 Kol žmogus turi tariamą ramybę, kurią jam suteikia pasaulis, ir *tiki, kad* turi viską, jis prie Manęs neprieis. Tačiau kai žmonija pasieks tikrąjį sudvasinimą, ji turės viską, o jos atgaiva ir malonumas bus gilus ir tikras, kaip Tėvas džiaugiasi ir gėrėsi viskuo, ką sukūrė.

51 Mano tėviška meilė žvelgia į jus, Izraelio tauta, ir teisia jūsų darbus. Dieviškasis teismas jau užklupo visas būtybes, ir niekas jo neišvengs.

52 Aš norėjau savo vaikams tik ramybės ir gerovės, bet *jie* ieškojo skausmo, apsilvymo, nes Mano Įstatymas netoleruoja netobulumo, todėl kiekvienas, kuris save sutepė, turi apsilvalyti, ir kiekvienas, kuris nuklydo nuo kelio, turi į jį sugrįžti. Iš šios tautos matote viesulą, kuris blaško ir naikina savo kelyje esančias tautas, bet jūs nesusvyruojate, nevertinate taikos, kuria mėgaujatės, ir nepripažįstate privilegijų, kurias jums suteikiau. Nepasitenkindami Mano valia, laikote savo išbandymus neteisingais ir nusistatote prieš Mane. - Laukiu, kol pereisite šį pasaulį, kad patys įvertintumėte savo gyvenimą. Tada būsite negailestingi savo sielos teisėjai ir matysite manyje tik Tėvą, kuris atleidžia, laimina ir myli.

53 Jus nuvargino nuolatinis nepaklusnumas, o jo rezultatai verčia jus verkti. Ilgai miegojote, ir jūsų pabudimas bus karštas. Aš pažadėjau žmonijai, kad atsiųsiu šimto keturiasdešimt keturių tūkstančių būtybių kariuomenę, kuri bus išsibarsčiusi po visą pasaulį, ir ji to laukia, žinodama, kad kiekvienas iš šių karių yra skelbėjas, Mano įsakymų aiškintojas.

54 Po to, kai žemė bus nusiaubta nuo ašigalio iki ašigalio, kai visos tautos, visos institucijos ir visi namai bus nubausti iki pat šaknų ir kai žmonija nuplaus visas dėmes, jūs eisite Mano vardu, kad neštumėte Mano mokymą savo broliams.

55 Aš, Tėvas, verkiau dėl šios žmonijos, kai mačiau, kaip ji pasiekė didžiausias ištvirkimo aukštumas, sąmoningai ignoruodama Mano žodžius ir išniekindama Mano įstatymus. Tačiau Jau artėja jos apmąstymų valanda, ir tą dieną Aš išliesiu ant jos viską, ką jai esu paruošęs, nes ji yra Mano labai mylima duktė.

56 Tie, kurie tiki Manimi, pamatys Mane greičiau nei tie, kurie abejoja. Kaip dažnai Aš beldžiausi į jūsų širdį, bet jūs negirdėjote ir neįėjote Mano buvimo. Noriu tik pasakyti, kad pasitaisytumėte ir garsiau įžengtumėte į šį šviesos ir malonės laiką. O jei turite Mano sėklos, sėkite ją ir paverskite nederlingus laukus derlingais, o jūsų malda - vaisingu drėkinimu.

57 Mylėkite vieni kitus ir taikiai gyvenkite savo namuose. Aš mačiau, kad iš penkių (žmonių), sudarančių šeimą, du yra prieš tris, o trys - prieš du.

58 Jei matote, kad esate atskirti nuo būtybių, kurios buvo jūsų kūnas, o vėliau atsidūrė dvasiniame slėnyje, nepamirškite jų, susivienykite su jomis malda ir padėkite joms. Jei jaučiate, kad jie sustojo (vystydamiesi), paskatinkite juos dirbti ir pakelkite jų nuotaiką. Atminkite, koks trumpas jūsų gyvenimas žemėje, todėl naudokitės savo gebėjimais ir galiomis ir darykite didžius darbus, kurie jus atpirks ir atneš jums išgelbėjimą.

59 Aš jums duodu dvasios duonos, ar *jūs* ieškote materialios duonos; bet kaip uoliai ieškote poilsio ir fizinės gerovės, taip (taip pat) siekite dvasinės pažangos. Tavo kryžius nėra sunkus; jei Aš tau parodžiau, kaip užkopti į Kalvarijos kalną, nešant visos žmonijos vargų, kančių ir nuodėmių kryžių, kodėl tu, kuriam patikėjau (tik) nedidelę minią, negalėtum jo užkopti? Bet jei jūsų jėgos nusilptų, turite mane, kuris jums padės, ir aš neleisiu jums nukristi.

60 Skausmas, nuo kurio taip bėgate, yra neišsenkantis sielos apsilvymo ir atsinaujinimo šaltinis. Jūs patys dažnai patyrėte, kad po apsilankymo jaučiatės palengvėję, apsilvalę ir susitaikę su savo sąžine.

61 Šis žodis atgaivins dvasią tų tautų gyventojų, kurie šiandien yra išsekinti kančios. Tačiau sakau jums, kad netrukus, labai netrukus, jie ras Mane išskėstomis rankomis kaip ant kryžiaus, laukiantį jų, kad juos meiliai apkabintume ir atvestume į Mano Taikos Karalystę.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 43

1 Kodėl jaučiate baimę širdyje, kai ateinu pas jus kaip Jehova? Jei Aš esu jūsų Tėvas, Aš esu Meilė, Aš esu Tas, kuris duoda jums kasdienės duonos, kuris veda jūsų dvasią ir padeda jai pakilti iš nuopolių.

2 Suteikiu jums stiprybės šiomis išbandymų akimirkomis, kai natūralias kūrinijos karalystes drebindamas karo riaumojimas. Nebijokite, stenkitės, kad jūsų pakilimas ir užsidegimas atgytų ir dar labiau priartėtų prie jūsų brolių - broliškų karų prislėgtųjų - skausmo, kad su jais pasidalytumėte kartėlio taure, o jūsų tyliai siunčiama malda būtų tarsi kvietimas taikai, vienybei ir geranoriškumui tarp žmonių.

3 Tavo sūnūs bus pašaukti imtis ginklo; leisk jiems eiti, jie nepražus. Jau šiandien Aš juos darau savo malonės nešėjais, ir jie skleis mano mokymo šviesą savo broliams.

4 Noriu, kad, nepaisydami viso karo sukkelto blogio, nelaikytumėte tų tautų gyventojų priešais, kad rytoj laikytumėte juos broliais.

5 Šiandien žmonės susivienijo, kad sukeltų karą. Tautos puldinėjo tautas, naikindamos sienas ir maišydamos kalbas. Sąjungą sukūrė ne meilė vienas kitam, o neapykanta, kuri sukėlė brolių karą. Tačiau Aš, kuris esu Galia, įrodysiu jums, kad galiu jus suvienyti pasinaudodamas jūsų klaidomis. Nes kai baigsis ši kova, širdys bus apvalytos nuo skausmo, mintyse bus šviesu ir žmonės bus arti taikos.

6 Palaiminti tie, kurie kovojo ir dirbo dėl taikos. Palaiminti tie, kurie patikėjo Mano balsu, iškeliavo ir skleidė Mano šviesą ir tiesą keliuose.

7 Mano Dvasia yra giliai sujaudinta žmonijos skausmo, jų verksmas girdimas danguje, bet iš tiesų sakau jums: Mano, kaip Tėvo, skausmas pavirs malonės rasa ir nusileis ant Mano vaikų.

8 Ištuštinkite šią kančios taurę kantriai ir švelniai, nes jūsų verksmas pavirs džiaugsmu.

9 Jei Tėvas šią akimirką jūsų paklaustų, ar įvykdėte savo misiją žemėje, ar nešiojate rankose savo darbo aukso girkas, ar mylite vienas kitą ir ar atleidote vienas kitam, turėtumėte man atsakyti, kad nė vieno iš šių dalykų neįvykdėte. Ar manote, kad dėl savo nuopelnų esate verti klausytis Mano žodžio? - Ne, - sako man tavo dvasia.

10 Mano tauta, praėjo amžiai, o jūs vis dar dvasiškai miegate; pabuskite ir supraskite, kad tinkamai neišnaudojote gyvenimo, kuriuo džiaugėtės šioje žemėje.

11 Mano balsas pažadino jus meile, gerumu, bet nepriimkite šio žodžio kaip lopšinės, kad galėtumėte dar labiau užmigti, nes jo esmėje yra Teisėjas, kuris teisia kiekvieną jūsų veiksmą.

12 Tu nebūsi iš tų, kurie laukia, kol Mano teisingumas juos ištikis, kad patikėtų ir pabustų.

13 Dar nesakykite, kad mylite mane iš tiesų; palaukite, nes kai tai įvyks, tegul tai viešai skelbia ne jūsų lūpos, bet jūsų darbai. Nesididžiukite savo nuoširdumu ir kartu nesistenkite paslėpti gėdos dėmių, nes taip mėgdžiotumėte veidmainius fariziejus.

14 Supraskite, kad Aš vis dar ateinu kaip Mokytojas ir Tėvas, nes jei atečiau tik kaip Teisėjas, neturėtumėte kur pasislėpti, nes visur, kur tik eitumėte, būtų Mano teisumas.

15 Kai ateisite į Mano akivaizdą, turėsite duoti ataskaitą už žodį, kurį girdėjote ir kuris bus įrašytas jūsų sąžinėje.

16 Argi nejaučiate, kaip nenuilstanti Elijo dvasia nušviečia jūsų kelią, pašalina jame esančias kliūtis ir padeda jums savo gailingumo lazda, kai jaučiatės išsekę? Ieškokite Jo, kreipkitės į Jį maldoje, ir pajusite, kad Jis yra labai arti jūsų. Jis yra šios Trečiosios eros dvasių Ganytojas, kuris nuves jus prie pat Pažadėtosios žemės vartų, t. y. "Dangaus aptvaro".

17 Tegul jūsų dvasią pripildo džiaugsmas žinant, kad per tris epochas girdėjote Mano Dieviškumo balsą, nes vėl būsite Mano liudytojai. Todėl paruošiu jus ir palaiminu jūsų lūpas, kad rytoj iš jų sklįstų gyvybės žodžiai, skirti dar tik ateisiančioms minioms.

18 Jūsų tikėjimą uždegė ir pagyvino stebuklai, kuriuos jums suteikiau ir kurie jums atrodė neįmanomi. Nes aš esu kelias, geras kelias, kurį visada jums rodžiau. Eidami šiuo keliu, jūs patirsite pavojų, pagundų ir klystkelių, tačiau, kad jums padėčiau, daviau jums sąžinės šviesą kaip švyturį, rodantį kelią ir nukreipiantį teisinga linkme. - Be to, aš suteikiau jums dvasinę būtybę, kuri bus jūsų vedlys ir globėjas visą gyvenimą. Ar manote, kad galėtumėte pasiklysti gyvenimo kelyje, jei tinkamai pasinaudotumėte šia malone? Ar yra bent vienas iš Mano vaikų, kuris nejaustų džiaugsmo savo dvasioje, kai girdi šį Žodį? Iš tiesų sakau jums, kad man yra džiaugsmas, kai girdžiu jūsų dvasinį balsą, kai keliatės maldai.

19 Pažadinkite savo dvasinį jautrumą, kad galėtumėte pasidžiaugti Mano pasireiškimo spindesiu, kuris dėl išaukštinimo stokos jūsų dvasiai lieka nepastebėtas. Būkite gaivūs dvasiniu žvilgsniu į anapusybę, lygiai taip pat, kaip kartais nustembate kontempliuodami gamtą, žavėdamiesi jos harmonija, grožiu ir tobulumu, ir atrandate, kad nė viena būtybė negalėtų gyventi be kitos, bet visos gyvena, nes jas jungia harmonijos dėsnis. - Taip pat ir pomirtiniame gyvenime. - Aš jums sakiau: kol bus dvasių, kurios yra už dvasinio tobulėjimo kelio ribų, tol nebus nei tobulos taikos, nei tobulos harmonijos, nes tai tas pats, tarsi kosmose kai kurios žvaigždės išeitų iš savo orbitų. Kas nutiktų likusiems? Ar visa tai neprarastų pusiausvyros?

20 Jei žmonės paklustų Mano įstatymo įsakymams ir suderintų savo materialią prigimtį su dvasine, jų gyvenimas būtų malonesnis, gyvenimo kelias būtų nesudėtingas, o darbas - lengvas. Jų nekamuotų jokios ligos ir jie per anksti nepasentų.

21 Dvasios egzistavo prieš materijos sukūrimą. Nekaltai jie išėjo iš manęs. Bet kad jie žinotų, iš ko jie gimė, koks jų likimas ir kas jie patys yra, Aš padariau, kad jie išgirstų mano balsą, ir tariu jiems: "Štai jūsų Dievas; aš esu jūsų Tėvas, aš esu meilės Dvasia. Tačiau nors ir išėjote iš Manęs, turite išsiugdyti ir suprasti šią meilės dvasią. Gyvenkite, eikite, atpažinkite ir nuolat būkite geri, kad šis balsas, kurį girdėjote, amžinai būtų šviesa virš jūsų dvasios; tai jūsų sąžinė, kuri privers jus grįžti pas Mane - nebe kaip ką tik gimusius vaikus, bet kaip būtybes, išsiugdžiusias dorybes, patirtį ir visus gebėjimus, kuriuos jums daviau. Tuomet jūs Mane mylėsite, iš tiesų pažinsite ir būsite harmonijoje su viskuo, kas egzistuoja".

22 Yra būtybių, kurios niekada negyveno žemėje; bet jei tie, kurie nusidėjo ir patyrė didelį skausmą šiame pasaulyje, mano, kad neteisinga, jog vieni gyvena "ašarų slėnyje", o kiti, artimi Tėvui, niekada nepažinojo skausmo, sakau jums: nors kai kurie ir neatėjo į žemę, tačiau pomirtiniame pasaulyje jie savo meile padėjo savo broliams atlikti atgailą.

23 Šiandien skirtinguose "slėniuose" gyvenančios būtybės* gyvena dvasiškai atskirtos. Tačiau aš nepadariau atstumo tarp brolių meilės. Jei tik žinotumėte, kaip arti vienas kito esate! *Žmogus* savo materializmu nutraukė ryšius, kurie jį vienijo su visais broliais, ir kuo labiau žmonija smuko, tuo labiau ji skilo ir stokojo harmonijos. Ji ne tik nutolo nuo dvasinio pasaulio, bet net ir savo pasaulyje susiskaldė į karalystes, tautas ir nacijas ir taip vis labiau užsisklendė egoizme. * Šis posakis reiškia ir "ašarų slėnį", t. y. žemiškąjį "ašarų slėnį", ir "dvasinį slėnį", t. y. anapusybę su jos įvairiomis sferomis.

24 Todėl jūsų tikėjimo šviesa užgeso, o vidinis amžinojo gyvenimo pažinimas susipainiojo.

25 Šiandien, kai jūsų šeimos narys atsisveikina su jumis, kad išvyktų į tolimą šalį, atsisveikinate su juo su ašaromis, nes žinote, kad jei jis išvyksta būdamas vaikas, gali grįžti kaip paauglys, o jei yra jaunas vyras, grįš kaip senas žmogus. Tačiau visada puoselėjate viltį pamatyti jį sugrįžtantį ir iš naujo apkabinti, nes žinote, kad jis vis dar yra šiame pasaulyje, nors ir toli. Bet kai mylimas žmogus iškeliauja į kitą pasaulį ir jūs matote, kad kūnas lieka sustingęs ir šaltas po žeme, jūsų širdis tarsi perverta kalaviju, nes prarandate viltį vėl jį pamatyti, pamiršdami, kad dvasia išgyvena kūną ir kad jūs vėl būsite glaudžiai su juo susivieniję, kai jie abu atras vienas kitą kildami tobulėjimo keliu.

26 Dievui reikėjo tapti žmogumi Jėzuje ir gyventi tarp žmonių, kad galėtumėte prisiminti užmirštus mokymus. Jis mokė jus naujų pamokų ir skelbė, kad atėjus laikui duos jums naujų apreiškimų.

27 Kristus, Dieviškasis Mokytojas, turėjo ateiti, kad išmokytų jus tiesos, nes žmonija jau buvo praradusi savo dvasingumo sėklą, ieškojo *šiame* gyvenime palaimos, amžinybės ir laimės, pamiršdama tą egzistenciją, kuri jos neišvengiamai laukia.

28 Tie, kurie šiame gyvenime nesidžiaugė džiaugsmiais ir turtais, kurie tik liejo ašaras, keikė jį ir vadino neteisingu; savo sumišusiuose apmąstymuose jie vadino savo likimą nepalankiu ir klaidingu. Bet Kristus jums atnešė naują šviesą. Mirusiems Jis sugražino dvasią, kai ji jau gyveno kitame pasaulyje, apsėstuosius išlaisvino ir visais šiais akivaizdžiais ženklais pasauliui įrodė, kad dvasinis gyvenimas egzistuoja ir yra tikrasis gyvenimas. Net ir po nukryžiuavimo Jis dvasia pasirodė tikintiesiems ir netikintiesiems, kad įrodytų tiesą, skelbiamą Jo Žodyje.

29 Kodėl pamirštate ir laikote mirusiais tuos, kurie paliko jūsų pasaulį, kai jie jaučia, kovoja ir gyvena? Todėl sakau jums, kad jie yra gyvieji, o jūs - mirusieji. Netrukus verksite dėl savo tikėjimo stokos, kaip Antrojoje eroje, kai po Jėzaus mirties sakėte: „Tai buvo Kristus, kurį nužudėme, Jis buvo

Jehovos pasiuntinys, atėjęs mūsų išpirkti iš mūsų nuodėmių. Jis buvo tikrasis Gyvenimas, kuris prikėlė iš numirusių ir trečią dieną įžengė į dangų".

30 Dabar, kai sugrįžau pas jus dvasia, matote Mane apgaubtą paslapties, nors Aš jums rodau save pačiu paprasčiausiu būdu; ir, kad atrastumėte tikėjimą, turėjau materializuotis ir suteikti jums viską, ko prašote. Tada žmonės įtikėjo, nes žmonės matė mane - vieni dvasiniu veidu, kiti tikėjimu, tretį sąžinės šviesa.

31 Mano šviesa apšviečia jus šiuo metu, kad išgirstumėte balsą, kuris jus kviečia iš amžinybės.

32 Ryšius, kurie jus sieja su Tėvu ir dvasiniu pasauliu ir kuriuos buvote nutraukę, Aš iš naujo surišu, kad pajustumėte, jog visi gyvenate darnoje, kad čia nėra jokių nutolimų. Tačiau kada žmonės susies savo gyvenimus meilės saitais? - Kai jie sugrįš į mano Įstatymo kelią, kur gyvena teisumas. Kai jie vykdo mano įsakymą: "Mylėkite vieni kitus".

33 Pripažinkite, mokiniai, kad tie, kurie paliko šį pasaulį, nėra mirę. Palaiminti tie, kurie atsisveikina su kūnu, kurį paguldė į žemę, ir nebeieško jo, kad papasakotų apie savo bėdas, nes jis jau nebegyvas ir jų nebegirdi.

34 Kai kūnas miršta, jis panašus į gėlę, kuri nuskinama ir vėliau nuvysta, tačiau jo kvapas panašus į dvasią, kuri išsilaisvina ir užlieja aplinką savo esybe.

35 Tuo metu aš jums sakiau: "Leiskite mirusiems laidoti savo mirusiuosius". Šiandien jums sakau: prikelkite vienus ir kitus naujam gyvenimui.

36 Papasakokite jiems, kad kol kūnas pūva žemėje, siela apsisvalo anapusybjėje. Mirtis yra poilsis kūnui ir išlaisvinimas dvasiai, bet tegul niekas nebando išsilaisvinti savo noru, t. y. ne mano paskirtą valandą.

Nemanykite, kad esate išgelbėti, nes paskutinę valandą jūsų stovykloje yra išpažinėjas, kuris jums padės dvasiškai, ir nemanykite, kad pasiekėte Mane per savo atgailą tą valandą, manydami, kad pasiekėte savo evoliucijos pabaigą. Mokykitės mylėti, atleisti ir laiminti savo gyvenime, o savo meilės ir gailestingumo darbais broliams apvalykite savo sielą.

37 Vykdykite mano Įstatymą žemėje kaip geros valios žmonės, ir taika ateis į jūsų širdis. Kai jūsų dvasia atsiskirs nuo šio pasaulio ir pateks į dvasinį pasaulį, ji atvers akis ir susižavėjusi kontempliuos tą gyvenimą, kuris laukia sugrįžtant visų dvasių, kad jas atpirktų ir apgaubtų savo meile ir šviesa.

38 Tačiau, norėdami pasiekti išganymą, turite pradėti vykdyti savo misiją. Aš atnešu jums neįkainojamos vertės dvasinius turtus, nes esate mano malonės paveldėtojai. Jei su meile imsite savo kryžių ir kantriai eisite savo keliu, paskutinę dieną būsite su Manimi ir įžengsite į tikrąjį gyvenimą, kuriame rasite paguodą ir ramybę, kurios taip ieškojote.

39 Šį kartą paėmiau paprastus (menkai išsilavinusius) žmones tarnais, kad įrodyčiau jums, jog šis žodis, kurį girdite, sklinda ne iš teosofo ar mokslininko, nes jūs iš prigimties esate netikintys. Štai kodėl prieš jūsų akis pasirinkau jūsų brolius ir seseris, jūsų tėvus ar vaikus, kad jie taptų Mano balso nešėjais, apdovanotais Mano dvasiniu įkvėpimu. Tačiau sakau jums, kad turite studijuoti Mano žodį dvasine prasme, nes ateis diena, kai atsiras vyrų ir moterų, kurie, naudodamiesi Mano vardu, kalbės jums akivaizdžios šviesos žodžius, ir tada neleiskite, kad jie jus nustebintų.

40 Stebėkite ir melskitės. Aš esu žvilgsnis, kuris ieško ir pažįsta kančias, esančias kiekvienoje širdyje.

41 Esate prislėgtas ir išsigandęs, nes denominacijos rodo į jus ir priekaištuoja dėl jūsų veiksmy. Nebijokite, nusišluostykite ašaras ir sulaukite paguodos:

42 Palaiminti tie, kurie savo kančioje tyliai ieško ryšio su manimi, nes aš juos sustiprinsiu. Aš jų neapleidau, bet ieškojau, kad suteikčiau jiems dieviškąją malonę. Trečiojoje eroje jus veda Elijas, ir, kiek pažengsite kelyje, tiek jausitės arčiau Manęs.

43 Išgirskite mano šios dienos **palyginimą**:

44 Viename kelyje stovėjo paprastas ir garbingos išvaizdos senukas, kuris nesinėšiojo nei lazdos, nei kelioninio krepšio. Pakeliui jis sutiko tris jaunos žygeivius, kurių širdys buvo laimingos, o gerklės dainavo gražias dainas. Senolis kreipėsi į pirmąjį iš jų ir tarė jam: "Klajokli, esu alkanas, ištroškęs ir prastai apsirengęs; duok man truputį to, ką nešiojiesi savo kelioniniame krepšyje, ir duok man dalį savo drabužių. Jaunuolis ieškojo savo kuprinėje, bet nerado nei duonos, nei vandens ir nenorėjo išsiskirti su drabužiais. "Eik pas mano brolių, - tarė jis jam, - jis galės tau duoti, ko tau reikia; aš neturiu, ko tau pasiūlyti".

45 Senolis kreipėsi į antrąjį ir paklausė jo taip pat. Pastarasis ieško savo kelioniniame krepšyje, bet jame nėra nei maisto, nei vandens troškuliui numalšinti. "Atsigręžk į trečiąjį, - sako jis jam, - jis duos tau tai, ko aš negalėjau tau duoti". Trečiasis prašo to paties, ir jo atsakymas toks pat: "Neturiu tau ko duoti." Tuomet senolis išsigando, troškulys ir alkis jį išvargino, bet pamatęs, kad jaunuolių kelioniniai krepšiai tušti, tarė jiems: "Kaip jūs toliau eisite šiuo keliu, kuriuo aš keliavau, nežinodami, kas jūsų laukia? Kelias ilgas, apaugęs erškėčiais ir erškėčiais. Laukai nederlingi, nėra medžių, kuriuose būtų galima rasti pavėsį, nėra vaisių, saulė kaitina, nėra nei upių, nei šaltinių, kurie galėtų atvėsinti keliautoją."

46 Klajokliai iš klausė senolį ir tarė: "Nesvarbu, mes eisime toliau, esame jauni ir stiprūs, jaučiamės kupini jėgų ir galime priimti gyvenimo peripetijas. Šaipydami jie norėjo palikti senolį, bet jis jiems tarė: "Palaukite, patariu jums pirmiausia paieškoti ko nors pragyvenimui. Susikraukite į savo krepšius, ko jums reikia kelionei, kad galėtumėte keliauti šiuo keliu ir neprazūtumėte."

Iš klausė senolį, jie atsakė: "Jei esi išsekęs, nuogas ir alkanas, tai todėl, kad esi senas, pastangos tave nuvargino. Jūs matėte daugybę aušrų, o jūsų plaukai tapo balti kaip sniegas - štai kodėl esate nusivylę. *Esame jauni ir nebijome gyvenimo.*"

47 Tada senolis jiems atsakė: "Kadaise ir aš buvau jaunas ir stiprus, ir aš dainuodavau ant kelių, turėjau energijos savo kūne, bet laikas mane išmokė ir suteikė patirties. Parodysiu jums, ką turite pereiti". Jis nuvedė juos į kalno viršūnę ir parodė jiems pasaulį.

Iš čia jie matė dešinėje ir kairėje kylančias audras, kurios siaubė tautas ir jas naikino. Jūros vandenys užliejo žemes, o žmonės žuvo nuo išsiveržusių stichijų smurto. Jaunuoliai paklausė senolio: "Ką mes turime daryti su šiais įvykiais?" Senolis jiems atsakė: "Tai, ką dabar matote ir kas jums rūpi, turėsite patirti, kai eisite šiais keliais". - Tačiau tie abejojo.

Jis vėl jiems tarė: "Žiūrėkite!" ir parodė į rytus. Ten jie pamatė tautas, kovojančias tarpusavyje žiauriame kare. Jie matė verkiančias motinas ir sūnus, matė, kaip pastarieji mūšio lauke prarado gyvybes ir paskutinę valandą šaukėsi savo mylimųjų. Jie matė sielvartaujančias moteris, gedinčias dėl vyro ar sūnaus netekties, matė badaujančius ir nuogus vaikus.

Vėliau jų akyse šviesi dvasia kaip sniegas išskleidė savo apsiaustą virš ištuštėjusios žemės, ir iš jos pasigirdo širdį veriantis klyksmas, o ten, kur pasirodė ši dvasia, žmonių gyvybė nutrūko kaip augimas laukuose, kai ateina laikas nuimti derlių. Jaunuoliai paklausė: "Ką visa tai reiškia?" - "Aš tau rodau būsimus laikus, - atsakė senolis, - laikus, kuriuos tu patirsi".

48 Galiausiai senolis juos sulaukė, kad galėtų pažvelgti atgal, ir jie išvydo išsiveržusias gamtos jėgas: ugnis naikino miškus ir miestus, maras apgaubė žmones kaip rūkas, ugnikalniai svaidė ugnį ir palaidojo ištisus žemės plotus po savo pelenais. Jis parodė jiems jūrą, kurioje įvyko didelės katastrofos: vienos jūros išdžiūvo, kitos pakeitė savo padėtį. Galiausiai jie išvydo dangaus skliaute pasirodančius keturis angelus su trimitais, skelbiančius amžių pabaigą.

49 Jaunuoliai buvo išsigandę. Tada senolis jiems tarė: "Žiūrėkite, dabar aš jums parodžiau įvykius, kurie turi įvykti ir kuriuos turite išverti.

50 Šie jauni vyrai išpurtusiais veidais šaukėsi gamtos, bet gamta jų neišgirdo. Bet tą akimirką, kai jų širdys verkė iš baimės ir be paguodos, tėviško gerumo kupinas senelio balsas prabilo į juos: "Nenusiminkite, atsiklaupkite ir melskitės Visagaliui, - Jis tyliai ištiesė ranką, ir visur įsiviešpatavo tylą, ramybę ir taiką. Vizija išnyko. Jie išvydo naujos dienos šviesą ir, supratę, kad senolis išpranašavo šiuos įvykius, puolė ant žemės ir tarė: "Meldžiamės, kad Visagalis Tėvas paruoštų mums kelią ir kad iki gyvenimo pabaigos vaikščiotume Jo šviesoje". (**Palyginimo pabaiga**)

51 Žmonės, giliai susimąstykite ir atverkite akis šviesai. Jūs esate trys keliautojai, kuriuos pašaukiau ir mokiau per amžius, kad būtumėte kupini Mano išminties ir uždegčiau jūsų tikėjimą, kad pasirodėtumėte gyvenimo kelionei, pasiektumėte tikslą ir įžengtumėte į dvasinį gyvenimą, kuriame rasite Mano Ramybę.

52 Anksčiau jūsų neįtikino mano žodis, ir kai Mokytojas nuo jūsų pasitraukė, jūsų dvasia nerado ramybės. Aš jums sakiau: Palaiminti tikintieji. Palaiminti tikėjimo žmonės, nes jie turės amžinąjį gyvenimą.

53 Sakau tau, šio laiko nuskriaustasis: esu alkanas ir ištroškęs tavo meilės. Mano vaikai, jūs negalėjote bendrauti su savo Dievu dėl dvasingumo stokos. Jūs atmetėte dorybes, kuriomis jus apipyliau, ir praradote savo lobį.

54 Dabar sakau jums: Priimkite Mano mokymą, kurį jums duosiu per šeštąjį apreiškimo laiką. Neieškokite šviesos savo dvasiai pasaulio knygose, nes ten jos nerasite. Neieškokite *juose* atsakymų į savo klausimus ar problemų sprendimo. Melskitės, bendraukite su Manimi, Aš išklausysiu jūsų prašymus.

55 Dar prieš jums atnešant man savo širdies skausmą, Dieviškoji Motina jus užtaria ir palaimina, o jūsų prašo užtarti ir melstis už tuos, kurie kenčia. Ji prašo žmonijos susilaikyti nuo valdžios siekimo ir karų bei liautis liejus nekaltą kraują. Jos mylinti Dvasia jus saugo ir nuolankiai laukia, kol išsipildys mano valia.

56 Jūs taip pat ją laiminate ir garbinate, žinodami, kad ji yra jūsų neatskiriama palydovė ramybės ir aplankymo dienomis.

57 Mano kraujas buvo pralietas, kad tarp žmonių viešpatautų taika ir teisingumas, bet aš nebuvau tinkamai suprastas. Jei būtumėte pasinaudoję šia pamoka, būtumėte pasiekę aukštesnį išsivystymo lygį, o šviesa, kurią skleidžiau per amžius, visiškai apšviestų jūsų dvasią.

58 Jūs neėmėte iš manęs pavyzdžio: Aš mokiau tave nuolankumo, o *tu esi* arogantiškas. Aš jums daviau taikos ir sveikatos paslaptį, o *jūs* gyvenate kare ir sergate. Aš mokiau jus guosti kenčiančius, o *jūs* nejaučiate savo brolių skausmo ir esate kietaširdžiai.

59 Žmonija, kaip labai jūs neigėte mano egzistavimą ir savo dvasines dovanas! Iš tiesų sakau jums: jūs vaikštote ne ant tvirtos uolos, bet ant purios smilties, ir šis kelias nenuves jūsų į tikslą, kuriam buvote sukurti.

60 Skaitykite ir mokykitės iš didžiosios "Tikrojo gyvenimo knygos", kurią jums daviau, ir jei laikysitės jos mokymo, būkite tikri, kad tokiu būdu ateisite pas Mane. Tačiau atminkite, kad jei to nepadarysite, nutolsite nuo Manęs ir jūsų atpirkimo baudmė bus labai didelė.

61 Vyrai ir moterys, kurie klajojate be paguodos, kodėl nesistiprinate manyje? Nevadinkite manęs neteisingu Tėvu, kai verksite ir kentėsite tremtyje. Prieš jums ateinant į žemę, aš jums pranešiau, kad šis pasaulis yra ašarų slėnis, kad jis nėra taikos ir atlygio slėnis. Žemė nėra jūsų amžinieji namai. "Palaiminti verkiantys, nes jie bus paguosti."

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 44

1 Su meile priimu sūnų palaidūną, kuris ilgą laiką buvo išvykęs ir šiandien ateina ieškoti ramybės ir paguodos savo širdžiai. Vieni Mano vaikai artėja prie Manęs ieškodami savo paveldėjimo, kiti dar toli, bet visų jų dvasia yra dėmesinga ir tikisi, kad Mano balsas jam pasakys: Štai Aš esu.

2 Jie nepamiršo Mano Antrosios eros žodžių, ir nors jų kūnas silpnas, dvasia stipri; ji tiki ir pasitiki Mano pažadu sugrįžti kaip Dvasia Guodėja.

3 Jūs, kurie šiandien Manęs klausotės, prisiminkite tamsą, kurią perėjote, kelio, kuriuoėjote, kad pasiektumėte Mane, vingius. Esate ant upės kranto, medžio pavėsyje, ir išgirstate balsą, kurio ilgai laukėte. Tačiau, nepaisant visos turimos šviesos, jūs dar nepasiekėte kalno viršūnės ir nesate tobulumo viršūnėje. Jūs tik atėjote pas savo Mokytoją, kuris ateina dvasia, ir išgirdę Mane tapote mokiniais, o paskui - Mano naujojo mokymo mokiniais. Kai mokysitės iš manęs, tapsite stiprūs ir, nors žemėje esate vargšai, turėsite dvasios turtų.

4 kai žinia apie Mano Žodį netrukus peržengs jūsų tautos ribas, mokslininkai ir tie, kurie studijuoja Šventąjį Raštą, ruošis neigti Mano apsirėškimą, bet Aš duosiu ženklų ir darysiu stebuklus per savo išrinktuosius ir taip sukelsiu didelį žmonių susijaudinimą.

Visose tautose yra išsibarstę aukštos dvasios žmonės, mano trejybinių-marijinės dvasinės doktrinos pranašai, kuriems daviau šviesos kalaviją kovoti su kiekviena klaidinga teorija ir tikėjimo doktrina, kad išliktų tik tie, kurių pagrindas yra meilė ir tiesa.

5 Visais laikais siunčiau į žemę doras dvasias, kad jos mokytų jus ir savo darbais rodytų, kaip turite gyventi, kad pasiektumėte Mane. Patarėjai, Mano įstatymo tarnai, įstatymų leidėjai ir vadovai: jie parodė jums jūsų pareigas, pasakė jums, kad jūsų užduotis neapsiriboja vien meile savo šeimai, bet kad turite mylėti ir padėti savo artimiesiems. Jie taip pat jus mokė, kad po šių gyvenimo išbandymų jūsų laukia dvasinis gyvenimas, kuriame jūs pjausite savo sėjos žemėje vaisius.

6 Aš aprūpinau dvasias ir padariau jas žmonėmis, suteikęs joms išmintį ir galią, o kai jų kūnai išsivystė ir jie įgijo visus savo gebėjimus, jų dvasios pasirodė esančios stiprios ir didžios. Tai mokslininkai, pastoriai ir valdovai, tačiau jų nedaug, kurie įvykdė savo misiją, išvystė savo dovanas ir dirbo su tvirtu tikėjimu. Dauguma jų tapo tuščiagarbiai arba blogai išnaudojo savo sugebėjimus, jie nepuoselejo žmonių dvasios, nesuprato, kaip vadovauti ir kaip palengvinti savo brolių skausmą.

7 Todėl, matydamas, kad mano kaimenė tuo metu žemėje yra paklydusi ir neturi vadovo, atėjau kaip Gerasis Ganytojas, kad duočiau jums savo tyrą ir nesuteptą doktriną. Aš daviau jums savo Doktrinos įsakymus, kad galėtumėte gyventi taikoje, vykdyti Mano Įstatymą ir kilti savo dvasinio tobulėjimo keliu, sekdami pavyzdžiu, kurį jums daviau savo meilės darbais.

8 Kur yra mano kuklių apaštalų, kurie tapo žmonių nedorybių aukomis, sekėjai? Kokią naudą mokslas parodė žmonijai? - Yra daug žmonių, kurie skelbiasi esą išmintingi, bet nemyli ir nemoko meilės. Išmintis reiškia šviesą, o šviesa yra meilė ir dieviškųjų bei žmogiškųjų įstatymų supratimas.

9 Antrojoje eroje tapau žmogumi iš meilės žmonijai. Tas kūnas buvo Mano Dvasios darbas, ir kiek daug mokslininkai diskutavo apie šią paslaptį, kuri priklauso Mano slapčiausiems sumanymams! Iš tiesų sakau jums: dieviškųjų darbų negali įvertinti žmogaus mokslas.

10 Dvasia, kuri atgaivino Jėzų, buvo Mano paties, jūsų Dievo, tapusio žmogumi, kad gyventų tarp jūsų ir į jus žiūrėtų, nes to reikėjo. Kaip žmogus jaučiau visas žmogaus kančias. Mokslininkai, tyrinėję žmogaus prigimtį, atėjo pas Mane ir sužinojo, kad nieko nesupranta apie Mano doktriną. Dideli ir maži, dorybingi ir nuodėmingi, nekalti ir kalti priėmė Mano Žodžio esmę, ir Aš visus juos pagerbiau savo buvimu. Tačiau, nors daugelis buvo pašaukti, tik nedaugelis buvo išrinkti, o dar mažiau jų liko su Manimi.

11 Gyniau nusidėjėlius. Ar neprisimenate svetimautojos? Kai ji buvo atvesta pas Mane, persekiojama ir smerkiama minios, fariziejai priėjo ir paklausė Mane: "Ką mums su ja daryti?" - Kunigai tikėjosi, kad pasakysiu: "Tegul bus įvykdytas teisingumas", tik atsakė: "Kaip tai, kad tu skelbi meilę, o leidi nubausti šį nusidėjėlį?" Jei būčiau pasakęs: "Paleiskite ją", jie būtų atsakę: "Mozės įstatymuose, kuriuos, kaip jūs patvirtinate, yra nuostata: "Kiekviena moteris, sugauta svetimaujant, užmušama akmenimis".

Žinodamas jų ketinimus, neatsakiau į jų žodžius, nusilenkiau ir žemės dulkėse užrašiau nuodėmes tų, kurie juos pasmerkė. Jie vėl paklausė Manęs, ką jiems daryti su ta moterimi, ir Aš jiems atsakiau: "Tegul pirmas meta akmenį tas, kuris yra laisvas nuo nuodėmės". Tuomet jie suprato savo nusikaltimus ir,

užsidengę veidus, pasitraukė. Nė vienas iš jų nebuvo tyras, ir pajutę, kad aš juos perpratau iki širdies gelmių, jie daugiau nebekaltino tos moters, nes jie visi nusidėjo. Tačiau moteris, o kartu su ja ir kiti, kurie taip pat sulaužė santuoką, atgailavo ir daugiau nebenusidėjo. Sakau jums, kad nusidėjėlių lengviau atversti meile nei griežtumu.

12 Mano mokymas buvo įrašytas sąžinėje ir negali būti ištrintas, nes jo esmė yra nemirtinga, kaip ir jūsų dvasia.

13 Jūs, kurie dabar manęs klausotės, mokykitės ir mokykite gyvenančius kitose tautose. Priminkite jiems Mano Antrosios eros žodžius, kol jiems ateis Mano žinia apie šią Trečiąją erą.

14 Noriu, kad pasirūpintumėte, jog Mano žodis pasiektų kitas šalis, kol jų gyventojai dar nepasiruošę kalbėti apie Mano naująjį apsireiškimą, ir kad susitikę *jūs* ne klaidingai vertintumėte vieni kitus, bet liudytumėte, o *jie* patvirtintų Mano žodžius ir darbus, vykdydami Mano įsakymą, kuris jums sako: "Mylėkite vieni kitus".

15 Aš "pakviečiau" jus į savo mokymus, kad išmokyčiau jus ir išlaisvinčiau iš nuodėmės. Nors jūsų nusižengimai dideli, bet mano atleidimas dar didesnis. Gyvenkite, įgykite patirties, pažinkite Mano Įstatymą šiame išbandymų ir išbandymų kelyje, ir jei vadovausitės sąžine, nepažeisite nei Mano Įstatymo, nei pasaulio įstatymų. Bet jei padarysite klaidų, atgailaukite dėl jų ir išvalykite savo nusižengimus, o kai pasieksite kelionės pabaigą, nebeliks nei skausmo, nei gailesčio - būsite ramūs.

16 Trečią kartą Mokytojo knyga iš naujo atverčiama mokiniams, kad jie išmoktų tikrojo gyvenimo pamokų. Kol jūsų kūnas atsiduoda tylai ir apmąstymams, jūsų dvasia pakyla atsigaiivinti Mano Žodyje. Ji ateina prie mano stalo maitintis vienintele duona, kuri suteikia jai gyvybę.

17 Kiekvienam, kuris moka pakilti (dvasiškai) šiomis akimirkomis, išnyksta kūnas, per kurį perduodamas Mano Žodis, ir jis gauna jį iš dieviškojo šaltinio tiesiai į savo dvasią. Supranti, kad nuo tos akimirkos, kai pirmą kartą išgirdai Mane, tavo galvoje nušvito šviesa. Tai Mano Išminties šviesa, kuri pradeda apšviesti jūsų kelią, nors turiu jums pasakyti, kad tie, kurie Mane girdi, bet nesupranta Mano nurodymų, vis tiek vaikšto tamsoje. Jų sielos šviesa vis dar užgesusi.

18 Mano valia yra pažymėti dvylika tūkstančių vaikų iš kiekvienos genties. Bet iš tiesų sakau jums: ne tik pažymėtieji turės Mano šviesą; kiekvienas, kuris laikosi Mano nurodymų, bus vadinamas "šviesos vaiku".

19 Neskelbkite, kad esate mano mokiniai, įrodykite tai gailestingumo darbais. Daugelis viešai skelbia, kad priklauso mano išrinktiesiems. Bet Aš jį išbandžiau, paslėpdamas save jo paties prieš širdyje, kuriam jis, užuot atleidęs, gražino smūgį - smūgį, stipresnį už brolio skruostą, kuris smogė į *Mano* veidą. Tą akimirka Aš kalbėjau jam per jo sąžinę, ir jis, didžiuodamasis, kad yra mano mokiniš, su silpnu gailesčiu man tarė: "Atleisk man, Mokytojau". Tada, laikydamas save apsivalęs ir vertas Mano atleidimo, jis vėl tęsė savo kelią.

Tada pamačiau pas jį ateinančią mergelę, kurios širdis ir jaunystė buvo tarsi kvepianti rožė. Ji jam sako: "Atėjau pas tave kupina pasitikėjimo tavo dorybėmis prašyti patarimo, kuris būtų tarsi skydas nuo pagundų mano gyvenime." Tačiau jis, pamiršęs savo užduotį ir Mano mokymus, leidžiasi valdomas žemų instinktų ir žvelgia į mergaitę su nešvariais ketinimais. Tą akimirka Aš apsireiškiu blogam mokiniui, sakydamas jam: "Ar tai yra tai, ko tave mokiau?" Sugautas vyras man atsakė: "Viešpatie, nuo Tavęs niekas nėra paslėpta". Sugėdintas jis tęsė savo dienos darbus, o Mano balsas jo nepermaldaujamai klausė, kai jis gyrėsi sekantis Mano pavyzdžiu: "Ar tu *esi* Mano apaštalas?"

Tuomet leidau jam kentėti alkį ir tuoj pat pasislėpiau turtingo ligonio širdyje, kuris, nors ir turi pilnas skrynias aukso, neturi sveikatos juo džiaugtis. Sužinojęs, kad vienas iš mano mokinių yra jo kaimynystėje, jis išsiruošia pas jį ir sako: "Žinau, kad tu gali gražinti man sveikatą, todėl ir ieškojau tavęs. Esu turtingas, bet visi mano turtais nepadėjo rasti vaisto nuo mano ligos."

Išgirdęs tokį prisipažinimą, apaštalas į širdį įžengia tamsios mintys ir sako ligoniui: "Aš uždėsiu ranką ant tavo galvos ir, taręs Viešpaties vardą, gražinsiu tau sveikatą, bet už šią malonę turėsi dosniai atsilyginti". Turtingas ligonis jam atsakė: "Paimkite mano apeiginius drabužius, skrynią, namus, paimkite viską, bet mane išgydykite!" Ir ligonis pasveiko, nes jo tikėjimas ir skausmas buvo tokie dideli, kad Mokytojas jo pasigailėjo.

Pacientas, kupinas džiaugsmo, atidavė viską, ką turėjo, žmogui, kuris, kaip jis tikėjo, jį išgydė, o blogasis apaštalas tarė sau: "Dabar aš jau nebesu vargšas, nes, kadangi vargau ir dirbau, teisinga, kad

gausiu atlygį". Bet štai tą akimirką jo sąžinėje pasigirdo negailestingas Mano balsas, kuris jam iš naujo pasakė: "Ar tai yra Mano doktrina? ar prisimenate, kad, kai Jėzus buvo pasaulyje, Jis būtų ėmęs užmokėti už savo meilę? - Tas, kuris galėjo apsilvilti karūnomis ir turėti visus lobius, kai Jis gydė vien prisilietimu ir prikėlė mirusiuosius savo šūksniu?"

20 To mokinio širdyje kilo kova, ir jis tarė savo Mokytojui: "Kodėl esi toks nenuolaidus savo mokiniams? Kodėl Tu neleidi mums ko nors turėti šiame pasaulyje?"

Tačiau Mokytojas maloniai jam atsakė: "Todėl, kad išrinkimo akimirką pažadėjai atsisakyti žmogiškų smulkmenų mainais į tikrąjį lobį."

21 Mokinys vis tiek atsako: "Kelias sunkus, dienos darbas labai ilgas, daug dirbame, o derliaus žemėje nenešame. Tu nori, kad mes labai mylėtume žmones, net jei jie mūsų nemyli."

Išgirdęs, kad jis taip piktžodžiauja, Mokytojas jam tarė: "Gerai, vaikeli, elkis pagal savo valią, pasiek tai, ko taip trokšti". Ir tas žmogus, kuris apie save sakė, kad yra Mano tarnas, kuris trimitavo, kad yra Mano apaštalas, ir kuris neklausė sąžinės balso, išėjo į kelią ir rado jame daugybę ligonių, kuriuos sukviėtė, kad pasakytų jiems, jog turi gydomojo balzamo, kuris gydo visas blogybes; bet jis taip pat jiems sako: "Aš esu vargšas, ką galite man duoti už tai, ką jums duodu?"

Neturtingieji jam sako, kad nieko neturi, bet yra pasirengę dirbti, nugalėdami savo kančias, kad gautų tai, ko reikia jo užmokesčiui. - Šis sandėris atrodo geras tam žmogui, kuris pradeda dėti rankas ant ligonių, tuo pat metu gaudamas iš jų rankų užmokesčių, kuris kartkartėmis didėja. Jis "patepė" ligonius, bet jie nepasveiko, priešingai, tapo dar nelaimingesni. Jis stengėsi juos padrašinti, bet jie vis labiau blogėjo. Tada, pamatęs, kad žmonės juo nebesitiki, apaštalas slapta dingo iš jų tarpo, pasiėmęs su savimi turtus ir palikęs juos baimėje.

22 Toli nuo jų jis pasuko į turtuolio rezidenciją, kuriam tarė: "Viešpatie, galiu tau pasitarnauti, moku dirbti, noriu, kad įdarbintum mane savo puošnioje rezidencijoje. Galiu tave paguosti, kai tau liūdna, galiu pasirūpinti tavo interesais, kai jautiesi pavargęs."

"Kas tu esi?" - paklausė turtuolis, o apaštalas jam atsakė: "Aš esu įstatymo turėtojas, tokio galingo ir įtikinamo mokymo, kad jei tavo pavaldiniai kada nors sukiltų prieš tave, man užtektų jiems kalbėti, kad jie vėl taptų paklusnūs."

23 Šie žodžiai padarė įspūdį tam turtuoliui, jis patikėjo tuo žmogumi ir pasakė jam: "Tavo žodžiai atskleidžia didybę, ir jei tu juos vykdysi taip, kaip sakai, aš visada tikėsiu, kad jie teisingi." Tada turtuolis davė tam žmogui darbą ir įteikė jam savo rūmų raktus. Pastarasis savo šeimininko širdį užkariavo liaupsėmis, tačiau, išvijęs šeimininką iš savo širdies ir neklausydamas jo sąžinės balso, netrukus pakeitė to dvaro gyvenimą: pažemino mažus žmones, išaukštino tuos, kurie jam pataikavo, privertė geriausius tarnus palikti namus, o šeimininko turtus iššvaistė šventėse už jo nugaros.

Tačiau atėjo diena, kai tos valdos valdovo akys atsivėrė tikrovei ir jis įsitikino to, kuriuo visiškai pasitikėjo, klaidingumu, išgirdęs jį tariant didžios galios ir išminties žodžius, pasikviėtė jį pas save ir pasipiktinęs tarė: "Ar tokį mokymą skleidi? Ar taip jūs įrodote savo galią, kurią teigiate turįs?" Jis tuojau pat liepė jį nuvesti į požemius, kad vėliau būtų nuteistas mirties bausme. Ten, kalėjime, jis nesuprato, kaip dieviškojo Mokytojo mokinys gali būti įkalintas, o juo labiau, kad jis bus pasmerktas mirti. Jis negalėjo patikėti, kad šie išbandymai jį pažadino ir paragino atgailauti, sugražino jį į teisingą kelią. Tada jis karštai pasiprašė turtingojo valdovo, kurį buvo apgavęs, pažadėdamas daugiau nieko nebeįtikinėti ir neapgaušinti, ir turtuolis, tuo įsitikinęs, jį paleido.

24 Kai tas žmogus tapo laisvas, jis pajuto troškimą pažinti naujus kelius, o kai juos rado, pasinėrė į juos. Jis ir vėl nepaisė sąžinės raginimų ir atsidavė malonumams kaip niekada anksčiau, o jo lūpos tapo šventvagystės lūpomis. Jo kūną apėmė šleikštulys, o širdį - giliausias pasibjaurėjimas. Žingsnis po žingsnio jis palaipsniui grimzdo, kol savo noru pasinėrė į bedugnės (ištvirkimo) gelmes.

Jis nežinojo, kiek laiko ten praleido, bet pabudęs paklausė: "Kur aš esu? Kur yra mano palikimas? Aš kreipiuosi į savo Tėvą, bet Jis man neatsako; aš sergu ir esu prislėgtas, bet Jis man neateina į pagalbą; aš prašau paguodos, padrašinimo žodžio, bet Jis neateina į mano širdį. Tai kurgi tas pamokymas ir gydomasis balzamas, kurį Jis man davė ir kuriuo galėjau išsivaduoti iš tokio didelio sielvarto? Noriu užsitraukti žaizdas, bet jos dar labiau kraujuoja. Noriu suteikti širdžiai ramybę, bet ji dar labiau nerimauja. Kas aš esu? Ar tai, ką man davė Tėvas, yra apgaulė?" Ir jis verkė širdį verkdamas.

25 Įvairių sluoksnių žmonės praeidavo pro jį ir abejingai žiūrėjo, niekas jo neklausė, niekas apie jį nepagalvojo ir nesustojo, niekas nejautė jo skausmo. Tada jam atrodė, kad jį apgaubė gili tamsa, ir kai jis manė nebegalįs pakelti tokių didelių kančių ir jautė, kad jo dvasia tuoj paliks netyrą kūną, išgirdo malonų, jam pažįstamą balsą: "Aš esu čia, nusileidau ten, kur tu nuskendai, kad tau padėčiau".

Išgirdęs malonų Tėvo balsą, kupiną atleidimo ir švelnumo, tas žmogus nebeatlaikė savo nuoskaudų naštos ir tarė savo Viešpačiui: "Nesiartink prie manęs, nesileisk į šią bedugnę ir neik į šį nedorybių lopinėlių, nes čia tamsa ir purvas. Nesuplėšyk savo drabužio ant erškėčių, palik mane čia, nes aš pats save tam pasmerkiau."

26 Sūnus verkė ir per ašaras suprato, koks teisus buvo jo tėvas. Tėvas nežiūrėjo nei į sūnaus nešvarumus, nei į tamsą, kuri jį supo, nei į pelkę, kurioje jis atsidūrė. Jis tik pamatė, kad tai Jo mylimas Sūnus, kurio paklausė: "Kodėl tau taip atsitiko?" Sūnus Jam atsakė: "Nes maniau, kad Tu nesi taip arti manęs, ir nenorėjau tikėti, kad mano sąžinės balsas yra Tavo. Negydykite manęs, šiandien aš suprantu, kad nenusipelniau sveikatos. Neatleisk man, nes aš nenusipelniau Tavo atleidimo. Leiskite man kentėti šioje bedugnėje, leiskite man išpirkti savo nusikaltimus".

Kai Tėvas pamatė, kad Sūnus pagaliau suvokė savo nusikaltimų mastą, Jis nebeleido Jam kentėti ir leido, kad toje būtybėje taptų šviesu, kad tos ašaros nuplautų gėdos dėmes, ir tada Tėvas prispaudė ramybės bučinį ant tos sulinkusios kaktos; Jis pakėlė silpną ir nugalėtą kūną ir prispaudė jį prie savęs su begaline meile.

27 Pajutusi švelnią Tėvo meilę, širdis pasiruošė sekti paskui Jį amžinai ir mylėti Jį amžinai. Tada jis pamatė, kad šviesa, kurią Viešpats buvo uždėjęs jam ant kaktos*, vėl nušvito, nes Dievas niekada neatitraukia nuo savo vaikų dovanų, kurias suteikė. Tačiau Jo malonę iš jų atima jų nusižengimai mano Įstatymui.

Taigi ta dvasia iškeliavo pradėti gyvenimo kelionę iš naujo, bet su didesne šviesa - savo skausmingos patirties šviesa. Jis aiškiai išgirdo sąžinės balsą.

Per mokymus kartkartėmis buvo kviečiami žmonės, kurie priklausė 144 000 išrinktųjų. Viešpats simboliškai uždėjo savo šviesą ant žmogaus kaktos.

28 Kas iš tų, kurie diena iš dienos priima Mano mokymą, gali norėti keliauti kančios keliais? Supraskite, kad jauėjote šiais keliais, kad jūsų dvasia jau perėjo didelius išbandymus, dėl kurių šiandien galite ryžtingai sekti paskui Mane.

29 Aš išsiunčiau tave padauginti savo sėklą ir dėl to pažymėjau tave savo šviesa ant kaktos, kad, kai būsi aprūpintas, galėtum išsisklaidyti po (pasaulio) kelius, kur tavęs laukia žmonės. Namų durys atsivers jūsų pasitikti, o širdys jus priims su džiaugsmu.

30 Ligoniai bus ten, tikėdamiesi, kad jie pasveiks.

31 Aš, Dieviškasis Gelbėtojas, ateisiu pas visus per savo ištikimus mokinius. Bet ne taip, kaip Antrojoje eroje: šiandien Aš ateisiu pas žmones, pasislėpęs savo pasiuntinių širdyse, kalbėdamas jų lūpomis ir leisdamas savo įkvėpimui sklisti į jų protus. Taip per savo mokinių meilės ir gailestingumo darbus ateisiu pas ligonius, pas tuos, kuriems reikia pagalbos, ir pas tuos, kurie trokšta dvasios ir kūno ramybės.

32 Palaimintos tautos, kurios neužtvėria savo kelių ir neatvėria vartų mano pasiuntiniams, nes iš tiesų sakau jums: ta tauta bus išgelbėta.

33 Šios kovos metu vieni bus pašaukti ir išrinkti anksčiau nei kiti, tačiau visiems ateis ta valanda ir visi patirs savo misijos išsipildymą tarp žmonių. Vieni pradės ir baigs savo darbą anksčiau, kiti - vėliau, tačiau galiausiai, kai pasieksite tobulumo ribą, nebebus nei didelių, nei mažų, visi būsite lygūs Tėvo meilėje ir priklausysite Jo tobulai šeimai.

34 Visiems jiems gyvenimo pradžioje daviau tas pačias dovanas*, tačiau vieni, ugdydami savo dorybes, sugebėjo iškilti ir tapti didžiais, kiti liko stovėti vietoje, o dar kiti paklydo.

* Dvasinėje kūryboje

35 Visiems savo vaikams išdalinau vienodo dydžio dovanas, todėl jūs neturite manyti, kad vieniems jų duota daugiau nei kitiems ir kad viena tvarka yra didesnė už kitą. Savo tobula išmintimi ir teisingumu, žinodamas kiekvieno iš savo vaikų kaltę, daviau jiems tiek, kiek jiems reikėjo.

36 Pateikiu jums šiuos paaiškinimus, kad būtumėte atsidavę, nes nieko nežinote apie savo likimą, savo praeitį ir atpirkimo našta.

37 Jei laikote Mano vaikus, per kuriuos Aš apsireiškiu, labai gabiais ir net trokštate jų dovanos, šiuo atžvilgiu sakau jums, kad tai iš tiesų yra didžiulė malonė, kaip ir dvasinė pareiga, kurią jie turi Tėvui, o jų atsakomybė neturi ribų.

38 Kiekvienas su meile imkite savo kryžių, bet neieškokite malonumų, garbės ar atlygio, nes tik skausmą pajausite.

39 Atminkite, kad Aš jus išgydžiau savo meile, išvaliau jūsų dėmes ir užkliajavau jūsų žaizdas. Prisiminkite, kad pašaliniau kartėlį iš jūsų lūpų, kad iš jūsų išėmiau purvinus ir sudriskusius drabužius, kuriuos dėvėjote, kad juos pakeisčiau kitais, baltais kaip sniegės. Buvote labiausiai niekinamas, o dabar jūsų nebėra. Jūs atėjote be palikimo, o šiandien žinote, kad turite dovaną. Daugiau nebekelkite iššūkio skausmui, nebesijauskite parsidavėliais, nebegrįžkite prie nuodėmingumo ir nemanykite, kad esate neliečiami, nes sugebate atleisti, kai jus įžeidžia.

40 Kaip dažnai man žadate atleisti savo broliams, kad ir kaip jie jus įžeistų. Jūs prašėte manęs stiprybės įvykdyti, ir aš jums ją suteikiu. Tačiau kaip retai kada įvykdote savo įžadus.

41 Tuos, kurie bandė suteikti atleidimą, skirstau į tris grupes: Pirmąją sudaro tie, kurie, gavę įžeidimą, nemokėjo savęs kontroliuoti ir, pamiršę mano nurodymus, pasidavė tamsiems jausmams ir keršijai, atsakydami smūgis po smūgio. Ši grupė yra ta, kurią nugalėjo pagundos, kuri yra savo aistrų vergė.

42 Antrąją grupę sudaro tie, kurie įsižeidę prisimena Mano pavyzdį, užčiaupia lūpas ir sulaiko savo impulsus, kad vėliau man pasakytų: "Viešpatie, aš buvau įžeistas, bet, užuot atkeršijęs, atleidau." Bet Aš, kuris įžvelgiu širdis, aptikau tame žmoguje troškimą atkeršyti už jį ir išlieti savo teisingumą ant jo brolio.

Ši grupė vis dar yra mūsų viduryje.

43 Trečiąją grupę, pačią mažiausią, sudaro tie, kurie Jėzų laiko savo pavyzdžiu ir kurie, įsižeidę pakyla pas Tėvą kupini užuojautos savo broliams ir sako man: "Viešpatie, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro. Jie mane įžeidė, tačiau (iš tikrųjų) įžeidė ne mane, o save. Todėl prašau Tavo gailestingumo jiems ir prašau, kad suteiktum man atsilyginti jiems tik geru." Tai grupė, kuri įveikė.

44 Jūsų sąžinė, kuri iš jūsų reikalauja ir tikisi tobulų darbų, nepaliks jūsų ramybėje, kol nesužinosite, kaip savo broliams suteikti tikrą atleidimą.

45 Kodėl turėtumėte nekęsti tų, kurie jus įžeidinėja, jei jie yra tik etapai, kad pasiektumėte Mane? Jei atleisite, įgysite nuopelnų, o kai atsidursite Dangaus karalystėje, žemėje atpažinsite tuos, kurie jums padėjo dvasiškai pakilti. Tuomet prašysite Tėvą, kad ir jie rastų priemonių išsigelbėti ir ateiti pas savo Viešpatį, o jūsų užtarimas padės jiems gauti šią malonę.

46 Taip pat nbandykite atskleisti savo artimo paslėptų jausmų, nes kiekvienoje būtybėje yra paslaptis, kurią galiu žinoti tik aš. Bet jei aptiktumėte tai, kas, kadangi priklauso tik jūsų broliui, turėtų būti šventa jums, neskelbkite to, nesuplėšykite šio šydo, verčiau dar labiau jį sutvirtinkite.

47 Kaip dažnai mačiau, kaip vyrai skverbėsi į brolio širdį, kol atrado jo moralinį ar dvasinį nuogumą, kad pasigėrėtų juo ir tuoj pat jį išviešintų. Tegul nė vienas iš tų, kurie šitaip išniekina bičiulio pasitikėjimą, nesistebi, jei kas nors gyvenimo eigoje jį demaskuoja ir išjuokia. Tada tegul nesako, kad jis matuojamas teisumo matu, nes tai bus neteisybės matas, kuriuo *jis matuoja* savo brolius.

48 Gerbkite kitus, pridenkite apnuogintus savo gailestingumo apsiaustu ir apginkite silpnuosius nuo žmonių apkalbų.

49 Mokiniai, nedraudžiu jums studijuoti knygų, kurios jus moko gėrio, bet jei jų nerandate, čia turite Mano pamokymą, kuris visu savo paprastumu ir nuolankumu yra išmintingesnis už visas knygas. Todėl įspauskite jį savo širdies gilumoje, įsidėmėkite jį, kad jis būtų tas, kuriuo vadovausitės visuose savo darbuose.

50 Tie, kurie per daugybę gyvenimo išbandymų verkdami ateidavo į šio medžio pavėšį, rasdavo Mano meilės paguodą ir sustiprinimą.

51 Palaimintas tas, kuris Trečiojoje eroje klauso mano žodžio, nes jis nesuklysta. Jo (fizinės) mirties akimirka dvasia bus prikelta amžinajam gyvenimui ir saugiai žengs keliu, kuris jo laukia anapus šio gyvenimo.

52 Palaimintas tas, kuris kantriai neša savo kančią, nes būtent klusnume jis ras jėgų toliau nešti savo kryžių tobulėjimo kelyje.

53 Palaimintas, kas nuolankiai pakelia pažeminimą ir sugeba atleisti tiems, kurie jį įžeidė, nes aš jį išteisinsiu. Bet vargas tiems, kurie teisia savo brolių veiksmus, nes jie patys bus teisiami!

54 Palaimintas, kas vykdo pirmąjį Įstatymo įsakymą ir myli mane labiau už viską, kas sukurta.

55 Palaimintas tas, kuris leidžia *man* spręsti jo teisingą ar neteisingą bylą.

56 Mano mokymas atnaujina jus, stiprina jūsų dvasią, kad jūsų lūpos, atsivėrusios pakartoti Mano mokymą, užsidarytų, kad nebūtų piktžodžiaujama ar keikiama.

57 Šį kartą atėjau iš naujo palaistyti sėklos, kurią pasėjau jūsų širdyje Antrojoje eroje.

58 Nuo pat pirmųjų kartų ieškojau formos, kuria galėčiau padaryti save girdimą ir suprantamą žmonėms. Štai kodėl į šį pasaulį atsiunčiau teisiuosius ir pranašus, kad savo žodžiais ir darbais jie būtų mano valios ir mano įsakymų skelbėjai.

59 Pirmojoje eroje sudariau meilės sandorą su Abraomu dėl jo paklusnumo Mano įsakymui ir atlyginau už jo tvirtumą, uolumą ir ištikimybę palaimindamas ir padaugindamas jo palikuonis. Norėdamas išbandyti jo paklusnumą ir tikėjimą, pareikalavau iš jo sūnaus Izaoko, kurį jis taip mylėjo, gyvybės, ir, atidavęs didžiųjų dvasių, jis buvo pasirengęs jį paaukoti. Tačiau Aš jį sulaukiau, nes jis jau buvo įrodęs savo paklusnumą širdyje, ir man to pakako.

60 Izaokas buvo Jokūbo tėvas, kuriam buvo duota regėti dvasios tobulumo kelią, kurį simbolizavo ant žemės stovėjusios ir begalybėje pasiklydusios kopėčios, ant kurių kilo ir leidosi angelai dvasios.

61 Šie trys patriarchai sudaro Izraelio tautos kamieną, iš kurio išaugo dvylika šakų ir begalė lapų, tačiau jo vaisiai dar nesubrendo.

62 Izraelio tauta gavo Įstatymą, kai buvo piligriminėje kelionėje Sinajaus kalno papėdėje. Mozė, jos vadovas, gavo Įstatymo plokštes ir (dieviškąjį) įkvėpimą. Perėjimas per dykumą buvo atliktas siekiant apvalyti širdis, jas sudvasinti ir įžiebtį jose tikėjimą nematomu Dievu.

Kai žmonės atvyko į Pažadėtąją žemę ir ją užėmė, jų sąmonėje buvo giliai įsirėžęs tikėjimas savo Viešpačiu ir jie praktikavo paprastą, bet didingą Dievo garbinimą, kuris stiprino jų širdis. Bet štai vaikų vaikai neišsilaukė tikėjime ir dvasingume, ir kai kitos - pagonių - gentys įvedė savo stabmeldystę ir prietarus į Izraelio tautos glėbį, jos suskaldė ją dvasiškai ir žemiškai. Tada atsirado pranašų, kurie pamokė minias ir paskelbė joms Mano teismą dėl jų neištikimybės ir nuodėmės; tačiau pranašai buvo išjuokti, o kai kurie nužudyti.

63 Sakau jums tai, nes dvasiškai *jūs iš tiesų esate* tų pirmųjų patriarchų sėkla ir Mozės "avys"; bet taip pat sakau jums, kad esate tarp vaisių, kurie šiuo metu subręs ir suteiks žmonijai gyvybės bei prieskonio.

64 Tada Kristus laistė gyvybės medį savo Krauju, o šiandien Jis vėl ateina jo laistyti savo dieviškuoju Žodžiu, kad visų Jo vaikų meilės ir gailestingumo vaisiai subręstų.

65 Šiuo metu ateinu kovoti su bet koku jūsų širdžių fanatizmu ir stabmeldyste, nes dvasingumas neleidžia materializuotis. Tas, kuris fanatiškai praktikuoja Mano dvasinį mokymą, nevykdo Mano valios ir neteisingai interpretuoja Mano mokymą.

66 Kodėl šiame amžiuje žmonės vis dar materializuoja Mano Dieviškumo garbinimą, nors Aš nuo pirmųjų laikų savo Įstatymo pirmuoju įsakymu uždraudžiau garbinti Mane žmonių rankomis sukurtais figūromis ir atvaizdais?

67 Mano Žodis šiuo metu kovos kaip dviašmenis kardas, kad pašalintų iš žmogaus širdies visas klaidas, kad jis galėtų pakilti iš neišmanymo į Mano Dieviškumą ir pasiekti dvasios sąjungą su dvasia.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 45

1 Mano Dvasios šviesa nusileidžia ant jūsų. Aš atėjau duoti jums ramybės lobį ir apmokyti jus šventiniu nuolankumo drabužiu. Jei žmonija nori suplėšyti tavo drabužį į gabalus, tegul taip ir daro, nes tie gabalai pasitarnaus jų nuogumui pridengti.

2 Tarp šių minių yra tokių, kurie, manęs nematę, tiki manimi, myli mane ir seka paskui mane. Palaiminti jie, nes jie bus Pažadėtoje žemėje.

3 Šią dieną jūs minite savo Mokytojo prisikėlimą, ir iš tiesų sakau jums, kad daugelis iš jūsų bus prikelti malonės gyvenimui per Mano Žodžio šviesą.

4 Aš gimiau ir miriau tik kaip žmogus, nes kaip Dievas neturėjau pradžios ir neturėsiu pabaigos. Jėzus gimė iš tyros Tėvo meilės žmonijai, įgydamas žmogiškąjį pavidalą nekaltos mergelės iščiose, kurias iš anksto pasirinko Kūrėjas.

5 Jėzaus žodžiai ir darbai - tai kelias, kurį Jis jums nutiesė, kelias, kuris nuves jus į Dangaus Karalystę. Per Jėzaus kūną Kristus jautė visus pasaulio skausmus ir baimes, patyrė mirties agoniją ir buvo pasirengęs dvasia įžengti į tamsos urvus, kur Jo taip pat laukė dvasinės būtybės. Bet sakau jums, kad Jėzaus skausmo didingą Jo agonijos ant kryžiaus valandą niekas nesuprato. Buvo akimirka, kai Jis jautėsi vienišas tarp dangaus ir žemės, blaškomas įsisiautėjusių stichijų ir apleistas mokinių. Tada Jis sušuko: "Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?" - Žmonės išvarė Jį iš savo tarpo, ir Jo Dvasia paliko Jį.

6 Dėl savo galios Jėzus galėjo būti neatsparus fiziniam skausmui, tačiau Aš atėjau ne tam, kad apgaudinėčiau jus dėl savo žmogiškosios prigimties. Mano skausmas buvo nepakartojamas, Mano mirtis buvo tikra, o Mano kraujas - tikras kraujas.

7 Kol Mokytojo kūnas gulėjo kape, Dieviškoji Dvasia apšvietė vietas, kur Jo laukė teisieji ir nusidėjėliai, kad Jo gailestingumas vestų juos į naują amžių. Juk Avinėlio kraujas atvėrė dvasinio tobulėjimo kelią ne tik šio pasaulio būtybėms, bet ir Dvasinio slėnio būtybėms.

Po to, kai ši meilės misija buvo įvykdyta visiems, Kristaus kūnas susijungė su Dieviškąja Dvasia taip pat, kaip Jis buvo įgijęs žmogiškąjį pavidalą.

8 Kadangi Jėzaus kūnas nebuvo iš "žemės **", kodėl jis turėjo mokėti jai duoklę kaip ir visi žmonės? Jis jums sakė: "Mano karalystė ne iš šio pasaulio".

** t. y. sukurtas pagal natūralius žemės dėsnius*

9 Klausydama Mano mokymo jūsų dvasia pabunda naujam gyvenimui, nes ji valgo amžinojo gyvenimo duoną, kuri yra Mano žodis. Stiprinkite save mano mokymu, nes artėja metas, kai žmonės kaip alkani vilkai puolė jus teisti, ir ne mano valia, kad paliktumėte savo tikėjimą ir ramybę persekiotojų rankose.

10 Išnaudokite laiką, kol Mano apsiareiškimas dar yra su jumis šiuo pavidalu, nes jei šiandien neuždegsite savo žibintų, rytoj ilgėsitės šio mokymų ir malonių laiko ir verksite trokšdami dar kartą išgirsti Mano Žodį. Daugelis sakys: "Mokytojau, ką aš būčiau davęs, kad dar kartą išgirsčiau vieną iš Tavo mokymų per tuos, kuriuos taip smerčiau kaip netobulus".

11 Tikrai naudokitės Mano nurodymais, nes Aš jums juos perduodu per šiuos savo vaikus, kuriuos išsirinkau ir paruošiau. Iš jų lūpų sklido išminties ir meilės žodžiai. Atsiduodami jie nusigrėžė nuo pasaulio ir dėl tavęs geria kančios taure, žinodami, kad jie yra Tėvo įrankis Jo vienybei su tavimi.

12 Net jei šiuo metu skubate į šias kuklias susirinkimų vietas klausyti Mano žodžio, vis tiek galite siųsti savo maldą *toje* vietoje, kur esate (šiuo metu): Ar tai būtų tyliame kambaryje, ar ten, kur užsidirbate kasdienei duonai, ar kelyje, slėnyje, ar ant upės kranto - visur girdžiu jūsų prašymus.

13 Išmokykite apvalyti savo širdį ir pakelti savo dvasią į Mane, kad galėtumėte priimti dvasinę bendrystę (su Manimi). Nepamirškite, kad nešiojate Mane pačioje giliausioje savo esybės dalyje. Pakelkite save į Mane, kad, atėjus paskutinei 1950 metų akimirkai, jūsų dvasios neapimtų siaubas ir ji nesakytų: "Mokytojau, Tu nusigrėžei nuo mūsų." Iš tiesų sakau jums: tas, kuris pasiruošia, nuo tos akimirkos susijungs dvasia su Mano Dieviškumu.

14 Jei pasinaudotumėte vienu iš daugelio jums duotų mokymų ir jo mokymas būtų Įstatymas, kuriuo vadovautumėtės visuose savo gyvenimo veiksmuose, iš tiesų sakau jums, nebebūtų reikalo, kad Aš būčiau tarp jūsų, nes tame, ką iki šiol girdėjote, yra visas Mano mokymas.

15 Dar kartą duodu jums savo Žodį, kad jūsų dvasia pajustų, jog dalyvauja amžinojo gyvenimo pokylyje. Būkite gaivūs kaip mano apaštalas Jonas, apmąstydami anapusinio pasaulio apreiškimus.

16 Tuo metu tarp jūsų išnyks bet koks netikėjimas, nes paliksiu jus kaip tikėjimo žiburį, uždegtą tarp žmonių.

17 Kiekvieną kartą, kai jums prisistatau ir perduodu jums savo Žodį, jūsų skausmas atslūgsta, nes jūsų dvasia jaučia mano buvimą ir atsigaišina mano meile.

18 Manęs klausosi ne tik tie, kurie susirenka šiose susirinkimų vietose, bet ir didžiuliai dvasių legionai, kurie dalyvauja šioje manifestacijoje ir priima Mano šviesą. Tarp šių minių yra ir tie, kurie žemėje buvo jūsų tėvai, draugai, vaikai. Visi kyla evoliucijos laiptais.

19 Jūsų širdis prisipildo džiaugsmo, kai girdite Mane šitaip kalbant, ir jūs jaučiate, kad tokiomis akimirkomis atsiveria paties Tėvo šlovė, kad išlietų savo malonę kiekvienam Viešpaties kūriniui.

20 Mano meilės šviesa, nušvietusi visų Mano vaikų vystymosi kelią, privertė kai kuriuos mokslininkus susipainioti savo idėjose, kai jie sužinojo, kad kūrinių kilmė nėra tokia, kokią jie įsivaizdavo. Bet Aš kalbėsiu jiems iš "kalnų aukštumos", ir mano balso smarkumas sudrebins žemę per stichijas ir parodys jiems tiesą.

21 Žmonės, jei norite užmegzti bendrystę su Mano Dieviškumu, nežiūrėkite į šiuos balso nešėjus, per kuriuos Aš apsireiškiu, kaip į aukštesnes būtybes. Studijuokite ir gilinkitės į Mano Žodį, tada jausitės tarsi Mano šventovėje ir džiaugsitės dvasine Mano mokymo prasme. Taip jūs tapsite stiprūs liudyti, kad tai yra trečioji era ir kad joje Aš apsireiškiau žmonėms kaip Šventoji Dvasia.

22 Šiuo metu renkuosi iš žmonijos savo naujus mokinius, sakydamas vyrams: "Atsinaujinkite", o moterims: "Daugiau nenusidėkite". Mano atleidimas jus visus apvalė, kad galėtumėte pradėti naują gyvenimą.

23 Jūs, kurie paragavote daug kartumo, dabar gerkite pieno ir medaus iš šios meilės taurės, kurią jums siūlau.

24 Džiaukitės, kad turite šį dvasinį gėrį. Per daug nesirūpinkite kūno maistu, atminkite, kad esu jums pasakęs: "Žmogus gyvena ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, kuris ateina iš Dievo".

25 Visus jus radau pasiklydusius ir parodžiau jums kelią, sakydamas: "Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, sekite paskui mane iki galo".

26 Niekam nesu uždraudęs sekti paskui Mane ir niekam negrasinu, jei jis to nedarys. Be abejo, egzistuoja atpirkimo įstatymas, kurį kiekvienas sukelia pats, kad jo siela galėtų tobulėti ir pasiekti apšviatą bei šviesą. Tačiau amžinosios ugnies pragaras neegzistuoja, kaip neegzistuoja ir Dievo bausmė. Neinterpretuokite klaidingai to, kas jums buvo pasakyta praeityje per alegorijas.

27 Šiandien jūs manęs klausotės ir kiekvienas atpažįstate savo misiją, o Elijas, kaip nenuilstantis Viešpaties tarnas, renka 144 000 naujų mokinių, po 12 000 vaikų iš kiekvienos šios tautos giminės, kad jie ant kaktos gautų ženklą, kuris juos identifikuoja kaip trejybinius-marijinius dvasininkus.

28 Kai jaučiatės išsekę gyvenimo kelyje, ateikite pas Mane ir pailsėkite klausydamiesi šio žodžio, nes Aš vis dar esu su jumis.

29 Šis Žodis yra duona, kurią atnešu į tavo burną. Jo dvasinė reikšmė - tai krietolo skaidrumo vanduo, padedantis išvalyti sielą nuo visų dėmių.

30 Bijote, kad audros jus nušluos nuo šio kelio ir jūs tapsite silpni prieš kūno aistras. Jūs bijote žmonių kalbų, jų vertinimų, bijote pasaulio, kuris jus nuo Manęs tolina savo daugybe pagundų.

31 Kadangi nesupratote Mano Žodžio, manote, kad Aš reikalauju, jog atsisakytumėte ir išsižadėtumėte visko, kas materialu, nors Aš jus mokau, kad dvasiai turėtumėte atiduoti tai, kas jai priklauso, o materijai - tai, kas priklauso jums. Kol esate ašarų slėnyje, tol nepasieksite tobulumo. Tačiau turite pasirūpinti meile ir gailestingumu, kuriuos skleidžiate tarp savo brolių, kad pasiektumėte dvasinį slėnį ir sulauktumėte savo sėjos vaisių.

32 Paslaptis, kurią jums atskleidžiu, yra Mano Dvasia, esanti anapus Jokūbo kopėčių. Aš nesu "kopėčiose", nes esu tobulas. Jame yra tik tos būtybės, kurios eina tobulumo link. - Kas gali pajusti, kad Mano mokymas yra tarsi sunki našta jo dvasiai? Jei palyginsite jo svorį su kryžiaus svoriu, suprasite, kad dabar esu *jūsų* pagalbininkas*.

* Žr. priedėlio 8 pastabą

33 Kas gali nuo Manęs atsitraukti, nes Aš esu visur? Kai kurie bando pasišalinti iš Mano buvimo, kad *slapta pasėtų jiems* patikėtą sėklą ir gautų derlių *sau*, bet Aš jums duodu derlingus laukus. Kas bandys pašalinti save, turės eiti į dykumą. - Kada kas nors matė, kad baltai įkaitusiame smėlyje sudygtų kokia nors sėkla? Ten jie nedalyvaus puotose, kuriomis mėgaujatės su manimi, ir vienatvėje nesiklausys paukščių, kurie džiugino jus savo giesmėmis, čiulbėjimo.

34 Tas, kuris savo širdyje jaučia troškimą atsisakyti kryžiaus, neįsivaizduoja nei jo užduoties, nei jo likimo.

35 Kiek daug iš jūsų prisipažįsta esą kalti ir nuodėmingi prieš Mane, tačiau yra iš tų, kurie Mane myli! Kiek daug žmonių skelbiasi Mane mylintys, bet net neturi tikėjimo Manimi! Jie tiki, kai gauna naudos, bet kai juos ištinka išbandymas, jie neigia Mane!

36 Šis Trečiasis laikas buvo kvietimas jūsų dvasiai, kvietimas jums turėti malonę būti tarp tų, kurie gauna dieviškus Trijų laikų vaisius.

37 Kai žmonija buvo pasiekusi didžiausią sugedimo viršūnę, nusileido Mano Dvasios šviesa, paversta žmogui suprantamais žodžiais, kad jį išgelbėtų. Jie parodo jam atpirkimo kelią, padeda jį įvykdyti ir padeda suprasti jo laukiantį atlygį.

38 Jums, kurie Mane girdite, sakau: "Nenešiokite purvinų dulkių ant savo sandalų, ieškokite Manęs, Aš esu jūsų išgelbėjimas. Aš esu laivas, kuris išgelbėjo jus iš skęstančio laivo, išnešė jus iš šėlstančios nuodėmės jūros ir atvedė į pažadėtąją žemę.

39 Kodėl savo gyvenimo kelyje susidūrėte su skausmu? Kodėl tavo kojos šąla nuo kelio akmenukų? Kodėl troškulys kankina jus kaip pavargusius klajoklius? Taip yra dėl to, kad anksčiau ėjote tuo pačiu keliu ir nenuvalėte kelio tiems, kurie atėjo po jūsų, nes nežinojote, kad teks vėl juo eiti. Bet jei niekada nenumalšinate troškulio to, kuris trokšta, kaip galite tikėtis, kad kas nors numalšins jūsų troškulį?

40 Aš vienas numalšinsiu jūsų dvasios meilės ir taikos troškulį. Mano žodis yra krikščionybės skaidrumo vanduo, išlietas tarp jūsų. Mėgaukitės juo, kai geriate, pakvieskite tai daryti savo brolius, ir iš tiesų sakau jums, kad galiausiai patirsite sielų vienybę ir ramybę.

41 Jei Antroje eroje jūsų akys matė Mane, nes Aš atėjau kaip žmogus, tai šiandien ateinu dvasia. Jei jūsų *fizinės* akys Manęs nematė, jūsų dvasios jautrumas Mane tikrai pajuto, nes Aš jums leidžiu apčiuopti savo buvimą. Kas iš tų, kurie Mane girdi, nėra jautęs Manęs savo širdies plakime? Kas iš jūsų nėra drebėjęs nuo Mano žodžio, kuris yra tarsi skvarbus žvilgsnis, savo šviesa pasiekiantis jūsų dvasią?

42 Aš kalbu su jumis kaip Mokytojas, o ne kaip teisėjas. Neieškokite Manęs kaip teisėjo, nes vietoj teismo Aš noriu skleisti tarp jūsų paguodą ir gyvenimą.

43 Aš atvėriau jums akis, kad suvoktumėte, jog žemėje teršiamas Mano Įstatymas, bet ne tam, kad galėtumėte teisti tą, kuris jį pažeidžia. Mokykitės mano Įstatymo, kad nesuklystumėte, kai žmonės jį nuo jūsų slepia, ir kad žinotumėte, kaip vadovauti tam, kuris vaikšto tamsoje.

44 Jūs atėjote (į pasaulį) ne tam, kad ką nors pažemintumėte. Tiesą sakant, sakau jums: Kol tai neįvyko, jums būtų geriau nekalbėti apie Mano darbą, kitaip mirtis nutrauktų jūsų gyvenimą.

45 žmonės, jūs nežinote, ką jums esu paruošęs. Nemanykite, kad tai, ką girdėjote iki šios dienos, yra viskas, ką turiu jums pasakyti; Aš dar atskleisiu jums didžiųjų mokymų; jumyse atsiskleis labai didelės dovanos.

46 Mano pamokymai jums padeda, kad jums pavyktų susivienyti dvasia su dvasia su savo Tėvu, nes tame slypi jūsų išgelbėjimas. Atverkite savo širdį, kad galėtumėte joje saugoti Mano Žodžio lobį, kol ateis akimirka, kai turėsite jį atskleisti savo broliams. Juk tai yra Žodis, kuris perkeičia nusidėjėlių ir gydo ligonį.

47 Pėdsakas, kurį jums palieku šiuo metu, yra ne kraujo, o šviesos. Ateikite pas mane, mokiniai, ir pasveiksite nuo savo kančių. Savo Žodžiu malšinkite savo meilės ir taikos alkį ir troškulį, kad, kai jus apipilsiu dvasinėmis gėrybėmis, būtumėte kaip Mergelės iš Mano palyginimo: su degančiomis lempomis, laukiančios skausmingo Sutuoktinio, kad galėtumėte Jį priimti, kai Jis pasibels į jūsų duris.

48 Kas saugo Mano žodį savo širdyje ir juo tiki, tas turės ramybę ir laimę pasaulio keliuose ir pasieks dvasinį pakilimą kelyje, vedančiame į Mano karalystę.

49 Su meile duodu jums savo Žodį, kad jis suteiktų jums tikrąjį gyvenimą ir išmokytų jus daryti tą patį tarp žmonių, kur yra tiek daug mirusių tikėjimui. Viskas, ką darysite mano vardu, išsipildys jūsų broliuose. Bet jei, užuot laimine, jūs piktžodžiaujate ar teisiat savo artimuosius, iš tiesų sakau jums: jūs patys save pasmerksite, nes tuo matu, kuriuo matuojate, būsite išmatuoti.

50 Jei mane įskaudinai, prašyk manęs atleidimo. Jei jūsų brolis jus įskaudino, atleiskite jam, galbūt jis nežino, ką padarė. Kita vertus, jei jums vis dar skauda, nors per gautus mokymus turite tiek daug šviesos, negalite sakyti, kad esate nekalti.

Jei jūs piktintumėtės, būtumėte kietesni už uolą, nes aš jus mokau, kad būtumėte kilnūs savo broliams.

51 Studijuokite Mano Žodį, kad mirtis neužkluptų jūsų nepasiruošusių ir tamsa neuždengtų jūsų dvasios kelio į tobulėjimą. Mano instrukcija yra vienintelė knyga, kurioje yra tiesos nuo pirmo iki paskutinio žodžio. Šią Knygą šiuo metu iš naujo atvėriau jums, kad pažadinčiau jus amžinajam gyvenimui ir suvienyčiau savo meilės aptvare, nes matau jus paklydusius kaip avis be ganytojo.

52 Čia skamba balsas To, kuris šaukia dvasias, kad išlaisvintų jas iš pasaulio rūpesčių. Vieni Mano vaikai atpažino balsą, kiti - ne, nes jų protai, apakinti šių laikų materializmo, jo neatpažino. Bet Aš, Ganytojas, kuris turiu devyniasdešimt devynias avis savo meilės kaimenėje, kuri yra Mano Karalystė, nužengiau į žemę ieškoti paklydusiosios.

53 Kaip ilgai maitinote save karčiais vaisiais, dėl kurių pamiršote tikrojo gyvenimo vaisių saldumą, ir tik išgirdę Mano Žodį vėl pajutote, kas yra tikrasis dvasios maistas.

54 Praeityje veltuiėjote ir ieškojote dvasinio pakilimo kelio, nes jus slėgė nuodėmių skausmas. Šiandien aš jus suvienijau, padauginau ir leidau jums pažinti savo dovanas. Bet iš tiesų sakau jums: prieš puolant į tuštybę dėl šios malonės ir norint teisti nusidėjėlių ar bandant pažeminti tą, kuris nusizengė, prisiminkite ir apmąstykite mokymą, kurį jums daviau Antrojoje eroje, kai pas Mane buvo atvesta svetimautoja; prisiminkite palyginimą apie fariziejų ir muitininką bei palyginimą apie gerąjį samarietį. Šių mokymų dvasinė prasmė yra amžina. Šiandien, rytoj ir visam laikui galite juos pritaikyti savo gyvenime. Tai palyginimai, kuriuos jums daviau Antrojoje eroje, kartais ant upės kranto, kartais dykumoje ar ant kalno; tai buvo dieviškoji žinia, kurią jums atnešiau Jėzuje prieš žmonėms Mane pagrobiant, kad pasmerktų ir nukryžiuotų Jeruzalėje.

55 Mano valia buvo, kad mano žodis gyventų jūsų širdyse, kad iš jo sklįstų galestingumas ir meilė, ir jūs imtumėtės gydyti ligonius nesitikėdami atlygio, nes darote gera iš meilės savo broliams.

56 Nevadinkite savęs dvasininkais, jei širdyje jaučiate pasibjaurėjimą ligoniais ar pasibjaurėjimą, jei jų kūnas suvyniotas į skudurus. Nebūsite mano mokiniai, kol atsiskirsite nuo nusidėjėlių, bijodami, kad jūsų širdis bus užkrėsta.

57 Štai jums mano naujas Žodis, kurį galite sujungti su tuo, kurį jums daviau praeityje. Per įvairių tarpininkų protus aš jums ją daviau šiuo metu, kad joje turėtumėte patvirtinimą, jog tai, kas buvo pasakyta *vienomis* lūpomis, buvo pasakyta visomis.

58 Pasiruoškite, vyrai ir moterys, nes tarp jūsų yra tie, per kuriuos jums duosiu savo žodį.

59 Štai vyras, kuris pasibeldė į mergaičių duris, ir kadangi jos jo laukė, atidarė jam ir pakvietė į vidų, ir jų namuose buvo surengta puota.

60 Kai kurie iš jūsų sėdote prie meilės stalo valgyti Mano Žodžio duonos ir gerti vynu, kuris yra dieviškoji Mano Žodžio esmė. Kiek iš jūsų taip pat buvo su Manimi Antrojoje eroje ir klausėsi Manęs. Kiti matė mano apaštalus provincijose, sėjančius tikėjimo į Kristų sėklą žmonių širdyse ir nešančius žmonėms tiesos įrodymus: gydančius ligonius, valančius raupsuotuosius ir guodžiančius kenčiančius. Tačiau tie, kurie tuo metu nedalyvavo valgyje, valgys šiandien, o tie, kurių nebuvo pasaulyje, valgys šiandien.

61 Aš iš naujo renkuosi savo mokinius. Prisiminkite, kad Antrojoje eroje nuploviau kojas dvylikai apaštalų, kuriuos išsirinkau pagal savo galestingumą, ir pabučiavau juos meilės bučiniu, kad suprastumėte: Jei taip pasielgė *Viešpats*, ką turėtumėte daryti savo broliams?

62 Kupinas nuolankumo ateinu jūsų paguosti ir išgelbėti, kad, vykdydami savo misiją rodyti žmonėms kelią, paliktumėte klusnumo pėdsaką. Kas nenusiplovė savo kojų prieš pradėdamas dienos darbus, kokį tyrumo pėdsaką jis galės palikti po savęs?

63 Čia yra Avinėlis, kuris savanoriškai paaukojo save, kad Jo kraujas būtų visuose Jo vaikuose kaip gyvybės simbolis ir kad Jo pėdsakai nužymėtų dvasinį žmogaus vystymosi kelią.

64 Tarp jūsų matau tuos, kurie seks paskui Mane, bet taip pat ir tuos, kuriems teks lieti ašaras ir kurie duos didelius įžadus, kad vėliau nusigręžtų nuo Manęs. Aš vis dar esu tarp jūsų; išnaudokite akimirkas, nes netrukus jus paliksiu ir iš begalybės kontempliuosiu tų, kurie gavo šį palikimą, išsipildymą.

Kiekvienas, kuris išgrynina savo širdį, kad perduotų mano žodį, bus stiprus savo tyrumu, gailestingumu, meile ir nuolankumu. O tas, kuris save išaukština ir išduoda Mano darbą, bus silpnas pagundų akivaizdoje.

65 Jūsų tauta atvėrė savo vartus, pro kuriuos iš įvairių tautų atvyko didžiulės minios, nes Aš jums sakiau, kad šiuo metu bus ne dvylika išrinktųjų, bet dvylika tūkstančių iš kiekvienos iš dvylikos giminių - šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, kurie neš Mano Žodį žmonijai. Vieni yra dvasiniame slėnyje, kiti - materijoje. Tuos, kurie gyvena kitame pasaulyje ir nepažįsta šio mokymo, aš vėl padarysiu ateinančius į kūną, kad surinktų juos visus žemėje. Būtent jie iš meilės savo broliams neš aukos kryžių ir gers kartėlio taurę.

66 Šiandien jūs valgote Dangaus karalystės duoną ir geriate Dangaus karalystės vyną dvasine Mano mokymo prasme, o žmonija ir toliau atstovauja šį mokymą žemiška duona ir vynu.

67 Susiburkite aplink Mane, kad saugotumėte vieni kitus ir jaustumėtės stiprūs, nes vilkai jūsų tyko, o fariziejai, kurie slepiasi tarp minios, yra vakarykščiai. Jie dar negali Manęs atpažinti, nes jų pojūčiai susipainiojo. Tai veidmainiai, kurie savo nuodėmes slepia po apsimestiniu tyrumu.

68 Stebėkite ir melskitės, nes *jie* pirmieji jums pasakys, kad aš esu netikras Kristus. Vieni jums nurodys Pirmosios eros pranašystes, kiti - Antrosios eros pranašystes, bandydami įrodyti, kad *ši* pranašystė buvo išpranašauta klaidingai. Jie lieps jums nesusivilioti šiais skelbimais. Iš tiesų sakau jums: Saugokitės jų ir tų, kurie priėmė tik mano žodį ir neturi galios daryti darbus, įtikinančius savo tiesa.

69 *Ar ištyrinėjate save* prieš savo sąžinę ir klausiate savęs, ar ligoniai tapo sveiki, ar jautėte ramybę, kai klausėtės Manęs, ar pajutote įkvėpimą daryti gera ir mylėti vieni kitus, ar atsinaujinote? - Taip, - atsakė jums sąžinė.

70 Prisiminkite ir išgyvenkite praeities laikus. Štai stalas, ant kurio padėtas maistas, suteikiantis amžinąjį gyvenimą. Vėl jums sakau, kad šiandien mano Kūną ir mano Kraują atstovauja mano paties Žodis. Šios duonos trupinėlio pakanka, kad dvasiai būtų suteiktas amžinasis gyvenimas. Ligoniai, kurie ragauja šios duonos, pasveiks, o kas geria šį vyną su dvasios pakilimu ir pagarba Mano mokymui, gaus amžiną ramybę.

71 Kas prisimena Mano Žodį iškiliausią žmogaus mirties valandą, to dvasioje bus dovanos ir malonės, esančios Jame (Mano Žodyje), kad išeidamas jis matytų Mano Šventosios Dvasios šviesą.

72 Tėvo slaptos mintys buvo atskleistos vargšams ir nuolankiesiems. Kas gers šio vyno, pajus, kad jo dvasia sustiprėjo; kas užčiaups lūpas, kad negertų iš mirties baimės, tas mirs, ir tik Mano meilė galės jį prikelti. Bet tada, jei tokia bus Mano valia, ateisiu pas jį ir pasakysiu: "Kodėl negėrei Mano vyno? Kelkitės, aš esu Tas, kuris kalbėjo žmogaus lūpomis, ir tas pats, kuris šiandien jus prikelia malonės gyvenimui. Kas, jei ne aš, turi teisę prikelti mirusiųosius naujam gyvenimui?"

73 Teikdamas jums savo mokymą, aš apmąstau kiekvieno čia esančio žmogaus širdį. Kai kurie atiduoda Man savo širdį, kuri maitinasi Mano Žodžiu, kol patenkino meilės ir paguodos alkį. Kiti galvoja, kaip jie gali sunaikinti šį darbą, nes juo netiki, ir juos trikdė didžiulės minios su karštomis širdimis, kurios plūsta į šias susirinkimų vietas klausyti Mano žodžio.

74 Valgykite šios duonos, nes joje yra amžinasis gyvenimas. Gerkite vyną, jo dvasinis turinys - tai dieviškas skonis, kurį turi Mano Žodis.

75 Neužmirškite darbų, kuriuos padariau jums, kad ir jūs juos darytumėte savo broliams. Kaip aš jus mylėjau, taip mylėkite savo artimą. Sėskite vargstančiuosius prie savo stalo ir užleiskite jiems geriausią vietą.

76 Kiekviena Mano žodyje* yra daugybė apreiškimų, kuriuos turėtumėte pasinerti studijuodami, nes artėja Mano išėjimo akimirka, kai pasijusite vieniši. Jūs būsite palikti kaip avys tarp vilkų, bet aš jus paguosiu. Tuomet prasidės jūsų misija, ir vieni keliaus į namus, kiti - į provincijas, dar kiti - į kitas tautas. Būkite geri darbininkai Mano laukuose ir nenuilstamai sėkite Mano taikos ir meilės sėklas. Tačiau jums nereikės neštis dvigubų maišų su atsargomis kelionei - aš jums pasirūpinsiu. Nebijokite nei oro sąlygų, nei stichijų, nes mano buvimas yra visuose sukurtuose daiktuose.

* *Sąvoka "žodis" čia reiškia ne atskirą žodį, bet dieviškosios minties išreiškimo žmogiškaisiais žodžiais įkūnijimą.*

77 Nuvesiu jus į namus, kuriuose gyvena tie, kurie dalijasi jūsų tikėjimu. Jie priims jus su džiaugsmu, o jūs pakviesite kitus susirinkti maldai ir perduosite jiems Mano žinią. Šie "paskutiniai" taps "pirmaisiais" ir iškeliaus kaip nauji apaštalai sėti taip, kaip juos mokėte.

78 Mano laukai labai platūs, o sėjėjų dar labai mažai, tačiau Mano valia yra tokia, kad per tą laiką, kol Aš dar duosiu jums savo nurodymus šia forma, būtų surinkta šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. Juk tai bus tie, per kurių tarpininkavimą Aš apsireikšiu žmonijai šiuo metu, ir apie kiekvieną, kuris liudija apie Mane, Aš taip pat liudysiu, kaip ir kiekvienas, kuris Mane išduoda, turės stoti prieš Mano teismą.

79 Štai jūs visi valgėte Avinėlio maistą, tačiau tarp jūsų matau tą, kuris mane išduos. Ne šią akimirką ir ne šią naktį, bet tada, kai, pasaulio pagundų suviliotas, jis priima blizgančias monetas už brolių prizą. Kadangi niekas nežino, kas tai gali būti, jūs savo širdyje klausite: "Mokytojau, kas tai?" - Aš jums tik sakau: "Stebėkite ir melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundą".

80 Yra ir tas, kuris mane neigia šiuo metu, ir tai netrukus bus; šianakt kažkas neigs, kur jis buvo ir kam priklausė. - Tegul niekas neneigia Manęs bijodamas pasaulio, nes jo skausmas bus labai didelis.

81 Kartą Jėzus nuėjo į alyvmedžių sodą pasimelsti, nes artėjo Jo aukos kelionė. *Šiandien* sakau jums: Melskitės ir prisiminkite šį pavyzdį, kad rastumėte stiprybės Viešpatyje. Iš tiesų sakau jums: taurė, kurią gėriau tą naktį, buvo labai karti, bet ir ta, kurią ši žmonija šiandien man vėl įteikia, - kokia ji karti! Jame - visos žmonių ašaros, kraujas ir skausmas.

82 Todėl, o mylimi mokiniai, mokau jus melstis, kad pasiruoštumėte didiesiems apsilankymams. Tačiau niekada visų žmonių nuodėmės neatsidurs ant vieno. Tik Kristus ant savo pečių užsikrovė visos žmonijos nuodėmės - nuo Adomo iki paskutiniojo.

83 Tie, kurie viduje tyčiojasi iš šių apraiškų, yra tie, kurie spjaudė Man į veidą, o tie, kurie dabar Mane teisia, yra tie, kurie Mane plakė Antrojoje eroje. Šios žmonijos nuodėmė ir tamsa - tai požemiai, kuriuose aš patiriu visas kančias.

84 Pasiruoškite, nes jus persekios netikinčiųjų minios ir sumišusių dvasių legionai. Bet tada aš jiems pasakysiu: "Atstokite nuo mano mokinių, *jie* nekalti.

85 Stebėkite ir melskitės, gyvenkite ramybėje, ir turėsite Mano stiprybės savo dvasioje, nes maitinatės amžinojo gyvenimo duona.

86 Atėjo valanda prisiminti Kristų, Dieviškąjį Mokytoją, Jo paskutinėmis akimirkomis ant kryžiaus, tomis pasaulio tamsos valandomis, kai Mano Buvimas apšvietė Dvasias, kurios laukė Manęs.

87 Ant naujos Golgotos žmonija mane išaukštino šioje trečiojoje eroje, ir nuo savo kryžiaus Aš jus, žmonės, kontempliuoju. Mano Dvasios šviesa nusileidžia ant žmonijos, kaip tais laikais, kai Mano Kraujas lašas po lašo liejosi ant žmonijos. Mano dieviškosios kančios yra tarsi žaizdos, kurios plyšta dėl žmonių nedėkingumo ir nuodėmių. Tačiau šiandien iš jų trykš malonės vanduo, kad akieji praregėtų ir nedorėliai būtų išgelbėti. Jei sužeisite medį, iš jo ištrykš gyvybės sultys: Aš esu tikrojo gyvenimo medis, teikiantis jums gyvybę, kai siekiate jį sunaikinti.

88 Kas man padės nešti savo kryžių šiuo metu? - Jūs, mokiniai! O kas verkia dėl savo nuodėmių, atgailauja ir atsinaujina, tas išliks žmonijos atmintyje kaip ta nusidėjėlė, kuri savo ašaromis sudrėkino Mano kojas ir nusausino jas savo plaukais.

89 Palaiminti tie, kurie savo širdyje jaučia Viešpaties skausmą, Jo meilės troškulį, nes Aš leisiu jiems išvysti Mane visoje Mano šlovėje aname pasaulyje.

90 Nors žemėje mirtis, kurią žmonės paruošė Jėzui, atskyrė Jį nuo mylinčios Motinos rankų, šiandien amžinybėje Motiną ir Sūnų vienija dieviška meilė. Juk turite žinoti, kad jei Kristus yra Dievo *Žodis*, tai Marija yra Dievo motiniškas *švelnumas* ir iš begalybės, arti kryžiaus, kurį man iš naujo paruošėte, ji meiliai išskleidžia savo apsiaustą, kad uždengtų jus, ir nukreipia į jus savo motinišką, atleidimo kupiną žvilgsnį.

91 Nepamirškite šių apraiškų, o kai baigsis 1950-ieji metai, susirinkite ir prisiminkite šiuos mokymus. Tada jūsų akys apsipils ašaromis iš liūdesio ir kartu iš džiaugsmo - iš liūdesio, nes prisiminsite laiką, kai klausėtės Mano žodžių, ir iš džiaugsmo, nes pagaliau įžengėte į dvasios ryšio su dvasia laiką.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 46

1 Palaiminti, kurie skubėjote išgirdę meilės kvietimą, kviečiantį į dvasinį pokylį mėgautis amžinojo gyvenimo maistu. Aš atnešiau jums tai, vykdydamas pažadą, kurį daviau jūsų dvasiai per Jėzų.

2 Kai matau, kad pavargstate savo tobulėjimo kelyje, priartėju, kad pripildyčiau jus jėgų, ir sakau jums: "Eikite žingsnis po žingsnio iki gyvenimo kelio galo su viltimi pasiekti Pažadėtąją žemę. Ten rasite atlygį už savo tikėjimą ir išsvermę - palaimintą ir tikrą ramybę, kurios taip trokšta jūsų dvasia."

3 Mano malonės žmonės, kuriuos pavadinau Izraeliu, šviesos vaikas ir Šventosios Dvasios mokinys, nekreipk dėmesio, jei tavo kūnas apvilktas skudurais ar kojos nuogos, nes tavo dvasinis orumas nesiremia materialiais dalykais. Išstirkite savo gyvenimo darbus sąžinės šviesoje, kad žinotumėte, ar jūsų siela tyra nuo nuodėmės.

4 Jei jaučiate skausmą dėl savo brolių abejonių ir patyčių, patvirtinkite tai. Ar žinote, ar tuo metu nešaukėte Piloto, kad mane nukryžiuotų? Ar žinote, ar nebuvote tarp tų, kurie persekiojo mano apaštalus ir davė jiems gerti kančios taure?

5 Į šį klausimą jūs tylite, bet Aš jums sakau: "Atleiskite, kai esate įžeisti, nedarykite iš mano žodžių dviašmenių ginklų, kad sužeistumėte savo brolius. Per šį laiką jūsų išsivysčiusi dvasia pasieks ramybę; ji vadovausis visais jūsų darbais, žodžiais ir mintimis. Jūsų dvasinis amžius jau nebe vaiko, ir per Mano pamokymus jūs nustojote būti mažais vaikais ir tapote mokiniais.

Darykite savo darbus pagal Mano doktriną, jos nekeisdami ir nesuteršdami. Nepašalinkite nė vieno iš savo kompanijos, net jei matote dėmių ar trūkumų viename iš savo brolių. Nesakykite, kad tai yra piktžolės, jei kas nors prie Mano mokymo prideda netobulų idėjų arba blogai panaudoja savo dovanas. - Pataisykite jį su meile ir vadovaukite jam su gailestingumu.

Tik tuo atveju, jei jis užsisiklėdžia savo bloguose polinkiuose ir neteisingai jus vertina, pasitraukite nuo jo, melskitės už jį ir palikite šį reikalą Man.

6 Aš jus ruošiu, kad savo šviesa prikeltumėte mirusius malonės gyvenimui, kad jūsų malda juos išgelbėtų, o jūsų darbai būtų išganingas pavyzdys jūsų broliams. Mano vaikai, pagalvokite, ką pasiūlysite savo Tėvui, kai būsite Jo akivaizdoje.

7 Jums kalba Tiesos Dvasia. Medį atpažinote pagal vaisius, o šį šaltinį - pagal skaidrų vandenį, todėl sekite šiuo pėdsaku. Tačiau būtina, kad šią didelę meilę, kurią man jaučiate, apvalytumėte nuo bet kokio savanaudiškumo, nuo bet kokio susipriešinimo su artimu, kad ji būtų tyra ir verta Tėvo.

8 Būkite nuolankūs, nors ir jaučiate, kad Kūrėjas jums suteikė didelių dovanų. Atminkite, kad niekam neatnešiau karūnos, kad padaryčiau jį karaliumi.

9 Minios žmonių, kurie susirinkę klausosi Mano Žodžio: jau artėja diena, kai nebegirdėsite šio Žodžio ir nesijausite vieniši, nors Mano dvasinis buvimas yra su jumis. Tada prasidės naujas laikotarpis, per kurį Aš apvalysiu jus kūnu ir siela, apvalysiu šios tautos Dievo garbinimą ir su juo susijusius papročius, kad jie keliautų į kitas provincijas ir kitas šalis nešti gerosios naujienos apie Mano Žodį ir savo darbus liudytų meilės mokymą apie Mano doktriną.

10 Aš išpranašavau, kad po 1950 metų minios, sudarančios šią tautą, jau bandys pasiekti dvasios susijungimą su dvasia, nes tada Aš nebeduosiu jums savo Žodžio per žmogaus protą. Ką tada darysite su mano įsakymais ir mano doktrinomis? Kokį dvasingumo, paklusnumo ir tikėjimo pavyzdį rodysite tiems, kurie dar tik įžengs į jūsų ratą? Kokį pavyzdį ir kokią sėklą paliksate ateinančioms kartoms?

11 Supraskite, kad tas laikas jau arti ir kad tai bus dvasinės vienybės (su Dievu) pradžia, stambeldystės ir religinio fanatizmo viešpatavimo pabaiga.

12 Iš tolimų kraštų į šią tautą atvyks žmonių grupės, ieškančios šio liudijimo. Priimkite juos su visa savo širdies meile ir parodykite jiems "Tikrojo gyvenimo knygą", kurią suformavote iš mano duotų mokymų, nepamiršdami, kad jūsų darbai ir jausmai turi sudaryti dalį knygos, kurią pristatote.

13 Išnaudokite likusius metus savo mokymui ir dvasiniam džiaugsmui klausydamiesi Mano žodžio; nesuteikite priežasties, kad šis laikas būtų teisimo ir skundų metas. Neleiskite, kad nuo pirmojo žodžio, kurį jums atnešė pasiuntinys Elijas šio skelbimo pradžioje, iki paskutinio, kurį jums duosiu, jūs mokėtumėte (už savo nepaklusnumą) atgailą ir skausmą.

14 Kad išvengčiau bet kokio išniekinimo, išvalysiu šį "darbo lauką" ir aplankysiu visus tuos, kurie gavo tarnybas. Šį apsisvalymą pritaikysiu visoms jūsų gyvenimo sritims, ne tik dvasinei. Tie, kurie išniekino Mano Įstatymą, pasirūpins, kad būtų nuplautos dėmės, kuriomis jie jį sutepė.

15 Žmonės, noriu, kad Mano ramybė pasireikštų per jūsų dvasią, žvilgsnį ir šypseną. Nenoriu, kad kančios išvargintas veidas atspindėtų kartėlį ar ramybę. Esate žmonės, gimę skausme ir turintys užduotį jį nugalėti; jūs nešiojate savo kryžių su pasiaukojimu ir meile, lenkdami kaklą ir įveikdami kūno silpnybes. Kantriai ištuštinkite savo taurę, suprasdami, kad Mano Dieviškasis Žodis kiekvieną akimirką gydo jūsų žaizdas.

16 Kada šis žodis pasieks visą žmoniją? Šių "giesmininkų" * trimitai nepasiekė toli, dėl jų saldus Mano mokymų skambesys nepasiekė prabangių didikų namų ar galingųjų rezidencijų. Jie nepasiekė žmonių krauju aplaistytų mūšių laukų ir dvasių, užsiėmusių naujo Babelio bokšto statyba ar gyvenančių naujoje Sodomoje. Tačiau žodis, kuris paskutiniaus Mano apsiereikimo metais nuskambės jūsų lūpomis, bus žinia, kuri rytoj pasieks visus jūsų brolius, nes šiomis akimirkomis Aš jus apvalau ir paruošiu.

** Poetinė dieviškojo žodžio išraiška per balso nešėjus.*

17 Jūsų ausis pasiekė tik našlių ir našlaičių raudos, gandai apie karą, žinios apie didžiulius sunkumus ir tragedijas, kurių jūs dar nepatyrėte ir nepatyrėte.

18 Per Mane sužinojote, kad esate Izraelio tautos vaikai, ir iš istorijos žinote, kad praeityje ši tauta vadinosi "Dievo tauta", išrinktąja, ta, ant kurios išsiliejo visos Dangiškojo Tėvo malonės. Šiandien noriu, kad žinotumėte, jog ta tauta, kurią šiais laikais iš naujo pasiunčiau į žemę, niekada nebuvo mylima *labiau už* kitas tautas, ir kai ji gavo iš Manęs daug malonių, tai buvo daroma su intencija, kad ji jomis dalytųsi su kitomis tautomis, kad būtų šviesa, kelias, atvira knyga ir išgelbėjimas visiems savo kaimynams.

19 Ar ši tauta atliko savo misiją praeityje? Ar ji vykdo šį meilės ir brolybės įstatymą dabartyje? - Jei žinote senąją šios tautos istoriją, jums nebus nežinoma, kad dėl savo neištikimybės ir neklusnumo jie patyrė didelių kančių, sunkumų, nelaisvės, bado, maro ir pažeminimų. Tai nebuvo nei meilė, nei paklusnumas Mano Įstatymui, nei tos tautos sudvasinimas, kuris parašė knygą ateities kartoms. Tos tautos knyga parašyta brolių, pranašų ir teisiųjų krauju, ji sutepta pikta valia, nepaklusnumu ir susiskaldymu ir užantspauduota Dievo Sūnaus krauju.

20 Šiai tautai būtina nuplauti ir išvalyti visas gėdos dėmes, ištrinti iš knygos visus savo nusižengimus ir vietoj jų padaryti gerus darbus, veiksmus, vertus jų Viešpaties.

21 Jūs, mokiniai, šiuo metu nerašykite naujos knygos, pilnos neklusnumo ir piktžodžiavimų, nes vėliau jums neužtektų ašarų nuvalyti savo dėmes nuo šios knygos. Rašykite naują istoriją, bet tegul ją sudaro moralinis atsinaujinimas, susitaikymas, brolybė, paklusnumas ir sudvasinimas. Šiuo metu jūsų sandora (su Dievu) yra parašyta jūsų sąžinėje.

22 Per tuos metus, kuriais Aš ir toliau duodu jums savo nurodymus ir kurie skirti paruošti jus Mano išėjimui, jūs atliksite užduotį, kurios jūsų prašau. Žinokite, kad po šio laiko nenoriu, jog žmonės žinotų apie apgaulę ir jūsų dabartinius trūkumus. Kai ateis tas laikas, žmonės pažins Mano Žodį iš Raštų, kuriuos patikėjau savo auksinėms plunksnoms. Į šią knygą gilinsitės, kai studijuosite Mano darbą, kai jausitės sutrikę dėl apsilankymų arba kai troškite paguodos.

** Šis vaizdingas išsireiškimas reiškia asmenis, kurie užrašinėjo ir rinko dieviškuosius mokymus.*

23 Mano Dvasios šviesa užlieja jūsų protą, kad žinotumėte, kaip vadovauti tiems, kurie seks jūsų pėdomis.

24 Šiandien duodu jums savo pamokymus kaip tais laikais, kai gyvenau su jumis ir savo pavyzdžiu rodžiau, kaip atperkama žmonija.

25 Žmonija, nepatenkinta šia pamoka, šiuo metu vis dar reikalauja, kad nekaltas kraujas būtų pralietas dar kartą, tačiau Dieviškasis Mokytojas atėjo dvasia, ir tas meilės įrodymas nepasikartos ta pačia forma. Šiandien kalbu jums per žmogaus *protą* ir siunčiu jums nesuskaičiuojamą daugybę savo šviesos spindulių, kuriais suteikiu jums savo išmintį, kad rastumėte išganymą ir jūsų dvasia eitų meilės broliams keliu.

26 Mačiau, kad iš Mano mokymo apie meilę ir nuolankumą daugelio žmonių širdyse nieko neliko. Vieni sukilo prieš kitus, stiprieji žemina silpnuosius, o Mano dvasiniai pasiuntiniai, kuriems patikėjau užduotį įkvėpti taiką ir santarvę tiems, kurie valdo, grįžo pas Mane su sielvartu dvasioje, nes jų niekas

neklausė ir jiems nepakluso. Tada leidau žmonijai ištuštinti savo taurę, kad šis skausmas juos apšviestų ir priverstų grįžti į savo (dvasinės) evoliucijos kelią.

27 Šią išbandymų valandą turite Eliją, kad jis įskiepytų jums maldą ir gerus veiksmus, kurie pasipriešintų blogiui. Jūs turite savo dangiškąją Užtarėją, kuri atidžiau nei bet kada anksčiau stebi žmoniją, neklausiančią jos patarimų ir įspėjimų. O jūs turite mane, savo Tėvą, nekintantį savo meilėje, kuris suteikia jums dar vieną galimybę atsinaujinti ir ugdyti savo dvasią, kad gautumėte atlygį, kurį jums pažadėjau.

28 Kai už jūsų tautos ribų jūsų broliai negailestingai skriaudžia ir žudo vieni kitus, griaua taiką, naikina silpnąsias tautas ir sėja siaubą, vargą bei sielvartą savo kelyje, jūs, kuriuos paruošiau ir kuriems jau seniai pranešiau apie šiuos įvykius, stebėkite ir melskitės. Siųskite taikos mintis, tegul jūsų širdis skleidžia meilę ir gailestingumą tarp jūsų brolių. Tegul mano nurodymai tampa veiksmais, taip jūs pasipriešinsite blogiui.

29 Aš pasirinkau jus iš didžiulės masės, sudarančios šią žmoniją, kad paskelbčiau jums savo doktriną, savo valią, ir pakviečiau kiekvieną dvasią tobulėti vykdant (mano įsakymus). Tačiau *jūs esate* labiau atsakingi, nes matėte, kaip išsipildė visi Mano žodžiai.

30 Gamtos stichijos ir jėgos bus išlaisvintos, kad išvalytų ir atstatytų viską, ką žemėje sutepė ir suteršė žmogus.

31 Šiuo metu vaikus sukrečia chaosas, kurį jie mato iš arti, ir jų nekaltos širdys kyla į Mane, prašydamos šviesos tiems, kurie valdo, ir teisingo vadovavimo priimant sprendimus. Jie taip pat užtaria Mane už tautas, kurios kentėjo nuo kitų, stipresnių tautų jungo, ir prašo Mane vėl jas išlaisvinti. Jose gyvos meilės ir teisingumo dorybės, o jų gedulo šauksmas ragina siekti taikos ir geros valios tarp žmonių. Priimu jų maldą ir tegul ji būna balzamas šių kariaujančių tautų poreikiams.

32 Jūs, vaikiškos sielos, nenukrypkite nuo pasidavimo, paklusnumo ir gerų jausmų kelio. Neužsikrėskite, bėkite nuo blogio įtakos. Pasitikėkite Manimi ir leiskite, kad Mano šviesa jus vestų ir nušviestų jūsų tobulėjimo kelią.

33 Jus, kurie esate suaugę, aš taip pat laikau vaikais ir vertinu jūsų darbus. Priimkite mano pamokymų šviesą ir patikėkite man savo sielvartus. Būkite stiprūs skausmo akivaizdoje ir atsiduokite savo likimui. Savo maldoje sudėkite kenčiančius brolius prie mano širdies, ir aš priimsiu jūsų užtarimą. Jums, kaip ir visiems savo vaikams, Aš teikiu vienodą meilę. Priimu jūsų maldą ir per jus laiminu visus savo vaikus - ir tuos, kurie mane myli ir tiki šiuo Žodžiu, ir tuos, kurie abejoja ir vis dar mane neigia. Aš paliečiau jūsų širdį, kuri anksčiau buvo nutirpusi kaip uola, ir iš jos ima trykšti meilės ir atleidimo žmonėms vanduo. To visada jūsų prašiau: Tai amžinasis įstatymas be pradžios ir pabaigos, meilės ir gailestingumo įstatymas, kurio žmonija iki šiol neįgyvendino.

34 Šiandien jūs kreipiatės į Mane trokšdami Žodžio, kuris ištrina kančią, paglosto jūsų širdį, blaškoma stiprių audrų. Dovanoju jums šilumą, kaip mylintis skruzdėlynas savo jaunikliams, nes mačiau, kad žiema įžengė į daugelio širdis: vieni dreba iš šalčio, kiti miršta. Mano buvimas suteikia jums stiprybės išbandymuose. Nenoriu, kad jūsų tikėjimas užgestų.

35 Tik tik tikėjimas padės jums šiuo skausmo metu, jei norite būti pavyzdžiu savo broliams ir savo darbais liudyti Mano Žodį. Būkite stiprūs, pasiruškite, gyvenkite budriai ir įgyvendinkite tai, ko jus mokau, kad jums būtų tikima. Noriu, kad per savo mokymą būtumėte stiprūs ir apšviesti, kad pasivytumėte prarastą laiką.

36 Jei Mane mylite, jūsų širdis pasikeis: pasijusite kupini gyvybės, kupini ryžto kovoti už savo dvasinį pakilimą. Būsite tikri Mano mokiniai ir, kai jus ištiks gyvenimo negandos, nenusigręšite nuo Manęs ir nekaltinsite Manęs dėl savo atgailos išbandymų. Jūs sutikssite su savo misijos įvykdymu, nes žinote, kad per šiuos išbandymus siela apsisvalo ir tobulėja.

37 Išnaudokite laiką, per kurį gaunate Mano pamokymus, nes po šio laikotarpio jums nebebus teikiami tokie Mano pamokymai. Bet palaukite, kol jums pasakysiu: "Tai yra skaičius širdžių, kuriomis turite rūpintis". Tai yra ribos, kurias aš jums nubrėžiu; ne ribos mylint ar atleidžiant, bet ribos jūsų darbe. Nes net jei man pasiūlysite menką derlių, jei jis bus nuimtas su meile, man jo užteks, aš jus priimsiu ir palaiminsiu jūsų darbą.

Žiūrėkite, kad jūsų žingsniai nenukryptų nuo gerumo kelio ir kad šviesa, kurią jums daviau, būtų tarsi švyturys, apšviečiantis kiekvienos dvasios kelią. Tai išsklaidys visas abejones ir suteiks jums saugumo

jausmą dėl jūsų veiksmų. Tačiau kai nukrypstate nuo (teisingo) kelio, jis visada paskatins jus grįžti prie savo misijos vykdymo.

38 Kitiems savo vaikams sakau: nebūkite nekantrūs, neprašykite Manęs pareigų, prieš tai nesupratę atsakomybės už jas. Neskubėkite, nes netrukus pavargsite, o nuovargis privers jus užmigti, kad pabustumėte (tik vėl) kitu metu. Gyvenimo kelionė ilga, o kelias nelygus; turite eiti pirmyn žingsnis po žingsnio nesustodami. Kai įveiksite materijos paskatas ir sugebėsite pakylėti savo dvasią, gyvensite aukštesniuose lygmenyse, iš kur galėsite kuo aiškiau matyti dvasinį gyvenimą, kuris jūsų laukia.

39 Suprask, mano meile, atmink, kad nesu panašus į turtingą šykštuolį, kuris visko nori tik sau. Visa, kas yra Mano, yra ir jūsų, nes jūs esate mano mylimi vaikai.

40 Jūs esate kartos, šiuo metu išrinktos priimti Mano apraiškas. Ant jūsų išliejau savo malones ir palaiminimus, nes nenoriu, kad grįžtumėte į žemę ir atlygintumėte už praeities nusikaltimus. Noriu, kad atlikę savo užduotį mėgautumėtės Mano karalystės ramybe.

41 Jūs man sakote, kad žemė yra kančių ir kankinimų vieta, bet Aš jums sakau, kad jūs patys ją pavertėte nelaimės ir nesantaikos pasauliu, nes nesugebėjote savęs realizuoti. Mokiau jus paklusnumo ir paklusnumo ir visada patariau daryti gera. Aš jums sakiau sėti taiką, kad galėtumėte pjauti taiką, ruošti kelią naujoms kartoms ir duoti joms savo sėklą, kad matytumėte, kaip ji žydi ir duoda vaisių tarp jų.

42 Suteikiau jums dovanų, kurios priartina jus prie Manęs. Leidau jums pažvelgti už savo pasaulio ribų ir liudyti Mano mokymus Trečiojoje eroje. Niekas negalės sutrukdyti pasireikšti šioms dvasinėms dovanoms, kaip ir niekas negali pasisavinti jums suteiktos Mano malonės. Tik Dvasia padės jums suprasti, kokios didelės yra malonės, kurias jums suteikiau. Apsivalykite ir dirbkite, kad netrukus būtumėte su Manimi ir pajustumėte pasitenkinimą, kad supratote Mano įsakymus ir jiems paklusote.

43 Šiandien, atgailos metu, gražinkite ramybę tiems, kuriuos "nužudėte" jų tikėjime; išgydykite tuos, kuriuos sužeidėte savo žodžiu; gražinkite skolą, tegul jūsų meilės nauda teka ant jūsų brolių, ir jūs įvykdysite mano Įstatymą.

44 Žmogus, nusigręžęs nuo Mano Įstatymo vykdymo, sukūrė įvairias idėjas, teorijas, religijas ir doktrinas, kurios suskaldo ir supainioja žmoniją, pririša dvasią prie materijos ir neleidžia jai laisvai kilti. Tačiau mano Šventosios Dvasios šviesa apšviečia visus žmones ir parodo jiems tikrojo gyvenimo kelią, kuriuo veda tik *vienas* vadovas - sąžinė.

45 Kai prasidės didžiosios epidemijos ir mokslininkai dėl meilės ir vidinės užuojautos stokes nesugebės išgydyti kenčiančiųjų, atsiras "darbininkai", mokiniai, kurie su meile atliks savo užduotį gydyti ir guosti brolius. Dvasinis pasaulis, susivienijęs su jais, suteiks savo naudą skausmo prislėgtai žmonijai. Stebėkite ir melskitės, nes jei dabar Aš jus mokau protu, tai rytoj tik tie, kurie patys save aprūpins, gaus Mano įkvėpimą ir bendraus su Manimi iš dvasios į dvasią.

46 Auksinės plunksnos užrašys Mano nurodymus ateinančioms kartoms, nes Mano žodis nebus prarastas; jis bus kaip lobis, kurį saugosite per amžius. Bet Aš jums sakau, kad tas, kuris mano žodžio apačioje atras dieviškąją prasmę, atkakliausiai ir tvirčiausiai seks mano pavyzdžiu. Tas, kuris tiki šiuo Žodžiu, yra panašus į žmogų, kuris nešiojasi degantį deglą, kad nušviestų savo kelią, nesileisdamas klaidinamų teorijų ar gražiai skambančių žodžių klaidinamas. Tuomet jis atras paslaptį, kaip surasti tiesą, supras, kaip be galo myliu jus, pajus, kad esu su visais savo vaikais ir įkvepiu jiems drąsos tęsti "dienos darbą".

47 Jūs atlaikėte audras ir viesulus, dėl kurių jūsų "drabužiai" buvo suplėšyti, bet pakilote maldoje ir prašėte, kad Mano gailestingumas neleistų jūsų žibintui užgesti, ir radote Mokytoją, pasirengusį ateiti jums į pagalbą.

48 Kelias liūdnas ir šiame pasaulyje jūs nesulauksite sėklos vaisių, bet iš tiesų sakau jums, kad šiuo išbandymų ir teismo metu truputis ramybės ir gabalėlis sausos duonos ant jūsų stalo yra vertingesni už gražius drabužius ar prabangų maistą ir net už žemės valdovų sostus. Aš, kuris įeinu į tų žmonių širdis, sakau jums, kad jos panašios į kapus ir kad jų lūpose yra kartumo.

49 Šiame nuolankumo kelyje dvasia patiria daug džiaugsmo, pasitenkinimo ir didelės vertės lobių. Palaimintas tas, kuris moka juos vertinti.

50 Tarp jūsų yra tokių, kurie atvyko čia nusivylę pasaulio malonumais, į kurių jie nebegrįš. Tačiau kai kuriuos vis dar traukia jų teikiami netikri malonumai. Tačiau kai blogas draugas pakviečia juos į blogą kelią, o tuo metu į juos kreipiasi ligonis ir prašo lašo "balzamo", dvasia ir materija viduje kovoja

tarpusavyje, meilės ir gailestingumo broliams jausmai triumfuoja, ir jie atsitraukia nuo to, kuris juos gundė, kad įžengtų į stovyklą to, kuris savo bėdoje buvo to "darbininko" gelbėjimosi valtis. Koks didelis buvo džiaugsmas ir ramybė, kuriuos patyrė ši širdis, pamačiusi išgydytą ligonį! Ji pakilo maldoje ir tarė: "Ačiū Tau, Mokytojau, kad suteikei man jėgų triumfuoti išbandyme.

51 Žiūrėkite, kaip jus laimina tie, kurie pasveiko dėl jūsų tarpininkavimo; žiūrėkite, kiek džiaugsmo patiria tas, kuris dėl jūsų pagalbos paliko savo lovą. Išgirskite dėkingumo žodžius tų, kurie paklydo ir kuriuos sugrąžinote į gėrio kelią. Kaip labai jūsų širdis atgaivino jūsų užduoties vykdymas! Bet vargas tiems, kurie nesupranta šių džiaugsmų!

52 Šis žodis, kurį jums duodu tarpininkaujant žmogui, nėra žmogiška teorija. Šios apraiškos esmė - dieviškasis apreiškimas.

53 Mano Dvasia turi peržengti jūsų nežinojimo slenksčius, kad atskleistų jums amžinąjį gyvenimą, nes kol esate įsikūniję, su visu savo įkvėpimu ir išaukštiniu nepajėgiate suvokti to, kas jums priklauso, bet kas jūsų laukia kaip Mano paslaptis.

54 Tai trečiasis Apreiškimas, trečiasis Testamentas, todėl jūs esate trinitoriai. Kiekvienas, kuris šiuo metu gavo dvasinį ženklą ant kaktos, jau buvo su Manimi per du ankstesnius laikotarpius.

55 Pasiunčiau jus kovoti didžiojo mūšio tarp žmonijos. Štai kodėl jūs dažnai rodote Man savo "drabužius"*, suplėšytus gyvenimo kovose. Bet jūs gerai žinote, kad jūsų mylintis Mokytojas gydo jūsų kančias ir žaizdas, kaip ir jūs mano vardu gydote savo sergančių brolių skausmus.

** Tai vaizdingas "dvasios drabužio", sielos, kuri yra sužeista, nusivylusi, nuliūdusi ir nusiminusi dėl žmonių nedorumo ir nedėkingumo, nes jie atmeta Kristaus mokymą ir jam priešinasi, apibūdinimas.*

56 Aš laiminu jūsų naktis, praleistas budint, jūsų paguodą ir rūpestį, kurį suteikėte kenčiančiam, jūsų ašaras, išlietas už tą, kuris kenčia pasaulyje, ir visa, kuo jūs prisidėjote, aš priimu. Nepamirškite, kad tai, ką darote savo artimui, darote savo Tėvui ir sau. Nė viena sėkla nėra prarasta Mano laukuose.

57 Jei žodis, kurį jums skelbiu, ir visa, ko jus mokau, yra tobula, tai todėl, kad jūsų dvasia yra tobula, nes ji kilo iš manęs. Žiūrėkite, kaip sąžinės apšviesta ji pritaria geriems darbams ir nepripažįsta trūkumų.

58 Kas iš jūsų gali įrodyti, kad jis neegzistavo prieš šį gyvenimą? Kuris iš tų, kurie yra visiškai tikri, kad išgyvens dar vieną įsikūnijimą, gali įrodyti, kad jų sąskaita su Tėvu jau atsiskaityta ir kad jie vis dar turi nuopelnų iš "turimos" pusės?

59 Niekas nežino, koks yra jo tobulumo lygis. Todėl kovokite, mylėkite ir atkakliai laikykitės iki galo.

60 Vieniems "dienos darbas" kūne dar bus ilgas, kitiems netrukus teks jį tęsti dvasioje. Iš tiesų sakau jums: labai gražu darbuotis dvasioje, kai esi įvykdęs tai, ką esi įvykdęs žemėje. Tačiau nemanyskite, kad dėl to, jog atliekate savo užduotį pasaulyje, pasiekėte tobulumo tikslą. Dvasinio tobulumo kopėčios yra labai aukštos, o kad pasiektumėte jų viršūnę, turite pereiti septynias pakopas.

61 Melskitės, kad būtumėte stiprūs apsilankymų metu. Šiais metais žmonių širdyse skausmas bus nepaprastai juntamas, nes ir vėl kartūs mokslo ir žmogiškojo valdžios siekio vaisiai nuodys ir žudys dideles žmonių mases.

62 Viskas, kas sutepta, bus išvalyta, o kiekviena piktžolė bus išrauta su šaknimis. Būtent tuos, kurie šiandien paklydę, Aš žinosiu, kaip panaudoti, kad įvykdyčiau savo dieviškąjį teisingumą, ir šis "slėnis", kuris iki šiol buvo ašarų slėnis, taps kraujo slėniu, nes jis tekės žemėje upeliais.

63 Aš daviau žmogui laisvą valią, bet jei jis savo iliuzijose nueis taip toli, kad ims man priekaištauti, pasakysiu jam, kad taip pat daviau jam valią ir supratimą. Tuo pat metu apreiškiau jam savo Įstatymą, kuris yra kelias, kuriuo einant negalima suklypti ar paklysti, ir uždegiau jame sąžinės šviesą, kuri yra vidinis švyturys, apšviečiantis sielos kelią ir vedantis ją į amžinąjį gyvenimą.

64 Kodėl egzistuoja nuodėmė, viešpatauja blogis ir kyla karai?...: Todėl, kad žmogus neklauso sąžinės balso ir blogai naudojami savo laisva valia.

65 Žmonės prieis savo kelio pabaigą ir grįš tuo pačiu keliu, skindami pasėto derliaus vaisius - tai vienintelis būdas, kuriuo širdyse kyla atgaila. Nes tas, kuris nepripažįsta savo nusižengimų, negali nieko padaryti, kad ištaisytų savo klaidas.

66 Rengiamasi naujam pasauliui, netrukus ateis naujos kartos, tačiau pirmiausia reikia išnaikinti alkanus vilkus, kad jie nesigriebtų avių kaip grobio.

67 Esate siunčiami kaip taikos kariai. Nesitraukite iš kovos, nesileiskite sužavimi sektų ir denominacijų atstovų. Visame savo nuolankume esate ne ką menkesnis už juos.

68 Tobulėjimo kelyje, ant šių begalinių kopėčių, visada buvo būtybių, kurios ėjo priekyje, ir tokių, kurios ėjo iš paskos. Tačiau visi pasieks tuos pačius namus, nes Mano Dieviškumo sferoje nėra lygių, o tik vaikai, visi labai mylimi Mano Dvasios. Aš esu visuose, Aš slepiuosi tiek pat galingojo, kiek ir elgetos širdyje. Štai kodėl aš jums sakau: Kai pamatysite vargstantį žmogų, ateinantį prie jūsų durų, neatsisakykite jam savo meilės pagalbos, nes tai bus jūsų Tėvas, kuris beldžiasi į jūsų širdį.

69 Trokštu jūsų meilės, o mylimi vaikai!

70 Mano skelbimas šiuo metu yra dar vienas įrodymas, kad dovanuju jums savo meilę. Tačiau paruoškite savo širdis, nes šis skelbimas netrukus baigsis, ir dar kartą sakau jums, kad paskutinę 1950 metų dieną kalbėsiu jums paskutinį kartą. Po tos dienos jūs dvasiškai ieškosite Manęs Begalybėje ir, kai būsite pasiruošę, išgirsite Mano balsą įkvėpimo pavidalu - dabar jau be žmogiškojo balso nešėjo trūkumų.

71 Melskitės, žmonės, nes jūsų maldos akimirkomis karas nurimsta, širdys pailsi, motinos randa paguodą, o vaikai - prieglobstį.

72 Vargas tiems, kurie nežinojo, kaip pasiruošti, nes jie jausis kaip našlaičiai žemėje!

73 Pasaulyje vyks didingi dvasiniai įvykiai, tautose pasirodys pranašai, septynių antspaudų turinys taps visiems žinomas, Šeštojo antspaudo šviesa bus atpažįstama kaip ta, kuri šviečia šiuo metu, nes šiame apreiškime susivienys visi žmonės, susijungs visos žemės religijos ir rasės.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 47

1 Žmonija, šiuo metu Aš mokau jus savo Žodžiu, kad suprastumėte Mano mokymą. Aš siunčiu kvietimą dvasioms, kad jos sužinotų apie savo dvasines dovanas ir kad tyrinėtų mano apraiškas ir nesistebėtų jomis, bet rastų patvirtinimą to, kas buvo pažadėta šiam laikui.

2 Noriu, kad kiekvienas iš jūsų užimtų tą mokinio vietą, į kurią jį pastačiau. Jūs visi buvote pasiūsti į Žemę atlikti užduoties. Aš kantriai laukiau, kol ji bus įgyvendinta, suteikiau jums daugybę galimybių, bet jūs vis dar nesusitobulinate. Ar norite, kad naujoji era praeitų ja nepasinaudojus, nes užduoties įvykdymo kryžius atrodo per sunkus? Laikas yra jūsų, bet jis ribotas, ir aš nenoriu, kad rytoj, kai pradėsite dirbti, atsidurtumėte ant kapo krašto, arti neišvengiamo išėjimo į dvasinį slėnį ir netekę fizinių jėgų. Dirbkite nuo nušvitimo momento, nesvarbu, ar esate vaikystėje, ar subrendę, ar senatvėje. Sėkite, kad galėtumėte pjauti, ir saugokite savo grūdus Mano klėtyje, kur laikas jų nesunaikins, o vagys negalės apiplėšti.

3 Šiandien žmogus dalyvauja didelėse kovose: vieni kariauja žiaurios karus, kiti kovoja, kad nugalėtų aistras ir išlaisvintų dvasią. Žmonija susiskaldžiusi, o gyvenimas panašus į valtį, kuri apvirsta vidury audros. Net jūs, gyvenantys šioje taikoje išlikusioje tautoje, nejaučiate ramybės; jūs visi ištuštinate skausmo taure.

4 Kodėl kai kurie, nors ir girdi dangaus varpo skambesį, vis tiek lieka kurtieji jo skambučiui? Šis varpas yra Mano balsas, kuris šiuo metu girdimas visose vietose, kur gyvena Mano vaikai. Klausydamiesi Mano Žodžio, jūs pajusite, kad Aš jums kalbu ne žmogaus balso aidu, bet kad Mano balsas įeina į jūsų širdį, padrašina jus ir suteikia jums gyvybę.

5 Priimsiu iš jūsų tik tyrą garbinimą; tik jūsų meilės ir gailestingumo darbai suteiks jums mano ramybę.

6 Klausykite Mano tėviško patarimo, nebėkite nuo Manęs! Aš jums sakiau, kad dėl teisiejo bus išgelbėta žemė. Bet jei negalite būti teisūs*, bent jau pasitaisykite, dirbkite, nes taip atgausite malonę ir būsite mano pasiuntiniai visose tautose. Nebūkite abejingi skausmo akivaizdoje; tegul jūsų malda pasiekia Mane, tada ji nusaugins daug ašarų, o jūsų broliai sulauks ramybės ir palaiminimų. Prieš žmonijai žlungant po savo kryžiaus našta, Aš būsiu jos pagalbininkas ir perimsiu jos sunkią našta, kad ji galėtų toliau žengti pirmyn.

** Tai reiškia gyventi visiškai pagal Dievo meilės įstatymą ir Jo valią.*

7 Palaiminti tie, kurie moka apvalyti savo širdis, kad priimtų mano žodį, nes tai juos maitins amžinai. Palaiminti tie, kurie dūsauja ir kenčia, matydami, kad jų broliai gyvena sutrikę, nes jų malda pasieks mane; jie bus liudininkai, kaip žmonių širdyse pražysta ir atsigauna dorybės.

8 "Prašykite, ir jums bus duota, ieškokite, ir rasite. Aš jums atskleidžiau savo Dvasią, kad galėtumėte į ją įžengti, ir primenu jums žodžius, kuriuos jums pasakiau Antrojoje eroje: "Tomai, įkišk savo pirštus į Mano šoną ir nebūk neištikimas." - Ateikite pas Mane su tikėjimu, atsisakykite netikėjimo, supraskite, kad begalybėje Aš jums rodau Pažadėtąją žemę, kuri atvirais vartais laukia atvykstančių Mano mylimų mokinių.

9 Daviau jums gausios "duonos", kad rytoj būtumėte sotūs ir nesijaustumėte alkani šio žodžio, kurį šiandien niekinate. Pakelkite save dvasiškai, kad galėtumėte pasiekti savo tobulėjimo tikslą. Melskitės už visus ir atminkite, kad esate tarsi šviesos spindulys savo brolių gyvenimo kelyje. Būkite geri tos bandos, kuri yra žmonija, ganytojai. Visi, kurių dvasioje yra šviesos, proto ir įkvėpimo, galėsite vadovauti paklydusiems ir juos sugrąžinti atgal.

10 Pranašaujama, kad skausmas bus labai didelis. Melsdamiesi ir praktikuodami Mano mokymą išliksite ramūs, nes kiekvieną akimirką pajusite Mano galią. Bet vargas tiems, kurie, nors ir klausėsi šio mokymo, netikėjo Mano apsireiškimu, nes jų abejonės privers juos nusiminti per Apsilankymą.

Jūs, kurie įsidėmėjote pranašų žodžius ir juos išsaugojote, nepeikite Dievo, kai ateis laikas, kai žmonija užplūs skausmas, nenusiminkite, tylėkite ir saugokite save, nes Aš jus saugosiu savo meile.

11 Nereikalaukite, kad pasitraukčiau nuo savo įstatymų ir sprendimų. Nuolankiai prašykite, ir aš jums duosiu, kas jums priklauso pagal teismą, kad rastumėte išgelbėjimą.

12 Įsisąmoninkite ir supraskite mokymus, kuriuos nenuilstamai jums teikiau Trečiojoje eroje. Mano Žodis pasirodė jums kaip spindintis švyturys, rodantis kelią pasiklydusiems keleiviams.

13 Mano mokymas suteikė jums dvasinės stiprybės - ne tik atlaikyti pasauliui būdingus išbandymus, bet ir atlikti dvasinę misiją, kurią atsinešėte su savimi. Nesitikėkite, kad visi jus priims išskėstomis rankomis, kai skleisite Mano mokymą. Kai kurie paspendžia spąstus, kad jus sugundytų.

14 Aš jus apvalau ir dvasiškai bei fiziškai paruošiu, kad galėtumėte suprasti Tėvo įkvėpimus ir vėliau juos įnešti į savo brolių širdis taip pat tyrai, kaip Aš juos jums atsiunčiau, savo darbais liudydami Mano nurodymų tiesą.

15 Mano gailestingumo apdovanotose širdyse girdėjau šią maldą: "Viešpatie, tu mums nepaliaujamai teiksi dvasinių dovanų ir gėrybių." Bet aš jums sakau: Aš esu jūsų Tėvas ir žinau jūsų poreikius. Kaip Mano Dvasia neturėtų būti sujaudinta jūsų maldos ir prašymo? Aš paguodžiau tave vienatvėje tavo kambaryje ir apšviečiau tave, kad tavo atsidavimas būtų naudingas. Jūs skubate klausytis Mano žodžio, bet pirmiausia paruošite savo širdį kaip aukurą ir ant jo atnašaukite Man savo darbus kaip auką.

16 Jūs ateinate pas Mane kaip vaikas, kuris tiesia ranką į tėvą, kad šis jį vestų keliu, ir iš tiesų prieš Mane jūs esate vaikai! Bet štai aš esu panašus į piemenį, kuris prižiūri savo avis ir meilium balsu šaukia jas iš avidės. Šioje Trečiojoje eroje girdėjote Mano balsą tarpininkaujant žmogaus protui, bet ieškojote Manęs tik tada, kai jūsų lūpos buvo ištroškusios, kai keliavote per savo aistrų dykumą. Tik tada išgirdote dangiškojo Tėvo kvietimą.

17 Kai tik šauksitės Manęs pagalbos, pajusite Mano buvimą, teikiantį jums paguodą ir ramybę. Tačiau atėjo akimirka, kai pajutote alkį išgirsti Mane, ir jūs ėmėte trokšti Mano pamokymų.

18 Kiekvienam iš jų amžinybės laikrodis rodė valandą, o varpas skelbė, kad atėjo akimirka, kai tavo dvasia turi rasti vandens, kuris numalšins jos troškulį.

19 Kai kurie abejojo dėl netikėto būdo, kuriuo jie Mane rado, tačiau vėliau, įsigilinę į išgirsto žodžio prasmę, suprato, kad jo "skonis" ir dvasinė prasmė galėjo ateiti tik iš Dievo. Tuomet jie viduje džiaugsmingai kalbėjo Man: "Tėve, Tėve, mes tikime Tavo nauju apsireiškimu tarp žmonių!" - Matėte, kad esate apdovanoti dvasinėmis dovanomis, patyrėte ramybę savo širdyse, o jūsų namuose spindėjo santarvės šviesa. Kol vaikai gaivinosi Tėvo akivaizdoje ir jo žvilgsnyje, Jis taip pat jautė, kaip numalšina savo meilės troškulį, kai kontempliuoja savo mažųjų vaikų džiaugsmą, mato jų moralinį atsinaujinimą ir priima jų maldas.

20 Tada aš tau pasakiau: Sekite paskui Mane, Aš jau daviau jums savo buvimo įrodymų, jūsų širdyse jau įsižiebė tikėjimo šviesa. Todėl nuo to laiko, kai jūsų gyvenimo kelyje pasitaikydavo išbandymų, jūs nenusimindavote ir nesipriešindavote Mano Įstatymui.

21 Matėte, kaip jūsų mylimieji iškeliauja į kitą pasaulį, kaip užsidarė darbo durys, o ant stalo nebeliko duonos, kaip praradote žemiškąsias gėrybes, bet tikėjimas, tarsi švyturys, leido jums pasiekti saugų uostą.

Buvo ir tokių, kurie išbandymo metu tapo silpni, uždavinėjo sau klausimus apie Mano Žodį ir pajuto, kad jų tikėjimas išblėso.

22 Bet mano žodis, kuris per sąžinę įėjo į jų širdis, kalbėjo jiems taip: Kodėl jūs tapote silpni? Kodėl neišlaikėte tikėjimo ir nepamiršote mano žodžių? Prisiminkite, kad sakiau jums, jog išrinktieji visada išbandomi, kad jų tikėjimas, tvirtumas ir meilė galėtų pasitvirtinti.

23 Tie, kurie išliko stiprūs, patyrė, kaip audros praėjo ir jų kelyje atsirado nauja šviesa. Jie matė, kaip grįžta taika, sveikata ir prarastos gėrybės.

24 Taip pamažu formuoju kietas širdis tų, kuriais pasinaudosiu, kad rytoj jie taptų Mano geraisiais liudytojais ir tarnais žmonijos tarpe, į kuriuos jie sės Mano tiesos sėklas.

25 Dvasia yra kilni prieš mano Žodžio pamokymus, o kūnas yra trapus. Todėl sakau jums: Jei aš sustiprinsiu ir pakelsiu jūsų dvasią, ji turi pati imtis atgaivinti ir palaikyti savo materiją.

26 Brangiausi mokiniai, jūs patyrėte didelį išbandymą. Kadangi kiekvienas išbandymas jums yra paslaptis, nežinote, ar jis skirtas sustiprinti jus kovoje, ar atskleisti jums kažką, ko nežinote, ar išpirkti kokį nors nusikaltimą. Tačiau niekada nesitraukite nuo išbandymų, nes jie buvo atsiųsti ne tam, kad tai darytumėte, ir jie neviršija jūsų moralinių ar dvasinių galių.

27 Būkite iš tų, kurie išlieka stiprūs didžiuosiuose išbandymuose. Iš tavęs išauginsiu kartas, kupinas šviesos ir malonės.

28 Ateikite priimti Mano Meilės doktrinos, kad galėtumėte pasiruošti, ir per ją iš jūsų protų bus pašalintos visos klaidingos idėjos, kurias galėjote sukaupti žemėje. Šis Žodis parodys jums tikrąjį kelią, jei jį pamatėte. Mano dangiškasis balsas ateina į jūsų širdis skelbti ir kalbėti apie Trečiąjį laiką.

29 Jūsų ydos ir netobulumai nebuvo kliūtis Man apsireikšti tarp jūsų, priešingai, jie buvo to priežastis. Aš atėjau jūsų ieškoti, nes jūs pasiklydote ir buvote ten, tremtyje, sergantys ir pavargę nuo kančių. Tuo metu jūsų Mokytojas nužengė pas jus ir tarė: "Ateikite pas mane!" Tuomet skubiai ėmėte eiti Įstatymo keliu, kurį parašė Tas, kuris yra kūrinijos savininkas ir Viešpats.

30 Trečiojo laiko šviesa apšviečia kelius, kad jūsų žvilgsnis atrastų spyglius ir jūs galėtumėte juos pašalinti, nes šis kelias nusėtas išbandymais.

31 Mano Meilė nepaliaujamai beldžiasi į jūsų "būsto" duris, kad neleistų jums užmigti. Kaip gali būti tokių, kurie po tiek daug meilės įrodymų vis dar neigia mano žodį?: Nes nors ir turi akis, jie nemato, nors ir turi supratimą, jie nesupranta, nors ir turi širdį, jie nejaučia.

32 Jūs vis dar manęs nepažįstate. Tik tada, kai mylėsite vieni kitus taip, kaip aš jus mokiau, įgysite labai daug žinių ir supratimo apie dvasines dovanas. Sakiau jums, kad jūsų lūpos kalbės apie gerų jausmų gausą jūsų širdyse. Bet ar gali kalbėti apie meilę tas, kuris jos neturi savo širdyje? Ar jūsų nešokiruoja mintis, kad tie, kuriems duodu šiuos mokymus, yra būtent tie, kuriems kitados daviau meilės mokymus?

Štai Aš, mylėdamas save kaip Tėvą ir Mokytoją, patikiu jums šį mokymą kaip knygą, kurią saugokite su tyrumu ir išmintimi, kurią į ją įdėjo dieviškoji Viešpaties malonė, kad, kai ją pažins žmonės, - tarp kurių bus skautų kaip naujieji Rašto žinovai ir fariziejai, išbandyti mane - galėsite parodyti jiems tobulą darbą, dvasinę doktriną, perpildytą teisingumo ir meilės, gilų vidumi ir paprastą išore Dievo garbinimą, patvirtintą jūsų meilės ir gailestingumo darbais savo broliams.

33 Budėkite ir melskitės, būkite pasirengę, nes mano mokymas bus persekiojamas. Šie apreiškimai neturėtų jums kelti nerimo; tegul jie, kai taps tikrove, nustebins jus jūsų misijoje, kai gydysite ligonius ir guosite kenčiančius. Suteiksiu jums jėgų, kad gyvybės medžio sultys būtų kiekviename iš jūsų. Sėskite prie šio stalo, po šiuo atspalviu, bet saugokitės sutepti akinamai baltą staltiesę. Ši gryna balta spalva yra panaši į kelią, kurį turėsite nueiti vėliau. Mano meilės apsiaustas gaubia visus Mano vaikus, o Mano gailestingumas paruošia gyvenimo kelią visiems, kurie šiuo metu Mane išgirs.

34 Išsiveržusios gamtos jėgos kiekvieną akimirką sukrečia žmoniją. Stebėkite, kad jie nepaliestų savo kelio pėdsakų jūsų žemėse.

35 Tegul minios ateina pas tave; kiekviena širdis ir dvasia nešioja savyje liūdesį. Sujunkite juos su Mano dvasiniu pasauliu dabar, kai vis dar yra šio apsireiškimo metas, kad jie galėtų gauti dvasinį balzamą, kuris nusileidžia iš Mano Karalystės. Noriu, kad būtumėte pasiruošę ir su atsidavimu dirbtumėte Mano meilės darbus, kad Mano teismo valanda pasitiks jus, kai gydysite ligonius, guosite liūdinčius, mokysite tiesos ištroškusius ir patarsite paklydusiems. Atminkite, kad jei tą dieną jūsų nenustebins jūsų misijos įvykdymas, jūs būsite vargšai.

36 Nenoriu, kad mano akivaizdoje matytumėte jus su nulenкта galva, noriu, kad visada būtumėte orūs ir džiaugsmingi. Su šia ramybe ir stiprybe paliksiu jus tarp žmonių, kai ateis Mano išėjimo akimirka, nes iš tiesų sakau jums, kad turėsite kovoti. - Šiuose išbandymuose matau tuos, kurie seks paskui Mane, ir tuos, kurie nusigręš nuo Manęs. Juk kiekvieną iš jūsų varginau ir išbandžiau, kad jis taptų stiprus.

37 Noriu, kad jūsų formuojamo medžio lapai ir vaisiai būtų sveiki ir gaivūs. Tuomet Mano apdairus rūpestis atves pas jus žmones, kurie tik laukia akimirkos, kada bus pašaukti, nes taurė, kurią jie geria, yra labai karti.

38 Sielos, proto ir kūno ligoniai, našlės, našlaičiai, bejėgiai vyrai ir moterys, trokštantys meilės ir taikos, ateis nuleisti savo naštą ir atgauti tikėjimą. Dėl tų, kurie negali ateiti, melskitės, prašykite manęs, ir aš jus išklausysiu.

39 Atkakliai atsinaujinkite, neleiskite kūno prigimčiai atsilikti nuo savo vystymosi (į gerąją pusę). Supraskite, kad kai pasieksite šią pažangą, padėsite pagrindus savo dvasiniam tobulėjimui.

40 Pajuskite, o žmonės, kaip džiūgauja Dieviškoji Dvasia, kai kalba jums ir jaučia, kad yra išgirsta. Pažiūrėkite, kiek daug šviesos Mano Žodis skleidžia į daugelį paslapčių, kurių negalėjote suprasti.

41 Šių laikų žmonės, jūs, kurie manėte, kad esate gyvenimo vakare, - mano mokymas nustebino jus kaip aušra ir atgaivino jūsų dvasią.

42 Palaiminti tie, kurie šiuo metu atpažįsta savo užduotį ir prisiima savo kryžių, nes laukai, į kuriuos jie žengs, bus derlingi Mano Žodžiui ir jie galės juose sėti Mano mokymo sėklą.

43 Nusiraminkite, vaikeliai ir mokiniai, nutildykite savo protuose ir širdyse siaučiančias audras ir leiskite dvasiniame dangaus skliaute pasirodyti taikos vaivorykštei.

44 Būsitate nustebinti mano dieviškuoju mokymu, kai atrasite savo esybėje paslėptas nesuskaičiuojamas dovanas ir galias, kurių dėka galėsite nugalėti išbandymuose ir triumfuoti gyvenimo peripetijose ateityje.

45 Šiuo metu jūsų vadovas bus Mano Dvasia. Padarysiu jums kelią per naują Raudonąją jūrą, kaip Mozės dienomis. Aš išgelbėsiu jus ir saugosiu dykumoje. Aš tik prašau, kad nenuilstamai gyventumėte mano meilės pavyzdžiu ir būtumėte ištikimi iki galo. Galutinį tikslą rasite, kai jūsų dvasia pasieks Pažadėtosios žemės vartus, kur pailsėsite nuo žmogiškųjų kovų ir rasite išsigelbėjimą nuo šio pasaulio aistrų ir kančių. Ten pažinsite tikrąją dvasios šviesą, kuri parodys jums tiesą tokioje pilnatvėje, kokioje *šiame* pasaulyje galite matyti saulės šviesą.

46 Iš Tėvo išėjote ir pas Jį turėsite sugrįžti, turėdami ne tik savo pirminį tyrumą, bet ir didybę, kurią jums suteiks jūsų turimų dovanų išsiskleidimas, kai vykdysite Mano dieviškuosius įstatymus. Tačiau niekas neateis vienas į Mano akivaizdą, kiekvienas su savimi atsives visus tuos, kuriuos išgelbėjo, kuriuos išgydė, kuriuos paguodė ir vedė išganymo keliu. Kad padėčiau jūsų dvasiai evoliucijos kelyje, šiuo metu suteikiau jai savo meilės mokymus.

47 Dabar yra mokymosi metas. Žiūrėkite, kaip mano Dvasia išsilieja ant viso kūno ir ant kiekvienos dvasios. Vieni skelbia Mano žodį per savo paėmimą, kiti - be paėmimo. Seni, jauni ir vaikai kalba apie Mano dvasinę karalystę. Argi tai ne įrodymai, kuriuos jums kadaise skelbė ir Mano pranašai, ir Aš pats apie savo naująjį apsireiškimą?

48 Išvalykite savo širdį ir protą, kad jūsų siela pakiltų ir apšvalytų. Tada per jūsų esybę atskleisiu savo šviesą ir nustebinsiu žmoniją jūsų meilės darbais. Per vaiką kalbėsiu senam žmogui, per neišsilavinusį ir neišmanantį - mokytam, per nuolankų - arogantiškam. Šiandien jūs dar nesuprantate, kas jūsų laukia, bet rytoj sužinosite ir noriai keliausite į provincijas, kurios šiandien (dar) miega ir kurios rytoj, gavusios Mano dieviškąją žinią, bus pasirengusios sekti paskui Mane.

49 Šiandien su ilgesiu laukiate, kada jūsų Mokytojas nužengs jūsų mokyti ir primins jums praeities mokymus. Gyvenkite budriai, su noriai klausančia ausimi ir širdimi, kuri plaka meile Man. Jūsų protas yra atidus, pasiruošęs apmąstyti Mano žodį, o paskui tyloje prisimenate Mano patarimus bei įsakymus ir stengiatės juos suprasti, kad galėtumėte juos įgyvendinti. Tuomet suprantate, koks tyras yra Mano mokymas ir kokia sunki yra jūsų užduotis, ir klausiate Manęs, ar jums būtina, kad būtumėte uolesni, pirmiausia tapti dvasinėmis būtybėmis ir atsisakyti kūno apvalkalo, kurį šiandien dėvite, nes jaučiate, kad jis trukdo jums dvasiškai pakilti ir atlikti savo misiją. Tačiau aš jums sakau, kad turėtumėte priimti šį apvalkalą su meile ir naudoti jį sumaniai. Ne veltui ją sukūriau ir daviau jums. Jei mokėsite jai vadovauti, ji bus jūsų bendradarbė, o jūs galėsite vertinti savo egzistenciją žemėje ir džiaugtis ja, gaudami derlių, kuri gausite sėdami meilę savo broliams.

50 Imkite iš Manęs pavyzdį ir darykite stebuklus, nes esate Mano išrinktieji. Būkite savo brolių gydytojais ir patarėjais, žmonių gynėjais ir užtarėjais, visa siela atsiduokite darbui, kad atvestumėte juos į saugų uostą ir kad jie pajustų, jog eina saugia žeme atgailos keliu.

51 Eikite į mano paruoštus laukus ir pasėkite juose sėklą. Savo meile purenkite dirvą kaip geras žemdirbys, nes žmogaus širdis užkietėjusi, todėl turite kantriai ją dirbti. - Kai susidūrėte su nepaklusniomis dvasiomis, norėjote jų vengti, sakydami: "Jis ne iš tų, kurių Dievas ieško, *Jis* nori nuolankios širdies." - Argi nežinote, kad būtent šių širdžių atėjau ieškoti ir perkeisti? Klausiu jūsų: Kai atėjai pas Mane, ar tavo širdis jau buvo tarsi Mano namai ar šventykla? Atsigręžkite atgal ir supraskite, kad jau nusimetėte sunkią našlą ir atgimėte tikrajam gyvenimui.

52 Kodėl kartais abejojate Mano pasireiškimu per žmogaus intelektą ir reikalaujate iš Manęs įrodymų ir kodėl jums trūksta tikėjimo, kol nematote, kad jūsų prašoma malonė išsipildo? Norite išgirsti Mane kalbant labiau pasirinkta kalba, kad galėtumėte tikėti ir įsiklausyti į Mano aukštus patarimus. Klausiu jūsų: ar jau esate dvasingumo viršūnėje, kad galėtumėte aiškinti Mano įkvėpimus? Ar jūs jau esate taip aukštai išsivystę, kad galite skaityti Mano valią Mano dvasioje? - Jūs dar per maži, kad mane suprastumėte, bet Aš vedu jus keliu, kuris jus atves į dvasinį ryšį su manimi, kad pažintumėte mano paslaptį.

53 Jūs nuvertinote savo dvasiai patikėtą misiją, nors Aš jums daviau jūsų pačių likimą, kuris turi jus vesti į taiką ir amžinojo gyvenimo tobulumą.

54 Jei esate nuolankūs, būsite puikūs. Didybė nėra arogancija ir tuštybė, kaip daugelis mano. "Būkite švelnūs ir nuolankios širdies", - visada jums sakiau. Pažinkite Mane kaip Tėvą ir mylėkite Mane,

neieškokite savo kūniškam apvalkalui sosto ar vardo, kuris jus išskirtų iš kitų. Tiesiog būkite žmogumi tarp kitų žmonių ir turėkite geros valios.

55 Pasirūpinkite, kad galėtumėte regėti Mane visoje Mano šlovėje ir liudyti apie Mane, o kai dvasiškai pakilsite aukščiau, Aš įliesiu į jus savo žinojimą.

56 O žmonės, kurie nesugebėjote atsiriboti nuo pasaulio tuštybių, kad įgyvendintumėte dvasios dėsnius! Jūs mylite šią žemę, kuri jums kelia ašaras, ir vėl ir vėl į ją grįžtate, nesuprasdami tikslo, dėl kurio buvote pasiūsti. Aš jums sakau: vykdykite savo misiją ir ruoškitės kelionei į žemę, kurią jums pažadėjau, kad išgirstumėte Mano Tėvo balsą, kuris jus pasitinka ir suteikia jums poilsį, kurį gavote savo meilės ir gailestingumo darbais savo broliams.

57 Nebijokite šio laiko išbandymų. Apsiginkluokite stiprybe ir padėkite savo kaimynams. Tarp jų rasite daug žmonių, kuriuos skausmas atbaidė. Jūs matysite savo brolius, kenčiančius kančias, ir turėsite gydomąjį balzamą visiems, stiprinantį ir padrašinantį žodį bei šviesos spindulį iš savo Tėvo. Padarykite kenčiančiųjų skausmą savu, ir jūs pasidalysite su jais kančia, suteiksite jiems meilę ir gailestingumą.

58 Jūs, kurie tyliai verkiate, sakau: palaiminti tie, kurie ateina ieškoti paguodos. Jūs neprašėte simbolių ar atvaizdų, kad galėtumėte melstis, nes žinote, kad Aš esu su jumis ir radote Mane savyje. Į jūsų kūną ir dvasią įliejau galios.

59 Palaiminti tie, kurie mokėjo vadovauti miniai ir, pajutę kryžiaus naštą, ieškojo Manęs kaip pagalbininko. Aš nušviečiu kelią visoms būtybėms, gyvenančioms dvasinėse ir materialiose srityse. Nelaikykite vieni kitų svetimais, teikite vieni kitiems šilumą ir mylėkite vieni kitus tiesoje, nes jei mylite savo brolius, tai ir mane mylite.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 48

1 Jūs, minios, kurios ieškote išsikerojusio medžio pavėsio, kur galėtumėte pailsėti, - čia išgirskite Mano žodį, kuris suteikia jums paguodos ir stiprybės, kad galėtumėte pasiaukojamai apmąstyti kelią, kuriuo turite eiti.

2 Kai pajusite, kad jūsų dvasia silpsta, paprašykite Eliją jo lazdos, kad remdamiesi į ją galėtumėte pasiekti kriošto skaidrumo Tėvo šaltinį, kur teka Jo meilės ir išminties vandenys kaip paskata ir keliautojų palaima.

3 Aš mokau jus statyti tikrąją šventyklą, nes yra daug tokių, kurie pastatė šventyklas, nesuteikę joms tikėjimo pagrindų. *Mano* šventykla turi būti panaši į medį, kurio šakos su meile skleidžiasi po visą visatą, kur paukščiai džiaugiasi įvairiais būdais ir, suvieniję savo balsus, sudaro darnų, saldų ir tobulą koncertą, kurį aukoja Kūrėjui. Taip jūsų dvasia pakils ieškoti savo Viešpaties kaip Tėvo, Mokytojo, Gydytojo, bet niekada neieškosite Jo kaip Teisėjo.

4 Tikrasis Dievas bus mylimas tikru būdu, netikros dievybės bus sunaikintos, o netyrūs ir netobuli kultai užleis vietą Dvasios garbinimui, kuris bus meilės giesmė Tėvui.

5 Iš tiesų sakau jums: daug jums kalbėjau šiuo metu, bet kartais jūs manęs nesuprantate, o kartais tik leidžiate man kalbėti į tuštumą. Vis dėlto šio dangiškojo Žodžio aidas neliks neišgirstas ir jį išgirs žmonės visoje visatoje.

6 Jei dvasiniai dalykai virstų materialiais, šią akimirką pamatytumėte save sėdinčius prie didžiulio stalo, o priešais kiekvieną iš jūsų - Mano Žodžio duoną, kurią simbolizuoja rinktiniai maisto produktai.

7 Tie, kurie pamažu dvasingėja, man sako, kad neiškeistų mano žodžio į gardžiausią ir labiausiai viliojantį maistą. Tie, kurie dar nesugebėjo nugalėti materializmo, norėtų, kad Tėvas, užuot atnešęs jiems *dvasinių* dovanų ir gėrybių, atneštų jiems pasaulio turtų gausą.

8 Kiek daug žmonių paliko maistą ant Mano stalo, kurį su tokia meile jiems pasiūliau, net nepajudėję iš vietos? Kada jie vėl patirs tokį malonės metą kaip dabartinis, kai jiems buvo lemta ateiti į žemę ir išgirsti Mano Žodį? - Tai kietos uolienos, kurioms susidėvėti reikia audrų ir laiko. Jų palikimas bus iš jų atimtas tol, kol jie nežinos, kaip jį saugoti ir puoselėti. Bet jie vėl ją gaus, nes aš jums sakiau, kad tai, ką Tėvas duoda savo vaikams, niekada nebus iš jų atimta, o tik jiems palikta.

9 Tai galingas medis, kurio pavėsyje ilsisi klajokliai ir maitinasi jo vaisiais, kad atgautų jėgas po varginančių klajonių.

10 Po šiuo medžiu laikiu visų; vieni grįš patenkinti įvykdyta užduotimi, kiti - nuleidę galvas ir tuščiomis rankomis.

11 Kai ramybė paliko jūsų širdis, o skruostais nuolat riedėjo ašaros, pradėjote mąstyti, kad atpažintumėte savo liūdesio priežastį. Tuomet sąžinė jums atskleidė, kad jūsų liūdesio ir ramybės trūkumo priežastis - menkas jūsų dvasingumas, nepakankamas jūsų misijos vykdymas, meilės ir gailestingumo broliams trūkumas jūsų gyvenimo darbuose.

12 Dabartinis jūsų gyvenimas yra atpirkimo bausmė už tai, nes jūs nežinote, nuo kiek nuodėmių, kuriomis sutepėte savo sielą ankstesniuose gyvenimuose, šiandien apsivalote. Dėl šios priežasties jūsų širdyse nėra ramybės.

13 Tie, kurie prarado net paskutinį ramybės pėdsaką, atkakliai kovoja, kad jį atgautų, ir supranta, kad ta malonė egzistuoja tik teisingumo ir gėrio kelyje, į kurį kiekvieną akimirką sąžinė rodau žmonėms. Todėl tie, kurie girdėjo Mano žodį, stengiasi eiti Mano keliu, nes žino, kad Mano kelyje yra ramybė, o kai išskyla sunkumų ar aplanko sunkumai, Mano gailestingumas yra arti, kad juos pakeltų.

14 Mano įstatymas nereikalauja antžmogiškų aukų, jis nereiškia vergijos ir niekam neuždeda grandinių. Žinoma, tai kryžius, bet meilės kryžius, kurio svoris stiprina, o ne išsekina.

15 Prisiminkite, kad įvairiomis gyvenimo progomis jautėte tikrąją ramybę, ir suprasite, kad tai atsitiko tada, kai darėte tai, kas gera, kai atleidote, kai su kuo nors susitaikėte, kai palikote patogią lovą ir nuėjote prie ligonio lovos, kad jį paguostumėte. Tavo dvasioje akimirką tvyrojo Mano Karalystės ramybė.

Jums, kuriuos mokau išlaikyti taiką visą gyvenimą, iš tiesų sakau, kad nuo pat pradžių jūsų užduotis buvo nešti taiką savo broliams. Todėl kaskart, kai jums prisistatau, prašau jūsų melstis už žmones, nes jūsų sielos, suvienytos vienos minties ir tos pačios intencijos, pasieks širdis kaip laimės ir ramybės dvelksmas.

Taip pat gavote nurodymus ir įgaliojimus suteikti vidinę taiką, šviesą ir ramybę būtybėms, kurios nematamai (jums) gyvena dvasiniame slėnyje.

16 Pasaulio keliai pilni pavojų ir pagundų. Todėl dvasios dažnai patenka į pasaulio ir materijos valdžią, nors jos išėjo iš Manęs kupinos pažinimo šviesos ir nuojautos, turėdamos ginklų ir priemonių apsiginti ir nugalėti.

17 Radau jus nugalėtus, bet jūs klausėtės mano balso, kuris jūsų ieškojo su gerumu, todėl pakilote kupini tikėjimo ir vilties. Iš tiesų sakau jums, kad nebus nė vieno pralaimėjusio ar nugalėto, kuris neišgirstų to balso, kai ateis laikas.

18 Tuo metu tie, kurie buvo labiausiai nutolę, kurie buvo labiausiai pasiklydę, bus tie, kurie karščiausiai Mane mylės ir seks paskui Mane.

19 Mano meilės kaltas iškalė kiečiausias uolas.

20 Šiam tikslui pasiekti Aš ieškau jūsų dvasios, nes *ji* gali suprasti Mano mokymą, tačiau pirmiausia turėjau prabilti į jūsų širdį, apribodamas save per balsą-nešėją ir humanizuodamas savo Žodį. Tai etapas, kuris jus atves į dvasios pokalbį su dvasia. Tuomet tai bus Mano dvasinis balsas, kuris ateis pas jus kaip įkvėpimas ir parodys jums kelią į jūsų apsivalymą, nes jūsų kūnas kartais yra sunki grandinė arba tankus šydas, neleidžiantis jums įžvelgti to, kas materialu.

Kad padėtumėte jums laimėti šioje kovoje, čia turite Mano dieviškąją įkvėpimą, kuris iš meilės jums virsta žmogiškuoju žodžiu, ateinančiu pas jus kaip paglostymas protui ir širdžiai.

21 Tai atminimo dienos, todėl jūs atsidavėte atsidavimui ir pasiruošimui. O, jei tik sugebėtumėte išsaugoti šį dvasingumą visą gyvenimą ir nepultumėte į fanatizmą, kaip smarkiai tobulėtumėte.

22 Šių minių širdyse tvyro džiaugsmas, nes jos žino, kad prieš akis - dangiškasis pokylis, į kurį jų laukia Mokytojas, kad duotų valgyti ir gerti tikrojo gyvenimo duonos ir vyno.

23 Stalas, prie kurio tuo metu Jėzus susirinko su savo apaštalais, simbolizavo Dangaus Karalystę. Ten Tėvą supo Jo vaikai, ten buvo maistas, simbolizuojantis gyvybę ir meilę; ten skambėjo dieviškas balsas, kurio esmė buvo visą pasaulį apimanti harmonija, o tvyrojusi taika buvo taika, kuri egzistuoja Dievo karalystėje.

24 Jūs bandėte apsivalyti šiuose atsidavimuose, manydami, kad Mokytojas savo žodžiais pateiks jums naują testamentą, ir taip yra: Šiandien leidžiu jums prisiminti duoną ir vyną, kuriais aš atvaizdavau savo Kūną ir Kraują. Bet taip pat sakau jums, kad šiuo naujuoju laiku tą maistą rasite tik dieviškąja Mano žodžio prasme. Jei ieškote Mano Kūno ir Kraujo, turite jų ieškoti kūriniuose, nes Aš esu tik Dvasia. Valgykite tos duonos ir gerkite to vyno, bet taip pat pripildykite mano taurę, Aš noriu gerti su jumis: Trokštu tavo meilės.

25 Perduokite šią žinią savo broliams ir sužinokite, kad kraujas, kadangi jis yra gyvybė, yra tik amžinojo gyvenimo, kuris yra tikroji meilė, simbolis. - Per jus pradėdu apšviesti žmoniją savo naujais apreiškimais.

26 Vyrai ir moterys, vaikai, jaunuoliai ir senukai sudarys Kristaus apaštalavimą šioje Trečiojoje eroje. Bet iš tiesų, sakau jums, labiau nei širdys - tai bus dvasia, kurios ieškosiu.

Nors ne visa žmonija girdi Mano Žodį, Aš noriu, kad šią palaimingą valandą jie jaustų Mano buvimą. Šeimų tėvai savo namuose, ligoniai savo stovykloje, trokštantys teisingumo, žmonių nubausti, neturintys ramybės savo širdyse, įžeistieji, vargšai - visi jūs tyliai įeikite į Mano šventovę, kad išgirstumėte savo Viešpaties balsą, sakantį jums: "Ramybė jums!"

27 Žmonės, šią akimirką Mano apaštalai, kurie dabar yra Dvasioje, supa Mane nematomoje aplinkoje - kaip anomis dienomis:

Petras, Jonas, Jokūbas Vyresnysis ir Jaunesnysis, Tadas, Tomas, Matas, Baltramiejus, Simonas, Pilypas, Andriejus ir net skausmo apimtas Judas. Jie visi lydi mane šioje naujoje vakarienoje. Kurioje kitoje žemės vietoje jums galėtų būti parodytas toks vaizdas, kokį aš jums rodau? - Jums bus parodyti vaizdai be gyvybės, o aš galiu priversti tas dvasias pasireikšti gyvybės ir šviesos pilnatvėje.

28 Kaip ir tuo metu, mano dvasioje yra džiaugsmas ir kartu skausmas, nes dar ne visi mano vaikai yra atpirkti.

29 Kai girdite Mano Žodį, sakantį, kad sėdite prie Mano stalo, jūsų mintys negali atsitraukti nuo to mokinio, kuris sumišimo akimirką išdavė savo Mokytoją ir brolius; tada jūs klausiate savęs, ar tuo metu taip pat bus išdavikas, ir jūsų dvasia klausia Manęs: "Galbūt tai būsiu Aš?" - Jūsų akyse pasirodo ašaros, ir

jūs prašote Manęs stiprybės niekada nepasiduoti pagundai. Iš tiesų sakau jums: ir šiuo metu bus tokių, kurie Mane išduos; tačiau tai bus ne Mano Kūne, kaip antruoju laiku, bet jie stengsis savo darbais paslėpti Mano Mokymo tiesą, versdami žmones manyti, kad tai, kas buvo Dieviškosios Išminties mokymas, yra apgaulė.

30 Jūs visi pasižadate mane mylėti ir sekti paskui mane iki mirties, bet aš jums sakau, kad budėtumėte ir melstumėtės, nes ir Judas pasižadėjo atiduoti gyvybę už mane.

31 Jei tada Mano fiziniai kankinimai truko naktį ir dieną, o mirtis užbaigė kūno kančias, tai dabar dvasioje jaučiu skausmą visų kenčiančiųjų; kiekviename kaltinamajame nuosprendyje esu pasmerkta žemės teisėjų ir kiekvienoje kalėjimo kameroje esu įkalintas širdyje tų, kurie kenčia tą atgailą. Neverkite tik prisiminę tas skausmo valandas, kurias Jėzus patyrė žemėje, nes Mano kančia dar nesibaigė.

32 Jūsų dvasia jau pradeda dalytis Mano liūdesiu, nes supranta, kad dar turi užsitarnauti nuopelnus meilės ir gailestingumo darbais, kad pasiektų palaimą ir ramybę, kurią Mano Žodis žada tam, kuris seka Manimi iki galo.

33 Pakelkite savo dvasią paprasta malda, nes malda - tai ryšys ir priartėjimas prie Viešpaties.

34 Ši vakarienė sukurta iš meilės, nepamirškite to. Paimkite duoną nuo stalo ir pasidalykite ja su savo broliais, o kai visi būsite amžinybėje, suprasite, kad šis apreiškimas, kurį jums dabar duodu, buvo amžinojo gyvenimo simbolis. Ateikite, minios, nes jei Antrojoje eroje prie Mano stalo sėdėjo tik dvylika, tai šiandien jų bus šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, bet Mano meilės kvietimas skirtas visiems žmonėms. Noriu, kad jūs visi mane lydėtumėte šiuo metu.

Vieni dreba nuo Mano žodžio, kiti verkia, tretį jaučiasi neverti jo klausytis. Aš, kuris žinau, kas yra kiekvienas iš jūsų, sakau jums, kad tarp šios tautos, kuri dabar plūsta klausytis Mano mokymo, yra ir tokių, kuriems anuomet buvo suteikta stebuklą, kad jie įtikėtų į Mane; kad yra ir tokių, kurie abejojo Jėzumi, taip pat ir tokių, kurie šaukėsi Piloto akivaizdoje: Nukryžiuok Jį, nukryžiuok Jį!

35 Daugelis matė Mane einantį į Golgotą su kryžiumi ant pečių, nežinodami, Kieno jie lydi, ir matė Marijos ašaras, nesuvokdami, kas buvo ta, kuri verkė. Žiūrėkite, kaip dabar iš naujo mokau ir paverčiu savo mokiniais tuos, kurie tada negalėjo manęs atpažinti.

36 Ant kryžiaus prašiau už jus atleidimo, nes jūs nežinojote, ką darote. Tas atleidimas pasireiškė nauja Tėvo siūloma galimybe atverti akis tiesai, išgelbėti save ir priartėti prie Manęs. Tačiau, nepaisant Mano gailestingumo jums, vis dar yra tokių, kurie ieško trūkumų Mano Žodyje, kad turėtų priežastį netikėti ir nesekti Manimi. Bet iš tiesų, sakau jums, dvasinėje Mano žodžio esmėje nėra jokios dėmės, o šiuo nepastebimu ir paprastu žodžiu Aš ištryniau daugybę dėmių iš jūsų širdžių.

37 Jūs visi priklausote mano teismui. Niekas taip stipriai jūsų nesujaudins, kaip Mano meilės jums gailestingumas, nes *Mano* teismas yra iš meilės.

38 Tuo metu Juozapas iš Arimatėjos atidarė savo namų vartus, kad Mokytojas galėtų švęsti Paschą pas jį su savo mokiniais, kai jie dar nežinojo, kad Avinėlis, kuris bus paaukotas per tą šventę, bus Jėzus.

39 Dabar prašau jūsų, kad savo širdyse paruoštumėte užėigą, į kurią įeisiu, kad savo Žodžiu priminčiau jums darbus ir nurodymus, kuriuos vėliau užantspaudavau savo Krauju. Tačiau neapsiribokite vien prisiminimais apie mano kančią tik šiomis atminimo dienomis. Savo viduje turite pastatyti šventovę, kurioje amžinai prisiminsite meilės pamoką, kurią Kristus jums atnešė į žemę. Ši šventovė bus nesunaikinama audrų, siekiančių sunaikinti žmonijos tikėjimą.

40 Šiandien Aš leidžiu išgirsti savo balsą daugelyje provincijų, miestų ir kaimų, kad daugelis būtų pašaukti. Savo būdu sėjau balzamą, paguodą ir ramybę širdyse, žadinau viltį tiems, kurie manė pradę malonės gyvenimą, ir teikiau gyvybę tiems, kurie buvo mirę ydose ir nuodėmėje.

41 Taip pat tuo metu keliavau iš vienos provincijos į kitą, ir mano buvimas kėlė džiaugsmą vargšams, ligoniams ir dvasiniams skurdžiams. Ne visi sekė mano pėdomis, bet jie liko gyvi stebuklą, kuriuos jiems padariau, liudytojais. Pas Jėzų atėjo vyrai, moterys ir vaikai, jų nuliūdę veidai ir verksmai kalbėjo man apie jų vargą ir kančią. Jie buvo girdėję gandus ir žinias apie mano stebuklus ir nekantriai laukė rabio iš Galilėjos, kad galėtų ištiesti į Jį rankas ir paprašyti Jo įrodyti savo galią.

Jie buvo paprastos širdies, tačiau buvo ir kitų - Rašto aiškintojų, Įstatymo mokytojų ir fariziejų, kurie, nemėgdami Jėzaus, galiausiai pareikalavo, kad Jis parodytų jiems savo rankas ir įsitikintų, ar jos rodo galią, kuria Jis gydo ligonius vien paliesdamas juos.

42 Mano užuojauta buvo skirta visiems be išimties. Aš buvau Tėvas, atėjęs išlaisvinti visų savo vaikų nuo skausmo. Jėzus, Gydytojas, buvo visas balzamas, ir Jam nereikėjo prisiliesti prie ligonio kūno, kad jis pasveiktų. Kartais, norėdamas žmonėms įrodyti, ką gali tikėjimas, leisdavau kokiam nors ligoniui priesti prie Manęs ir paliesti Mano drabužį, kad jis pasveiktų.

43 Šiais laikais Jėzus nebėra tas žmogus, kuris atėjo į jūsų pasaulį ieškoti nusidėjėlių ir vargšų. Dabar Jėzaus Dvasia apsireiškia žmonijai, kad tarp šių laikų žmonių atrastų naujų mokinių, kurie bus ištikimi Jam iki galo. Prie dvasinio stalo Jis pasiūlė jiems duonos ir vyno, nematomų žmogaus akims, bet tikrų Dvasiai. Daugelis tų, kurie šiandien karštai klausosi Mano žodžio, kadaise Manimi netikėjo, bet Aš jūsų prašau: Kokių stebuklų ir kokių laikų laukia tie, kurie, nors dabar mane girdi, netiki mano apsireiškimu? Jie abejoja, nes Aš apsireiškiu per neišsilavinusius ir paprastus žmones, o ne per mokslininkus ar teologus; bet Aš jums sakau, kad visais laikais visada rasite Mane tarp "mažiausiųjų".

44 Tie, kurie suvokė šio žodžio vertę ir tyrinėjo jį tol, kol atrado jo dieviškąją prasmę, yra tie, kurie saugos jį kaip dvasingumo sėklą, kurią rytoj turės paskleisti tarp žmonių.

45 Pirmą kartą Viešpaties balsas skambėjo Šventų Švenčiausiojoje, antrą kartą Aš daviau jums savo meilės mokymus Jėzaus Žodyje; dabar jūs girdite Mano Žodį per žmogiškąjį balso nešėją, o rytoj tai bus Mano Įkvėpimas, apšviečiantis kiekvieną dvasią intymiausiame Tėvo ir Jo vaikų ryšyje.

46 Antrą kartą jums sakiau: "Žmogus gyvena ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, kuris ateina iš Dievo". Todėl duona, su kuria atnešiau parodyti savo Kūną, buvo tik simbolis. Šiandien sakau jums: Imkite mano žodžio duoną, gerkite jo dvasinės prasmės vyną ir būsite sotūs amžinai.

47 Supraskite, kad iš ramybės karalystės ateinu į ašarų slėnį, nusileisdamas iš teisiųjų buveinės kalbėti nusidėjėliams. Aš nenešioju karaliaus karūnos ar skeptro, Aš ateinu nuolankiai, kad jus supažindinčiau su savimi per gremėzdišką kūną, kurį perkeičiu savo šviesa, stebindamas jus neribota savo mokymo tiesa.

48 Aš jūsų nesigėdiju ir, nepaisant jūsų nuodėmių ir netobulumų, niekada neneigsiu, kad esate mano vaikai, nes jus myliu. Greičiau jau žmonės gėdijasi Manęs, kai daugybę kartų Mane neigia.

49 Šiandien išlieju savo Dvasią tarp jūsų, kad išmoktumėte garbinti Mane dvasiškai ir paprastai, be materializmo, tradicijų ir fanatizmo.

50 Jūs, kurie nuvertėte netikrus dievus, kuriuos garbinote praityje, žinosite, kaip įžengti į šventyklą, kurią šiuo metu kuriu jūsų sieloje savo Žodžiu.

51 Jūsų širdyse matau norą, kad nuolat būčiau su jumis ir mokyčiau jus šiuo pavidalu; tačiau taip neturi būti, nes jei patenkinčiau jūsų prašymą, jūs nesistengtumėte ieškoti Manęs savo meilės darbais ir pasitenkintumėte klausydamiesi Mano mokymų.

52 Nuo seno jums sakiau, kad Mano karalystė ne iš šio pasaulio, ir iš tiesų sakau jums, kad dvasiškai žemė taip pat nėra *jūsų* namai. Tėvo karalystė yra Jo šviesoje, Jo tobulume, Jo šventume. Tai jūsų tikrieji namai, tai jūsų paveldas. Prisiminkite, kad sakiau jums, jog esate Dangaus karalystės paveldėtojai.

Ši planeta yra tarsi laikinas jūsų būstas, kuriame jūsų siela patiria apsisvalymo išbandymus, kad sugrįžusi į dvasinius namus pasiektų pažangos ir tobulėjimo. Todėl neklauskite savęs: "Kodėl šiame pasaulyje neradau tobulos ramybės ir laimės?" Iš tiesų sakau jums: net tie, kurie buvo tyri, nerado tikros ramybės šiame žemės slėnyje.

53 Jei ši žemė duotų jums viską, ko trokštate, jei joje nebūtų didžiųjų dvasinių išbandymų, kas iš jūsų tuomet trokštų ateiti į Mano karalystę?

Taip pat nepeikite ir nekeikite skausmo, nes jį sukūrėte savo nusikaltimais. Kantriai tai ištvirkite, ir tai jus apvalys bei padės priartėti prie Manęs.

54 Ar suvokiate, kaip išsakiniję esate šio pasaulio šlovėje ir pasitenkinime? Na, ateis laikas, kai noras jus iš jo pašalinti bus labai stiprus.

55 Tas, kuris sugeba įveikti savo išbandymus per dvasinį pakilimą, patiria ramybę dėl šio įveikimo. Tas, kuris vaikšto žeme, žvelgdamas į dangų, nesuklups ir jo kojos nebus sužeistos erškėčių, esančių jo sutaikinimo kelyje. Jūs, kurie manęs klausotės, su meile neškite savo išbandymus, kad taptumėte pavyzdžiu. Stenkitės vis labiau tobulėti. Jei taip nebūtų, kodėl atėjote šiandien? Kodėl palikote darbą ir sėdite ant šių kietų suolų? Nes ieškote ramybės, šviesos, gydomosios balzamo galios.

Tarp šių minių yra tie, kurie ieško Mano išminties ir Mano apreikimų, kad rytoj šią žinią perduotų provincijoms. Yra ir tokių, kurie daug nusidėjo, kurie su ašaromis akyse man sakė: "Tėve, mes neverti klausytis Tavo žodžio". Tačiau sakau jums, kad atėjau būtent dėl jūsų, dėl tų, kurie išklydo iš vystymosi

kelio. Niekada neatėjau ieškoti teisiųjų žemėje - jie jau išgelbėti. Aš ieškau tų, kurie nebeturi savyje jėgų išsigelbėti; jiems teikiu savo palaiminimą ir švelnią meilę.

56 Jei kuriam nors iš jūsų buvo pasakyta, kad jo dvasia prarasta dėl nuodėmių, bet jis vis dar nori ištaisyti savo klaidas ir išsigelbėti, atekite pas Mane, ir Aš suteiksiu jam atleidimą ir prikelsiu naujam gyvenimui. Jis bus panašus į Lozorių, kuris prisikėlė, išgirdęs Jėzaus balsą: "Kelkis ir vaikščiok".

57 Panašiai ir aš siekiu, kad neišmanėlis prieš savo akis atvertų Tiesos knygą, "Tikrojo gyvenimo knygą". Noriu, kad tie, kurie anksčiau Mane neigė ir piktžodžiavo prieš Mane, šiandien pakiltų tarp žmonių ir suformuotų žmones, kurie būtų dvasingumo, nuolankumo ir meilės pavyzdys, kurie liudytų Mano nurodymus meilės broliams darbais.

58 Matau, kad naudojate mano mokymu, bet jums dar toli iki tobulumo. Jūs vis dar silpni, nes nežengėte nė trijų žingsnių, o pagunda jau jus nuvarė žemyn.

59 Būkite tvirti, ir jei jūsų tėvai ar vaikai neteisingai jus vertins dėl Mano mokymo, parodykite tvirtumą bei tikėjimą ir nebijokite, nes Mano galia ir jūsų pavyzdys įtikins juos šia tiesa. Jei kai kurie iš tų, kurie neteisingai jus įvertino, paliko šį pasaulį jums jų neatvertus, nenusiminkite, nes sėklą, kurią pasodinote juose, jie pasiėmė su savimi savo dvasioje ir ji prazys kituose pasauliuose.

60 Įsisąmoninkite mokymus, kuriuos jums daviau Antroje eroje su Mano aistra. Kviečiu jus prisiminti ir kartu su manimi apmąstyti šiuos mokymus. Atminkite, kad apie juos jums kalbėsiu dar tik keletą kartų. Jūs nežinote, kas bus po to, bet turite pasiruošti priimti naujus apreiškimus, kuriuos jums duosiu.

Kai ateis tos atmintinos dienos ir jūs norėsite turėti ramybę savo dvasioje ir patikti savo Viešpačiui, darykite gailestingumo darbus vargšams, atleiskite savo priešams ir su niekuo neturėkite "nesutvarkytų sąskaitų"; nes jei turėtumėte gailestį savo dvasioje tomis akimirkomis, kai Aš išstariu savo septynis žodžius (ant kryžiaus), kokie kartūs ir skausmingi būtų tie žodžiai jūsų širdyje! Tuomet jūsų sąžinė jums pasakys, kad, kai prašiau vandens troškuliui numalšinti, davėte man gerti tulžies ir acto.

61 Melskitės, nes gyvenate pagundų ir gundymų laikais ir nežinote, ar tie, kurie šią akimirką yra ramūs, po kelių akimirkų nesusipriešins ar nepradės piktžodžiai Dievui. Visada atsiminkite, ką šiandien jums sakau, kad visada būtumėte pasirengę (dvasiniam) budėjimui ir maldai.

62 Žiūrėkite, kaip Mano Dieviškoji esmė gali jus pasiekti nusidėjėlio lūpomis. Argi tai ne galios ir meilės stebuklas? Taip atsitinka, nes aš esu Tas, kuris iš uolos išstrykšta vanduo, o iš tamsos - šviesa.

63 Per nuolankius tarpininkus Aš kalbėjau "mažiausiems iš jų", nes jei pasaulio valdovai būtų perdavę šią žinią žmonijai, iš tiesų sakau jums, jūs būtumėte likę be žinios apie savo dovanas ir be pareigų, kurias turėtumėte atlikti. Jūs nebūtumėte valgę šio pokylio ir būtumėte turėję pasitenkinti tik iš tolo stebėdami puotą. Kita vertus, per šiuos intelekto organus (balso nešėjus), kurių nepaliečia teorijos, mokslai ir religiniai prietarai, aš kreipiausi į visą žmoniją, niekam neteikdamas pirmenybės dėl jo socialinės klasės, tautybės, religijos ar kalbos.

64 Mano balsas sklinda iš Dvasios karalystės, kur Aš esu Karalius, iš to Rojaus, kur jūs visi būsite su savo Viešpačiu, kai, kaip Dimas, nuo kryžiaus nuolankiai ir su tikėjimu sakysite Man: "Viešpatie, prisimink mane, kai būsi savo karalystėje". Tavo kryžius yra tas, kurį tau patikėjau, kai daviau tau šią misiją: mokyti, gydyti ligonius, guosti, skelbti žmonijai mano dieviškąją žinią. Ši misija yra sunki, nes yra atsakinga, subtili, triukšminga, o ją vykdant ant jūsų krinta netikinčiųjų, šmeižikų ir pašaipūnų, kurie nenorėjo rasti tiesos Mano mokyme, patyčios.

65 Taip pat ir Jėzus ėjo kančios keliu ir nešė kryžiaus našta, kuri buvo nepalyginamai mažesnė už tų minių nedėkingumą.

66 Štai Mokytojas, kuris primena savo vaikams praeities darbus ir susieja juos su dabarties darbais, kad geriau suprastumėte Mano mokymus. Noriu, kad šis mokymas pasklistų po visą pasaulį, apšviestų žmoniją, kad ji, susidūrusi su nepažįstamu gyvenimu, pabustų ir imtųsi kurti pasaulyje vienus namus, vieną šeimą. Tai bus tikroji Izraelio tauta, Dievo tauta, kurioje išnyks kilmės, socialinių klasių ir genčių skirtumai, nes visi jie bus šakos, kilusios iš vienos giminės, ir visi vykdys mano Įstatymą, kuris jums sako: "Mylėkite vieni kitus".

67 Jūs, kurie prisiėmėte šį kryžių ant savo pečių, pripažinkite atsakomybę, kurią turite parodyti žmonijai Mano apsiareiškimo ir stebuklų tiesą. Todėl reikalauju iš jūsų proto kilnumo ir tobulo žinojimo, kas jūs esate Dievo ir žmonijos atžvilgiu, ir dėl to duodu jums savo dvasingumo mokymą.

68 Taip pasiruoškite ir būsite geri šio mūsų kariai, tikrieji izraelitai pagal Dvasią, ištikimi mokiniai. Negailėkite pastangų, kad įrodytumėte šio žodžio tiesą. Nepamirškite, kad Kristus, norėdamas liudyti savo skelbiamą tiesą, leido sunaikinti savo kūną. Kodėl Jis turėjo ginti to kūno gyvybę, jei prieš tai sakė, kad Jo karalystė ne iš šio pasaulio? - Taip pat ir jūs - manote, kad norint pasiekti amžinąjį gyvenimą, kuris laukia jūsų dvasios, galima paaukoti daugybę ambicingų tikslų.

69 Jei norite iš savo brolio pašalinti tamsias dėmes, kurias jis nešiojasi savo sieloje, pirmiausia patys turite tapti nepriekaištingi; jei norite gauti atleidimą, pirmiausia turite atleisti.

70 Kaip gražu bus jūsų sielai, kai ateis paskutinė akimirka žemėje, ir dvasia, kupina ramybės, galės Tėvui tarti: "Viešpatie, viskas įvykdyta!"

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 49

1 Tavo malda kyla pas Mane kaip gėlių kvapas, ir Aš ją priimu.

2 Tegul jūsų dvasia mėgaujasi amžinojo gyvenimo duona. Tai ne pirmas Mano Dieviškosios Dvasios jums duodamas nurodymas; būdamas žmogus, Aš jau apsireiškiau kitu metu, kad išmokyčiau jus išsiugdyti nuolankumą, gyventi taip, kad darytumėte gera kitiems, ir mirti ant meilės kryžiaus. Kai girdite Mano žodį, jums atrodo, kad tai pirmas jūsų dvasios mokymas, nes ankstesnio mokymo nesupratote. Šiandien iš naujo ateinu ieškoti ligonių, kurie visi yra mano vaikai, nes jūs visi dejuojate šiame sutaikinimo slėnyje ir jūsų verksmai pasiekia mane.

3 Kai skausmas tampa labai stiprus, tada žmogus prisimena Dievą, - kad ir koks abejingas ir šaltas jis būtų pasirodęs Mano mokymui, - jis kreipia į Mane akis, trokšdamas Mano gailestingumo, ir apimtas nevilties siunčia šią maldą: "Viešpatie, kodėl Tu man nesuteiki to, ko taip prašau Tavęs? Jei negali išklaudyti mano maldos, sutrumpink mano dienas žemėje, nes nėra prasmės joje būti tik tam, kad kentėčiau." Kiek daug neišmanymo rodote, kai taip kalbate savo Tėvui, kuris visas myli savo vaikus!

4 Štai kodėl šiuo metu Aš jus išvedu iš nesupratimo tamsos savo nurodymais, kad net ir didžiausio skausmo metu nenukryptumėte nuo šviesos kelio. Netrukus suprasite, kad Aš sukūriau jus ne skausmui, nes kančia kilo ne iš Manęs, o iš jūsų. Dabar turite nueiti visą kelią, kad atgautumėte šviesą ir tyrumą, kuriuos palikote sudraskytus ant kelio erškėčių.

5 Tiesa, kad jūsų gyvenimas panašus į audringą jūrą, kurioje laikinai bijote nuskęsti. Bet kadangi dėl savo netobulumo taip žemai nusileidote, bent jau tikėkite Mano buvimu ir Mano galia tomis akimirkomis, kai jūsų išbandymai yra labai sunkūs. Nesuteikite man progos kalbėti jums taip, kaip kalbėjau Antrosios eros mokiniams, kurie keliavo su manimi valtimi ir, pamatę putojančią jūrą ir miegantį Jėzų, kupini baimės ir nerimo tarė Jam: "Mokytojau, gelbėk mus, nes mes žūvame." Mano priekaištingas atsakymas buvo toks: "O jūs, menko tikėjimo!"

6 Mylimi žmonės, supraskite mano mokymą, orientuokite savo gyvenimą pagal tų mokinių pavyzdžius, nes ir jūs tapsite mokiniais. Atminkite, Mano vaikai, kad nuo 1950 metų jūs nebegirdėsite šio žodžio. Naudokitės juo dabar, kad jis jus apvalytų ir daugiau nebebūtumėte nuodėmės kelyje.

7 Mano meilės auka Antroje eroje parodė jums, kaip nuplauti dėmes, kurias nešiojate ant savo kūno ir sielos, net tas, kurias Sodoma ir Gomora paliko jums kaip palikimą*. Aš paaukojau save, kad pamokyčiau žmones ir parodyčiau jiems paklusnumo ir meilės kelią, kuriuo jie gali pasiekti išganymą.

* *Tai nuoroda į pagrindinę sodomitų nuodėmę, seksualinį iškrypimą ir jo įtaką iki šių dienų.*

8 Dabar, po to, kai suteikiau jums daugybę mokymų, jūs galite išgelbėti save ir apsivalyti. Tada jums paskelbiau, kad sugrįšiu tarp žmonių, ir štai esu čia, vykdydamas savo pažadą.

9 Jei visi, kurie girdi šį žodį, nejučia Mano buvimu, tai todėl, kad jų materializmas, nuodėmė ir mintys, išišaknijusios jų protuose, atskiria juos nuo Mokytojo. Tačiau užteks atgailos akimirkos, kad jie pajustų mane savo dvasioje. Mano meilės šviesa apšvies juos kaip Petrą, kuris, atsakydamas į Mokytojo klausimą, išpažino Jėzaus dieviškumą. Jie baigs savo nedorybes, su siaubu pažvelgs į savo praeitį ir pradės naują gyvenimą - tyrą, naudingą ir vertingą. Todėl sakau jums, kad nesmerktumėte savo brolių, kai jie ateina tarp jūsų su savo nuodėmių ir ydų našta. Neatmeskite jų, nes toks ketinimas būtų panašus į tos grupės, kuri sugavo svetimaujančią moterį ir atvedė ją pas Jėzų, kad išbandytų mano teisingumą. Kokią griežtą pamoką daviau tiems, kurie manė esą laisvi nuo nuodėmių, palyginti su svetimautoja, kai jiems pasakiau: "Kas mano esąs laisvas nuo nuodėmių, tegul pirmas meta akmenį į šią moterį", ir jie sugėdinti pasitraukė.

10 Kokie supratingi, nuoširdūs ir nuolankūs turite būti, jei nenorite, kad Aš jus pavadinčiau veidmainiais kaip fariziejus, kuriuos pavadinau išbaltintais kapais - gražiai paruoštais iš išorės, bet nešvariais iš vidaus.

11 Mano žvilgsnis ieško ir skverbiasi į tavo būties gelmes ir slapčiausias širdies kertes. Mano gailestingumas pasirengęs įrašyti jūsų darbus į jūsų gyvenimo knygą, kuri bus jūsų teismo knyga. Žiūrėkite, kad jame būtų užfiksuoti tik geri darbai, nes tada jūsų dvasios ramybė, kurią pasieksite per juos, bus didžiųjų apdovanojimų dvasiniame gyvenime pranašas.

12 Šiandien jūs prisimenate tą dieną, kai Jėzus buvo apkaltintas žmonių ir kai net vaikai, sekdami suaugusiųjų pavyzdžiu, nekaltai šaukė: "Nukryžiuk Jį!"

13 Susidūriau su teisėjais, ir didelis buvo džiaugsmas tarp tų, kurie troško mano mirties, kai buvau pasmerktas nukryžiuoti. Kaip avinėlis, einantis aukoti, nuolankiai palenkiau savo kaklą ir priėmiau kankinystę, kaip parašyta.

14 Šiandien vėl stoviu prieš savo teisėjus. Aš jums rodau savo tiesą, kad galėtumėte ją iširti ir įvertinti, ir žinau, kad rasite joje klaidų, kurių ji neturi, kad vėliau ją pasmerktumėte. Teiskite mano darbus, bet palikite ramybėje visus tuos, per kuriuos jums daviau savo žodį.

15 Tarp jūsų yra dvasių, kurios nuo seniausių laikų ir Izraelio glėbyje iki jūsų dienų žemėje apsisvalė nuo savo didžiųjų ydų, kad, gyvendamos dvasinėje karalystėje, būtų tyros. Tai tie, kurie tiki Mano buvimu šioje

ir jie bus tie, kurie paklaus Mano darbo persekiotojų: "Dėl kokių trūkumų jūs prieštaraujate šiam mokymui?" Kaip ir savo laiku Pilotas paklausė minios: "Kuo kaltinate šį žmogų?" - Mano balsas bus tylus, kaip tąkart tylėjo Jėzaus lūpos, ir Aš leisiu, kad vieni mano žodį teistų, o kiti jį gintų, nes iš šios kovos išsiskleis Šviesa. Mano mylintis žvilgsnis apglėbs visus, ir Mano atleidimas bus visiems toks pat.

16 Buvau atvestas pas Anną ir Kajafą, kad būčiau apkaltintas, paskui pas Pilotą ir Erođą, kad būčiau teisiamas. Iš tiesų sakau jums: šiuo metu Mano darbas, Mano žodis, pateks į Aukščiausiąją Tarybą, o paskui - pas naująjį Pilotą, kad būtų teisiamas. Bus valstybės pareigūnų, kurie tikės Mano naujuoju skelbimu ir šia žinia, tačiau, bijodami pasaulio, jie tylės ir leis, kad Mano doktrina ir Mano pasekėjai būtų persekiojami, o patys nusiplaus *rankas*, bet ne dėmes, kuriomis nusiplovė savo sielas.

17 Trečiojoje eroje man bus duotas naujas kryžius. Jis nebus matomas mirtingųjų akimis, bet iš jo aukščio Aš siųsiu žmonijai savo meilės žinią, o Mano kraujas, kuris yra dvasinė Mano Žodžio esmė, pavirs dvasios šviesa.

18 Tie, kurie anuomet Mane teisdavo, šiandien savo dvasia atgailaudami neša šviesą į žmonių širdis, kad ištaisytų savo klaidas.

19 Kad Mano mokymas triumfuotų prieš žmonių nedorybes, pirmiausia jis turi būti nuplaktas ir išjuoktas kaip Kristus prie Marijos stulpo. Iš kiekvienos žaizdos turi skliti mano šviesa, kad apšviestų šio pasaulio tamsą be meilės. Būtina, kad Mano nematomas Kraujas kristų ant žmonijos ir dar kartą parodytų jai kelią į atpirkimą.

20 Kryžius, kurį dabar man uždedate, yra sunkesnis už Antrosios eros kryžių. Tuomet jūs nepažino Kristaus, o dabar visi Jį pažįstate, bet vis tiek Jį smerkiate. Šį kartą nematysite Jėzaus, kuris, slegiamas kryžiaus svorio, eina priešais jūsų namus. Jūs nematysite, kad Mano Dvasią slegia jūsų nuodėmių našta. Tačiau išgirsite Mano balsą, sakantį jums: "Trokštu, žmonija", bet Mano troškulys bus meilės troškulys.

21 Marija, mylinti Jėzaus Motina, nesujungs savo ašarų su savo mylimo Sūnaus kraujo dėmėmis, bet dėl jūsų nedėkingumo atsiųs jums iš Dangaus karalystės savo švelnią meilę kaip visų Motina.

22 Pakeliui į savo naująją Golgotą aš nenukrisiu, todėl man nereikės, kad į pagalbą ateitų gelbėtojas, nes aš esu stiprus tarp stipriųjų. Tačiau Mano žvilgsnis ieškos Mano mokinių, tikėdamasis, kad jie bus ištikimi, kaip buvo mano apaštalas Jonas.

23 Palaimintas tas, kuris moka teisingai interpretuoti tai, ką Mokytojas jums pasakė šią atminimo valandą. Palaiminti jūs, kurie šiuo metu klausotės Dieviškojo Mokytojo mokymų apie atmintį. Žmonijos nuodėmės suformuota tamsybė yra proga Mokytojui priiimti kankinystės kryžių ir dar kartą keliauti kančios keliu.

Dabar gyvenate Trečiojoje eroje ir vis dar siūlote savo Viešpačiui kartėlio taurę, bet aš nuolankiai ją priimu, kad duočiau jums dar vieną meilės pamoką. Per Mano veidą bėga kraujas ir ašaros, kurias išliejau iš meilės jums, o išgirdus Mano žodžius, ašaros taip pat ateina pas jus, priversdamos jus prisiminti ir atgailauti. Šis verksmas jus apvalo ir priartina prie Manęs.

24 Moterys, kurios atpirko savo nusikaltimus, būkite geros nuotaikos, nes jūsų blogis bus iš jūsų atimtas, kad būtumėte stiprios gyvenimo kelyje. Tu sekei Magdalię, bet po nuopuolio atgailavai. Būkite stiprūs, pamaitinkite savo sielą ir kūną ir būkite išgydyti.

25 Aš atėjau pas nusidėjėlius, o ne pas teisiuosius, todėl nesipiktinkite. Aš myliu visus savo vaikus, sveikus ir sergančius, tyrus ir suteptus, ir jais visais rūpinuosiu. Viena širdis prašo Manęs šviesos savo vaikams, kita užtaria sergančią motiną, ir Aš visiems suteikiu savo gailestingumą.

26 Jei daug verkėte, paguoskite save; jei kiti iš jūsų prašo manęs jautrumo verkti dėl savo nuodėmių, priimkite juos ir nusiraminkite, nes verksmas taip pat yra palengvėjimas ir ramybė širdžiai, kurią slegia gailestis ir kaltė.

27 Atminkite: Kai auka buvo įvykdyta ir tie, kurie Mane persekiojo, manė, kad šviesa, apšvietusi Mano mokinių kelią, užgeso visiems laikams ir kad su Mano balso nutildymu viskas baigsis, tų, kurie sekė paskui Mane, širdyje jie išvydo neišsenkantį spindulį tos amžinybės šviesos, kuri niekada neužgesa. Nes jei vieni Mane neteisingai vertino, kiti Mane mylėjo, o kadangi žinojo, kaip Manimi sekti, pažadėję, kad vėl ateisiu, laukė Mano sugrįžimo, budėjo ir meldėsi, ir visuose Mano apsiareiškimuose jautė Mano buvimą.

28 Taip bus ir dabar. Tie, kurie įsigilino į Mano mokymo esmę, ir toliau budės ir pagarbiai lauks, kol išsipildys Mano žodžiai, o kiti pamirš meilę, kurią jiems rodžiau, ir savo uolumą juos išgelbėti.

29 Aš matau skausmą, kuris yra kiekvienoje širdyje, ir nors lūpos tyli, nes negali žodžiais išreikšti to, ką jaučia, dvasia pakyla ir bendrauja su Manimi. - Labai arti jūsų širdies pulsuoja Tėvo Dvasia, saugo jus ir laimina. Aš taip pat stiprinu jūsų drąsą, džiovinu jūsų ašaras ir laiminu visus jus, kurie šią dieną susirinkote išgirsti Tėvo balso, kuris jums pasakė, kad po 1950 metų nebegirdėsite Jo žodžio žmogaus protu.

Jūs esate panašūs į Mano Antrosios eros apaštalus, nes ir jie daug Manęs klausėsi. Nešiokite Mano Žodį savo širdyse, kad galėtumėte jį perduoti tiems, kurie negirdėjo Manęs per balso nešėją.

30 Jūs žemėje minite tam tikrus laikus ir dienas, kurios jums primena didžius jūsų Mokytojo darbus jo kelyje per pasaulį, o Aš esu su jumis savo esybe ir savo buvimu akimirkomis, kai prisimenate Mano darbus. Tačiau tik žmonės turi savo dienas, skirtas iškilmingai švęsti mano kančios minėjimą. Dvasiniame pasaulyje šių įvykių nešvenčiate, nes amžinybėje nėra (apibrėžtų) laikų ar dienų; yra tik viena "diena", kuri tęsiasi ir niekada nesibaigia. Tačiau mano dieviškieji darbai yra teisiųjų, gyvenančių arti savo Kūrėjo, dvasioje, ir jie garbina savo Tėvą ne tik tam tikromis akimirkomis, bet nuolat.

31 O mokiniai, jūs, kurie dalyvavote mano pokylyje ir valgėte amžinojo gyvenimo duoną, kurios troško jūsų dvasia! Jūs tikite, kad kasmet mirštu ir prisikeliu iš numirusių, bet tai tik jūsų vaizduotėje, nes aš gyvenu amžinybėje. tikite, kad Mano Dvasia nusileidžia į nedorybių tankmes ir sutaikinimo vietas, kad atneštų šviesą paklydusiems, ir Aš jums sakau: Jei to trokštate ir prašote, Aš tai padarysiu, nes visada suteikiu savo malonių, kad paklydusieji rastų kelią į išganymą. Mano žvilgsnis visada krypsta į tą, kuris nešioja sutaikinimo grandinę, o Mano Dvasia amžinai yra visuose pasauliuose ir visuose lygmenyse, niekam nedarant skirtumo dėl didesnio ar mažesnio išmanymo ar dvasinės brandos.

32 Žinokite, mano naujieji mokiniai, kad jūsų pagarba ir duoklė Viešpačiui turi būti nuolatinė, nelaukiant konkretaus laiko ar dienos, kad ją atiduotumėte, kaip ir jūsų Tėvo meilė jums yra nuolatinė. Bet jei norite sužinoti, kaip kasdien prisiminti mano meilės darbus ir nepulti į fanatizmą, pasakysiu jums: jūsų gyvenimas turi būti nuolatinis pagarbos atiduodavimas Tam, kuris viską sukūrė mylėdamas vienas kitą.

33 Taip elkitės, ir Aš jums duosiu, ko nuolankiai manęs prašote, kad jums būtų atleisti jūsų nusikaltimai. Aš jus paguodžiu ir palengvinu, bet sakau jums: Kai atrandate savo kaltes ir jus teisia sąžinė, melskitės, ištaisykite savo kaltę, apsiginkluokite stiprybe, kad daugiau nebedarytumėte tos pačios nuodėmės ir jums nereiktų pakartotinai prašyti Manęs atleidimo. Mano Žodis moko jus, kad galėtumėte pakilti ir suteikti prieigą prie šviesos bei dvasingumo.

34 Šis mokymas yra kelias, vedantis jus pas Mane. Ar norite džiaugtis pažadėtąja karalyste? - Primenu jums sandorą, kurią su manimi sudarėte visiems laikams, ir atgaivinu ją, kad ši sandora nebūtų sulaužyta. Aš klausiu jūsų, Izraelio vyrai: ar norite įeiti į amžinąjį gyvenimą ir būti su manimi? - Dabar pajuskite Mane, kai patvirtinsiu ir išpildysiu pranašystes ir kantriai jus mokysiu, kad ateityje kiekvienas žodis, išeinantis iš jūsų burnos, gimtų iš jūsų dvasios, iš anksto paruoštas Mano meilės, ir virstų gailestingumo darbais jūsų broliams.

35 Pradėkite mylėti savo artimą, nuolankiai neškite savo kančias, duoną dirbkite savo kaktos prakaitu. Mylėkite save taip, kaip Aš jus myliu, ir saugokite šią tautą, kurią išsirinkau iš visų ir kurią pavadinau "perlu", į kurią įdėjau savo malonės dovanas.

36 Nesielkite kaip Tomas, kai Aš jus išbandysiu, neprašykite, kad leisčiau jums įkišti pirštus į žaizdą Mano šone, kad patikėtumėte. Jei turiu jums duoti mokymą, kuris priverčia jūsų dvasią sudrebėti, nevertinkite Manęs klaidingai, neabejokite, kad paskui nereiktų verkti iš gailėsčio. Juk jūsų gyvenimas -

tai išbandymų ir stebuklų, skausmo, o paskui džiaugsmo kelias, kuriame dvasia formuojasi ant tobulumo laiptų.

37 Nebūkite kaip Petras, neišsižadėkite To, kuris su tokia meile davė jums savo mokymą, ir nesigėdinkite priklausyti šiai tautai ir turėti dvasinių dovanų, kurias jums patikėjau, nes tada jūs išsižadėsite Manęs ne tris kartus, kaip tas mokinyš, bet tūkstantį kartų tūkstantį kartų, nes jūsų padaugėjo, ir jūsų tikėjimo trūkumas turės įtakos kitoms tautoms.

38 Stebėkite, kad nebūtų išduotas Mano reikalas, kad širdyse nesudygtų Judo sėkla ir, atėjus šių širdžių prabudimo valandai, jos, kaip ir tas mokinyš, sumišusios patikėtų, kad kūno mirtis išlaisvins jas nuo nuoskaudų, kurias sukėlė padarytas nusikaltimas. Kitaip jie pateks į dvasinį slėnį ir neras ramybės savo dvasiai, kuri niekada nemiršta.

39 Žiūrėkite, kaip Aš jums rodau tikrąjį gyvenimą, kai artėju prie jūsų ir leidžiu pajusti savo buvimą. Tačiau tik nedaugelis iš jūsų nori tai sužinoti; likusieji pamažu "miršta" dėl tikėjimo stokos, nes netikėjo Manimi, kai tapau žmogumi Antrojeje eroje. Šiandien jūs vėl abejojate mano žodžiu ir akivaizdžiais darbais, ir bandote mane, nors aš atėjau tik prikelti jus dvasiniam gyvenimui ir supažindinti su tiesa.

40 Mano Dvasia patiria aistrą, kuri nesibaigia. Kiekvieną akimirką Jis yra išaukštintas ant kryžiaus, o erškėčių vainikas puošia mano šventyklas. Mano žaizdos atsiveria ir aš esu iš naujo paaukotas, kad mano pavyzdžiu galėtumėte rasti meilės broliams pamoką ir gyventi amžinai.

41 Šiandien ateinu pas jus Dvasioje ir sakau jums, kad Aš gyvenu amžinai, o jūs dažnai mirštate, nes, nors ir turite Mane aplink save ir girdėjote Mano Žodį, nežinote, kaip jį priimti į savo širdį, kaip tai daro dirva, kai ją apverčia sėjėjas ir palaiko sėklos dygimą. Štai kodėl Mano meilės sėkla nedavė šimteriopų vaisių ir nesidaugino, kaip Mano valia.

42 Šiuo metu aš teisiu gyvuosius ir mirusiuosius. Mano meilės šviesa užlieja kiekvieną dvasią ir visą kūną. "Palaiminti liūdintys, nes jie bus paguosti." Palaiminti nuolankieji, nes jie susilauks šlovės ir pagyrimo.

43 Kai ateis laikas, jūs, mylimi žmonės, pakilsite ir savo broliams apčiuopsite mano šventąjį Žodį. Jūs išsiskirstysite po pasaulį kaip geri mokiniai, ir ši nauja Evangelija, kurią jums palieku, plis. Ši šviesa, sklindanti iš Šeštojo antspaudo, apšvies šio meto žmoniją, ir kartu su ja bus nušviestos paslaptys. Mano mokymas įsiskakins įvairiose tautose, ir visa tai, ko žmonės dar neatrado, jie sužinos per šviesą, kurią suteiks septyni antspaudai. Bet *jūs* kalbėsite apie šiuos gautus mokymus ir mokysite žmones, kaip vykdyti mano įsakymus.

44 Kai Mano vaikai įsigilins į Mano mokymų esmę, jie supras, kad Mano valia buvo susijungti su žmonėmis iš dvasios į dvasią, kad Aš sugrįžau pas juos, nes Mano Sandora yra neišardoma.

45 Niekas negali vadintis gyvu, kas nepažįsta Mano tiesos, arba mokiniu, kuris daro nusikaltimus, nors ir turi šį nurodymą. Aš atėjau sugrąžinti dvasių, kurios pametė kelią, ir išlaisvinti jų iš nežinojimo bei nuodėmės.

46 Apsivalykite kaip Magdaliėtė ir gyvenkite Mano tarnystei. Ji atsivertė iš meilės ir atgailos. Kadangi *pasaulis* nepabudo Mano meilei, pagerbkite Mane (bent jau) *jūs, kurie* Mane išgirdote, vykdydami įsakymą, kuris jums sako: "Mylėkite vieni kitus".

47 Tautos, kurios šiandien kariauja, yra "kvailos mergelės", kurios nenorėjo budėti, o kai Sutuoaktinis pasirodė ir pasibeldė į jų duris, jos užmigo. *Ši* tauta (čia) pajuto Mane ir todėl sugebėjo išsaugoti taiką.

48 Buvau jūsų tarnas, kad išmokyčiau jus nuolankumo. Kada tik teisingai prašėte, Aš jus išpildžiau, jūsų valia yra Mano valia; jūs prašote Mane, kad jums netrūktų maisto, kad Aš neleisčiau jūsų namuose atsirasti nepritekliui, ir Aš jums duodu tai, kas būtina. Aš suteikiu jums viską, ko neprašote, nes esu jūsų Tėvas ir jus myliu. Koks skausmas gali kankinti vaiką, kurio nejaučia tėvas? Kas iš jūsų neturi duonos ir burną, kas yra be drabužių, kas neturi stogo? - Aš saugau visus savo vaikus. Grynas oras jus maitina, o laukai jums siūlo savo sėklas ir vaisius. Netrūksta šaltinio, kuris duotų jums vandens troškuliui numalšinti. Žmogui daviau protą, kad jis galėtų ieškoti gyvenimo priemonių ir gyventi pakankamą gyvenimą atradamas gamtoje tai, kas būtina jo gerovei. Supraskite, kad ne jūs sukūrėte būtybes ir palaikote jų gyvybę, bet Aš jus myliu ir skiriu kiekvienai būtybei jos likimą.

49 Šiuo metu, kai Dvasioje apsireiškiau, kad duočiau jums savo nurodymus, sakau jums: vykdykite Trečiąjį Testamentą, kurį jums palieku. Tegul jūsų dvasia skuba pas Mane, priimkite Mano malonę, kad jūmyse spindėtų Mano šviesa ir jūsų lūpose būtų "Žodis".

50 Nuplaukite save sutaikinimo ir atgailos ašaromis. Padidinkite savo supratimą meldamiesi, kad jūsų išvados būtų teisingos. Tada pajusite ant savęs Mano įkvėpimo šviesą, ir jūsų džiaugsmas bus neišmatuojamas. Gavę šį dieviškąjį įkvėpimą, imsitės kalbėti savo broliams apie Mano darbą, ir iš tiesų sakau jums, kad jūsų žodis bus tiesos liudijimas.

51 Savo mokymą jums atskleidžiau per Žodį, kuris buvo skelbiamas daugelio balsų nešėjų lūpomis, daugelyje susirinkimų vietų, turėdamas vieną ir tą pačią dvasinę prasmę ir tą pačią formą, ir kuris (visuose juose) nurodė tą patį kelią ir vedė į tą patį tikslą.

52 Nė vienas iš tų, kurie Mane girdėjo šiuo metu, negali nemeluodamas tvirtinti, kad nesuprato Manęs, nes kiekvienas, kuris buvo pašauktas, buvo iš anksto paruoštas. Mano žodis yra dieviškas lobis, kurio nenoriu, kad pasiliktumėte tik sau. Netapk turtingu šykštuoliu, nes kitaip, manydamas, kad turi daug išminties, neturėsi nieko. Iš tiesų sakau jums: savanaudiškumas yra tamsa, o sielos tamsa - neišmanymas.

53 Išsamus ir aiškus yra Mano mokymas Trečiojoje eroje, nurodymas, kurį Elijas jums aiškina savo Žodžiu ir kurį, be to, jūsų dvasiniai broliai* savo patarimais padeda suprasti, kad negyventumėte klaidoje. Kuris iš šių nurodymų gavusių Mano mokinių galės jaustis per silpnas, kad įvykdytų Mano įsakymą nešti žmonėms šią žinią?

** Tai susiję su dvasiomis globėjomis, kurioms taip pat buvo leista pasireikšti per savo globotinius.*

54 Noriu, kad išmoktumėte visų būdų ir priemonių, kaip praktikuoti aktyvią meilę, kad man nesakytumėte: "Tėve, kaip Tu gali norėti, kad dalinčiausi savo duona ar pinigais su savo artimu, kai jų taip trūksta?" - Jei nežinote, kaip praktikuoti labdarą, negalite mokyti savo brolių šių mokymų.

55 Iš tiesų sakau jums: jei daug kartų jūsų rankos bus tuščios prieš vargstančiuosius, jūsų dvasia visada ras ką duoti. Jei materialiai neturite kuo pasidalyti su broliais, tegul jūsų dvasia pasiūlo tai, ką turi. Tačiau supraskite, kad jei jūsų labdarą turi sudaryti materialūs dalykai, nevenkite vykdyti savo pareigos, sakdami, kad užteko (gerų) ketinimų. Mokykitės iš savo Tėvo, kuris jums duoda viską - ir dvasiai, ir kūnui. Mokykitės iš Jėzaus, kuris mokė atiduoti viską iš meilės savo broliams.

56 Neškite savo kryžių kantriai ir su meile, kad galėčiau jums pasakyti: Būkite palaiminti!

Kai kurių savo vaikų širdyse matau išiplieskusias audras ir jiems sakau: "Stebėkite ir melskitės, nes audra praeis, ir jūs pamatysite iš naujo šviečiančią taikos vaivorykštę".

57 Rytoj, kai žmoniją apims vargas, dėkosite, nes dėl šiandien patiriamų išbandymų sugebėjote sustiprinti savo dvasią. Jei galėtumėte matyti skausmo, bado ir kančios vaizdus, kurių milijonai gyvena kariaujančiose tautose, nedrįstumėte skųstis; ir iš tiesų sakau jums: net jei daugelis jūsų brolių Manęs ir neglosto, jie bent jau nepiktžodžiauja!

58 Stebėkite ir melskitės, tapkite verti mano malonių ir malda sunaikinkite visa, kas sukelia žmogaus sugedimą.

59 Po artėjančio chaoso žmonės ieškos Mano Tėviškos meilės ir suras Mane, laukdami visų Mano vaikų. Juk Trečiojoje eroje visa žmonija atpažins Mane ir visi dvasiškai susivienys, garbindami Dievą.

60 Žmonės elgėsi kaip "Sūnus palaidūnas", bet kai iššvaistys net paskutinį savo palikimo likutį, jie prisimins savo Tėvą ir sugrįš pas Jį.

61 Perspėju jus visus savo pranašišku žodžiu. Klausykitės jos ir skleiskite ją taip, kad rytoj, kai pamatysite, jog ji išsipildė, suprastumėte, jog tai jūsų Tėvas jus mokė.

62 Kaip toli žmonija yra nutolusi nuo jai gresiančios dvasinės kovos! Kiek daug Mano vaikų, kurių lūpos niekada nėra ištarusios Mano vardo, nustebts išgirdę, kad Jis visur giriamas!

63 Aš jums sakau, kad kalbėtumėte mano vardą tik tada, kai manote, jog tai būtina, kad išmokytumėte savo brolius pagarbos Tėvui.

64 Kai matote, kad visa moralė, dorybė ir teisingumas išnyko iš pasaulio, jums atrodo, kad jo atsinaujinimas neįmanomas, tačiau kaip tik tuo ir atsiskleidžia Mano doktrinos didybė.

65 Tegul jūsų širdyse pražysta mano mokymas. Žvelkite vienas į kitą su meile, padėkite vienas kitam atlikti dvasinę užduotį, palaikykite vienas kitą išbandymuose.

66 Kai būsite pasiruošę vykdydami Mano Įstatymą, Aš duosiu žmonijai ženklus, kurie paskelbs jūsų sąjungą.

67 Kada jūs būsite aprūpinti, kad jūsų broliai savo širdyse pajustų troškimą gyventi šios tautos glėbyje? Supraskite, kokia sunki užduotis ir atsakomybė tenka tiems, kurie išgirdo Mane per žmogiškąjį protą šiuo Mano apsireiškimo metu.

68 Mylėkite vieni kitus, ir pamatysite, kad paskui jus seka didžiulės minios, nes žmonės tik laukia tikro gailestingumo ir meilės pavyzdžio, kad galėtų sekti Mano tiesa. Jei tikėsite savo brolių širdimis, pajusite Mano meilę savo esybėje, ir tada jūsų dvasia negaus didesnio atlygio už ramybę.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 50

1 Kaip skruzdėlytė išskleidžia sparnus, kad uždengtų savo jauniklius, taip ir mano meilė skleidžiasi virš jūsų.

2 Šis jus kviečiantis balsas yra Dieviškojo Mokytojo balsas; šis žodis yra iš To, kuris viską sukūrė. Tas, kuris turi galią viską padaryti, pavers jūsų širdies akmenį meilės ir pakilimo šventove ir įžiebs šviesą ten, kur buvo tik tamsa.

3 Kai kuriuos iš jūsų Mano mokymas pakeis ir parengs eiti ieškoti pasiklydusių dykumoje, nes būtent taip Aš matau žmogaus gyvenimą - kaip dykumą. Kai kurie jaučiasi vieniši tarp milijonų sielų, kenčiantys troškulį ir neturintys, kas jiems pasiūlytų truputį vandens; štai kur Aš pasiūsiu savo naujuosius apaštalus.

Noriu, kad vieni vėl su meile išstartų mano vardą, o kiti su jauduliu išgirstų. Noriu, kad apie tai sužinotų tie, kurie to nežino. Yra žmonių - senų vyrų, moterų ir vaikų, kurie nieko nežino apie Mano egzistavimą. Noriu, kad visi mane pažintų ir žinotų, jog manyje jie turi mylintį Tėvą, kad visi mane girdi ir myli.

4 Turite pasiruošti, nes labai arti akimirka, kai Aš pajusiu save jūsų dvasioje. Aš ateisiu pas jus ir pasibelsiu į kiekvienos širdies duris: Palaimintas, kas žino, kaip man suteikti prieglobstį. Vienų prašysiu duonos, kitų vandens, kaip jums pranašavo mano mokinys Jonas: "Štai aš stoviu prie durų ir beldžiu. Jei kas išgirs mano balsą ir atidarys duris, aš įeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su manimi.

5 Supraskite, kad iš jūsų prašysiu ne materialių dalykų, bet jūsų dvasios meilės darbų. Nes Mano alkis ir troškulys yra, kad jūs mylėtumėte vieni kitus ir gyventumėte taikoje.

6 Tegul mano meilė sudygsa jūsų širdyse ir kartu su ja numalšina troškulį, kuris alina šią žmoniją.

7 Aš nepavargstu tavęs laukti, bet tu pavargai nuo ilgų klajonių, nes tavo (vystymosi) kelias buvo ilgas. Tegul niekas nebijo sekti paskui mane, nes aš būsiu jo atrama.

8 Kovokite, kad žmonija taptų dvasingesnė. Kai pamatysite, kad tai įgyvendinta, dėkositės savo Tėvui. Bet jei jums nesuteikta tai patirti, nebijokite, leiskite pasėti sėklą. Nes jei nesulauksite vaisių čia, juos gausite gyvenime, kuris jūsų laukia. Koks bus tas gyvenimas? - Nesijaudinkite, tikėkite ja, nes ji yra be galo graži ir tobula už tą, kurioje gyvenate šiandien. Jūsų kalboje nėra žodžių, galinčių apibūdinti ar išreikšti Dieviškąjį gyvenimą, ir jei apibūdinčiau jums tą gyvenimą kokia nors forma, jūs jo dvasiškai nesuprastumėte ir nesuprastumėte. Kiekviename pasaulyje ir kiekviename lygyje, kuri pasieksite, pasakysiu jums tai, ką reikia žinoti. Tačiau šiame pasaulyje turiu jums daug ką atskleisti, kad galėtumėte pakilti iki tų, kurie jūsų laukia, nesuklupdami dėl kelio kliūčių.

9 Noriu, kad žmogus įgytų išminties būti nuolankus ir tuo pat metu labdaringas. Žiūrėkite, kaip daugelis dėl menko žinojimo tampa pasipūtę, pasijunta didūs, paima skeptrą ir vainikuoja save prieš savo brolius. Būkite nuolankios širdies, būkite paprasti ir malonūs, tada jus vainikuosiu, bet ne žmogiškais tuštybėmis. Žmonijai nereikia matyti šio atlygio. - Neieškokite atlygio tarp žmonių, kurie turi labai mažai ką jums duoti. Siekite, kad tas, kuris yra visas teisumas ir turi viską, jums atlygintų.

10 Nesustokite savo gyvenimo kelionėje, neženkite žingsnio atgal. Pagalvokite, kiek kančių ir pergyvenimų atvedė jus iki šio taško. Širdžių žvejys jus išlaisvino ir atvedė į saugią vietą; nesutepkite savęs iš naujo.

Siunčiau jus į žemę, kad išpirktumėte savo nusikaltimus, o ne kad jų padaugintumėte. Nemanysite - nes matote, kad atleidžiu jums kiekvieną nusizengimą - kad Mano teisingumas niekada negalės jūsų pasiekti ir priversti jus pabusti iš svajonės apie didybę. Tegul Mano meilės ramybė atskleidžia jums viską, ką Mano valia nori, kad žinotumėte, kad jums nekalbėtų Mano teisingumo skausmas.

11 Mokykitės, naudokitės dieviškais nurodymais ir leiskite jiems tapti veiksmiais. Tai bus (geriausias) būdas įrodyti, kad mokėtės iš manęs. Bet jei paklausiu jūsų, ką padarėte su Mano meilės mokymu, tikiuosi, kad neatsakysite, jog nesupratote to, ką girdėjote, ir kad jums viskas nežinoma. Jei jūs, kurie girdėjote mano žodžius, savo darbais įrodytumėte, kad mano meilė ir mano teisingumas klaidingi, kokią sėklą paliktumėte žemėje?

12 Šiuo metu Mano valia, kad melstumėtės už pasaulio tautas, už savo brolius žmonijoje, ir Aš pažadu jums, kad nužengsiu pas jus visus kaip "skruzdėlytė"*, kaip jau nužengiau pas jus.

* "Skruzdėlynas" yra poetinis simbolis, reiškiantis Viešpatį, nužengusį pas mus į savo stebuklą, kad mus džiugintų ir saugotų, kaip skruzdėlynas džiugina mus savo giesme ir savo sparnais saugo jauniklius.

13 Su meile ir džiaugsmu matau, kad jūs visi pasiruošėte mane priimti - vieni gerais darbais, kiti - skausmu, treči - dvasine atgaila. Teko keliauti dygliuotais takais, kad pasiektum medį, kuriame gieda giesmininkas, kurio giesmė suteikia širdžiai ramybę.

14 Kai išėjote gyvenimo, patirties ir tobulėjimo keliais,ėjote su savo paveldu, bet dabar, kai išgirdote mano balsą, kuris jus nustebino pusiaukelėje, randu jus be paveldo.

15 Kokį paveldą turi omenyje mokytojas? - Dvasios. Vieni ją prarado, kiti iškeitė į pasaulio tuštybę. Tačiau atėjo akimirka, kai pajutote dvasinių dovanų poreikį ir, neradę jų savyje, ėmėte jų baimingai ieškoti vienu ar kitu būdu. Todėl dažnai vadinu jus "sūnumis palaidūnais", nes esate panašūs į tą, apie kurį kalbėjau savo palyginime.

16 Jūsų širdyse įsirėžė per jas praūžusių audrų žymės, ant jūsų kojų tebėra švieži kelio erškėčių palikti randai, o visoje jūsų esybėje matau gyvenimo, kuris, kaip dabar suprantate, negali būti amžinas, kančias.

17 Tavo dvasia išgyveno ilgą nemigos ir ašarų naktį, bet viltis, kurią davei, kai išėjai Manęs ieškoti, nenuvylė. Graži aušra nustebino tave ir akimirkai apakino tavo dvasią.

18 Pagaliau sūnus palaidūnas, esantis visų šios tautos narių širdyse, sugrįžo į tėvo namus, iš naujo išgirdo Jo balsą ir pajuto, kad jį apima begalinė meilė. Gėda dėl suplėšytų drabužių ir kojų be sandalų išnyko, kai jis pajuto tėvišką bučinį į kaktą kaip įrodymą, kad tėvas, ilgai laukęs sugrįžtančio sūnaus, viską atleido.

19 Štai kodėl šiandien jums pasakiau, kad jūs visi pasiruošėte priimti Mane ir tapote verti Mano globos. Kai pailsėjote ir krūtinėje liovėsi verksmas, jūsų Tėvas, virtęs Mokytoju, davė jums nurodymus, kad galėtumėte pradėti vykdyti užduotį, dėl kurios buvote sukurti ir pasiųsti į žemę.

20 Kas sustiprina savo meilę Tėvui ir tampa Jo mokiniu, tas vėliau nebegali praleisti kelio. Visus juos įsileidžiu į savo šventovę, kad, matydami joje vyraujančią tyrumą ir tobulumą, jie nedrįstų jos suteršti.

21 Neofitą džiugiai jaudina Dieviškojo Mokytojo mokymas, ir, įsigilinęs į Jo mokymo esmę, jis supranta, kad palikimas, kurį, kaip manė, prarado savo gyvenimo kelyje, visada buvo su juo. Tačiau jo akys to nematė ir širdis to nejautė, nes jis buvo kurčias, aklas ir nejautrus savo dvasinėms dovanoms. Vėl sustiprėjęs, saugus ir pasitikintis, jis trokšta - nes myli savo Kūrėją ir jaučiasi Jo mylimas - vėl eiti paliktais keliais. Bet ne tam, kad pasiklystų, o tam, kad juos apšviestų, kad pašalintų erškėčius, surastų pasiklydusius klajoklius ir parodytų jiems kryptį prie to medžio, kur jis pats atgavo gyvybę ir tikėjimą.

22 Palaiminti tie, kurie nenuilstamai ieško tiesos, o dar labiau tie, kurie, ją suradę, nelaiko jos sau, bet neša ją žmonėms, kad jos šviesa nušviestų savo brolių kelią.

23 Aš jus pavadinau "darbininkais", ir jūs galite būti tiesoje. Daviau jums laiko, sėklų, vandens, laukų ir įrankių.

24 Paprastas yra simbolis, kuriuo kalbu su jumis, kad galėtumėte suprasti viską, ką noriu jums pasakyti šiuose mokymuose.

25 Aš palieku ant jūsų dvasios savo meilės rasą, kuri daro jus vaisingus ir jus glosto. Nei kalnuose, nei slėniuose, nei gėlėse neleidau tekėti tokiai didelei malonei kaip ant tavęs. Mano meilė visada bus su jumis, bet šis Žodis, kurį dabar jums duodu tarpininkaujant žmogiškajam intelektui, nebus su jumis amžinai.

26 Klausykitės mano žodžių ir saugokite juos savo širdyse. Jei nesuteikiau žmonijai, kad grįžčiau į žemę kaip naujas žmogus, kaip trokšta ir įsitikinę daugelis, nesuteiksiu jums, kad ir toliau girdėtumėte mane šiuo pavidalu pasibaigus nurodytam laikui, t. y. 1950 metų pabaigoje. Šiandien jūs dar nežinote, ką esu jums paruošęs po to laiko.

27 Aš jums padėsiu gydyti ligonius, guosti našles ir našlaičius, atversti nusidėjėlius autoriteto žodžiais, gydyti raupsuotuosius ir pripildyti jūsų brolių dvasinį kelią šviesos.

28 Dar kartą palieku jums gyvenimo, meilės ir dvasingumo sėklą. Daugiau gyvenime nepraraskite savo palikimo.

29 Palieku jums savo ramybę, nes Aš esu ramybė, kuri skleidžiasi po pasaulį kaip sparnai, kuriais skruzdėlytė dengia savo jauniklius lizde. Kada dvasiškai būsite kaip ramybės skėriai?

30 Leidžiu jums gimti šiame meilės lizde, kur jums niekada netrūko maisto ir kur Mano nurodymai pripildė jūsų širdis džiaugsmo. Tu vis dar silpnas, tavo sparnai dar neužaugę, tavo plunksnos negausios. Tačiau ateis diena, kai pasijusite pakankamai stiprūs, kad galėtumėte pakilti į orą, įveikti atstumus ir drąsiai įveikti siautėjančias audras. Nesielkite kaip tie, kurie norėjo anksčiau laiko palikti lizdą ir nukrito

ant žemės, nes dar nemokėjo plakti sparnais. Palaukite, kol parodysiu jums kelią, tada nebesuklysite. Kaip didelis būrys skėrių išsiskirstysite, pasiimdami su savimi alyvmedžio šakelę kaip taikos simbolį, ir medžių lapuose susikursite naujus lizdus.

31 Klausiate Manęs, kodėl atėjau pas jus šiuo metu, ir Aš jums sakau: argi jūs nesuvokiate visko, kas vyksta jūsų aplinkoje? Argi nežinote, kad tai, kas neseniai įvyko pasaulyje ir kas vyksta dabar, reiškia Mano atėjimo ir buvimo tarp žmonių skelbimą?

32 Pažiūrėkite, kaip karas užvaldė pažangiausias tautas, kaip nedorybė pasiekė aukščiausią išsivystymo lygį. Melas priimamas kaip tiesa; mokslas, atskleidęs žmonijai didžiules paslaptis, leido jomis pasinaudoti naikinant. O kiek daug nesažiningos veiklos pasaulis pripažino gera! Kaip tik tada aš pasirodysiu jums, kad apšviečiau jūsų protus ir sustabdyčiau jus nuo beprotiško bėgimo į bedugnę.

33 Aš kalbu su jumis savo amžinąja tiesa ir sakau jums: Jei ieškote malonumo ir trokštate mokslo, rasite manyje tikrąjį mokslą ir tikrąjį malonumą.

34 Kokia maža jūsų planeta, o kaip toli vienas nuo kito gyvenate! Kiek daug nesantaikos jūsų pasaulyje!

35 Žmogus nebėra neišmanėlis, jo dvasinis ir intelektualinis išsivystymas didelis, todėl ir jo atsakomybė šią išbandymų valandą labai didelė. Šių laikų žmogus galbūt sakys, kad nepažįsta mano įstatymų ir mano teisingumo. Tačiau tai nėra tiesa, nes jis turi savyje šviesos dvasią. Įstatymo pažeidimų priežastis yra ta, kad dvasia pasiduoda pasaulio pagundoms ir malonumams, kuriems jis atiduoda savo dvasines dovanas ir prieš kuriuos palenkia savo kaklą.

36 Žmonija, iš meilės jums Aš nusileidau ir materializavausi šiuo pavidalu. Mano Dvasia nusileidžia į bedugnes, o Mano pagalbos ranka tiesiasi gelbėti paklydusios avies. Aš mokau jus melstis ir prašyti dvasia, o ne lūpomis, nes ne kūnas turi prašyti, o dvasia žino, ko reikia abiem. Daviau jums kalbą, kad galėtumėte bendrauti su savo broliais.

37 Dvasios kalba pranoksta jūsų kalbą ir mąstymą. Kaip kūnas gali išreikšti tai, ką jaučia dvasia? Visada šios išraiškos bus skurdžios, ir netobulos šios išraiškos maldoje. Visada iš tavo akių trykštanti ašara, kurios dažnai niekas nemato, geriau kalbės Tėvui - tavo krūtinėje duslus verksmas, skausmas, kurį tu tyliai atneši Man ir kantriai ištveri, arba tavo geri darbai, kurių dvasinis turinys kyla pas Mane, kaip gėlės skleidžia kvapą.

38 Savo buvimą tarp jūsų įrodinėju savo mokymo faktu. Kas nors gali pasakyti: "Mokytojau, sunku praktiškai įgyvendinti Jūsų mokymą, galbūt jis netinka mūsų materialistiniams laikams." Bet sakau jums, kad tas pats buvo pasakyta apie Mano Žodį Antrojoje eroje, tačiau pagonys ir stabų garbintojai buvo tie, kurie greičiausiai atsivertė į Jį.

39 Kaip jums pranešiau apie šiuos didžiųjų kančių laikus, taip ir sakau, kad kai sąmyšis baigsis, tarp žmonių įsivyras harmonija.

40 Arogantiškieji, save laikantys didžiais, neturintys meilės ir teisingumo, bus kurį laiką sulaikyti pomirtiniame gyvenime, kad žemėje galėtų vystytis gėris, taika ir teisingumas, o tarp jų augtų dvasingumas ir geras mokslas. Juk jums nereikės gyventi mistinio* gyvenimo, kad man patiktumėte, ir niekas nebus verčiamas sekti manimi. Juk darbų, kuriuos man siūlote per prievartą, aš nepriimsiu. Mane pasiekia tik geros valios aukos, nuoširdūs impulsai, spontaniška meilė. Aš taip pat nenoriu, kad tarnautumėte Man iš bausmės baimės. Laikas žinoti, kad Dievas savo vaikų nebaudžia. Todėl daugiau manęs nebekaltinkite savo blogais sprendimais (apie Mane).

* *Visiškai pasinėręs į dvasinius dalykus ir atsitraukęs nuo pasaulio.*

41 Niekada neleiskite, kad jus vestų savanaudiški interesai, ir neduokite nieko, nes iš anksto galvojate apie atlygį, nes tai nėra nei meilė, nei gailėstingumas. Jūsų dvasia nesitiki, kad už savo gerus darbus pasaulyje gaus meilę kaip atlygį, nes jūs atėjote į žemę ne meilės *skinti*, bet jos *sėti*. Derlius nėra iš šio pasaulio.

42 Tie, kurie įvykdė savo užduotį šiame gyvenime, paliko jį su ramybe širdyje, su šypsena lūpose, kupini pasitenkinimo ir nuolankumo, ir palaimino visus, negalvodami apie visą skausmą, kurį gavo už pasėtą meilę. Aš esu tobulas ir teisingas atlygis už jūsų darbus. Neužmirškite, kad jums pasakiau: "Visa, ką darysite savo broliams, darysite ir man".

43 Jei dėl trumpo atgailos ir dvasinio pakilimo akto Mano dieviškasis spindulys nusileidžia ant šių kūnų (balso nešėjų) ir ant jų lūpų uždeda žodį, išreiškiantį Mano dieviškąjį pamokymą, kuris jus jaudina ir verčia drebėti iš savo meilės, - ką Tėvas jums duos tik tada, kai kupini nuopelnų savo dvasioje atsidursite tame kitame pasaulyje?

44 Netgi sakau jums: prašykite manęs mano skeptro, ir aš jums jį duosiu! Taip, Mano vaikai, mokėkite prašyti, ir viskas jums bus duota, nes jei vieną dieną tapsite verti Mano skeptro, Aš jums jo neatimsiu. Tačiau noriu, kad teisingai suprastumėte šį žodį, kad nesusipainiotumėte.

45 Daugelis pasaulyje pripažintų išsilavinusių žmonių negalės atpažinti Manęs šiuo pavidalu ir neigs Mane. Bet tuo nesistebėkite, nes aš jums tai jau seniai paskelbiau, sakydamas: "Palaimintas būk, Tėve, kad apreiškei savo tiesą nepilnamečiams ir paslėpei ją nuo mokytų ir protingų". Tačiau taip yra ne todėl, kad Aš nuo ko nors slepiu savo Tiesą, o todėl, kad tie, kurių protas neapkrautas, savo (dvasiniame) skurde ar menkume gali geriau Mane pajusti, o tie, kurie apdovanoti, kurių protas pilnas teorijų, filosofijų ir tikėjimo doktrinų, negali Manęs nei suprasti, nei pajusti. Tačiau Tiesa, kuri skirta visiems, ateis pas visus nustatytu laiku.

46 Daugelis ateis ir sakys jums, kad ne Aš jums kalbu, kad tai ne Mano Dieviškoji Būtybė, kuri išsilieja šiame Žodyje. Tuomet kai kurie iš jūsų suabejos ir sielvartaudami man sakys: "Mokytojau, kaip tai įmanoma, kad *aš* praradau tikėjimą ir (dabar) turiu toliau gyventi be Įstatymo ir be Dievo?" Bet iš tiesų sakau jums: kas mane pajuto ir patyrė, nebegali manęs paneigti.

47 Idėjų ir tamsių jėgų audra jau seniai suskaldė žmones. Šiuo metu juos suvienys šviesos audra. Babelio bokštas, kurį pastatė žmonės, buvo sugriautas, tačiau tautų ir rasių širdyse tas išdidumo bokštas ir toliau augo. Ją sugriauti gali tik dvasinė audra, kuri dabar pradeda drebinti jos pamatus ir sienas. Bet kai tas bokštas bus sugriautas, jo vietoje iškils kitas, kuris negalės būti sugriautas, nes jo tvirti pamatai bus ne susiskaldymo, o brolybės ir harmonijos.

48 Kad padėčiau jums suprasti Mano mokymą, sakau jums: priimkite Mane į savo širdį, kad suprastumėte mokymą, kurį jums apreiškiu šiuo metu. Žodis, kurį jums duodu, yra Naujasis Testamentas, vedantis jus į amžinąjį gyvenimą. Palaimintas tas, kuris atpažįsta aukštąsias šio Žodžio vertybes, nes tada jis atpažins aukštąsias vertybes, egzistuojančias anapusiniame pasaulyje.

Nereikalaukite įrodymų, kad galėtumėte tikėti, nes imituotumėte senovės pagoniškas tautas, o dabar kiti laikai. Nespauskite savo materializacijos ir abejonių taip toli, kad neigtumėte savo pranašus ir net juos žudytumėte, kaip darėte Pirmoje eroje.

Iš naujo gimėte kūne, kad evoliucijos kelyje žengtumėte žingsnį į priekį, o ne sustotumėte ties ta pačia pamoka. Jei Mano naujasis mokymas yra gilesnis, žiūrėkite, kaip Aš pats jums jį paaiškinu, kad jį suprastumėte.

49 Jūs visi gaunate tą patį mokymą, bet ne visi turite vienodą reinkarnacijų skaičių. Jūs gyvenate Trečiojoje eroje, tačiau kai kurie vis dar nežino, kurioje eroje gyvena, nežino, kas yra tiesa ir kuris kelias yra teisingas.

50 Dabar yra šviesos ir dvasios metas, tačiau daugelis vis dar nepažįsta tikrojo Dievo garbinimo. Vieni nė kiek nebijo mano teisingumo, kiti klaidingai ir nepagrįstai bijo Dievo.

Aš sakau savo mokiniam, kad žmogus bijotų savęs, nes *jis yra tas, kuris* dirba, kuris stato arba griaua. Kokie neteisingi jūs pasirodote savo Tėvui, kai, patirdami didelį skausmą, sakote man: "Viešpatie, kodėl mane baudžiate?" - Aš nededu savo vaikams ant galvos erškėčių vainiko ir neuždedu jiems ant pečių sunkaus kryžiaus. *Jie* patys save smerkia, karūnuoja ir vargsta.

51 Jėzus, teisusis, priėmė karūną, kurią Jam skyrėte, ir kryžių, kurį Jam uždėjote, nes Jo auka ir kraujas buvo vieninteliai dalykai, verti savo pavyzdžiu nužymėti kelią, kuriuo turite eiti, kad apsivalytumėte nuo nuodėmių.

52 Aš esu jūsų teisėjas, bet mano nuosprendis, kuris yra neatšaukiamas ir nenugalimas, kyla iš meilės. Šiandien aš teisiu gyvuosius ir mirusiuosius, bet išmokite suprasti, kas yra gyvieji ir kas yra mirusieji. Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas, prikeliantis naujam gyvenimui tuos, kurie buvo mirę tiesai. Aš ateinu kaip Karalius, bet nenešioju tuštybės karūnos, nes Mano karalystė yra nuolankumo karalystė. Daugeliui aš esu mirusysis, kuris prisikelia, nes Dvasioje atėjau į žmonių iš naujo pasakyti jai, kad "mano karalystė ne iš šio pasaulio" ir kad norint išgirsti savo Karaliaus ir Viešpaties balsą reikia pakelti dvasią, kad Jį pasiektume.

53 Kas gyvendamas žemėje pasidavė pagundoms ir buvo pasaulio bei aistrų vergas, tą mirtis nustebins be jėgų ir be sielos vystymosi - jis tarsi nešiojasi mirtį savyje.

54 Pasaulyje įsitvirtino blogis, kuris garbinamas visais įmanomais pavidalais. Iš gėrio tyčiojama ir su juo kovojama, tarsi jis būtų žalingas ar nenaudingas. Bet kai Mano balsas iš begalybės kviečia jus ateiti pas Mane gerumo keliu, kuris vienintelis veda pas Mane, taip yra todėl, kad Aš esu jūsų Kūrėjas ir kad jūs priklausote Man. Jei jūsų ieškau, tai tik todėl, kad jus myliu ir nenoriu, kad kas nors prarastų palaimą, kurią visiems esu paruošęs. Atėjau kaip vagis, kad nustebinčiau tave, bet tai, ko ieškojau, yra tavo dvasia. Kadangi mačiau, kad nešiojate sunkų kryžių, man nereikėjo savo sprendimu didinti jo svorio, bet Aš jums padėjau jį nešti.

55 Iš tiesų sakau jums: *dar* negaliu iš jūsų reikalauti tobulų darbų, nes gimėte nuodėmėje ir gyvenate nuodėmėje. Tačiau užtikrinu jus, kad savo žodžio galia padarysiu, jog dorybės kils iš jūsų širdžių. Jūsų dvasioje esančios dovanos, kurios, žmonijos manymu, buvo būdingos tik teisiesiems ir kitų laikų pranašams, dabar pasirodo net didiesiems nusidėjėliams, ir šių dovanų dėka žmonija bus išgelbėta.

56 Trokštu Tavo meilės, trokštu Tavo ramybės. Bet jei ir jūs esate išalkę ir ištroškę, ką galite man duoti? Jūsų dvasinė misija yra taikos misija. Stebėkite ir melskitės, kad galėtumėte įgyvendinti šią mano jums patikėtą dovaną. Kasdien trumpai pasimelskite, o likusį laiką skirkite dvasinėms ir materialinėms pareigoms atlikti.

57 Pasakykite žmonėms, kad aš nušviečiau nusidėjėlių kelią, kad jie išvengtų pražūties. Aš ateinu ieškoti pražuvusiųjų, nes teisieji jau yra su manimi.

58 Išmokysiu jus eiti per pasaulį švelniai ir kartu tvirtai. Kai tuo metu prasidėjo Mano apsiareiškimas, kas galėjo jums pasakyti apie visas dvasines malones, kuriomis galėsite mėgautis?

59 Jūs tyrinėjote praėjusių laikų pranašystes ir radote, kad buvo paskelbtas naujas Mano apreiškimas. Tačiau kai jums apsiareiškė Marija, jūsų dangiškoji Motina, kai kurie stebėjosi: ar Marijos buvimas taip pat turėtų būti išpranašautas? - Iš tiesų sakau jums, jei teisingai aiškintumėte apaštalo Jono pranašystes, sužinotumėte, kad *jos* "buvimas" taip pat turėjo būti šiuo metu.

60 Kiek daug žmonių, priklausančių šiai tautai, net neieškojo Raštų, nes jų dvasios įkvėpimas ir širdies tikėjimas jiems giliai širdyje sakė: "Tai Dieviškasis Mokytojas". Ji yra mūsų dvasinė Motina.

61 Iš tiesų sakau jums, kad visur, kur tik pasirodys mano Dvasia, bus Marijos motiniškas švelnumas ir gerumas.

62 Kodėl daugelis ją neteisingai įvertino? Pagalvokite: jei ji būtų gyvenusi tik kaip moteris ir jos misija būtų apsiribojusi tik kūno, kuriame apsiareiškė "Žodis", gimdymu, Aš nebūčiau palikęs jos kaip motinos jums kryžiaus papėdėje ir Mano mokiniai nebūtų žvelgę į ją kaip į savo motiną po to, kai Mokytojas iškeliavo.

Dabartiniu metu, kai dalis žmonijos neigia jos tyrumą ir dieviškumą, o kita dalis pripažįsta ją kaip Visuotinę Motiną, garbindama ją fanatiškais, neišmanėliais ir stabmeldžiais kultais, siunčiu jums savo šviesą ir suteikiu jums jos buvimą, kad per Jos Žodį, skleidžiantį motinišką esmę, begalinį švelnumą ir dieviškąją paguodą, išeitumėte pas žmones ir savo širdyse nešiotumėte šventovę, kurioje jūsų švelniausia auka būtų tai, ką pašventėte savo dangiškajai Motinai. Tuomet jūs teisėtai nešiosite trinitorių-marijonų dvasininkų vardą.

Mano ramybė tebūna su jumis!

51 instrukcija

1 Mokiniai, su kokių džiaugsmu ir švelnumu jūsų širdys šiandien priima Mane! Taip yra todėl, kad anksčiau jūsų Dvasinė Motina buvo tarp jūsų ir apgaubė jus savo Dieviškąja Būtybe.

2 Koks džiaugsmas apims jūsų dvasią, kai ji gyvens už materijos, kuri ją įkalina, ribų, ramybės kraštuose ir visada girdės dangiškosios Motinos balsą kaip dieviškąją giesmę.

3 Tikėjimas ir meilė jūsų Dvasinei Motinai yra sėkla, kurią patikiu jums auginti savo brolių širdyse. Visi tie, kurie dėl mano gailestingumo gavo ženklą ant kaktos, eis pirmyn ir apšvies kelią. Seniai seniai įsakiau toms pačioms dvasioms pažymėti savo namų duris avinėlio krauju kaip sandoros ir apsisvalymo simboliu. Tik Aš vienas žinau, kodėl visada tave paženklinau, tik Aš vienas žinau tavo likimą ir tavo atpirkimo kelią, todėl Mano teisingumas visada tavęs ieško, kad laikytumėsi atokiau nuo blogio.

4 Kai tuo metu Mano balsas pasigirdo tarsi skambantis varpas, jūs iškart atpažinote, *kas* kviečia, ir iškeliavote išgirsti Mane, o vėliau sekti paskui Mane. - Nė vienas iš jūsų nesijaučia karaliumi ar valdovu dėl dovanų, kurias gavote iš Manęs, ar dėl orumo, kuriuo buvote aprengti. Būkite nuolankiausi ir kartu uoliausi (laikydami) Mano Įstatymo.

5 Šiuo dvasinės veiklos laikotarpiu jums padės patirtis, kurią įgijote tobulėjimo kelyje. Kai buvote žemėje, ieškojote patogumų ir malonumų, o kai gyvenote anapus, apsiribojote kontempliatyviu gyvenimu. Tik dabar pradėsite suprasti savo egzistencijos tikslą ir tikrąją savo dvasinės užduoties prigimtį.

6 Kiekvieną dieną žmonės atveria naujus moralinio sugedimo griovius, todėl jūs, Jėzaus darbininkai, turite ten pasėti šią sėklą, kad jūsų gerų darbų pavyzdys liudytų Mano mokymo tiesą ir išlaisvintų jūsų brolius iš "materializmo".

Tegul jūsų gyvenimas visada eina teisingu keliu. Tada, kai mirtis atvers jūsų dvasiai amžinybės vartus, jūsų broliai galės sakyti: "Štai, tai buvo teisusis!" Ir kai ateisite į Mano akivaizdą, Tėvas galės jums pasakyti: "Ateik, gyvensi su Manimi per amžius!"

7 Trečiosios eros dvasinis ganytojas Elijas yra tas, kuriam dvasios buvo patikėtos kaip Viešpaties avys. Jis surinks šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, kuriuos pažymėsiu savo dieviškumo ženklu, ir kai jie bus pažymėti, žemėje įvyks mano teisingumas. Šiandien Elijas uždega šviesą kiekvienoje dvasioje, kad išbandymo valandą niekas nebūtų prarastas.

8 Žmonės, Mano šviesos spindulys tampa Žodžiu per Mano balso nešėjus, kad paaiškintų jums Mano doktriną. Šis Žodis palietė jūsų širdis, parodė kelią, kuris veda į palaimą, ir palengvino jūsų kryžiaus našta. Stiprinkite save mano Žodyje, kad drąsiai atlaikytumėte išbandymus ir su meile bei švelnumu jį įgyvendintumėte. Nebijokite palaidų žmonių kalbų - nepamirškite, kad turite būti labai išbandyti.

9 Būtina, kad žmonija iš naujo sukiltų prieš Mane, būtina, kad žmonės išžvalgytų Mano darbą. Tik taip jie galės atrasti tiesą ir teisingą įstatymą, tik taip galės atrasti Mano buvimą ir aiškiai atpažinti Mano išmintį bei meilę.

10 Šiame mūšyje turite atlikti labai svarbią užduotį. Tačiau nemanokite, kad esate mano įstatymo savininkai, nes įstatymas esu aš, o jūs esate tik jo aiškintojai.

11 Džiaukitės, kad neturite didingų šventyklų, kurias kas nors galėtų sugriauti, nes savo susirinkimus galite rengti tiek paprastame kambaryje, tiek slėnyje ar ant kalno. Ten, kur mano vaikai susirenka ir mane šaukiasi, aš būsiu su jais. Taip pat sakau jums, kad jokia žmogiška jėga nesustabdys šio Žodžio, kuris ateis be pertrūkio iki Mano Valios nustatytos dienos. Ir jei iki to laiko žmonės užčiauptų Mano mokinių lūpas arba juos nužudytų, jų lavonai šauktų!

12 Pranašystės, kurias jums daviau savo Žodyje, ištikimai išsipildys. Aš jūsų neapvyliu, nedaviau jums akmenų vietoj duonos ar gyvatės vietoj žuvies. Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas.

13 Antroje eroje Aš tik pranešiau jums apie Karalystę, iš kurios atėjau ir į kurią jūs turite įžengti. Dabar ateinu atskleisti jums daugybę šio dieviškojo Tėvo namų grožybių. Šis naujas gyvenimas yra Taikos karalystės, kurią jums pažadėjau, pradžia.

14 Mano pėdsakas buvo aiškiai matomas nuo pirmojo karto. Eikite juo, eikite pirmyn neapleisdami savo kryžiaus, nes be jo negalite būti atpažinti.

15 Ką žmonės sugriovė, aš atstatysiu.

16 Pažinkite Šeštojo antspaudo - knygos, kurioje užrašytas jūsų likimas, - šviesą ir dvasinę prasmę.

17 Duodu jums paguodos žodžių, kitus - pamokymų, trečius - budrumo, o kai kuriuos - ir pasiruošimo, kad jums nieko netrūktų kelioniniame krepšyje.

18 Kiek daug Mano pranašų pranašysčių jau išsipildė! Joelis sakė: "Aš išliesiu savo Dvasią ant viso kūno". Apaštalas Jonas savo pranašiškos vizijos matė šį laiką, ir mano žodis išsipildys per amžius.

19 Dieviškasis žodis skamba šios tautos širdyje. Tu paruošei būstą, o aš esu su tavimi. Tikrojo gyvenimo knyga yra atversta prieš jus, ir kaskart, kai ją studijuojate, gaunate naują mokymą. Tačiau tie, kurie miega apatijos miegu, neturėtų laukti 1950 metų, neturėtų laukti, kol garsiai skambantis varpas paskelbs apie Mano išvykimą, ir tik tą valandą norėtų išsiruošti išgirsti Mane. Jūs žinote, kad po tų metų, kuriuos jums nurodžiau, Mano ir Mano dvasinio pasaulio žodis nebebus girdimas.

20 Aš jus išlaisvinau, o Mano Kraujas buvo meilės, kurią jums jaučiu, simbolis. Nenoriu, kad grįžtumėte į nuodėmę, į tamsą.

21 Artėja pasaulinis aplankymas, ir Aš noriu, kad Mano žmonės būtų pasirengę ir audros metu būtų vilties švyturys, nušviečiantis kelią likimo nuskriaustiesiems. Iš tiesų, iš tiesų trys ketvirtadaliai žemės bus ištiktos kančių, jos bus apvalytos nuo skausmo. Klausykitės manęs, žmonės, nes turite šiuos žodžius perduoti visiems savo broliams.

22 Savo širdyse turėtumėte numarinti savanaudiškumą, kuris jose gali būti, ir užleisti vietą meilei. Ar įmanoma skelbti meilę jos neįdėjant? Prieš užsidėdamas veidmainystės kaukę ant veido, Aš jus mokysiu ir bandysiu, kol padarysiu, kad jūsų širdyse gimtų nuoširdumas.

23 Ateis mano išėjimo diena, ir tie, kurie mokėjo pasiruošti, dvasiškai atsidurs Viešpaties dešinėje. Bet iš tiesų sakau jums: nepaklusniųjų, tų, kurie peržengia uždraustą ratą, bus daug. Tai bus tie, kurie, nors ir daug kartų klausėsi Manęs, nemokėjo naudotis mokymu ar jo suprasti ir dėl savo neišmanymo prašys Tėvo, kad Jis dar kurį laiką būtų su jais, nors Aš daug kartų jiems sakiau: "Mano žodis yra Karaliaus žodis ir niekada nebus atšauktas"; ir: "Greičiau dangus ir žemė praeis arba nustos šviesti Karaliaus žvaigždė, negu neišsipildys nė vienas mano žodis". Todėl sakau jums, kad Mano valia buvo nuo pirmųjų Mano apsireiškimo dienų paskelbti jums apie šio apsireiškimo pabaigą, kad visi žinotumėte ir būtumėte pasiruošę.

24 Elijas paskelbė žmonėms apie artėjančią Mano atvykimą, taip pat Rokės Rojaso lūpomis Jis nurodė 1950 metus kaip Mano išvykimo metus, t. y. kaip apsireiškimo per žmogaus protą laikotarpio pabaigą.

25 Šiuo metu sakau jums, kad Mano pamokos yra toli priekyje, o jūs netrukus atsilikssite. Jei nenorite apsilankymo dieną jaustis silpni, turite skubėti ir stengtis neatsilikti nuo Mano pamokų. Tik taip jausitės pakankamai stiprūs, kad galėtumėte pradėti kitą - dvasios dialogo su dvasia - laikotarpį.

26 Apreiškiau jums dvasinio pasaulio buvimą, kad pajustumėte savo brolių artumą ir priimtumėte jų išmintingus patarimus. Jie atvyko, kad atneštų jums dvasingumą. Kodėl kiekvieną akimirką norėjote juos nuleisti į medžiagą?* Jums nepavyks, bet jūs sukelsite jiems kančią.

** Tai reiškia, kad nereikia jų apkrauti materialiniais, piniginiiais ar verslo reikalais.*

27 Šios dvasios gyvena harmonijoje su Mano Dieviškumu, o *jūs esate* mirusieji, kuriuos jos nori prikelti. Mano balsas nuolat jums sakys: "Pasiruoškite! Jei taip nebūtų, jei nesuvoktumėte, kad gyvenate pavojų ir spąstų laikais, prieš savo akis matytumėte, kaip kyla netikri Kristūs, netikri Elijas ir netikros "šviesos dvasios".

28 Ar norite, kad pasaulis, žmonės ar skausmas išlaisvintų jus nuo jūsų kaltės? Prisiminkite, kad jums sakiau: "Medis pažįstamas iš vaisių", t. y. kad būsite teisiami pagal savo darbus. Palaiminti tie, kurie su atsidavimu ir paklusnumu priiima savo kryžių. Tačiau tarp Mano apaštalų visada atsiras klastingas, savanaudiškas ir netikras mokinys, kuris, jei tik galėtų, iš naujo atiduotų Mane aukos mirčiai, nors nebūtina, kad Aš būčiau materialiam kūne, kad būtų galima Mane nukryžiuoti ar išlieti Mano veidą.

29 Noriu, kad visi būtumėte klusnūs, nenoriu matyti nė vieno, kuris nusipelno šių griežtų žodžių; nes jei jūsų broliai klausinės jūsų apie Mane, nesislėpkite ir neneigkite jiems, kad klausėte Manęs. Juk niekas tegul nenusigręžia nuo manęs išbandymo akimirka, tegul niekas neslepia savo palikimo.

30 Platus yra mano mokymas kiekviename mano mokymo kreipimesi, nes aš noriu jūsų širdyje sukurti dvasinę šventovę, kurioje gyvenu, ir taikos vietą jūsų broliams.

31 Pasinaudokite šiuo laiku, kai Mano Žodis per Balsą nešantįjį glosto jūsų dvasią. Atverkite savo širdį ir laikykite joje šią knygą, nes ateis akimirka, kai pabusite iš gilaus letargo ir atsigręšite į ją ieškodami šviesos.

32 Aš kalbu jums nuo savo meilės kryžiaus. Bet dabar iš mano kūno teka ne kraujas, o šviesa, kurios spinduliai krinta ant žmonių. Daviau jums Žodžio dovaną ir įkvėpimo šviesą. Iš *tavo* lūpų sklis septynių antspaudų paslapties paaiškinimas, kad žmonija pažintų mano tiesą. Šis Žodis, kurį jums duodu, nuims tamsų apnašą nuo žmonių akių. Visos piktžolės bus išrautos, o jų vietoje bus pasėta gera sėkla.

33 Jūs vaikštote kraujo, ydų ir nuodėmių pėdsakais ir keikiate tuos, kurie juos paliko, nežinodami, ar šie pėdsakai nėra tie, kuriuos palikote ankstesniame gyvenime. Todėl šiuo metu nesijauskite laisvi nuo atsakomybės. Tuomet suprasite, kad Mano teisingumas, kad ir koks griežtas ir nepermaldaujamas jums atrodytų, yra tik meilė.

išminties lobį, kurį šiuo metu išliejau per savo balso nešėjus, bet tik po Mano išvykimo 1950 metais jūs suteiksite šiems žodžiams visą jų vertę, kai Mano naktigonės nutils dėl šių dieviškų giesmių.

34 Mano žodis yra karaliaus žodis, Mano valia yra viena, ir kai ateis tas laikas, niekas ir niekas nepakeis Mano įsakymų ir patarimų tvarkos.

Kai kurie sako, kad 1950 m. dar toli ir kad dar yra laiko džiaugtis laisva valia, kad vėliau dar bus laiko atsiversti ir vykdyti Mano įstatymą. Koks vargšas ir neišmanėlis yra tas, kuris taip galvoja ir jaučia! Kas žino, kiek dienų jam dar liko gyventi žemėje? Kas gali pratęsti savo egzistenciją pagal savo valią?

35 Niekas nenori, kad jo siela taptų apgailėtina likučiu, kai nustos egzistuoti jo žemiškasis drabužis; ir nepaverskite savo sielos kenčiančiu šešėliu, nuo durų iki durų ir nuo širdies prie širdies maldaujančiu šviesos, nors Mano Dvasia išliejo ant jos šviesos upes.

36 Klausykitės, naujieji: Mokytojas nori, kad, kai šis žodis nebebus girdimas, jūs taptumėte savo vaikų, naujų kartų, kurias jums patikiu, dvasiniais mokytojais. Jūs mokysite dvasingumo ir moralės, tada jūsų sėkla bus priimta į Mano krautuvę.

37 Antrosios eros veidmainiai fariziejai kiekviename žingsnyje kirsdavo Man kelią, tikėdamiesi rasti trūkumų Mano darbe, melą Mano žodžiuose, bet niekada negalėjo jų rasti.

38 Šiuo metu jūs būsite ieškomi kaip Jėzus, bet kadangi neturite Mokytojo jėgų ir išminties, noriu, kad bent jau eitumėte tikruoju keliu. Po viso to, ką jums kalbėjau, ir laiko, kurį jums suteikiau, jūsų malda turėtų būti beveik sudvasinta. Tačiau jūs dar neįveikėte pasaulio, o dvasia nenugalėjo materijos.

39 Antrojoje eroje ieškojau mokinių ant Galilėjos jūros kranto ir, radęs tuos, kurie turėjo sekti paskui Mane, tariu jiems: "Eikite!" Ir jie sekė paskui Mane. Jie viską paliko, kad sektų paskui Mane. - Miniai žmonių, kurie įtikėjo mano žodžiu, pasakiau: "Kas nori mane išgirsti, išdalykite savo turtą vargšams ir sekite paskui mane. Aš mokau kelio, kuris veda į mano karalystę." Tie mokiniai, vėliau tapę Kristaus skelbtos meilės ir tiesos apaštalais, žinojo, kaip sudrebinti to meto žmonių dvasinius ir moralinius pamatus. Meile ir krauju jie užantspaudavo savo atsidavimo Tėvui darbą. Iš tų minių, kurios manęs klausėsi, ir iš tų tautų, kurios vėliau išgirdo mano mokinius, išėjo tie, kurie buvo ištikimi mano mokymui, kankiniai.

40 Šiandien nereikalauju nei jūsų gyvybės, nei kraujo, nes šiandien gyvenate kitais laikais. Tačiau ar negalėtumėte padaryti kažko panašaus į tai, ką tie žmonės darė su meile, savęs išsižadėjimu ir tikėjimu?

41 Kai kurie man sako: "Tėve, aš pasiruošęs už Tave atiduoti gyvybę", bet aš atsakau: "Ne, mano sūnau, neatiduok savo gyvybės nežinodamas už ką. Verčiau saugokite jį, kad būtumėte naudingi savo broliams, o kai atliksite savo misiją, nuolankiai atiduokite jį man".

42 Šiandien sakote: "Viešpatie, ne vien duona gyvename. Ateik pas mus ir duok mums savo žodį".

43 Savo gyvenimo peripetijų sukuryje jūs prisimenate mane. Jūs esate "stiprūs žmonės", bet didžiausios kančios akimirkomis kreipiatės į Nukryžiuotąjį prašydami Jo stiprybės.

44 Jūs buvote pakankamai stiprūs, kad ieškotumėte Manęs ir sektumėte Manimi, ir jūsų intuicija atvedė jus pas Mane, nors žmonės darė viską, kad paslėptų (tikrojo) Kelio šviesą, Mano pažadą sugrįžti, Mano Antrosios eros pranašystes ir Mano apaštalo Jono apreiškimą.

45 Nepaisant visko, jūs mokėjote atsiriboti nuo stabmeldystės ir fanatizmo ir ginti savo dvasios tikėjimą. Išgirdę, kad Kristus sugrįžo ir dabar moko žmones, atsiliepėte į kvietimą ir pagal Jo apsiireiškimo paprastumą, vietos kuklumą ir paskui Jį sekančiųjų paprastumą supratote, kad tai Mokytojas. Jei jums būtų pasakyta, kad Jis apsiireiškė žmonių rūmuose, nepatikėtumėte, nes Galilėjos rabino nuolankumas dar

neišnyko iš jūsų atminties. Jūs taip pat nebūtumėte galėję to suprasti, jei Jis vėl būtų įsikūnijęs į žmogų. Bet kai pamatėte Jį ateinantį į pasaulį dvasiniu pavidalu, pajutote, kad ši šviesa sklinda iš Šventosios Dvasios, nes žinote, kad Aš neateinu du kartus tuo pačiu pavidalu.

Mokiniai, užčiaupkite ausis kalboms ir nuomonėms, kurias apie jus kuria žmonės; atminkite, kad jie yra paprastų pažiūrų. Tačiau visada būkite pasiruošę, kad jie neužgesintų jūsų tikėjimo šviesos.

46 Atskleidžiu jums paslaptį, kad niekada nenuklystumėte nuo tikrojo gyvenimo kelio, nes šiuo metu pasaulyje nėra žmogaus, kuris galėtų jus nukreipti tiesos keliu. Paslaptis - leisti, kad jus vestų sąžinė, nes joje aš esu.

47 Visi žmonės ir visos tautos turi vadovus, bet jei jų paklausčiau: "Kur jus vedė?", jie visi man atsakytų: "Į skausmą, į bedugnę ir pražūtį".

48 Aš jums išsamiai paaiškinu, koks yra kelias, vedantis pas Mane, ir mokau jus gyventi žemėje tyrai, kad jūsų dvasinis garbinimas būtų malonus ir garsus. Aš jums sakau, kad būtumėte (tikri) žmonės, kad būtumėte dvasininkai, kurie vykdo savo pareigą "Imperatoriumi" ir kurie taip pat žino, kaip vykdyti savo pareigas Dievui.

49 Žmogaus gyvenime galioja dėsniai, kurių turite laikytis, kad būtumėte su juo harmonijoje; gamta reikalauja iš jūsų duoklės. Vykdykite kiekvieną įstatymą taip, kaip jis nusipelno, bet niekada nesuklyskite atiduodami Man duoklę, kuri priklauso pasauliui, ir neduokite *jam* aukos, kuri turėtų būti skirta Man. Suprasti: Kas vykdo abu įstatymus - dvasinį ir materialųjį, tas šlovina Mane ir pasieks Mane.

50 Todėl mano mokymas neapsiriboja vien dvasia, bet yra susijęs ir su žmogaus gyvenimu, su morale, kurią žmogus turi turėti savyje. Jei pasinersite į šiuos mokymus, pamatysite, kad gyvenimas yra vienas, o Kelias - taip pat vienas.

Nesistebėkite, kad sakau jums suteikti šeimoms orumą, kad mylėtumėte savo tėvus, kad vyrai mylėtų vienas kitą, kad vyras matytų moterį ne tarnaitę, bet vertingą draugę, kad moteris matytų vyre savo apsaugą, savo skydą, kad tėvai duotų pasauliui sveikus vaikus, kurie vestų jį gėrio keliu.

51 Nesistebėkite, kai jums sakau: jei imperatorius (t. y. valstybė) reikalauja iš jūsų duoklės už jūsų darbą, pakluskite jam, nes tai taip pat yra žmogui galiojantis įstatymas. Paimkite į rankas darbo įrankius ir išplėskite iš žemės jos lobius bei meilės vaisius.

52 Siekite pažangos žmogaus gyvenime, bet niekada neleiskite, kad jus užvaldytų pernelyg didelės ambicijos, nes tada prarasite laisvę ir materializmas jus pavergs.

53 Į kiekvieną savo veiksma įtraukite tai, ką jums nurodo sąžinė, kad jis būtų teisingas. Gerbkite tuos, kurie jus valdo, klausykite jų raginimų ir bendradarbiaukite su jais visų labui.

Gerbkite savo brolių religinius įsitikinimus, o įžengę į jų bažnyčias nuoširdžiai nusilenkite, žinodami, kad Aš dalyvauju visuose garbinimuose. Neatsisakykite pasaulio, kad sektumėte paskui Mane, ir neatsiskirkite nuo Manęs, motyvuodami tuo, kad turite pareigų pasaulyje. Išmokite sujungti abu įstatymus į vieną.

54 Aš tik išlaisvinu jūsų sielą nuo nenaudingų, netikrų dalykų, kad ji galėtų pakilti virš bet kokios kančios, vergijos ar pažeminimo sunkiuose žemiškojo gyvenimo išbandymuose. Klausykitės mano balso, kuris jums sako: Niekas žemėje neturi galios jūsų dvasiai.

55 Turiu jums taip kalbėti, kad sunaikinčiau blogas Mano doktrinos interpretacijas. Šiandien Aš tai darau per šiuos žmones, per kuriuos apsireiškiu, kurie nėra teisūs, bet kuriuos vis dėlto išsirinkau, kaip buvo Mano valia.

56 Jie žino: Kuo geriau jie pasiruošę ir švaresni, tuo didesnis įkvėpimas ateina į jų protus. Dėl šios priežasties atsinaujina ir tobulėja tie Mano vaikai, kurie anksčiau nusidėdavo ir šiandien stengiasi tapti verti skelbti Mano Žodį.

57 Jei norite siekti tobulumo, jo nerasite tarp balsų nešiotojų. Ieškokite jos dvasine prasme Mano žodyje, ten rasite Mano buvimą.

58 Žmonės, mokykitės praktikuoti gailestingumą įvairiomis jo formomis. Bet neskelbkite savo darbų dėl to, kad siekiate susižavėjimo ar pagyrimo, nes šis atlygis yra menkas, ir taip prarasite didelį atlygį, kurį esu jums paruošęs.

59 Sakau jums ne tik apvalyti savo sielą, bet ir sustiprinti kūną, kad iš jūsų išaugusios naujos kartos būtų sveikos ir jų sielos galėtų atlikti savo sunkią misiją.

60 Melskitės, bet tegul jūsų malda būna trumpa, kad likusį laiką galėtumėte praleisti praktikuodami įstatymą. Prašau jūsų tik penkių minučių maldos, bet per jas atsiduokite man, kad išgirstumėte mano balsą

savo sąžinėje. Iš tiesų sakau jums, kad ne visi budite ir meldžiatės, nes Mano akyla akis prasiskverbė į jūsų širdį, į kurią dažnai net jūs patys negalite prasiskverbti, ir atrado viską, ką joje slepiate.

61 Tai žmonijos teismo metas. Žmogus po žmogaus, tauta po tautos ir tauta po tautos yra teisiami Mano Dieviškumo. Tačiau žmonės to nepastebėjo ir nežino, kokiame laike jie gyvena. Todėl Aš atėjau Dvasioje ir pasiunčiau savo spindulį į žmogaus protą, ir per jį jums atskleidžiau, kas jums kalba, kokiu laiku gyvenate ir kokia jūsų užduotis.

62 Į šios tautos širdį įdėjau savo trijų Testamentų turinį, ir nors žinote, kad turite Tiesą ir Įstatymą, vis tiek neteisingai vertinate vieni kitus. Taip atsitiko todėl, kad virš tautų tvyrančio karo įtaka paveikė ir jus.

63 Su jumis kalba vienintelis egzistuojantis Dievas, kurį jūs vadinote Jehova, kai Jis parodė jums savo galią ir apreiškė jums Įstatymą ant Sinajaus kalno, kurį vadinote Jėzumi, nes Jame buvo mano Žodis, ir kurį šiandien vadinote Šventąja Dvasia, nes Aš esu Tiesos Dvasia.

64 Kaip atsitiko, kad matote tris dievybes, kai egzistuoja tik viena? Jūs visi esate šio Dievo vaikai. Kodėl čia, žemėje, nemokate mylėti vienas kito kaip broliai? Jūs žinote, kad žmonės žudo žmones, kad kraujas teka upėmis, bet žemę užliejęs skausmas nesudrebina jūsų širdžių.

Aš jums pasakiau: "Melskitės, ir jei vykdysite mano įsakymus, jums nereikės bijoti karų, bado, maro ar nežinomų ligų. Bet jei esate laisvi nuo šių negandų, tai tik tam, kad galėtumėte melstis už savo artimą ir juo rūpintis. Neabejokite maldos galia, nes ji yra didžiausias dvasios ginklas.

65 Kvaila žmogaus ranka atvėrė vartus, kurie stabdė žmoniją užgriuvusias apvalymo jėgas ir elementus.

66 Žemės tautos, jūs geriate labai karčią taurę ir jaučiate skausmą iki širdies gelmių, nes patys to norėjote. Pasisemkite kantrybės, kad iš šios patirties pasisemtumėte šviesos ir naudotos savo dvasiai, kai eisite ieškoti tikrojo kelio, kuris nuves jus prie griuvusių šventyklos, kurią jūs sugriovėte savyje ir kurią turite atstatyti, kad joje jums kalbėtų Mano balsas ir jūs vėl galėtumėte turėti Mano Įstatymą.

67 Melskitės ir užsitarnaukite nuopelnų, žmonės, nes jūsų tautos laukia karas. Jūsų laukia dvasinė misija. Neleiskite, kad jus užkluptų badas, ligos ir mirtis. Jei jūsų tikėjimui trūksta stiprybės, turėsite rautis plaukus iš nevilties, kai matysite, kaip žudosi jūsų broliai, kaip jūsų vaikai kenčia badą. Vanduo, kurį geriate, bus kartus, jūsų kalnai ir slėniai išdžius, medžiai neduos vaisių, ir šis kraštas, daugelio laikomas pažadėtąja žeme dėl savo turtų ir gausos, neturės ką pasiūlyti užsieniečiui, kuris į jį atvyksta ieškodamas laisvės ar duonos.

68 Iš tiesų sakau jums: nors Mano paslėptas išminties lobis, kupinas apreiškimų ir gailėstingumo, tik laukia valandos, kai žmonija atkreips savo žvilgsnį į Tėvą ir garsiai bei nuolankiai pasirodys, kad apipiltų ją viskuo, ką esu jai paruošęs, jūs visada metėte iššūkį Mano teisingumui, ir šį kartą Aš priėmiau jūsų iššūkį.

Aš ateinu karingai nusiteikęs, mano galybė didelė, mano kariuomenė gausi, mano ginklai nenugalimi. Galų gale aš nugalėsiu, tačiau pakilsiu ne virš mirusiųjų (nugalėtojų), bet prieš gyvuosius. Nė vieno nežeminsiu; visi pakels veidus, kad šlovintų mano vardą. Todėl tarp jūsų, Mano tauta, noriu matyti vienybę, gailėstingumą, pagarbą ir meilę tarp darbininkų ir tarp bendruomenių.

69 Suteikiu jums šį laiką, kad savo širdyse sunaikintumėte stabmeldystę, fanatizmą, viską, kas nenaudinga ir bloga, kas yra jūsų įpročiuose ir Dievo garbinime. Pajuskite dieviškąjį Žodį, nusileidžiantį ant žmonijos, bet tarp Mano teisingumo jauskite Mano ramybę.

70 O ašarų ir kraujo slėni, kuriame žmonės pasistatė sostus, kad garbintų save, o paskui savo rankomis kasė sau kapus! Aš atėjau išlaisvinti jų iš nuodėmės ir mirties, nes jie patys save surišo ir pavergė. Iš tiesų sakau jums: šis pasaulis nebepriklauso šiems žmonėms, todėl jis kiekvieną akimirką juos atstumia.

71 Žemė, priglaudusi žmones kaip pasiaukojanti ir pakanti motina, nuo šiol kiekviename žingsnyje rodyti jiems kelią, kuris veda ne į jos iščias, bet į Aukščiausiąjį, kur kita Motina, Dangiškoji Motina, laukia atvykstant savo vaikų, kad apgaubtų juos savo apsiaustu, kuris yra amžinas palaimos pažadas.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 52

1 Maitinkite save Mano Dieviškąją Būtybę, būkite stiprūs vykdydami Mano Įstatymą, ir kaip atlygi rasite ramybę ir paguodą savo darbuose. Būkite tikri savo brolių užtarėjai ir savo maldomis bei nuopelnais atneškite jiems Mano Dvasios ramybę. Neatimkite iš savęs Mano malonės šiais pagundų laikais. Stiprinkite savo dvasią, kad iš išbandymų išeitumėte kaip nugalėtojai.

2 Užtarkite ir net užsitarnaukite nuopelnus už tuos, kurie jūsų nemyli. Elkitės kaip Marija, jūsų dangiškoji Motina, dieviškoji Užtarėja, kuri užtaria ir tą, kuris deda į Ją viltį, ir tą, kuris uždaro jai savo širdį, arba tą, kuris neigia jos tyrumą ir dieviškąją prigimtį.

3 Sunkus jūsų uždavinys ir kilnus jūsų likimas, žmonės. Daugiau nenukrypkite nuo kelio, kurį jums nubrėžiau. Aš pastačiau šventovę jūsų širdyse, bet neleiskite, kad joje užgestų tikėjimo liepsna ir kad mirtų jus dvasingumo idealas. Neapgaubk savo šventyklos tamsa, nes jei kas nors beldžiasi į jos vartus, neras ieškomos šviesos ir neišgirs mano balso aido. Nešiokitės Mano Buvimą ir Mano Žodį savo širdyse, ir iš tiesų sakau jums: niekas nesunaikins jūsų šventovės ir neprivers jūsų pasitraukti į šalį. Kas galės sutrukdyti jums Mane mylėti?

4 Mano šviesa šviečia kiekviename prote ir Mano balsas skamba kiekvieno sąžinėje, tačiau žmonės nenori suvokti, kokiais laikais jie gyvena. Būtina, kad "žmonės" pasirūpintų gerosios naujienos skleidimu žmonijai, ir Aš noriu, kad tie žmonės būtų šis žmogus, kurį pasirinkau, kad leistų jiems išgirsti Mano dieviškąjį Žodį.

Kai nuolat sakau jums, kad apsiginkluotumėte, taip yra todėl, kad turite liudyti Mano apsireiškimą per žmogaus protą, ir šis liudijimas neturėtų apsiriboti tik iš Manęs išminktų doktrinų kartojimu, bet turėtumėte liudyti dvasinę galią - ar tai būtų užsispyrusių nusidėjėlių atsivertimas, ar apleistų ligonių išgydymas, ar bet kokie kiti darbai, kurių jus mokiau. Atminkite, kad jei eisite į darbą prieš tai neatnaujinę savo gyvenimo ir nepradėję dvasingumo, būsite panašūs į veidmainius fariziejus, kurie, skelbdami meilę ir gailingumą, puikavosi savo netikromis dorybėmis ir slėpė savo ištvirkimą. Nenoriu, kad tarp mano naujųjų mokinių būtų nenuoširdžių ar veidmainių.

5 Jei karštai trokštate, kad Mano mokymas pražystų žemėje, sėkite jį taip, kaip Aš jums jį perdaviau, ir laistykite šią dievišką sėklą savo gerų darbų vandeniui. Eikite savo keliu pasitikėdami mano apsauga.

6 Kas galėtų jus sustabdyti ar nutildyti, kai imsitės darbo įkvėpti Mano Dieviškosios Šviesos? - Niekas, mano tauta, kaip ir Jo laikais niekas nenutylėjo Jėzaus. Jei Jis tylėjo prieš kai kuriuos nusidėjėlius, tai darė tam, kad duotų jums nuolankumo pamoką, nes savo *darbais* liudijo savo Žodžio tiesą.

7 Žinokite, kiek metų praėjo, per kuriuos Mano žodis skambėjo per šiuos balso nešėjus, ir niekas negalėjo nutildyti dieviškojo balso, sklindančio iš jų lūpų. Iš tiesų sakau jums: 1950 metai ateis be pertraukos. Bet kai tik baigsis tie metai, Mano slavikai nutilis, kad galėtų perduoti Mano mokymus, nes tada bus baigta visa tai, ką Aš turiu jums pasakyti per jų tarpininkavimą šiame Mano apsireiškimo etape.

8 Liudysite mano mokymą darbais, žodžiais ir mintimis, ir niekas nesustabdys šviesos srauto, kurį Aš sukelsiu iš jūsų dvasios. Tačiau ateis ir jūsų tylos valanda: Aš užklijuosiu tavo lūpas ir sugrąžinsiu tavo namo (pas Mane); nes tai, ką turėjau pasakyti tau tarpininkaujant, bus pasakyta iki paskutinio žodžio.

9 Noriu, kad jūs visi susivienytumėte ir nedarytumėte skirtumų dėl to, kad lankote skirtingas susirinkimų vietas. Juk nurodymas, kuris pasiekė visus, yra vienas ir tas pats, šviesa, kuri apšviečia jūsų protus, yra tokia pati ir vieniems, ir kitiems.

10 Daviau jums priemonių ginti savo tikėjimą ir prižiūrėti darbą, kurį jums patikėjau, bet niekada nedaviau jums ginklų, kad galėtumėte vieni kitiems kenkti. Noriu, kad tie, kurie sudaro šią tautą, būtų mano dvasinio reikalo kariai, bet niekada nebūtų jo priešai.

11 Šiuo metu atsivėrė mano širdies slaptavietė, kad dvasiniai vargšai, alkani ir ištroškę teisingumo, taptų dvasinio lobio savininkais. Ar nesidžiaugiate tuo? Argi jūsų širdys nedreba iš dėkingumo, o žmonės? - "Taip", - sakai man. Tačiau noriu, kad tas "taip" būtų ne žodžiais, ne mintimis, bet kad jį išreikštumėte meilės darbais savo broliams.

12 Dabar sakau jums: pailsėkite keletą akimirklų nuo savo žemiškojo triūso. Daug vaikščiojote su skausmo našta ant pečių. Ateikite prie malonės šaltinio ir gerkite šį atperkantį vandenį. Šiuo metu dar esate silpni, bet netrukus tapsite stiprūs, kad galėtumėte kovoti už Mano reikalą ir atlaikyti išbandymus.

13 Apsiaukite sandalus, nes jūsų laukia naujas kelias, kuriame rasite begalę galimybių sėti gailestingumą ir meilę. Jūs vis dar bijote, todėl nenorėjote pranešti žmonijai apie naująjį laiką. - Turite suprasti, kad tai, ką Tėvas įdėjo jums, priklauso jūsų broliams ir kad privalote jiems apie tai pranešti.

14 Šiuo metu aš jums neduoju *naujų* dvasinių dovanų ar gebėjimų, nes tai, ką jūs suvokėte kaip savo nuosavybę, visada buvo jūsų dvasioje. Tačiau laikas bėga, todėl prašau jūsų: Ko laukiate, kad pradėtumėte vykdyti savo užduotį? Ar laukiate, kol netikintys žmonės tyčiosis iš Mano žodžio, iš Mano naujojo pasireiškimo ir visur skelbs klastotes?

15 Tegul Mano mokymai tampa veiksmais ir jais gyvenkite: Iš tiesų sakau jums: piktžodžiaujančios lūpos nutils, tie, kurie buvo maištingi, atidžiai prieš jus, kad sužinotų Mano doktrinos išaiškinimą, ir jie ras labai puikių ir iškalbingų Mano tiesos liudijimų, jei jūsų darbai pasižymės meile ir gailestingumu. Kiek daug iš jų, pamatę, kad gydai ligonius, atves pas tave savo artimuosius, kupini vilties, kad jiems palengvės kančios.

16 Grynai vykdykite mano mokymus, tada jums nereikės slėptis, kad išgydytumėte ligonius. Iš tiesų sakau jums, kad šiuo metu neieškosite katakombų, kad galėtumėte praktikuoti Mano mokymus, bet tai darysite dienos šviesoje. - Nebijokite! Jei jūsų aplinkoje jumis netiki, tiesiog nuvykite į kitas provincijas, kur rasite karštų širdžių.

17 *Jūs* turite pirmieji įsitikinti tiesa, kurią norite skelbti, kad galėtumėte perduoti šį tikėjimą savo broliams. Jei į jūsų mintis įsiskverbtų abejonė, ji būtų tarsi durklas, kuris suduotų mirtiną smūgį jūsų atsidavimui.

18 Per jus jau praėjo trys epochos. Supraskite, kad turite siekti įgyvendinti aukščiausią savo likimą. Pabuskite iš dvasinės inercijos ir tvirtu žingsniu ženkite pirmyn savo evoliucijos keliu.

19 Neklauskite Manęs, kodėl jus vis dar stebina pagundos, nors esate Viešpaties kelyje. Supraskite, kad būtent tada esate labiausiai išbandomi. Todėl visada jums sakau: "Budėkite ir melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundą.

20 Artėja diena, kai jūsų broliai ateis užduoti jums klausimų. Ar tada slėpsite tai, ką jums su tokia meile atskleidžiau? - Savo mokymuose jums nedaviau nieko, ko galėtumėte gėdytis.

21 Nelaukite, kol žemėje padaugės raudų ir pasigirs karo gandai, kad galėtumėte atsigriebti. Kasdien melskitės ir darykite gailestingumo darbus, nes taip neutraluosite blogio galią.

22 Jei kas nors iš jūsų nesiruošia atlikti savo užduočių, tai tik todėl, kad nežino, kokius gebėjimus daviau jūsų dvasiai.

23 Palaiminti tie, kurie moka rasti dvasinę Mano žodžio prasmę, nes jiems atiteks šis paveldas. Dieviškosios tiesos ieškotojai yra tie, kurie visada sekė paskui savo Kūrėją. Šioje nuolankioje apraiškoje jie atras Mokytojo buvimą.

24 Išoriškai mano pasireiškimas šiuo metu gali atrodyti skurdus. Bet iš tiesų sakau jums: Aš pastačiau šventyklą širdyje žmogaus, kuris klauso mano žodžio. Nemanykite, kad tarp tų, kuriuos išsirikau šiam laikui, egzistuoja rangai - visus myliu vienodai. Nemanykite, kad balso dovana, kurią turi tie, kurie perduoda Mano Žodį, pasiekta dėl jų pačių nuopelnų. Ši malonė tokia didelė, kad tik per Mano meilę žmogus galėjo ją priimti.

25 Šią užduotį sunku įvykdyti tam, kuris ją gavo. Didžiulė šio kryžiaus našta, nes nenusigręždamas nuo pasaulio poreikių ir neatsisakydamas savo materialių pareigų, balso nešėjas turi pasiekti tokį sudvasinimo laipsnį, kad galėtų priimti dieviškąjį Mano įkvėpimo spindulį.

26 Būna akimirku, kai stebitės, kad Dievas gali būti su jumis ir apsireikšti su tokia didele meile. Jūsų nuostaba kyla dėl to, kad žinodami savo dėmes ir netobulumus, jaučiatės neverti tokio didingo Tėvo meilės įrodymo. Mano meilė visada jus stebino, nes vertinote *Mane* taip, kaip esate įpratę daryti su savimi. Kodėl manote, kad manyje slypi apmaudas, keršto jausmas ar savanaudiškumas? Aš jums sakau: Kai sąžinės šviesoje (savęs) patikrinimo metu sąžiningai ir nuolankiai išpažįstate savo nusižengimus, jūs tampate verti, kad Aš nusileisčiau ir kalbėčiau jums apie Savo Karalystę, nes jūsų sielvartas dėl to, kad *Mane* įžeidėte, padeda jums apsivalyti.

27 Nesistebėkite, kad mano meilė jus visur lydi, nepaisant jūsų nuodėmių. Jūs visi esate mano vaikai. Šiame pasaulyje dieviškosios meilės atvaizdą turėjote savo tėvų meilėje. Galite nusigręžti nuo jų, nepripažinti jų autoriteto, nevykdyti jų įsakymų, neklausti jų patarimų; savo blogais veiksmais galite sukelti žaizdą jų širdyse, galite sukelti jų akių išsausėjimą nuo ilgo verksmo, baltus plaukus ant jų skruostų

ir kančios žymes ant veidų, bet jie niekada nenustos jūsų mylėti ir turės jums tik palaiminimą ir atleidimą. Bet jei tie tėvai, kuriuos turėjote žemėje ir kurie nėra tobuli, jums davė tokius puikius tyros ir didingos meilės įrodymus, kodėl stebitės, kad Tas, kuris sukūrė šias širdis ir davė joms užduotį būti tėvais, myli jus tobula meile? — Meilė yra aukščiausia tiesa. Dėl tiesos tapau žmogumi ir dėl tiesos miriau kaip žmogus.

28 Šiuo metu iš jūsų nereikalauju kraujo aukos. Tačiau kai kurie atidavė savo gyvybes mano vardu, akimirka apakinti fanatizmo ir gyvenę netyrą gyvenimą. Tokie veiksmai negalės sudaiginti tikrų sėklų, bet ir toliau skatins fanatizmą.

29 Todėl sakau jums, kad kalbėdami pajustumėte savo žodį ir savo širdyje išgyventumėte mokymą, kurį duodate. Niekas geriau nepasakys, kaip jūsų pačių gyvenimas.

30 Mano meilė jūsų nenustebins, bet ir neabejokite ja, kai patirsite, kad pasaulyje dažnai ištuštinate labai karčią taurę. - Žmogus gali nugrimzti gilyn, pasinerti į tamsą arba delsti grįžti pas Mane. Tačiau ateis laikas, kai jie pajus Mane savo esybėje, nebejaus Manęs tolumo, nebegalės laikyti Manęs svetimu ar neigti Mano buvimo, Mano meilės ir Mano teisingumo.

31 Kaip žmogus gali sukurti žemėje dvasinės taikos pasaulį, panašų į Mano karalystės taiką, taip jis taip pat gali dėl savo sugedimo gyventi kaip ydų, nedorybių ir gailėsčio pragare.

32 Taip pat ir pomirtiniame pasaulyje dvasia gali susidurti su tamsos, sugedimo, neapykantos ir keršto pasauliais, priklausomai nuo sielos polinkių, jos nukrypimų ir aistrų. Bet iš tiesų, sakau jums, ir dangus, ir pragaras, kuriuos žmonės įsivaizduoja tik per žemiškus pavidalus ir įvaizdžius, yra ne kas kita, kaip skirtingos sielos raidos pakopos: viena dėl savo dorybių ir išsivystymo yra tobulumo viršūnėje, o kita - tamsos, ydų ir iliuzijų bedugnėje.

33 Teisiajai sielai nesvarbu, kurioje vietoje ji atsidurs, nes visur joje bus Kūrėjo ramybė ir dangus. Kita vertus, netyra ir susipainiojusi siela gali atsidurti geriausiame iš pasaulių, tačiau ji nuolat jaus savyje atgailos pragarą, kuris degs joje tol, kol ją apvalys.

34 Ar tikite, kad Aš, jūsų Tėvas, specialiai sukūriau vietas, skirtas jus nubausti ir taip amžinai atkeršyti už jūsų įžeidimus?

35 Kokie riboti yra šios teorijas dėstantys žmonės!

36 Kaip įmanoma, kad tikite, jog amžinoji tamsa ir amžinas skausmas yra kai kurių dvasių laukianti pabaiga? Net jei jie nusidėjo, jie vis tiek amžinai bus Dievo vaikai. Jei jiems reikia pamokymų - štai Mokytojas. Jei jiems reikia meilės - čia yra Tėvas. Jei jie trokšta atleidimo - štai puikus teisėjas.

37 Tas, kuris niekada nesistengia ieškoti Manęs ir ištaisyti savo klaidų, neateis pas Mane. Bet nėra nė vieno, kuris priešintųsi mano teisingumui ar mano teismams. Tik apsisvalę galite ateiti pas Mane.

38 Mokiniai, jei išgirdę mano žodį jo nesuprantate, išsaugokite jį savo atmintyje, prisiminkite ir įprasmingite poilsio akimirkomis. Tuomet suprasite daugelį dalykų, kurių jus mokiau. Jei nekaupiate žinių, ką galite perduoti miniai žmonių, kurie dar tik ateis?

39 Aš leidžiu jums visiems be išimties ateiti į Mano Buvimą, kad duočiau jums savo mokymus. Prieš patikėdamas jums tarnystę, aš nušluostau jūsų ašaras, užveriu jūsų žaizdas, numalšinu jūsų dvasinį alkį ir troškulį. ir kai jums daviau savo meilės įrodymų ir uždegiau jūsų širdyse tikėjimo ir vilties šviesą, tariau jums: "Jūs visi esate pašaukti, ar norite būti tarp išrinktųjų? Tada kai kurie klausia: "Kur link ir kur mus vedate?" - Tai tie, kurie ilgisi pasaulio ir jo malonumų. Kiti man sako: "Viešpatie, mes neverti vadintis Tavo išrinktaisiais, bet tebūnie mums Tavo valia". - Tai tie, kurie jau yra pasirengę siekti aukštumų.

40 Tiems, kurie seka Manimi, uždedu ant širdies pasaulio taiką, kad jie ją "stebėtų" ir už ją melstųsi. Netrukus tautos siųs savo maldas prašydamos manęs taikos, kurią Aš joms visada siūliau. Anksčiau leisdavau žmonėms paragauti jų darbo vaisių, pamatyti tekančias žmonių kraujo upes, skausmo vaizdus, kalnus lavonų ir griuvėsiais virtusius miestus. Norėjau, kad žmonės suakmenėjusiomis širdimis pamatytų namų griuvėsius, nekaltųjų neviltį, motinas, kurios iš skausmo bučiuoja sudraskytus savo vaikų kūnus, kad iš arti pamatytų visą žmonių neviltį, baimę ir sielvartą, kad savo arogancijoje pajustų pažeminimą ir sąžinę jiems pasakytų, jog jų didybė, galia ir išmintis yra melas, kad vienintelis tikrai didingas dalykas kyla iš Dieviškosios Dvasios.

Kai šie žmonės atvers akis tiesai, jie pasibaisės ne (siaubo) vaizdais, kuriuos mato jų akys, bet savimi pačiais, ir kadangi jie negali išvengti savo sąžinės žvilgsnio ir balso, jie pajus savyje gailėsčio tamsą ir ugnį, nes turės atsakyti už kiekvieną gyvybę, už kiekvieną skausmą ir net už paskutinį kraujo lašą, praliatą dėl jų kaltės.

41 Aš ne tik reikalausiu, kad žmonės atsiskaitytų už tai, ką jie padarė su kitų žmonių gyvenimais, bet taip pat reikalausiu, kad jie atsiskaitytų už tai, ką jie padarė su savo pačių gyvenimais, su savo kūnais. Kas gali sakyti, kad jis atėjo pas mane kaip dvasia kaip tik tuo metu, kai amžinybės laikrodinis turėjo jį pašaukti? - Niekas! - Dažnai sutrumpinate savo egzistenciją dėl ankstyvo senėjimo, kartais esate nužudomi dėl priežasčių, nevertų nė vienos jūsų ašaros ar vieno žilo plauko.

42 Aš esu negailestingas ir tobulas teisingumas, kylantis iš tyriausios meilės, kuri yra jūsų Kūrėjas, ir prašau tik to, kad nusigręžtumėte nuo pasaulio malonumų ir išgirstumėte mano žodį. Mokytojas mielai atverčia savo tobulų mokymų knygą, kad pradžiugintų jus nauja pamoka. Kaip dažnai nors vienas Mano mokymas galėjo jus išgelbėti. Šiuo metu jūsų dvasia prabudo ir pajuto įgaliojimus, kuriuos gavo iš savo gyvenimo pradžios.

43 Supratau, kad jūsų širdyje yra tuščios sėklos, kurią ji surinko žemėje, bet dabar ji turi būti paversta klėtimi, kurioje kaupsite gerus savo meilės darbų vaisius.

44 Tarp daugybės žmonių yra didžiųjų nusidėjėlių, tų, kurie savo sielą paskandino aistrų purve, kurie apiplėšė (kitų) garbę, kurie pažemino senolių žilus plaukus, kurie pavogė svetimą turtą, kurie sutepė vaiko nekaltumą ir fiziškai ar morališkai nužudė savo artimą.

45 Yra tokių, kurie mane išgirsta, kurie išniekina namus, pažeidžia dieviškuosius ar žmogiškuosius įstatymus, gesina širdžių tikėjimą. Bet kai jie išgirsta Mano žodį, paliečiantį jautrias jų širdžių stygas, jie sako: "Tai kalba Teisėjas, bet su koku gerumu Jis padeda mums suprasti mūsų klaidas, su koku švelnumu mus moko ir taiso." Kai tos širdys palieka susitikimo vietą, kurioje išgirdo šį balsą, joms atrodo, kad mato gyvenimą ir visa, kas jį supa, apšviestą ne tik materialios šviesos, bet ir perpildytą dieviškosios šviesos, kuri kalba žmogui visur kūrinijoje. Tuomet apšviesto žmogaus akyse pasirodo nuostabus gyvenimas, kuriame jis matė tik materiją, kūniškus malonumus ar nuodėmes. Prieš jo dvasią iškyla egzistencija, apie kurią jis nė neįtarė - kupina apreiškimų, pažadų ir įkvėpimų. Tai meilės, ne tik žodžio, stebuklas, nes kaip dažnai žmonės kalbėjo rafinuočiau ir tobuliau už šiuos nuolankius ir neraštingus balso nešėjus, per kuriuos Aš apsireiškiu. Tačiau dvasinė prasmė, kurią įgauna kiekvienas iš šių žodžių, gali kilti tik iš Dieviškosios Meilės.

46 Nedaugelis yra girdėję Mano žodį tokiu pavidalu, bet iš tiesų sakau jums: visi žmonės girdi Mano balsą šventovės tyloje, esančioje jų sielose, net jei jų protui nepavyksta suvokti šių įkvėpimų ir jų lūpos nežino, kaip išreikšti visa tai, ką jie nuolat gauna per savo dvasines dovanas. Kai būsite pasirengę, suprasite šią tiesą.

47 Šiame Trečiajame laike Elisas yra Ganytojas, kuris diena iš dienos gelbsti jus nuo pavojų. Jis yra tas, kuris pasiekia jaukų tavo miegamojo kampelį, kai meldiesi, kuris stovi šalia tavęs "dykumos vienvėje" ir kuris lydi tave "ilgose dienos kelionėse". Visur, kur tik jums reikia, kad kas nors jus apgintų ar suteiktų drąsos, yra Elisas, Trečiosios eros dvasinis ganytojas.

48 Jei norite sužinoti, kur gyvena Elisas, pasakysiu jums, kad dvasinėje karalystėje. Kas iš jūsų gali pakilti, kad jį pamatytų? - Kol kas niekas. - Štai kodėl jis ateina pas jus, kad paruoštų kelius, vedančius į jūsų širdį, kad vėliau Mokytojas galėtų ateiti ir apšviesti visą jūsų esybę. Tačiau nemanykite, kad Aš nužengiu pas tuos, kurie ieško Manęs tyriau ir tobuliau; ne, Aš ateinu pas kiekvieną, kuris ieško Manęs - pas tą, kuris klūpo prieš savo stabą, pas tą, kuris suvokia Mane formomis ar sampratomis, labai nutolusiomis nuo tiesos. Kiekvienas ieško Manęs pagal savo dvasios pajėgumą, ir Aš neužgesinsiu tikėjimo liepsnos, kurią jie turi slapčiausioje savo esybės dalyje dėl Dievo buvimo.

49 Mano valia, kad šiais laikais žmonės galėtų bendrauti su savo Viešpačiu iš dvasios į dvasią, kad žmogaus širdyje atsirastų tikra šventovė, kurioje jis girdėtų Tėvo balsą.

50 Kad pasiektų šį dvasinio tobulėjimo lygį, žmonės turės dalyvauti didžiuosiuose religijų mūšiuose, kurie pažadins užmigusias dvasias, o šios išvys tiesos šviesą.

51 Ar nemanote, kad atėjo laikas žmonėms garbinti ir atiduoti duoklę savo Dievui, savo Kūrėjui, vertą to, kuris ją priima, ir to, kuris ją aukoja?

Jei studijuosite ir stebėsite įvairias gamtos karalystes, jose rasite begalę pavyzdžių, pamokymų ir palyginimų, kuriuos verta imti pavyzdžiu. Aš nesakau, kad žemesnės būtybės turėtų būti jūsų šeiminkai. Bet aš jums sakau, kad gamta, visas gyvenimas yra knyga, kurios autorius yra Dievas. Aš atvėriau tą knygą žmonių akivaizdoje, kad jie joje atpažintų mano tobulumą, mano meilę ir mano teisingumą - ne žodžiais, bet darbais.

52 Neieškokite Manęs klaidingo mokslo knygoje ar savo teorijose, kurios paprastai yra klaidingos dėl materializmo, kuriame gyvenate. Jums jau buvo suteikta galimybė visiškai naudotis savo laisva valia visais atžvilgiais. Šiandien liepiu jums neskubėti ir kelias akimirkas pamąstyti apie savo gyvenimo patirtį, apie viską, ką matėte, jautėte ir patyrėte ilgame kelyje, kuriuo keliavote. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas pasinaudos šia (žinių) šviesa, tas ras tiesos kelią, kuris nuves jį prie jo paties kilmės. Kelias esu Aš; kas jį pažino, tas pažino Mane. Aš esu kelio pradžia ir pabaiga. Aš esu Alfa ir Omega.

53 Aš esu Paprastumo Mokytojas, kuris kalbasi su jumis kaip geras draugas pačia žinomiausia kalba, kad nušviestų jums paslaptis ir atskleistų paslaptis, kurios iki šiol buvo paslėptos nuo jūsų žmogiškojo pažinimo.

54 Suteikite savo dvasiai galimybę atsigaivinti kontempliuojant Dieviškumą ir taikant jai vadovaujančius dėsnius. Nelaikykite šio gyvenimo vienintele gerovės priemone, o fizinio darbo - vienintele priemone. Neapsiribokite vien savo šeimos meile, nes jūsų sritis yra platesnė. Savanaudiškumas nėra Dievo sėkla.

55 Žmonės taip pamilo šį gyvenimą, kad, atėjus valandai jį palikti, jie maištauja prieš mano valią ir nenori išgirsti mano kvietimo. Jie atmeta Mano karalystės ramybę ir prašo Tėvo dar vieno laiko žemėje, kad ir toliau galėtų turėti savo laikinąsias gėrybes.

56 Tapkite jautrūs, kad pajustumėte dvasinį gyvenimą ir nesitenkintumėte savo vystymosi pradžia - nes tai yra šis gyvenimas - nes virš jo egzistuoja aukštesni kūrybos darbai.

57 Nesistenkite atmesti mirties, kai ji artėja prie jūsų pagal Mano valią, ir neprašykite mokslininko, kad jis padarytų stebuklą už jus, priešindamasis Mano patarimams ir pratęsdamas jūsų egzistenciją, nes jūs abu skaudžiai apgailestausite dėl šios klaidos. Pasiruoškite šiam gyvenimui ir neturėsite pagrindo bijoti, kad pateksite į pomirtinį gyvenimą.

58 Verkiate, kai vienas iš jūsų iškeliauja į dvasinį slėnį, užuot jautęsi ramūs, nes suprantate, kad jis žengia dar vieną žingsnį link savo Viešpaties. Kita vertus, jūs švenčiate šventę, kai į jūsų namus įžengia nauja būtybė, bet tą valandą nepagalvojate, kad ta dvasia atėjo į kūną, kad įvykdytų sutaikinimą šiame ašarų slėnyje; *tada* turėtumėte dėl jo verkti.

59 Kada nepažįstamiems žmonėms pajusite tai, ką jaučiate savo artimiesiems? - Iš vienos santuokos aš pagimdžiau begalinį žmonijos palikuonį, kuris labai greitai suskilo į šeimas, gentis, tautas ir tautas, iš kurių kilo papročių, kalbų ir religijų skirtumai. Dėl šių skirtumų kilo neapykanta ir susiskaldymas tarp vieno ir kitų. Kilo karai ir varžybos. Kaino sėkla davė daug vaisių. Tačiau dabar, kai protas išsivystė ir jūs išlavinate savo protus, kodėl ir toliau laikote vieni kitus svetimais, nekenčiate ir žudote vieni kitus? Šiandien jūs žinote, kad visos dvasios kilo iš Mano Dieviškosios Dvasios ir kad žmonija yra kilusi iš vienos poros, todėl esate broliai pagal dvasią ir net pagal kraują.

60 Kaip toli esate nuo tikrojo kelio, jei nejaučiate artimo skausmo, nors jis yra jūsų dalis! Pamatę pro šalį praeinantį žmogų, kurio niekada anksčiau nematėte, nesveikinate jo, manydami, kad jis nepažįstamas. Kita vertus, pamatę pro šalį einančią laidotuvių procesiją, nuleidžiate galvą. Kodėl neskiriate savo dėmesio, meilės ir gailėstingumo gyviesiems?

Mano valia buvo, kad savo meile ištrintumėte pasaulyje egzistuojančias ribas ir skirtumus, bet žmonės to nenorėjo. Ar norite, kad tai būtų žmogaus kraujas, kuris panaikina ribas ir suartina žmones? Ar norite, kad karas sujungtų rases?

Nuo pat pirmųjų laikų rengiau žmones, kad jie pažintų ir mylėtų Mane, kad jie būtų tarsi žiburys tarp žmonijos, ir jie kartais buvo stiprūs, o kartais silpnai. Šiandien juos pasiunčiau atgal į žemę, kad išsipildytų pranašystės. Ši tauta yra ta, kuri dvasiškai gavo tris Testamentus, ir žinodama, kad tuo metu Aš apsireiškiau per žmogaus protą, jie nedrįso atvirai Manęs neigti. Jų dvasia prisimena, kad Antrojoje eroje jie šaukė: "Nukryžiuok apgaviką" ir po to skaudžiai kentėjo.

Šiandien daugelis jų tiki mano sugrįžimu, bet kiti - ne. Bet ir šie tikės po Mano iškeliavimo 1950 metais, nes matys išsipildžiusias Mano pranašystes ir sakys Man: "Viešpatie, kai Tu man kalbėjai, aš abejočiau, bet dabar, kai Tu iškeliavai ir matau, kad Tavo žodis išsipildė, aš Tavimi tikiu".

61 Prieš man nutildant savo (išoriškai girdimą) Žodį, prieš tie, kuriuos jūs vadinate užsieniečiais, ir, dėl kalbos skirtumų aiškiai nesuprasdami šio Žodžio, pajus, kad jų dvasia yra pripildyta ramybės ir maitinama Mano Dieviškosios Būties. Juk tai bus mano meilė, kurią jie jaus savo širdyje, o jūs jau žinote,

kad meilė yra dvasios kalba. Jie (užsieniečiai) taip pat iškeliaus paskui mane, nes mano tauta yra išsibarsčiusi po visą pasaulį.

62 Šiuo metu, audros įkarštyje, aš atėjau pas jus. Taikos vaivorykštė dar neiššvito, balandis su alyvmedžio šakelėmis dar neatskrido. Tačiau ateis akimirka, kai Aš, Aukščiausioji Meilė, galėsiu pasakyti visiems žmonėms: Štai ir aš. Tada visi atpažins Mane ir susivienys. Šiandien vis dar teisiu gyvuosius ir mirusiuosius.

63 Trečiojoje eroje prisikėliau iš užmaršties kapo, į kurią žmonija Mane nuvarė, kad pažadinčiau juos naujam gyvenimui, nes Aš esu Gyvenimas. Niekas negali mirti. Net ir tas, kuris savo rankomis apiplėšia save, išgirs sąžinės priekaištus dėl tikėjimo stokos.

64 Noriu, kad po truputį kurtumėte šeimą, kuri būtų vientisa siela ir kūnu.

65 Kada tarp jūsų pasireikš Abelio dvasinis pakilimas, Abraomo paklusnumas, Jokūbo stiprybė, Jobo kantrybė ir Jono dvasingumas? Pripažinkite savo atsakomybę pasaulyje.

66 Vyrai, bėkite nuo ydų, kad jūsų kraujas būtų vaisinga sėkla ir kad rytojaus vaisiai būtų priimtini.

67 Moterys, aš ruošiu jus, kad pasauliui dovanotumėte taikos ir geros valios vaikus. Nevaisingiesiems sakau: melskitės, nesigėdinkite savo atgailos. Būkite atsidavę, nes Aš jus nustebinsiu ir priversiu jus pajusti naujos būtybės širdies plakimą savo įsčiose.

68 Auginkite tobulus vaikus, kaip jūsų Kūrėjas, sukūręs tik tobulas būtybes, ir vykdykite dieviškąją įsakymą, reikalaujantį mylėti vienas kitą.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 53

1 Kodėl pastebiu, kad nuo tos dienos, kai jums prisistatau, iki kitos dienos, kai jums duodu naują mokymą, per tokį trumpą laiką jūs jau praradote ramybę, kurią jums daviau? Nepraraskite savo gyvenimo keliuose malonių, kurias jums suteikiau.

Jūs ateinate nusiminę dėl savo kelyje patiriamų išbandymų ir išbandymų, su kuriais susiduriate, jūs kreipiatės su atgailaujančia širdimi. Tokį jus beveik visada matau, kai suteikiu jums savo ramybę, kad galėtumėte džiaugsmingai, drąsiai ir su tikėjimu keliauti savo gyvenimo raidos keliu.

2 Aš mokiau jus melstis, kad išsivadotumėte iš pavojų ir kliūčių, spąstų ir tamsybių. Aš jums sakiau, kad net gamtos jėgos išgirs jūsų malda, kai jos bus paleistos dėl Mano teisingumo. Jie praeis pro tave ir tavęs nepaliečia, nes mokėjai melstis su tikėjimu ir nuoširdumu.

3 Šiuo metu iš purvo ir bedugnės aš pakelsiu jūsų dvasią, kad ji pažintų ne tik savo Dievą, bet ir save pačią bei savo dvasines dovanas. Tačiau pirmiausia turėsite pereiti per kančios tiglį, kuris jus apvalys. Nes be vidinio atsinaujinimo jūsų dovanos negalės spindėti visa jėga.

4 Žmogiškosios aistros yra tarsi audra, siautėjanti jūsų vidinėje šventovėje, ir tik tas, kuris meldžiasi, yra pakankamai stiprus, kad atlaikytų išbandymus, ir tik tas, kuris budi, yra pakankamai budrus, kad apsisaugotų.

5 Kai kalbu jums apie šventyklas ir šventoves, turiu omenyje ne susirinkimų vietas, kurias statote medžiagoje, bet jūsų širdis; nes kur tik nueisite, ten bus šventykla, ir joje visada rasite Mano meilę.

6 Žmonija sukūrė religijas, kažką panašaus į kelius, vedančius pas mane. Bet aš jums sakau: Daugiau nebesivadovaukite žmogiškuoju mano Įstatymo aiškinimu, kurį kiekvienas pateikia. Atėjo laikas, kad visi žinotumėte, kaip priimti Mano įkvėpimą, kad būtent ši šviesa jus vestų.

7 Kartais savęs klausiate: Kodėl ši tauta* yra vienintelė, kuriai kalbėjau, kai yra tiek daug tautų, kurioms to reikia? - Į tai jums atsakau, kad tomis dienomis mano nukryžiuavimo ir mirties liudininkais buvo tik grupelė žmonių, tačiau Avinėlio kraujas pasklido po visą žmoniją, kad parodytų jiems kelią į sutaikinimą. Taip šiandien kalbėsiu *šioms* bendruomenėms, bet Mano Dvasios šviesa išlieta visam pasauliui.

** Turima omenyje dvasinė Izraelio tauta, kuriai atstovauja maža kaimenė, gyvenanti Meksikos tautoje.*

8 Visas priemones mokyti ir atitinkamai elgtis Aš jau perdaviau jums, ir nenoriu, kad atėję į Mano dvasios artumą, jūs pasijustumėte be derliaus ir apsimestumėte, kad kūno nesuvaldomumas ir nepaklusnumas neleido jums atlikti savo užduoties. Nes tas, kuris nenugalės pasaulio pagundų, neturės nuopelnų pasirodyti savo Viešpačiui. Daug galios turi kūnas su savo aistromis, polinkiais ir silpnybėmis, tačiau dvasia apdovanota aukštesne galia, ir ji gali nugalėti blogį.

9 Kokių nuopelnų turėtų jūsų dvasia, jei ji veiktų kūne be valios ir be savo polinkių? Dvasios kova su kūno apvalkalu yra galios kova su galia. Čia ji randa kertinį akmenį, kuriuo turi įrodyti savo pranašumą ir dvasios didybę. Tai yra išbandymas, kai dvasia dažnai akimirksniui pralaimi pagundas, į kurias pasaulis ją įtraukia per kūną. Šios (pagundos) taip stipriai veikia dvasią, kad galiausiai jums susidarė įspūdis, jog antgamtinė ir piktavališka jėga tempia jus į pražūtį ir naikina aistrose.

10 Kokia didelė dvasios atsakomybė Dievo akivaizdoje! Kūnas neprisiėmė šios atsakomybės. Žiūrėkite, kaip jis amžinai ilsisi žemėje, kai ateina mirtis. Kada įgysite nuopelnų, kad jūsų dvasia taptų verta gyventi tobulėsiuose namuose nei šie, kuriuose gyvenate?

11 Pasaulis jums siūlo karūnas, kurios liudija tik tuštybę, puikybę ir netikrą didybę. Dvasiai, kuri moka įveikti šias tuštybes, pomirtiniame gyvenime skirtas kitas vainikas - Mano išminties vainikas.

12 Kartą ieškojau slėnių, kalnų, jūros ir dykumos, kad galėčiau su jumis kalbėtis. Šiandien taip pat supratau, kad yra širdžių, kurios savo ramybe primena slėnius, o kitos - audringą jūrą, panašią į tą, kuri putojo, kai Jėzus su mokiniais plaukė valtimi. Vieni, klausydamiesi manęs, dėl savo (dvasinio) pakilumo tampa panašūs į kalną, o kiti dėl savo vienatvės ir (dvasinio) sausumo - į dykumą.

13 Jūs, kurie girdite mano žodį, mylėkite jį, studijuokite ir praktikuokite. Kiek daug žmonių, kurie troško ją išgirsti, negali jos išgirsti, nes jiems nebuvo suteikta ši malonė šiuo metu. Bet iš tiesų sakau jums, kad jos aidas pasieks visus ir bus dar tyresnis, nes pas juos ateis ne žmogaus balsas, bet Dievo Dvasia.

14 šiandien Aš apdirbu jūsų širdį savo Žodžio kalnu, mokau ją jausti kitų skausmą, nes kas neturi užuojautos, negali būti mano apaštalas. Nenoriu, kad vargšai, veltui beldęsi į jūsų duris, verkdami klausinėtų Manęs, ar *tai* Mano išrinktieji, tie, kuriuos paskyriau savo brolių sielvarto patikėtinais, vargšų globėjais ir rėmėjais. Būkite budrūs, mokiniai, kad net ir vidury nakties, kai jau miegate, pastebėtumėte ranką, kuri beldžiasi į jūsų duris. Šis šiandien jūsų ieškantis vargšas gali būti tas, kuris, sujaudintas jūsų noro padėti, rytoj taip pat taps Mano darbininku ir palengvins jūsų misiją. Kiek iš tų, kurie šiandien ateina pas jus prašydami šiek tiek meilės, supratimo ar teisingumo, rytoj taps skydu, kuris jus apsaugos, arba liudytoju, kuris jus išgelbės. Tačiau ko galite tikėtis iš to, kuris, apimtas skausmo, beldėsi į jūsų duris ir dėjo viltis į jūsų norą padėti, bet nesulaukė išklausymo? Tegul pas jus ateina tas, kuris yra paskendęs ydų purve; jei žinote, kaip jį išjudinti viduje, jis pajus atgailą. Tegul skudurininkas jaučiasi vertas jūsų namų ir stalo, bet nejauskite jokio pasibjaurėjimo jo skurdu, nes galbūt jis dvasiškai tyresnis ir puošnesnis už jus. Neskirkite geriausio dėmesio ir maloniausių šypsenų tiems, kurių rankose yra materialinių turtų arba kurie vilki brangiais drabužiais. Tegul jūsų širdis nežiūri į šiuos skirtumus ir savo dovanų gerumą skirsto visiems vienodai. Gausu kančios - kiek daug gero galite padaryti bet kurią dieną ir bet kuriuo metu!

15 Jei stebėsite vaikus, pamatysite, kad yra daug mažylių be meilės, be įstatymo ir be duonos. Jei nueisite tarp jaunimo, rasite aistrų kovą, klaidingus kelius, o jei apsižvalgysite tarp brandų gyvenimą pasiekusių vyrų ir moterų, rasite tarp jų tragedijų, labai karčią taurę: kartais našlystės, vilties ir tikėjimo, tikro dvasinio padrašinimo, kuris juos paguostų ir palaikytų, nebuvimo.

16 Tik mano žodis gali paliesti širdį, kuri dėl kančios tapo kieta, ir padaryti ją jautrią. Daugelis iš jūsų tiek daug kentėjo, kad neįjutė kitų skausmo ir buvo jam abejingi. Daug kalbu jums apie skausmą ir dažnai miniu, kad turėtumėte būti gailestingi savo broliams, nes pasaulyje yra tiek kančių, kiek yra žmonių, o dabartiniu metu žmonijos kančios dar tik prasideda. Todėl jus ruošiu, kad savo meile suteiktumėte naujų jėgų savo broliams.

17 Jei didžiosioms žemės tautoms patinka gerti už pasaulio "gėrį" pakeliant kartėlio taurę ir išliejant ją ant žmonijos, aš siūlau jums nuo šio kuklaus stalo dvasinę taurę, pilną saldumo ir gyvybės, kad galėtumėte nešti šią žinią tiems, kurių širdyse yra mirtis, o lūpose - kartėlis.

18 Eikite žingsnelis po žingsnelio šiuo meilės keliu. Tegul audringi vėjai nesilpnėdami pučia virš jūsų. Jūsų ausys girdės, kaip jie sakys, kad einate pražūtis keliu, bet sustiprinkite save prisimindami Mano žodžius, kai jums sakiau, kad Mano apsiaustas uždengs kiekvieną, kuris eina pasaulyje keliu, kurį jam nubrėžiau kruvinu savo kančios pėdsaku.

19 Noriu, kad jūsų veidas atspindėtų jūsų dvasios klusnumą, bet ne veidmainystę, nes tai, ko nemato jūsų broliai, aš įvertinsiu. - Po audrų, kurios turi užklupti šią tautą, aplink Mane susirinkusių žmonių bus nedaug, nes daugelis jų bus neviltyje dėl išbandymų. Tačiau tie, kurie išliks, bus tie, kurie padės Mano darbui klestėti. Tuomet viskas bus tyra - tiek materialinė, tiek dvasinė sfera. Juk savo Žodžiu atvėriau jums kelią, kurį uždarė žmonių nedorybė ir nepaklusnumas. Jūsų dvasios akys taip pat buvo atvertos, kad galėtumėte matyti tiesą. Dar kartą sakau jums, kad kiekviena akis žiūrės į mane.

Teisios atgailos, kurios prašiau jūsų, tikslas - pradėti atsinaujinimą jūsų gyvenime. Todėl sakau jums, kad nenoriu, jog prisidengtumėte veidmainystės "drabužiais". Noriu, kad būtumėte geri ir nuoširdūs ir savo darbais liudytumėte mano mokymo tiesą.

20 Jūs įgysite didžiulį išminties lobį ir jums nereikės žmonių knygų, nes vienintelis jūsų vadovėlis yra šis Žodis, kuriame jums neturės įtakos nei svetimi mokymai, nei blogos interpretacijos, nei žmonių teorijos, o tik Mano Įstatymas, kuris parodys jums jūsų tobulėjimo kelią.

21 Dėl storo materializmo šydo pasinėrėte į neišmanymą, dėl kurio jautėtės nutolę nuo Dieviškumo ir kuris slėpė nuo jūsų šviesą, turinčią apšviesti dvasios gyvenimą. Tuo metu Mano balsas praskleidė tą uždangą ir parodė jums Mano šventyklą, atskleisdamas jums naujus mokymus iš Mano širdies slaptavietės. man dvasiškai apsiereiškus, vieni užsidegė tikėjimo žiburį, o kiti mieliau ir toliau kontemplavo gyvenimą šviesoje, kurią jiems suteikė menkos dvasinės žinios; aš ne vienintelis galėjau jums suteikti šią šviesą; aš vienintelis Kada suvoksitė viską, ką turite sukaupti savo dvasiai?

22 Nedraudžiu jums tyrinėti gamtos ar kaupti žinių, jei tai naudinga jūsų žmogiškajam gyvenimui ir jo pažangai. Tačiau aš taip pat noriu, kad jūs susidomėtumėte savo dvasios šviesa, nes tai bus vienintelis dalykas, kurį pasiimsite su savimi iš čia į anapusybę ir kuris bus naudingas jums dvasiniame kelyje, siekiant jūsų pažangos. Aš esu taip arti kiekvieno iš jūsų, kad jums tereikia mintimis ko nors paklausti, ir

tuoj pat gausite Mano atsakymą. Niekas negali priekaištauti Tėvui, kad jis pasitraukė nuo savo vaikų. Kaip mylintis Ganytojas Aš visada prižiūriu visas savo avis ir galiu jums iš tiesų pasakyti, kad nė viena nebuvo ir nebus pamesta, nes Aš esu visur. Visur yra mano šviesa, o jūsų Tėvo gyvenimas ir meilė pulsuoja visoje kūrinijoje.

23 Žmogus nuklydo nuo Mano Įstatymo vykdymo, bet šiandien galiu jums pasakyti, kad savo meilės mokymais atvedžiau daugybę paklydusių avių į jų kelią. Bet jei šie sugrįš prie kliūtis, Aš atvesiu kitus, kol visus juos laikysiu savo meilės aptvare.

24 Šiandien žinote, kad skausmas apvalo sielą ir širdį ir kad tai ne pirmas kartas, kai turite apvalyti savo sielą nuo nusikaltimų. Kartumo taurė išliejo savo turinį į pasaulį, ir tai buvo tarsi naujas potvynis, tik skaudesnis, kartesnis ir ilgesnis. Ateis laikai, kai ne skausmas, o sąžinės šviesa sutramdys ir sulaukys žmones. Jei jums vis dar reikia skausmo kaip pančių, tai aiškiausias ženklas, kad dvasiškai nesivystote.

25 Atminkite, Mano vaikai, kad į tobulumo kalną turite kopti nešdami ant nugaros skausmo kryžių. Tačiau supraskite, kad kryžius, kuris turi jus pakelti (dvasiškai), yra ne kryžius, kuriuo nešiojate savo nuodėmes, bet kryžius, kuriuo aukojatės už kitus.

Vyrams sakau: būkite lyderiai, žmonių gynėjai ir saugotojai. Moterims, motinoms sakau: melskitės už daugybę vaikų be tėvų, be namų ir be duonos. Jūsų maldos bus tarsi skėrių sparnai, išskleidžiantys sparnus, kad uždengtų jauniklius. Tačiau šią akimirką pagalvokite ne tik apie savuosius, nes *jie* turi jūsų motinišką meilę, bet ir apie tuos, kurie žemėje neturi nieko, tik vienatvę ir meilės alkį. Melskitės už juos! Kas geriau už jus gali suprasti tų jautrių širdžių šaltį, tuštumą ir troškulį? Melskitės, ir duona, pastogė ir meilė netrukus ateis pas juos. Tai tinkama proga praktikuoti gailingumą.

26 Jūs buvote ištremti į žemę, į šią planetą, kurią žmogus pavertė ašarų slėniu, nors ji yra nuostabus sodas, kurį Kūrėjas apipylė savo palaiminimais. Tačiau žmonės išmoks suprasti, kad būtent dėl to, jog išpirktų savo kaltę, jiems buvo lemta ateiti į pasaulį šiuo metu, kad šią vargo ir skausmo dykumą paverstų šviesos rojumi, brolybės ir taikos vieta, kur išsipildytų Mano įsakymas: "Mylėkite vieni kitus!"

27 Tarp tų, kurie manęs klausosi, yra netikinčiųjų, kurie, norėdami įtikėti, nori apčiuopti (rankomis), kaip Tomas. Jiems sakau, kad vieną dieną jie susijungs su manimi iš dvasios į dvasią. Pirmiausia tegul nuplauna savo indą iš vidaus ir iš išorės, kad Mano žodis nusileistų į jį kaip malonės ir gyvybės rasa dvasiai.

28 Ligoniai nori paliesti mano drabužį kaip Antrojoje eroje, kad jų tikėjimas juos išgydytų. Bet aš jums sakau: Kodėl savo tyromis mintimis ir karšta malda neliečiate mano Dieviškosios Dvasios? Jūs gautumėte viską, ko reikia jūsų dvasiai ir kūnui.

29 Tai yra mokymas, kurį jums duodu, kad jūs nuolat žiūrėtumėte į Knygą, kurią esu atvėręs prieš jus. Tai Mano amžinosios išminties knyga, kurią šiandien jums rodau atverstą ties šeštuoju antspaudu, pasitelkdamas savo vertėją, kurį paruošiau kaip balso nešėją.

30 Visais laikais norėjote studijuoti Mano apsireiškimą, kad pažintumėte Mano valią ir įsakymus, ir Aš atsakiau į jūsų klausimus, nes kiekvienas, kuris ieško Manęs iš meilės, trokšdamas rasti tiesą, randa Mane, mato Mane prieš save, jaučia Mane ir gaivinas Mano meile, kaip ir Aš esu kupinas džiaugsmo, kai Mano vaikai parodo Man savo meilės ir gailingumo darbus, kuriais jie palengvino savo brolių skausmą.

31 Šioje knygoje, kurią dar kartą atvėriau prieš jus, yra visi Mano mokymai, ir tai, kas joje užrašyta, jūs sužinosite, ir tai bus jūsų laimei, nes tai ves jus keliu, vedančiu aukštyn.

32 Jūs trokštate gauti Mano įkvėpimų, kurių Aš visada gausiai teikiu, bet jūs jais nesinaudojate. Ar šiandien, kai bendrauju su jumis per žmogaus protą, ir toliau abejosite mano mokymais ir mano buvimu tarp jūsų? - Aš kalbu ne mirusiems ar be proto esančioms būtybėms, bet jums, kurie esate žmonės, turite sąžinę ir pažįstate Mane.

Jei kalbėčiau su mirusiais, jie jau būtų prisikėlę iš kapų, jei kalbėčiau su akmenimis ar gamtos stichijomis, jos jau liudytų apie Mane. Tačiau Mano vaikų netikėjimas nesustabdys Mano mokymo, ir ši knyga toliau kalbės apie tiesą, malonės gyvenimą ir pomirtinį gyvenimą.

33 Ko ieškote Mano mokyme, ką norite sužinoti, Mano vaikai? "Šviesa", - sako man kai kurie. "Mes trokštame rasti taiką", - girdžiu sakant kitus. Aš jums sakau: Jei pasiruošite, mano Žodyje rasite viską, ko trokšta jūsų dvasia. Šią tautą paruošiau kaip derlingą ir palaimintą lauką, iš kurio matosi Naujosios Siono kalnas, žemė, kuri jūsų laukia. O rytoj, kai pereisite per pasaulį ir atliksite savo užduotį, dvasia atsidursite ant anapusbės kelių ir visi būsite sujungti į vieną "slėnį", sudarydami vieną dvasią su Manimi.

34 Privalote mokytis, kad suprastumėte šių laikų įvykių priežastis: Kodėl Elijas atėjo šiuo metu ir kodėl jums duodu savo žodį. Visais laikais Elijas ateidavo kaip Mano pirmtakas, kad paruoštų visų žmonių dvasią. Pirmą kartą Elijas atėjo į žemę, priartėjo prie žmonių širdžių ir rado juos priklausomus nuo pagonybės ir stabmeldystės. Pasaulį valdė karaliai ir kunigai, kurie nusigręžė nuo dieviškųjų įstatymų vykdymo ir vedė savo tautas į sumaištį ir melo kelius. Jie pastatė altorius įvairiems dievams, kuriuos garbino. Tomis dienomis Elijas atsistojo ir kalbėjo jiems teisingumo kupiniais žodžiais: "Atverkite akis ir supraskite, kad išniekinote Viešpaties Įstatymą. Jūs pamiršote Jo pasiuntinių pavyzdį ir pasinėrėte į kultus, kurie neverti gyvojo ir galingojo Dievo. Būtina, kad pabustumėte, pažvelgtumėte į Jį ir pripažintumėte Jį. Sunaikinkite savo stabmeldystę ir pakelkite akis virš visų atvaizdų, kuriais Jį vaizduojate."

35 Elijas išgirdo mano balsą, sakantį jam: "Pasitrauk nuo šitos nedorėlių tautos. Pasakyk jam, kad ilgai nelijo lietus, kol neįsakysi mano vardu". - Elijas tarė: "Lietaus nebebus, kol mano Viešpats nenurodys valandos ir kol mano balsas neįsakys", ir tai pasakęs nuėjo. - Nuo tos dienos žemė buvo sausa, o lietaus metas praėjo be lietaus. Danguje nesimatė lietaus ženklų, laukai jautė sausrą, galvijai pamažu nykdavo, žmonės kasė žemę ieškodami vandens troškuliui numalšinti, bet jo nerado, upės išdžiūvo, žolė nudžiūvo, nes pasidavė deginančios saulės spinduliams, ir žmonės šaukėsi savo dievų, prašydami, kad šis elementas sugrįžtų pas juos, kad jie galėtų sėti ir pjauti sėklą, kuri juos pamaitintų.

36 Elijas pasitraukė dieviškuoju įsakymu, melddamasis ir laukdamas Viešpaties valios. Vyrai ir moterys pradėjo keltis iš savo namų ir ieškoti naujų žemių, kur jiems netrūktų vandens. Visur matėsi karavanai, o žemė visur buvo išdžiūvusi.

37 Bėgo metai, ir vieną dieną, kai Elijas pakėlė savo dvasią į Tėvą, jis išgirdo Jo balsą, sakantį jam: "Ieškok Karaliaus, ir kai duosiu tau ženklą, vandenys vėl nulsūs į šią žemę."

38 Nuolankus ir paklusnus Elijas nuėjo pas tos tautos karalių ir parodė savo galią netikro dievo garbintojams. Tada jis kalbėjo apie Tėvą ir Jo galią, ir pasirodė ženklai: Danguje pasirodė žaibai, griautinis ir ugnis, o paskui pasipylė gyvybę teikiantis lietus. Laukai vėl buvo žali, medžiai buvo pilni vaisių ir klestėjo.

39 Žmonės prabudo ir prisiminė savo Tėvą, kuris juos pašaukė ir įspėjo per Eliją.

40 Tuo metu Elijo stebuklų buvo daug ir jie buvo labai dideli, kad išjudintų žmones.

41 Antroje eroje pasirodė Jonas Krikštytojas, kuris ragino atgailauti ir ruošė širdis priimti Mesiją. Tas palaimintasis pirmtakas kalbėjo miniai, nes artėjo Jėzaus skelbimo metas ir reikėjo, kad jie Jį atpažintų. - Jis krikštijo vandeniui ir išliejo jį ant Jėzaus, sakydamas Jam: "Mokytojau, kodėl turiu Tave krikštyti, nors Tu esi be dėmės?" Į tai Jėzus atsakė: "Todėl reikia tai padaryti, kad Aš pradėčiau savo dienos darbą parodydamas paklusnumą, kad tie, kurie mane seka, žinotų, kaip apsisvalyti ir apsirūpinti, kai imsis vykdyti savo užduotį."

42 Elijas, didžiulės galios dvasia, kurios žmonija nepripažįsta, visada buvo Mano rengėjas. Šiandien jis atėjo dar kartą paruošti paženklintųjų, kurie tarnaus Man kaip balso nešėjai, taip pat visų žmonių.

43 Jei pasiruošite ir studijuosite Mano mokymus, kad pažintumėte Mano valią, Elijas ateis jums į pagalbą ir bus jūsų parama bei draugas.

44 Elijas yra dieviškasis spindulys, kuris apšviečia ir veda visas būtybes bei veda jas pas Mane. Mylėkite Jį ir garbinkite kaip savo pradininką ir užtarėją.

45 Mokiniai, jei norite įžengti į Dangaus Karalystę, daryti teisius darbus, vykdyti Įstatymą, tada Mano Darbas bus visų pripažintas ir išsiskirs tarp religijų ir mokymų kaip vienintelis kelias, kurį Aš nubrėžiau žmonėms.

46 Ateikite pas Mane, kad padėčiau jums pasiruošti, sėskite prie Mano stalo, kur kiekvienam iš Mano mokinių turiu paruošęs vietą, iš kurios dalyvausite Mano mokyme. Nesirūpinkite, ar asmuo, per kurį Aš apsireiškiu, yra vyras, moteris, senis, jaunuolis ar vaikas. Gilinkitės į Mano mokymus, kol atrasite dieviškąją šio žodžio prasmę; tada pajusite Mano buvimą per kiekvieną iš Mano išrinktųjų. Pasinaudokite šiomis akimirkomis, nes vėliau galite gailėtis, jei to nepadarysite.

47 Tegul ši tauta auga, kaip auga medžiai, daugindami savo šakas, kaip plečiasi upės, kurdamos naujas upes ir upelius. Pažiūrėkite, kaip iš *vienos* bendruomenės provincijose ir miestuose atsiranda naujos bendruomenės!

48 Mano Dvasia juos (pašauktuosius) išsiuntė į įvairias provincijas, kad jie perduotų dvasingumo žinią. Kodėl kai kurie nusigręžia nuo mano parodytų dvasingumo principų, t. y. duoti meilę be jokio

asmeninio intereso ir praktikuoti gailingumą, ir parduoda savo paslaugas, kurias atlieka dovanomis, kurios jiems nieko nekainuoja? Argi neprisimenate, kad nuo pat pirmųjų mokymų, kuriuos girdėjote, liečiau jums budėti ir melstis, nes pagundos tyko aplink jūsų žingsnius? Pagalvokite ir prisiminsite, kad Aš jums taip pat sakiau, jog turiu jums duoti daugiau, nei jūs turite iš Manęs prašyti, kad apsiribotumėte tik tuo, kas leistina.

49 Žinokite, kad jūsų likimo knygoje įrašyta diena ir valanda, kai anapusių vartai atsivers ir įsileis jūsų dvasią. Iš ten pamatysite visus savo darbus žemėje, visą savo praeitį. Nenorėsite girdėti priekaištų ar skundų prieš jus, nenorėsite matyti tų, kurie jus vadina savo blogybių kaltininkais!

50 Kokią kančią, kokį skausmą jaučia dvasia, kai atvyksta į šviesos ir taikos pasaulį ir išgirsta, kad ten pasiekia jos aukų verksmas. Jei nenorite išgyventi šios kritinės situacijos, jau dabar įdirbkite laukus, kuriuos jums patikėjau, ir pasėkite juose Mano doktrinos sėklą visame jos grynume. Nesijauskite nepajėgūs atlikti Manęs vertų darbų ir nepalikite savo žemės ūkio padargų, kai darbas tik įpusėtas, kad pamirštumėte šią misiją ir vėl pasiduotumėte pasaulio pagundoms.

51 Greitai ateikite išklaudyti mano žodžio. Atminkite, kad jau labai arti diena, kai jo nebegirdėsite šiuo pavidalu. Jums jau praėjo laikai, kai pranašai turėjo pasirodyti žmonėms, kad išpėtų juos atgailauti ir pagrasintų Dievo teisingumu, jei jie nepaisys įspėjamojo raginimo. Šiandien noriu, kad būtumėte pranašai, kurie pažadina žmoniją ir perduoda jai šią dangiškąją žinią. Aš darysiu stebuklus jūsų kelyje ir duosiu jums tiesos ginklų, kad galėtumėte kovoti, nes su jumis bus kovojama.

52 Aš ištiesinsiu daugybę kreivų kelių, pasinaudodamas savo gerųjų mokinių teisumu. Dvasinis Dievo tautos, vadinamos Izraeliu žemėje, buvimas bus juntamas tarp žmonių, ir daugelis supras, kad tai, kas buvo išdėstyta materialiu pavidalu, turi aukštą dvasinę prasmę.

53 Nors šią tautą suformavusios dvasios buvo išsklaidytos po visą pasaulį ir Dvasinį slėnį, kad atliktų atpirkimo pareigą, dabar dėl Mano meilės, suvienytos Šventosios Dvasios šviesos, kuri apšviečia jų evoliucijos kelią, jos savo kelyje suvienys visus, kurie trokšta laisvės, taikos, tiesos ir teisingumo, meilės ir atpirkimo.

54 Iš tiesų sakau jums: Dievo tauta yra beribė, visi jūs jai priklausote dvasiškai. Štai kodėl ši tauta negali apsiriboti viena tauta ar viena rase. Izraelio tauta, pirmųjų laikų pranašų ir patriarchų vadinta Dievo tauta, yra visuotinės šeimos *symbolis*, tauta, sudaryta iš būtybių, kurios išmintingai pasirinktos mano tikslams ir kurias Aš naudoju kaip įrankį, perteikti žmonijai savo mokymus kaip knygą, atverstą prieš žmones - knygą, kurioje kalbama apie dvasinę ir materialią evoliuciją, dieviškus apreiškimus, pranašystes, žmonių interpretacijas, tos tautos sėkmes ir klaidas, spindesį ir nuosmukį, laisvę ir nelaisvę, šviesą ir Tamsumas. Ši tauta nebeturės "Pažadėtosios žemės" po savo kojomis. Jos užduotis - ieškoti paklydusių, įkvėpti silpniems naujos drąsos ir parodyti jiems kelią iš dykumos, už kurios yra vartai į Naująją Jeruzalę, dvasinį miestą, kuriame amžinai gyvensite su savo Mokytoju.

55 Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai paženklintųjų turi užduotį uoliai ginti Įstatymą, drąsinti žmones kelyje ir ginti tikėjimą. Jie turi būti taikos kariai, mano išminties mokytojai, visų ligų gydytojai, guodėjai ir pranašai.

56 Šių laikų kartos buvo didžiųjų įvykių liudininkai. Patys to nesuvokdami išgyvenate didįjį mūšį, kuris vyksta ne tik jūsų mūšio laukuose ar kariaujančiose tautose, bet daugelyje sričių. Tikroji kova vyksta dvasinėje plotmėje, į kurią jūsų akys neįsiskverbia, žmogaus protuose ir širdyse, mokslo ir religijos žmonėse bei visose žmogiškosiose institucijose. Taip yra todėl, kad artėja naujas laikas, kai turi būti atidarytas septintasis antspaudas ir teisingumas bei šviesa triumfuos dvasiose. Prieš tai turėsiu atsiųsti į žemę dvasių, kurios būtų kupinos Mano malonės ir kurios vestų žmones kaip vaikus, kad jie pasiektų išganymą.

57 Melskitės ir pajuskite, kaip Elisas skuba per erdvę iš vieno galo į kitą, skleisdamas šviesą tamsiuose keliuose, gelbėdamas paklydusius, valydamas suteptus, žadindamas miegančius nežinojimu ir viską sutvarkydamas, nes tai jo laikas. Nebijokite Jo, mylėkite Jį, nes Jis atėjo kaip ganytojas vesti jūsų pas Tėvą, į dangiškąją kliūtį, kuri jūsų laukia.

58 Mano žodis ir visos pranašystės išsipildys.

59 Antroje eroje jūs prikaltėte mano rankas prie medžio, tas pačias rankas, kurios gydė ligonius, glostė vaikus, jaunuolius ir senelius. Šiandien Aš atidengiau savo teises, bet ne tam, kad atmesčiau kryžių,

ant kurio mane išaukštinate; ne, mylimi vaikai, šiandien Aš jas su meile ištiesiu, kad suteikčiau jums savo palaiminimą.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 54

1 Palaiminti tie, kurie palieka savo materialines gėrybes, kad išgirstų mane.

2 Tie, kurie naudojosi Mano pamokymais, tapo stiprūs, o kai juos ištiko išbandymas, užuot puolę į neviltį, jie ėmė mąstyti ir melstis ir pajuto, kad tomis akimirkomis dieviškasis įkvėpimas ateina į jų protą kaip šviesos spindulys, nušviečiantis jų dvasinio tobulėjimo kelią.

3 Iš tiesų sakau jums: kas moka pasiruošti ir sustiprėti vykdydamas Mano Įstatymą, tas viską išgyvens sveikas, net jei jis pateks per audras ar ugnį. - Net ir tiems, kurie tikėjimu sugebėjo įveikti dvasią sukretusį išbandymą, dar kartą sakau, kad jie neturėtų "atsigulti miegoti", nes ateis nauji išbandymai, ir tada jie turės būti pasirengę. Yra daug žmonių, kurie didžiųjų išbandymų pabaigoje, kai "dienos darbas" jau beveik baigtas, buvo arti to, kad kristų, prislėgti savo kryžiaus svorio. Tačiau tomis akimirkomis buvo girdimas mano balsas, skatinantis juos siekti galutinio tikslo, kuris jau arti.

4 Jei gyvenimo išbandymus priskirtumėte atsitiktinumui, vargu ar būsite stiprūs. Tačiau jei suvokiate, kas yra atpirkimas, kas yra teisingumas ir atlygis, jūsų tikėjimas bus pakilus ir atsidavęs, kad galėtumėte nugalėti išbandymuose.

5 Mano valia yra įvairiais būdais išbandyti jūsų sielą, nes Aš ją formuoju, formuoju ir tobulinu. Tam aš naudojuosi visais daiktais ir visais žmonėmis; kaip įrankiais naudoju ir teisųjį, ir nedorėlį. Vieną kartą naudojuosi šviesa, kitą kartą tamsą paverčiu savo tarnaitė. Todėl sakau jums: Kai atsidursite kritinėje situacijoje, prisiminkite Mane, savo Mokytoją, kuris su visa meile paaiškina jums to išbandymo priežastį.

6 Yra taurės, kurias visi turi išgerti, vieni anksčiau, kiti vėliau, kad visi Mane suprastų ir pamiltų. Skurdas, liga, šmeižtas, negarbė yra labai karčios taurės, kurios pasiekia ne tik nusidėjėlio lūpas. Atminkite, kad Visagalis ištuštino karščiausią taurę, kokią tik galite įsivaizduoti, per tą Antrąjį kartą. Klusnumas, nuolankumas ir meilė, su kuriais geriamą kančios taurę, palengvins kryžių ir padės greičiau įveikti išbandymus.

7 Pasaulis yra dvasių mokykla, o jūsų kūnas - tik įrankis. Žemėje jūs pereinate įvairias dvasinio tobulumo kopėčių pakopas, kuriomis dvasios kyla pas mane, skatinamos savo nuopelnų jėgos ir pastangų pasiekti Tėvą per meilę, kurią dovanuoja savo broliams. Tas, kuris nepereis šio kovos kelio, nesužinos, kas yra jo Kūrėjas, ir nepažins savęs.

8 Tas, kuris neigia savo likimą, atmeta garbingą "Mano Dieviškumo vaiko" vardą. Jei jis netiki Mano buvimu, jis negali tikėti Mano meile.

9 Jei kai kam šis gyvenimas buvo nepaprastai rūstus ir liūdnas, žinokite, kad ši egzistencija nėra vienintelė, kad ji tik iš pažiūros ilga ir kad kiekvienos būtybės likime slypi paslaptis, į kurią galiu įsiskverbti tik aš.

10 Šis balsas jums nesakė: turite paklusti šiam žodžiui. Ji tik pasakė jums: ieškokite tiesos, ieškokite meilės, ieškokite taikos, ir jei tai randate Mano mokyme, kurį šiuo metu girdite, ieškokite toliau. Bet jei jo čia neradote, ieškokite toliau.

11 Aš apsiireiškiu kiekvienam iš jūsų, kartais per jūsų širdį, kartais per jūsų dvasią.

12 Mano atleidimo balsu mirusieji prisikels malonės gyvenimui, išsivaduos iš sielos sumaišties ir įvykdys Mano Įstatymą, kuris jums sako: "Mylėkite vieni kitus". Ten, kur nėra atleidimo, kuris visada kyla iš meilės, nebus nei atgailos, nei gerų darbų, o tada nebus ir išgelbėjimo.

13 Kiek daug dvasiškai mirusių žmonių turi klajoti po pasaulį ir laukti, kol kūniška mirtis juos atves į Mano akivaizdą, kad išgirstų Viešpaties balsą, prikeltą juos į tikrąjį gyvenimą ir glostantį. Kokį atnaujinimo troškimą jie galėjo puoselėti žemėje, nes manė, kad yra negrįžtamai prarasti visiems laikams, nors ir jautėsi galintys nuoširdžiai atgailauti ir atsilyginti už savo nusižengimus?

14 Tačiau be tų, kuriems buvo atimtas sielų išganymas ir kurie atėjo pas Mane be vilties, į Mano akivaizdą atėjo ir tie, kuriuos mokslininkai pasmerkė kūno mirčiai. Aš, kuris turiu gyvybę, išplėšiau juos iš kūno mirties gniaužtų. Bet ką pasaulyje daro tie, kuriems patikėjau ne tik kūno, bet ir sielos sveikatą? Argi jie nežino, kokį aukštą likimą jiems patikėjo Viešpats? Ar aš, kuris juos pasiunčiau su sveikatos ir gyvybės žinia, turiu nuolat priimti jų aukas?

15 Dabar, kai jūs pristatote man savo liūdesį ir prašote manęs stiprybės, aš jums sakau: pasitikėkite manimi, ir jūs visi būsite paguosti.

Ne visi girdi Mano žodį taip, kaip jūs, bet Mano stiprybė ir Mano šviesa yra tėviškas paveldas visoms dvasioms. Tačiau jūs tampate silpni ir leidžiate sau nugalėti išbandymus.

16 Tik Aš, jūsų Tėvas, girdžiu ir suprantu jūsų širdį. Jūs dar neatradote tikros meilės vienas kitam. Taip pat sakau jums nieieškoti šventųjų atvaizdų ar simbolių, kad jie suteiktų jums palengvėjimą. Išmokite melstis su dvasia, pažadinkite jautrias savo esybės skaidulas, kad pajustumėte Mano Buvimą ir mėgautumėtės Mano Meile su Manimi. Nesijauskite atstumti nuo savo Tėvo. O gal taip nutolote nuo Manęs, kad nebeatpažįstate Manęs?

17 Šiais laikais matau, kad žmonės priprato prie nuodėmės. Aistros išsilieja, vaikai anksti praranda nekaltybę ir ima uždraustą vaisių. Žmonija pasuko blogio keliu ir iš kartos į kartą vis labiau nyksta ir grimzta gilyn. Todėl dar kartą atėjau apsireikšti tarp jūsų.

18 Melskitės ir supraskite mano žodį. Melskitės ne tik už save, bet ir už jums žinomus ir nežinomus brolius, materialius ir dvasinius.

19 Jūs nežinote, kokiam dvasiniame skurde šiandien gyvena žmonija. Žmonių užtarimas ir jų kova yra būtini, kad šviesa pasiektų visas dvasias.

20 Išvalykite tuos, kurie save sutepė. Atskleisk jiems jų dvasios dovanas, išleisk juos į kelią kaip mažus vaikus ir vesk pas Mane. Savo kelyje rasite daug sergančių žmonių, kurių mokslas nepagydydys, tačiau tarp savęs rasite galimybę išgydyti jų kančias: Jūs gydysite juos savo meile, savo gera įtaka ir atsinaujinimu, kuriam juos įkvepiate. Ir per Mano mokymo žinias, kurias jiems perduodate, jie atras, kad gydomasis balzamas yra dvasios ramybė ir pareigų vykdymas, tarpusavio meilė.

21 Nenoriu, kad mano vaikai praleistų galimybę išsigelbėti. Jei didieji nusidėjėliai nuolankiai ir atgailaudami ieškos Manęs, Aš atleisiu jiems jų nusikaltimus ir suteiksiu jiems galimybę atkurti savo gyvenimą. Aš skelbiu savo kvietimą didžiausiems nusidėjėjams, kad juos atpirkčiau ir išgelbėčiau.

22 Įkvėpiu jaunų žmonių, jaunuolių ir mergaičių širdis, kad jos formuotų naujas kartas. Dėl to Aš juos apvaliau, ir jei jie žinos, kaip savo vaikuose atlikti užduotį, kurią jiems patikėjau, ir jei jie aprūpins tas dvasias ir ves jas gėrio keliu, Aš su jais bendrausiu, ir jūs atsiremsite į tas naujas kartas, ir jos bus šio darbo tęsėjos.

23 Išlaikykite malonę, kurią palieku tarp jūsų. Netrukus atsiras tokių, kurie norės sutrukdyti Mano darbui vystytis. Tačiau bus ir tokių, kurie, melddami mano pagalbą, sulauks stebuklo, ir net jei jie nebus mano mokiniai, liudys apie mane, sakydami: "Viešpats mane išgydė". Kiti sakys: "Buvau praradęs brangiausią daiktą, o Jis man jį grąžino."

24 Neginkite Mano darbo melagingais liudijimais ir niekada nemeluokite, nes Aš nemokiau jūsų meluoti. Mano darbai visuomet skamba garsiau, ir jei žinote, kaip juos aiškinti, juose atrasite Mano meilę ir gailestingumą žmonėms.

25 Išgirdę kvailų žodžių, tylėkite, kaip Jėzus tylėjo prieš fariziejus. Tačiau nebijokite, kad jūsų "drabužiai" bus suplėšyti. Aš tave išteisinsiu ir išaukštinsiu tavo brolių akivaizdoje. Tada tie žmonės, kurie jus smerkia, pamatys, kad ne paklydote, bet priartėjote prie Manęs.

Stebėkite savo veiksmus ir bijokite tik Amžinojo Teisėjo, kuris visada jus mato.

** Šis vaizdingas posakis reiškia žalą reputacijai, garbei, asmeniui.*

26 Švelniai ir dvasingai liudykite, kad girdėjote mane, tada daugelis atsivers. Jei nerandate supratimo, tylėkite ir atleiskite. Jei suvienysite savo kūną su dvasia ir vykdysite Mano Įstatymą, gausite malonę žmonijai.

27 Atminkite, palaiminti žmonės, kad visose susirinkimų vietose jums sakiau, jog artėja žmonijos skausmo, išbandymų ir teismo laikai, kurie ją apvalys. Taip pat pranešu jums, kad po to laiko žemėje bus džiaugsmas.

28 Daugelį metų jūs girdėjote šiuos pranešimus, kurie yra mokymai, kuriais Aš ruošiu jus kaip mokinius, kad rytoj galėtumėte nešti šviesą į savo brolių gyvenimus ir rodyti jiems gerą kelią - tiek kūne gyvenančioms būtybėms, tiek be kūno esančioms būtybėms. Mano valia, kad paliktumėte gerą pavyzdį kaip sėklą būsimoms kartoms; kad jums duoti apreiškimai pasitarnautų jūsų dvasiai stiprinti Mano išmintimi, o širdžiai - gerumu ir pašalintų iš jos visas piktžoles, kurios jau seniai užaugo jūsų esybėje. Tačiau su liūdesiu sakau jums, kad vis dar nejaučiate Mano Žodžio, kad miegate šioms apraiškoms ir kad jūsų darbai neliudija Mano doktrinos.

29 Norėjau, kad jūs visi sudarytumėte vieną širdį, vieną valią, bet matau, kad vis dar esate susiskaldę.

30 Aš jums sakiau, kad visose jūsų susirinkimo vietose reiškiaus kaip vienintelis Dievas, kuris jus visus vienodai myli. Tačiau kai kurie neigia dvasines dovanas ir tiesą kitiems. Kaip galite tikėti, kad šitaip šlovinate mano mokymą?

31 Ne tik savo elgesiu šiose susirinkimų vietose sieksite būti Man malonūs ir Man tarnauti, bet ir visais savo gyvenimo veiksmais. Tačiau iki šios akimirkos jūs nesilaikėte Mano įstatymo nei dvasine, nei materialine prasme ir vis dar esate beginkliai, kurie nenori tikėti. Argi nenorite, kad jus ir toliau vestų Kristus, kuris jums pasakė: "Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas"? Argi nenorite, kad Meilė jus išgelbėtų, padarytų stiprius, linksmus ir ramius, kad audrų ir nelaimių valandą ji būtų ta, kuri jus palaiko ir saugo?

32 Supraskite, kad suteikiau jums išmintį, pranokstančią bet kokį žmogiškąjį mokslą: išmintį, kaip valdyti gamtos jėgas. Bet jūs nesupratote, kaip atsilipti į mano balsą kaip paklusnios avys. Ar teigiate, kad tie elementai lenkiasi prieš jus kaip atsidavę tarnai dėl jūsų nepaklusnumo?

33 Ar suprantate, kodėl jums būtina išgirsti Mano mokymus, kaip ir tai, kad juos apmąstytumėte, pajustumėte ir įgyvendintumėte?

Aš jums sakiau: "Stebėkite ir melskitės, kad netikėtai neatsitiktų nelaimė, bet jūs nenorėjote nei budėti, nei melstis. Kai išbandymai jus plakė, jūs tikėjote, kad jus nubaudžiau ar apleidau. Tik tada tau atėjo į galvą melstis, prašyti, kad nepalikčiau tavęs vieno. O, jei tik suprastumėte, kad Aš jūsų neapleidžiu ir kad tai *jūs* mane užmirštate!

Turite žinoti, kad nėra nė sekundės, kad Aš jums ko nors neduočiau, o jūs dažnai gyvenate visą gyvenimą nieko man nedovanodami.

34 Duodu jums šiuos mokymus, kad žinotumėte, jog visada esu su jumis, viską girdžiu ir viską žinau, - kad neatmestumėte Mano malonių ir nesijaustumėte vieniši ir liūdni savo išbandymuose.

35 Kiek daug jūsų, tapę žmonėmis, elgiasi kaip nedėkingi vaikai, kurie neklauso tėvų patarimų ir kaip nesąmonė pasineria į pavojingus gyvenimo kelius, o vėliau, daug suklupe ir patyrę nusivylimų, su gailėsčio ašaromis šaukia: "Ak, jei tik būčiau klausęs savo Tėvo, nebūčiau patyręs tiek daug kančių ir nebūčiau taip toli nuklydęs nuo teisingo kelio!"

36 Kartais jau būna per vėlu, kai jie supranta savo kaltę. Juos nustebina mirtis, neleidžianti grįžti į tėvo namus ir atsiklaupiti ant kelių prieš tuos, kurių autoritetą neigė.

37 Koks didžiulis skausmas tiems, kurie matė, kad artėja jų paskutinė akimirka, negalėdami sudrėkinti tėvų veidų savo ašaromis ar išgirsti iš jų lūpų atleidimo žodžių!

38 Kai apmąstote šiuos išbandymus, kartais sakote: "Kaip gali būti, kad Dievas, būdamas visiškai teisingas, taip toli nueina, kad atimtų šį džiaugsmą iš to, kuris jau pripažino savo kaltę ir gailisi dėl jos? - Bet aš jums atsakau, kad tą malonę gaus ne kūnas, o siela, kuriai visada užteks laiko nuplauti savo dėmes, o taip pat laiko sulaukti atgailos vaisių.

39 Kad jūsų siela nesuklystų pavojingoje žemiškoje piligrimystėje, jai suteikta aukštesnė šviesa - dvasia. Be to, pasaulis visada buvo apšviestas Mano mokymo ir Mano apreiškimų šviesos nuo pirmųjų jūsų egzistavimo šiame pasaulyje dienų iki amžinybės.

40 Visada jus apšviečiau, kad jūsų įsikūnijusi dvasia, sugrįžusi į dvasinį gyvenimą, galėtų gyventi aukštesniuose būties lygmenyse.

41 Mylimi žmonės, Mano apsireiškimų šiuo metu įrankis, sudvasinkite save, kad jei būsite tikrasis Mano žodžio aiškintojas, tai būsite jūs savo mąstymu, gyvenimu ir žodžiu. Supraskite, kad reikia gyvų pavyzdžių, kad žmonija tikėtų Manimi.

42 Kas iš jūsų bus didieji dvasininkai, vedantys žmones į tikrąjį dvasingumą? Dvasiškumas, t. y. dvasinis tobulėjimas, turi pasireikšti per protą ir pojūčius, kad taptų žmonijos išganymu.

43 Mokiniai, dideliems darbams reikia didelio proto ir tyros širdies. Ugdykite savo savybes ir būkite puikūs. Kodėl prašau jūsų būti vieningais, žmonės? Nes žinau, kad karas, kilęs dėl žmonių brolybės stokos, artėja kaip viesulas, kuris viską griaua, ir nes noriu, kad jūs stebėtumėte ir būtumėte žmonėmis, kurie

taika, karių armija, tarnaujanti gėriui. Vykdydami šią misiją, nešiokitės Mane savo širdyse; be Manęs jūs nieko negalite padaryti. Kas aš esu?: Kristus. Kas yra Kristus?: Jis yra Dievo Meilė. Todėl sakau jums: nešiokitės mane savyje, ir nepražūsite. Priešingai, įveiksite visas nelaimes ir pasieksite amžinybę.

44 Nepamirškite, kad dieviškosios jėgos yra tik su nuolankiaisiais ir kad jos niekada nenusileidžia, kad paglostytų žmogiškąją tuštybę.

45 Iš tiesų daugelis sutepa savo sielas, bet nesmerkite jų, nes jie nežino, ką daro. Aš išgelbėsiu ir juos, nepaisant to, kad jie šiuo metu mane pamiršo arba pakeitė netikrais dievais, kuriuos susikūrė pasaulyje. Aš taip pat atvesiu juos į savo Karalystę, net jei jie dabar - dėl to, kad seka netikrais pranašais - pamiršo gerąjį Kristų, kuris atidavė savo gyvybę už juos, kad išmokytų juos savo meilės doktrinos.

46 Tėvui niekas nėra ir negali būti "blogas", nes jų kilmė yra manyje. Pasimete, akli, smurtaujuantys, maištaujantys - tokie tapo daugelis Mano vaikų dėl jiems suteiktos laisvos valios. Bet šviesa taps jų visų šviesa, ir mano gailestingumas ves juos išgelbėjimo keliu.

47 Šiandien materijos galia ir pasaulio įtaka padarė jus egoistais. Tačiau materija nėra amžina, kaip ir pasaulis bei jo įtaka, o aš esu kantrus Teisėjas, kurio teisingumas yra gyvenimo ir laiko Viešpats. Negalima teisti tų, kurie mane neigia, nes tada Aš jus pripažinsiu kaltesnius už juos.

48 Ar pakėliau balsą, kad pasmerkčiau savo katorgininkus? Argi aš jų nepalaiminau meile ir švelnumu? Jei tik suprastumėte, kad daugelis tų, kurie dėl šio nusikaltimo laikinai paklydo pasaulyje, šiandien yra išgryninti dvasiniame pasaulyje!

49 Žiūrėkite, kaip Mano žodis rodo jums kelią ir jus veda! Duodu ją visiems, nes visus jus myliu ir visų jūsų ieškau. Nelaukite, kol viesulai nustebins jus kaip pasiklydusius ar užmigusius, nes tada bus "dantų griežimas". Kol kas jūs dar nežinote Mano išgelbėjimo plano, todėl jums tereikia pasitikėti Manimi ir Man paklusti.

50 Ar suvokiate, koks kuklus yra Mano žodis, kokie nereikšmingi yra tarnai, per kuriuos perduodu savo balsą, ir kokia vargana yra aplinka, kurioje Aš skelbiu save? Nenustebkite sužinoję, kad šiame amžiuje būtent šis mokymas valdys ir tvarkys visos žmonijos likimus!

51 Dieviškąsias mintis į žodžius išreiškė Mano susižavėję balso nešėjai, kurie, sujungti į sakinius, suformavo ir įtvirtino dvasinę doktriną, kupiną apreiškimų ir tobulų mokymų.

52 Tai pažadėtasis Užtarėjas, tai paskelbtoji Tiesos Dvasia, kuri jus visko išmokys. Pasiruošimas jau prasideda, artėja laikai, kai jums reikės To, kuris, kadangi turi stiprybės savo dvasioje, ves jus savo širdies kilnumu ir paprastumu, išmintimi ir teisingumu.

53 Žmonėms reikia tų, kurie sugeba tvirtai stovėti išbandymuose, tų, kurie pažįsta didžiąsias pasaulio ir dvasios kovas. Būtent jie gali suteikti žmonijai kryptį ir ją valdyti, nes jų širdyse nebus troškimo ką nors engti ar valdyti. Jie negali pasiduoti savanaudiškumui, nes savo išaukštinimo akimirkomis pajuto gailestingumą Viešpaties, kuris juos apipila meile, kad jie galėtų tą gailestingumą perduoti savo broliams.

54 Jei nesusivienysite, negalėsite atsakyti vyrams; jei nesusivienysite, negalėsite apsaugoti nuo jų išpuolių. Netrukus prasidės mūšis, ir tada būtina, kad jus apsaugočiau ir aprūpinčiau šviesą ir tikėjimą turinčiomis širdimis. Tada jau galėsite atleisti tiems, kurie jus įžeidžia, nes žinosite, kad jūsų broliai tas žaizdas jums padaro iš tikro neišmanymo.

55 Noriu, kad prasidėjus kovai į savo brolių įžeidimus atsakytumėte atleidimu ir meile.

56 Imkite ir savo kryžių! O gal tikite, kad Kristaus kryžius nėra našta? Ar manote, kad Mano užduotys yra mažos? - Tų, kurie seka paskui Mane, užduotys nebus nei mažos, nei lengvos. Lengvi darbai skirti dvasiškai silpniems žmonėms, širdims be meilės.

57 Laiko prarasti nebegalima, nes artėja metas, kai pasirodys šios tautos stipruoliai, kad nutiestų kelius, vedančius jus į tą didžiąją šventę, kai pajusite, kad Mano Dvasia yra arčiau jūsų.

58 Tarp susirinkusiųjų matau tuos, kurie, kupini džiaugsmo, nes jaučia ir supranta mano įkvėpimą, ruošiasi tam mūšiui. Jie žino, kad tik tiesa, dvasingumas ir meilė gali būti ginklai, padedantys nugalėti.

59 Ateikite pas Mane, paskubėkite priimti meilės kvietimą, kurį jums siunčia jūsų Tėvas, kad toli nuo tamsių skausmo ar nežinojimo kelių pasisotintumėte Mano ramybe ir Mano šviesa, o paskui tą patį padarytumėte ir savo artimui.

60 Atvykau ne tik tam, kad duočiau jums užduočių ar pareigų. Taip pat kreipiausi į jus, kad nusausinčiau jūsų ašaras ir išklausyčiau jūsų skundus.

61 Šiandien tu seki savo Gelbėtoją, o aš tau padedu su tavo kryžiumi. Tačiau prieš baigdami savo klajones šiame pasaulyje, nuneškite gerąją naujieną į provincijas.

62 "Žmogus gyvena ne vien duona", o šis pasaulis jaučia dvasinį alkį. Todėl galite pasiūlyti savo broliams šio maisto, kurį jums patikėjau.

63 Mano mokymas yra kelias, kuris parodo, kaip gyventi taikoje žemėje, ir kuris priartins jus prie Tėvo, kai gyvensite Dvasioje. Kur brolybė, kurios mokiau vyrus? Žemėje jos nėra, nes ilgą laiką leidote, kad tarp kviečių augtų raugės. Tarp žmonių vyrauja nejautrumas ir nesantaika. Jie nepripažįsta savęs broliais Dieve, tačiau tvirtina, kad pripažįsta Mane ir net myli Mane.

64 Yra šeimininkai ir tarnai, teisėjai ir kaltinamieji, katorgininkai ir aukos, bet visi jie yra broliai. Šį kartą Mano žodis stipriai sukūrė žmoniją, nes jis kaip teisėjas pasieks visas dvasias.

65 Budėkite ir melskitės, mokiniai, kad pajustumėte mano buvimą, nes jei miegosite, atsibudę patirsite didelę dvasios kančią.

Atidžiai sekite mano žodį, kad niekas jūsų neužklyptų nepasiruošusių. Tada, kai keliai bus nutiesti ir šalys atvers savo vartus, *jūs būsite* pasirengę vykdyti savo misiją, o kai širdys trokš gyvenimo žodžio, jis tuoj pat nuskambės iš jūsų lūpų. Taip pat, kai pro jūsų duris praeina kenčiantys žmonės, jos neturėtų likti uždarytos.

66 Jau nebėra laiko toliau persekioti pasaulio malonumus. Atėjo laikas gyventi budriai, pasitelkiant visus savo pojūčius ir galias, ir būti atidiems viskam, kas jums kalba ir jus supa. Jūsų buvimo šiame pasaulyje laikas jau labai trumpas, todėl būtina išnaudoti tą trumpą laiką, kurį dar gyvenate šiame pasaulyje. Tiems, kurie pasiruošia, niekas neliks nepastebėta, nesvarbu, ar tai būtų žmonių įvykiai, gamtos ženklai, ar dvasinės apraiškos. Didžiųjų stebuklų patirs tie, kurie bus pasirengę, kad galėtų šviesti, mokyti ir pranašauti tiems, kurie nemato, nejaučia ir nesupranta.

67 Mylimi žmonės, supraskite, kokia didelė bus laimė dvasios, kuri savo gyvenimo kelyje tarnavo savo broliams kaip vedlys, patarėjas ar parama. Tokia yra jūsų užduotis: būti stipriems, sąžiningiems ir paklusniems Mano Įstatymui, kad galėtumėte būti švyturiu savo artimui.

68 Kada ši žmonija taps panaši į didžiulę gėlę, kurios žiedlapiai - jūsų širdys, o kvapas - jūsų meilė Man?

69 Kai matote, koks pasaulis yra šią išbandymų valandą, kai siautėja ambicingos aistros ir neapykanta, manote, kad šie mano žodžiai tėra dieviškas sapnas. Bet aš jums pabrėžiu, kad taip yra tik todėl, kad Antrojoje eroje priėmiau kryžių, kurį man davėte, ir dabar atėjau pas jus "ant debesies", nes žinojau, kad Mano Meilės sėkla nugalės žmogiškąjį netobulumą. Kodėl abejojate, kad galiu jus išpirkti? Ar tikite, kad Kristus veltui praliejo savo kraują ant Golgotos, kad jis jūsų nieko neišmokė? ar manote, kad mano naujasis apsireiškimas yra nevaisingas? - Iš tiesų sakau jums: Dievas negali klysti ir negali žlugti vykdydamas savo meilės misiją.

70 Didis, labai didelis yra žmonių ištvirkimas jūsų akyse, baisi jums atrodo galia ir blogio jėga, kuria naudojami žmonės, bet Aš jums sakau, kad ji silpna, palyginti su Mano teisingumo galia, palyginti su Mano Dieviškumu, kuris yra likimo, gyvenimo, mirties ir visos kūrinijos Viešpats.

71 Žmogus šią palaimintą ir derlingą žemę pavertė pragaru, nes visas jėgas ir elementus, kuriais jį apsupau, jis panaudojo savo gyvybei, kad sukeltų sau mirtį. Nepaisant viso to, galiu jums pasakyti, kad tas, kuris gailisi, supranta savo nusikaltimą ir stengiasi jį atitaisyti, netrukus pasieks dvasinius tikrojo rojaus vartus, kur Viešpaties angelas nukirs kalaviją ir įleis jį į amžinąją taikos karalystę, kur Tėvo meilė suteiks jam atlygį, pažadėtą visiems geros valios žmonėms.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Instrukcija 55

1 Šventosios Dvasios šviesa vibruoja virš visų dvasių.

2 Palaiminti jūs, kurie ruošiatės vykdyti mano nurodymus, nes visada pajusite mano pagalbą. Bet aš jums taip pat sakau: nenutylėkite sąžinės balso, kai jis atkreipia dėmesį į jūsų klaidas, klausykite jo, nes tai mano balsas. Jei norite būti Man tokie malonūs, pakelkite savo dvasią maldoje po to, kai ištaisysite savo kaltes, tada visada rasite Mane laukiantį jūsų, kad suteikčiau jums ramybę.

3 Kuo labiau jaučiate, kad jums atleidžiu, tuo labiau turėtumėte vykdyti savo pareigas. Niekada nepiktnaudžiaukite šiuo atleidimu!

4 Visi, kurie sieks dvasiškai tobulėti, pamatys, kad juos supa didžiulės minios žmonių, einančių Mano įstatymo įgyvendinimo keliu, ir jie seks paskui juos. Bet jei aš tave paskirčiau vadovauti žmonių grupei, nesinaudok tuo. Pagalvokite, kad šiuo metu net karaliai nužengė nuo savo sostų ir tapo savo tautų tarnais, nes artėja visų žmonių lygybės ir brolybės amžius.

Prisiminkite - kai jus pašaukiau, jūs nuolankiai atsiliepėte ir pasakėte, kad būsite klusnūs ir su meile priimsite savo kryžių, kad eitumėte Mano keliu, kuriuo jums nubrėžiau dvasinio tobulėjimo kelią Antrojoje eroje.

5 Jei pasiruošite, didelės nelaimės, kurios žmoniją užklumpa kaip uraganai, jums bus tarsi švelnus vėjelis, kuris jus glosto. Po to nušvis naujos aušros šviesa ir saulė jus apdovanos savo malonėmis. Bet jei nesate budrūs ir leidžiate veidmainystei dygti savo širdyse, dangstydamiesi avies oda, nors viduje esate alkani vilkai, susidursite su sunkumais ir kelio erškėčiai sužeis jūsų kojas.

6 Vargas jums, jei blogi polinkiai bus stipresni už dorybes, kurias nešiojatės savo dvasioje, ir jei Mano nurodymai neduos vaisių! Jei nesvarstote ir nesigilinate į Mano Žodį, manydami, kad vykdotė Mano valią, Mano Šviesa jus pažadins. Bet kai suprasite visą tiesą, prisiminsite, kad pasiunčiau jus į pasaulį daryti gailestingumo darbus.

7 Net jei norėtumėte pabėgti nuo savo likimo, negalėtumėte to padaryti. Kad ir kaip dažnai nuklystumėte nuo kelio, Mano gailestingumas sugrąžins jus į jį. Mano įstatymas įrašytas kiekvienoje dvasioje, ir jūs turite jam paklusti.

8 Mačiau, kad nesutinkate su tautų vadovais, nes nesuprantate, kad jie yra įrankiai, kuriuos naudoju tautoms palenkti ir sumalti. Jūs nesupratote, kaip susivienyti mintimis ir padėti tam, kurį paskyriau vadovauti tautos likimui. Jūs priešinatės ir keliate susiskaldymą, nors Aš rekomenduočiau susivienyti ir paklusti Mano valiai. Mylėkite vieni kitus, kad jūsų malda juos parengtų ir dvasiškai palaikytų.

9 Susivienyk, Izraeli, klausyk manęs! Aš jus išstiksiu dideliais išbandymais, ir tada nematysiu jūsų verkiančių. Melskitės už tuos, kurie nežino, kaip tai padaryti, už tuos, kurie jaučiasi silpni. Kad vieni nesidžiaugtų kitų nesėkmėmis! Juk nežinote, ar jūs visi nepatirsite tų pačių išbandymų, o kai jie jus išstiks, ar jūs taip pat netapsite silpni.

10 Atmeskite pagundą, nes dabar yra metas, kai ta jėga siekia padauginti savo derlių, ir tik malda bei geri darbai ją nuo jūsų sulaikys.

11 Daugelis mokymų ragins jus susivienyti, kai pamatys, kad esate susiskaldę, o Aš noriu, kad jūs visi susivienytumėte manyje ir praktikuotumėte garbinimą taip, kaip Aš jus mokiau.

12 Kad padėčiau jums pakilti, Aš paruošiau geriausią vietą savo vaikams, nes noriu jus priartinti prie savęs ir suteikti jums savo ramybę. Kas jaučiasi pavargęs, ateikite pas mane, atsigausite ir sustiprėsite.

13 Mokiniai, pasigailėkite tų, kurie sulaužė Įstatymą, kurie sukilo, nes jiems labiausiai reikia jūsų pagalbos ir meilės.- Kodėl žmogus nusideda, nors žino, kas gera ir kad tik jo praktikavimas padarys jį laimingą: - Todėl, kad neklauso savo sąžinės balso, ir todėl, kad ganytojai leido savo bandai išsiblaškyti į skirtingus kelius, ir todėl, kad jų žodis nebeturi galios, taip pat galios priversti avis sugrįžti į kaimenę. Kur mano mokiniai, Antrosios eros apaštalų įpėdiniai?

14 Jums, kurie dabar esate mano mokiniai, sakau: nevadinkite savęs ganytojais ar kunigais, leiskite man vadovauti žmonėms, nes manyje jie turės savo Tėvą, savo teisėją, geriausią draugą ir patarėją. Jūs būsite tik Gerosios Naujienos nešėjai ir Mano apsiereiškimo liudytojai. Tada, kai žmonės per savo dovanas pasieks vienybę su Mano Dvasia, jie užtikrintai žengs savo tobulėjimo keliu, o Aš įskiepysiu jiems darbus ir veiksmus, pagrįstus Mano Įstatymu. Tai įvyks po atpirkimo ir atgailos, kurią dabar išgyvenate.

15 Jei nebūtumėte nusidėję, nebūtumėte patyrę Atpirkimo įstatymo griežtumo, bet visada būtumėte ėję į priekį savo evoliucijoje. Iš tiesų sakau jums: jei neįvykdysite tų, kuriems pavesta nešti šią žinią savo broliams, būsite teisiami žmonijos ir pažinsite šio teisėjo, kuris nežino nei užuojautos, nei meilės, griežtumą.

16 Kai Aš jus išbandau, kad pakelčiau jūsų sielą, padedu jums, kad jūsų jėgos nepristigtų, o kai atsiduodate Mano valiai ir pasinaudojate ta pamoka, jaučiatės artimesni Man. Už tai jūs man dėkojate ir aš jums suteikiu ramybę.

17 Aš pareikalavau iš žmonijos vienybės ir grįžimo prie paprasto dvasinio gyvenimo, nes noriu, kad dvasios susivienytų viename tikėjime, pripažintų Mane ir mylėtų Mane. Įvairūs mokymai išnyks ir išliks tik Mano Įstatymas ir Mano Žodis.

18 Aš visada jums rodžiau savo meilę, bet jūs manęs nesupratote. Argi nežinote, kad kai duodu jums naują užduotį, tai darau norėdamas, kad ją vykdydami išpirktumėte savo kaltę? Pasirinkau jus, nes jus myliu ir noriu, kad taptumėte mano mokiniais. Tačiau kad galėtumėte save tokiais vadinti, turite laikytis nuolankumo ir klusnumo visuose savo gyvenimo veiksmuose.

19 Dabar yra derliaus nuėmimo metas, kai pjausite tai, ką pasėjote. Bet jei sėjate iš naujo, kad vėliau gautumėte derlių, naudokite gerą sėklą ir ją puoselėkite, nes aš jums suteikiu naują galimybę.

20 Suprasti: Kur kas labiau nei jūs sekėte paskui Mane, Aš visą laiką sekiau paskui jus, kad parodyčiau jums jūsų užduotį ir pamokyčiau jus vykdyti Mano Įstatymą, kad jūsų dvasia niekada nesuklystų ir būtų tarsi varpas, kviečiantis minias.

21 Kiek daug išbandymų turėjo pereiti tavo siela, kad galiausiai taptum švelnus ir nuolankus ir ryžtingai pasuktum Įstatymo keliu! Anksčiau, kai gyvenimo kelyje jus ištikdavo išbandymas, iš jūsų lūpų pasigirdavo piktžodžiavimas. Šiandien, kai jaučiate, kad išgyvenate sunkią gyvenimo pamoką, melskitės, nes šviesa vis labiau skverbiasi į jūsų sielą.

22 Kai sakau jums, kad "jie ir jūs esame tas pats", noriu, kad suprastumėte, jog per savo dvasios įsikūnijimą palaiptams pasiekiate aukštesnį išsivystymą. Nuo tada, kai Tėvo balsas jums pasakė: "Augkite ir dauginkitės", iki dabar jūsų vystymasis nė akimirksniui nesustojo. Bet kaip lėtai jūs einate savo keliu!

23 Jūs padauginote ir taip įvykdėte dieviškąjį įsakymą. Bet po to prirėkė naujo įsakymo, kad iš jūsų širdžių išaugtų Dievo verti vaisiai, ir aš jums pasakiau: "Mylėkite vieni kitus". Ši mokymą jums daviau Antrojoje eroje kaip viso Įstatymo santrauką ir vis dar laikiu, kol jis duos vaisių jūsų širdyse. Dabar aš atėjau su naujais mokymais ir naujais apreiškimais, bet neatitraukiu jūsų širdies nuo to dieviškojo įsakymo mylėti vienas kitą ir nuo kito įsakymo daugintis.

24 Taip, žmonių vaikai, augkite dorybėmis ir išmintimi, dauginkitės dvasingumu, mylėkite visus be skirtumo tarp rasių, klasių, tikėjimų ir pasaulių.

25 Aš pamatysiu, kaip laukuose, kuriuose taip klestėjo piktžolės ir daugėjo blogio, auga kviečiai. Ateis teisingumo diena, ir karo ugnis sudegins ir sunaikins blogio sėklą, iš kurios neliks net pelenų, kai vėjai juos išsklaidys, o po to vandenys ir sniegas apvalys ir išgrynins žmoniją. Kai skausmas tarp žmonių bus labai stiprus, jie statys man aukurus, degins smilkalus ir sakys, kad myli mane. Bet Aš jiems pasakysiu, kad tai nėra tinkamas būdas būti maloniam Mano Dvasiai ir kad tai, ką jie laiko meile Man, yra (dieviškojo) teisingumo ir mirties baimė. - Žmonės turi suprasti, kad vieninteliai smilkalai, kurie mane pasiekia, yra meilės ir gailėstingumo darbai, kuriuos jūs rodote vieni kitiems, kai vadovaujatės savo Tėvo meile.

26 Jums, kurie girdite šį Žodį, sakau, kad imtumėte Mane pavyzdžiu, kad sektumėte Mane meilės keliu, kurį jums parodžiau Antrojoje eroje, kad, kai nebegirdėsite Manęs šiuo pavidalu, galėtumėte surinkti minias šiose maldos vietose ir išlaikyti jas su savimi savo žodžių tikrumu ir įtikinamumu bei savo pavyzdžiu. Mokymą turite perduoti ne tik šiose vietose, bet ir visur, kur tik aplinkybės reikalauja jūsų atsidavimo. Nepamirškite, kad esu jums sakęs, jog "dykumoje, keliuose, prie jūros ir slėniuose" jus nustebins išbandymai, taip pat ir Mano įkvėpimas.

27 Kad galėtumėte įvykdyti šią užduotį, noriu, jog ši tauta, kurią ugdu savo pamokymais, gerbtų mano Įstatymą ir savo darbais bei pavyzdžiu liudytų savo Mokytoją. Jūsų namuose viešpataus taika, jūsų šeimose nebus susipriešinimo, nebus ginčų tarp brolių ir nesutarimų tarp tėvų ir vaikų. Kai tarp jūsų įsiviešpataus taika ir jūsų namai nebebus panašūs į mažą mūšio lauką, karai pamažu išnyks, nes kas turi taiką širdyje, tas ją visur atneš.

Pagalvokite apie savo vaikus ir supraskite, kad jūs dar nesupratote, kaip savo pavyzdžiu išpausti jų širdyse Mano Įstatymą, ir kad jie yra naujosios kartos, kurioms skirta skleisti dvasinę šviesą žmonijoje.

28 Didi jų dvasia, bet supraskite, kad jiems reikia jūsų apsaugos ir vadovavimo jų materialaus gyvenimo kūdikystėje. Pradėkite šią užduotį su mažais vaikais, būkite supratingi ir kantrūs. Mokykitės iš manęs: Aš galiu laukti šimtmečius, tūkstantmečius ar amžinybę, kol dvasia išsivystys ir išstobulės. - Jūs visi esate kaip deimantas, kuris turi būti kruopščiai nušlifuotas, kad skleistų gražius spindulius. Ar manote, kad esate neverti būti lyginami su genialiaisiais?

29 Vienas gražiausių ir nuostabiausių meno kūrinių, kuriais apdovanojau šią žemę, yra gėlės, kurios džiugina jūsų akis, pripildo aplinką kvapu ir įkvepia. Bet iš tiesų, sakau jums, esate tobulesni ir gražesni už gėles.

30 Jei jau būtumėte įgiję *tokį* sudvasinimą, *kokį* turite pasiekti, suprastumėte visų sukurtųjų daiktų kalbą, Aš kalbėčiau jums per juos, ir jums nereikėtų, kad jūsų Tėvas materializuotųsi tarp jūsų iki nukraujavimo ant kryžiaus ir kad Aš šiuo metu turėčiau duoti savo Dieviškąjį Žodį netyrų žmonių lūpomis. Tačiau būtina, kad jūs pažintumėte savo Tėvą, todėl niekada neslėpiau savęs ir neatsisakiau ateiti pas jus, nepaisant jūsų nuodėmingumo. Jei Aš parodžiau save žmonėms, o jie (vis dėlto) visada kūrė netikrus dievus: Kas atsitiktų, jei Aš paslėpčiau save nuo jūsų nuodėmių iš nenoro?

31 O mokiniai, jūs, kurie gaivinatės išgirdę mane sakant: "Mokytojau, apgailėstaujame, kad nėra laisvės, leidžiančios mums be išlygų kalbėti apie Tavo žodį savo artimui." Bet aš jums sakau: Nebijokite savo brolių, kurių galite gėdytis? Laukite, laukite neilgai, nes netrukus žmonija įveiks savo fanatizmo ir neišmanymo sukeltus apribojimus ir kliūtis, trukdžiusius jai prisiskverbti į tiesos, kurią ji tik paviršutiniškai pažino, esmę.

32 Valgykite maistą, kurį šiandien jums siūlau, ir pajusite Mano ramybę. Tačiau neleiskite, kad kas nors iš jūsų atimtų tą patį.

33 Vadinu jus Trečiosios eros mokiniais, nes jūs sudarėte naują sandorą su Mano Dieviškumu.

34 Patikiu tau naują žemę, kurioje dauginsis Izraelio giminės*. Tačiau nesivadovaukite tuštybe, nes žinote, kad priklausote mano tautai, nes jei gerai apgalvosite savo užduotį, suprasite savo didelę atsakomybę.

Tai simbolis, kurį reikia suprasti dvasiškai. "Nauja žemė", kurią Dievas mums patiki, yra naujos žmonių širdys, kurias turime laimėti Jo mokymui, kad daugėtų dvasinė Izraelio tauta.

35 Aš iš naujo atėjau pas jus ir prašau: Ar norite vėl aukoti savo Viešpačiui? Ar manote, kad mano kraujo, pralieto Antrojoje eroje, nepakako?

36 Šiuo metu suvokite, kad jūsų dvasia neša savo atpirkimo kryžių ir kad jai patikėta įdirbti didžiulius laukus. Bet tegul jis nesėja jose jokios kitos sėklos, išskyrus Mano. Derlius, kurį nuimsite šiuo metu, bus raktas, atveriantis vartus į jūsų išgelbėjimą.

37 Aš atėjau pakeisti jūsų nuodėmingumo našta saldžia savo Kryžiaus našta, kad galėtumėte pasveikti nuo nuodėmės, kuri jus slėgė šimtmečius.

38 Tavo lūpos neturi piktžodžiauti, jos turi tik šlovinti mano vardą. Žodžio dovana, kurią jums daviau, ne tam, kad išniekintumėte savo artimo garbę.

39 Dabar, kai žinote, kad pašaukiau jus, kad taptumėte mano mylimaisiais mokiniais, kasdien tikrinkite save sąžinės šviesoje, ypač kai žinote, kad girdėsite mano žodį.

40 Saugokitės neteisingai suprastų atgailų ir neatimkite iš savo kūno to, ko jam reikia. Priešingai, pasigailėkite to, kas jai kenkia, net jei tai reiškia auką už ją. Tai bus atgaila, kuri pasitarnaus jūsų dvasiai ir bus maloni Tėvui.

41 Palaipsniui išmoksitės pakelti savo mintis į Begalybę be vaizdų, nutapytų ant drobės ar suformuotų pagal jūsų pageidavimus. Pamažu krinta kliūtys, kurias jūsų dvasia visada rasdavo, kai ketino melstis. Dabar ji yra pakeliui į dvasinę vienybę su savo Viešpačiu.

42 nepamirškite: kad jūsų malda suteiktų jums gilų pasitenkinimą ir leistų pajusti tikrą ramybę, ruošdamiesi siųsti savo mintis turite apvalyti savo širdį, kad jos pasiektų Mano šventovę.

43 Rytoj pamatysite dideles minias, sekančias paskui jus. Jie turi atrasti gilų ir šviesų pėdsaką, kuris nuves juos į tiesą, ir tas pėdsakas bus jūsų geri darbai.

44 Turite liudyti, kad esate tie žmonės, kuriuos Viešpats pasiuntė į žemę, kad jie uždegtų šviesą žmonijoje. Išmintis, kylanti iš jūsų dvasios, bus Šeštojo antspaudo šviesa, kuri bus išlaisvinta šiuo metu.

45 Jei Mane mylite, sugebėsite vykdyti Mano įsakymus; jei Mane mylite, žinosite, kaip mylėti savo brolius.

46 Kai kurie savyje man sako: „Viešpatie, ar ne todėl, kad esame čia susirinkę ir klausomės Tavo žodžio, mylime Tave? - Bet Aš jums sakau: labai nedaugelis ateina klausytis Manęs iš meilės; dauguma ateina, nes yra prislėgti skausmo.

47 Aš nekaltinu jūsų dėl skausmo, kuris jus atvedė į Mano artumą, nes, atlikęs savo užduotį, jis vėl praeina, ir jis padarė imlias širdis tų, kurie vėliau taps Mano mokiniais.

48 Negalite sakyti, kad niekada nejaučiau žmogiško skausmo ir todėl jūsų nesuprantu. Aš tapau žmogumi ir kentėjau, kad duočiau jums pavyzdį kiekviename išbandyme ir kiekvienoje kritinėje situacijoje. Jei šiandien prašau jūsų duoti šviesos ir gerų pavyzdžių jūsų vaikų kelyje, tai tik todėl, kad Jėzuse visada buvau klusnus Tėvo Sūnus. Aš žinau ir jaučiu visas jūsų kančias, todėl, kadangi atėjau pas jus *Dvasioje*, nesu toli nuo jūsų. Iš tiesų sakau jums, kad Mano apsireiškimas Trečiojoje eroje yra didžiausias įrodymas, jog jus myliu ir suprantu.

49 Ramybės akimirkomis pasinerkite į Mano Žodį. Supraskite, kad aš esu ramybė, kuri nusileidžia, kai jus užklumpa audra. Išlaikykite šią ramybę, nepaisant visų išbandymų, ir neleiskite jai palikti jūsų širdžių bei grįžti pas Mane.

50 Nesipriešinkite, kai jūsų namus užklumpa ligos, nes jos apvalo sielą. Tačiau Aš netrukdu jums ieškoti gydomojo balzamo, verčiau liepiu jums kreiptis į Mane kaip į Dieviškąjį Gydytoją ir su meile priimti tai, ką Mano valia jums suteikti.

51 Yra daug žmonių, kurie grįžo į teisingą kelią tik per gyvenimo kančias. Kai kurie piktžodžiavo, kai kentė skausmą. Bet kai jie suprato, kad tai *Jis* sustabdė juos kelyje į pražūtį, jie palaimino savo kančios taurę. Juos pasodinau prie savo stalo ir duodu jiems paragauti Avinėlio, paversto gardžiu meilės ir gailestingumo maistu.

52 Iš tiesų sakau jums: jei žmonės taip pat elgtųsi su tais, kurie jiems nedėkingi, - kokia taika viešpatautų tarp žmonių!

53 Gyvenkite ramybėje, tai bus geriausias jūsų liudijimas, kad esate mano mokiniai. Nepamirškite, kad jus visada stebi daugybė akių, norinčių įsitikinti, kad tai, ką darote, yra tiesa, arba surinkti įrodymų ir įrodyti, kad klystate.

54 Būkite mano ištikimi kariai! Niekada netapkite priežastimi, dėl kurios jūsų broliai neteisingai mane įvertintų. Nė karto nesu jums davęs savo Žodžio, jei bent *viena* širdis nebūtų dalyvavusi, kad jį kritiškai išnagrinėtų. Tomis akimirkomis Mano žodis, Mano apsireiškimas, buvo visokeriopai tikrinamas, kaip ir Mano tarnų veiksmai. Visais savo pojūčiais ir gebėjimais jie atėjo ieškoti Mano skelbimo, ir tų, kurie atėjo tikėdamiesi, kad gandas apie Mano buvimą yra melagingas, buvo daugiau nei tų, kurie atėjo su karštu troškimu, kad geroji naujiena būtų tikra.

Kas turėjo jiems pasakyti, kad, nors *jie* viską stebi ir vertina, Mano žvilgsnis skverbiasi į jų širdies vidų, o Mano balsas šaukia juos per jų sąžinę? Kaip tik tą akimirką tikėjimas išsižiebė daugelyje abejojančiųjų, o tiems, kurie jį jau turėjo, jis tapo neįveikiamas. Taip nuolat daugėjo Mano mokinių, kurie dabar sudaro tautą, kuriai liepiu gerai saugoti Mano ramybę, kad ji taptų didžiausiu jų turtu. Nes tai bus geriausias liudijimas, kurį jie gali duoti kitoms žemės tautoms apie Mano apsireiškimo tiesą.

55 Noriu, kad jūs suprastumėte, jog ši tauta turi įgyvendinti aukštą likimą ir kad kiekvienas iš jūsų turi sudėtingą misiją. Ši tauta bus meilės ir taikos šaltinis, iš kurio ateis gerti kitų rasių žmonės. Netoli tas laikas, bet pirmiausia turite pavargti nuo daugybės kovų tarp brolių, pirmiausia turite įtikinti save dėl daugybės melo ir netiesos, kurią žmonės pavertė kultu. Tada jie ateis pas mane ir pamatys, kad Kristus, kuris mirė ant kryžiaus, yra gyvas ir pasirodo kupinas šlovės ir didybės, kaip buvo matomas, kai įžengė į dangų Antrojoje eroje.

56 Šiandien jaučiate, kad aplinkybės visai nepalankios kalbėti apie Mano darbą. Tačiau artėja diena, kai jūsų lūpos nuolat kalbės apie Mano Žodį, nes skausmas, sunkumai, baimė ir sumaištis sieks iš jūsų išmokti visko, ką jums daviau.

57 Jau dabar jus ruošiu ir mokau, kad žinotumėte, kaip žodžiais ir darbais skelbti Mano mokslą, nes žmonija pavargo nuo veidmainių. Sukurkite paklusnią šeimą, suvienykite savo mąstymą, valią ir įgūdžius dvasingumo saitais, ir būsite stiprūs bei nemirtingi.

58 Žmonijos laukia dideli vargai; išlikite budrūs ir maldingi kiekvieno skausmo ir nelaimės akivaizdoje. Daugelis kančių bus sušvelnintos, o kitų nebus, nes maldininkai jas sustabdys.

59 Kai kitų konfesijų ir sektų sekėjai pamatys, kad didžiulės minios seka šia tauta, iš tų konfesijų atsiras persekiotojų, kurie jus persekios. Tačiau nebijokite, nes jei išliksite santūrus, Šventoji Dvasia į jūsų lūpas įdės šviesos žodžius, kurie nutildys tuos, kurie jus šmeižia.

60 Aš neduodu jums žudančio kalavijo, kad galėtumėte apsiginti, Aš duodu jums meilės kalaviją. Kiekvienas jo šviesos blyksnis bus iš jo sklindanti dorybė.

61 Kiek daug malonės rasite pas Tėvą, kai savo žodžiais užkariausite minias Mano darbo persekiotojų ir savo meilės darbais atvesite juos atsiversti pas Mane.

62 Tai yra mokymas, kurį jums daviau Antrojoje eroje ir kurį jūs jau pamiršote.

63 Žmogaus protas patirs nerimą, kai bandys suprasti Trejybės ir Marijos dvasinę doktriną. Materializuota žmogiškoji būtybė yra nepatogi dvasinės būties atžvilgiu.

64 Aš atėjau dar kartą apsireikšti šiame pasaulyje ir padėti žmonijai suprasti, kad nesu aukštumoje, kurios jūs negalite pasiekti. Aš mokau jus maldoje kelti savo dvasią, kol atrasite Mano buvimą ir priartinsite savo dvasią prie Mano dieviškumo per gyvenimą, pašvęstą gerumui. Tik tie, kurie gyvena pagal Mano Įstatymą, žino, kad Aš iš tiesų esu žmoguje ir kad tai nėra perkeltinė išraiška.

65 Jūs, kurie manęs klausotės, netrukdykite suprasti dvasinių mokymų. Neužtemdykite savo šviesos ir neleiskite, kad jūsų širdis, jautri ir rafinuota, kai girdi Mano žodį, vėl taptų abejinga ir šalta. Jau paragavote pasaulio teikiamų džiaugsmų, jau susipažinote su jo medumi. Ateikite dabar ir mėgaukitės mano pasodinto medžio vaisiais. Bet kai numalšinsite alkį, saugokitės grįžti į tuos kelius. Atminkite, kad jums nedera nešti į pelkę tai, ką jums daviau malone.

66 Klausykitės mano žodžio, kuris nutraukia tamsos pančius ir kiekvienoje dvasioje įžiebia šviesą, kad ateityje galėtumėte eiti geru keliu, taip pat atpažinti, kas draudžiama, ir rasti savyje jėgų nepasiduoti pagundai. Kas gavo šį pamokymą, nebegali vadintis neišmanėliu. Klausykite ir supraskite mane, mokiniai, šiandien, kol dar esu su jumis šiame Žodyje.

67 Tas, kuris pasaulyje buvo pavaldinys, nenustebs, kai duosiu jam nurodymus. Tas, kuris buvo šeimininkas, pamiršk savo išdidumą ir būk Mano tarnas. Tada visi suprasite, kaip Jėzus su meile davė nurodymus savo mokiniams.

68 Paveskite savo laisvą valią Mano įstatymui ir savo sąžinei, tada nesijausite pavergti, bet tikrai laisvi.

69 Kaip tik dabar, kai piktžolės išplitusios po visą žemės paviršių, sakau jums, kad pasiruoštumėte būti Mano darbininkais ir sėti Mano taikos sėklą. Tegul kiekvienas iš Mano išrinktųjų šiuo metu paklausia savęs, ar prieš išgirsdamas šį Žodį jis nebuvo apvalytas ir įkalintas skausme bei dažnai išbandytas tuo, kas jam brangiausia.

70 Įgykite įsitikinimą ir tikėjimą, klausykite Manęs be nuovargio ir nepripratę prie šio pasireiškimo. Žiūrėkite, Aš nenustebinsiu jūsų miegančių savo išėjimo dieną. Šiandien jūs matote, kad šie metai praeis ir ateis kiti, bet Mano žodis jus pasiekia nekintamai. Tačiau ateis 1950-ieji metai ir jūs nebegirdėsite Manęs šiuo pavidalu.

Tada noriu, kad būtumėte sustiprinti ir gausūs mokymais.

71 Studijuokite Mano darbą, kurį apreiškiau per *visus* savo balso nešėjus, neturėkite jokių preferencijų. Atminkite, kad Aš nužengiu pas visus ir per visus kalbu tiesą. Ar norite, kad 1950-ieji metai ateitų nesinaudojant Mano buvimu ir neišmokus Mano doktrinos? Ar laukiate, kol pasaulis, netikintis mano kaip Šventosios Dvasios apsireiškimu, užgrius jus ir, radęs jus silpnus, išnaikins? Ar norite, kad žemės vyriausybės, aptikusios tarp jūsų nesantaiką ir sumaištį, priimtų įstatymus ir sustabdytų jūsų žingsnius? Kaip jūs, dabartinės kartos, verktumėte, jei mestumėte iššūkį šioms pranašystėms išsipildyti! Kokia sunki ir liūdna būtų jūsų egzistencija ir kiek daug erškėčių paliktumėte kelyje tiems, kurie ateis po jūsų! Pakilk kupinas meilės ir vilties, dar daug ką turiu tau atskleisti ir patikėti.

72 Kai patirsite kokį nors išbandymą, neabejokite. Būkite atidūs, kad kiekvienoje kritinėje situacijoje pamatytumėte, kaip Mokytojas išlaisvina jus iš viso blogio; tada pajusite, kaip jūsų dvasia atsiskleidžia ir stiprėja. Atminkite, kad niekas nėra apsaugotas nuo skausmo, kad tie, kurie labiausiai Mane mylėjo ir sekė Manimi, labiausiai jautė, kaip kraujuoja jų širdys. "Kas nori sekti paskui mane, teima savo kryžių". - Kodėl daugelis atsiliko nuo kelio?...: Nes meilė, kurią jie manė jaučiantys, nebuvo tikra.

73 Sudvasinkite save, venkite nenaudingų ir lengvabūdiškų dalykų, nebesiekite pasaulio tuštybių ir neieškokite dvasinių dorybių kaip paprasto savo dvasios papuošalo, kad jumis žavėtųsi. Papuoškite savo dvasią dorybėmis, kurių mokiau jus savo meilės mokymuose.

74 Laukiu jūsų kalno viršūnėje, kur duosiu jums atlygį. Neatsigręžkite atgal ir nežiūrėkite į savo praeities pėdsakus. Eikite savo keliu ramiai, nejausdami erškėčių, kuriuos patys išbarstėte, ir pasieksite savo tobulumo viršūnę, kur spindi Mano šviesa. Kai ten atsidursite, pagaliau palaiminsite Mano Meilės įstatymą.

Mano ramybė tebūna su jumis!

Priedėlis

Pastabos

1 pastaba

Ankstesniais laikais ir senovės Izraelyje aukšti pareigūnai buvo patepami aliejumi, kai būdavo įkurdinami. Tačiau ligoniai taip pat buvo patepami aliejumi, ypač eteriniais aliejais, kad pasveiktų. Tačiau dabar dvasiniame darbe materialios priemonės turi išnykti, ir pakanka rankų uždėjimo su malda.

2 pastaba

Šiame apreiškimo veikale "dvasinis pasaulis" yra pastovi sąvoka. Tai reiškia šviesos kupinas dvasias sargybines, kurioms tuo pat metu, kai Kristus sugrįžo kaip Šventoji Dvasia, buvo leista pasireikšti per pasirinktus instrumentus, kad jos duotų nurodymus, patarimus ir padėtų.

3 pastaba

Sąvoka "įkvėpimas" kartais vartojama kalbant apie dieviškųjų apraiškų perdavimą, kurį atlieka pakylėtas balso nešėjas, kaip ir šiuo atveju, o paprastai ji reiškia įkvėpimą, kuris ateina į gavėjo protą, kai jis yra visiškai sąmoningas.

4 pastaba

Susipainiojusios žemiškos sielos, ramiai klaidžiojančios erdvėje, sukelia ligas ir supainioja protus tokių žmonių, kurių sielos susilpnėjo dėl jų nusikaltimų pasekmių. Kristus ragina mus pasirūpinti, kad tiek išsisklaidžiusiose, tiek vis dar įsikūnijusiose sielose dvasios šviesa vėl taptų lydere.

5 pastaba

Nuo to laiko, kai dvasios atsirado kaip Dieviškosios Dvasios kibirkštys, iki jų tapimo žmonėmis per tą laiką sukurtame materialiam pasaulyje prabėgo amžinybė, per kurią įvyko daugybė evoliucijų, bet kurios negali būti nagrinėjamos šioje knygoje. Jei žvelgiame į šį nepaprastai ilgą laikotarpį ir, be to, bandome jį apibūdinti keliais žodžiais, atsiranda iškraipymų, todėl šio teksto negalima vertinti kaip išsamios, chronologiškai tikslios įvykių sekos.

6 pastaba

Ne tik materialinės gėrybės, bet ir mūsų polinkiai į prestižą, garbę ir valdžią, į pavydą, nesantaiką ir nesantaiką, į malonumus ir ydas yra tarsi vergų grandinės, neleidžiančios mūsų dvasiai pakilti į dvasines aukštumas ir "suptis" ten, kur yra jos namai.

7 pastaba

Labai paplitusi nuomonė, kad "velnias" arba šėtonas yra blogio priežastis arba blogis par excellence. Gerai žinomi tokie populiarūs posakiai kaip: "Šis žmogus savyje nešioja velnią" arba "Velnias kelia sumaištį visame pasaulyje ir supriešina žmones tarpusavyje". Žmogus įsivaizduoja galingą dvasinę būtybę ir sieja ją su Liuciferiu, galinga pirmąja šviesos dvasia. Šios nuomonės besilaikantieji teigia, kad Dievas sukūrė blogį Liuciferio dvasia. Tačiau jau dabar mūsų protas ir Dievo teisingumo samprata neleidžia sutikti, kad Aukščiausioji Būtybė, meilės, išminties ir galios Dvasia, sukūrė kažką tokio absurdiško. Blogis negali kilti iš Dievo. Jei dvasia būtų sukurta tam, kad gundytų mus į blogį, tai reikštų Dievo gailestingumo atsisakymą. Tačiau blogis egzistuoja ir jo negalima paneigti. Jei ji egzistuoja, ji turi turėti priežastį, todėl kyla klausimas: Kas yra blogis? - Tai neteisingas mūsų laisvos valios panaudojimas, dieviškojo vadovavimo ir tvarkos atmetimas, gėrio neigimas. Taigi blogis prasidėjo netrukus po dvasinio pirmapradžio sukūrimo, kai dalis dvasinių būtybių, vadovaujamų Liuciferio, pasipriešino Dievo valiai.

Taigi Liuciferis davė postūmį blogiui vystytis ir kartu tapo pirmąja savo blogio auka, kai buvo išvartytas iš bendrystės su Dievu, o tai turėjo rimtų pasekmių. Todėl Liuciferis nėra blogio priežastis ir negali būti laikomas atsakingu už blogį, kuris šiandien dominuoja pasaulyje.

Dievas įdiegė savo dorybes į mūsų protus ir sąžinės balsu ragina mus jų laikytis. Jėzus savo mokymu ir pavyzdžiu parodė, kaip reikia gyventi. Jis išmokė mus mylėti - mes nekenčiame vieni kitų. Jis išmokė mus nuolankumo - mes esame arogantiški ir pasipūtę. Jis mokė mus atleisti vieni kitiems - mes esame įžeidūs ir kerštingi. Jis ragino mus siekti taikos - mes kariaujame karus. Jis mokė mus būti dvasingus - mes siekiame tik materialių dalykų. Neteisingai naudodamiesi savo laisva valia mes elgiamės priešingai Dievo valiai. Žemosios kūno aistros ir troškimai, puikybės, tuštybė, savimeilė, t. y. žmogaus netobulumai: Tai yra blogio priežastys. Daugėjant žmonių, daugėjo ir netobulumų. Jie skleidžia sugadintas mintis, idėjas ir jausmus ir sudaro žmonėms įtaką darančią jėgą. Tai lemtingas ratas: blogis kyla iš žmogaus, virsta nematoma, grėsminga jėga, kuri atsimuša į žmogų ir jį pavergia. Šios jėgos įtaka tokia galinga, kad žmonės galiausiai mano, jog tai turi būti didi dvasinė būtybė. - —

Todėl kai kuriose religijose sukuriama atskira blogio dievybė, o žmonės save laiko nekaltomis kaprizingo, pikto dievo aukomis.

Tačiau net krikščionių religijose plačiai paplitęs tikėjimas, kad velnias yra viso blogio autorius. Senieji simboliniai blogio vaizdiniai, pavyzdžiui, velnias kaip bailsi juoda figūra su ragais ir uodega, buvo suprantami pažodžiui. Žmogus nenori atsisakyti šio tikėjimo - tiksliau, prietarų - prieš geresnį pažinimą, nes pasiteisinimas, kad velnias sukelia blogį žmonijoje, yra patogesnis nei pripažinti, kad mūsų pačių netobulumas yra tikroji blogio priežastis. Jau buvo minėta, kad blogos mintys daro įtaką žmonėms. Kad geriau suprastume, reikėtų paminėti, jog minėtas blogio emanacijas iš žmonių perima nesuskaičiuojama daugybė tamsių sielų, kurios neramiai klaidžioja po žemę šalia žmonių ir vis dažniau naudojamos prieš žmones. Tačiau neturime manyti, kad tai yra "velnio dvasios"; veikia tai yra nelaimingos sielos, kurios laikinai susipainiojo, bet laikui bėgant patirs išlaisvinimą ir atpirkimą.

Ar nėra būdo išvengti pražūtingos blogio įtakos? Yra, ir Dievas mums taip pat nurodė, kokiais ginklais kovoti su blogiu. Tai dvasiniai ginklai: Malda, intymus bendravimas su Dangiškuoju Tėvu. Dvasinė meditacija, per kurią pasiekiamas vidinis pažinimas. Jo įstatymo vykdymas. Tikėjimas Jo apreiškimais. Meilės praktika. Tie, kurie naudojasi šiais ginklais, gali ne tik apsisaugoti nuo blogio įtakos, bet ir savo mintimis bei gerumu, meilės ir taikos jausmais veiksmingai kovoti su blogiu ir padėti nelaimingoms sieloms išsivaduoti iš nelaisvės.

8 pastaba

Originalo ispaniškame tekste žodis "pagalbininkas" yra "cirineo", kilęs iš vardo žmogaus, kuris padėjo Jėzui nešti savo kryžių, kai Jis griuvo nuo jo svorio. Jo vardas Simonas Kirėnietis ispaniškai yra Simon C i r i n e o .

9 pastaba

Šioje ištraukoje, kaip ir daugelyje kitų, Dieviškasis Mokytojas sako, kad po 1950 m. Jo žodžio nebepriimsime žmogaus protu. - Tuo metu baigėsi epocha, trukusi nuo 1866 m. iki 1950 m. pabaigos, kurios metu Viešpats išsirinko ir paruošė atskirus vyrus ir moteris būti Jo įrankiais. Kai Dangiškasis Tėvas tokį instrumentą pripažino vertu ir tyros širdies, Jo Dvasia apšvietė balso nešėjo protą, ir jo lūpos susižavėjimo būsenoje ištarė tiesos ir Dievo išminties žodžius. - Tai buvo "trečiojo amžiaus", Šventosios Dvasios amžiaus pradžia, kurį pradėjo Kristus sugrįžimas Dvasioje, "Žodyje". - Minėtas laikotarpis buvo skirtas klausytojams ugdyti ir paruošti, ir Dievas iš pat pradžių jį apribojo, kad Jo vaikai neprirastų prie patogaus Jo apreiškimų gavimo būdo, bet patys stengtųsi save sudvasinti.

Net ir po 1950 m. Dangiškasis Tėvas apreiškė save, bet jau ne per žmogaus protą, esantį pakilimo būsenoje, bet per įrankius, kuriuos Jis įgalino priimti ir perduoti Jo įkvėpimą. - Gyvename Šventosios Dvasios amžiuje, ir Dievo Dvasia prasiveržia daugelyje žemės vietų, kad apreikštų save savo vaikams. Kur tik Jis randa vaikų, kurie su meile ir tyrumu atveria Jam savo širdis ir leidžiasi įkvepiami Jo Dvasios, ten Jis apsiireiškia - vieniems per savo žodį, kitiems per dvasines vizijas ar pranašiškus sapnus.

Sielos tyrimas iš dvasinės perspektyvos*.

* Šio tyrimo pagrindas - "Tikrojo gyvenimo knyga" ir kiti nauji apreiškimai.

Terminas "siela" žmonėms žinomas, tačiau jie turi skirtingas nuomones apie tai, kas yra siela. Žmogus žino, kad ji yra žmogaus sudedamoji dalis, ir ją įtraukia į kūno - sielos - dvasios triadą. Trys komponentai, sudarantys "žmogaus" vienetą, kurio kiekviena dalis turi skirtingą užduotį.

Kūnas yra matoma, materialinė žmogaus dalis; jis tarnauja kaip sielos ir dvasios apsauginis apvalkalas ir kartu yra jų įrankis, padedantis bendrauti su išoriniu pasauliu. Kadangi kūnas yra matomas ir apčiuopiamas, mokslininkai ilgainiui jį tyrinėjo ir tyrinėjo, kad turėtume kuo daugiau žinių apie jo užduotį ir nuostatų mechanizmą. Ji veikia taip tobulai ir logiškai, kad daugelis pamiršo, jog už jos slypi išmintinga dvasinė jėga.

Žinios apie kitas dvi žmogaus sudedamąsias dalis yra mažiau tikros ir iš dalies miglotos. Kadangi jos yra nematomos ir negali būti tiriamos eksperimentiškai, mokslui labai sunku teisingai paaiškinti sielos ir dvasios prigimtį ir paskirtį. Ir vis dėlto labai svarbu tai aiškiai suvokti, nes jei mums pavyks pakelti nežinomybės šydą, mes taip pat gausime tikslų žinių apie žmogaus gyvenimo žemėje prasmę ir tikslą. Tačiau vien mūsų intelektas to padaryti negali, nes dvasinius dalykus galima suvokti ir paaiškinti tik dvasiškai. Tačiau Dievo Dvasia šias paslaptis atskleidžia per žmones, kuriuos Jis paruošė priimti Jo įkvėpimus. Per šias priemones Dievas mums atskleidė žinias, kurias mūsų ribotas protas gali suvokti.

Materialusis, regimasis pasaulio kūrinys egzistuoja nuo nesuvokiamų laikų, tačiau *prieš tai* jau buvo dvasinis kūrinys. Jos pradininkas yra Dievas, pirmą kartą Dvasia nuo amžių. Jo esybės centre degė tobulo meilės ugnis, kuri yra pagrindinė Jo savybė. Tačiau kokia nauda iš didžiausios meilės, jei ji negali būti perduota ir taip įrodyta? - Taigi Dievas sukūrė sau indą - dvasinę būtybę, į kurią galėjo įdėti savo meilę, išmintį, šviesą ir kūrybinę galią. Tai buvo būtybė, atsiradusi iš Dievo meilės širdies, Dievo atvaizdas, nes savyje turėjo tas pačias dieviškąsias savybes. Kadangi jis buvo grynas dieviškosios šviesos veidrodis, buvo pavadintas Liuciferiu arba šviesos nešėju. Dėl dieviškojo autoriteto ši pirmoji sukurta būtybė galėjo būti kūrybiškai aktyvi, ir netrukus iš jos atsirado kitos, identiškos būtybės, tačiau ne tokios stiprios. Jie taip pat buvo Dievo meilės vaikai, spinduliuojantys šviesa ir pasiekę aukščiausią tobulumą. Taip Dievas patyrė neapsakomą džiaugsmą matydamas, kaip Jo meilė atsispindi nesuskaičiuojamoje daugybėje dvasinių būtybių.

Pirmoji sukurta dvasia džiaugėsi, bet, būdama Dievo sukurta būtybė, ji buvo saistoma Kūrėjo valios. Tačiau Dievas norėjo, kad jis galėtų laisvai vystytis, nes tai būdinga dieviškajai būtybei. Liuciferio meilė Kūrėjui turėjo būti tokia nenugalima, kad tik ji turėjo lemti savanorišką jo valios pajungimą dieviškajai valiai. Dievas norėjo gauti šį meilės įrodymą iš savo pirmosios sukurto būtybės, todėl suteikė jai visišką valios laisvę. Nesuskaičiuojamos dvasinės būtybės taip pat turėjo laisvą valią, todėl jos nebuvo pavaldžios kūrinių prievartos įstatymui, bet kaip Dievo vaikai buvo laisvai apsisprendžiančios būtybės. Dievas mokė juos per sąžinę, kuri buvo girdima kaip Jo valios balsas ir išraiška jų dvasioje. Jie turėjo sekėti sąžinės balsu ne per prievartą, bet laisvu apsisprendimu, atsakydami į didžiąją Dievo jiems parodytą meilę.

Laisvai valiai būdinga tai, kad ji savyje slepia paslėptą paskatą elgtis priešingai, nei pataria sąžinė. Taigi dvasinėse būtybėse nuolat egzistavo priešingybės, dėl kurių jos nuolat laisvai kovodavo: įgyvendinti dieviškąsias dorybes arba elgtis priešingai. Ilgą laiką vyravo dieviškasis sąžinės balsas ir viskas buvo teisinga. Tačiau atėjo laikas, kai Liuciferis nebenorėjo paklusti savo Kūrėjo dvasiniam vadovavimui. Pirmojo sukurtojo šlovė buvo tokia didelė, kad jis leidosi jos apakinamas. Liuciferis matė nesuskaičiuojamą daugybę būtybių, kurias jo valia privertė atsirasti, ir jautėsi esąs jų kūrėjas, nors žinojo, kad tokią galią gavo iš Dievo. Jis galėjo matyti sukurto dvasias, bet ne galios šaltinį, nes Dievas tik retomis progomis dėl savo vaikų suteikia sau regimą pavidalą. Savo iliuzijose Liuciferis galiausiai patikėjo, kad stiprybės šaltinis yra jis pats, ir išaukštino save iki vienintelio "savo" dvasių, kurias mokėjo įtikinti, kad ne Dievas, o jis, Liuciferis, yra jų kūrėjas ir kad jos turi paklusti jo valiai, valdovo.

Liuciferis nusprendė pasipriešinti savo Kūrėjui. Dabar nesuskaičiuojamos dvasinės būtybės taip pat turėjo apsispręsti, laisva valia galėjo rinktis. - Dievo šviesos spindulys apšvietė juos ir jie pajuto savo dieviškąjį Tėvą, nors Jo nematė. Jie jautė Jo meilę ir girdėjo Jo balsą savo sąžinėje. - Kitoje pusėje buvo Liuciferis, kurio valią jie puikiai pastebėjo. Bet kadangi jie galėjo jį matyti ir buvo atsidadę jam su meile

kaip savo tiesioginiam Kūrėjui, labai daug jų paklausė jo kvietimo, pakluso jo valiai ir taip stengėsi atitrūkti nuo Dievo. Šiose atkritusiose dvasiose įvyko lemtingas pokytis.

Meilė, dieviškosios dvasinės kibirkšties centras, turėjo atsiskirti nuo dvasinių būtybių po to, kai jos apsisprendė prieš savo Kūrėją. Taip jie patys neteko dieviškosios gyvybinės jėgos, o be dvasios likę vykdymo indai ir organai (sielos) sukietėjo į sielos substanciją.

Visagalis Kūrėjas žinojo, kad didelė dalis Jo vaikų neišlaikys didžiojo meilės išbandymo, ir Jis turėjo parengęs savo planą: Ne apostatų sunaikinimas, bet jų sugrįžimas. Kadangi dvasinės būtybės nusigręžė nuo Dievo dėl neteisingai panaudotos laisvos valios, Jis norėjo jas labai kantriai paruošti ir mokyti - be galo ilgame ir sunkiame kelyje, toli nuo Tėvo namų, - kad jos vėl rastų kelią į Tėvo širdį. Dievas pasisavino Liuciferio ir daugybės Jam atsidavusių būtybių sielos substanciją, ištirpdė ją iki mažiausių dalelių ir pertvarkė į regimą, materialią kūriniją. - Tai nesuvokiama protui; tik tie, kurie jau turi dvasinį pažinimą, gali tai suvokti nujaučiamai. Mokslininkui nepatogu pripažinti tezę, kad medžiaga, materija, yra nukreipta, sukietėjusi sielos substancija. Tačiau šiame kontekste galime suprasti apaštalo Pauliaus laiško romiečiams 8 skyriaus 19 eilutės žodžius, kad visa kūrinija dejuoja ir kartu su mumis laukia atpirkimo.

Sielos substancija, kuri, mūsų manymu, yra be galo ilgas vystymosi procesas, turi nuolat keistis, transformuotis į vis naujas ir aukštesnes gyvybės formas. Tai taip pat leidžia suprasti, kodėl materija yra laikina, t. y. kodėl ji nuolat "miršta ir tampa". Kitaip tariant, materija neturi amžino egzistavimo, nes ji tėra dvasinių sielos substancijų, kurios turi vystytis aukščiau ir todėl negali amžinai išlikti tame pačiame apvalkale, danga. Pati materija sudaryta iš tos pačios sielos substancijos, tačiau ji dar tik vystosi, todėl turi būti žemesnė gyvybės forma jau aukštesnio išsivystymo gyvybės formoms kūrinijoje. Nors paprastai jos mums nematomos, materija mums yra jusliškai suvokiama, nes mūsų kūnai taip pat sudaryti iš materijos dalelių, t. y. kondensuotų sielos dalelių, turinčių tas pačias žemesnes vibracijas.

Materialioje kūrinijoje susietos sielos dalelės turi susijungti vystymosi procese kaip kristalas. Vystymasis aukštyne prasideda mineralų karalystėje ir tęsiasi augalų ir gyvūnų karalystėse. Tai reikia suprasti taip, kad, pavyzdžiui, gyvūnų karalystėje didelio kiekio smulkių gyvūnų sielos vienetai po ilgesnio vystymosi laikotarpio, kai jų apvalkalai miršta, sujungiami į didesnę vieneta, kad susidarytų jau labiau išsivysčiusi sielos substancija, kuri toliau vystosi didesniame gyvūne. Šis procesas kartojamas kelis kartus, kol galiausiai protingų gyvūnų siela pasiekia aukščiausią įmanomą brandą šiame raidos etape. Tada kelios tokios sielos sujungiamos į naują vieneta pagal dieviškąjį atpirkimo planą, kuris netoleruoja jokio sustojimo tobulėjime, ir sukuriama žmogaus siela. Sielos vystymasis per mineralų, augalų ir gyvūnų karalystės kūrinijos sritis trunka milijardus metų, o jai vadovauja Dievo dvasia per nesuskaičiuojamą būrį šviesos dvasių, kurios perduoda ir vykdo Jo valią pagal gamtos dėsnius.

Išmokyta siela jau yra pasirengusi. Keliaudama per įvairias gamtos karalystes ji įgijo galių ir gebėjimų ir laukia paskutinio savo raidos etapo - įsikūnijimo žmoguje. Jis priartėja prie mylimųjų žemėje, o pastojimo metu yra įdedamas į būsimos motinos iščias. Tačiau vis dar trūksta esminių dalykų, kad siela pasiektų aukščiausią tobulumą. Prieš pat gimstant naujam žemiečiui, Dievas nukreipia į sielą dvasią, pasirengusią pirmajam įsikūnijimui. Taip dvasinė būtybė vėl tampa visaverte: Dabar abi šios vienybės dalys kartu siekia galutinio tobulėjimo, kuris taip pat trunka ilgai ir trunka daugybę reinkarnacijų, t. y. daugybę gyvenimų žemėje skirtingose laiko epochose.

Reinkarnacijos atveju dvasios ir sielos vienetas yra pasirengęs įgyti naują žemiškąjį kūną, tačiau net ir tada, kai prasideda pastojimas, siela pirmiausia pati patenka į motinos iščias ir užmezga ryšį su besiformuojančiu gyvybės gemalu. Dvasia į savo sielos apvalkalą patenka tik vėliau, vienais atvejais anksčiau, kitais vėliau, bet ne vėliau kaip likus trims dienoms iki gimimo. - Kadangi sielą sudaro daugybė mažų dalelių, kurios nėra absoliučiai neatskiriamai susijusios viena su kita, dauginimosi proceso metu ji taip pat sugeria tėvų sielos daleles, o tai, be giminingų sielų traukos, gali paaiškinti kai kurių tėvų polinkių paveldėjimą.

Po to, kai pirmiau buvo paaiškinta sielos kilmė ir raida, dabar bus nušviesta jos esmė ir kai kurie jos uždaviniai žmogaus gyvenime. Pirmiausia reikėtų dar kartą paaiškinti, kad siela nėra žemiška medžiaga, bet nematoma, nežemiška ir dvasinė jėga. Kadaisi ji kilo iš Dievo dvasios kaip savarankiška būtybė ir po amžinybės atpirkimo per dieviškuosius kūrinius vėl grįžo prie savo pirminės paskirties. - Erdviškai žmogaus siela apima visą žmogaus kūną; ji, kaip ir nervų sistema, pasiskirsčiusi po visus kūno organus ir dalis. Ji atgaivina kūną, kuris be jos būtų negyvas, o atsiskyrusi nuo jo palieka jį kaip negyvą apvalkalą.

Praktinis mąstymas ir noras, juslinis jausmas ir pojūtis, taip pat klausa, regėjimas, skonis ir kvapas yra sielos funkcijos. Tai vidinė, fizinio apvalkalo varomoji jėga, ir tik tie, kurie turi dvasinio regėjimo dovaną, gali ją išvelgti ir atpažinti, kad ji visiškai atitinka su ja susijusio žmogaus pavidalą; todėl ji dar vadinama astraliniu kūnu.

Siela kartu su kūno apsauginėmis savybėmis yra atsakinga už kūno sveikatą. Jei ji gali netrikdomai ir harmoningai vibruoti, ji sudaro apsauginę sieną nuo visų rūšių ligų sukėlėjų. Tačiau jei jos jau įsiskverbė į žmogaus kūną, siela, sąveikaudama su kūno gynybinėmis funkcijomis, iš karto imasi su jomis kovoti, kad padarytų jas nekenksmingas arba išstumtų. Tai tikra kova, kuri sukelia padidėjusią temperatūrą, kurią vadiname karščiavimu. - Siela taip pat turi užduotį maitinti kūną. Subtiliausias gyvybines kūno maisto jėgas siela perduoda visiems kūno organams, kad kiekvienas jų gautų jam naudingų subtilių sielos energijų. Tačiau kai per daug valgome ir geriame, jaučiame, kad mūsų siela tampa nuobodi ir vangė, nes ji per daug užsiėmusi kūniškais reikalais, todėl kuriam laikui praranda gyvybingumą.

Ši nedidelė studija būtų neišsami, jei joje nebūtų paaiškintas sielos ir dvasios santykis ir nebūtų pasakyta, kas yra dvasia ir kokie jos uždaviniai. Pirma, kas tai *nėra*: jo negalima painioti su "protu". Dvasia žmoguje yra Dieviškosios Dvasios, Dieviškosios Meilės, Dieviškosios Šviesos kibirkštis. Ji savyje neša visas dieviškąsias savybes, todėl Dievas mus vadina savo atvaizdais, o mes galime vadinti Jį Tėvu. Vis dėlto mūsų dvasia turi nuolat semtis stiprybės iš savo kilmės šaltinio: maldos, dvasinio pakilimo ir dieviškųjų apreiškimų studijavimo. Tik taip ji gali išlikti aktyvi ir gyva bei perduoti žmogui meilę, išmintį ir jėgą, kad jis galėtų vykdyti Dievo įsakymus.

Žmogaus dvasią - dieviškos kilmės - į Adomą įdėjo Kūrėjas, kaip pasakojama Biblijos pasakojime, kai Dievas į Adomo nosį įkvėpė gyvybės kvapą. Nuo tada šis nematomas malonės aktas kartojasi kiekvieno žmogaus gimimo metu, kai dvasia įsilieja į sielą. Siela yra tarsi dvasios apvalkalas, kaip ir kūnas yra sielos apvalkalas. Dvasios užduotis dabar yra apšviesti sielą, suteikti jai dieviškųjų dorybių. Tačiau šiose pastangose dvasia neturi versti sielos; siela turi laisvai pasiduoti dvasios vadovavimui.

Žmoguje įsikūnijusi siela iš pradžių yra visiškai atsigręžusi į kūną ir pasirengusi išpildyti visus jo norus. Taip pat, kaip vystosi kūnas, stiprėja ir sielos žemiškos-jausminės savybės, kurias ji vis dar nešiojasi savyje per ilgą vystymosi kelią. Čia prasideda dvasios užduotis. Su meile ir kantrybe jis turi per sąžinę pamokyti sielą, kad ji turi atsikratyti žemesnių ir blogų polinkių ir nugalėti žemiškus kūno troškimus, jei jie neteisėti. Jei dvasia randa sielos klausą, ji pasiekia didelę sėkmę, net jei visada pasitaiko atkryčių, kai siela tenkina žemiškus kūno troškimus. Jei siela ir toliau lieka atvira dvasios pamokymams, dvasinės dorybės vis labiau skverbiasi į ją ir tuo pat metu ji tampa vis atsparesnė blogiems kūno troškimams. Šios transformacijos pasekmės tampa matomos asmens spinduliuojuose: Tai žmogus su geromis mintimis ir tyrais jausmais; jis rodo nuolankumą, kantrybę, gerumą ir meilę. Atėjus mirties valandai, dvasia ir siela palieka žemiškąjį kūną visiškai harmoningai ir su dideliu džiaugsmu, nes žino, kad aname pasaulyje jų laukia palaima ir ramybė. Kaip vienas jie toliau eina iš anksto numatytu keliu dvasinėje karalystėje, kol atgauna aukščiausią tobulumą, kurį turėjo, kai Dievas juos sukūrė kaip dvasines būtybes. Taip užbaigiamas Dievo išganymo planas ir įvykdomas "Sūnaus palaidūno" sugrįžimas.

Tačiau žmogaus gyvenimas gali klostytis ir kitaip. Kai siela priešinasi dvasios mokymams ir raginimams, ji vis labiau atsiveria kūno reikalavimams ir žemesnėms vidinėms savybėms. Dvasia kovoja beviltišką kovą ir prašo savo dangiškojo Tėvo stiprybės ir išminties. Jei laisva valia apsisprendusi siela atkakliai atmeta visas dvasios įtakas ir pamokymus, ji tampa juslinių aistrų, materialių troškimų ir visų savanaudiškų impulsų verge. Ji nusileidžia taip žemai, kad joje esanti Dievo kibirkštis tampa neveiksni; ji tampa proto kiauto kaline, o žmogus tampa "dvasiškai miręs". - Šiame etape tampa aišku, kad dvasia ir siela yra dvi skirtingos jėgos. Nors dvasia pasmerkta neveiklumui ir nebesireiškia per sąžinę, siela labai intensyviai gyvena "be sąžinės" žmoguje (antraip kūnas būtų negyvas), o jos blogos ydos tada išryškėja per mintis ir žodžius, jausmus ir veiksmus išorinėje žmogaus sferoje. Dievas nepaliekia savo vaiko šioje prarastoje būsenoje. Kai siela nenori girdėti sąžinės balso, Dievas kalba jai per materialaus kūno ligas ir daugybę sunkumų. Daugeliu atvejų siela pradeda mąstyti ir yra pasirengusi įsiklausyti į Dvasios raginimus atgailauti. Taip įvyksta pokytis, ir siela savanoriškai pasiduoda dvasios vadovavimui. Jis patraukia ją prie savęs, persmelkia dvasinėmis dorybėmis, ir taip jie kartu eina nelengvu aukštesnio tobulėjimo keliu, kol Dievas pašaukia juos iš žemiškojo gyvenimo.

Deja, yra nesuskaičiuojama daugybė atvejų, kai siela, nepaisydama gerų dvasios išpėjimų per sąžinę ir išbandymų, atkakliai elgiasi blogai. Kai tokią sielą nustebina mirtis, pomirtiniame gyvenime jos laukia šiurkštus pabudimas. Ten jis nebegali išvengti sąžinės balso, kuris negailestingai kaltina jį Dievo įsakymų nevykdymu, blogais darbais ir žemomis aistromis. Šie savęs kaltinimai sukelia didžiausią skausmą sielai ir padeda ją apvalyti. Kai siela supranta ir gailisi dėl savo nusižengimų, atgimusi dvasia gali ją vesti taip, kad ji žingsnis po žingsnio atsikratytų blogų polinkių ir pasisavintų dieviškąsias dorybes. *Je*i siela užsispyrusi lieka nedorybėje, ji pasiruošia sau nelaimingą egzistenciją. Kadangi jis nebeturi žemiško kūno ir negali patekti į dvasinę sferą, jis be tikslo klaidžioja po žemę šalia žmonių. Tada ją traukia tie, kurių blogos mintys, blogi darbai ir žemos aistros sutampa su jos prigimtimi. Jis "apsigyvena" juose, daro jiems blogą įtaką, ir ši būseną gali vesti į apsėdimą, dėl kurio tokiems žmonėms darosi vis blogiau ir blogiau. Žemėje gyvenančios sielos palaiko smurto veiksmus, klaidina protą ir sukelia ligas; jos nuolat kelia pavojų visiems žmonėms. Tačiau yra apsauga: žmonės, kurie savo gyvenimą orientuoja pagal Dievo valią ir siunčia geras mintis bei jausmus, yra apsupti tarsi apsauginiu sluoksniu, nuo kurio atsimuša žemesniųjų sielų piktos valios išpuoliai, nes jų šnabždesiai neranda atgarsio šiuose žmonėse ir iškart atmetami; be to, geros valios žmonės gali ir turi padėti palaimintoms sieloms savo malda ir šviesių minčių siuntimu.

Dievas neužkerta kelio tamsiųjų sielų blogiems poelgiams, nes turi gerbti jų laisvą valią. Tačiau ateis diena - paprastai po labai ilgo laiko - kai siela pavargs nuo savo apgailėtinos egzistencijos ir su pasibjaurėjimu atsigręš atgal į gėdingus savo poelgius. Jei jis nuoširdžiai atgailauja ir prašo atleidimo bei pagalbos, jo dvasia gali įsikišti tą pačią akimirką ir švelniai jam vadovauti. Šviesos dvasios ir Dievo angelai taip pat pasirenę jai padėti ir pamokyti. Dabar dvasinėje sferoje galima pradėti kilti žingsnis po žingsnio.

Žmogaus dvasia - dieviškoji kibirkštis mumyse - yra priešprieša kūnui, o siela yra tarp jų. Jis turi pasirinkti dvasią arba kūną, nes negali vienu metu tarnauti dviem šeimininkams. Jei ji pasirenka dvasią, ji pasirengusi priimti dieviškumą savyje ir pasiduoti dvasios vadovavimui. Jei ji renkasi kūną, ji pasiduoda kūno troškimams, o joje esantys polinkiai gali visiškai atsiskleisti. Praktiškai yra tik du poliai, todėl Viešpats savo mokymuose nemini sielos ar jos funkcijų, tokių kaip protas, mintys, jausmai ir t. t., taip dažnai kaip dvasios ir kūno. Dažniausiai kalbama apie "dvasią" - kaip apie svarbiausią dalį, todėl po aukščiau pateiktų paaiškinimų tapo suprantama, kad, kalbant apie dvasinę būtybę, taip pat kalbama apie sielą, net jei tarp "dvasios" ir "sielos" dar nėra pasiekta visiška vienybė. - Naujuosiuose apreiškimuose Dieviškasis Mokytojas labai dažnai kalba apie dvasios kovą su kūno įtaka. Remiantis ankstesniais paaiškinimais, tai reikia suprasti taip, kad tai yra dvasios kova su siela, kai pastaroji yra visiškai "kūniška", t. y. visiškai pavergta kūno ir visko, kas materialu, įtakos. Juk kūnas negali būti vedamas dvasios tiesiogiai, o tik per sielą.

Didysis poetas Gėtė jautriai pajuto šias dvi priešingas jėgas ir savo "Fauste" įdėjo žodžius į vieno žmogaus lūpas:

"Mano krūtinėje gyvena dvi sielos,
 Vienas nori atsiskirti nuo kito;
 Tas, kuris turi grubų meilės geismą
 Priglundimas prie pasaulio priglundusiais organais;
 Kita jėga pakyla iš dulkių
 Į aukštųjų protėvių karalystes."

Jis kalba apie "dvi sielas" savo krūtinėje: viena jėga, siela, vergauja meilės geismui, žemiškam mąstymui ir troškimams. Kita jėga, dvasia, nori išsivaduoti iš juslių ir materializmo gniaužtų ir pakilti į aukštesnes sferas, į Dieviškąją Dvasią, iš kurios ji kilo. Tai dvasios ir sielos konfliktas, kai pastaroji dar neįveikė žemesniųjų kūno prigimties troškimų.

Turinio informacija

Instrukcija	Eilėrašcio Nr.	
Instrukcija 29		
Nauja dieviškojo apreiškimo forma		1-4
Konfrontacija tarp religijos ir mokslas		8-10
Atsimainymas ant Taboro kalno ir jo simbolika		
Reikšmė proto vystymuisi	15-25	
Viešpaties savęs ribojimas savo dvasinėse apraiškose	29-31	
Netikėjimas reikalauja įrodymų ir stebuklų	31-36	
Didysis Jėzaus meilės ir pasiaukojimo pavyzdys	37-40	
Mozė, Jėzus ir Elijas - trys apreiškimo epochos	42-48	
Nauja užduotis Mozei	49	
Trys apreiškimo laikai, bet vienas įstatymas	53-55	
Instrukcija 30		
Dvasinė ir pasaulietinė Izraelio tauta	1-7	
Viešpaties sugrįžimas	9-16	
Jėzus ir Marija	17-22	
Įspėjimai ir nurodymai naujiems mokiniams	24-34	
Meilės ir išminties vienybė	35-37	
Didelė dvasinių dorybių ir gerų darbų vertė	38-42	
Neišmatuojama Dievo meilė savo vaikams	44-47	
Kristaus darbo nesunaikinamumas	48-53	
Prieš priklausomybę nuo apkalbų ir kritikos, - teisti	55-56, 65	
Būtinasis žodžio skelbėjų pasirengimas	56-58	
Naujojo fariziejiskumo pavojus	60-61	
Neribotas pasirengimas atleisti - tikro Kristaus mokinio požymis	62-64	
Instrukcija 31		
Vyro ir moters meilė	7-9	
Dieviškasis įkvėpimas pasiekiamas per "Stebėti ir melstis"	10-13	
Viešpaties nuolankumas ir gailestingumas	21-25	
Dievo Trejybę sudaro ne trys dieviškosios "Asmenys". Triada taip pat ir žmonių....	26-29	
Misija skelbti žodį ir gydyti ligonius	33-37	
Laisvos valios dovana	46-49	
Žmogus pagal Dievo paveikslą - tik per jo Dvasią	51	
Dvasių sukūrimo priežastis ir Laisvos valios suteikimas	53	
Elijas trijuose laikuose	57-67	
Instrukcija 32		
Dvasinis tobulėjimo ir nebrandumo kelias žmonių dvasios	1-3	
Pažadų išsipildymas	4-5	
Dvasia niekada nemirs	7	
Paraginimai Dievo tautai	8-10	
Ryšys su gerųjų dvasių pasauliu yra Leidžiama ir naudinga	11	
Pranašystė apie ateinančią taikos karalystę	17	
Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia - trijų vienybė dieviškosios apreiškimo formos	22-27	

Pranašystė apie žemės transformaciją	30
Aukštesnio dvasinio vystymosi dėsnis ir tobulumas	33-37
Piktnaudžiavimas laisvos valios dovana yra žmonių kančių priežastis	38-49
Nurodymai Viešpaties darbo darbininkams....	52-64
Dvasios sąžinė bus mūsų teisėjas	65

Instrukcija 33

Platus ir siauras kelias	7-8
Naujosios Sandoros išipareigojimas	9-12
Dvasios raidos kelio pavyzdys šiam ir pomirtiniame pasaulyje	14-16
Atėjo sutaikinimo metas	17-19
Penkių tūkstančių pamaitinimas	21-23
Viešpaties sugrįžimas	24-29
Dvasinė kova su tais, kurie gyvena žemėje vyraujantis smurtas ir nedorybė	32-34
Kaltė - atgaila - sutaikinimas	37
Gelbėjimas nuo žmonijos sugedimo	41-46
Naujojo Babelio bokšto žlugimas	52-53
Senajo ir Naujojo Testamentų pranašystės išsipildys šiandien	61-63

Instrukcija 34

Naujosios Kristaus žinios plitimas ir poveikis.	1-7
Tėvų atsakomybė už prokreaciją naujas gyvenimas	13-14
Sąžinė visuomet ragina vykdyti Įstatymus, Dievo valia	15-19
Paskutiniai Jėzaus žodžiai ant kryžiaus	27-31
Teisingas būdas mokyti ir liudyti tiesą	35-38
Žmonijos ateities spėjimas	39-45
Visiems prieinamos sistemos poreikis Suprantama kalba	45-47
Naujųjų mokinių pareigos ir užduotys	52-58
Vertimo ir platinimo tvarka naujojo žodžio skelbimas visoms žemės tautoms	59-60
Didelis pavojus pervertinti medžiagą	61-62

Instrukcija 35

Prašykite, ir jums bus duota - kaip teisingai prašyti	1-7
Melskitės už tuos, kurie jus įžeidinėja ir persekioja	8-9
Dievas visada kalbėjo žmonijai per žmones ir dar labiau didės	12-14
Žmogus naujajame amžiuje	15
Apaštalas ir pranašas Jonas	16-21
Apokaliptiniai laikai	22-26
Mano Dvasia bus virš viso kūno ir dvasios būti išlietas	28-35
Dvasinis ir fizinis pasirengimas	36-37
Žmonijos išsigimimas dėl nepaklusnumo	38-46
Dvasių sukūrimas ir likimas	

materialių pasaulių 48-50
 Žydų tautos atsivertimas ir atpirkimas
 trečią kartą 55-62

Instrukcija 36

Svarbu pripažinti savo kaltę ir atgailauti 1-3
 Viešpats nori, kad žmonės jį suprastų 4-7
 Tikroji Viešpaties vakarienės prasmė 8
 Dieviškieji apreiškimai visada susiję su
 apie dvasią ir dvasinius dalykus 9-12
 Užuojauta ir nesavanaudiškas užtarimas 13-17
 Didžioji žmonijos krizė 18-23
 Viešpats atsiskleidžia nuolankume 24-26
 Tik proto ir širdies aukos turi
 Vertė su Dievu 27-29
 Viešpaties darbo sklaida ir užduotis 31-38
 Kas yra "Žodis"? 39-40
 Nurodymai Žodžio pasiuntiniams 41-46
 Ką sudaro "pragaras"? 47-56
 Viešpats apreiškia save nuolat ir per visą amžinybę 59

Instrukcija 37

Intelektų raidos etapai 1-6
 Didysis lūžis žmonijos raidoje.... 7-12
 Dievas siunčia dvasias įsikūnyti žemėje.... 18
 Žodis apie kūdikių krikštą 19
 Fizinis žmogaus dauginimasis yra
 Prigimtinis įstatymas, todėl nėra nuodėmės 20-23
 Ką reiškia Dievo begalybė? 24-27
 Kas mus atitolina nuo Dievo ir kas Jį priartina prie mūsų? 28-30
 Viešpaties skelbimo per balso nešėjus priežastis 31-34
 Tik dvasingumo dėka galime pasiekti nuolatinį
 Ryšys su Dievo Dvasia 34-37
 Visos akys žiūrės į Jį 41-45
 Neišsivystę žmogaus gebėjimai 46-48
 Meilė yra raktas į dvasios vystymąsi. 49-52
 Žmonija akiai žengia bedugnės link 53-56
 Nesavanaudiškas gyvenimas tarnaujant artimui 61-70
 Viešpats apsireiškia visur ir įvairiais pavidalais 76
 Daugybė dvasinio pasaulio ženklų ir įvairiausių apraiškų
 skelbė ir lydėjo antrąjį Viešpaties atėjimą 77-79
 Bažnyčių atmestinas požiūris ir atsiradimas
 naujos dvasinės bendruomenės 80-85

38 instrukcija

Niekas nėra per daug vargšas, kad bet kokia forma darytų gera 9-11
 Kaip Viešpats trokšta savo naujų mokinių? 14-18
 Pranašo Jonos pavyzdys 19-22
 Trejybė Dieve ir žmoguje 24-28
 Lyties atsiradimas ir reikšmė 29-30
 Tikroji santuoka ir jos profanacija 31-36
 Santuokos iš tikrųjų sudaromos danguje 39-41
 Įžvalga apie Dievo auklėjimo priemones

50-66 metų sutuoktinių poros pavyzdys
Dieviškasis pagalbininkas ir globėjas 75-76

Instrukcija 39

Mokslo medis išgryninamas 3-5
Svarstyklės ir dieviškojo teisingumo serpantinas 6-7
Tikros maldos galia ir malonė 8-15
Kristaus įstatymas: Mylėkite vieni kitus! 16-20
Dvasiniai turtai ir meilės darbai, nepaisant materialinių
Skurdas 21-24
Kova už gėrį, tiesą ir teisingumą 26-28
Klaidingi žmonijos idealai 30-31
Didysis genocidas 32-35
Jehova - Kristus - Šventoji Dvasia 39-49
Marija 50-54 m.
Žemiškų dalykų troškimas paralyžiuoja sparnus
Dvasios 67-70
Gyvenimas Dievo akivaizdoje 71-73

Instrukcija 40

Mesijinių pažadų išsipildymas Jėzuje ir
žmonių nesupratimas 1-20
Sutrikusi harmonija su gamta ir jos pasekmės . 21-31
Tik laikydamiesi Dievo valios
įmanoma tikra laisvė 32-33
Malda 34-48
Tvirtas tikėjimas ir absoliutus pasitikėjimas 52-53
Apmokytųjų palaiminimas 54-56
Gerųjų ir blogųjų jėgų kilmė ir įtaka
nematomame 57-64
Teisė kovoti su vyraujančia
blogio jėga 65-72
Žmonija bus atitrūkusi nuo tikrovės ir
įtikinanti veiksminga nematomos įtakos galia ... 73-76
Pats žmogus yra atsakingas už blogį,
kuris jį slepia 79-81

Instrukcija 41

Kristaus atperkamasis veiksmas mirties karalystėje
Ir tamsa 5-7
Žmonijos padarytas pirmojo įsakymo pažeidimas 10
Dviejų žmonių kelias žemėje ir anapus jos 11-18
Paraginimai ir pažadai 22-28
Apie teisingas ir neteisingas peticijas 30
Tikroji taika 38-41
Būtinasis pasitenkinimas harmonija
Fiziniai ir psichiniai poreikiai 45-48
Namai turėtų būti taikos ir meilės vieta 50-52
Dieviškosios valios nepajudinamumas
ir jos įstatymai 55-57
Aiškus žodis apie vaikų auklėjimą 57
Karai kyla dėl žmonių bedievytės;
Kita vertus, taika, meilės ir nuolankumo vaisius. 58-60

Naujojo Dievo žodžio sklaida ir
jo dideli pažadai 61-69

Instrukcija 42

Žmogaus nepajėgumas žmogaus atžvilgiu
Dievo pasireiškimo žemėje formos 1-2
Ateities kartų sudvasinimas 5-7
Paraginimai ir įspėjimai 9-25
Pranašystės 26-28
Palaiminimas 29
Malonės šaltinis 30-32
Kristaus mokymo sklaida 33-38
Kuklumas ir taupumas - apleisti
Krikščioniškosios dorybės 49-50
Dieviškasis įstatymas netoleruoja netobulumų 52
Žmonių apsisvalymas ir nauja pradžia 53-61

Instrukcija 43

Karai ir sunkumai turėtų tarnauti žmonių apsisvalymui 2-8
Įspėjimas dėl abejingumo, tingumo ir veidmainystės. 9-15
Žmogaus sąžinė ir apsauginė dvasia vadovauja
nukreipė jį į gerumo kelią 18
Už kūrinių harmoniją ir tobulumą
būtina sukurti dvasią 19
Dvasių sukūrimas ir jų vystymosi užduotis 21
Angelai palaiko savo dvasinius brolius žemėje. 22
Atotrūkis tarp materialaus ir dvasinio pasaulio
Žmogus pats kaltas 23-24
Mirtis nereiškia išsiskyrimo visiems laikams 25
Jėzus įrodė žmonijai tikrovę
Dvasinis gyvenimas 26-28
Gyvenimas pagal Dievo valią yra geriausias pasiruošimas
dvasiniam gyvenimui pomirtiniame gyvenime 36-38
Tikrieji ir netikrieji Kristaus balso nešėjai 39 Pranašiškas palyginimas 43-49
Žemė yra tik laikina vieta
Išvarymas ir ašaros 61

Instrukcija 44

Vadovaujančiųjų dvasių įsikūnijimas ir veiksmingumas Žemėje 4-6
Ką reiškia "šviesa" dvasine prasme? 8
Daugiau informacijos apie svetimautojos istoriją 11
Pamokantis blogo mokinio pavyzdys 19-28
Pašaukimai ir dvasinės dovanos 33-39
Atleidimas 40-45
Mes neturime atsižvelgti į savo bendrakeleivių silpnybes.
paieška ir atskleidimas 46-48
Palaiminimai ir palaiminimo pažadai 51-55
Didieji Dievo pasiuntiniai senovės Izraelio tautoje 58-62
Kristaus atpirkimo darbo užbaigimas 63-67

Instrukcija 45

Jėzaus gyvenimas, "mirtis" ir prisikėlimas mums rodo.
kelias į dvasinę karalystę 3-8

Trečiasis amžius, Šventosios Dvasios amžius	21
Dvasinis ir materialusis aspektai yra būtini, bet tinkama proporcija	31
Atpažinkite blogį, bet neteiskite to, kuris jį daro!	43-44
kuris vengia bendrauti su nusidėjėliu, nėra tikras Kristaus mokinys	49-50, 56, 61
Šiuolaikiniai Rašto aiškintojai ir fariziejai	
Atmesti mano apreiškimus	67-68
Naujoji Kristaus kančios taurė	81-91

Instrukcija 46

Teisingas elgesys su klystančiu broliu.	3-7
Dvasios ryšys su Dieviškąja Dvasia....	10-11
Senosios Izraelio tautos nesėkmė ir jų 18-20 metų palikuonys	
Karai nėra dieviškoji pradžija, bet pasekmės	
Žmogaus dieviškosios valios nepaisymas	26-29
Tikėjimas, meilė ir atsidavimas Dievo valiai	34-36
Ne stipendija, bet įgyvendinimas	
Meilės įsakymas yra aukščiausias žmogaus tikslas	43-45
Kas nenori girdėti, turi jausti	63-65
Visi žmonės yra lygūs prieš Dievą	68-69
Didžioji pranašystė	73

Instrukcija 47

Nuoširdi užuojauta kenčiantiems ir iš to užtarimas ir pagalba	5-7	Viešpats išbando savuosius	20-27, 30
Mūsų siela turi grįžti tyra pas Dangiškąjį Tėvą	46		
Materialus kūnas kaip kliūtis ir pagalba	49		
Dievas taip pat ieško išdidžių, nepaklusnių žmonių laimėti ir pakeisti	51		
Žodis prieš tuščią pripažinimo siekį: Tikrai			
Nuolankus nenori būti daugiau už kitus	54-56		

Instrukcija 48

Naujojo Dievo žodžio didybė ir reikšmė ir žmonių atstūmimas	5-9
Tikroji taika pasiekama tik per išsipildymą dieviškųjų įstatymų	11-15
Viešpaties vakarienės reikšmė ir simbolika	21-25, 46
Žemė kaip apsisvalymo ir tobulėjimo vieta	52-54
Tikrojo Kristaus kryžius - sekimas	64-70

Instrukcija 49

Žmogaus kančios kyla ne iš Dievo, bet yra jos pačios praeities klaidų pasekmės	2-5
Atpirkimas per Jėzaus aukos mirtį tampa veiksmingas tik ten, kai žmogus mėgdžioja Jėzaus pavyzdį	7-9
Įspėjimas dėl savanaudiško teismo	9-11
Naujas žodis žmonių nuomonių ir abejonių konflikte - naujas kančios būdas	
Kristus	12-23, 40
Ne tik tam tikromis dienomis, bet visada atiduodame pagarbą Dievui	30-32

Dangiškojo Tėvo rūpinimasis savo vaikais .	48
Perdavimo ir platinimo įgaliojimai	
Dievo žodžio	43, 49-53
Ne tik dvasinė, bet ir materialinė pagalba kaimynui būtina	
	55
Instrukcija 50	
Štai aš stoviu prie durų ir beldžiuosi 1 - 7	
Užtarkite tautas, kad Dievo Dvasia būtų jose.	
gali atskleisti 12	
Žmogus - Dangaus karalystės "sūnus palaidūnas"	
Dvasinei maldai nereikia lūpų veikti 13-21 m.	
Tik tai, kas vyksta iš spontaniškos meilės ir gerumo, turi	
Vertę prieš Dievą	36-37
Intelektinė stipendija kaip kliūtis protinis pažinimas ir pojūčiai.	40-41
Marija tapo dvasinga dėl Jėzaus žodžių ant kryžiaus.	
Vyrų motinos, naudojančios 45-48 m.	
	59-62
51 instrukcija	
Kovodamas su apreiškimais	
Žmonės atpažįsta Dievo išmintį ir meilę	9
Išpėjimas dėl klaidingų apreiškimų ir klaidingų mokymų.	27
Žmonės yra iš dalies atsakingi už šiandienę	
Pasaulis - dabar jis pjauna tai, ką sėjo ankstesniais laikais 33	
Dvasinio Kristaus sugrįžimo aplinkybės .	45
Patikimiausias vedlys į Dievą - sąžinė	46
Turime pagerinti materialinę ir dvasinę	
Laikykitės 47-53 įstatymų	
Dabartis yra teismo metas	61-71
Instrukcija 52	
Dvasinis Izraelis pašauktas skleisti nauja žinia žodžiais ir darbais	
Dievo meilė ir gailestingumas taip pat yra skirti Jo	1-22
atsiskyrėlių vaikai	
Šiuo metu Dievas reikalauja iš savo mokinių	26-27
Jokios kraujo aukos	
Dangus ir pragaras yra sielos būsenos, kurias žmogus pats	28
sukelia savo	
karo žiaurumai privers išdidžias ir suakmenėjusias tų	
žmonių širdis atgailauti ir	31-37
Dievas ateina ir pas tuos, kurie Jo nepažįsta, pas tuos, kurie Jo nepažįsta, pas tuos, kurie Jo nepažįsta.	40-41
Ieškoti klaidingų formų	
Reikia dvasingumo ir tiesiogiinio	48
Mūsų dvasios ryšys su Dievo Dvasia 49-53	
Žmogus neturėtų nei bijoti, nei liūdėti dėl išėjimo į kitą pasaulį ir dirbtinai nevilkinti	55-58
Visi žmonės nuo pat savo kilmės, dvasiškai ir fiziškai, yra broliai ir seserys.	

Seserys, tarp kurių
neturėtų būti jokių kliūčių 59 - 60

Instrukcija 53

Maldos galia	2
Dvasios kova dėl viešpatavimo kūnui Gailestingumas ir pagalba artimui	8-11
- Tikros mokinystės požymis 14 - 17	
Žinių ir išminties pažanga 20 - 22	
Kryžius, skirtas atpirkti savo kalbę, ir kryžius ir pasiaukojimas už kitus 24 - 25	
Elijo darbas skirtingais laikotarpiais 34 - 44	
"Ir jų darbai seka paskui juos" 49 - 50	
Senoji ir naujoji Izraelio tauta 52 - 55	
Armagedonas žemiškame ir dvasiniame iki į šviesos pergalę 56	

Instrukcija 54

Išbandymai ir kančia - būtinos priemonės dėl tobulumo	
Viešpats niekam neįpareigoja ir negrasina savo naujas žodis, bet suteikia naują viltį 10-15	2-9
Vienintelė pagalba nuodėmingam ir sergančiam pasauliui 16-21	
Patarimai naujesiems mokiniams, kaip atlikti savo užduotį 24-34	
Ką reiškia "sudvasinimas"? 41 - 44	
Dangiškajam Tėvui niekas nėra "blogas" 45 - 48	
Žmonijai ir Dievo tautai reikia dvasinio	
Stiprūs ir nesavanaudiški lyderiai	67
Kristaus atperkamas darbas tampa aukščiau už visus žmogiškuosius	
Netobulumo triumfas 69 - 71	

Instrukcija 55

Negalime "bėgti nuo Dievo" 6-7, 8	
Gerai ir blogi tautų lyderiai yra įrankiai	
Dievo tikslai ir užtarimo poreikis 20 - 21	
Dvasios reinkarnacijos 22	
"Augkite ir dauginkitės" - naujoje perspektyvoje 22 - 24	
Vienintelis būdas užkirsti kelią karams 27	
Vienintelė Dievui maloni atgaila	
Vidinis auditorijos požiūris į pranešimai	40
Mūsų maldos gali padėti ateinančiam didžiajam	53-54
Sumažinti ar net atšaukti egzaminus 58	
Įspėjimas ir pažadas 71 - 74	

Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866-1950 m.

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tel.: +49 (0) 6741 1720

Tikrojo gyvenimo knyga, I, II, III, IV, V, VI tomai
Trečiasis testamentas (taip pat ispanų, anglų ir prancūzų kalbomis)
Dieviškieji Meksikos apreiškimai (Trumpas įvadas)
Dieviškieji apreiškimai gyvenimo klausimais
Trečiosios eros pranašystės

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen Tel.: +49 (0) 7371 929
66 42, El. paštas: manfredbaese@gmx.de

Dieviškoji meilė, mūsų gyvenimo ir visos būties kilmė, esmė ir tikslas
El Amor Divino - Origen, esencia y fin de nuestra vida y de todo ser
Tikrojo gyvenimo knyga, VII, VIII, IX, X, XI tomai Trečiasis testamentas

Unicon Foundation, D-88709 Meersburg Tel.: +49 (0) 7532 808162, El. paštas: info@unicon-stiftung.de Įvadas į "Tikrojo gyvenimo knyga" (nemokamai)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.

Libro de la Vida Verdadera, Tomo I-XII
El Tercer Testamento y otros libros sobre estas Revelaciones Divinas de México

Interneto svetainės

www.das-dritte-testament.com (ispanų, vokiečių, anglų, prancūzų ir anglų kalbomis)

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (daugiakalbis)

www.tercera-era.net (ispanų kalba)

www.144000.net (daugiakalbis)